

גילוי היחוד וענין ההטבה Oneness

– יסוד הבריאה [א-ד]:

פתח א

Opening 1

God's existence, His will and control

יחוד רצונו ושליטתו ית':

יחוד האין סוף ב"ה הוא – שרק רצונו ית' הוא הנמצא, ואין שום רצון אחר נמצא אלא ממנו, על כן הוא לבדו שולט, ולא שום רצון אחר. ועל יסוד זה בנוי כל הבנין:

The oneness of Eyn Sof - He who has "No End", blessed be He - lies in the fact that only His Will exists, and no other will exists except through Him. Therefore He alone is in control and not any other will. The entire structure is built on this foundation.

יסוד האמונה ועיקר החכמה הוא יחודו העליון ית"ש, לפיכך זה מה שצריך לבאר ראשונה. וזה, כי כל חכמת האמת אינה אלא חכמה מראה אמיתת האמונה, להבין כל מה שנברא או שנעשה בעולם, איך יוצא מן הרצון העליון, ואיך מתנהג הכל בדרך נכון מן האל האחד ב"ה, לגלגל הכל, להביאו אל השלמות הגמור באחרונה. ופרטות החכמה הזאת הוא רק פרטות ידיעת ההנהגה בכל חקוניה ומסיבותיה.

God's supreme unity is the foundation of faith and the root of wisdom. Accordingly, this is what must be explained first. For the entire Wisdom of Truth (האמת חכמת, Chochmat Ha-Emet, the Kabbalah) comes only to demonstrate the truth of Faith (אמונה, Emunah). It comes to explain how all the created realms and beings and everything that happens in the universe all emerge from the Supreme Will (העליון הרצון, HaRatzon HaElyon). It shows how everything is governed in the right way by the One God, blessed be He, to bring the entire cycle of creation to complete perfection in the end. The component details of this wisdom provide detailed understanding of all the laws and processes by which the universe is governed.

נמצא המונח הראשון של החכמה הזאת – שלכל מה שאנחנו רואים, בין בגופים הברואים ובין במקרים המתלדים בזמן, לכולם כאחד יש ארון אחד לבדו ב"ש, שהוא העושה כל זה, המנהג כל זה,

Thus the first axiom of this wisdom is that everything we see, including all created beings and all that occurs within time, is under only One Master, blessed be He. God alone makes and does all this, and He governs everything. The purpose of this wisdom is to explain the ways in which He acts to make and govern the creation. If so, the oneness of God is what we must explain first, since this

שדרכי מעשיו והנהגתיו הוא מה שאנו מבארים ומודיעים בחכמה הזאת. אם כן זהו מה שיש לנו לבאר בראשונה, כ"ש שזה הענין עצמו הוא יסוד לבריאה עצמה, כמו שנבאר בעז"ה. ובהבינו זה הענין, נבין בדרך עיקר ענין הבריאה – על מה היא מיוסדת. על כן זה ודאי ראוי לבאר ראשונה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, יחוד הא"ס ב"ה וכו', והוא ענין יחוד העליון. ח"ב, ועל יסוד זה כו', והוא שהיחוד הוא היסוד גם לנאצלים ונבראים עצמם:

חלק א':

א. יחוד הא"ס ב"ה הוא, כי כבר ידעת שעצמות המאציל ית' אין אנו מדברים ממנו כלל, והוא בעל הרצון. אך כל מה שאנו מדברים – אינו אלא מרצונו הכל – יכול והבלתי – תכלית, שזה מותר לנו יותר לדבר בו. וגם בזה יהיה לנו הגבול עד היכן נוכל להתבונן, וכדלקמן. אך על כל פנים, כיון שאין אנו עוסקים בעצמותו, אלא ברצונו – יותר מותר לנו להתבונן.

והנה המאציל העליון ב"ה וית"ש יש לנו להאמין שהוא יחיד בכל ענינו, פירוש, שהוא יחיד

is the very foundation of the creation, as will be explained. If we can understand this subject, we will have an understanding of the foundation of the creation, its root and purpose. Accordingly, it is certainly proper to explain this first.

The opening proposition consists of two parts: **Part 1: The oneness of Eyn Sof.** This introduces the subject of the supreme unity of God. **Part 2: The entire structure.** This unity is also the foundation of all the emanated realms and created beings.

Part 1:

The oneness of Eyn Sof. You already know that we are not talking at all about God *in Himself*, namely about the essential nature of the Owner of this Will. Everything that we discuss relates only to His *Will*, which is all-powerful and unlimited. Of this we are permitted to speak, yet even here there is a limit to how far our minds can reach, as will be discussed below. Nevertheless, since we are not dealing with His Essence but with His Will, it is more permissible for us to seek understanding.

We must believe and have faith that the Supreme Emanator - blessed be He and blessed be His Name - is One alone, unified in all respects. This means that He alone exists, and only

במציאות – שהוא לבדו מוכרח
המציאות ואין אחר כלל, ושהוא
יחיד בשליטה. וזה פשוט שהוא
נמשך מן הקודם – כיון שהוא
יחיד במציאותו, פשיטא שיהיה
הוא לבדו שולט, שהרי כל אחד
שיש עתה הוא רק עלול ממנו

..אף על פי כן גם זאת היא
ידיעת אמונה בפני עצמה, כי היו
יכולים המינים לומר ח"ו, שאמת
הוא שבתחלה היה לבדו, והוא
רצה וברא ברואים, אך כיון
שברא ברואים בעלי רצון, היה
אפשר, לולא יחודו השלם,
שהרצונות האלה שברא יהיו
מעכבים על יד רצונו. פירוש,
כיון ששמים בעלי בחירה, הרי
הם יכולים לבחור גם הפך
מרצונו.

ולא זו בלבד, כי גם מהלך מקרי
העולם לכאורה מראים כן, כי
הוא ברא העולם לטובה, אך
ברא הם"א שהיא רעה, וברא
האדם בעל בחירה, שיכולים
להיות רשעים. בא האדם
והרשיע לעשות, קילקל מעשיו,
והפצו של מקום ח"ו לא הצליח.
וישראל שחטאו אין ישועתה
להם ח"ו, אלא חטאו וחוטאים,
על כן יהיו תמיד כך – גולים
ומעונים. כי מאין להם הישועה,

He exists necessarily: there is simply
none other. And He alone controls
everything. That He alone is in control
is an obvious inference from the first
proposition - that He alone exists.
Since He alone exists, He alone is in
control. This means that every other
being that exists now is contingent
upon Him.

Nevertheless, the fact that He alone is
in control is a separate item of faith.
Otherwise the unbelievers might say
that at first He may have been alone
and that He chose to bring creatures
into being. But they could argue that
nevertheless, as soon as He created
independent creatures possessing
their own will, it would be possible
(were it not for the fact of His perfect
unity) that these independent wills
would set limits to His will. In other
words, once He gave them free will,
they became able to choose the
opposite of His will.

Moreover, the course of the history of
the world makes it appear outwardly
as if this is indeed the case. For He
created the universe for good, but He
created the Other Side (סטרא אחרא,
Sitra Achra), which is evil, and He
created man with free will, giving him
the potential to do evil. Man came and
chose to do evil, with the result that
God's desire was not accomplished.
The unbelievers argue that now that
the people of Israel have sinned,
there is no salvation for them (God
forbid) for they sinned and continue
to sin. Accordingly they will always
remain exiled and persecuted - for
where could their salvation come
from? Indeed it says explicitly: "For
Jerusalem is ruined and Judah has

והרי הכתוב אומר, "למרות עיני
בבודו", "צור ילדך תשי".

על כן צריכה הידיעה הזאת,
לדעת לבד מיחוד המציאות –
גם יחוד השליטה. וזה יחוד רצונו
ית"ש – שאי אפשר שיהיה שום
דבר מבטל רצונו בשום טעם
שבעולם, אלא הוא לבדו השולט.
וכל זה שאנחנו רואים שלכאורה
הוא הפך רצונו – אינו אלא
שהוא מרשה כך על פי עצה
עמוקה המושרשת במחשבתו,
שסובבת והולכת עד שישלים
הכל בתיקון גמור וכללי, שמניח
עתה בחירה כל זמן שרוצה, אך
בסוף הכל – או על ידי תשובה
או על ידי עונש – הכל חוזר
לתיקון גמור. וזה נקרא, "יחוד
הא"ס ב"ה", שעתה ברצון אנו
מדברים. וזה:

ב. שרק רצונו ית"ש – רצונו של
המאציל ית"ש, שהוא מה
שהזכרנו – יחוד הא"ס ב"ה: ג.
הוא הנמצא, שיש לו מציאות
מוכרח מעצמו. וזה, כי כמו שאנו
צריכים להאמין היחוד במציאותו
המוכרח, כך צריכין אנו להאמין
היחוד בשליטתו ורצונו. שכמו
שמציאותו מוכרח, ואי אפשר

fallen because their tongues and their
doings are *against God*, to provoke
the eyes of His glory" (Isaiah 3:8). It
also says: "You forgot [or *weakened*]
the Rock that gave birth to you"
(Deuteronomy 32:18).

Accordingly we need to know that not
only does God alone exist, but also
that God alone is in control. This is
what is meant by the oneness of his
Will: that nothing in the world could
ever negate His will, for He alone is in
control.

Everything we see that appears to be
the opposite of His will exists only
because He allows it in accordance
with His deep plan, which will
continue unfolding until He brings
everything to complete perfection. At
present God leaves man with freedom
of choice for as long as He wills. But
in the end - whether through
repentance or by means of
punishment - everything will return to
complete perfection. This is called
"the oneness of Eyn Sof, blessed be
He". We are talking about the oneness
of His Will [but not about Eyn Sof in
His intrinsic Essence].

Thus **only His Will** - the Will of the
Emanator, the unified Eyn Sof,
blessed be His Name, - **exists**,
because only God exists necessarily.
In other words, just as we must
believe in the oneness of God's
existence - that God alone exists
necessarily - so we must believe in
the oneness of His power and will.
Just as His existence is necessary,
and it cannot be otherwise - and He
alone is the necessary cause, while
everything else derives from Him - so
too, His will and power are necessary,

בלאו הכי, והוא לבדו עילה מוכרח, והשאר עלול ממנו – בן רצונו ושליטתו מוכרחת, שאי אפשר בלאו הכי, והיא לבדה שולטת, וכל שאר הרצונות אינם אלא לפי רצון זה. וזהו:

ד. ואין שום רצון אחר נמצא אלא ממנו, ולא תאמר, אמת שכל הרצונות נמצאו ממנו, אך אחר שנמצאו הנה יש להם כח לרצות נגד רצונו ח"ו – זה אינו. וזהו:

ה. על כן הוא לבדו שולט ולא שום רצון אחר, שליטה – רצה לומר שליטה שלמה, שאין שום מונע לה. והנה לרצון העליון שייך השליטה הזאת, והוא נקרא באמת רצון יחיד, רוצה ברצונו בלי שום מונע, ושאר הרצונות, אדרבא, אינם שולטים, כי הם עלולים מהרצון העליון, והרי הם משועבדים לו. ונמצא שאף על פי שגם הם רצונות, אינם בסוג עם הרצון העליון, כי אי אפשר להכחיש שהם עלולים ממנו, ועל כן לא יהיו שווים אליו, אף על פי שנקראים רצונות. כי מיד שנקראים עלולים מהרצון העליון, נבין בלשון – לוי זה – שאינם כמוהו שולטים לגמרי.

כללו של דבר, כשאנו אומרים

and it cannot be otherwise. His power alone holds sway, and all other wills exist only in accordance with this Will.

Thus **no other will exists except through Him**. Accordingly you cannot argue that, "While it may be true that all wills exist through Him, now that they exist, they have the power to defy His will" (God forbid). This is not true.

Therefore He alone is in control and not any other will. In other words, only He is in *complete* control, for nothing can limit His power. This power belongs to the Supreme Will, which can truthfully be said to be the one and only Will. God wills according to His Will, and nothing can limit Him. No other will is in complete control, for all other wills are contingent upon the Supreme Will and therefore subordinate to it. Accordingly, even though they are also wills, they are not in the same category as the Supreme Will. For it cannot be denied that they derive from it, and therefore they cannot be equal to it, even though they are called "wills". As soon as we say they *derive* from the Supreme Will, we imply that, unlike the Supreme Will, they are not in complete control.

Thus when we say that there is one Emanator, blessed be His Name, Who

שיש מאציל אחד ית"ש יחיד ומיוחד בכל ענינו – מיד צריך להבין שגם בשליטתו הוא יחיד. ולפי ששתי שליטות גמורות אי אפשר להיות, על כן נאמר שלא יש אלא רצון אחד שולט, והשאר אינם שולטים. וזה, כי אם נאמר שיש עכשיו נמצאים מלבד המצוי הראשון – זה טוב, כי לא יכחיש כח המצוי הראשון, כי הרי הוא מצוי וממציא, ואלה אינם אלא נמצאים ממנו. אך אם נאמר שיש רצון גמור מלבד הרצון העליון, אפילו שנאמר שאין מציאות רצונות אלה מוכרח, ושהם עלולים מן הרצון העליון – הרי זה מכחיש ח"ו כח הרצון העליון,

כי שתי שליטות אי אפשר לומר, וכשנאמר שהשליטה הראשונה עשתה שליטה אחרת, מעתה אין עוד שליטה, לא הראשונה ולא המחדשת. על כן כשנאמר שהמאציל הראשון הוא לבדו שולט – אי אפשר להבין שום שליטה אחרת.

ונמצא, כשנאמר שיש לעולם אלוה אחד, שרצה לומר מנהיג ושולט אחד – אי אפשר להבין שליטה אחרת, כי לא היה עוד שולט אחד, אלא רבים כפי

is oneness and unity in all respects, we must immediately understand that His power is also all one. Since it is impossible for two powers both to be in complete control, we must say that only one Will is in complete control, and all others are not in control. It is still legitimate to say that now, other beings exist besides the First Existent. For this does not negate the power of the First Existent. He exists and He creates, and these other beings exist only through Him. However, if we were to argue that an absolute will exists besides the Supreme Will, even while conceding that the existence of these other wills is not necessary and that they derive from the Supreme Will, this would be a denial of the absolute power of the Supreme Will.

For it is impossible to say that two powers can both be in complete control. If we say that the first absolute power made another absolute power, neither the original power nor the new one are in complete control. Accordingly, when we say that the First alone has power, it is inconceivable that there is any other absolute power.

Accordingly, when we say the universe has One God, which means one absolute Ruler and Controller, it is inconceivable that there is any other absolute power. For if there were, there would no longer be one Ruler but as many as the number of independent wills that had been

הרצונות המיוחדים, ובאמת שום אחד לא היה נקרא שולט. ומה שאנו צריכין להביא הכל אל שורש אחד שממנו הכל, לא היינו מגיעים לזה אלא לשעבר, פירוש, שבתחלה היה שורש אחד. אך עכשיו לא היינו יכולים להביא לזה, כיון שיש מי שיכול למנוע השליטה הראשונה, ואם תאמר, זה אינו נקרא שמונע השליטה הראשונה. אם השליטה הראשונה היא שרוצה כך, זה יתורץ לך במאמר שבא בס"ד: חלק ב:

א. ועל יסוד זה – על ענין היחוד הזה שפירשנו:

ב. בנוי כל הבנין – כל המציאות המיוחדת, בין האורות, ובין הנמצאים הנפרדים. כי כללות תכנית כל זה הוא על היחוד, פירוש, שכל הבנין הזה הוא ענין אחד שלם, שמראה אמיתת היחוד הזה בחלקיו של הבנין עצמו, באורות שנראים בו, בגופים שנמצאים בו, בהנהגות, במדות, במקרים שלו, כל אלה עצמם עשויים בסדר אחד שרומז ומראה סוד היחוד הזה מגולה בפועל ממש, וכדלקמן:

פתח ב

brought into being, and then none of them could truly be called "Ruler". In that case it would be impossible to relate everything to one root - as we must - except in the past. We could say that at first there was one root, but now we could no longer relate everything to a single root, because we would be saying that a being exists who has the power to limit the initial Ruler. And if you object that if the initial Ruler wills it to be so, this is not called limiting the initial Ruler, the answer to this objection will be given in Opening 2.

Part 2:

The entire structure is built on this foundation, namely on the oneness and unity that we have explained.

The entire structure refers to all that was brought into existence by God, including both the lights [אורות, *Orot*, the Sefirot] and the separate realms and beings [נפרדים נמצאים, *Nimtza'im Nifradim*, the worlds and creatures that derive from and are governed by the Sefirot]. The entire structure is founded on unity, in the sense that this entire structure is a single, complete entity that manifests the truth of this oneness and unity in the parts of the structure itself. The lights (Sefirot) that may be seen in it, the "bodies" (the created realms and beings) that exist in it, how they are governed and all that happens to them - all were made as parts of a single order which points to and actively reveals the underlying oneness.

Opening 2

יחוד שליטתו – ברצון להטיב:

רצונו של המאציל ית"ש הוא רק טוב, ולכן לא יתקיים שום דבר אלא טובו. וכל מה שהוא רע בתחלה, אינו יוצא מרשות אחר ח"ו, שיוכל להתקיים נגדו, אלא סופו הוא טוב ודאי. ואז נודע שלא יש רשות אחר אלא הוא:

זה תשובה על השאלה שזכרתי למעלה, אימא שהרצון העליון רוצה שיהיו השליטות העלולות ממנו מונעות בביכול את כחו, ואין זה נגד הרצון העליון עצמו, כיון שהוא רוצה כך:

א. רצונו של המאציל ית"ש הוא רק טוב – אי אפשר לומר שרצה הרצון העליון שיוכלו להיות רצונות אחרים, מונעים על ידו באיזה אופן שיהיה. כי הרצון העליון אינו רוצה רק טוב לבד, וזה אינו טוב ודאי – שלא יוכל טובו להתפשט בבריותיו. ואם תאמר, כך הוא טוב – להיטיב לצדיקים כמו להרע לרשעים, ורחמי רשעים אכזרי. הרי כתיב, "וחננתי את אשר אחון – אף על פי שאינו הגון", וכתיב, "יבוקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה", הרי שרוצה להיטיב גם לרשעים.

שמא תאמר, כל זה הוא לאחר

His desire is only to bestow good. Even evil is a means through which He bestows good. In this way His oneness is clearly revealed.

The will of the Emanator, blessed be His Name, is only good, and therefore nothing will endure except His goodness. All that is initially evil does not arise from another domain that could endure against Him. In the end it will certainly be good, and then it will be revealed that there is no domain other than His.

This is the answer to the objection posed above: If the Supreme Will wanted to bring into being powers capable of setting limits to His power (as if such a thing were possible) - this would not be contrary to the Supreme Will, since He willed it so.

The will of the Emanator, blessed be His Name, is only good - We cannot say that the Supreme Will wanted other wills to exist having the power to limit Him in any way whatever. For the Supreme Will wants only good, and it would certainly not be good if His goodness could not reach His creatures. If you say that such is the nature of goodness - to benefit the righteous and punish the wicked, while "showing compassion for the wicked is cruel" - the Torah says the opposite: "I will be gracious to whom I will be gracious" (Exodus 23:19) - "even though he may not be worthy" (Berachot 7a). It is also written that, "The sin of Israel will be sought but it will not exist, and the transgression of Judah will not be found" (Jeremiah 3:2). From here we see that it is God's will to benefit even the wicked.

If you argue that all this applies only

אורך הגלות וקבלת ענשם. אשיבך – היא הנותנת, אם כן הרי הרצון העליון מסבב דברים שאחריהם יזכו הכל, שמע מינה שהרצון הוא רק להיטיב ממש, אלא שצריך ללכת עם כל אחד כפי דרכו, והרשעים צריך להענישם כדי שימחול להם אחר כך. שאם הכונה היתה לרחות הרשעים, היה להם להיות אובדים ממש, ולא שיהיו נענשים לזכות אותם אחר כך. וזה ראייה ברורה, כי הרי סוף המעשה הוא הכונה התכליתית בכל חלקי המעשה ההוא. אך סוף המעשה בכל בני אדם, בין צדיקים בין רשעים, הוא לתת להם טוב, אם כן הכונה התכליתית הוא לתת טוב לכל. הרי שהרצון הוא רק טוב:

ב. ולכן לא יתקיים שום דבר אלא טובו, השתא דאיתת להכי שהרצון הוא רק להיטיב, צריך שאפילו כך לא ילכו הדברים לבלי תכלית. פירוש, בשלמא אם לא היה הרצון מואם להאביד הרשעים, אז אמרנו אין העונש הזה דבר רע, אלא "חטאים תרדף רעה", וכך היא המדה, וכמש"ל. אך כיון שאמרנו שאין הדרך כך, אלא כדי להחזיר

after the long exile and punishment - this is precisely what proves the point. For if so, we see that the Supreme Will brings it about that eventually everyone benefits. From this we may infer that His will is only to benefit, quite literally. However, He has to deal with each one suitably according to his nature. It is necessary to punish the wicked in order to forgive them afterwards. If the intention was to reject the wicked, they should literally be destroyed instead of being punished in order to benefit them afterwards. The fact that they are punished to benefit them later is clear proof that His will is only for good. For the intended result of an action is the ultimate purpose that governs all parts of that action. In the end, all men, whether righteous or wicked, receive goodness. If so, the ultimate purpose is to bestow goodness on all. This proves that His will is only for good.

And therefore nothing will endure except His goodness - Seeing that His will is only to benefit, it must be that things will not continue endlessly in their present state. Granted, if He did not spurn the destruction of the wicked, we could have said that their punishment is not bad, but rather that, "Evil pursues sinners" (Proverbs 13:21) and their punishment is fair retribution, as discussed above. However, now that we have said this is not His way, but that he punishes the sinner in order to bring him to repent so as to benefit him, if so, the punishment itself is bad. As such, it cannot continue forever. It must come

החוטא שישוב ויטיב לו, אם כן העונש הוא רע, עד שצריך שיהיה בלה, ולא נצחי, כדי שיצא ממנו החוטא. ולפי שהוא רע – הוא נגד הרצון העליון. אך כיון שהוא נגד הרצון העליון, כמו שבפרטות לכל איש אי אפשר להיותו נצחי, כך בכלל העולם אי אפשר למציאותו שיהיה נצחי.

ותראה עתה הדבר הזה במופתים חותכים, סוף כל המעשה הוא הכונה התכליתית בכל חלקי המעשה ההוא. הטוב הוא סוף כל הסיבוב העובר על כל איש בפרט, אפילו הוא רשע, אם כן הטוב הוא הכונה התכליתית בכל הסיבוב. הרי מופת ראשון שהכוונה התכליתית בכל הסיבוב הוא הטוב. אך הפועל בכל הסיבוב הוא הרצון העליון, אם כן הרצון העליון – כל תכליתו אינו אלא טוב. הרי מופת שני שהרצון העליון הוא רק טוב.

עתה נראה אם העונש שהוא קודם הסוף ברשעים, הוא טוב או לא. דבר שבסופו משתנה ממה שהיה בתחילתו – תחילתו וסופו אינו ממין אחד. הסיבוב שמסבב על הרשע הוא ישתנה

to an end so that the sinner may be released. Since the punishment is bad, it is against the Supreme Will. And just as it cannot continue forever in each individual case, so it cannot continue forever in the world as a whole, for it is against the Supreme Will.

Let me now demonstrate conclusively that evil must come to an end in the world as a whole. For the intended result of any action is the ultimate purpose that governs all parts of that action. Now the end result of the complete cycle through which all people pass, including even the wicked, is good. If so, good is the ultimate purpose of the complete cycle in all its parts. Thus we have proof that the ultimate purpose of the entire cycle is good. But it is the Supreme Will that brings about the entire cycle. Since the ultimate purpose of the cycle is good, the whole purpose of the Supreme Will must also be only good. Thus we have proof that the entire purpose of the Supreme Will is only good.

Now let us consider whether the punishment, which the wicked suffer before the end, is good or not. When something ends up being different from what it was in the beginning, its beginning and end are not in the same category. The end of the cycle through which the wicked pass is different from what it was at the beginning. For in the end they attain

בסופו ממה שהיה בתחילתו, אם כן תחילת הסיבוב הזה וסופו אינם ממין אחד. אך הסוף הוא טוב, והוא הנרצה בתחילה מן הרצון הפועל. האמצע, פירוש מה שקודם הסוף אינו ממין הזה. אם כן מה שקודם הסוף אינו טוב, ואינו הנרצה בתחילה מן הרצון הפועל. נאמר, אם כן למה ישנו? אלא לפי שאי אפשר להגיע אל הסוף בלתי זה. אבל אם היה אפשר להיות בלתי זה, לא היה ראוי לאמצע הזה להמצא.

נוציא מכל זה שהעונש הוא רע, והוא הפך המבוקש ומכוון ברצון העליון, אלא שהמצאו צריך לברייתא, כדי להגיע ממנו אל התכלית, ואם היה אפשר בלאו הכי – היה יותר טוב לפי הרצון. אמור מעתה, כמו שפעולת העונש בפרטים הוא מה שהוא הפך הרצון, שעל כן צריך להשתנות בסופו, היות ענין העונש בהנהגה – גם זה הוא נגד הרצון העליון, וצריך שישתנה בסופו.

וזה פשוט, כי כמו שכיוון הרצון העליון שכל הפרטים יהיה להם טוב בסוף, כך צריך שיתכוון שכללות העולם בסוף יהיה רק טוב. וכמו שהמציא העונשים

good, while before the end, they suffer punishment. If so, the beginning and end of the cycle are not in the same category. The end is good - and this was the original intention of the Will that brings about the entire cycle. However, the intermediate stage or means - the punishment, which comes *before* the end - is not in the same category as the end. If so, that which comes before the end is not good: it is *not* what was initially desired by the Will that brings about the cycle. If we object: Then why does it exist? The answer is that it is not possible to attain the end without it. If it were possible to attain the end without this means, it would not be fitting for this intermediary to exist.

We may conclude from all this that the punishment is bad, and it is the opposite of what is desired and intended by the Supreme Will. However, it exists as a necessary means through which His creatures attain the end goal. If it were possible to attain the end goal without this means, it would have been better, given that His will is for good. Just as inflicting punishment in individual cases is the opposite of His will - which is why it must eventually come to an end - so too we may infer that punishment in general in the running of the world is also against the Supreme Will, and must change in the end.

Since the Supreme Will planned that all the individual components of creation will attain good in the end, it must be His purpose to bring the entire world to attain only good in the end. Just as He created punishments sufficient to bring each individual to receive good in the end, so He has the

שהם מספיקים לפרטים – שבסוף יקבלו טוב, כך יוכל להמציא מין עונש, או מה שיהיה, לכללות העולם גם כן, שבתחילה יהיה רע, ובסוף יהיה טוב. אלא ודאי כך הוא באמת, שאין רצונו ית' אלא טוב. וזה מה שצריך שיהיה קיים לעד, כי שליטת רצונו קיימת. ואם האמצעית לזה יהיה רע – אינו כלום, כי אדרבא, תראה כונתו הטובה ופעולת כונתו הקיימת – שהיוצא מכל הסיבוב לכל צד הוא רק הטוב שבחוקו ית'.

ג. וכל מה שהוא רע בתחילה, אינו יוצא מרשות אחר ח"ו, שיוכל להתקיים נגדו, כיון שידענו שמה שהוא פועל – צריך שבסוף יהיה טוב, עתה צריך שנדע עוד אמת אחר, והוא שודאי אין יש אלא רשות אחת, לאפוקי מן הכופרים שאמרו שתי רשויות יש. והיינו כי כשאנו אומרים שאלקינו הוא אחד – צריך להבין בכאן שני דברים, שאף על פי שאנו רואים כל כך מקרים בעולם וכל כך מסיבות גדולות מתהפכות לכמה גוונים, אנו יודעים אף על פי כן שאין יש אלא מאציל אחד ית"ש, ורצון אחד. לאפוקי – שאין שום

power to create a kind of punishment, or whatever else it may be, for the entire world, that is evil at first but ends up being good. It is certainly true that His will is only for good, and this is what must endure forever. For His power is forever and only His Will holds sway. If the means to accomplish this end is through evil, this does not undermine His intention to benefit everyone, for evil is the means to evengood. On the contrary, His good purpose will eventually be revealed and the intended result will endure forever. For what comes out of the entire cycle on every side is only His essential goodness.

All that is initially evil does not arise from another domain that could endure against Him. Now that we understand that what He does must be good in the end, we must understand another truth. This is that there is certainly only one domain, contrary to the claim of the unbelievers that there are two domains. When we say that our God is one, it is necessary to understand two things. The first is that even though we see such a multitude of diverse phenomena in the universe and so many different and opposing causal chains, we know that even so, there is only One God, blessed be His Name, and only one Will. The second thing that follows from saying that God is one is that no other will can limit Him, even one brought into being by him. And it is certainly impossible that two powers or realms exist, one creating good and the other creating evil. HaShem our God, HaShem is One - with every kind of

רצון מונע על ידו אפילו עלול
ממנו. ומכל שכן לאפוקי – שאין
יש שתי רשויות ח"ו, אחד פועל
טוב ואחד פועל רע, אלא ה'
אלקינו ה' אחד בכל מיני יחוד.

ומה שנראה עכשיו כאילו הם
פעולות נפעלות מזולתו, יהיה
מעלול ממנו, או ח"ו מרשות אחר
– אינו כן, אלא הוא בחק טובו
הוא הפועל כל זה. כי כבר נודע
– כל מה שיש עכשיו מן הרע לא
יתקיים נלל, אלא לבסוף יהיה
הכל טוב, ונדע ונכיר למפרע
שאין רשות אחר. כי מי שהוא
רשות בפני עצמו – צריך
להתקיים תמיד. וזה פשוט, כי
אין רשות אלא מי שאין אחר
יכול לו, אלא הוא כח ורשות
קיים בפני עצמו, ומה שאינו
מתקיים – אינו רשות. וכיון
שידענו זאת, כן נדע שאין שום
רצון, אפילו עלול ממנו, מונע לו.
כי אדרבא, סיבוב שלו היה
לגלות רשותו אחר כך, ולהשלים
הכל ברשותו הטוב. וזהו מה
שיש לנו להאמין באמונה שלמה.

ותועלת החכמה הזאת הוא
שנבין זה בידיעה ברורה, שהוא
מה שנצטוינו על זה, "וידעת היום
והשבות אל לבבך כי ה' הוא
האלקים בשמים ממעל ועל

oneness and unity.

If at the present time it appears as if things come about through a power other than God, be it a power that He created or another "independent" power, it is not so. God alone in His intrinsic goodness brings everything about. We have already discussed how everything evil that now exists will not endure forever. In the end, everything will be good, and we will know and retroactively understand that there never was any other power or domain. For an independent power or domain must by definition endure forever. This is obvious, for any power is independent only to the extent that nothing else has power over it. An independent power or domain is one that exists in and of itself. Whatever does not endure cannot be said to be an independent power or domain. Once we understand this, we see that no will - not even one that He brought into being - can limit Him. On the contrary, the purpose of the entire cycle is to reveal His dominion afterwards and to perfect all things through His goodness. This is what we must believe with perfect faith.

The benefit of studying the wisdom of the Kabbalah is that we can come to know and understand this clearly. We have been commanded to do so: "And you shall know this day and bring it into your heart, that HaShem is God in the heavens above and on the earth below: there is none other"

הארץ מתחת אין עוד". ואיך נבין זה? אלא כשנבין ההנהגה הזאת הסובבת מראש העולם עד סופו, אז יהיה דבר זה נראה לעינים שכך הוא, שהכל הוא רק מאתו ית"ש להעמיד רק חפצו הטוב להיטיב, ולא בשום ענין אחר. ואותם הדברים שהיו מתקשים לעינינו, והמכשילים את הרשעים להיות פוקרים, הם עצמם יהיו המגלים לנו האמת הזו, והמודיעים לנו היחוד האמיתי הזה בכל דרכיו, כמ"ש.

נמצא שתי הבחנות יש לנו בזה, פירוש, בענין הרע הנראה עתה בעולם. הא' הוא, שאינו יוצא מרשות אחר ח"ו שיוכל להתקיים נגדו. והב' היא, שסופו יהיה טוב: ד. אלא שסופו הוא טוב ודאי – שאינו נגד טובו אפילו בדרך אחר שפירשנו דהיינו שיהיה רצון עלול ממנו מעכב על ידו, אלא סופו הוא טוב.

והנה נראה שאדרבא, בדרך זה הא"ס מודיע אמיתת יחודו באמת. וזה:

ה. ואז נודע שלא יש רשות אחר אלא הוא, וזה, כי אפילו היה נותן השגה לנמצאיו ששינו שלמותו, הנה היו מכירים כל שלמותו זה שהיה מגלה להם,

(Deuteronomy 4:39). And how will we understand this? When we understand how the entire cycle of the universe is governed from beginning to end, we will then see clearly how it is that everything comes only from God, blessed be His Name. The purpose of everything is that only His good desire to benefit will endure forever, and nothing else. The very things that today perplex us and cause the wicked to stumble into heresy, will in the end reveal this truth to us, showing us His true, unique oneness in all its ways.

From this discussion we may clarify two aspects of the evil that apparently exists in the world now. The first is that it does not emerge from another domain or power (God forbid) that could exist against Him. The second is that in the end it will be good.

In the end it will certainly be good - for it cannot stand against His goodness, not even in the sense explained earlier whereby a will that He brought into being might limit Him. In the end, it will be good.

Moreover, it is precisely in this way that Eyn Sof makes known to us His true oneness.

And then it will be revealed that there is no other domain but His. Had He simply given His creatures an immediate understanding of His perfection, they might recognize His complete perfection (inasmuch as He revealed it to them) and understand His great majesty and glory. But this

ומשיגים גודל יקרו וכבודו. אך הנה היתה הקדמה כוזבת למינים בדורות אחרים, שאי אפשר להשיג קצה אלא מקצה שכנגדו, ואמרו כשאומרים שיש אלוך אחד שהוא תכלית הטוב, אם כן ח"ו שיהיה אחר תכלית הרע, שאם לא כן לא היתה הידיעה זאת בתכלית הטוב הזה.

ועל כן גם להוציא מן הטעות הזה, רצה וברא רע, כדכתיב "עושה שלום ובורא רע". והנה ההפך נראה מיד, ומבינים הקצה הטוב. אך עוד נדע, שאפילו זה הרע לא היה רשות בפני עצמו, אלא שהוא ית"ש, שהוא כל יכול, יכול לעשות גם זה מה שהוא כביכול הפכו, ונראה על ידו שלמותו הגדול.

והרע אינו רשות אחר ח"ו, אלא דבר נברא ממנו, עד שיראו הנמצאים את ההפך, ולא יחשבו שיש הפך אחר, כי אין הפך אלא מה שהוא הפך. וכשראו ההפך, וגם ראו שאינו כלום, אלא נברא ממנו ית"ש, הרי ידעו השלמות והיחוד בברור, ונודע פתיות הרשעים הכופרים. כי בנבראים הוא כך – שאין נודע קצה אלא מהפכו. ודרך הבורא אינו נדרך הנבראים כלל, כי הרי לא יוכל

would not have refuted the principle of the unbelievers in earlier generations that it is impossible to understand a thing except from its opposite. They argued that if we say there is one God who is the ultimate good, there must (God forbid) be another who is the ultimate evil. For if it were not so, there could be no knowledge of the ultimate good.

In order to refute this claim, God willed and created evil, as it is written, "making peace and creating evil" (Isaiah 45:7). In this way, the opposite is immediately manifest, and then it is possible to understand the side of good. Moreover, we will also know that even this evil was not an independent domain in its own right. Only the omnipotent God, blessed be His Name, has the power to bring about what appears to be His very opposite. And through this we will see His great perfection.

Evil is not an independent domain God forbid. It is something created by God in order for His creatures to see what is the opposite of good, so that they will not think that there is some other opposite. For the only opposite is that which is actually the opposite. And when they have seen the opposite, and have also seen that it is nothing but His creation, they will have clear knowledge of His perfection and oneness. Then the folly of the wicked and the unbelievers will be exposed. For in the created realms, it is indeed the case that one side can only be known through its opposite. But the way of the Creator is not the way of His creatures at all. For a creature cannot make the opposite of himself.

נברא לעשות ההפך לו, והוא עשהו, ועוד בטלו, ונראה יחודו בשלמות:

פתח ג

תכלית הבריאה – ההטבה:

תכלית בריאת העולם הוא להיות מיטיב כפי חשקו הטוב בתכלית הטוב:

אחר שבארנו אמונתנו בו ית"ש, נבא עתה לבאר פעולותיו:

א. תכלית בריאת העולם, זה פשוט, שכל פועל – פועל לתכלית:

ב. הוא להיות מיטיב, פירוש – לא לצרכו, כי הוא אינו צריך לבריותיו, אלא לברוא בריות להיטיב להם:

ג. כפי חשקו הטוב, אם תשאל – ומהיכן נולד זה התכלית? התשובה ברורה, כל טוב חשקו להיטיב, הרצון ב"ה הוא תכלית הטוב, אם כן חשקו להיטיב:

ד. בתכלית הטוב, לפי שהוא תכלית הטוב, גם חשקו הוא להיטיב בתכלית הטוב. וזה הטעם למה עשה העולם בזה הדרך של בחירה ושכר ועונש, לפי שזהו הוא תכלית הטוב, וכדלקמן במאמר שלאחר זה:

פתח ד

גילוי היחוד סדר ההנהגה

But He made His opposite, and then He negates it - and His oneness is revealed to perfection!

Opening 3

The ultimate goal of creation is to bestow the ultimate good on God's creatures.

The ultimate purpose of the creation of the world was for God, in accordance with His good desire, to bestow the ultimate good.

Having explained the meaning of faith in God, we now come to discuss His works.

The ultimate purpose of the creation of the world - for clearly, every actor acts for a purpose –

was for God. to bestow - not for His own need, since He has no need for His creatures, but in order to benefit His creatures

in accordance with His good desire. In other words, if you ask, "Where did this purpose originate?" the answer is clear: That which is good desires to bestow good. The Supreme Will is the ultimate good. If so, His desire is to bestow good –

the ultimate good, because He is the ultimate good, and therefore His desire is to bestow the ultimate good. This is why He made the world in this way, with free will, reward and punishment. For this is the means to bring His creatures to the ultimate good, as will be explained in the next Opening.

Opening 4

His desire to bestow good to perfection through the revelation of His oneness is the

ותכלית ההטבה:

רצה הא"ס ב"ה להיות מיטיב הטבה שלמה, שלא יהיה אפילו בושת למקבלים אותו. ושיער לגלות בפועל יחודו השלם – שאין שום מניעה נמצאת לפניו, ולא שום חסרון. לכן שם ההנהגה הזאת שהוא מנהג, שבה יהיה בפועל החזרת הרע לטוב, דהיינו במה שנתן בתחילה מקום לרע לעשות את שלו, ובסוף הכל כבר כל קלקול נתקן, וכל רעה חוזרת לטובה ממש. והרי היחוד מתגלה, שהוא עצמו תענוג של נשמות:

חלקי המאמר הזה ד'. ח"א, רצה הא"ס ב"ה, והוא כללות הסדר המחוקק על פי התכלית שזכרתי. ח"ב, ושיער לגלות, והוא שיעור סדר הזה. ח"ג, דהיינו במה שנתן, והוא ענין החזרת הרע לטוב – איך הוא. ח"ד, והרי היחוד מתגלה, והוא סוף הסיבוב מה הוא:

חלק א':

א. רצה הא"ס ב"ה להיות מיטיב הטבה שלימה, והוא מ"ש כבר, שרצה להיטיב בתכלית ההטבה והשלמות:

ב. שלא יהיה אפילו בושת

cause of the deficiencies in the world, which create the conditions for man's service. The revelation of His oneness is itself the reward.

The Eyn Sof, blessed be He, wanted to bestow complete good, so that its recipients will not even be ashamed. He planned and calculated how to reveal His perfect oneness in actuality, for before Him there are no barriers or deficiencies. Accordingly, He established the system of government that He follows, in which eventually evil actually turns back into good. Initially, He gave a place for evil to do what is in its power, but at the end of everything, all the damage is repaired and all evil turns back into actual good. And thus His oneness is revealed, and this itself is the delight of the souls.

The proposition consists of four parts: **Part 1. The Eyn Sof, blessed be He...** This is the underlying principle of the order that was instituted to serve the ultimate purpose that I mentioned in the previous Opening. **Part 2. He planned and calculated how to reveal...** This is the plan that lies behind this order. **Part 3. Initially, He gave a place...** This discusses how evil turns back to good. **Part 4. And thus His oneness is revealed...** This tells us what comes at the end of the cycle.

Part 1.

The Eyn Sof, blessed be He, wanted to bestow complete good. As explained earlier, He wanted to bestow good to the utmost degree of goodness and perfection

so that its recipients will not even be ashamed, for, as the rabbis

למקבלים אותו, כענין שאמרו, מאן דאכל דלאו דליה בהית לאסתכולי באפיה. ועל הטעם הזה רצה שיהיה דרך עבודה לבני אדם לשיזכו על ידה לטוב, ואז יקבלוהו בשכרם. ועל כן שם הטוב והרע והבחירה באדם, והשכר והעונש, עד שיצא התכלית המכוון הזה:

חלק ב:

א. ושיער לגלות בפועל יחודו השלם, הנה דרך העבודה הזאת גם הוא צריך שיהיה על צד נאות, לא בדרך הזדמן. כי הנה פשוט, שכל מצוות שיהיו, כשיהיו מקוימות מבני אדם – הרי זה להן לזכות, ויקבלו עליהן שכר. אבל מחק החכמה הנשגבה של האדון ית"ש הוא – שתהיה העבודה – מציאות אחת נאה בכל חלקיו, בנוי בעומק עצה, שלא על דרך הזדמן והסכמה לבד כמ"ש [נ"א, כמו שנזדמן], אלא שיהיה שורש אחד לכל הענין הזה. והנה שיער הרצון העליון שלא יש שום ענין שתהיה נאה בו העבודה, פירוש – שתמשך יפה ממנו, כמו אם ירצה לגלות יחודו בפועל. כי זה הדבר יהיה מה שיתן מקום יפה לעבודה. ולא זו אף זו – שזה

stated, "One who eats what is not his, feels ashamed to look in the face of his benefactor" (*Yerushalm, Orlah* 1:3). In order to avoid this, He wanted that people should have a way of working in order to thereby *earn* the good which they then receive as their reward. Accordingly He created good and evil and gave man free will, placing him in a situation of reward and punishment until the intended goal is achieved.

Part 2.

He planned and calculated how to reveal His perfect oneness in actuality... For the actual method of man's service also had to be fitting and not merely arbitrary. For clearly, whatever the commandments that He might have instituted, they would all have been to men's merit when duly performed by them, and they would receive a reward for all of them. But true to His exalted wisdom, the Master of the World wanted that the method of service, rather than being merely arbitrary, should itself be a single system, consistent in all its parts and constructed according to a deep plan. He wanted one root for the entire system. The Supreme Will calculated that there could be no more fitting and logical focus for man's service than if He were to reveal His oneness in actuality. This would provide a suitable area in which man could serve, and the revelation of God would itself be the benefit man would receive, as will be discussed below.

עצמו יהיה ההטבה, וכדלקמן:

ב. שאין שום מניעה נמצאת לפניו, ולא שום חסרון, פירוש – שלמות יחודו הלא הוא שליטתו הגמורה והמוחלטת, שאין לפניו שום מניעה וחסרון. וזה נדעהו בו מצד השלמות, לא מצד ההפך. פירוש – כי אין נראים החסרונות והתיקון הבא עליהם מכה שלמותו, אלא השלמות לבד הוא הנראה. והרי זה מקום מוכן להמצא על ידו עבודה כשירצה לגלות יחודו בפועל, רוצה לומר – שיגלה תחילה החסרונות, ואחר כך ישוב יחודו עליהם, ויתקן את הכל.

ואמנם כמו שבהיות השלמות שולט – אין צריך ודאי עבודה כלל, כי שלמותו הגמור אין שייך בו יותר טוב, ואם כן המצוות לא יוסיפו לו כלום, ולא בהנהגתו. אך כשיהיה מציאות החסרונות – אז יועילו המצוות, כי החסר יכול לקבל השלמות. אם כן רק זה הוא המקום שבו יכול להיות נופלת עבודה בדרך זה. והיינו שלפי חק הענין הזה תיפול בו היטב, כי אי אפשר לומר יחוד, אלא אם כן אומרים השליטה הגמורה בלי שום מונע, ואז ממילא אם ירצה לפרט ענין זה

For before Him there are no barriers or deficiencies His unique perfection surely lies in His total and absolute power. No possible barrier or deficiency can stand in His way. This we will come to know from the side of God's perfection, not from the opposite side. For this is only revealed when it is not the deficiencies and the repair that comes to them through the power of His perfection that are seen, but only His perfection alone is seen. This was a suitable area within which service could exist. In His wish to reveal His oneness in actuality, His plan was first to reveal the deficiencies, after which His oneness and His power over them would again be revealed, and He will rectify everything.

When perfection holds sway, there is certainly no need for service at all, for nothing could be better than His complete perfection. If so, fulfillment of the commandments would not add anything to it, or to His government of the world. But in a situation in which deficiencies exist, fulfillment of the commandments is of benefit, because through them, that which is imperfect and deficient is able to attain perfection. If so, only a realm of deficiency provides the appropriate arena for service in this way. For service is very applicable in a realm of deficiency. For it is impossible to speak of oneness and unity unless we speak of absolute power and control without any limits. It follows that if He desires to actually reveal this unity, He will create a limitation and then remove it.

לגלותו בפועל – יעשה המונע,
ואחר כך יבטלהו.

וזהו מרכז הא"ס ב"ה שהוזכר
במקום אחר, שבו היה הצמצום,
שעל הענין הזה נבראו העולמות
והעבודה בהם. והיה המעשה –
התעלם השלמות, והשאיר חק
אחד בלתי שלם כדלקמן, שבו
תפול העבודה כמ"ש בס"ד.
ואמנם מה שהוא רוצה לגלות,
הוא – איך שמציאות החסרונות
נתקנים בכח יחודו. אם כן אין
המעשה נשלם אלא אם כן
יתעלם השלמות בתחלה, עד
שיהיה מציאות לחסרונות,
ובאותו הזמן יהיה מציאות
לעבודה, ועוד יתגלה שלמות
היחוד ויתקן כל החסרונות.
ואמנם גם זה יהיה בכלל
העבודה – גילוי היחוד עצמו,
שבני אדם העובדים הם
ימשיכוהו לגלותו, ולתקן כל
החסרונות.

ותראה מה יהיה שכרם – היחוד
המתגלה, שיהיה נגלה אליהם –
שישיגוהו. וזאת היא ההטבה
השלמה עצמה. והיינו כי שכר
המצוות הוא רק לעה"ב, והוא רק
מה שהנשמות משיגות את
שרשם, ולפי יקר מה שמשיגים –
כך הוא תענוג השגתן. וכשישיגו

Here we have the concept of the
"centre" of Eyn Sof mentioned in
Kabbalistic literature (*Etz Chayim*,
Drushey Igulim Veyosher 11:3), where the
Tzimtzum ("contraction") took place.
This "center" is the central "point" on
the basis of which the worlds were
created and the service within them.
The act by which they came about
was the concealment of perfection,
which left a realm governed by the
principle of imperfection, a realm in
which service is relevant. However,
what He wanted to reveal is how the
realm of deficiencies becomes
rectified through the power of His
oneness. If so, the work is not
complete unless perfection is initially
concealed, to make it possible for
deficiencies exist. In this phase, the
possibility of service exists - until the
perfection of His oneness and unity is
revealed and He rectifies all the
deficiencies.

Indeed the service itself includes the
actual revelation of His oneness, for it
is the people who serve who draw
down and reveal this unity so as to
rectify all that is lacking. And now see
what is their reward: the very unity
that is revealed, which will be
revealed to them, and they will attain
it. This itself is the perfect goodness
that He wants to bestow on them. For
the reward for the fulfillment of the
commandments is only in the world to
come, when the souls come to their

היחוד ומגולה בראוי, אז יהיה התענוג השלם, ויהיה שלם מכל צד, מצד המקבל – שלא יהיה לו מונע, ומצד האור עצמו המושג, שהוא היחוד השלם, עוצם התענוג שיכול להיות לנשמות.

נמצא כללו של דבר, כשרצה הא"ס ב"ה מפני שלמות ההטבה לשים ענין העבודה, ושיער באיזה ענין תוכל לפעול [נ"א, ליפול], וידע שבכל עניני השלמות אשר בו – אין שום דבר צריך לבריותיו כלל, ואין עבודה נופלת בהם, רק בענין ההטבה בעצמה, פירוש, שהוא כח החזרת הרע עצמו לטוב, והיינו סוד היחוד השלם שכתבתי. כי הענין הזה אף על פי שבהיותו בשלמותו – אין שייך בו גם כן עבודה, אך כיון שהוא ענין שמצד עצמו הוא נותן מציאות שם החסרון, לא להיותו, אלא להיות נשלל מכה השלמות, הרי יכול ליפול בו ענין זה – שכדי לגלות טובו יעלים שלמותו, כדי לגלותו בפועל, והיינו כמקלקל על מנת לתקן. ואז בזה החק עשה כל מעשהו, נתן מקום לנמצאים, נתן מקום לעבודתו, וקבע להם השכר יקר מאד:

root, which is the root of the entire creation. Their delight will be according to their level of attainment. When they attain the revelation of God's unity, their delight will be perfect in every way: no barriers will stand in the way of the recipients, and they will attain the light of perfect unity - the greatest possible delight the souls can enjoy.

To summarize: When Eyn Sof, in His perfect wisdom, wanted to institute a system of service, he calculated in what arena it would be applicable. He knew that there was no aspect of His perfection in which there was any need at all for His creatures or any place for their service except in the bestowal of good, whereby evil itself turns back into good. This is the fundamental concept of perfect unity about which I wrote. In God's aspect of complete perfection, there is no place whatever for service. However, because the very concept of oneness and unity involves the hypothetical possibility of imperfection (not that it exists, but that it is negated through the power of perfection) it was therefore pertinent that in order to reveal His goodness, He should conceal His perfection - in order then to reveal it in actuality. This is like "damaging in order to repair". On this foundation He did all His work: He made a place for independent beings and a place for their service, and fixed a very precious reward for them.

חלק ג:

א. לכן שם ההנהגה הזאת שהוא מנהג בה – ההנהגה שיש עתה:

ב. שבה יהיה בפועל החזרת הרע לטוב, פירוש – מה שהוא בכח היחוד – שמתגלה בפועל בגילו:

ג. דהיינו במה שנתן בתחלה מקום לרע לעשות את שלו, והיינו העלם השלמות:

ד. ובסוף הכל כבר כל קלקול נתקן, וכל רעה חוזרת לטובה ממש, והוא סוף הסיבוב שחזור היחוד ומתגלה:

חלק ד:

א. והרי היחוד מתגלה, בכאן מתחברים דברים הרבה כאחד – היחוד עצמו מתגלה בפועל, שכיון שבזה צריך להבין הרע שחזור לטוב, לא היה אפשר להיות זה בפועל, כי הרע לא היה בפועל עד שמתגלה לתחתונים. הדבר יקר כל כך שיהיה להם תענוג גדול בהשיגם אותו. והרי היה מציאות לעבודה, ועתה מציאות לשכר. פירוש – שלא תצטרך העבודה להיות נצחית, אלא "היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם", כי כיון שהיחוד נתגלה – אין צריך עוד עבודה:

Part 3:

Accordingly He established the system of government that He follows... namely, the system of government that exists now, in which eventually evil actually turns back into good. In this way, what existed within His unity in potential becomes revealed in actuality, in that, Initially, He gave a place for evil to do what is in its power - He concealed His perfection

but at the end of everything, all the damage is repaired and all evil turns back into actual good, quite literally, and this is the end of the cycle through which His oneness is revealed.

Part 4:

And thus His oneness is revealed. Several things are involved here. First, His oneness itself is actually revealed. Since this involves evil turning back into good, it could not actually come about until evil was actually revealed in the lower realms. Secondly, the revelation of God's oneness is so precious that they will have the greatest delight when they attain it. Thirdly, this revelation, which involves initial concealment, provides a place for service and, when attained, for reward. Since evil exists only during the phase of service to reveal His oneness, the service does not need to last forever. " 'Today to do them' and tomorrow to receive their reward" (*Eruvin* 22a on Deut. 7:11). For as soon as His oneness is revealed, there is no further need for service

ב. שהוא עצמו תענוג של נשמות, שזאת היא ההטבה מה שאמרנו שרצה להיטיב.

והרי שיער הרצון העליון דבר שלם ונאות בכל חלקיו, הטבה שלמה מצד עצמה, פירוש – שתהיה הטבה רבה וגדולה יקרת הערך, וזה פהיות היחוד הענין הנכבד והיקר מאוד, שתהיה השלמה מצד הנתינה, פירוש – שלא יגיע הבושת למקבלים, וזה מצד העבודה שתקדים לה. ושתהיה ההטבה – הענין עצמו שגורם מציאות העבודה, פירוש – הטבה, שבדרך אשר בה היא מזדמנת, תמצא העבודה, להיות הטבת היחוד, שר"ל החזרת הרע לטוב.

שהנה דרך ההנהגה בשלמותה – הוא שיהיה ההעלם של השלמות, ואחר כך הגילוי, וזהו הדרך עצמו שנותן מציאות לעבודה. שכל הבריאה וכל ההנהגה כולה תבנה על זה הענין, ההנהגה – חק מגלה סוף סוף בכל סבוביו אמיתת היחוד הזה, כמ"ש. הבריאה – שהנבראים עצמם הם רומזים בעצמם חוקות ההנהגה הזאת. וזה מה שנאמר במאמר הראשון – ועל יסוד זה בנוי כל הבנין:

Because **this itself is the delight of the souls** - the revelation of His unity is itself precisely the goodness that, as we have said, He wants to bestow.

Thus we see how the Supreme Will calculated and planned something intrinsically perfect and logical in all its parts. The goodness which He bestows is in itself complete: it is very great and precious, for His oneness is something most glorious and precious. Further, the mode of bestowal is also perfect, because the recipients will not feel any shame, having worked to earn their reward through service. Moreover, it is the actual bestowal of good itself that creates the possibility of service. For it is the way in which the intended bestowal of goodness comes about that provides a place for man's service. The purpose of the service is to reveal God's unity, which is the intended benefit, which comes about through turning evil back to good.

Thus the complete path of government in its perfection involves the initial concealment of His perfection followed by its revelation. This very pathway is what creates the possibility of service. The entire creation and the system through which it is governed are built on this foundation. Thus the system through which the world is governed is a law that will eventually reveal, through all its cycles, the truth of this oneness. And the creation itself is built on the foundation of concealment followed by revelation - in the sense that the created realms and beings themselves contain allusions to the laws of this system of government. This is what was stated in Opening 1: "On this foundation the entire structure is

built".

ענין הספירות [ה – ו]: **The Sefirot**

פתח ה **Opening 5**

הספירות – גילוי הא"ס ב"ה:

הספירות הם הארות שניתנו
ליראות, מה שלא ניתן אור
הפשוט א"ס ב"ה:

הנושא של כל דרושי החכמה
הזאת הוא ענין הספירות, לכן זה
מה שצריך לבאר תחילה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א הוא,
הספירות הם הארות, והוא
ידיעת הספירות מה הם. ח"ב,
מה שלא ניתן אור הפשוט, והוא
ידיעת מה מתחלף ממהותם זה
הא"ס ב"ה. שתי הבחנות האלה
צריכות לידיעת הספירות. וזה –
כי הנה לדעת הספירות, צריך
לדעת מה שנתחדש לצורך
הבריאה, שלא היה כן בתחילה.
ראיה לזה – שהרי הספירות
אינם אלא מה שנתחדש לצורך
הבריאה, וזה נתפרש כבר. אך
מתחילה לא היה אלא א"ס ב"ה.
אם כן לדעת הספירות – צריך
לדעת מה נתחדש שלא היה כך,
ושאינו כן בא"ס ב"ה:

חלק א:

א. הספירות הם הארות, וזה, כי
הנה הספירות הם מה שהאלקות
מתפשט, אך התפשטות האלקות

The Sefirot were an innovation in that they are visible lights, whereas Eyn Sof is not visible.

The Sefirot are lights that were permitted to be seen, which is not so in the case of the simple light of Eyn Sof, blessed be He.

The subject of all the investigations of the Kabbalah is the Sefirot. Therefore this is what must be explained first.

The proposition consists of two parts.

Part 1: The Sefirot are lights. This tells us what the Sefirot *are*. **Part 2: which is not so in the case of the simple light.** This tells us in what way the Sefirot are different in their nature from Eyn Sof. For in order to understand the Sefirot, it is necessary to understand in what way they were an innovation that was introduced for the sake of the creation: this is explained in Part 1. Initially, however, there was only Eyn Sof, blessed be He. If so, in order to know the Sefirot, it is necessary to know what was new about them that was not so originally, and which is not so in the case of Eyn Sof.

Part 1.

The Sefirot are lights. It is through the Sefirot that Godliness "unfolds" or "extends". We cannot refer to the unfolding or extension (התפשטות,

לא נוכל לקרא אותו כי אם הארה, אם כן גם הספירות נאמר שהם הארות. ואמנם שהאלקות לא נוכל לקרא אותו כי אם הארה – זה יתאמן לך בהכרח,

יען פשוט הוא שהאלקות לא תוכל לקרא אותו בשום שם או מלה. אמנם כאשר בלא מלה אי אפשר לדבר, על כן צריך לקרא אותו באיזה שם, אבל נבחר את שיוכל להיות רחוק ממנו פחות מהאחרים. האור הוא הדבר היותר הרק שבגשמים, על כן הוא פחות רחוק ממנו מהאחרים, אם כן לא נקראהו אלא הארה. ותבין שאף על פי כן, אין זאת הארה ממש כמו הארת האור הגשמי, אלא מה שנקראהו הארה לתת לו איזה שם:

ב. שניתנו ליראות, שהרי זה כל החילוק בינם ובין א"ס ב"ה, שניתנו ליראות. ובזה ב' הוראות, הא' – שאינו מחויב להיות ספירות – שיהיו נראות, כי הרי יש ספירות עליונות שאינן נראות אפילו מן העליונים, אלא שיהיו ראויים ליראות, שאם המקרה ימנע הרואה מראות אותם – לא יחסרו הם ממהותם. אך אור א"ס ב"ה אינו ניתן

hitpashtut) of Godliness as anything but a radiation of light (הארה, *He'arah*). For the truth is that Godliness does not "extend", since the concepts of "extension" and "change" are not applicable to God. However, we call the radiance that spreads from Him the "unfolding" or revelation of Godliness, and accordingly, we say that the Sefirot are radiations of light. Indeed we cannot call Godliness anything other than a radiation of light. In truth, no word, name or term is adequate to apply to Godliness. But since it is impossible to speak without words, we must call it by some name. However, we choose one that is somewhat less remote from Godliness than others. Light is the finest and most subtle of all physical phenomena, and accordingly it is less remote from Godliness than other phenomena. If so, the term "radiation of light" is the nearest we can choose. Even so, you must understand that we are not talking about a radiation of physical light. We are applying the term "radiation of light" only to give it some name.

.that were permitted to be seen. For the difference between the Sefirot and Eyn Sof, blessed be He is that it was made possible for the Sefirot to be "seen" (in the sense of being spiritually apprehended). This means two things. Firstly, it means that the Sefirot are *capable* of being seen, though this does not imply that the Sefirot must necessarily be visible, for indeed there are exalted Sefirot that are not visible even in the higher realms. What is implied is that they are *fit and able* to be seen. Should it happen that the spectator is prevented from seeing them, this

ליראות כלל, והרי הטעם מצד
עצמו. הוראה

ב' – שניתנו ליראות. לא שהם
נתונות ליראות, ר"ל שאין
הספירה מין אור בטבעו נראה,
הפך ממה שהוא אור א"ס ב"ה,
אלא הפועל היה שניתנו ליראות,
שכך רצה הא"ס ב"ה. שאם היו
מין אור נראה בטבעו, היה צריך
שיהיו הספירות בלתי מחודשות.
וזה, כי הלא מה שהוא בנושא
בטבעו – יהיה בו כל זמן
המצא, ואם ההראות בספירות
הוא בהם בטבע, אם כן כל זמן
המצא אור הספירות, צריך
שיהיה נראה. אמור מעתה – אור
הספירות צריך שלא יהיה
מחודש, אלא גילוי ראיתם
תהיה מחודשת,

וזה, כי הספירות הם אלקות,
ובאלקות אין שיך חדוש, אם כן
אור הספירות אינו מחודש. דוק
מינה ומינה – אור הספירות הוא
קדמון, ואם ההראות בזה האור
הוא טבעי – אם כן צריך שתמיד
יהיה נראה, והחדוש מה הוא?
אלא הרצון הוא שנותן להם
ליראות, ונתן להם כשנתן, ולא
קודם לכן, שאין החדוש

does not detract from their nature of being potentially visible. However, the light of Eyn Sof, blessed be He, cannot be seen at all because of its intrinsic essence, which is unseeable.

Secondly, in saying that the Sefirot were *permitted* to be seen, we are not saying that they were intrinsically visible. The light of the Sefirot is not a particular kind of light that is visible in its intrinsic nature, as opposed to the light of Eyn Sof, blessed be He, which is not. What changed in the act of creation was that the Sefirot *became* visible. It became possible for them to be seen, because Eyn Sof wanted it so. If the light of the Sefirot was a particular kind of light that was visible in its intrinsic nature, we would have to say that the Sefirot were not an innovation. For what exists in something as part of its intrinsic nature is found in it throughout its existence. If the ability of the Sefirot to be seen were part of their intrinsic nature, then as long as the light of the Sefirot existed, it would have to be visible. What we must say is that the light of the Sefirot cannot have been new, but that the *revelation* of this light - the ability of the Sefirot to be *seen* - is what was new.

This is because the Sefirot are Godliness. Change from state to state is simply not applicable to Godliness. If so, the light of the Sefirot is not something new. The inference is that the light of the Sefirot was there from before. If the visibility of this light were part of its intrinsic nature, it would always have been visible. In that case, what was new? What was new was that God willed and made it possible for the light of the Sefirot to be seen. He gave this permission at precisely the moment He wished, not before. The change was not in the nature of Godliness. The change was

באלקות, אלא חדוש – גילוי
למקבלים. ותבין בזה – שיפה
תוכל לקרא אותם אור נאצל, כי
לפי מראית עין הרי נאצל
לעינינו אור נראה, שלא היה כן
מתחילה. ואילו ניתנה רשות לעין
לראות, הרי היינו משיגים שורש
אחד שהוא א"ס ב"ה בלתי
נראה, ואור אחד נמצא ממנו
בהדרגה שנראה. אם כן נקראהו
אור נאצל מן האין הבלתי מושג:

חלק ב, מה שלא ניתן אור
הפשוט א"ס ב"ה, ר"ל שהוא
האור משולל מכל מלה, שאי
אפשר לדבר באורו כי כיון שאין
שום מלה ראויה ליאמר בא"ס
ב"ה, על כן נזכירם במה שנוכל,
ונשלול ממנו מה שהיה נראה
מתחייב בו המלה ההיא, שלפי
האמת אינו מתחייב בו. וזה,
שלא ניתן לראות – זהו החילוק
שבין א"ס ב"ה לספירות:

פתח ו

הספירות – כוחות נראים בדרך
הארה:

כל ספירה היא מדה אחת מן
המדות של א"ס ב"ה, אשר ברא

in its being revealed to recipients. From this you can understand why it is so appropriate to refer to the Sefirot as "emanated light" (אור נאצל, *ohr ne'etzel*). For on the level of what the (spiritual) eye can see, light was emanated to our eyes - a light that could be seen. This was not the case at first. And if permission were granted to the eye to see it, we would come to recognize that everything has one root: Eyn Sof, Who cannot be seen. There is one light that exists through Him on a level such that it *can* be seen, and this is the light of the Sefirot. If so, let us call it a light that emanated from *Ayin* (אין) - from "No-thing", i.e. from that which cannot be conceived.

Part 2. Which is not so in the case of the simple light of Eyn Sof, blessed be He. The "simple light" is that which simply cannot be described, defined or categorized in any way. It is impossible to say anything about His light. Since there is no word or name fit to be applied to Eyn Sof, blessed be He, we will refer to Him in the only way that we can, using the expression "simple light". However, we qualify this by negating any limitation that may appear to be implied in Him on account of the term we have chosen. For in truth, no such limitation is intended. Thus we say that the light of Eyn Sof cannot be seen. This is the difference between Eyn Sof, blessed be He, and the Sefirot.

Opening 6

The Sefirot are what Eyn Sof wanted to reveal of His attributes.

Each Sefirah is one of the attributes of Eyn Sof, blessed be He, with which He created the worlds and with which He governs

בם את העולמות, ומנהג אותם. שברצותו שתהיינה נודעות, עשה שכל מדה תראה בסוד הארה אחת, שבראות אותה – מבינים המדה ההיא. ובראות תנועות ההארה ההיא – מבינים מה שנעשה בהנהגה במדה ההיא

בזמן ההוא:

אחר שידענו שהספירות הם הארות, צריך עתה להבין מה הם הארות האלה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל ספירה היא מדה אחת, וזה ביאור הנראה. ח"ב, שברצותו שתהיינה נודעות, וזה ביאור הראיה:

חלק א:

א. כל ספירה היא מדה, ר"ל כמו חלק מן הרצון, והיינו כח מכותיו. המשל בזה, הגוף מחובר מכל כך איברים, והרואה אותו יראה איבריו. והנשמה – חלקיה אינם איברים, אלא כחות, כגון זכירה, דמיון, הרגש, והרואה אותה יראה כחות. כך הרואה מה שאפשר לראות ברצון העליון – יראה כחות של הרצון. כל ספירה היא מדה:

ב. אחת, ר"ל מיוחדת ונבדלת לעצמה, שזה הוא ההפרש שבין

them. Since He wanted that they should be known, He made each attribute appear as an individual light, through seeing which one may understand that attribute. When one sees the movements of that light, one understands the influence of the corresponding attribute on the government of the worlds at that time.

Having learned that the Sefirot are lights or radiations, we must now understand what these radiations are.

This proposition has two parts. **Part 1: Each Sefirah is one of the attributes...** This explains what is visible. **Part 2: Since He wanted that they should be known...** This explains how that which is visible is perceived.

Part 1:

Each Sefirah is one of the attributes... Each attribute (מדה, *middah*, a "measure", "quality" or "trait") is one part of His Will, namely one of His powers. We may understand this by analogy. The body is composed of many different limbs, and someone who sees the body sees these limbs. On the other hand, the parts of the soul are not limbs but powers: these powers are the various faculties of the soul, such as memory, imagination and feeling. Someone who "sees" them (with spiritual vision) sees a variety of different powers. Similarly, when one sees what it is possible to see of the Supreme Will, what he sees are the powers of that Will.

Each Sefirah is one of the attributes - *one* in the sense of being unique and separate. It is the

זה הדרך לדרך הכל – יכול, שפועל כל הפעולות בדרך אחת, פירוש – כי הנה כל סיבה לא תוציא כל מיני מסובב, אלא מסובב שיכול לצאת ממנה. וזה – יען אין בה כח אלא מה שיש בה, ואי אפשר לה לתת אלא מה שיש בה. על כן להיות איש אחד פועל פעולות הרבה, צריך שנבחין בו כחות הרבה שיהיו סיבות לפעולות ההם. אך הכל – יכול – אין מציירים בו שום כח מוגבל, אלא כל ענין בו כולל כל כח, על כן יכול לפעול הכל. על כן אין לפרט בו כחות רבים סבות לפעולותיו.

אבל דרך הספירות הוא הדרך שרצה הא"ס ב"ה לפעול בו כפעולת בני אדם, וזה כענין – "בעשרה מאמרות נברא העולם". על כן נבחין בו לכל פעולה סיבה מיוחדת בפני עצמה:

ג. מן המדות של א"ס ב"ה, ר"ל שאין הספירה דבר משתלשל מן הא"ס ב"ה, שיהיה חוץ ממנו ושני לו, אלא הרצון הוא אחד, שבלתי – תכליותיו – לא נראה,

revelation of His powers as separate attributes that distinguishes God's chosen way of acting through the Sefirot from His intrinsic omnipotence, in which He brings everything about through his unitary, all-encompassing power. For a given cause cannot give rise to any and every effect, but only to the particular effect that can arise from it. The reason is that the cause in question has only the particular power that it possesses, and can give only what it has. When a person carries out a variety of activities, we necessarily differentiate between the various powers that he possesses, which enable him to carry out these different activities. But God is *all*-powerful, and we therefore cannot ascribe to Him any specific, limited power. This is because God's power is general and all-encompassing. God can do everything. For this reason we cannot divide God's powers into a multiplicity of specific powers as the causes of His various works.

Nevertheless, in His revealed way of acting through the Sefirot, Eyn Sof chose to act in a way similar to the way in which a person acts, using a variety of different powers and abilities. This is what is meant by the statement of the rabbis that: "The world was created with ten sayings... yet surely, it could have been created with only one!?!". (Avot 5:1). Accordingly, we differentiate a specific, separate cause corresponding to every manifest work or action.

.of the attributes of Eyn Sof, blessed be He: This indicates that the Sefirah is not a mere derivative that is caused by, outside of and secondary to Eyn Sof. For His Will is a single unity. In its intrinsic limitlessness, His will is invisible, and this is what we call Eyn Sof. Those aspects of this Will that are revealed

והוא הנקרא א"ס ב"ה. והמתגלה
מן הרצון הזה הוא הנקרא
ספירות, אך הרצון הוא א"ס
ב"ה. אם כן הספירות הם מדות,
מן המדות של הא"ס ב"ה.

יש להקשות, הלא אנו אומרים
שהא"ס ב"ה הוא השורש,
והספירות הם השתלשלות ממנו,
והרי הם שניים לו, ואם כן איך
נאמר בכאן שאין הספירות דבר
משתלשל? תשובה, יש הפרש
בין השתלשלות להשתלשלות.
הספירות אינם השתלשלות חדש
ששלשל מעצמו א"ס ב"ה, מה
שלא היה בו מתחילה ואין בו
עתה, כמו הגופים הנפרדים, שאז
היו שניים ממש. אבל הם חלקים
מכללות מה שיש בו, שהוא
מגלה.

אבל כשנבא להעריך המדרגות
בהדרגה, נאמר ששורש זה עצמו
שמתגלה הוא הא"ס ב"ה עצמו
הבלתי מתגלה, אלא שמניח לנו
מגולה מה שהוא רוצה. ולכן טרם
הגלותו היו גם הם עולים בשם
א"ס ב"ה, ככל שאר הכחות
הכלולים ברצון עד אין תכלית.
ובהגלותם לא נקראות עוד א"ס,
כי הרי יש להם סוף וגבול כנ"ל,
ולכן נקראות ספירות:

we call the Sefirot, but the Will itself
is Eyn Sof - limitless and indefinable.
This is why we say that the Sefirot are
the *attributes* of Eyn Sof.

One could object: Surely we are
saying that Eyn Sof is the root, while
the Sefirot derive from and are
caused by Him, in which case they are
secondary to Him. If so, how can we
say here that the Sefirot are not
derivative and secondary? To answer
this, it is necessary to understand in
what sense the Sefirot are derivative
and what sense they are not. The
Sefirot are not derivative in the sense
of being a new, separate phenomenon
that was caused by Eyn Sof but which
did not exist in Him from the outset
and does not exist in Him now, like
separate bodies. For, if that were the
case, the Sefirot would indeed truly
be merely secondary. But in fact, the
Sefirot are parts of His totality - the
parts that He reveals.

However, when we compare the
different levels, we say that the actual
root revealed in and through the
Sefirot is none other than Eyn Sof
Himself. Even though intrinsically, Eyn
Sof is not revealed, He leaves
revealed to us what He wants.
Accordingly, prior to the revelation of
the Sefirot, they were subsumed
under the name Eyn Sof, just like all
the other powers encompassed within
His limitless Will. However, when
these attributes were revealed, they
were no longer called Eyn Sof, for
now they have an end and a limit, as
mentioned above. Accordingly, they
are called Sefirot, from the Hebrew
root ספר (*SaPhaR*) meaning to count
or number, indicating that they have

ד. אשר ברא בם את העולמות,
ר"ל למה יתגלו אלה ולא אחרים,
לפי שהם אלה שיש להם שם
התחתונים, למה שמהם נבראו:

ה. ומנהג אותם, ר"ל אף על פי
שכבר כלתה הבריאה, לא כלתה
ההשגחה של האורות על
ענפיהם, ופעולות כל הספירות
תמיד כבתחילה:

חלק ב:

א. שברצותו שתהיינה נודעות –
גם זה תלוי ברצון, שהכחות
האלה, אף על פי שישנם, לא
היה צריך שיהיה בם השגה כלל,
אלא שרצה שתהיה:

ב. עשה שכל מדה תראה בסוד
הארה אחת, והיינו שנקבע להם
חק מראה להבין המדה, דהיינו
הכח – על ידי הדמיון המתדמה,
וכדלקמן:

ג. שבראות אותה מבינים המדה
ההיא, וה כמ"ש הרמב"ם ז"ל
(הלכות יסודי התורה פ"ז הלכה
ג') שבראות הנביא מראה
הנבואה, נחקק בלבו פתרונה.
וצריכין אנו לזה, כי אם היתה
הארה עצמית, ודאי הוא שהיה
להם להבין בה הענין העצמי לה,

a measure and a limit.

.with which He created the worlds... In other words, why should these attributes have been revealed and not others? Because these revealed powers relate to the lower realms, since it was through these powers that He created them

...and rules them... For even though the work of creation is complete, the supervision of the lights over their branches has not ceased, and the Sefirot continue to function as at first.

Part 2:

Since He wanted that they should be known - This too was contingent upon His Will. For although these powers existed within Him, it was not intrinsically necessary that they should be able to be perceived and apprehended, except that He wanted it so.

He made each attribute appear as an individual light. This means that a specific likeness was instituted for each attribute (such as the likeness of a lion for Chessed, Kindness) in order to make it possible to gain an understanding of the governmental power expressed in this attribute through the corresponding image or likeness, as will be discussed later.

...through seeing which one may understand that attribute... This is as stated by Rambam (Maimonides): "At the very time when the prophet sees the prophetic vision, its meaning is inscribed in his heart" (*Yesodey HaTorah* 7:3). This additional point is very necessary. If the Sefirot shined each in their own particular way because of their intrinsic essence, the prophets should certainly have been able to understand the meaning of

אך כיון שאינה רצונית, היה צריך עוד ענין אחר להבין הנרמז בנבואה. אלא שכך הוא הענין – שממילא מבינים מה ענין ההארה ההיא, וגם ענין בחינותיה הפרטיות. וזה:

ד. ובראות תנועות ההארה ההיא מבינים מה שנעשה בהנהגה, כי כמו שהנהגה מתחלפת לחסד או לדין או לרחמים, לפי הזמן, כך נראים תנועות בכחות לפי הזמן, ובראיה מבינים אותם:

ה. במדה ההיא בזמן ההוא, כי הפעולה פרטית לכל כח לפי הזמן. וזהו מה שרואים, כיון שרצה הרצון העליון לגלות הנהגתו לברואיו:

פתח ז

התמונות שבהן נראות הספירות
[ז – יג]:

ענין הדמיונות שנראות בהם
הספירות:

הספירות אפשר שיאירו בהארה

what they saw. However, since each Sefirah shines in its unique way only because God willed it so, something else was necessary in order for the prophet to be able to understand what was symbolized in the prophetic image - namely, that its meaning should be inscribed in his heart when he saw it. Accordingly, together with his vision of the Sefirot, the prophet is provided with the key to the interpretation of the vision and can thus understand the meaning of these lights in all their detailed aspects.

In this way - **Seeing the movements of that light enables one to understand the influence of the corresponding attribute on the government of the worlds at that time.** For just as the government of the worlds shifts from kindness to justice or mercy according to the time, so movements are visible in the Sefirot according to the time, and when the prophet sees them, he understands what they mean. All of the various powers involved in the government of the worlds change according to the time. Not only may the overall government shift between kindness and judgment.

There are also changes in each of the individual attributes according to the time, and these are expressed in the movements of the lights. This is visible because of the desire of the Supreme Will to reveal to His creatures how He governs the world.

Opening 7

How the Sefirot appear in the prophetic vision.

The images seen by the prophets and what they represent

The Sefirot can shine with an abundant radiation of light or with

רבה או בהארה מועטת. אפשר להם ליראות בכמה מיני ציורים ודמיונות, מה שבהם לא יש באמת שום צורה ודמיון, רק נראות בדרך צורה ודמיון. והמסתכל בהם באמת יראה שאין הדמיון והצורה אלא מקרית לפי הרואה בהם, והיינו, "וביד הנביאים אדמה". אך בעצמם אינם אלא התפשטות כחות, מסתדרים בסדר מה שהם צריכים להסתדר, נתלים החוקים אלה באלה, ונמשכים זה אחר זה, לפי שלמות הסדר המסודר:

אחר שבארנו היות הכחות נראים בדרך הארה, עכשיו נבאר דרכי ההארה הזאת הנראית ומשפטיה:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, הספירות, והוא ענין כמות ההארה בספירות. ח"ב, אפשר להם, והוא ענין הדמיונות שבספירות. ח"ג, אך בעצמם, והוא פירוש כללי על כל הדמיונות הנראים בהם:

חלק א: הספירות אפשר שיאירו בהארה רבה או בהארה מועטת, כיון שרצה רצון העליון שכחותיו הפשוטים יתראו בדרך אור, מיד יפול בראיה הזאת הפחות והיתר, כי יש אור מאיר מעט

diminished radiation. They can appear in numerous different forms and likenesses, although in truth they possess no form or appearance. It is just that they appear in some form or likeness, but one who examines them will see that in truth, the form and likeness are purely contingent upon the observer, as stated in the verse: "And by the ministry of the prophets I have used likenesses" (Hosea 12:11). In their essence, however, the Sefirot are only an extended array of powers organized in their necessary order, interdependent in their various laws and influenced by one another, as required according to the perfection of the entire ordered plan.

Having explained that the powers (Sefirot) with which God created and governs the worlds appear by way of radiation, we will now explain the principles governing how this radiation appears.

The proposition consists of three parts. **Part 1: The Sefirot:** This refers to the amount of radiation emitted by the Sefirot. **Part 2: They can appear...** This refers to the images or likenesses through which they appear. **Part 3: But in themselves...** This is a general comment on all the images and likenesses through which they appear.

Part 1: The Sefirot can shine with an abundant radiation of light or with diminished radiation. What this means is as follows: Since the Supreme Will wanted to display His simple powers by way of light, the revelation may be lesser or greater, since one light may shine only a little, whereas another may shine more powerfully. And this is what we see:

ואור מאיר הרבה. וזהו מה שרואים, הספירות והפרצופים. פירוש, הספירות – אור מועט, והפרצוף – אור מרובה, וזה בחלקים. וכן בכח וחשיבות הספירה עצמה – יש שיאיר במעט הארה ומעט כח, וזהו הקטנות, ויש שיאיר הרבה, והיינו הגדלות. כללו של דבר, כל מה שנדבר בספירות הפרש בין קטן לגדול, הוא, כי כך הוא במראה – אור מעט ואור הרבה:

חלק ב: א. אפשר להם ליראות ככמה מיני ציורים ודמיונות, זה ודאי, שכל כך דברים שאנו מזכירים בספירות – דברי צורה וגשמיות, אי אפשר להיותם כך בהם בשום פנים, כי זה היה ככפירה ח"ו ומקרא מלא הוא, "כי לא ראיתם כל תמונה".

אף על פי שאמרנו שהם כחות המחשבה העליונה הנראית לנביאים או לנשמות, כמו שהיו נראים המחשבות בנשמתו של אדם, אך יש הפרש גדול, שהנשמה היא על כל פנים ברואה, ואינה אלקות, ויתכן בה צורה ודמות ותמונה דקה, אלא שתהא צורה רוחנית, שלא כצורת הגוף, אך אין שום מונע לומר שיש בה צורה ותמונה

Sefirot and Partzufim. As Sefirot, they shine with little light, but as Partzufim, they shine with abundant light (see below, Opening 17 on Sefirot and Partzufim). When they shine as Partzufim, more details are revealed; as Sefirot, fewer parts are seen. So too there are variations in terms of the power and influence of individual Sefirot. Sometimes a Sefirah may shine with little light and little power (during the period of exile): this is known as "smallness" (קטנות, *katnut*, "smallness", also "childhood"). At other times the Sefirah may shine with great power (after the redemption): this is known as "greatness" or "maturity".

Part 2: They can appear in numerous different forms and likenesses: Many of the terms used in discussing the Sefirot have connotations of form and material substance. However, we certainly cannot say that the Sefirot themselves actually possess any kind of form or substance, for this would be heresy, and the Torah states explicitly: "For you did not see any form" (Deuteronomy 4:15).

As discussed earlier, the Sefirot are the powers of the Supreme Thought, and are "seen" (with spiritual vision) by the prophets or souls in a way comparable to the way a person "sees" the thoughts passing through his mind. Nevertheless, there is a great difference. For a person's mind and thoughts are within him and are not Godly. Accordingly there is nothing to prevent us applying concepts of "form", "likeness" and "appearance" of some subtle kind to the thoughts in a person's mind, except that the form would be spiritual rather than physical. This is not so in the case of the Sefirot,

דקה. מה שאין כן בספירות, שהם כחות מחשבתו של הרצון ב"ה, שאי אפשר לומר שיהיה בהם שום צורה כלל, כיון שידענו שהמאציל ית"ש בכל ענינו הוא נשגב ומשולל מכל המקרים הנופלים בנבראים ממנו.

והרי אנו אומרים קטנות וגדלות, עליה וירידה, הלבשה ומקומות, כל אלה ודאי אי אפשר לומר אותם שהם כך בספירות. ואם תאמר, שכל אלה הדברים הם משל ורמז לדברים עליונים, להנהגה ומשפטיה. גם זה אי אפשר לומר, כי הרי רוב הדרושים היו ללא כלום, כי תלי תניא בדלא תניא, ודברי הרב הקדוש זללה"ה, ודברי המקובלים הראשונים ואחרונים ועל כולם דברי הרשב"י זללה"ה, אינן מורים כן, אלא מורים שיש מציאות דברים האלה בספירות ממש. והנה כאן הוא מקום בירור האמת, כי אם היסוד הזה משימין אותו כהוגן – הכל מובן בהבנה ממש, גלויה ופשוטה, ואם היסוד הזה אינו כראוי – כל הבנינים פורחים באויר, ואי אפשר להגיע אל הבנת הדרושים כלל.

והנה האמת, שכל הספירות הם

which are the powers of the Thought (or "Mind") of the Supreme Will, blessed be He. It is impossible to say that they possess any form at all, since we know that in all His aspects, the Emanator, blessed be His Name, completely transcends all the accidents and events that occur to those He created.

Nevertheless, we do speak in terms of "smallness" and "greatness", "ascent" and "descent", "clothing", "position" and so on in relation to the Sefirot. We certainly cannot say that any of these phenomena exist as such in the Sefirot. Yet if you say that all such concepts are purely metaphorical, hinting at exalted matters involved in the government of the worlds and its laws - this too is impossible to say. For if it were so, most of the investigations of the Kabbalah would be pointless since they would be like trying to base what we know (the metaphors) on what we don't know (the Sefirot). This is not what is indicated by the teachings of the ARI, the earlier and later Mekubalim, and, above all, those of Rabbi Shimon Bar Yochai. All these teachings indicate that these phenomena actually do exist in the Sefirot. Here is the place to clarify the truth, for if this foundation is laid properly, everything will be understood properly, clearly and simply. But if this foundation is not laid properly, all the structures will remain flying in the air and it will be impossible to attain any understanding whatever of the investigations of the Kabbalah.

The truth is that all the Sefirot are powers of the Supreme Thought. They

כחות המחשבה העליונה, כולם פועלים בעולם הפעולות הצריכים, כולם לכוונה אחת, שהוא השלימות האחרון, וכמש"ל. וכל אלה הכחות מזומן בהם כבר מה שיספיק להנהגת כל העולם בכל זמן. פירוש דרך משל, כח החסד כבר מזומן בכל הדרכים שיש לו לפעול בעולמות, לשלוט או להניח שליטתו, לשלוט הרבה או מעט, או לצאת בתוך שליטת הגבורה באותם הדרכים שהוכנו כבר, לפעול בגלוי או בהעלם, וכן לדין וכן לרחמים, מה שצריך לשכר או לעונש, מה שצריך לקיום העולם, מה שצריך לשכר נצחי, בכל אחד מן הכחות האלה שאמרנו – חסד דין רחמים. כי כבר שיערה המחשבה העליונה כל מה שצריך להנהגת כל הבריות עד סוף כל הסבוב, ואינה אלא הרכבה אחת של הכחות האלה השלושה, בכל מיני שליטות ומשפטים ודרכים, שדי ומספיק לכל מה שיצטרך להוליד בעולם.

והנה כל ההרכבה והאריגה הזאת נראית לנביאים או לנשמות, והוא הנקרא מרכבה. אך כחות המחשבה אי אפשר

all operate to bring about what is necessary in the world, all leading to one goal: the final, ultimate perfection, as explained above. These powers contain everything necessary for the government of the entire world at all times. For example, the power of Chessed, Kindness, includes all the ways in which it must act in the worlds, sometimes holding sway, sometimes yielding its dominion, sometimes dominating strongly, at others, only a little. At times the power of Chessed operates in conjunction with Gevurah, Strength, in various different ways, whether in a revealed or hidden manner. Likewise, the powers of Din, Judgment, and Rachamim, Mercy, also contain everything necessary for the government of the entire world at all times.

All of the three root powers of Kindness, Judgment and Mercy contain everything necessary for reward and punishment (Judgment), the existence of the world (Mercy) and the eternal reward (perfect Kindness). The Supreme Mind calculated in advance everything necessary for the government of all His creatures until the end of the entire cycle. Everything is a single weave of these three powers including all the different kinds of controls, laws and pathways necessary and sufficient to bring about everything that must come into being in the world.

This entire composite weave is visible to the prophets or the souls, and this is what is called the Chariot (מרכבה, *Merkavah*). The actual powers of the Supreme Thought are invisible, for they are simple and they cannot be

לראות, כי הם פשוטים, ואינם ניתנים ליראות לפי עצמן. אבל רצה רצון העליון שיראו בדרך אורות, ובדמיון נבואי, נראים בכל מה שאנו מזכירים בהם, פירוש, פרצופים, עולמות, הלבשה, עליות, וירידות, וכל הדברים האלה. אך כבר ידענו שאין הכחות האלה כך ח"ו, אלא נראים כך בדמיון הנבואי,

שכן כתיב בהדיא, "וביד הנביאים אדמה", שהוא ית"ש מסתיר עניני מחשבתו העמוקה באותם המשלים הנבואיים. אבל האמת – שהם רואים כך, וגם זאת הראיה אינה כראיה גופית וכדלקמן, אבל הם רואים ענינים רוחניים שענינם הלבשה עליה וירידה. אך גם זאת הראיה אינה אלא ראיה נבואית ודמיונית, שר"ל כל אותו עומק המחשבה והעצה העמוקה והרחבה שזכרנו. נמצא שאין הדרושים הנאמרים משל כלל, כי העליה וירידה והלבשה, וכל הדברים שאמרנו, ישנם באמת בחזון ובנבואה, אלא שאותו החזון עצמו ואותה הנבואה אינו אלא דמות נבואי, ויפה כח הנביאים שרואים החזון, ומבינים הענין, וכדלקמן.

נמצא, שהענין הוא סדר עצה

seen in their intrinsic essence. Yet the Supreme Will wanted that they should be visible through lights and prophetic likenesses and images, and that they should appear in all the different aspects that we ascribe to them: Partzufim, worlds, one clothed in another, ascending, descending, and so on. However, we already know that this is not how these powers are in reality: this is only how they appear in the prophetic imagination.

Thus it says explicitly: "And through the ministry of the prophets I have used similitudes". This means that God conceals the profundity of His thoughts within these prophetic images and metaphors. But the truth is that this is only how the prophets see it, and even this "seeing" is not like physical seeing, as will be discussed below. What the prophets see are spiritual phenomena that take the form of "clothing", "ascent", "descent" and the like. However, this "seeing" is nothing but a prophetic vision made up of likenesses and images conveying the depth and breadth of the plan in the divine mind. We may conclude that Kabbalistic teachings are not merely metaphorical. The phenomena we have mentioned, such as "ascent", "descent", "clothing" and the like, truly exist in the prophetic vision. However, the prophetic vision itself is only a *likeness*. The prophets have the special power of being able to see the vision *and* understand its meaning.

The subject of the prophetic vision is God's deep plan. When He wanted to

עמוקה, שכשרצה המאציל העליון להראותו – מראה אותו בסדר המרכבה, והושם לפרקי המרכבה הזאת שמות, כל פרק בפני עצמו, והם שמות הספירות והפרצופים. והחזיונות מראים כל המצבים והתכונות. כי הנה כשיש מציאות זה של החזון הנבואי, יכולים לראות במינים רבים של זה הסוג, פירוש – בכמה מיני ציורים ודמיונות, בכל מה שאנו מזכירים בכל העולמות והפרצופים:

ב. מה שבהם לא יש שום צורה ודמיון:

ג. רק נראות בדרך צורה ודמיון. שאין מה שאנו אומרים – משל ורמוז גרידא, אלא שהראיה הוא כך ממש, ומה שאנו אומרים בפרצופים – הכל הוא ממש, שכך רואים במרכבה:

ד. והמסתכל בהם באמת יראה שאין הדמיון והצורה אלא מקרית לפי הרואה בהם, ז"ס, "ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש", פירוש – שאין נשאר טעות לנביאים לחשוב שמא הוא כך ח"ו, אלא כבר אמרתי, שהנביא רואה המראה ומבין הנסתרות, ובהשגת נבואתו רואה במראה ממש שאין התמונה אלא

reveal it, He showed it in the form of the "Chariot". The various parts of this Chariot have all been given their own individual names: these are the names of the Sefirot and the Partzufim, and the prophetic visions show all their different states and properties. In an actual prophetic vision, the Sefirot and Partzufim may appear in many different forms and interrelationships, as we find in Kabbalistic writings about the various worlds and Partzufim etc.

...Although in truth they have no form or appearance.

This is clear in the light of what we have explained above. **It is just that they appear in some form or likeness.** What this means is that prophetic likenesses and images are not mere metaphors and allusions: this is the way the prophet actually sees what he sees. What we say about the Partzufim is actually the way they are seen in the Chariot.

But one who examines them will see that in truth, the form and likeness are purely contingent upon the observer. This principle is expressed in the verse: "To whom then will you liken Me that I should be equal? says the Holy One" (Isaiah 40:5). What this means is that the prophets are not left with the illusion that this is the way it actually is, God forbid. As I have already said, the prophet sees the vision, likeness or image and understands the hidden level. When he attains his prophecy, he sees clearly that the picture in his

דמיונית, מתיחסת אל הרואה, אך לא עצמית בנראה. וזה הדבר נודע אל הנביא עצמו בעת הסתכלו בחזיון נבואתו, והיינו, "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו".

וזהו שהיה מזהיר להם לישראל, "ונשמרתם מאד לנפשותיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דיבר ה' אליכם בחורב מתוך האש", שלא יהיה ראיתם מכשול להם ח"ו, אלא ידעו באמת שכבר כל המראה אינה אלא נבואית, כמו שהבינו בשעת הסתכלות. וזה מה שאמרו ז"ל גם כן, (מכילתא ב, ב) אנכי ה' אלהיך – לפי שנגלה להם על הים כגבור, והיינו ז"א, ובמתן תורה בחסד, והיינו א"א כידוע. והוא הכל שלא יהיו נכשלים במראה ח"ו, אלא יעמדו על האמת בעיקרו של ההסתכלות כראוי:

ה. והיינו וביד הנביאים אדמה, פירוש, בידם, היינו בהשגה שלהם נעשה הדמיון הזה, לא בספירות עצמם, אלא שכל אחד רואה מתוך השגתו, ובתוך ההשגה נעשה הדמיון, וז"ס מה שאמרו, שמלכות היא יד הנביאים, וכדלקמן:

vision is a likeness contingent upon the observer and not an integral aspect of the essence of that which is observed. The prophet himself understands this at the very time of the prophetic vision, as it says: "To whom, then, will you liken God and what likeness will you compare to Him?" (Isaiah 40:18).

Thus Moses warned Israel: "And guard your souls very much, for you did not see any image on the day that HaShem your God spoke to you at Horeb from out of the fire" (Deuteronomy 5:15). They were warned not to allow what they saw to cause them to err. They were to know that the entire vision was only prophetic, as they understood at the very time they saw it. Similarly, the rabbis said: "Since He was revealed to them at the sea as mighty [= Zeir Anpin], whereas at the Giving of the Torah He appeared in His attribute of kindness [= Arich Anpin], the verse states: 'I am HaShem your God', so as not to leave room to say there are two domains." (*Mechilta* Exodus 20:2). This was so that they should not fall into error because of what they saw in the vision but that they should understand the underlying truth of what they saw in the proper way.

As stated in the verse: " And in the hand of the prophets I have used likenesses" (Hosea 12:11): The meaning of the phrase, "In the *hand* of the prophets" is that the image (the "likeness") is formed in the mind of the prophets but is not integral to the Sefirot themselves. Each sees on his own level of perception and attainment, and the image is formed in his mind accordingly. Thus the Kabbalists said that "the *hand* of the prophets" refers to the attribute of **Malchut** (kingship, rule and control),

which includes the power to form images.

Part 3:

In their essence, however, the Sefirot are only an extended array of powers. As explained earlier, everything is one deep plan, a composite weave of just so many powers ordered in such a way that each holds sway only at its own designated time and in its own specific manner. This is called "an extended array of powers". This array of powers "extends" and "spreads" in the sense that they are revealed in a variety of different ways according to specific, fixed rules.

They are **organized in their necessary order**... This indicates that the order does not consist of scattered, separate, unrelated parts, but that a single, general, all-encompassing order underlies the revelation of each of the different powers, for everything was calculated in such a way as to lead to the ultimate goal.

They are **interdependent in their various laws**. This indicates that the reason why we see states in which one power is clothed and garbed in another is because these powers are truly interdependent in the way they rule and function, in the sense that the functioning of one of them results from the functioning of others. In this way the Supreme Mind created a weave from which all the different phenomena we see revealed in the world emerge.

...and influenced by one another...

In other words, the various chains of cause and effect and states of

חלק ג:

א. אך בעצמם אינם אלא התפשטות כחות, וזמ"ש למעלה כבר – שכל הענין הוא רק עצה עמוקה, אריגת כל כך כחות מכל כך מיני סדרים, להיות כל אחד שולט באותו הזמן, באותו הדרך לבד המוגבל לו, וזה נקרא התפשטות כחות, ר"ל כחות מתפשטים בדרכים וחוקים שונים, מוגבלים, וקבועים:

ב. מסתדרים בסדר מה שהם צריכים להסתדר, שהסדר אינו מפורד ומפורד בחלקים רבים שאינם באים לסוג אחד, אלא יש סדר אחד כללי להתפשטות כל כח לפי ענינו, שהכל משוער בכוונה התכליתית:

ג. נתלים החוקים אלה באלה, מה שרואים המצבים של התלבשות וכיוצא – הוא כי באמת הכחות בהנהגתם ופעולתם נתלים זה בזה, שפעולת אחד מהם יוצא מפעולות אחרות. וכך ארנה המחשבה העליונה אריגה שממנה יוצא כל המסיבות שאנו רואים, שהם מתפשטות בעולם:

ד. ונמשכים זה אחר זה, ההשתלשלות, והמוחין, וכיוצא,

הוא מפני הימשך הכחות
והחקים זה אחר זה:

ה. לפי שלימות הסדר המסודר,
היינו מה שפירשנו, שכל
הדרכים האלה מסוג אחד הם
נמשכים, והוא השלמות המוזכר,
כוונת המשוער על פי הכוונה
הנ"ל:

פתח ח

הפכיות התמונות שבהם נראות
הספירות:

יכולות הספירות ליראות
בדמיונות אפילו הפכיים זה לזה,
כמו ממש הרואה בחלום,
שמתחלפים הנושאים לפניו
ברגע אחד. רק שבכל דמיון
שנראה – מדע כח אחד ומדה
אחת. והמדות והכחות נודעים
בסדר אמתי ונכון, כמו שהם
מסודרים ונעשים והדמיונות –
כמו שיכולה הנשמה לקבל:

אחר שבארנו ענין הדמיונות
שנראים בהם הספירות, נבאר
עתה ענין התחלפם מדמיון
לדמיון:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א,
יכולות הספירות, והוא
התחלפות הדמיונות. ח"ב, רק
שבכל דמיון, והוא תועלת
ההתחלפות. ח"ג, והמדות
והכחות, והוא ההפרש שבין

expanded consciousness discussed in
the Kabbalah are bound up with the
mutual influence of the various
powers and laws on each other,
**as required according to the
perfection of the entire ordered
plan.** For as we have explained, all
these pathways were calculated in
accordance with the overall goal of
bringing the entire creation to
perfection.

Opening 8

*The Sefirot may appear in opposite likenesses
even simultaneously. Both are true
representations.*

**The Sefirot can appear in
likenesses that may even be
mutually contradictory, in exactly
the same way as images in a
dream may change in a single
moment. Each likeness seen in the
prophetic vision provides
knowledge about one power and
one attribute. The attributes and
powers become known according
to the true, proper order in which
they are arranged and function,
while the likenesses are in
accordance with the soul's ability
to receive.**

*Having explained how the Sefirot
appear as likenesses or images, we
will now explain how these images
may change from one to another.*

The proposition consists of three
parts. **Part 1: The Sefirot can
appear...** This explains how the
images change. **Part 2: Each image
seen...** This explains the utility of
these changes. **Part 3: The
attributes and powers...** This
explains the difference between the
images and what they represent.

הדמיון והפתרון:

חלק א:

א. יכולות הספירות ליראות בדמיונות אפילו הפכיים זה לזה, אם הדמיון היה עצמי בספירות, זה פשוט ששני הפכים אינם עומדים בנושא אחד, אך כיון שאינו אלא רצוני אין שום קושיא שיראו דמיונות הפכיים ממש, כי עתה רוצה הרצון העליון שיראה בדרך אחד, ואחר כך בדרך אחר.

והנה זאת תשובה למה שנראה קשה בדברי הרב הקדוש זל"ה בהרבה דרושים, שנראים דבריו סותרים זה את זה. והדבר הקשה מאד בענין מצב העולמות, שכמה לשונות סותרים זה עם זה. ומה שקשה יותר בזה, הוא ענין העגולים והיושר, שנמצאת עשייה במרכז, ולפי זה היה הקו באמצע העשייה, ועובר עד למטה ממנה. וזה אי אפשר להיות מכמה צדדים, כמו שהקשו כבר כל יודעי בינה. אך תשובת הענין הזה הוא, כי בהיות כל זה מראה נבואי, היה יכולת במראה ליראות שני דמיונות הפכיים. ואין לך ביאור

Part 1.

The Sefirot can appear in likenesses that may even be mutually contradictory... If the likenesses through which the Sefirot appear were intrinsic to the Sefirot themselves, it would obviously be impossible to attribute two contradictory opposites to one and the same subject. However, since these likenesses are not intrinsic to the Sefirot but were chosen by God, there is no difficulty in the fact that they may appear in different and contradictory likenesses, one after the other, or even simultaneously. For at one moment the Supreme Will wants them to appear in one way, and afterwards in a different way.

This enables us to resolve a problem arising out of various passages in the writings of the ARI that appear to contradict one another. Particularly difficult is the use of apparently contradictory terms to describe the state of the worlds. One of the hardest problems is the apparent contradiction between the depiction of the worlds in the form of a series of concentric circles (Igulim) and their depiction in linear form (Yosher). In the circular likeness, the world of Asiyah is in the middle, and accordingly, the line (Kav) should pass through the center of Asiyah and continue down below it. But for various reasons, this is impossible (as discussed by all the Kabbalistic masters), These problems can be resolved if we understand that these are simply the likenesses and images of prophetic vision. It is perfectly possible for the prophetic vision to contain contradictory images. The best way to understand this is by considering the parallel case of dreams.

מספיק יותר לזה כמו החלום,
ובדלקמן. וזה:

ב. כמו ממש הרואה בחלום,
שמתחלפים הנושאים לפניו
ברגע אחד, כי שם אין עצם
הדברים המתדמים בחלום נראים
כלל, אלא כח המדמה מדמה כן
מה שרואה הנשמה במראותיה,
וידעת הדברים מה שמגלים לה,
אם אמת, אם שקר, כח המדמה
מצייר אותם הדברים בשכל
האדם בחידותיו, ומצייר לו
כאילו רואה העצמים ההם. וכיון
שאין הראיה אלא בכח המדמה,
אם כן אין שייכים בה המשפטים
השייכים בעצמים ההם עצמם,
אילו היו נראים באמת מן העין.

אלא חולמים לראות נושא אחד,
וכמה פעמים מתחלף הנושא
ההוא בחלום עצמו לנושא אחר.
ואינו בדרך שיראה ההתהפכות,
כמו שהיה רואה העין אם היה
מתחלף הנושא לפניו. כי אם
רואים בדרך אחד, ואחר כך
בדרך אחר, ואין קושיא בטעם
לומר – הרי עתה לא היה כך,
וזה חק כח המדמה.

...in exactly the same way as images in a dream may change in a single moment. In the case of a dream, it is not the actual object represented in the dream that is seen but rather, an *image* or likeness of the object manufactured by the image-making faculty of the mind - the imagination. It is this image that the person dreaming sees in his mind, and through it, he gains the knowledge which the dream was sent to him to reveal, be it true or false. The person's image-making faculty creates a picture in his mind consisting of dream images and symbols corresponding to the knowledge revealed through the dream. The picture is such that the dreamer thinks he is actually seeing the objects themselves.

However, what the person sees in the dream is nothing but the product of his imagination, and accordingly, the laws that would apply to the actual objects if they were seen by the physical eye in waking life do not apply to the images seen in the dream. The dreamer may dream that he sees a certain thing, yet that very thing may turn into something else in the same dream. These changes do not occur in such a way that the person can actually see the transition from one to another in the way the physical eye would see the transition if it took place in front of the person. In the dream, the person sees what he sees in one way, then afterwards he sees it in a different way. You cannot object that it was not that way a moment ago, for this is simply the way the imagination works.

בן הדבר הזה במראה הנבואה – אפשר לראות חזיונות הפכיים, פירוש – כי יראה דבר אחד, ובהביט עליו להבינו – יתחלף לדבר אחר. והוא סוד – "והחיות רצוא ושוב".

והנה בראות העולמות בכלל עם הקו שבתוכם, אז יראו העגולים זה בתוך זה, והקו יורד באמצעו עד הסוף, ונמצאת עשייה נראית במרכז. וכשהולכים להביט אל הקו – נראית עשייה בסוף. ואם יראו אותה בעגולים וביושר בבת אחת – יראו אותה למעלה ולמטה בבת אחת. ואראך דוגמא בעה"ז אפילו בהקיץ – והוא מה שאמרו רז"ל בענין קבורתו של משה, לעומדים למטה היתה נראית להם למעלה, וכשעומדים למעלה נראית למטה.

בך הוא הענין בכל מראות העליונות, כי נראות בכל הדיוקנאות, משתנים בכל רגע ממש כבחלום, כמ"ש, שכבר כל המקרים האלה נמצאים בו. וכן כמה עניני סתירות אחרים המוזכרים בדברי הרב זללה"ה, ואינם סתירות, כי האמת – זה

Similarly in the case of the prophetic vision, it is possible to see contradictory images. The person may see one thing, but when he looks at it in order to understand it, it changes into something else. Thus in Ezekiel's vision, "the living creatures were *running and returning*" (Ezekiel 1:14).

When one looks at the totality of all the worlds with the line (Kav) within them, the circles appear one within the other and the line goes down through the middle, continuing all the way to the end (i.e. down to the lower half of the circles of Atik). In this view Asiyah appears to be in the middle. However, when one goes on to examine the line, Asiyah appears to be at the *end* of the line (as if the line does *not* continue past the center, down to the lower half of the circle of Atik). If one attempts to view Asiyah in the circular and linear view simultaneously, it appears to be above and below at one and the same time - "above", in the sense of being in the center of the circles, "below" in the sense of being at the end of the line. A similar example from this world would be what the rabbis said about Moses' burial place: to those standing below, it would appear as if it were above, but to those above, it would appear as if it were below (*Sotah* 14a).

The same principle applies in all the exalted visions of prophecy. They may take all kinds of different forms and change literally from moment to moment, as in a dream - for all these phenomena are found in dreams. Similarly, many other apparent contradictions in the writings of the ARI are not really contradictions at all. For in truth, what the prophet sees appears in both ways even at one and the same time, as in the case of a

וזה נראה, ואפילו בבת אחת,
במקרה החלום:

חלק ב:

א. רק שבכל דמיון שנראה נודע
בה אחד, אין זה דבר לבטלה,
אדרבא, כשרואים שני חזיונות
מתחלפים, שרואים אותם בדבר
אחד – נודע ששניהם הם להודיע
ענין אחד. והנביא הרואה את
המראה – מבין הפתרון, ומכל
דמיון מאלה לוקח ידיעה אחת
בבה ההוא המתראה לו:

ב. ומדה אחת – להבין הדברים
בפרט. וכשיש בחינות רבות,
הנה בדמיון אחד תראה מדה
אחת, וכל התלוי בה בסדר
ההנהגה, מה נמשך ממנה,
ובדמיון אחר תראה מדה אחרת,
וכל המשכתה כנ"ל.

דרך משל, בסדר השתלשלות
הפרצופים יראה יסוד דעתיק
כלה בחזה דא"א, ויוצאים משם
חסדים וגבורות, כדלקמן
במקומו, ובדרך ההלבשה יראה
יסוד דעתיק כלה ביסוד דא"א,
ושני הדברים נראים, כי שני
הענינים אמת, והמראות מגלות
הענינים האלה:

חלק ג:

dream.

Part 2:

Each likeness seen in the prophetic vision provides knowledge about one power... Not for nothing do the images change. On the contrary, when two different visions of one and the same subject are seen, it is understood that both provide knowledge about the subject in question, and the prophet who sees the vision understands its meaning. From each image the prophet attains knowledge of a separate aspect of the general power that he sees

...and one attribute... i.e., he comes to understand things in de. When there are many different aspects, one likeness will provide knowledge about one attribute and everything dependent upon it and deriving from it in the overall scheme of government. Another likeness will provide knowledge about a different attribute and all that depends on and derives from it.

For example, when examining the causal chain (השתלשלות, *hishtalshelut*) through which the various Partzufim are related, Yesod of Atik appears to end in the chest (Tiferet) of Arich Anpin, and from there emerge forces of Kindness and Severity, as will be discussed in its place (Opening 110). However, when we examine the Partzufim from the point of view of how one is clothed in another (הלבשה, *halbashah*), Yesod of Atik appears to end in Yesod of Arich Anpin. It seems both ways because both are true. These matters are revealed through the visions of the prophets.

Part 3:

א. והמדות והכחות נודעים בסדר אמת ונכון, כמו שהם מסודרים ונעשים, זה ההפרש שיש בין המראה הנראה ובין הפתרון המובן. המראה הוא לפי מה שיכולה לקבל הנשמה, כי כבר שם המאציל ית"ש חק זה – שלא יוכלו הנביאים או הנשמות לקבל כי אם בדרך המראה הזאת, ואז כל ענין מן המדות וההנהגה שיש להם להבין, צריך שיבינו אותו מכח מראה, שיראו על פי משפט החזיונות.

ולכן יתחלפו החזיונות לפי הענינים, כדי שיקבלו אותם הנשמות. ואף על פי שאין החזיונות עומדים זה עם זה – אינו כלום, כי אדרבה הנשמה רואה זה וזה, ומקבלת שני הענינים כמו שהם. והיא משנת הכחות והמדות לפי אמתת ענינם ממש, כסדרם בהנהגה, אך דרך קבלתם הוא כמו שיכולה לקבל. וזה:

ב. והדמיונות – כמו שיכולה הנשמה לקבל, כי רק הדרך הזה ניתן לה להשיג על ידו, ולא בדרך אחר:

פתח ט

הספירות נראות בתמונות רוחניות:

The attributes and powers become known according to the true, correct order in which they are arranged and function... The difference between the vision seen by the prophet and the *meaning* of the vision, namely the underlying reality understood from it, is that the vision is in accordance with what the soul can receive. The Emanator, blessed be His Name, laid down the law that the prophets or the souls can receive only through this vision. Accordingly, their understanding of all the different aspects of God's attributes and His government that they need to understand comes to them through their visions, which follow the established laws governing the prophetic vision.

The vision changes according to the subject so as to make it possible for the souls to attain knowledge of each aspect in turn. Even though different visions may not be consistent with one another, this is of no import. On the contrary, the soul sees both visions, gaining knowledge of the two different aspects just as they are. The soul attains knowledge of God's powers and attributes according to their true essence and their place in the scheme of government. Yet the soul attains this knowledge in a way that is suited to its ability to receive. This is the meaning of the concluding words of this proposition:

while the likenesses are in accordance with the soul's ability to receive. For only in this way is it possible for the soul to attain knowledge and not in any other way.

Opening 9

The form in which the Sefirot appear is a spiritual form, yet even this form is not part of their intrinsic essence but only the form in which they appear when seen through the

"looking glass" of Malchut.

Although the Sefirot appear in the form of likenesses, even so, the form seen is not like a physical form. What is seen is something that is understood as if one saw that form in the lower world. This is called the vision of the soul, whose vision is not like the vision of the body.

Accordingly, the subjects of the prophetic vision do not necessarily appear in the same way as the corresponding physical objects would appear to the physical eye. What is seen by the soul is a shining light that is understood as a circle (Igul) if what is seen is "circular", or as a straight line (Yosher) if what is seen in the vision is "straight". The same applies to all the other forms or images seen by the soul: it is not that the actual physical form is seen. Even the spiritual form that is seen is not of the intrinsic essence of the Sefirot themselves, but only the way they appear through Malchut, which shows these powers in this way.

Having explained the forms in which the Sefirot appear, we will now explain how even this vision is not of a physical form.

The proposition has two parts: **Part 1: Although the Sefirot...** The forms in which the Sefirot appear are not like physical forms. **Part 2: Even the spiritual form that is seen...** Even this subtle form is not intrinsic to the Sefirot but was purposely chosen.

Part 1:

אף על פי שנראים הדמיונות
בספירות, אף על פי כן אין
נראה צורה כצורה גשמית ח"ו,
אלא נראה ענין אחד שמובן בו
כאילו רואים הצורה ההיא
למטה. וזה נקרא ראיית הנשמה,
שאין ראייתה כראיית הגוף.

ולכן אין צריך שהנושאים יהיו
לפי ראיית הגוף, אלא מציאות
הארה אחת, שמובן בה ענין
העגול, אם הנראה הוא עגול או
יושר, אם הוא יושר, וכן כל
שאר התמונות. ולא שתיראה
הצורה הגשמית. ואפילו הצורה
הרוחנית ההיא אינה עצמית
בספירות כלל, אלא בסוד
מלכות, המראה הכחות בדרך
הזה:

אחר שביארנו ענין הדמיונות
שבספירות, עתה ננאר איך
אפילו החזון הזה אינו כצורה
הגשמית:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, אע"פ
שנראים, והיינו שאין הדמיונות
בספירות כצורות הגשמיות. ח"ב,
ואפילו הצורה, והוא שאפילו
הצורה הדקה אינה כי אם
רצונית:
חלק א:

א. אף על פי שנראים הדמיונות בספירות, אף על פי כן אין נראה צורה כצורה הגשמית ח"ו, זהו מה שנאמר, "כי לא ראיתם כל תמונה", כי זה ודאי מן הנמנע – שאפילו בדרך דמיון יראה הכבוד העליון בצורה גשמית כלל. כי אפילו בנשמה אין יש צורה גשמית כלל, כל שכן בכבוד העליון. ועל כן לא יתכן שיראה למעלה אריה או שור, או אדם, או עיגול, או קו. והוא מה שכתוב, "ותמונה אינכם רואים זולת קול". אלא הראייה הוא ראיית נשמה, שהוא יותר הבנה מראייה. פירוש – שאינה רואה הדברים מצד צורתם, אלא מצד מציאותם. והנה השכל מצייר מעצמו ציור הדבר אשר ראה או אשר חשב. ומי שהיה רואה הנשמה – היה רואה הציור ההוא שם.

שם תאמר שיהיה השכל מצייר בציור הדבר ההוא בגשמיותו – אינו כך, אלא כחותיו מסודרים בו בסדר אחד שר"ל אותו הדבר שנצטייר בו. כך הספירות הם אורות מסודרים בסדר רוחני, שמבינים באותם הסדרים, עיגולים, או יושר או בקיעות, או עליות וירידות, וכיוצא. ולא

Although the Sefirot appear as forms and likenesses, even so, the form that appears is not like a physical form. This is what Moses said to the Children of Israel: "For you did not see any form" (Deuteronomy 4:15). For it is certainly impossible that the Supreme Glory could appear even symbolically in any physical form or likeness whatever. For even the soul has no physical form whatever, let alone the Supreme Glory. It is therefore not possible that the physical form of a lion or an ox or a man or a circle or a straight line would appear in the upper realm. Thus it is written: "But you saw no form, only a voice" (*ibid.* 4:12). The vision we are talking about is the vision of the soul, which means understanding rather than vision in the physical sense. The soul does not see what it sees as external physical forms. Rather, the prophet's soul gains insight into the true spiritual essence of what he "sees", after which his intellect forms a mental picture or image of it. If one could see into the prophet's soul, one would see that subtle mental or spiritual picture there.

If you say that the intellect forms a mental picture of something seen by the soul in some physical form [e.g. an actual circle], it is not so. What the soul sees are the powers of the spiritual realm arranged in a certain order that is expressed in the form in which the soul sees them. [For example, the soul may have a perception of God's overall, general providence - as opposed to His individual providence over the details of creation - and "translate" this perception into the form of a "circle".]

שיהיה בצורה ההיא ממש, אלא שמבינים אותה כך. וזהו:

ב. אלא נראה ענין אחד שמובן בו כאילו רואים הצורה ההיא למטה:

ג. וזה נקרא ראיית הנשמה, פירוש – דבר מובן מענין הנשמה עצמה, שאין ראייתה כראיית העינים, והכבוד אינו ניתן ליראות לעינים. ועל כן אין צריך שיצטייר אלא בציורים שייכים ומתיחסים לראיית הנשמה שרואה בו, שאינה רואה אלא מציאות הדברים, לא מצב צורתם, וזהו:

ד. ולכן אין צריך שהנושאים יהיו לפי ראיית הגוף, אלא מציאות הארה אחת, שמובן בה ענין העגול, אם הנראה הוא עגול, או יושר, אם הוא יושר, וכן כל שאר התמונות. ולא שתיראה הצורה הגשמית:

חלק ב:

א. ואפילו הצורה הרוחנית ההיא

Thus the Sefirot are seen as lights arranged in a spiritual order which is understood as having the form of circles (Igulim) or as having a linear, upright form (Yosher). The Sefirot may "break through" or "ascend" or "descend" in various ways. Not that this is the actual form it takes, but this is how we can understand it.

Thus: **What is seen is something that is understood as if one could see that form in the lower world.**

This is called the vision of the soul, whose vision is not like the vision of the body. In other words, the soul itself understands what it sees. The vision of the soul itself is not like the vision of the physical eyes - for God's glory cannot be seen by the physical eye. Accordingly it need not be pictured other than in forms appropriate and relevant to the vision of the soul that beholds it, and the soul sees things as they actually are, not some external physical form.

...Accordingly the subjects of the prophetic vision do not necessarily appear in the same way as the corresponding physical objects would appear to the bodily eye. What is seen by the soul is a shining light that is understood as a circle (Igul) if what is seen is "circular", or as a straight line (Yosher) if what is seen in the vision is "straight". The same applies to all the other forms or pictures seen by the soul: it is not that the physical form itself is seen.

Part 2:

Even the spiritual form that is seen is not of the intrinsic essence

אינה עצמית בספירות כלל, שהרי הנבראים הם משני מינים גשמיים ורוחניים, ולהם שתי צורות, הא כדאיתא, והא כדאיתא. והכבוד העליון אין בו בעצמו שום אחת מאלה הצורות, אלא שמתראה בהם, אך אינו מתראה בצורה הגשמית שהיא העבה, אלא בצורה הרוחנית שהיא הדקה, פירוש – שנראה כמו המחשבות בשכל.

אך אפילו זה עדיין אינו ענין הכחות עצמם, וזה פשוט. כי מי שירצה לדעת מהות הכחות האלה, היה צריך לדעת מהות האלקות ב"ה, שהרי הספירות אינם אלא אלקות. אך כיון שאין מהות האלקות נודעת כלל, גם מהות הספירות אי אפשר לדעת. וכל מה שיודעים מהם אם כן אינו אלא שנתנים לראות כך, ולא שהם כך. הצורה הרוחנית הוא מה שיודעים מהם, אם כן הצורה הרוחנית גם כן אינה מהותם, אלא מה שניתנו לראות כך:

ב. אלא בסוד מלכות, המראה הכחות בדרך הזה, כי הכחות הנה הם סדר ההנהגה. אך יש מציאות אחת שרצה הרצון העליון, שהנהגה, מלבד מה

of the Sefirot themselves... For the created realms and beings are of two kinds: physical and spiritual, and each have their own respective forms. But the Supreme Glory does not intrinsically possess either of these two kinds of forms. However, it may appear through such forms, though not in a physical form, which is gross, but in a spiritual form, which is fine and subtle. It "appears" or is "seen" in the same way that thoughts "appear" or are "seen" in the mind.

Even what is seen is not the actual divine powers themselves. This is obvious. For one who wanted to know these powers in their intrinsic essence would have to know Godliness in its intrinsic essence, because the Sefirot are pure Godliness. Since the essence of Godliness cannot be known at all, it is also impossible to know the essence of the Sefirot. Whatever is known of the Sefirot is only because it is permitted to see them in this way, not because they are this way intrinsically. What is known of them is this spiritual form. This spiritual form is not their intrinsic essence but only the form in which they are permitted to be seen.

The form in which they are seen is **...only the way they appear through Malchut, which shows these powers in this way.** These powers constitute the order through which the creation is governed. The Supreme Will wanted that not only should this be the order

שתהיה באמת בתחתונים, שהרי הם הנהוגים, גם תיראה בם. פירוש – שהנבראים עצמם יהיו נבראים להראות ההנהגה בצורתם עצמה, ויהיו כל כך נבראים כמו חלקי ההנהגה, עד שכל כח שבהנהגה – יהיה נברא אחד יוצא ממנו, שיראה עליו בצורתו, ותכונתו, בסגולותיו.

ואמנם צריך אמצעית לזה, פירוש – מה שידריך חוקות ההנהגה ליראות בנבראים. פירוש – מי יעשה שכת אחד יראה באזן, וכח אחד בפה, וכח אחד בתפוח, וכח אחד במים, וכח אחד בכסף, ודאי צריך שיהיה אור שסגולתו לזה – להעביר ההנהגה אל הציור בדרך הזה.

והנה כל זה הוא במלכות, וז"ס, "ותמונת ה' יביט", שהמלכות נקראת תמונת ה', כי היא גורמת הדמיונות שזכרנו בספירות, כי היא השורש לכל התחתונים, ולכל מציאותם, ושם יש ענין זה שהחוקים יראו בציורי גופים התחתונים, אך עדיין שם הצורה רוחנית, כי הכל בהדרגה. ושם

governing the lower realms -they being the governed - but also that the order of government should be able to be seen in and through the lower realms themselves. The created realms and their inhabitants were designed in such a way as to show and illustrate God's system of government in the very form they take. There are just as many creatures as there are parts of the system of government. Thus each of the individual powers which constitute the overall system of government produces a creature that emerges from it and which provides a visual cognate of that power in its form, its structure and its qualities and attributes.

There has to be something in between that channels the laws of government in such a way that they are visible and manifest in the created realms themselves, causing different powers to appear in the form of an "ear", a "mouth", an "apple", "water", "silver" and so on. There certainly must be a light that has the power to translate and express the system of government through imagery in this way.

All this comes about through the attribute of Malchut, to which allusion is made in the verse: "And he beholds the *likeness* of God" (Numbers 12:8). Malchut is called "the likeness of God" because this is the attribute that produces the spiritual forms or likenesses in which the Sefirot appear. The attribute of Malchut is the root of all the lower realms and the source of their whole existence, and it is through the attribute of Malchut that the laws of God's government are

חקוק הצורה הרוחנית, ומשם באה אחר כך הגשמית.

והנה אין כח בבני האדם להשיג האורות העליונים אלא כמו שהם מתיחסים לעצמם, פירוש – שהם שרשים לצורתם, ושייכים לה. ועל פי זה אין יכולים להשיג אלא במלכות, שהיא ענין התמונות, ומראה אורות העליונים והנהגותיהם בדרך זה. וה"ס, "כי אם בואת יתהלל המתהלל" וכו', כי אין ההשגה אלא בדרך זה, וכדלקמן בס"ד:

פתח י

ביאור תליית המאורות זה בזה והמראות של השתלשלות והתלבשות:

פעולת המאציל ית"ש, מה שהוא פועל בסוד הספירות לפי החק שרצה בהם, הם נתלים אלה באלה, יוצאים בהמשך אלה מאלה, ומתעלמים הענינים אלה בתוך אלה. דהיינו שבה אחד הוא הפועל בהעלם, ונראה בגלוי כח אחר פועל, והוא פועל באמת

seen in the forms of the bodies of the creatures of the lower realms. But there on the level of Malchut itself, the form is spiritual, because everything descends gradually, level by level. The spiritual form is inscribed in the attribute of Malchut and from there, the material form emerges afterwards.

Human beings do not have the power to apprehend the supernal lights except in the way in which those lights relate to themselves in lower realms, inasmuch as the supernal lights are the roots of the forms found in the lower realms and thereby relate to them. Thus we humans can perceive the Sefirot only through the lens of Malchut, which shows the supernal lights and their mode of government through imagery. Accordingly, "let him that glories glory in *this* [Hebrew, זאת, *zot*], that he understands and knows Me" (Jeremiah 9:23). Here the word "this" alludes to the attribute of Malchut, for only in this way is it possible to attain any perception at all, as will be discussed further below.

Opening 10

How the Emanator operates through the Sefirot - through chains of cause and effect, and by clothing one power in another. How these appear in prophecy.

The works of the Emanator, blessed be His Name, which He brings about through the Sefirot in accordance with the law He wanted for them, are interdependent. Things emerge as consequences of one another. One thing is concealed within another, in the sense that one power may be acting in a hidden manner while outwardly it appears as if a different power is acting - yet the

רק לפי כח הנעלם בו. ולכן נראו כל הדמיונות האלה בספירות, דהיינו שיהיו אורות מתלבשים בתוך אורות, או יוצאים אורות מאורות. והכל בסדר ראיית הנשמה, שמבינה הדברים ההם ברוחנית, כראיית העין את הנושאים שלו:

אחר שבארנו ענין הדמיונות בכלל, נבאר עתה עניניהם הראשונים בפרט:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, פעולת המאציל, והוא הענין בהנהגה של קשר המאורות. ח"ב, ולכן נראו, והוא המשך הענין הזה בנראה:

חלק א:

א. פעולת המאציל ית"ש, זה פשוט, כי הספירות אינם מה שפועל המאציל ית"ש, רק שהספירות הם המחשבות של הפעולות, והנבראים הן הפעולות של המחשבות:

ב. מה שהוא פועל בסוד הספירות לפי החק שרצה בהם, כי אין זה לפי הכל – יכולת,

truth is that the manifest power acts only in accordance with the power concealed within it. Therefore the Sefirot are seen taking all these forms and likenesses, appearing in the form of lights clothed within lights, or as lights emerging from other lights. All these forms and likenesses are what the soul sees when looking at the Sefirot. From seeing them, the soul gains an understanding of these phenomena on the spiritual plane, just as we gain knowledge of physical phenomena through the vision of the bodily eye.

Having explained the subject of the forms and likenesses in which the Sefirot appear in general terms, we will now enter into further details.

The proposition has two parts. **Part 1: The works of the Emanator...** This discusses the interconnectedness of the lights governing the creation. **Part 2: Therefore the Sefirot are seen...** This explains how this interconnectedness is appears in the prophetic vision.

Part 1:

The works of the Emanator, blessed be His Name... Clearly, the Sefirot are not to be identified with the works of the Emanator, blessed be His Name, in creating and governing the worlds. Rather, the Sefirot are the *thoughts* that underlie these works, while the created realms and beings and the way in which they are governed are the *works* arising out of these thoughts.

...which He brings about through the Sefirot in accordance with the law He wanted for them... When God acts through the Sefirot, it is not in accordance with His intrinsic

שבמאמר אחד יכול לעשות הכל, בלי חילוק דברים, אך כשרצה לפעול בסוד הספירות, הנה סדר כחותיו בו, כמו שכתב בעל ברית מנוחה. פירוש – שרצה לפעול מעט מעט, ולחשוב על כל דבר בפני עצמו. לא שהוא צריך לזה ח"ו, אלא שזה דרך בני אדם.

ואלה הם הספירות שאנו מדברים מהם, מה שרצה הרצון העליון לסדר פעולותיו בדרך סדר והמשך, כמו אדם שחושב הדברים מעט מעט, ועושה אותם מעט מעט. ובהיות הדברים כך, הנה נוכל להבין על כל פעולה כמה כחות פעלו בה, מי היה ראשון, ומי אחר כך, ובאיזה דרך פעל, וכיוצא בזה, מה שלא היה אפשר לדבר כלל אם היה א"ס ב"ה רוצה לפעול בדרך כל – יכול. והנה זה כמו איש שיודע לקרוא כל המלה בבת אחת, ורוצה לקרוא כל אות בפני עצמו, כמו שעושים הילדים:

ג. הם נתלים אלה באלה, כשמדברים באורות – מה שהוא שורש, ומה שהם ענפים, או כשנאמר זו"נ – הנהגתם מאימא, או או"א במזלא אתכלילו, וכיוצא בזה כמה ענינים, הכל

omnipotence, whereby He can do everything in one command without things being differentiated. When He chose to act through the Sefirot, He organized His powers in an orderly system, as stated in *Bris Menuchah* (a 15th century Kabbalistic text by Rabbi Abraham of Grenada). In other words, He chose to act little by little and to think about each thing by itself. Not that He Himself has any need of this. He chose to act in this way because this is the way in which man can gain a modicum of understanding of God's ways and His works.

The Sefirot of which we speak are parts of the interconnected order in which the Supreme Will organized His creative activity, similar to the way in which a person thinks his thoughts little by little and carries them out little by little. This being the case, it is possible for us to understand how many powers are involved in each individual act, which was first, which came afterwards, how it acted, and so on. It would have been completely impossible to talk in such terms if Eyn Sof, blessed be He, had wanted to act in His omnipotence. His acting little by little is like a person who knows how to read a complete word all at once yet chooses to read each letter individually in the way that children do.

...are interdependent: Thus when we speak of lights, we can distinguish which are roots and which are branches. We speak of Zeir and Nukva being "governed" by Imma, or of Abba and Imma being "crowned" or "encompassed" by Mazal. We are able to speak in such terms because the Emanator, blessed be His Name,

הוא לפי שרצה המאציל ית"ש לסדר כחותיו בדרך זה, ושם שכה אחד יהיה נתלה בכה אחר, כאדם הזה שהוא צריך לכל חלקיו, וחלק אחד תלוי בחלק אחר. דרך משל, כח הדבור תלוי בכה המחשבה, כי מי שאינו חושב לא ידבר:

ד. יוצאים בהמשך אלה מאלה. זהו ההשתלשלות שאנו מזכירים. וזה פשוט בכחות הנשמה עצמם. דרך משל, כח הזכירה יוצא מן המחשבה והדמיון, וכל כיוצא בזה. וכשנבא לפרטים כגון חסד דין רחמים בהנהגה, נבין הדברים מבוארים יותר. כי דוגמא לכל זה נמצא במדות הנפש, דהיינו החמלה, הכעס, האהבה, השנאה, החמדה, וכל כיוצא בזה,

שם נמצא מדות תלויות זו בזו, יוצאות זו מזו, וכל מה שאנו מזכירים בפרצופים:

ה. ומתעלמים הענינים אלה בתוך אלה, זהו ההלבשה שאנו אומרים. ובכחות הנשמה הוא פשוט הענין הזה, וכמו דרך משל, האב המייסר את בנו –

wanted to order His powers in this manner, and He instituted that one power should be dependent upon another. This is similar to man, who is made up of many different parts, all of which he needs and all of which are interdependent. For example, man's faculty of speech depends upon his ability to think, for one who does not think does not speak.

Things emerge as consequences of one another: This refers to the concept of the chain of development (השתלשלות, *Hishtalshelut*) mentioned in Kabbalistic writings. Likewise, the various powers of the soul of the individual are also organized as a system in which one is bound up with another. Thus memory is a product of thought and the ability to recognize similarities. All the different powers of the soul are likewise interdependent. When we come to the details of how God governs the world with kindness, judgment and compassion, we will gain a clearer understanding of how things are bound together in a developmental chain. An example of this interconnectivity may be found in the various traits of the human psyche, such as mercy, anger, love, hatred, desire and the like.

Just as all these traits of the psyche are interconnected, emerging one from another, so too we speak of similar interconnections between the Partufim.

One thing is concealed within another... This refers to the concept of "clothing" (הלבשה, *Halbashah*) discussed in the Kabbalah. This phenomenon is perfectly evident as it manifests itself in man's soul. For example, when a father chastises his son, love is the active power, for the

האהבה הוא הכח הפועל, כי הוא עושה רק באהבתו אותו, אך הוא הפועל בהעלם, והכעס או השנאה הוא הנראה לעינים, שהוא מראה לו פנים של זעם, וכן כמה כיוצא בזה. ולפעמים מה שבפנים ומה שבחוץ אינם הפכים, אלא שהנסתר הוא מחשבה עמוקה, שאין בעלה רוצה לגלותה, ופועל בדרך אחר, מתגלה לרואים, וזהו:

ו. דהיינו שכח אחד הוא הפועל בהעלם, ונראה בגלוי כח אחר פועל, והוא פועל באמת רק לפי כח הנעלם בו:

חלק ב:

א. ולכן נראו כל הדמיונות האלה בספירות, פירוש – הדמיונות הם כמו שהיו אלה הדברים למטה, כי אלה הדברים למעלה הם שורש לענין ההוא שלמטה, וממילא מתיחסים להם, וכדלקמן:

ב. דהיינו שיהיו אורות מתלבשים בתוך אורות, או יוצאים אורות מאורות, הוא

father does what he does only because he loves his son. Yet while love is the active power on the hidden plane, our eyes see only the father's surface anger or hatred, because he puts on an outer face of rage. There are many similar examples. Sometimes what is inside and what appears on the surface are not opposites. What is hidden is may be a deep thought which the owner does not want to reveal, and accordingly he outwardly acts in a different way, and this all that is revealed to those who see him.

...in the sense that one power may be acting in a hidden manner while outwardly it appears as if a different power is acting, yet the truth is that the manifest power acts only in accordance with the power concealed within it. The meaning of this should be clear in the light of what we have said above.

Part 2:

Therefore the Sefirot are seen taking all these forms and likenesses... In other words, the forms and likenesses in which the prophet sees the Sefirot - interdependent, clothed one in another, and so on - appear on the spiritual plane in a way similar to the way the corresponding phenomena appear in the physical realm. This is because these very phenomena in the upper realms are the root of the corresponding phenomena in the lower worlds and are therefore automatically related to them, as will be discussed later.

...appearing in the form of lights clothed within lights, or as lights emerging from other lights. Here we have the two concepts I

השנים שזכרתי למעלה, והם הלבשה והשתלשלות, כי היותם נתלים זה בזה הוא יותר מובן ממה שנראה:

ג. והכל בסדר ראיית הנשמה, שמבינה הדברים ההם ברוחניות. והוא מבואר כראיית העין את הנושאים שלו, על כן מדברים על פי ראיית העין, כי הענין שזה:

פתח יא

תועלת תמונות הנבואה:

ענין התמונה והדמיון הנמצא בספירות הוא יוצא מספירת המלכות, שהיא שורש לתחתונים, ומצדה נעשים כולם בצורה שהם נעשים. ועל כן אמרו שאי אפשר לעלות או לקבל אלא בה. ואפילו בתמונות הדמיונות עצמם נודע חכמה בענין ההנהגה, כי נודע איך צריכה השכינה להנהיג לצורך הענין ההוא. ולהביאו לתחתונים. אבל מתוכה משכילים הדברים

mentioned above: "clothing" and "the developmental chain". A third kind of interrelationship, in which one power depends upon another (in the way that Abba and Imma are "crowned" or "encompassed" by Mazal), is more understandable after we grasp the other two.

All these forms and likenesses are what the soul sees when looking at the Sefirot. From seeing them, the soul gains an understanding of these phenomena on the spiritual plane, just as we gain knowledge of physical phenomena through the vision of the bodily eye. Accordingly, we speak in terms of the soul "seeing" just as the eye sees. The soul and the physical eye each possess their own characteristic faculty of vision. [For example, there is the circle that the physical eye sees, and there is the circle "seen", "conceived" or understood by the mind.]

Opening 11

The images of prophecy derive from Malchut, and only through the lens of Malchut can we understand what is above it and what is below it.

The ability of the Sefirot to be represented in the images and likenesses of prophecy derives from the Sefirah of Malchut, which is the root of the lower realms. It is through Malchut that they are all made in the form in which they are made. Accordingly, the Kabbalistic sages said it is impossible to ascend or receive except through Malchut. Even the very forms of the images themselves provide knowledge of the wisdom with which the worlds are governed. For through them, we can know how the Shechinah - God's Indwelling Presence - needs to govern for the sake of the

למעלה ממנה. ששם הם כחות ומדות ממש:

אחר שנתבאר ענין הדמיונות, נבאר עתה מה תועלתם, למה נראים הדברים על ידם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, ענין התמונה, והוא שורש התמונה. ח"ב, ואפילו בתמונות, והוא התועלת המגיע לנו מהם:

חלק א:

א. ענין התמונה והדמיון הנמצא בספירות הוא יוצא מספירת המלכות, והיינו כי כל ספירה יש לה סגולה פרטית, ונמשכת הסגולה ההיא גם בכל שאר הספירות. וזאת הסגולה היא פרטית למלכות:

ב. שהיא שורש לתחתונים, שעל בן ראשית הצורה תמצא בה, פירוש – שהיא השורש לצורה ממש, ולכן היא תתראה בבחינה זאת של דמיון, ותראה גם האחרים בדרך זה, כיון שכולם אינם נראים אלא בה:

matter [represented in a given image] and to bring it down to the level of the lower realms. From and through Malchut, it is possible to gain knowledge of the levels above it, these being the actual powers and attributes of God's government [i.e. the Sefirot themselves, as opposed to the images through which these powers and attributes appear when seen in the lens of Malchut].

Following our discussion of prophetic likenesses and images, we will now explain the benefit they provide.

The proposition consists of two parts: **Part 1: The ability of the Sefirot...** This explains where the images of prophecy are rooted. **Part 2: Even the very images and likenesses themselves...** This explains the benefit we gain from them.

Part 1:

The ability of the Sefirot to be represented in the images and likenesses of prophecy derives from the Sefirah of Malchut... For each Sefirah has its own particular, unique power, and that unique power influences all the other Sefirot. The ability to represent the other Sefirot through the images and likenesses of prophecy is the unique power of Malchut.

...which is the root of the lower realms. And for this reason, the beginning of form and likeness is found on the level of Malchut, which contains the very root of form and likeness. Accordingly, Malchut itself appears in the prophetic vision as the general category of a likeness or image. Malchut also acts as a "lens" or "looking glass" which shows the other Sefirot in the form of images or

ג. ומצדה נעשים כולם בצורה שהם נעשים, שהם עוברים רק על ידה ליראות, ומצד זה נראים כולם כך, כמראה שמראה הדיוקנאות לפי תכונתו והכנה שלו:

ד. ועל כן אמרו שאי אפשר לעלות או לקבל אלא בה, פירוש, שאי אפשר להשיג אלא כך:
חלק ב:

א. ואפילו בתמונות הדמיונות עצמם, לא די להבין המדה הנראית והנרמזת בדמיון ההוא, אלא שצריך להבין גם כן מה ענין הדמיון ההוא – לרמוז בו המדה:

ב. נודע חכמה בענין ההנהגה, כי מלכות היא שורש התחתונים, וצריך להבין אופני קשרה עמהם, ואיך משתרשים בה. ואז כשתראה אחר כך האורות מצטיירים בציורים ההם, אז תבין איך המשך האור ההוא למטה צריך שיהיה דוקא בבחינה זאת, מפני הכנת המלכות וסגולותיה הפרטיות. פירוש, דרך משל –

likenesses, because they can all be apprehended only through Malchut.

It is through Malchut that all are made in the form in which they are made. This means that only through Malchut can they be revealed and seen, and this is the reason why they all appear in the way they do in the prophetic vision. Malchut is like a lens or mirror, in which the form in which the objects standing before it appear depends upon its own intrinsic fitness and quality as a lens or mirror [polished, clear or unpolished, blurred, etc.]

Accordingly, the Kabbalistic sages said it is impossible to ascend or receive except through Malchut. This indicates that it is impossible to gain any perception of the higher realms except in this way.

Part 2:

Even the very forms of the images themselves... It is not enough to understand the attribute revealed through and represented by a given prophetic image. It is also necessary to understand why it is that the attribute in question has to be represented by this image in particular.

...provide knowledge of the wisdom with which the worlds are governed. For Malchut is the root of the lower realms, and it is necessary to understand the various ways in which it is connected with them and how they are rooted in it. Afterwards, when you see the lights (i.e. the upper Sefirot) as depicted in these images, you will then understand how any particular light must be drawn down into the lower worlds precisely in this guise as a result of the unique qualities inherent in Malchut. For example, the prophetic image of the lion represents Chessed or Abba. If

אריה ר"ל חסד או אבא. אבל תבין מהו ענין האריה לפי הצורה למטה, ואז תבין איך שהחסד צריך לימשך בדרך זה למטה על ידי השכינה, שעל כן האריה היוצא ממנו עשוי באותה הצורה: ג. כי נודע איך צריכה השכינה להנהיג לצורך הענין ההוא, כללו של דבר – הצורה, איך נקשרות מדרגות המלכות וסגולותיה לעשות הדבר ההוא:

ד. ולהביאו לתחתונים, זהו דבר עומד באמצע בין ההשפעה והקבלה, כי כחות ההשפעה הם פשוטים למעלה. אך ברדתם למטה צריך שתתקשר השכינה בקשרים ההם, ואז בסוד זה יוצא האור למקומו לתחתונים:

ה. אבל מתוכה משכילים הדברים למעלה ממנה, ששם הם כחות ומדות ממש, אבל מתוכה

you understand what a lion is by contemplating the form of a lion in the lower world, you will then understand why Chessed must be channeled by the Indwelling Presence into the lower worlds precisely in this manner. And this is why the earthly lion, which emerges from Malchut, is made in this form.

...for through them we may know how the Shechinah (God's Indwelling Presence) needs to govern for the sake of the matter [represented in a given image]. Through understanding the images of prophecy in general - how the form of the creatures in the lower worlds is bound up with Malchut and its unique qualities - we can know how the levels and powers of Malchut are bound together to produce this thing.

...and to bring it down to the level of the lower realms. Malchut's power to depict things through images stands in the middle, between the flow of spiritual sustenance from the higher Sefirot and the receiving of that sustenance by the lower worlds. On their own intrinsic level up above, the sustaining powers (the higher Sefirot) are simple. However, when they descend in order to send spiritual sustenance into the lower worlds, the Shechinah must forge a bond of connection between the two. This is done by "translating" the simple light of the higher Sefirot into a form in which it can be received in the lower worlds through various "contractions", and the light can then go forth in this manner to its place in the lower worlds.

From and through Malchut, it is possible to gain knowledge of the levels above it, these being the actual powers and attributes of God's government [as opposed to

זה פשוט, כי ממנה המראות,
ומתוכה מבינים הכחות
והנהגותיהם:

פתח יב

כללות כל המציאות - דמות
אדם:

כללות כל ההנהגה הסובבת עד
תשלומה, וכן כללות כל
הנמצאים, הוא רק ענין אחד
וסדר אחד שתיקן המאציל
ית"ש, שתכליתו הוא ההטבה
השלמה בכל מיני שלמות. ותנאי
הסדר הזה הם כל הבריות
ומשפטי הנהגתם. והוא סוד
דמות אדם במנין אבריו, וסדר
קשריהם כמו שהם בו ממש. ולכן
א"ק, שהוא כללות הכל, הוא
כללות סדר זה של דמות זה.
נמצא שלא המציא המאציל
ית"ש אלא מציאות אחד, שהוא
סדר דמות אדם. וכל מה שיש
במציאות כולו ביחד, בין
בבריות, בין בהנהגה, אינו אלא
סוד דמות זה שלם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,

the images through which these powers and attributes appear when seen through the lens of Malchut]. This is quite obvious, because the prophetic visions derive from Malchut, and through Malchut it is possible to gain an understanding of the powers with which God governs the world and their rules of operation.

Opening 12

Everything that exists and the way everything is governed is all a single order arranged in the underlying likeness of Adam. Adam Kadmon ("Primordial Adam") encompasses everything.

The entire government of the universe in all its cycles until its completion, and so too, the totality of all that exists, is all one single order instituted by the Emanator, blessed be His Name, with one goal: to bestow goodness to the utmost degree of perfection. All of the various different creatures and the laws through which they are governed are necessary for the fulfillment of His plan. Underlying the entire order is the archetypal likeness of Adam (אדם דמות, *D'Adam*) with his full sum of limbs. All are linked together in a single system, exactly as they are in man. Accordingly, Adam Kadmon, which is the totality of everything, is the totality of this order formed in this likeness. It follows that the Emanator, blessed be His Name, brought into being a single existence: the Order of the Likeness of Adam. The totality of everything that exists, including all of the various creatures and the order by which everything is governed, is bound up with this underlying perfect likeness.

The proposition has two parts: **Part 1: The entire government of the**

כללות כל ההנהגה, והוא שכללות כל ההנהגה הוא ענין אחד. ח"ב, והוא סוד דמות אדם, והוא שכל זה הוא סוד דמות אדם:

חלק א:

א. כללות כל ההנהגה הסובבת עד תשלומה, פירוש – כל המעשים שנעשו ושעתידים ליעשות עד סוף העולם:

ב. וכן כללות כל הנמצאים, כל האורות למעלה, וכל הנבראים למטה, בין בגופים, ובין בחוקות טבעם:

ג. הוא רק ענין אחד, לא תחשוב מפני שאתה רואה כל כך בריות – שיהיו מינים רבים, זה לדבר אחד, וזה לדבר אחר, אך שלא יכנסו תחת ענין אחד להיות כמו ענפים לשורש, כי הרבוי הבלתי מסודר ומתיחד בקצו לא ישובח.

ר"ל דרך משל, אדם אחד אפשר שיהיה לו ידיעות רבות, שיהיה צורף, שיהיה מצייר, שיהיה מנגן, ויעשה כל הדברים האלה. אך נאמר למה עשה כל אלה? לפי שכל אלה ידע, ולולי היה יודע עוד – יותר היה עושה. והנה אין צורך למצוא קשר בין ידיעה

universe... This tells us that the entire government of the universe and all that exists constitutes a single order. **Part 2: Underlying the entire order is the archetypal likeness of Adam...** This tells us that the entire order takes the form of the archetypal likeness of Adam.

Part 1:

The entire government of the universe in all its cycles until its completion... This means everything that has happened and everything that is destined to happen in the future until the very end of the universe...

and so too, the totality of all that exists... This includes all of the lights above (the Sefirot) and all the created realms and beings below (the worlds and their inhabitants), including their substance, their form and qualities...

is a single order. This means that you should not think - because you see so many creatures of so many different kinds, this one serving one function, that one serving a different function - that they do not all enter under a single system like branches emerging from a single root. For a mere random multiplicity lacking any order or unity of purpose in its constituent parts is not praiseworthy.

Consider the case of a person who possesses a variety of different skills. He may know how to do metalwork and painting and how to make music. We might say that the reason why he does all these different things is because this is what he knows, and if he knew more, he would do more. We are not obliged to find any connection between one field of expertise and another, or between different examples of the person's work in various spheres. What he knew, he

לידיעה, וממילא בין מעשה
למעשה, כי מה שידע – עשה.

אך הקב"ה הנה עשה כל כך
בריות, אם כן נאמר שהם לפי
כל כך ידיעות גדולות שיש לו,
כמו האדם הצורף המצייר
והמנגן, שהיה יודע כל זה
ועשאו? הנה מיד יקשה, "וכי
סיימתינהו לכולהו שבחי דמרך?"
אין לו ידיעות חוץ מאלה ח"ו?
אם כן למה עשה כל כך ולא
יותר? או למה לא דבר אחד
לבד?

אך הענין הוא – שאינו כך,
ואינם דברים נפרדים על פי
טעמים מפורדים, אלא טעם אחד
לבד יש לכל, והוא ענין אחד
לבד שמתפרט בענפיו, בכל כך
ענפים כמו כל כך בריות שיש.
אך עתה לא תשאל – ולמה לא
יש יותר? כי לענין שאליו כיוונה
המחשבה העליונה בכל רובי
הדברים אלה – היה צריך כך
דוקא:

ד. וסדר אחד שתיקן המאציל
ית"ש, שתכליתו הוא ההטבה
השלמה בכל מיני שלמות, זהו
גדר כל הענין הזה – סדר שלם
שתכליתו ההטבה השלמה. כי
הנה [נצרך] להקים בענין הזה כל
החלקים האלה שיהיה שלם,

did.

But the Holy One, blessed be He, has made so many creatures. Should we therefore say that he made just as many creatures as the number of great skills He possesses, like the man who knows how to do metalwork, paint and make music, and who does each of the things he does because he possesses the requisite expertise? The immediate objection can be raised: "Have you then exhausted all the praises of your Master?" (*Brachot* 33b) Does He possess no other knowledge except that exhibited by the work we see? Why did He make just so many and no more? Why did He not make just make one thing?

We must understand that it is not so: the various different things we see in the world are not totally separate, unconnected items created for all kinds of different reasons. There is one single reason for everything: everything is part of a single order that is made up of many particulars - these being its various branches. There are just as many branches as there are creatures. You cannot ask: "Why aren't there any more?" For in order to accomplish the goal intended by the Supreme Mind, it was necessary to have precisely this number of different creatures.

This single order was ...**instituted by the Emanator, blessed be His Name, with one goal: to bestow goodness to the utmost degree of perfection.** This defines the purpose of everything. It is a complete order the purpose of which is to bestow perfect goodness. We must understand that all of these different parts of the creation are necessary in order for it to be complete, in order to

שתכליתו תהיה ההטבה
השלמה, בכל מיני שלמות:

ה. ותנאי הסדר הזה הם כל
הבריות ומשפטי הנהגתם, והוא
מ"ש, כי הבריות עצמם הם רמזי
ההנהגה, ובנויים על פיה בכל
משפטיהם, וכל המעשים הנעשים
הם חלקי ההנהגה עצמה:

חלק ב:

א. והוא סוד דמות אדם, שהוא
שנאמר בו, "נעשה אדם בצלמנו
בדמותנו", הרי שהדמות הזה
הוא כולל סוד כל הכחות
הקדושה:

ב. במנין אבריו, כמו שמפרטים
כל פרצוף בפני עצמו בסוד
תרי"ג אורות שהם תרי"ג אברים,
כן בכלל. – כל המציאות הנמצא
הוא כללות תרי"ג אברים של
דמות אחד כללי. כי כל
העולמות אף על פי שבפני עצמם
נחשבו לעולמות, אינם אלא

attain the goal of bestowing goodness
to the ultimate degree of perfection.

All of the various different creatures and the laws through which they are governed are necessary for the fulfillment of His plan. As we have explained earlier: the actual creatures themselves contain within them allusions to different aspects of the overall system of government, and are built accordingly in all their laws and details. Everything that happens in the world is part of the overall government. All the different creatures and everything that happens to them makes it evident that everything is part of a single system of government and a single order whose purpose is the bestowal of perfect good. Each and every creature is needed, for each of them points to a particular aspect of the overall system of government.

Part 2:

Underlying the entire order is the archetypal likeness of Adam (דמות אדם, *D'mut Adam*)... Of the archetypal likeness of Adam it is written: "Let us make Adam in our image, after our likeness" (Genesis 1:26). We see that this likeness includes and encompasses all the powers of holiness.

...with his full sum of limbs... Just as each individual Partzuf divides into 613 lights, these being its 613 limbs and interconnecting channels, so too the totality of existence is made up of 613 limbs and channels, all of which constitute a single overall likeness. For even though each of the different worlds is considered to be a world in itself, they are all only limbs of this overall likeness. The interconnections and interrelationships between the

אברים של הדמות הכללי הזה.
וכן הקשר שביניהם והיחס
שביניהם הוא סוד הקשר והיחס
שבאברים אלה. וזהו:

ג. וסדר קשריהם כמו שהם בו
ממש:

ד. ולכן א"ק, הוא כללות הכל,
שהוא כללות סדר זה של דמות
זה, דבר זה נראהו לקמן ברור,
שלכללות כל הנמצא נקרא א"ק.
וכל העולמות, עליונים ותחתונים,
נבחינם רק לחלקים ממנו,
בענפים מן השורש. אבל כלל
הכל הוא הא"ק זה, והוא כמ"ש
לקמן שעשר ספירות דא"ק
ממלאות כל החלל, כמו
שיתבאר בס"ד:

ה. נמצא שלא המציא המאציל
ית"ש אלא מציאות אחד, זהו
השבח של החכמה העליונה,
שלא עשתה דברים רבים,
הולכים על דרכים שונים, אלא
מציאות אחד בלבד עשה. אלא
שהוא מציאות כל כך גדול בכל
ענינו, שבפרט אותו יוצאים כל
כך פרטים כמו שהם עתה.
ונאמר על כך שהמציאות הזו
הוא דמות אדם אחד, שכל
החלקים האלה הנמצאים עתה
הם הבונים אותו באברים שלו,

different worlds are the
interconnections and
interrelationships between the
constituent limbs of this single order.

Thus: **All are linked together in a single system, exactly as they are in man.** The meaning of this should be clear in the light of what we have said above.

And therefore, Adam Kadmon, which is the totality of everything, is the totality of this order formed in this likeness. We will see clearly below (Opening 31) that the entirety of all that exists is called Adam Kadmon ("Primordial Adam"). All of the worlds above and below are considered to be only parts of this, like branches emerging from the root. Everything in its entirety is this Adam Kadmon, and as discussed later, "The Ten Sefirot of Adam Kadmon fill the entire void", as will be explained in due course with the help of heaven.

It follows that the Emanator, blessed be His Name, brought into being a single existence: The greatness of the Supreme Wisdom lies in the fact that He did not create a multiplicity of different things with no common direction, but rather, a single existence. This single existence so great in every respect that when we examine its particulars, we find all the different details that we see now. Accordingly we say that this entire existence takes the form of a single man or Adam, and that all these parts that exist now constitute the limbs of this Adam. Accordingly, this single existence is called:

וזהו:

ו. שהוא סדר דמות אדם, והנה כל מה שנרצה להבין באיזה ענין שנרצה בנמצאים, הכל נבין על סדר דמות אדם זה:

ז. וכל מה שיש במציאות כולו ביחד, בין בבריות, בין בהנהגה, אינו אלא סוד דמות זה שלם, הוא מ"ש למעלה, שלשלמות הענין אשר המציא – צריך כל אלה, בין בבריות עצמם, בין בהנהגתם:

פתח יג

עיגולים ויושר:

סוד התמונות – מראים הדברים לפי טבע התמונה ההיא למטה ממש. והעיגול מראה הנהגה סובבת, בלא חילוק הנהגת חסד דין רחמים, אלא כמו השגחה כללית לפי מהות הספירה ההיא, וזה בסוד ההשתלשלות. אך היושר מראה ההנהגה מפורטת לפי חד"ר – ימין ושמאל ואמצע. ובן כל שאר התמונות על הדרך הזה:

the Order of the Likeness of Adam. Anything we wish to understand with respect to any of the existent beings we see, we will understand in relation to this underlying Order of the Likeness of Adam.

The totality of everything that exists, including all of the various creatures and the order by which everything is governed, is bound up with this underlying perfect likeness. As explained earlier, the perfection of the order that He brought into being required all these different creatures and the order through which they are governed.

Opening 13

The underlying spiritual forms. The circular and straight or upright form: general and individual providence.

The underlying spiritual forms seen in prophecy show things in accordance with the nature of each particular form as it actually appears in the lower world. Thus the circle (*Igul*) indicates an encompassing mode of government without differentiation in terms of Kindness, Judgment and Mercy, but rather, like a general, overall providence reflecting the distinctive quality of the particular Sefirah seen in this form. This is from the standpoint of causal development (*Hishtalshelut*). On the other hand, the straight or upright form (*Yosher*) indicates detailed government varying according to the requirements of Kindness, Judgment and Mercy - right, left and center. The same approach applies to all the other forms seen

אחר שנתבאר דרך כלל ענין המראה במרכבה, נתחיל לבאר עתה הפרטים היותר עיקרים שצריך להבחין. ראשית הכל הוא הצורה הכללית אשר לספירות, דהיינו עיגולים ויושר:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, סוד התמונות, והוא דרך כלל, איך להבין התמונות של החזון. ח"ב, והעיגול, והוא ענין העיגולים והיושר:

חלק א:

א. סוד התמונה מראים הדברים, כיון שכבר ידענו שהתמונה ההיא אינה אלא הארה ממלכות, שמאירה כך בדרך זה, מצד היותה שורש לנפרדים, שבהם התמונה היא באמת, הנה נדע מיד שהחזון צריך שיתבאר על פי זה. והנה נקרא לתמונה הנראית בחזון – סוד התמונה, לא תמונה, כי היא רק הארה אחת בדרך זה, ומודיע שורש התמונה ההיא. ונדע שצריך להבין אותו הענין בדרך ההוא:

ב. לפי שבע התמונה ההיא

in the prophetic vision.

Having explain in general terms how the Chariot appears in the prophetic vision, we will now begin to discuss some of the more basic details that need to be understood. First of all is the general form in which the Sefirot appear, circular or upright.

The proposition has two parts: **Part 1: The spiritual forms...** This discusses generally how the forms seen in the prophetic vision are to be understood. **Part 2: Thus the circle...** This explains the circular and upright, linear schemas in which the Sefirot appear.

Part 1:

The spiritual forms seen in prophecy show things... We already know that the spiritual form or picture (תמונה, *temunah*) that we are talking about is nothing but a light (הארה, *he'arah*) shining from Malchut, which shines in this particular way because Malchut is the root of the created, "separate" realms in which this form or picture is actually found. It follows that the prophetic vision must be interpreted accordingly: the prophetic image must be understood in accordance with the way the corresponding form appears in the material world. We refer to the form seen in the prophetic vision as the *underlying* form (התמונה סוד, *sod hatemunah*). This is because in the prophetic vision, what is seen is not the physical form as it exists in the material world but rather the spiritual root of this form, and thus we call it the *underlying* form. The way that the subject of the prophecy must be understood is

in accordance with the nature of each particular form as it actually

למטה ממש:

חלק ב:

א. והעיגול מראה הנהגה סובבת בלא חילוק הנהגת חסד דין רחמים, זהו ענין הכולל בכל הספירות – שיש בהם עיגול ויושר. והענין הוא, שיש במדרגות שני עינים, השתלשלות והנהגה,

פירוש – עשר ספירות הם בהדרגתם משתלשלות זו מזו, ואין שייך בזה אם אחת חסד או אם אחת דין, כל ספירה שפלה מחברתה, וספירת הגבורה היא משתלשלת מן החסד. וכן אמרו, "המים הרו וילדו אפלה". וכן על דרך זה באות עשר ספירות – עשר מדרגות זה תחת זה. ולפי שיש בהם עוד ענין אחר – שכל עליונה נושאת וסובלת את התחתונה ממנה, על כן נציירם זה בתוך זה כגלדי בצלים.

appears in the lower world. This should now be quite clear.

Part 2:

Thus the circle (*Igul*) indicates an encompassing government without differentiation in terms of Kindness, Judgment and Mercy... This is a general point that applies to all the Sefirot. They can all appear in both circular and straight or upright form. This is because, as a hierarchical order consisting of different levels, the Sefirot may be viewed either in terms of the causal chain through which one develops from another, or in terms of the way they actually govern.

In terms of the way the Ten Sefirot manifest level by level, each successive Sefirah is caused by and develops from the one above it. In this aspect, it is of no relevance that one Sefirah inclines towards Kindness while another inclines towards Judgment. For although in terms of government, Kindness and Judgment act in partnership, from the point of view of their development, Judgment emerges from Kindness. From the developmental viewpoint, each successive Sefirah is lower than the one above it, and the Sefirah of Gevurah, "Strength", develops out of Chesed, "Kindness". Thus the sages said: "The waters conceived and gave birth to darkness" (*Midrash Rabbah* Exodus 15:22). In other words, Kindness, symbolized by water, produced Judgment, symbolized by darkness. From this point of view, the Ten Sefirot emerge as ten levels, one below the other. Because of the additional fact that every higher Sefirah bears and carries the Sefirah below it, we can picture them as one inside the other, like the skins of an onion.

אך בהנהגה - הנה גבורה מתעלית לעומת החסד, וגם ת"ת עולה ביניהם, וכן הוד לעומת נצח. וכן בדרך זה שנמצאת ההנהגה עומדת בפרט בסוד חד"ר.

וברצות הרצון העליון להראות שני דברים אלה בעיורי המראה - הנה שם שתיים אלה, עיגולים ויושר. והעיגולים מראים ההשתלשלות, ויושר - ההנהגה, שבו נסדרות הספירות בסדר הקיום. והנה עניני ההשתלשלות, צריך להבין אותם מן העיגולים, וההנהגה ביושר.

והנה תראה כי ההשתלשלות אינו מחלק בין חסד לדין כלל, כי הגבורה יוצא מן החסד והיא תחתיו, כמו הנצח מן הת"ת והוא תחתיו, או החסד מן הבינה והוא תחתיה. אם כן הענין הוא כך, בהשתלשלות אין מחשבין ענין הפעולה, אלא מדרגה לפי הקריבות אל השורש, או בהתרחק ממנו. וענין המדרגה וסגולותיה אינו ניכר כאן, אלא

However, in terms of the way in which the worlds are governed (הנהגה, *Hanhagah*), Gevurah ascends and stands facing Chessed, while Tiferet, "Beauty", also rises and stands between them. Similarly, Hod, "Splendor", rises up and stands against Netzach, "Victory", and so on in the same way. Thus the government of the worlds in detail is ordered on the basis of the three lines of Kindness, Judgment and Mercy.

Since the Supreme Will wanted to show these different aspects by means of the forms seen in the prophetic vision, He instituted these two forms: circles, and the straight or upright form. The circles indicate the developmental chain through which the Sefirot emerge one from another, while the upright, linear depiction indicates the governmental order, in which the Sefirot are arranged along the three lines of Kindness, Judgment and Mercy. Matters relating to the causal and developmental interrelationship between the Sefirot must be understood from the circles, while matters relating to government must be understood through the linear depiction.

From the developmental point of view, there is no difference at all between Kindness (right) and Judgment (left), for Gevurah (left-leaning) emerges from Chessed (right-leaning) and is beneath it, just as Netzach (right-leaning) emerges from Tiferet (center) and is beneath it. What this means is that when examining the developmental aspect, we do not take into account a particular Sefirah's action in terms of its own distinctive quality. Rather, we consider the level of this Sefirah in terms of how near to or far from the Source it is. From this point of view, the distinctive qualities

דרך השגחה כללית לבר. וזה סוד תמונת העיגול, שהוא כדור סובב בלא חילוק חלקים, כי אי אפשר לומר לא ראש, ולא סוף, ולא אמצע, ולא ימין, ולא שמאל.

ובראות במרכבה עיגול אחד, מיד יודע שהיא הארה מאירה בדרך כללות, לא בדרך פרטות, אלא סובב והולך על כל הנבראים, שלכך הוא מקיף ככדור, להיות מקיף ומביט אל כל המציאות שנכלל בתוכו. אך אין בו חלקים כנ"ל.

וזה לא יורה אלא ההבטה שמביט ומשקיף האור ההוא על כל המציאות שבתוכו. אך מה יהיו סגולות המדרגה ההיא? אין כאן מקומה להיגלות אלא במקום אחר כשיראה האור בצורה אחרת, מחלקת צדדיה בראוי. נמצא שהעיגול הוא רק ההשגחה הכללית – הנהגה סובבת בלא חילוק צדדים, פירוש – בלא חילוק הנהגות חד"ר.

ועם כל זה יהיה חילוק בין מהות

of this particular level are not evident in detail but only in a general way as part of the overall providence. Thus the underlying form of the circle is like a sphere that is completely round and does not divide into parts, for you cannot say it has a head, top or beginning, or a bottom or end, or a middle, right or left.

When a circle is seen in the vision of the Chariot, the immediate inference is that this is a radiation of light (הארה, *he'arah*) that shines in a general, undifferentiated way. It encompasses all the created realms and beings, and accordingly takes the form of an encompassing sphere or circle, inasmuch as it encompasses and shines to the entire existence contained within it without any differentiation. Thus the Supreme Will maintains this lowly world in existence through a general providence which makes no differentiation between one species and another or between one individual or another, but which encompasses all the created realms and beings equally.

The form of the circle only indicates the way in which the light seen in this form shines down generally over all that exists within it. But what are the particular powers of this level? This is not the place for these to be revealed but elsewhere, when the light appears in a different form, one that divides it into its different sides properly. Thus the circular form indicates only a general providence - an encompassing mode of government that does not divide into different sides or aspects in terms of Kindness, Judgment and Mercy.

Nevertheless, even in the circular

עיגול לעיגול, שזה נקרא חכמה, וזה בינה, וזה דעת. ר"ל לפי שכל הספירות יש להם השגחה כללית על כל הנמצאים, ונמצאו כל הנמצאים מושגחים מכל העשר בשוה. והשגחות האלה הם העומדות בהדרגה, השגחת כתר רחוקה מכולם ומקיפה על כולם, של חכמה בתוכה, וכן על דרך זה עד הסוף. אך בבחינת ההנהגה אין הפעולה לכולם כך בשוה, אלא לכל אחד כראוי לו, כשיעור הצריך לפי הזמן, לפי המעשה. נמצא שכל מדרגה שיש בהנהגה, תפעל או לא תפעל באיזה זמן שיהיה – השגחתה יש ודאי בבחינת עיגולים בסוד ההשתלשלות. וזה:

ב. אלא כמו השגחה כללית:

ג. לפי מהות הספירה ההיא:

ד. וזה בסוד ההשתלשלות:

ה. אך היושר מראה ההנהגה מפורטת לפי חד"ר – ימין ושמאל ואמצע, והיינו כי הצדדים ימין ושמאל אמצע – ר"ל חד"ר, ואז מבחינים בהם השיעורים, לדעת התפשטות זה,

form, there is a difference between the qualities of each of the different circles, for this one is called Chochmah, "Wisdom", this one Binah, "Understanding" and this one Da'at, "Knowledge", etc. What this means is that all the Sefirot exercise a general providence over all that exists, and accordingly everything that exists is under the providence of all of the ten equally. These ten kinds of providence are arranged hierarchically, with the providence of Keter, the "Crown", being the outermost of all of them and encompassing all of them. That of Chochmah is inside that of Keter, and so on in the same way down to the end. However, when we examine the actual government of the worlds, the Sefirot do not all act equally in this way, but each according to what is appropriate depending on the time in question and in response to people's behavior. Thus in terms of the government of the worlds, any one of the different component levels may or may not act at any given time, while its overall influence certainly continues when we consider the circular or developmental aspect.

...like a general, overall providence

reflecting the distinctive quality of the particular Sefirah seen in this form.

This is from the standpoint of causal development (Hishtalshelut).

On the other hand, the straight or upright form (Yosher) indicates detailed government varying according to the requirements of Kindness, Judgment and Mercy - right, left and center. In other words, the different "sides" - right, left and center - indicate Kindness, Judgment and Mercy. When there are different "sides", we can measure the

והערך שביניהם, והתולדות וכל
שאר הדברים שמבחינים
בפרצופים:

ו. וכן כל שאר התמונות על
הדרך הזה, זה פשוט, שהכל
מודיע לפי תכונת הצורה, אם
אורות כללים, אם אורות פרטים,
אם מתפשטים ואם לא
מתפשטים. דרך משל, כל נקודה
היא שורש אור עומד למעלה
שאינו מתפשט למטה, כל קו
הוא אור מתפשט. וכן כל
התמונות כולם – בעינים ממש
למטה כך עינים למעלה:

פתח יד

פרטים עיקריים בענין הספירות
והנהגותיהן [יד – יז]: בנין
הספירות – המונח הראשון:

מה שעומד במציאות בנין
הספירות, פירוש – כל מה שהוא
בנין כל המדרגות, ענין המדרגות
עצמן, ענין כל חלקיהם
ותכונותיהם וכל קשריהם – זה
המונח הראשון של הנהגה
ששם אותו המאציל ית"ש, לפי
שהוא ידע שזהו מה שצריך, לא
פחות, ולא יותר, לסבב הנהגה
אחת שלמה, לבא אל המכוון

degree to which a given force
extends, assess the relative power
and quality of different forces, trace
their effects and make all the other
distinctions that are discussed in
relation to the Partzufim. Each Partzuf
is an upright array of powers arranged
along the lines of Kindness, Judgment
and Mercy.

**The samapproach applies to all
the other forms seen in the
prophetic vision.** This should now be
clear, because the information derived
from the prophetic vision depends
upon the nature of the forms seen,
whether they be general or specific
lights, whether they spread or do not
spread. For example: each point is a
root of light that stands above but
does not extend below, while each
line is a light that spreads or extends.
The same applies to all the forms and
likenesses seen in prophecy: what
they signify above corresponds
directly to what the actual physical
form signifies here below.

Opening 14

*The government is structured to produce man
possessing free will - and everything is laid
down in Keter*

**The existing structure of the
Sefirot - the entire structure of
the different levels, the purpose
of the levels themselves, the
purpose of all their parts, their
various properties and all their
interconnections - is the First
Foundation of the government
instituted by the Emanator,
blessed be His Name. For He knew
that this is what is necessary, no
less and no more, to bring about
one complete cycle of government
in order to come to the intended
goal of His creation, which is the**

אליו בבריתנו, שהוא ההטבה
השלמה:

אחר שבארנו ענין התלוי
במראה, נדבר מה שתלוי בענין
הספירות בעצמם לפי המדות:

א. מה שעומד במציאות בנין
הספירות, פירוש – כל מה שהוא
בנין כל המדרגות,

הנה המחשבה העליונה שיערה
לעשות אדם אחד שיהיה לו שכל
ויצר טוב, וגם שיהיה לו יצר הרע
שיוכל לשלוט בו, ושיערה לתת
בידו עבודה לזכות בו. או
להענישו עד שיתוקן, ואחר כך
לתת לו שכר נצחי. וכל הדברים
האלה יש להם פרטים רבים לכל
אחד. הנה צריך שנבין
שהמחשבה העליונה שיערה כמה
מדרגות היו צריכות לזה הדבר,
ועשאו במנין מדויק, אין אחת
יותר, ואין אחת פחות.

הא למה זה דומה? למי שרוצה
לעשות איזה דבר באש, אך
שלא יהיה אש לוחט, הנה צריך
שיתן כל כך עצים כמו שיוכל
האש להתלהט אך מעט. והנה
אם יתן אחד יותר – יתלהט
יותר, ואם יתן אחד פחות – לא
יתלהט בצורך.

כך המחשבה העליונה ידעה

perfect bestowal of good.

Having explained the forms and likenesses in which the Sefirot appear in the prophetic vision, we will now discuss what relates to the Sefirot in themselves and their various attributes.

The existing structure of the Sefirot - the entire structure of the different levels...

The Supreme Mind (המחשבה העליונה, *HaMachshavah HaElyonah*, lit. the Highest Thought) calculated how to make man in such a way that he would have intelligence and a good inclination, and also an evil inclination that he can control. The Supreme Mind calculated how to give man a method of service through which he can earn merit, or how to punish him until he becomes fit and then afterwards to give him eternal reward. Each one of these matters involves many details. What we must understand is that the Supreme Mind calculated exactly how many levels were necessary to attain this object, and He made this precise number of levels, not one more and not one less.

This can be compared to the case of a person who wants to produce something that requires fire but not too fierce a fire. The person must put the exact quantity of wood that will enable the fire to burn with no more than moderate heat. If he adds one extra piece of wood, the fire will burn too strongly, but if he puts one piece too little, the fire will not burn at the necessary heat.

Similarly, the Supreme Mind knew on what level it was necessary that man

באיזה מדרגה צריך שיהיה בנוי האדם, כדי שיהיה לו כל הדברים שזכרנו למעלה, ועשתה כל כך מדרגות, לא פחות ולא יותר, בכל כך קשרים, לא פחות ולא יותר. ועל זה אמרו חכמים, וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד – שלא יאמר אדם, אילו היו לי ג' רגלים וכו', וכמו שנפרש במאמר שלאחר זה, שבזה אסור להם לשאול טעם. וזה כי לשער שיעור זה, היה צריך לדעת כל מה שידעה המחשבה העליונה, ואי אפשר זה.

אלא לאחר שנקבעו המדרגות וחיבוריהם, וידענו שכולם הולכים רק אחר הכוונה התכליתית, אז נוכל להבחין הנהגת המדרגות ההם מה ענינם, ואל מה הם מכוונים, ואיך הולכים ומגיעים אל התכלית הכללית.

כללו של דבר, כל מה שהוא במציאות הספירות ובנינם – זהו מה שאין לשאול טעם, כי אין לך טעם יותר מן המעשה שכך הוא, שבהיות אלה המדרגות כך. ובצאת האדם בהדרגה מהם – הוא יוצא בתכונה הזאת, שהיא המבוקשת בו:

should be built in order that he would be in the situation described above. He made just as many levels as were necessary, no less and no more, with just so many interconnecting links, not fewer and not more. Of this the sages said: " 'And God saw all that He made and it was very good' (Genesis 1:31) - A man should not say, 'If I had three legs...' " (see *Bereishit Rabbah* 12:1 and *Zohar* III, 239b). As we will explain in the coming proposition, here it is forbidden to ask for a reason. This is because in order to understand the calculation, it would be necessary to know all that the Supreme Mind knew, and this is impossible.

However, after the levels and their interconnections were laid down, now that we know that they are all going only towards the ultimate goal, we can then investigate the function of these levels within the scheme of government. We can examine their purpose and study their constant forward movement towards the overall goal.

In short: we cannot ask for a reason why the Sefirot exist and have this structure, because there is no better reason than the fact that this is the way it is. With exactly these levels arranged as they are, and through man's emergence from them on his appropriate level, he emerges with precisely the nature that it was required that he should have.

ב. ענין המדרגות עצמן, הספירות ומהותם כל אחד בפני עצמו:
ג. ענין כל חלקיהם, התרי"ג אורות שלהם, מקבילים לאברים בדמות האדם:

ד. ותכונותיהם, הם המשפטים אשר לאורות, מקבילים למשפטי הטבע באדם:

ה. וכל קשריהם, הם המצבים וההתלבשות.

כל אלה אין לבקש עליהם טעם, כי הטעם הכללי הוא – כי כולם צריכים לעשות המורכב הזה בתכונתו כך כמות שהיא דוקא, שהיא התכונה הנצחית לפי העבודה והשלמות כנ"ל, וכדלקמן:

ו. זה המונח הראשון של ההנהגה ששם אותו המאציל ית"ש, כי הנה כל מה שאנו מדברים בספירות – אינה אלא בחוקות ההנהגה, שכולם מתראים בדרך אורות. והנה החק הראשון שבכל החוקים הוא המונח הזה, הוא האור הראשון, והוא כתר, וכדלקמן:

ז. לפי שהוא ידע שזהו מה שצריך, לא פחות ולא יותר, לסבב הנהגה אחת שלמה:
ח. לבא אל המכוון אליו

...the purpose of the levels themselves... namely, the Sefirot, each with its own unique quality

...the purpose of all their parts... These are their 613 lights, parallel to the 248 limbs and 365 interconnecting channels of the human form.

...their various properties... These are the laws in accordance with which the lights function, parallel to the natural laws governing man.

...and all their interconnections... This refers to the different states of the Partzufim and how they are garbed in one another.

One should not seek a reason for all of these, because the overall reason is that they are all required to produce this composite being with his unique nature precisely the way it is. Man's eternal nature has to be this way in order that he may serve and attain perfection, as discussed earlier and as will be discussed further later on.

...this is the First Foundation of the government instituted by the Emanator, blessed be His Name.

For everything that we discuss in relation to the Sefirot concerns only the laws of how the worlds are governed, All these laws are revealed by means of lights. Now the first of all the laws is this foundational principle. This is the first light, and this is Keter, as will be discussed below. (The reason for all the different parts of the creation is embedded in the Sefirah of Keter.)

For He knew that this is what is necessary, no less and no more, to bring about one complete cycle of government

in order to come to the intended goal of His creation, which is the

בבריאתו שהוא ההטבה השלמה:

פתח טו

אין לשאול טעם על המונח הראשון:

כל מה שתלוי במציאות הבנין, שהוא המונח הראשון של הספירות, אין לשאול טעם עליו, שהוא תלוי ברצון העליון. וכל מה שבא אחר המונח הזה – ניתן לשאול ולהבין, שהוא פעולות המדרגות האלה – מה הם בהנהגה:

אחר שביארנו המונח הזה הראשון, נבאר עתה במה אסור להתעסק בו ובמה מותר להתעסק בו:

א. כל מה שתלוי במציאות הבנין, שהוא המונח הראשון של הספירות, אין לשאול טעם עליו, והוא שאמרתי למעלה, וזהו כתר, שאמרו עליו, "במופלא ממך אל תדרוש". והיינו כי אור הכתר הוא סוד החק הראשון שבמדרגות, שיהיו אלה, ושיהיו בדרך זה שהם עתה. ונמצא הכתר כללות הכל ממש. והנה הכתר נקשר בא"ס ב"ה, שהוא הרצון הכל – יכול.

והיינו כי אי אפשר לדעת שורש המונח הזה, למה הוא דוקא כך,

perfect bestowal of good. This should now be clear in the light of the above.

Opening 15

About Keter, the First Foundation, it is forbidden to ask. From Chochmah onwards it is a mitzvah to investigate.

As to why the entire structure exists in the way it does, this being the first axiom of the Sefirot, one may not ask a reason, for this is contingent upon the Supreme Will. However, everything that comes after this axiom it is permissible to inquire into and seek to understand, namely how these levels function in the government of the worlds.

Having explained this First Foundation, we will now discuss where it is forbidden to investigate and where it is permitted.

As to why the entire structure exists in the way it does, this being the first axiom of the Sefirot, one may not ask a reason... This is as I said above. This First axiom is Keter, of which the sages said: "Do not search out that which is too wondrous for you" (*Chagigah* 13a). For the light of Keter is the law that is the first of all the levels. This law institutes that precisely these should be the levels arranged in just the way they are now. Thus Keter is literally the totality of everything, and the Keter is bound up with Eyn Sof, blessed be He, Who is the all-powerful Will.

Accordingly it is impossible to understand the root of this Axiom and why it is precisely this way, because it is rooted in the All-Powerful, in the

לפי שהוא מושרש בכל – יכול, בשלמות הרצון העליון. וכיון שודאי אסור לנו להתעסק בא"ס ב"ה, דהיינו בשלמותו מצד עצמו בסוד כל – יכול, לפי שכבר אין המחשבה תופסת שם, ממילא אסור להתבונן על כתר, פירוש – לבקש טעמו וענינו, שהם מושרשים למעלה כנ"ל. ועל כן על כתר וא"ס ב"ה נאמר, במופלא ממך וכו' ובמכוסה וכו'.

וזהו:

ב. שהוא תלוי ברצון העליון, וכמ"ש,

אבל חכמה היא מחשבה שמחלקת הדברים כראוי, ולפי המונח הקבוע כבר, שכל כך מדרגות וענינים צריכים – חכמה מפרטת כל עניני ההנהגה כראוי, בסוד, "כולם בחכמה עשית". והנה מה שיש בה יש בכתר, והיינו שגם כתר כולל כל מה שיש בהנהגה, אבל כיון שאינו בבחינת הנהגתם אלא בבחינת המצאם, אין אור זה מגלה ענין הנהגתם כלל, אלא המצאם. ושם יש הטעם על המצאם, שהיא תלויה ברצון העליון כנ"ל. וזהו מה שאסור לבקש.

אבל ההנהגה המפורטת בחכמה,

perfection of the Supreme Will. It is certainly forbidden to occupy ourselves with Eyn Sof, namely in His intrinsic perfection as it is from His side as the All-Powerful, for this is already beyond the grasp of thought. It follows that it is forbidden to exercise the mind in seeking to understand Keter in the sense of trying to discover its reason or purpose, for these are rooted above, as discussed earlier. Accordingly, of Keter and Eyn Sof it is said, "Do not search out that which is too wondrous for you... that which is covered from you" (*ibid.*)

...for this is contingent upon the Supreme Will, as we have said above.

However, Chochmah is the thought that divides things into their particulars in the proper way in accordance with what has already been laid in place in the First axiom, which instituted just as many levels and aspects as necessary. Chochmah then specifies all that is required for the government of the worlds in detail, as it is written: "You made them all with Wisdom - *Chochmah*" (Psalms 104:24). Now what exists in Chochmah also exists in Keter, in that Keter also includes everything involved in the government of the worlds. However since this is not in the sense of how they actually operate to govern but rather in the sense of their basic existence, the light of Keter does not reveal how they govern at all but only the fact of their existence. Here there is a reason for their existence, and this depends upon the Supreme Will. This is what it is forbidden to investigate.

But when it comes to the way the

אדרבא, מצוה עלינו לחקור ולדעת. ועל כן מחכמה ולמטה, והיא בכלל, מותר ומצוה להתבונן ולדעת. והנה בינה היא גילוי חכמה, וזו"נ הם כללות כל ההנהגה, מחולקות לד' מינים. והם הם מה שגשרש כבר בחכמה, ונתחלק שם כראוי, שבינה הוציאה אותם כל אחד ואחד בפני עצמו אל מקומו כראוי. והיינו כי המחשבה שיערה את הכל בכלל, מקושרים אל התכלית שלהם, והוא כללות כל ההנהגה. אך בינה הוציאה לפועל כל אחד בפני עצמו, בלא שיתקשר עם חברו, אלא אדרבא, יעשו הדברים במקומם, כל אחד כראוי. ומיני ההנהגה עצמה הם הם הז"ת. נמצא שכל מה שיבא אחר המונח הזה – ניתן לשאלה. וזה:

ג. וכל מה שבא אחר המונח הזה – ניתן לשאול ולהבין:
 ד. שהוא פעולות המדרגות האלה – מה הם בהנהגה, שאין אנו עוסקים לא בעצמות המאציל ית"ש, ולא אפילו בעצמות הספירות עצמם, שכבר הם אחד עם עצמות המאציל, שהרי אינם אלא כחות מחשבתו, ואין אנו עוסקים אלא בפעולת כחותיו

worlds are governed as specified in detail in Chochmah, it is a positive mitzvah, a duty, to seek understanding and knowledge. Now Binah is the revelation of Chochmah, while Zeir (the "Small Face", Chessed-Gevurah-Tiferet-Netzach-Hod-Yesod) and Nukva ("the Female", Malchut) are the totality of the entire government, dividing into seven categories. It is precisely these that were already rooted in Chochmah and there they were divided in the proper manner, while Binah brought them forth, each one by itself to its place in the proper way. In other words, the Mind (מחשבה, *machshavah* = Chochmah) calculated everything in its entirety, all being bound to their goal (= Keter), and this encompasses the totality of the entire government. But it is Binah that brings each one forth individually in actuality without its being bound to any other. On the contrary, each one must accomplish what it has to accomplish in its proper place. The seven lower Sefirot constitute the various types or varieties of Government. Accordingly, everything that comes after this First axiom is subject to inquiry. And thus:

Everything that comes after this axiom it is permissible to inquire into and seek to understand, namely how these levels function in the government of the worlds. We are not investigating either the essence of the Emanator, blessed be His Name, or even the essence of the Sefirot themselves, which are a single unity with the essence of the Emanator - for they are nothing but the powers of His thought. We are concerned only with the functioning of his powers, their actions and their government. Of this it is said: "In what is permitted to you, seek

והנהגתם, והיינו, "במה
שהורשית התבונן":

פתח טז

אור ישר ואור חוזר:

יש בספירות אור ישר ואור חוזר
משני מינים.

א', שאחר שירדו המדרגות
מכתר עד מלכות, חוזר מלכות
ונעשה כתר, וכן בדרך זה, עד
שכתר נעשה מלכות. וזה מראה
שליטת [נ"א, שלמות] הא"ס ב"ה,
שממנו יוצא הכל, והוא סוד
הכל, והיינו, "אני ראשון ואני
אחרון", והוא מתגלה כך
בראשונה כמו באחרונה.
והמדרגות – כל הקרוב קרוב
אליו מתגדל בשמו, ומה שהיה
מלכות נעשה כתר.

והמין הב', שום אור אינו משלים
ענינו אלא כשיוצא ועוד חוזר
למקורו. והיינו כי יורד עד למטה
בכת, ואחר כך מידי עלותו מניח
למטה מדרגה מה שמניח, והוא
מתעלה. ואז המדרגה נשארת
בבנינה, וכן כולם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, יש
בספירות וכו', והוא הקדמה
בענין הספירות. ח"ב, א, שאחר

understanding." (*Chagigah ibid.*)

Opening 16

Two kinds of direct and returning light: in the government of the worlds and in the developmental chain

The Sefirot shine with direct and returning light of two kinds:

(1) After the descent of the Sefirot level by level from Keter to Malchut, Malchut in turn becomes Keter, and so on in the same way until Keter becomes Malchut. This shows the absolute control and perfection of Eyn Sof. For everything emanates from Him, and He is the end goal of everything, as it says: "I am first and I am last" (Isaiah 44:6). He is revealed as such at the beginning as at the end. The closer any given level is to Him, the more it is magnified with His Name, and what was Malchut becomes Keter.

(2) The second kind of direct and returning light: No light accomplishes its purpose until it emerges from and then returns to its Source. In other words, the light descends with great power all the way down to the bottom. Afterwards, as it ascends, it leaves down in its place below the level in question, while the light itself goes up. The given level then remains there, built in its place within the structure, and so in the case of all of them.

The proposition has two parts: **The Sefirot shine...** This is a prefatory statement setting forth a fundamental aspect of the Sefirot. **(1) After the levels descended...** This explains

וכו', והוא פירוש הקדמה זאת:

חלק א:

יש בספירות אור ישר ואור חוזר
משני מינים, פירוש – שבמראה
נראים כך שני מינים אלה:

חלק ב:

א. שאחר שירדו המדרגות מכתר
עד מלכות, חוזר מלכות ונעשה
כתר, וכן בדרך זה עד שכתר
נעשה מלכות, והנה המראה
הזאת נראה כמראה הבזק ממש,
שיוצא הלהב, ונראה בתחלה
יוצא מצד אחד, והולך אל צד
אחר. ומיד נראה מתהפך מן
הצד השני לראשון. כך כל עשר
ספירות, בכל מקום שהם,
כשנראים – נראים כך, כתר
יוצא בתחלה מן המקור, ויורדות
המדרגות עד מלכות. ואחר כך
נראה המלכות עצמה חוזרת
להיות כתר, ויוצאת מן הא"ס
ב"ה.

וזה, כי הנה א"ס ב"ה הוא מקיף
במראה הספירות מלמעלה
ומלמטה. והנה מתלהט האור
מלמעלה ויורד ומתפשט למטה.
וכמו שמתפשט – כך מתחלש.
וכשהגיע למטה, חוזר למקור
למטה, דהיינו א"ס ב"ה שמקיף
למטה, וחוזר ומתלהט מלמטה
למעלה באותו הדרך עצמו.

the above statement.

Part 1:

The Sefirot shine with direct and returning light of two kinds. This means that in the prophetic vision, these two kinds of direct and returning light are seen.

Part 2:

(1) **After the descent of the Sefirot level by level from Keter to Malchut, Malchut in turn becomes Keter, and so on in the same way until Keter becomes Malchut.** In the vision, this looks exactly "like the appearance of lightning" (Exekiel 1:14). A flash of lightning looks as if it comes out from one side and travels over to the other side, then immediately afterwards, it appears to turn from the other side back to the side from which it came. Similarly, all the ten Sefirot, in every place where they are, appear in this way whenever they are seen. Keter emerges first from the Source, and the steps go down one by one to Malchut. Afterwards, Malchut itself is seen to be Keter emerging from Eyn Sof.

This is because Eyn Sof, blessed be He, encompasses the Sefirot as seen in the prophetic vision both above and below. The light flashes from above and descends and spreads out downwards. As it spreads out, so it becomes weaker, and when it reaches the bottom it returns to the Source below, Eyn Sof, Who encompasses below. Then the light goes back and flashes from below up above along exactly the same path. Thus: "And the Chayot were running and returning like the appearance of *lightning*"

והיינו, "והחיות רצוא ושוב (ibid.).

כמראה הבזק":

ב. וזה מראה שליטת הא"ס ב"ה, שממנו יוצא הכל, והוא סוף הכל, שאין הספירות דבר חוץ ממנו כלל, אלא אורו מאיר בדרך עד שהוא מתעלם. והיינו השלמות שהיה בו גם מתחלה, כמו שהוא עתה, וכמו שיהיה לבסוף – הנה זה נתעלם.

ובין כך ובין כך נמצאו כל הספירות, שמהם כללות כל ההנהגה, שכולה נכללת בעשר ספירות אלה. וסוף כל ההנהגה מה היא? – החזרת כל השלמות כבראשונה. ונמצא שההנהגה מתחלת מכתר, אחר ההעלם, ואינה גומרת עד המלכות. וכשגומרת מה ענינה? שנמצא השלמות שנתעלם מתחלה מגולה ועומד. ועוד יתפרש לך זה לקמן בס"ד.

ועל כן הושמה המראה כן, כי כל עשר ספירות היא הנהגה שלמה, יוצאת מא"ס ב"ה וחוזרת אל

And this shows the absolute control and perfection of Eyn Sof. For everything emanates from Him, and He is the end goal of everything... The whole point of this image in the prophetic vision is to show that the Sefirot are not something outside of Him in any way, for nothing exists against His will, but that His light shines in this way [within the Tzimtzum, like lightning] until it disappears. In other words, what is concealed [in the the Tzimtzum] is the perfection that was in Him from the beginning [before the Tzimtzum], just as it is now [in truth, even in the phase of concealment, within the Tzimtzum, for even within the present concealment, His perfection is really in control] just as it will be at the end.

Between the one and the other [between the initial and final perfection, within the Tzimtzum], all the Sefirot exist - they are the source of the entire government of all the worlds, for everything is included in these ten Sefirot. And what is the end goal of the entire government? The restoration of perfection [Eyn Sof, beyond Tzimtzum] as at first. Thus during the concealment, the government starts from Keter, and does not end until Malchut. And when it is complete, what is the point? The point is that the perfection, which was initially concealed, is now fully revealed. This will be discussed further later on (Opening 30).

The prophetic vision was so instituted because all ten Sefirot are a complete cycle of government emerging from Eyn Sof, blessed be He, and returning to Eyn Sof, blessed be He. Now if you

הא"ס ב"ה. והנה אם תמנה המדרגות מן ההעלם ואילך – הראשון יהיה כתר, והשני – חכמה, וכן עד הסוף. אך אם תראה המדרגות לגילוי הסוף, העתיד להגלות אחר כל הסיבוב, ושכל הסיבוב הולך לזה, הנה המדרגה הראשונה אחר ההעלם היא הראשונה להתקרב אל הסוף, ונמצאת היותר רחוקה ממנו. והנה מפני היותה קרובה אל הראש – נקראת כתר. ומפני היותה רחוקה מן הסוף – נקראת מלכות, וכן כולם. ועד שנמצא ירידת העולמות בהנהגת הספירות זו אחר זו – עליה אליהם. וזה מתבאר להלן:

ג. והיינו, אני ראשון ואני אחרון, והוא ענין ההיקף למעלה ולמטה, להראות שהוא הכל:

ד. והוא מתגלה כך בראשונה כמו באחרונה, כי להבין ההנהגה צריך להבין כך – בתחלה השלמות, והוא מתעלם, ונעשית ההנהגה, וסוף ההנהגה גם כן שלמות כבראשונה:

ה. והמדרגות – כל הקרוב קרוב

count the levels from the concealment [Tzimtzum] onwards, the first will be Keter and the second Chochmah, and so on until the end. But if you view the steps as leading to the ultimate future revelation after the entire cycle - for this is where the entire cycle leads - the first step after the concealment is the very first to approach the end and is thus the furthest away from it. Inasmuch as it is close to the head, it is called Keter, but because it is furthest from the end, it is called Malchut. So it is in the case of all of them. Thus the descent of the worlds under the government of the Sefirot one after the other turns out to be their ascent, as will be explained presently.

As it says: "I am first and I am last" (Isaiah 44:6). This refers to His encompassing everything above and below, to show that He is everything.

And He is revealed as such at the beginning as at the end. What this means is that in order to understand the government of the worlds it is necessary to understand as follows: At first, there was complete perfection - "Everything was filled with the simple light of Eyn Sof" (*Eitz Chayim, Igulim VeYosher* 1:11:3). This perfection was concealed [through the first Tzimtzum or "contraction"]. Then the government of the worlds came into being [the Kav or "line"]. The end goal of the government is also complete perfection as at first [the complete revelation of His unity].

The closer any given level is to

אליו מתגדל בשמו:

ו. ומה שהיה מלכות נעשה כתר, פירוש - הקצוות, וממילא כל הנמשך אחריהם, וזה פשוט, כי כמו שלמות הראש - צריך להבין בתחלה השלמות, ואחר כך החסרונות, עד המדרגה האחרונה, כן להבין הסוף צריך להפך ממש.

והמין הב':

ז. שום אור אינו משלים ענינו אלא כשיוצא ועוד חוזר למקורו, פירוש - המין הראשון הוא תמיד, וזה השני בהתאצל האורות, ששום אור אינו נאצל אלא ברדת ההארה והסתלקה משם. שאז נשאר שם הענין ההוא שנשאר, וכדלקמן:

ח. והיינו כי יורד עד למטה בכת, פירוש - כשאור אחד צריך לעשות מדרגה אחת או מדרגות הרבה, כשיורד - יורד בלי שום חסרון ומניעה, אלא יורד בכה גדול, וחוזר ועולה, ומניח מה שמניח. וזה, כי אור א"ס ב"ה הוא היורד בבחינת עצמו, כי כל האורות ממנו יצאו, שבעמדם שם במקומם - אז היה מקבל

Him, the more it is magnified with His Name,

and what was Malchut becomes Keter. This means that the ends turn about (from Malchut to Keter and from Keter to Malchut) and all the others change around in sequence (Yesod into Chochmah etc.).

(2) The second kind of direct and returning light:

No light accomplishes its purpose until it emerges from and then returns to its Source.

The first kind of direct and returning light - in the government of the worlds, as we have been discussing until now - is constant. The second kind relates to how the lights are emanated within the causalchain (*Hishtalshelut*). No light is emanated except through the descent of the flash (*He'arah*) and its subsequent ascent from there [i.e. from the place to which it descended], for then the level in question remains there, as stated below.

In other words, the light descends with great power all the way down to the bottom. When a given light has to make one or several levels, it descends without deficiency or hindrance but rather with great power. It then ascends again, leaving behind what it leaves [i.e. a trace, *reshimu*, of its radiation, namely the level that remains there below]. This is because what descends is the actual light of Eyn Sof, blessed be He, for all the lights emerge from Him. Through their standing there in their place [after the ascent of this great

מציאות האור הפרטי הנגבל לו בראוי למדרגה ההיא. ובהסתלק האור הגדול למקורו – אז נשאר החלק הזה. וזה גורם הקשר לאורות עצמם, שכולם נקשרים במקורם.

והיינו כי כל ענף הוא שורש במקורו, ולא בכחו למטה כחו בשרשו למעלה. ואמנם כשיוורד כח – בשורש עצמו הוא היוורד, כי הענף לא נמצא עדיין, וכשמגיע למקום הענף – השורש מתעלה, ונשאר הענף עשוי למטה. והוא רודף אחר המקור שנתעלה למעלה:

ט. ואחר כך מידי עלותו מניח למטה מדרגה מה שמניח, והוא מתעלה, זהו כשיש לו לעשות מדרגות – יורד בכח, ואחר כך עולה, וכפי מה שעולה – כך מניח מדרגות, שהוא מתעלה מהם ומניח אותם:

י. ואז המדרגה נשארת כבנינה, וכן כולם, והיינו כי בהיות הכח הגדול של השורש פועל את הענף – יוצא, ואין הענף יוצא אלא במקומו, אלא יורד כח השורש עד (המקור) [המקום], ומשם מתעלה, ונשאר הענף ממילא עשוי בבנינו. וכך עושה – הולך ומתעלה עד סוף תשלום

light], the individual limited light suited to that level takes on its own existence. When the great light ascends to return to its Source, this part remains. This is what creates the bond connecting the lights themselves with their Source.

For every branch is rooted in its source, and not like its power below is its power at its root above. Do not think that the way a given power appears down below now is the same as its power above at source. When a power descends, its own essential root descends, for as yet the branch does not exist. After reaching the place of the branch, the root ascends, leaving the branch it produced in its place down below. The branch pursues its Source after the Source's ascent.

Afterwards, as it ascends, it leaves down in its place below the level in question, while the light itself goes up. This is when it has to make levels: the light descends with power and then ascends. As the light ascends, so it leaves levels - the levels from which it ascends, leaving them behind.

The given level then remains there, built in its place within the structure, and so in the case of all of them. For it is when the great power of the root activates the branch that the branch emerges. The branch emerges only in its proper place. The root power descends to the place of the branch, and from there ascends, leaving the branch formed there and built into the structure. The root light does the same thing [i.e. it leaves level after level] as it continues its ascent to the very end of all the

המדרגות: levels.

פתח יז Opening 17

ספירה ופרצוף:

Sefirah and Partzuf: government - overall and individual

יש ספירה ויש פרצוף. ספירה הוא כח מן העשר כחות בכלל, שהוא המוסד שעליו נבנה כל בנין הפרטיות התלוי בו. אך פרצוף הוא שלמות כל הכח ההוא בפרט, נראה מפורש בסוד דמות אדם. ועיקרו בסוד התרי"ג, שהוא כל בנין האדם:

There is a Sefirah and there is a Partzuf. A Sefirah is a power that is one power out of the ten overall powers. As one of these powers, the Sefirah is the foundation on which the entire structure of particulars dependent upon it is built. But the Partzuf shows the complete perfection of each whole power in detail, seen explicitly in the form of the fundamental Likeness of Adam. Its root is in the secret of 613, which constitutes the entire structure of Adam.

עתה נדבר עוד ידיעה אחת שצריך שיהיה בענין הספירות עצמם:

We will now discuss another fundamental that must be understood in relation to the Sefirot themselves.

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, יש ספירה ויש פרצוף, והוא ענין ב' בחינות אלה. ח"ב, ספירה, והוא פירוש ב' בחינות אלה: חלק א':

The proposition consists of two parts. **Part 1: There is a Sefirah and there is a Partzuf.** This introduces the subject of these two categories. **Part 2: A Sefirah...** This explains these two categories.

Part 1:

יש ספירה ויש פרצוף, יכולין להבין בענין הספירות ב' בחינות, ספירה ופרצוף. והספירות עצמם לפעמים נראים כך ולפעמים כך. אבל עתה נאמר שההנהגה כולה יכולה להיבחן בספירות וגם בפרצופים. והוא ענין ב' הדרכים של הרמ"ק זללה"ה והרב הקדוש זללה"ה:

There is a Sefirah and there is a Partzuf. Two categories may be understood in relation to the Sefirot: Sefirah and Partzuf. And the Sefirot themselves sometimes appear like this and sometimes like that. But now we are going to say that the entire government of the worlds (*Hanhagah*) can be examined in terms of Sefirot and also in terms of Partzufim. These are the two pathways of Rabbi Moshe Cordovero of blessed memory (1522-70) and the Holy Rav, the ARI of blessed memory (1534-70).

Part 2:

חלק ב':

א. ספירה הוא כח מן העשר כחות בכלל, שכאשר אנו מדברים על חקות ההנהגה – הנה ע"ס הם סוגי החוקים כולם. וזה פשוט, כיון שכל ההנהגה נכללת גם בהם, ופרטי ההנהגה הם רבים. אם כן אלה הם עשר סוגים כוללים כל פרטיה:

ב. שהוא המוסד שעליו נבנה כל בנין הפרטיות התלוי בו, בכל עניני ההנהגה יש לנו להבין שני דברים אלה – או איזה ספירה הוא, או איזה פרצוף הוא.

והיינו כמ"ש למעלה כבר, איך הפרצופים אינם [אלא] סדרי התפשטות הכחות הדרגותיהם, בכל דרכיהם ומשפטי שליטתם והנהגתם.

והנה עשר כחות הם, ולא יותר, שהם מדרגות החד"ר כראוי, וכמ"ש המקובלים הראשונים גם כן. ואלה הם היסודות של כל ההנהגה. אך פרטיות דרכי כל אחת מן הכחות האלה – הוא מה שאנו מזכירים בשם פרצוף. ואין פרצוף בלא ספירה, פירוש – שכדי להבין עניני הפרצוף – צריך להבין בתחלה הספירה, ולהבין ענינו בין שאר עשר הכחות. אחר כך נבין דרכיו בפרט, ואז נבינהו פרצוף.

A Sefirah is a power that is one power out of the ten overall powers. When we speak about the laws of the government, the Ten Sefirot constitute all the basic types of laws. It is clear that since the entire government is also included in them and the details of the government are many, if so these are the ten types that include all the details.

As one of these powers, the Sefirah is the foundation on which the entire structure of particulars dependent upon it is built. Everything relating to the government must be understood in terms of these two categories: either which Sefirah is it or which Partzuf is it?

As we have already discussed earlier, the Partzufim are nothing but arrays in which the powers extend ordered along the lines of Kindness, Judgment and Mercy and their levels, in all their pathways, their laws of control and their mode of government.

Now the ten Sefirot are ten powers and no more, and they constitute the proper levels of Kindness, Judgment and Mercy as discussed by the first Mekubalim (*Sefer Yetzirah* 1:3, Rabbi Moshe Kordovero, *Pardes*, beginning). And these are the foundations of the entire government. But the detailed pathways of each one of these ten powers is what we call by the name of Partzuf. There is no Partzuf without a Sefirah. This means that in order to understand matters relating to a Partzuf, it is first necessary to understand the Sefirah and to understand its function among the other ten powers. After this, we will seek to understand its pathways in detail, and then we will understand it as a Partzuf.

ועל כן לא יקשה עליך איך פירש הרמ"ק זללה"ה כל הזוהר רק על הספירות, כי אמת הוא ודאי, אדרבא, כל ההנהגה תלויה בע"ס, אלא שיודעים ההנהגה בהם אבל לא בחלקיהם, אלא יודעים בכלל מה שיוצא מהם.

ובשיודעים הפרצוף, מלבד שיודעים מאיזה ספירה יוצא דבר מה בעולם, נדע גם מאיזה חלק ומאיזה תיקון של הספירה היא. נמצא שכל פרצוף בתחלה הוא ספירה, והיינו המוסד שעליו נבנה הבנין הפרטי ההוא, ועוד הוא פרצוף. וזהו:

ג. אך פרצוף הוא שלמות כל הכח ההוא בפרט:

ד. נראה מפורש בסוד דמות אדם, שלא די כדי להקרא פרצוף שהוא פרט, אלא לפי שהפרט הולך על סוד דמות אדם – על כן יקרא פרצוף:

ה. ועיקרו בסוד התרי"ג, שהוא כל בנין האדם, זהו בהתפשטות החלקים. כי אמת שכל ספירה כלולה מעשר, והיו יכולים להיות כמה חלקים בפרט הספירה. אך האמת הוא, שמה ששיערה המחשבה העליונה הוא תרי"ג, שזהו מה שאנו רואים למטה

You will therefore not find it problematic why Rabbi Moshe Cordovero of blessed memory interpreted the entire *Zohar* only in terms of the Sefirot, for it is certainly true, of course, that the entire government depends upon the Ten Sefirot. Except that in this aspect, we understand the government through them but not through their parts - we know in general what comes out of them.

And when we know the Partzuf, besides knowing from which Sefirah something in the world comes, we will also know from which part and which aspect or feature of that Sefirah. Thus each Partzuf is initially a Sefirah: this is the foundation upon which that particular structure is built. More than that, it is a Partzuf. Thus the proposition continues:

But the Partzuf shows the complete perfection of each whole power in detail, seen explicitly in the form of the fundamental Likeness of Adam. To be called a Partzuf, it is not enough that it is a particular. It is because this particular is ordered according to the fundamental Likeness of Adam that it is called a Partzuf or "face".

Its root is in the secret of 613, which constitutes the entire structure of Adam. This is in respect of the way the array of parts extends. It is true that each Sefirah consists of ten, and there could have been any number of parts when the Sefirah divides up into its particulars. Nevertheless, in truth what the Supreme Thought calculated was 613, and this is what we see here below in the human form with its 248 bones and 365 sinews making a total of 613.

בדמות אדם. וכן המצוות, גם כן הם כך, כי הכל הולך בשיעור הזה:

**ענין האותיות והשמות [יח
– כג]:**

פתח יח

**האותיות – הוצאת ההנהגה
לפועל:**

כל האורות העליונים עד שיגיעו להעשות מהם פעולה במעשה, צריך שיבאו לסוד האותיות. והם מציאות סדר אחד העומד להוציא כל הדברים לפועל, והוא סוד, "בדבר ה' שמים נעשו". כי אין מציאות לדיבור אלא באותיות:

אחר שבארנו ענין הספירות, נדבר בענין האותיות שמזכירים בהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל האורות, והוא הקדמה, שלפעולה צריך אותיות. ח"ב, והם מציאות, והוא מה ענין האותיות:

חלק א:

א. כל האורות העליונים עד שיגיעו להעשות מהם פעולה במעשה, הנה כל הכוונה בחכמה הזאת הוא להבין שורש כל פעולה ופעולה בפרט. והנה כל דבר שיכול להיות בלתי זולתו –

So too the commandments of the Torah consist of 248 positive commandments and 365 prohibitions making a total of 613. For everything goes according to this measure.

Letters and Names

Opening 18

The government of the worlds is implemented through the letters.

In order to produce an actual effect, all of the supernal lights must enter into the category of letters. The letters constitute a complete order that exists to bring all things into actual being. This is the meaning of the verse: "...and through the word of HaShem the heavens were made" (Psalms 33:6). For speech exists only in virtue of the letters of which it is made up.

Having explained what the Sefirot are, we now turn to the letters of the Hebrew alphabet with which they are associated, as discussed by the kabbalistic sages.

The proposition consists of two parts: **Part 1: In order to produce...** This introduces the subject by explaining that the lights can operate only through the letters. **Part 2: The letters constitute...** This explains what the letters are.

Part 1:

In order to produce an actual effect, all of the supernal lights... The entire purpose of the wisdom of the Kabbalah is to understand the particular root of each of the different phenomena we find in the world. Anything that can exist without being dependent on something else must have its own root.

שרשו בפני עצמו.

ובנידון דידן, האורות הם
ההכנות שהוכנו כל הבריות וכל
ההנהגה בסוד המחשבה כנ"ל,
אך שיצאו הדברים לפועל – הרי
זה ענין נוסף, כי אין המחשבה
מכרחת שיצא מה שנחשב –
לפועל. אם כן גם לזה צריך
שנבין שורש פרטי, וזה השורש
הפרטי – הם האותיות. וזהו:

ב. צריך שיבאו לסוד האותיות,
שהוא שורש אחד של הארה
בפני עצמה, שמה שהוכן
בספירות בסוד המחשבה –
צריך שיכנס במדרגות השורש
הזה, ואז יצא לפועל:
חלק ב:

א. והם מציאות סדר אחד, כל
שורש שמבחינים לאיזה ענין או
לאיזה פועל – הנה יש לו סדרים
בפני עצמם לפי ענינו, שכל מי
שצריך לבא אל השורש ההוא,
ולעבור על ידו, צריך שיכנס
תחת הסדרים ההם:

ב. העומד להוציא כל הדברים
לפועל, והיינו שאין האותיות ענין
עומד בסדרי ההנהגה, כמו

To apply this to the subject of our
present discussion: The lights are
preparations on the level of thought
for all of the different created realms
and beings and the entire
governmental order through which
they are run. However, for these to
come into actual existence is a further
stage, because thinking about
something does not necessarily make
it actually happen. If so, we need to
identify a separate root through which
they actually come into being. The
particular root involved here is the
letters. Accordingly, in order for the
supernal lights to produce an actual
effect,

they **must enter into the category
of letters**. The letters constitute a
single root produced through a
separate radiation. Everything
prepared in the Sefirot on the level of
thought must enter this level and pass
through this root in order to come into
being in actuality.

Part 2:

**The letters constitute a complete
order...** Each root that we can
identify as serving a particular
purpose or function is ordered
appropriately in its own unique way,
and everything that has to pass
through the root in question must
enter into this unique order. Since the
letters are the root through which
what is conceived in thought is
executed in actuality, accordingly,
when the thought is ready to be
implemented, it requires the order of
letters

**...which exists to bring all things
into actual being.** The letters do not
stand as part of the governmental
order in the same way as the

המדות והספירות, אלא עומד להוציא ההנהגה המזומנת כבר לפועל. וסדריו הם מתוקנים על דרך זה – שתשלם פעולה זאת התלויה בו:

ג. והוא סוד, "בדבר ה' שמים נעשו", והיינו כי בתחלה יש המחשבה – א"ק, והיא נעלמת, וגלויה על ידי הדבור באותיות. והנה נמצא שכל מה שנעלם במחשבה – צריך לצאת על ידי הדבור. והנה אין חלקי וסדרי המחשבה שוים לסדרי הדבור כלל, כי המחשבה תחשוב הענין, והדבור יוציא המלות באותיות, ואף על פי כן צריך שמה שציירה המחשבה – ישתעבד לסדרי הדבור לצאת על ידיהם. כך הוא למעלה, סדר ראשון – הוא המחשבה, והגילוי שלה – הוא הדבור. ומה שנצטייר במחשבה לפי סדרה – צריך שיצא בדבור לפי סדריו, והם סדרי האותיות כלדקמן:

ד. כי אין מציאות לדבור אלא באותיות, זה מופת מגלה הדבר הזה בבירור – הדבור איננו אלא באותיות. בריאת העולם בפועל היה בדבור, אם כן בריאת העולם בפועל היה רק באותיות, וכדלקמן:

attributes and Sefirot, which define and shape it. Rather, the purpose of the letters is to put into actual effect the governmental order already prepared on the level of thought. The order of the letters is so arranged as to ensure the fulfilment of the executive function dependent upon it.

This is the meaning of the verse: "...and through the word of HaShem the heavens were made" (Psalms 33:6). For initially there is the thought -- Adam Kadmon -- but this is concealed. The revelation of thought comes about through speech, which consists of letters. Whatever is concealed in thought must enter into the category of speech in order to be revealed. However, the component parts and organizing principles of thought are by no means identical with those of speech, for a thought is in the mind, whereas in speech we express our thoughts in words and letters. In order to communicate what is in our minds, what is conceived in thought must be submitted to the rules of language and cast in the form of letters and words. The same applies in the upper worlds. The first order is that of thought. Its revelation comes about through speech. What is conceived in the mind within the parameters of thought can come forth in speech only within the parameters of speech, namely through the letters.

For speech cannot exist without letters. The verse provides clear proof that all things come into being through the letters, for speech is made up of letters. The actual creation of the universe came about through speech. If so, the actual creation of the universe came about only through the letters, as will be discussed further below.

פתח יט Opening 19

ענין הכ"ב אותיות:

כללות האותיות הם כ"ב מיני סדרים. שאין פחות מהם, ולא יותר מהם, לתת פעולה לאורות:

אחר שבארנו ענין האותיות, נבאר עתה ענין מספרם:

א. כללות האותיות הם כ"ב מיני סדרים. כבר שמעת שלכל פעולה יש שורש בפני עצמו, ואותו השורש מסתדר בסדרים הראויים לפי השורש ההוא, לפי הפעולה הנרצית בו. ומהות המדרגות וכמותם בכל הסדרים ההם – הכל ענין פרטי, לפי ענין הפעולה הנרצית. ובנידון דידן – כל אות הוא סדר אחד מן הסדרים האלה, מן קשרי האורות הצריכים לפעולות, וכדלקמן:

ב. שאין פחות ולא יותר מהם, זהו טעם למה הם כ"ב. והוא הכלל המונח הראשון שאין לחקור אחריו כנ"ל, כי אלה הם המדרגות הצריכים לזה:

ג. לתת פעולה לאורות, שהאורות המוכנים בספירות יוציאו פעולותיהם, וכדלקמן:

פתח כ

כ"ב אותיות – כ"ב סדרי חד"ר:

The 22 letters

In total, the letters consist of twenty-two different kinds of orders or arrangements (Heb. sedarim), no less and no more, in order to give the lights the power to act.

Having introduced the subject of the letters, we will now discuss their number.

In total, the letters consist of twenty-two different kinds of orders or arrangements... As you have already heard, each different function has its own particular root, and this root is organized into orders or arrangements that are fitted to the root in question and its intended function. The quality and number of levels in each of these various orders or arrangements is an individual matter depending upon the intended function of any given order. In the case of the letters, each individual letter is one of the various different orders or interconnected clusters of lights necessary to bring about action. Each letter is a unique root suited to the execution of the action that has to emerge from it.

...no less and no more... The reason why there are twenty-two is rooted in the first axiom, into which it is forbidden to inquire, as discussed earlier (Opening 15). For these are the levels required for the intended purpose,

in order to give the lights the power to act -- so that the lights prepared in the Sefirot can produce their requisite effects, as will be discussed further below.

Opening 20

The letters are different combinations of Kindness, Judgment and Mercy -- lines and

כל ענין סוד סדריהם תלוי
ונמשך מסוד חד"ר – ימין
ושמאל ואמצע. מתחברים
בהרכבות שונות, בבחינת סיתום
וקמיצה, או פתיחה והתפשטות,
והיינו קו ונקודה:

אחר שפירשנו שהאותיות הם
סדרים, עתה נבאר מה ענין
הסדרים האלה:

א. כל ענין סוד סדריהם, וזה
פשוט, כי כל סדר אורות הוא
חק אורות הולכים על ענין אחד,
לצאת בו הענין ההוא כראוי.
וצריך להבין במה תלוי החק
הזה:

ב. תלוי ונמשך מסוד חד"ר, שכל
פעולה נמשכת מכת הרכבה
אחת של ג' המדות חד"ר,
המתרכבים בבחינת סיתום
ופתיחה, וכדלקמן:

ג. ימין ושמאל ואמצע. היינו
צדדי האותיות:

ד. מתחברים בהרכבות שונות,
בבחינת סיתום וקמיצה,
שהאורות מאירים בהעלם,

dots, signifying opening and closure.

The entire key to the organization of the various different orders or arrangements constituted by the letters lies in the secret of Kindness, Judgment and Mercy -- right, left and center -- which join together in different combinations, varying in terms of closure and compression or opening and unfolding: the line and the dot.

Having explained that the letters are orders or arrangements, we will now explain the basis on which they are organized.

The entire key to the organization of the various different orders or arrangements constituted by the letters... Each of the letters is a particular arrangement or order of lights based on a specific organizational law whereby the lights operate together for one purpose, in order to ensure that the intended effect emerges in the proper way. It is necessary to understand the foundation on what this organizational law depends.

It lies in the secret of Kindness, Judgment and Mercy. For every effect comes about as a result of the force produced by a particular combination of the three fundamental qualities of Kindness, Judgment and Mercy. These join together in different combinations varying in terms of closure and opening, as discussed below.

These three qualities correspond to **right, left and center** -- namely the sides of the letters.

...which join together in different combinations, varying in terms of closure and compression... In this case the lights shine in a mode of concealment, radiating only as a

ובדרך מקור לבר:

ה. או פתיחה והתפשטות, היינו הארת האורות המתפשטים. והנה יהיה לפעמים הסיתום באמצע, והפתיחה בימין או בשמאל, וכיוצא בזה:

ו. והיינו קו ונקודה, יוד – נקודה, ואו – קו. דרך משל, א – הנה יש סיתום בימין ושמאל, והתפשטות באמצע:

פתח כא

טעמים נקודות ותנין המתחברים לאותיות:

שלמות האותיות תלוי בטעמים נקודות תגים שמתחברים עמהם, כל אחד משלימים בהם פעולה בראוי להם. אך עיקר הפעולה באותיות:

אחר שבארנו ענין האותיות, עתה נבאר ענין טנ"ת המתחברים עמהם:

א. שלמות האותיות תלוי בטנ"ת,

source –

or opening and unfolding: In the latter case, the lights shine in such a way that the radiation spreads. Sometimes the closure or compression may be in the middle, while the opening may be on the right or the left, and so on.

Opening and closure are signified respectively by **the line and the dot:** these are the fundamental components of all the letters. The letter Yud is a dot, while the letter Vav is a line. For example the letter Aleph has closure on the right and the left (the two Yud's), and extension in the middle (the diagonal Vav).

Opening 21

The action of the letters is completed by the musical notes, vowel points and crowns.

Note: In the Torah scroll, only the Hebrew letters (otiot) are written, in some cases with "crowns" (tagin) over them. The associated vowel signs (nekudot) and musical notes (ta'amim, the cantillation marks or trope) are unwritten yet are also integral parts of the oral Torah tradition (Masoret).

The completion and perfection of the letters depends on the musical notes, vowel points and crowns that are joined with them. All of them contribute, each in its own proper way, to the full and complete execution of the intended effect or action. However, the main action comes about through the letters.

Having explained the letters, we will now discuss the musical notes, vowel signs and crowns that are joined with them.

The completion and perfection of the

וזה כי להיות כל דבר נבחן
שורש פרטי, נבין מה שהוא
עיקרי לבד, ומה שהוא שלמות
לבד, וענין זה של הפעולה
העיקרית הוא האותיות עצמם,
ושלמותם הם טנ"ת:

ב. שמתחברים עמהם, כל אחד
משלימים בהם פעולה כראוי
להם, זהו דבר הנראה לעינים.
כפי מה שהוא למטה – כך הוא
למעלה. והרי אנחנו רואים
שלמות האותיות תלוי באלה
שמתחברים עמהם, כך למעלה
הוא ענין אחד מתחבר לענין
האותיות עצמם:

ג. אך עיקר הפעולה באותיות,
גם זה אנחנו רואים – שלצורך
ההבנה די בכתיבת האותיות
לבד:

פתח כב

טנת"א לפי סדר עסמ"ב:

letters depends on the musical notes, vowel points and crowns... Each thing has to be examined as an individual root in order to establish whether it is the main factor in itself or merely a component part that comes to complete the main factor, as discussed below. The main action is executed by the letters themselves, while their completion and perfection lies in the musical notes, vowel signs and crowns...

...that are joined with them, all of which contribute, as befits each one, to the perfect execution of the intended effect or action. This is something we can see with our own eyes. As it is below, so it is above. Here below in this world, we see that the letters of the Torah are complete only together with their accompanying musical notes, vowel signs and crowns. So too above, the notes, vowel signs and crowns are bound up with the letters themselves and serve one and the same purpose.

However, the main action comes about through the letters. Similarly in this world, we also see that the written letters alone are sufficient to give us an understanding of the text.

Opening 22

The musical notes, vowel signs, crowns and letters are governed under the order of the ten Sefirot included in the Name of Havayah and its expansions.

Note: When each of the four constituent letters of the holy Name of Havayah is spelled out in full (Heb. Maleh), the resulting holy name is known as an "expansion" (Heb. Milui, literally a "filling") of the root name. The "filling" of the letter Yod is constant (YOD), but the letter Heh may "filled" either with a Yod (Hey), Aleph (Hea) or He (Heh), while the letter Vav may be spelled in full either

with a Yod (Viv) or Aleph (VAV), or with neither (VV). Different spellings of the constituent letters of the Name produce different "expansions" with their own characteristic gematria or numerical sum. The four main expansions of HaVaYaH take their names from their gematrias:

AV Yod Hey Vyv Hey, numerically totalling 72

SaG Yod Hey VAV Hey, numerically totalling 63

MaH Yod HeA VaV HeA, numerically totalling 45

BaN Yod HeH VV HeH, numerically totalling 52.

All of the various kinds of functions found in the Sefirot are without exception governed under the order of the ten Sefirot, which is the order constituted by the four letters of the Name, blessed be He. And this is the order that governs the musical notes, vowel signs, crowns and letters through the four letters and four names contained in each one of them.

The proposition has two parts: **Part 1: All of the various kinds...** This explains that all the different orders fall under this overall order. **Part 2: And this is the order...** This explains how the musical notes, vowel signs, crowns and letters fall under this order.

Part 1:

All of the various kinds of functions found in the Sefirot are without exception governed under the order of the ten Sefirot... All of the different categories we distinguish in the Sefirot apply to everything. Thus each Sefirah divides into ten Sefirot, for each Sefirah and every part of each Sefirah contains the entire order of government (except that in any given case the particular Sefirah in question

כל מיני פעולות הנמצאות
בספירות – כולם מתנהגות תחת
סדר עשר ספירות, והוא סדר
הד' אותיות השם ב"ה. ובסדר
הזה מתנהגים טעמים נקודות
תגים אותיות, בסוד ד' אותיות,
וד' שמות שבכל אחד:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל
מיני, והוא ענין שכל הסדרים
הולכים תחת הסדר הזה, ח"ב,
ובסדר הזה, והוא ענין טנת"א
לפי ענין זה:

חלק א:

א. כל מיני פעולות הנמצאות
בספירות – כולם מתנהגות תחת
סדר עשר ספירות, שכל מה
שמבחינים בספירות – משקיף
על הכל. ועל כן מיד נבחין עשר
חלקים בסוד ע"ס. ואפילו
שלצורך הפעולות היו צריכין

האורות להתחלק למינים אחרים,
עם כל זה צריך הכל לבא אל
חילוק זה של עשר. ובין כל
המדרגות שנתחלקו לפי
החילוקים הפרטים – יעשו עשר:

ב. והוא סדר הד' אותיות השם
ב"ה, כמשמעו, שד' אותיות השם
ב"ה הם כללות הע"ס בסוד
מחלקותם העיקרית, דהיינו ה'
פרצופים, בסוד, י' – א"א ואבא,
ה' – אימא, ו' – ז"א, ה' –
נוקבא:

חלק ב:

א. ובסדר הזה מתנהגים טנת"א
בסוד ד' אותיות, כי טנת"א – כל
אחד הוא פעולה בפני עצמה,
ויוצאת מן המקור שיוצאת. אך
מתנהגים תחת הסדר הכולל,
שהוא סדר זה של שם הויה ב"ה:

ב. וד' שמות, היינו ע"ב ס"ג מ"ה
ב"ן, שהם מילואי השם, הולכים
גם כן אחר האותיות:

ג. שבכל אחד, היינו שכל אחד
כלול מארבעתן, כי כל אחד
מהם גם כן מתפשט בע"ס. וע"ס
הם ד' אותיות וד' שמות שזכרנו:

has more influence). Accordingly, wherever we look, we will always immediately distinguish ten divisions corresponding to the ten Sefirot. Even where the lights need to divide in other ways in order to carry out their function, nevertheless everything must come under this tenfold division. Each of the different levels divides into its own individual levels, but overall they make up a total of ten levels.

...And this is the order of the four letters of the Name, blessed be He. The four letters of the Name of Havayah, blessed be He, contain all the ten Sefirot according to their essential division into five Partzufim. Thus the cusp of the Yud is Arich Anpin (=Keter) while its main body is Abba (=Chochmah). The first Heh is Imma (=Binah), the Vav is Zeir Anpin (=Chessed-Gevurah-Tiferet-Netzach-Hod-Yesod), while the final Heh is Nukva (=Malchut).

Part 2:

And this is the order that governs the musical notes vowel signs, crowns and letters through the four letters... The musical notes vowel signs, crowns and letters are all separate functions, each of which emerges from its own particular source. Yet all are governed under the overall order, which is that of the Name of Havayah, blessed be He.

...and the four names... namely AV, SaG, MaH and BaN, which are the four expansions of the Name, which also correspond to the four letters

...contained in each one. Each one of the four levels -- the musical notes, vowel signs, crowns and letters -- contains the four root letters of the Name and the four expansions of AB, SaG, MaH and BaN. Thus each of

these four levels extends as a complete array of ten Sefirot, which are contained in the four letters and four names we have mentioned.

Opening 23

The lights execute their functions through the holy names which make up the Torah.

פתח כג

צירופי האותיות – השמות
והתורה:

סוד השמות הוא מה שבאים
האורות לבחינת פעולה,
וכללותם היא התורה. לפיכך
נקראת כלי אומנתו של הקב"ה:

It is through the names that the lights come to execute their functions, and their sum total constitutes the Torah. It is therefore called the Holy One blessed be He's craftsman's instrument.

Having discussed the letters, we now turn to the holy names, which are made up of various letter combinations.

אחר שבארנו ענין האותיות,
עתה נבאר ענין השמות
המתחברים בהם:

The proposition has two parts: **Part 1: It is through the names...** This introduces the subject of the divine names of which the Torah is made up. **Part 2:** This explains the executive function of the names, which are the Holy One blessed be He's craftsman's instruments.

Part 1:

It is through the names that the lights come to execute their functions... For we see that the execution of all the different functions depends upon the holy names, of which there are many. All of the various names are understood as different combinations of interconnected lights (since each name is a unique combination of letters, and the letters are clusters of lights, as explained in Opening 20). It is from these lights that the angels receive their power to act. At the root of the matter lies the fundamental idea set forth here: that it is the letters which bring the lights to execute their functions. The letters

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, סוד
השמות, והוא ענין השמות
והתורה. ח"ב, לפיכך נקראת,
והוא ענין הפעולות של השמות,
שה"ם כלי אומנתו של הקב"ה:

חלק א:

א. סוד השמות הוא מה שבאים
האורות לבחינת פעולה, כי הנה
דבר זה אנו רואים, שכל
הפעולות תלויות בשמות הקודש,
והשמות עצמם הם רבים. והנה
כולם נדרשים על קשרי
המאורות והרכבותיהם, ושמהם
המלאכים מקבלים. אך שורש זה
הענין הוא ההקדמה הזאת אשר
הקדמנו פה, כי האותיות הם
המביאות האורות לידי פעולה.
ומתחברות האותיות, ועושות

שמות לצורך כל פעולה ופעולה,
ואותם השמות הם המסוגלים
לפעולות ההם, כי על ידיהם
יוצאות לעולם. והנה התורה היא
כללות כל השמות האלה, שכן
ארו"ל, כל התורה שמותיו של
הקב"ה:

ב. וכללותם היא התורה, והיינו
כללות של הסדרים אשר נסדרו
לצורך הוצאת הפעולות לעולם.
וזה מלבד סודות התורה, כי
הסודות של המלות הוא בסוד
הספירות. אך אפילו השמות
וצירופיהם הוא בסוד הוצאת
הפעולות כנ"ל. ולכן יש להם
סגולה זאת של הפעולות:

חלק ב לפיכך נקראת כלי
אומנתו של הקב"ה, שהתורה
מצד סודותיה היא נקראת
דפתראות ופנקסאות, לדעת איך
עושה חדרים, איך עושה
פשפשים, כמ"ש במדרש. אך
מלבד זה, יש עוד ענין כלי
אומנתו ממש לעשות הפעולה,

join together in various combinations,
producing different names to execute
the various different functions. Each
name possesses a unique power to
execute a particular function, and it is
through the different names that all of
the different functions are executed.
Now the Torah constitutes the sum
total of all these names, as the sages
said: "The whole Torah is made up of
the names of the Holy One blessed be
He" (*Zohar Yitro* 87a, and Ramban's
Commentary on the Torah,
Introduction).

...and their sum total constitutes the Torah. In other words, the Torah is the sum total of all the different arrangements that were instituted in order to actually bring forth the various functions into the world. This is besides the Torah's esoteric meaning, for the esoteric meaning of the words of the Torah is bound up with the mystery of the Sefirot, which are the very roots of the different functions. Thus it is through the Sefirot that we may understand the way in which the world is governed. However the actual execution of the different functions comes about through the letters. Thus in addition to their esoteric significance, the various different names and letter permutations possess this special power of execution.

Part 2: It is therefore called the Holy One blessed be He's craftsman's instrument. From the point of view of its esoteric meaning, the Torah is called "plans and registers... as used by a master builder to know how to make the rooms and how to make the openings..." (*Bereishit Rabbah*, beginning). In other words, the content and esoteric meanings of the words of the Torah explain the "why" of creation: its blueprint and reasons.

והוא בבחינתה זאת של הצירוף,
כמו השמות – שפעולתם נראית
איך שהיא נעשית מיד בהזכיר
אותם, או בשאר דרכי השימוש
בהם. ונמצא הכל בתורה, בין
המחשבות ועריכת הדברים,
דהיינו בסודות של המלות, בין
בהוצאתם אל הפועל, דהיינו
בצירופי שמותיה הקדושים:

But besides this, the actual letters of the Torah themselves are literally the craftsman's tools with which the work is actually executed. This comes about through the different permutations of letters, as in the case of the various names, which can visibly be seen to bring about an immediate effect through their very mention or when they are used in other ways (such as in writing, in the form of amulets, or in meditation, in the form of Yichudim). Thus everything is contained in the Torah, including both the underlying thoughts and arrangement of creation, which are contained in the esoteric meanings of the words of the Torah, and the execution of these thoughts in actuality through the permutations of its Holy Names.

ענין הצמצום [כד – ל]:

פתח כד

פעולת הצמצום:

.....

בענין המשכת הפעולה לחוץ
ממנו – רצה הא"ס ב"ה ועזב את
בלתי – תכליתו, ולקח לו דרך
פעולה מוגבלת, וזה נקרא צמצום
א"ס ב"ה:

אחר שידענו מה שתלוי בהבנת
הספירות, וידענו שהם מחודשות,
צריך עתה לדעת דרך
השתלשלותם אחרי שנתחדשו.
הנה כבר שמעת, שיש בצפית
המרכבה – מראה ופתרון,

The Tzimtzum

Opening 24

The act of Tzimtzum

Note: The Hebrew noun Tzimtzum (צמצום) denotes the act of contraction, pressing, squeezing or forcing into close confinement.

In bringing about the creation as a work outside of Himself, the Eyn Sof, blessed be He, willfully set aside His limitlessness and adopted a path of limited action. This is called the Tzimtzum ("contraction") of Eyn Sof, blessed be He.

Having discussed how to understand the Sefirot, we know that they were a new innovation. We must now learn how they developed thereafter. You have already heard that in viewing the Chariot, there are two factors: the vision and the explanation -- seeing and understanding. I will now proceed to explain the vision. Since I have already set forth elsewhere the details

דהיינו הבנה וראיה. והנה עתה שאני מפרש לך הפתרון של המראה, שפרשתי לך כבר במקום אחר, הנה היית צריך להבין למפרע מהו הנראה במראה, שזה פתרונו. ולמען הקל מעליך מכאן ולהבא, אציין לך כל ידיעה – מה היא במראה:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, בענין המשכת הפעולה וכו', שהוא הידיעה במה היה הצמצום. ח"ב, רצה הא"ס ב"ה וכו', והוא ידיעת מה היה הצמצום. ח"ג, ולקח לו דרך פעולה, והוא ידיעת איך היה הצמצום:

חלק א:

בענין המשכת הפעולה לחוץ ממנו, ר"ל כי הרצון העליון, שהוא א"ס ב"ה, כולל מיני כחות לאין קץ ותכלית. אך אין אנו מדברים מן הבלתי – תכלית, שאין לנו שייכות בו, אלא מן הכח אשר בין כחותיו הבלתי נספרים, שהוא סיבה לנו. הכח שהוא סיבה לנו הוא כח המשכת הפעולה חוץ ממנו, שענינו בריאת נבראים והנהג אותם. אם כן אין אנו מדברים אלא בענין המשכת הפעולה חוץ ממנו.

עוד מן הצמצום עצמו יתאמת לך

of what is seen in the vision (in Pitchey Chochmah VaDaat and Klallut Hallan), with hindsight you should now be able to understand them, for what follows is the explanation of the details. In order to make things easier, from this point onwards I will indicate how the various different aspects appear in the vision.

The proposition has three parts: **Part 1: In bringing about the creation as a work outside of Himself...** This tells us where the Tzimtzum took place -- to what it applied. **Part 2: ...the Eyn Sof, blessed be He, willfully...** This tells us what the Tzimtzum was. **Part 3: ...and adopted a path of limited action...** This tells us how the Tzimtzum took place.

Part 1:

In bringing about the creation as a work outside of Himself.... The Supreme Will, which is Eyn Sof, blessed be He, includes different kinds of powers having no end or limit. But we are not talking about His aspect of limitlessness, with which we have no connection. Rather, we are talking about that particular power among His numberless powers that is the cause of *us*. The power that causes *us* is His power to bring about a work "outside" Himself -- in the sense of creating and governing apparently separate, independent realms and beings. This He did in accordance with His quality of goodness, for the nature of goodness is to bestow goodness upon others. If so, we are talking only about His acts and works, not about His own essence in Himself.

The truth of this is affirmed by the Tzimtzum itself. For the Tzimtzum

בן. וזה, כי הנה הצמצום לא היה אלא לצורך הבריאה. כי אם היה לטעם אחר – היה נראה ממנו תולדה אחרת. וכיון שאין אנו רואים לו תולדה אחרת, והבריאה היא תולדה לו באמת, אם כן נאמר שהוא לצורך הבריאה. ועוד, פעולתו בעצמה אינה אלא הכנה לברוא לפי מהות הנבראים, אם כן הצמצום הוא לצורך הבריאה. אך מה שנעשה בכל שאר הכחות, חוץ מן הכח שהוא סיבה לבריאה – אינו לצורך הבריאה. אם כן אין הצמצום אלא במה שהוא לצורך הבריאה, שהוא כח המשכת הפעולה חוץ ממנו.

ענין זה במראה, נראה הצמצום במקום אחד, וכל סביביו א"ס ב"ה, והיינו שלא הוסר הבלתי – תכלית אלא ממקום אחד שהוא המצומצם:

חלק ב:

רצה הא"ס ב"ה ועזב את בלתי

took place only for the sake of the creation. If it had some other purpose, it would have had a different outcome. Since we see no other outcome of the Tzimtzum except the creation, which is its true outcome, if so, we may say that the Tzimtzum was for the sake of the creation. Further, His act of Tzimtzum prepared the way for the creation to come into being in a way suited to the nature of the created realms and beings, which exist within limits. If so, the Tzimtzum was for the sake of the creation. What is accomplished by all of Eyn Sof's other powers -- with the exception of the particular power that is the cause of the creation -- is not for the sake of the creation. If so, the Tzimtzum took place only in that which is for the sake of the creation, namely in His power to bring about the creation as a work outside of Himself. In other words: Among His limitless powers there is one power -- the law that goodness bestows goodness -- which is the power to create realms and beings that exist as separate entities "outside" of Him. This is the power that is affected by the Tzimtzum, for initially this power was limitless, but He contracted it in order to create beings that exist within limits.

Correspondingly, in the vision, the Tzimtzum appears in one place, while all around it is Eyn Sof, blessed be He. In other words, His power to create creatures -- one among all His other powers -- appears in one place. All around it are all His other powers, endless and without limits. His aspect of limitlessness is removed from one place only, and this what is subject to the contraction.

Part 2:

...the Eyn Sof, blessed be He,
willfully set aside His

תכליתו, כי הנה ברור לנו, שהרצון העליון מצד עצמו הוא בלתי – תכליתי. ועל כן לא נחשוב שברא מה שהיה יכול לברוא, ויותר מזה לא היה יכול לברוא ח"ו. אלא ודאי היה יכול הרבה יותר, אלא שלא רצה. ולא פעל בדרך כל יכולתו ובלתי – תכליתו, אלא באותו כח ששיער היות שלמות נאה לפעול בו, לפי המכוון בפעולה עצמה. נמצא שאף על פי שהוא בלתי – תכליתי מצד עצמו, עזב את בלתי תכליתו בדבר הבריאה. על כן נאמר שהכח הזה שהוא הסיבה, כבר נעזב מן הבלתי – תכליתי, שסר ממנו.

ויש לעזיבה הזאת שתי הוראות, א' – שאין הספירות ענין חדש, שלא היה כבר כלול בא"ס ב"ה. ב' – שבהיות הספירות כלולות בא"ס ב"ה, לא נוכל לומר שהיו בדרך שהם עתה, אלא בדרך אחר. ובהגלותם ממנו, נמצאו מתחדשים בדרך הזה שהם עתה.

limitlessness... It is already clear to us that the Supreme Will in Himself is beyond all limits. Accordingly we must not think that He created only what He was able to create and that he was unable to create any more than this. He is certainly capable of much more, but He did not want to do more. He acted not in His aspect of omnipotence and limitlessness, but with precisely the degree of power that He calculated to be perfectly suitable to accomplish the intended purpose of His action. Thus we see that even though in Himself He is without limits, He set aside His limitlessness in order to bring about the creation. Accordingly, we may say that the power that is the cause of creation already lacks the aspect of limitlessness, which has departed from it.

To say that He set aside His limitlessness implies firstly that the Sefirot are not something new that was not already included in Eyn Sof, blessed be He. Prior to the Tzimtzum, the Sefirot already existed on a plane of limitlessness, and this is what He set aside in the Tzimtzum. The second implication of saying that He set aside His limitlessness is that as long as the Sefirot were totally subsumed in Eyn Sof, we cannot say they existed in the same way as they do now. We must say that they existed in some other way. For the difference between existence within limits and existence on the plane of limitlessness is not only one of quantity but also of quality. In their unlimited aspect, those same Sefirot had a different quality: they existed in a different way. If so, when they took on limits,

they received a new quality. This is the sense in which they were an innovation. Through being revealed within limits, they came into being in the way they exist now, and this is the innovation.

Proof of these two inferences is as follows: The concept of limitlessness implies that every power which can possibly exist in the world and which might afterwards be found within bounds and limits must also exist on the plane of limitlessness without any boundaries at all. Accordingly, we must think of the limited power that brought the created realms into existence as being subsumed within the unlimited, and there its limits disappear. We may conclude from this that the pathway of limitation is included within the unlimited without boundaries.

It could be objected that if the pathway of limitation exists on the level of the unlimited *without* limitations and boundaries, this cannot be said to be the pathway of *limitation*. This objection may be answered if we distinguish between the kind of concept that includes another concept in the sense of affirming or maintaining its existence, and a different kind of concept that includes or involves another concept only in the sense that it is its very opposite and its negation. An example of the latter is death. The idea of death has no meaning without life, which death brings to an end. Death thus includes life in the sense that it is the negation of life, not that it sustains life. This is not so in the case of life, which does not include death at all.

Similarly, limitlessness includes limitations and boundaries -- in the sense that it is their very negation. This is the way in which the Sefirot

ראיה לב' הוראות, הבלתי –
תכלית, ר"ל שכל כח שאפשר
להיות בעולם, שאחר כך [נ"א,
שבאחרים] היה נמצא לו גבול,
בו עומד אותו הכח בלא גבול
כלל, אם כן צריך לדמות הכח
המוגבל, ולהעביר הכח הבלתי –
תכלית על גבולו. נמצא הדרך
המוגבל כלול בבלתי –תכלית
בלי גבול.

יש להקשות, אם הוא בלתי –
תכלית ובלתי גבול, אם כן אינו
דרך המוגבל. תשובה, יש נושא
כולל דבר מצד שהוא מקיים
אותו, ויש שהוא כולל מצד
שהוא הפכו ושולל אותו. המשל
בוה, המות – לא יובן מות בלא
חיים שהמות יסיר אותו. נמצא
שבמות כלול החיים מצד
שלילה, לא מצד קיום, מה שאין
כן בחיים – שאין כולל המות
כלל.

וכן הבלתי – תכלית כולל הגבול
מצד מה שהוא שולל אותו.

ובדרך זה נמצאו הספירות בא"ס ב"ה, שכל הדרך שהוא פועל בה עתה – כבר הבלתי – תכלית היה מצייר אותו להיות נשלל ממנו. כשרצה הא"ס ב"ה, שלא יגע הבלתי – תכלית בחלק הזה, נמצא החלק הזה בדרך שהוא עתה.

וזה דבר ברור, כי הלא הדרך המוגבל חשבו הא"ס ב"ה, אלא שהעביר גבולו, מפני שהיה שולט עליו ומחזירו לענינו. כשיסיר הא"ס ב"ה בלתי – תכליותו ממנו, ישאר כמו שחשבו, בלא הסרת גבולו. נמצא הספירות כלולות בא"ס ב"ה, שהיא הידיעה הראשונה, ולא עומדות כמו שהם עתה, אלא בדרך אחר, שהוא דרך הבלתי – תכלית, שהיא הידיעה השניה שזכרנו למעלה.

ענין זה במראה יראה, שהא"ס ב"ה מצמצם עצמו במקום אחד, ומשאיר מקום חלל ממנו. והוא ענין גילוי הפעולה שנמצאת שלולה מן הבלתי – תכלית.

חלק ג ולקח לו דרך פעולה מוגבלת, וזה נקרא צמצום א"ס ב"ה, ר"ל שאין הצמצום העדר לבד, אלא קיום. הבלתי תכלית

exist in Eyn Sof, blessed be He. For the entire way in which He acts now - - within boundaries and limitations -- was already conceived on the plane of limitlessness as a hypothetical possibility that was, however, negated by His very limitlessness. If so, the finite existed in the infinite as a hypothetical possibility. When Eyn Sof wanted that His intrinsic limitlessness should not touch this part, it came into being in the way that it exists now, within limits.

This is quite simple, for the pathway of limitation was conceived by Eyn Sof, except that at the level on which He conceived it, it was beyond limits and boundaries because His intrinsic limitlessness held sway and brought it back to His level, which is beyond limitations. However, when Eyn Sof, blessed be He, *removed* His limitlessness from it, it remained as He conceived it prior to the removal of His limitlessness, except that now it was an *actual* creation as opposed to a hypothetical possibility. Thus prior to the Tzimtzum, the Sefirot were incluined Eyn Sof -- which is the first inference made above. However, on that level they existed not in the way they exist now but in a different way, which is the way of limitlessness. This is the second inference made above.

The way in which this appears in the prophetic vision is that Eyn Sof, blessed be He, contracts Himself in one place, leaving a place void of Him. This expresses how the work of creation is revealed with the aspect of limitlessness removed.

Part 3: ...and adopted a path of limited action. This is called the Tzimtzum (contraction) of Eyn Sof, blessed be He. This indicates that the Tzimtzum is not only a matter of the absence of

נעדר בענין זה, אבל הגבול מתקיים, והוא שורש הדין שנתגלה.

יש להקשות, אם הצמצום הוא רק הסתלקות - איך שייך בו קיום ומציאות. תשובה, הרצון הרוצה לגלות הדברים אל הפועל - הוא העושה כל זה. אך מה שהוא רוצה לגלות - הוא הכח המוגבל, שעל כן שולל ממנו הבלתי-תכלית. אם כן מעשה הצמצום הוא קיום לגבול המתגלה, שהרצון מגלה אותו. והעדר לבלתי-תכלית.

ענין זה במראה יראה, במקום הנשאר מצומצם - היות שורש הדין מתגלה שם. שהוא מה שנתקיים במעשה הזה:
פתח כה

תולדות הצמצום - גילוי אור נאצל:

הצמצום הזה עשה שראה ממנו ב"ה - האור והזיו. מה שקודם לכן - ומה שגם עתה אין הצמצום מגיע לו - אינו ניתן להיות נראה ומושג כלל. וזה האור שנ ניתן ליראות, נקרא אור

limitlessness. The Tzimtzum itself sustains the realm of boundaries and limitations in being. The Tzimtzum causes the disappearance of limitlessness, maintaining the boundaries and limits in being. In the realm of limits and boundaries thereby revealed lie the roots of *Din*, Judgment.

One may object: If the Tzimtzum is merely the departure of the aspect of limitlessness -- a matter of negation - - how can the Tzimtzum positively sustain or maintain anything in being? The answer is: It is the Will that wanted to reveal things in actuality (rather than their remaining as a mere hypothetical possibility) which brings all this about. What He wanted to reveal is His limited power. Accordingly He removed His aspect of limitlessness from it. If so, it is the act of Tzimtzum that actually sustains in being the limited realm revealed through it. This realm is revealed in accordance with His Will, through the removal of His aspect of limitlessness from the place of the Tzimtzum.

The way this appears in the vision is that in the place that remains contracted after the act of Tzimtzum, the root of Judgment is revealed, and this is what is maintained in existence through the Tzimtzum.

Opening 25

The result of the Tzimtzum: the Sefirot became visible.

This Tzimtzum caused some of His light and radiance to become visible, whereas previously -- and this applies even now to those levels where the Tzimtzum does not reach -- they could not be seen or grasped in any way. And this light that is permitted to be seen is called emanated light, for

נאצל, כי הוא נראה כמו אור
שנתחדש. אך באמת אינו אלא
איזה בחינה מן האור הקדום,
שנתמעט כחו בסוד הצמצום:

אחר שנתפרש מציאות הצמצום,
צריך לפרש מה נולד מזה, וזה מן
הנולד בראשונה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
הצמצום הזה עשה וכו', לדעת
שהירות הספירות הוא תולדת
הצמצום. ח"ב, וזה האור, לדעת
התולדה הזאת מה היא ועניניה:

חלק א':

א. הצמצום הזה עשה שיראה
ממנו ב"ה, כי הלא כבר ידעת
ושמעת שהבלתי – תכלית הוא
הבלתי נראה. ואמנם הדרך
המוגבל שהיה כלול בא"ס, היה
גם הוא בלתי נראה, מפני
שליטת הבלתי – תכלית עליו,
שהיה הופכו אליו. כשבא
הצמצום, והסיר מן הדרך הזה
הבלתי – תכלית, נשאר דרך הזה
נראה:

ב. עשה שיראה ממנו ב"ה האור,
ר"ל האור שאמרנו למעלה
שרצה הא"ס שימצא, והיינו
הראות מדות החק העליון בדרך
הארה.

ותבין בזה, שאין זה לבדה
תולדת הצמצום, וגם לא יוצא

it seems like a light that was
newly generated. But the truth is
that it is only a certain aspect of
the primordial light, whose power
was reduced through the
Tzimtzum.

*Having introduced the subject of the
Tzimtzum, we must now trace its
consequences, starting from the very
first.*

The proposition consists of two parts: **Part 1: This Tzimtzum caused....** This informs us that the effect of the Tzimtzum was to enable the Sefirot to be seen. **Part 2: And this light...** This provides further understanding of this effect.

Part 1:

This Tzimtzum caused some of His light and radiance to become visible... For you surely already know and understand that what is beyond boundaries and limits cannot be seen. Initially the path of limitation and boundaries subsumed in Eyn Sof was also invisible, inasmuch as it was subject to His all-encompassing limitlessness, which turns all limits back beyond limits. But when the Tzimtzum came and removed the aspect of limitlessness from this pathway, the pathway remained there and now became visible. This is what caused

...some of His light. to become visible... This is the light of which we spoke earlier, which Eyn Sof wanted to be accessible so that the attributes of the supreme law would appear by way of radiations of light -- the Sefirot.

What this means is that it was not only as a result of the Tzimtzum alone that the divine attributes became visible as radiations of light, nor was

בהכרח מן הצמצום, כנמשך מן הקודם. אלא הצמצום הוא רק שיסיר הא"ס ב"ה את בלתי – תכליותו מן המשכת הפעולה חוץ ממנו. ומן אז והלאה יהיה לפעולה חק מסודר. אלא שבהצטרף לזה רצונו ית' שהחק יראה, אז נמצא ענין זה של היראות אור.

נמצא, שלא זה לבד תולדות הצמצום, ולא דבר נמשך מן הצמצום לבדו. אבל עד שלא היה הצמצום, לא היה מציאות לדבר זה. אם כן נאמר שהצמצום עשה הדבר הזה, לא לפי שהוא [סיבה] לדבר, אלא לפי שהוא סיבה למציאות:

ג. האור והזיו – ענינו מה שמזהיר מן העצם המאיר, וסובב עליו. ר"ל אין ההארה דבר בלתי מתיחס באלקות, שיורה אותו רק על צד ההסכמה ורצון, אלא דבר מתיחס ומורה עליו ביושר.

וזה, כי הנה כל מה שאנו רואים באלקות – הוא הספירות, אך

this simply the inevitable consequence of the Tzimtzum. What the Tzimtzum did was only to remove the aspect of limitlessness from His power to bring a separate creation into being "outside" of Himself, so that from then on the work of creation would be subject to an orderly law within bounds and limits. Combined with this was His desire that this law should be able to be seen, and this is what caused the light to be visible.

Thus we see that the ability of the light to be seen was not merely an effect of the Tzimtzum but the result of God's will that it should be visible. Prior to the Tzimtzum, however, it was impossible for the light to be seen because it had no bounds or limits. If so, we may say that the Tzimtzum caused the light to become visible not in the sense that the Tzimtzum was the intrinsic cause of the light's ability to be seen but because the removal of limitlessness made it possible for it to be seen.

...some of His light and radiance... "Light" and "radiance" are terms that apply to the radiation emitted by a source of light. The radiation surrounds the source on the outside. This implies that the radiance that shines from Him is not something having no intrinsic relationship with Godliness, serving merely to designate Godliness in the way that an agreed sign may be chosen to indicate a given object although the sign has no intrinsic relationship with the object in question. On the contrary, this radiance is integrally related to Godliness, which it signifies directly.

For all that we see of Godliness is the Sefirot. However, the Sefirot are one way in which the Supreme Will

הספירות הם דרך אחד שרצה הרצון העליון להראות בו חוקיו, שאינו דרך עצמי אליו, אלא רצוי ממנו. אם כן אין אנו רואים מן האלקות שום דבר עצמי, אלא נרצה ממנו יתע אם כן, לא תוכל לקרוא לספירות אלקות, אלא הוראת אלקות. דרך משל, השם בכתב מורה על בעל השם, ואין באותיות השם דבר עצמי ומתיחס אל בעל השם, אלא על דרך ההסכמה ורצון מורה עליו. אין האותיות אלא הוראת בעל השם, לא חלק או שום צד ממנו, שיהיה להם שום מהות ממה שיש בו. אך הספירות קראנום אלקות, אם כן צריך שבהארה תהיה דבר מתיחס אל האלקות.

אלא כן הוא האמת – הארה מתיחסת אל האלקות. ואיך מתיחסת? האלקות נסתר מן הנבראים, אך עם כל זה צריך שיהיה להם גילוי ממנו בשעה שמתגלה עליהם. הא למה זה דומה? משה רבינו ע"ה היה לו קירון אור, מי שעומד לפני משה ויבוש מלהסתכל בפניו – ישפיל עיניו למטה, אבל יראה את זיוו. כך האלקות מתגלה על הנבראים, ואינם רואים בו. ומה יראו? רק הזיו המתנוצץ ממנו,

wanted to show His laws. This way is not intrinsic to Him but one that He willfully chose. If so, what we see of Godliness is not intrinsic Godliness in itself but only what He wants us to see. In that case, it might seem that you could not legitimately call the Sefirot Godliness but that you could only say they point to and indicate Godliness in a way similar to the way a written name designates the bearer of that name. The letters making up the name have no intrinsic connection with the bearer of the name but simply refer to him through an agreed convention. While the letters designate the bearer of the name, they are not in themselves a part of him in any way such that we could say they possess some intrinsic quality belonging to him. Yet we have called the Sefirot Godliness. If so, it must be that this radiation contains something Godly.

The truth is this: The radiation of light is Godly. In what way? Godliness is hidden from the created realms and their inhabitants, but they must nevertheless receive some revelation of it at the time when it is revealed to them. A comparable case is that of the beams of light that radiated from the face of Moses our Teacher, peace be upon him. Someone who stood before Moses would be ashamed to look directly in his face and would lower his eyes -- and then he would see Moses' radiance. Godliness is revealed to His creatures in the same way, yet they do not see it directly. What they see is only the radiance shining from Him, and this radiance is the Sefirot. This radiance relates to its Owner, being the revelation of the

וזה הזיו הם הספירות. הזיו מתיחס אל בעליו, והוא גילוי הוד העצם הנכבד המסתתר, וזה מתגלה ממנו. ההארה היא, שהיא הספירות, היא זיו של א"ס ב"ה, דהיינו גילוי הודו. אם כן מתיחסים הם לא"ס ב"ה, שהוא בעל ההארה הזאת.

יש להקשות, הזיו לפי שהוא מתיחס – הוא עצמי לבעל הזיו. אך "הארה" אמרנו שהיא בדרך רצון, ולא עצמית. אם כן אינה זיו?

תשובה, רצון היה שיהיו הספירות מושגות אל הנבראים באיזה דרך שיהיה. ההארה בספירות היא התמשכם בהשגה אל הנבראים. אם כן ההארה היא רצונית, ולא עצמית. וגם הרצון היה – שהתמשכות זה יהיה בדרך הארה. והיה יכול להיות בדרך אחר, כל דרך שהיה. והוא שיהיה להמשיך השגתם אל הנבראים – היה כמו הזיו המתיחס לבעליו, שנותן השגה מהם בלי ראיית עצמותם.

אם כן ההארה היא רצונית, ועם כל זה היא זיו מתיחסת לבעליו, רצונית מצד צורתה, אך

splendor of the glorious essence that remains concealed. That which is revealed of Him -- this radiation of light, the Sefirot -- is the radiance of Eyn Sof, blessed be He, namely the revelation of His splendor. If so, the Sefirot are bound up with Eyn Sof, blessed be He, the Owner and Source of this radiation.

It could be objected: We are saying on the one hand that because the radiance relates to its Owner, having emerged from Him, it is therefore intrinsic to Him. Yet we have said that the radiation was willful and not intrinsic, in which case the radiance does not relate to Him directly. If so, how can we call the Sefirot Godliness? The answer is: It was God's will that the Sefirot should somehow be able to be apprehended by His creatures. When we say that the Sefirot are a radiation of light, what this means is that they emerged in such a way that they could be grasped by God's creatures. If so, the radiation was brought about willfully by God and is not intrinsic to His essence. His will was that the Sefirot should emerge by way of a radiation of light, but it could have been in a different way -- any way He might have chosen. However, the way He actually instituted was to make it possible for them to be apprehended by His creatures in the same way as a radiation that relates to the source emitting it, enabling us to gain some knowledge of that source without actually seeing its intrinsic essence.

In other words, the Sefirot relate to His intrinsic essence, but the way they appear to us is subject to His will, and accordingly, His intrinsic Godliness is

מתיחסת מצד ענינה. על דרך זה
אמרו חכמים – ונהנים מזיו
השכינה – אותה אינם רואים,
אבל כבודה משיגים, שעומד
עליהם:

not visible to us. We may say that the Sefirot are Godliness in respect of their own intrinsic essence, but they are not Godliness inasmuch as they are visible to us, and the way they appear is bound up with the nature of the receiver viewing them. If so, the radiation of the light was a willful act of God, yet at the same time, the radiating light is bound up with its Owner. It is freely chosen in respect of the form in which it appears, but bound up with Him in its essence, inasmuch as it is a revelation of the Owner of the radiance. This explains the phrase of the sages describing the Tzaddikim in the future world as "enjoying the radiance of the Divine Presence" (*Brachot 17a*). They do not see the Divine Presence itself but attain a perception of the glory standing over them.

ד. מה שקודם לכן – ומה שגם
עתה אין הצמצום מגיע לו – אינו
ניתן להיות נראה ומושג כלל,
והיינו שזהו אותו האור שאמרנו,
שהוא ההפרש שבין הספירות
המצומצמות ובין כל המציאות
קודם הצמצום, וכן בין א"ס ב"ה
גם אחר הצמצום:

...whereas previously -- and this applies even now to those levels where the Tzimtzum does not reach -- they could not be seen or grasped in any way. Because of its visibility, there is a difference between the light we have been talking about - - the light of the contracted Sefirot -- and all that existed prior to the Tzimtzum, as well as Eyn Sof even now, after the Tzimtzum.

חלק ב:

Part 2:

א. וזה האור שניתן לראות,
נקרא אור נאצל. שזהו מה
שקוראים המקובלים אור נאצל.
וזה שיכולים לטעות בלשון הזה
– לפרש שהספירות הם אור
חדש, שהמשיך והאציל ממש
הא"ס מעצמו, ועדיין הוא אלקות,
כי הוא דבק בו. וזה טעות ודאי,

And this light that is permitted to be seen is called emanated light... This is what the kabbalists call "emanated light" (נאצל אור, *ohr ne'etzel*, see *Etz Chaim* 1:3, 12b and 13b). One might mistakenly infer from the use of this expression that the Sefirot are an essentially new light which Eyn Sof drew forth and emanated from Himself, yet which is still Godliness inasmuch as the Emanator is attached to the Sefirot. This would certainly be

כי המשך דבר מדבר הוא מקרה גופני. אם כן אי אפשר לומר באלקות – המשך דבר מדבר, שהדבר הנמשך יהיה גם כן אלקות.

אלא אור נאצל נקרא, מפני הטעם הכתוב כאן:

ב. כי הוא נראה כמו אור שנתחדש, ר"ל אין צריך שיהיה נאצל מחדש עצם האור, אלא שיתחדש להיות במציאות אור. וזה, כי כל מציאות שניתן לנושא, שלא היה לו מתחלה, נקרא חידוש מציאות. אך במציאות ניתן מציאות אחד, שהוא המצא אור נראה, שלא היה כן מתחלה. אם כן הוא אור מחודש המציאות. שאף על פי שהעצם הוא הראשון, מציאות האור הוא מחודש, וזה ר"ל אור נאצל:

ג. אך באמת אינו אלא איזה בחינה מן האור הקדום, שנתמעט כחו בסוד הצמצום, כי הדרך המוגבל כלול היה בא"ס ב"ה, אלא שהבלתי – תכלית היה מגדיל אותו האור לבלי גבול. הוסר ממנו הבלתי – תכלית – נשאר בכחו הקטן. אם כן אור מהא"ס ב"ה עצמו הוא, אלא שהצמצום הקטין כחו והגבילו.

an error, because drawing one thing out of another is a bodily accident. If so, we cannot say of Godliness that He drew one thing out of another, because that which He draws forth will also be Godliness.

It is called emanated light for the reason written here:

for it seems like a light that was newly generated: There was no need for the essence of the light to be emanated as a new creation since it existed already in Eyn Sof. The innovation was that it should exist in the form of *visible* light. This is because whenever a given subject enters a new state that was not its initial state, this may legitimately be called a new innovation in its mode of being. In this case, a new state came into being: a state in which the light was visible -- which was not its initial state. If so, this is light in a new state of existence. For although in its essence it is the same as it was at first, the state of the light as visible was an innovation, and this is what is meant by emanated light.

But the truth is that it is only a certain level of the primordial light, whose power was reduced through the Tzimtzum. For the way of bounds and limits was originally subsumed within Eyn Sof, blessed be He, only His aspect of limitlessness caused the light to expand beyond all limits. When the aspect of limitlessness was removed from it, it remained with its limited power. If so, the light is from the very essence of Eyn Sof, but the Tzimtzum reduced and limited its power.

ענין זה במראה יראה, התאצל
אור מחודש מן השורש הנעלם,
שהוא א"ס ב"ה:

פתח כו

ענין החלל הרשימו והמקום:
זה האור שנאצל היה נקרא
רשימו מן האור הקדום, שלרוב
גדולתו לא היה מושג. וסוד זה
הרשימו הוא הנקרא מקום כל
הנמצא, לפי שהוא נותן להם
מציאות, מה שלא היה נותן
הבלתיא תכליות. זה המקום
נקרא שהוא חלל, והוא פנוי
מאור הא"ס ב"ה, דהיינו שאין
הבלתי תכלית נמצא בו
בבתחלה:

אחר שנתפרש שמכח הצמצום
יצא אור חדש, יש לנו עתה
לדעת עניני האור הזה:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, זה
האור הנאצל וכו', והוא לדעת
שזה האור הנאצל הוא רק רושם
מן האור הראשון שנסתלק. ח"ב,
וסוד זה הרשימו, לדעת שבוזה
האור יש כח המקום לנמצאים.
ח"ג, וזה המקום נקרא שהוא
חלל, לדעת ריקות [נ"א, חוקות]
זה המקום:

חלק א':

א. זה האור שנאצל היה נקרא
רשימו. פירוש – היה נקרא קודם

In the prophetic vision, the way in
which this appears is that a new light
-- the light of the *Reshimu*, the
"Residue" -- was emanated from the
concealed Source -- Eyn Sof.

Opening 26

Details of the Residue that filled the Empty Space.

This emanated light was called a
Residue of the Primordial Light,
which because of its supreme
greatness could not be
apprehended. This Residue is
called the Place (or Space) of all
that exists, because this is what
gives them existence, which the
aspect of limitlessness would not
give them. This place or space is
said to be empty, and it is void of
the light of Eyn Sof, blessed be
He, in the sense that His
limitlessness is not found there as
at first.

*Having explained that as a result of
the Tzimtzum, a new light emerged,
we must now understand further
details about this light.*

The proposition has three parts: **Part 1:**
This emanated light... This explains that
the emanated light was only a trace of the
first light that disappeared. **Part 2: This
Residue is called...** This explains that this
emanated light has the power to provide a
place or space for all that exists. **Part 3:**
This place or space is said to be empty...
This explains the concept of "emptiness" as
it applies to this "place".

Part 1:

The light that was emanated was
called a Residue... It was called a
Residue, but only until new

שנתחדשו בו ענינים אחרים. וזה, כי לאורות נחליף שמותם ותואריהם לפי פעולותיהם. וזה האור עצמו עתיד ליקרא – עולמות ובנינים, בכמה שמות שונים. אך קודם שנבין בו התחדשות הענינים האלה, נקראהו לפי מה שהוא בראשונה, ואז היה נקרא רשימו:

ב. היה נקרא, ר"ל שנבחין אותו בדרך זה, אף על פי שלא לגמרי נוכל לומר כך ביושר. וזה, כי רשימו הוא רושם שנשאר מדבר אחד שהיה מן הסוג ההוא, רק שהיה יותר גדול, והרשימו קטן ממנו. אבל האור שנסתלק, לא היה אור נראה, וזה שנשאר הוא אור נראה, והרי אינם מסוג אחד, ואם כן אינו רשימו. והאמת הוא, שלא נוכל לומר – הוא רשימו מן האור, אלא נקרא רשימו. ולמה נקרא כך, כיון שאינו כך – זה תראה אחר – כך בהבחנה ד':

ג. רשימו מן האור הקדום, ר"ל שאין זה דבר חדש ממה שנסתלק, אלא כמו חלק קטן ממנו, שער שלא נעשה מעשה הצמצום, לא היה יכול להיות ניכר בפני עצמו, ואחר הצמצום ניכר.

ופירוש כל זה הענין הוא ענין

developments took place in it. This is because different names and descriptions are given to the lights according to their different functions, and the very light which we are presently calling the Residue will later be called "worlds", "buildings", "structures" and various other names. However, before we trace these later developments, we shall refer to it by the term that applied to it originally, when it was called the Residue.

It was *called* the Residue, even though this term does not fit completely. This is because a residue is a trace left over from something that is in the same category, only greater, while the remaining trace is less. However, in the case in hand, the light that disappeared was not visible light, while the light that remained is visible light. Thus they are not in the same category, and the light that remained is not exactly a "residue" of the Infinite Light. We cannot truly say that it *is* a residue of that Light, only that it is *called* a residue. As to why it is so called if it is not really a residue, you will see later.

...a Residue of the Primordial Light... This indicates that the light that remained was not new and different from the light that disappeared, but rather that it was like a small part of it. Prior to the act of Tzimtzum, it was not recognizable as something separate in itself, but after the Tzimtzum it could be recognized as such.

We will be able to gain a deeper understanding of this entire matter by

המלכות למטה.

המלכות היא שורש כל
הנבראים, ומה היא המלכות?
היא החלק האחרון של כל
ספירות ז"א, כי שורש הנבראים
התחתונים הוא החלק האחרון,
דהיינו הכח האחרון, הנמצא
בכל ספירה.

עתה נקשה ונאמר, אם כן שיש
לתחתונים עשר שרשים, שהם
עשר חלקים אחרונים שבכל
ספירה. תשובה, מציאות חק זה
שיהיו נבראים תחתונים – זה
הנקרא מלכות. והוא קשר כל
הכחות הנמצאים בכל הספירות
להוציא התחתונים.

considering the relationship between Malchut and the other Sefirot as found in the lower realms from Atzilut downwards. In other words, the relationship between Malchut and the other Sefirot, as found in the worlds of Atzilut and below, will provide an analogy through which we may understand the relationship between the Residue and the departed Primordial Light of Eyn Sof. This is because the Residue is called Malchut of Eyn Sof.

Let us first consider the analogous case. Malchut is the root of the created worlds and their inhabitants. And what is Malchut? Malchut is the last part of the Sefirot of Zeir Anpin (i.e. the last part of all the Sefirot making up the Partzuf of Zeir Anpin -- Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, Yesod -- representing all of the upper Sefirot. Each of the upper Sefirot includes all ten Sefirot and therefore has its own individual Malchut.) For the root of the lower realms and beings is the last part -- the last power -- found in each individual Sefirah.

Now we may object: If so, this would imply that the lower realms have *ten* roots -- these being the ten last parts of all ten Sefirot -- not just *one* root in the overall Malchut. The answer to this is that the law that the lower creatures should exist is called Malchut (the overall Malchut). This is a bond of all the powers contained in the ten Sefirot to bring forth the lower realms. For each Sefirah contains a power that relates to bringing forth the lower realms and beings, and this is its individual Malchut (such as Malchut of Chessed, Malchut of Gevurah, etc.). The overall Malchut is the law that the lower realms should exist. And from what is this law or light constructed? It consists of the

על כן נאמר – מלכות הוא חק המצא התחתונים. וממה בנוי חק או אור זה? מכללות כח הנמצא בכל ספירה להוציא התחתונים. ועם כל זה אלה הכחות תלויים ועומדים, כי הם צריכים לחק אחד כללי, שהוא המצא התחתונים. ואז חק זה יכלול כל הכחות האלה, ויהיה הדבר מזומן לצאת אל הפועל. נמצא, שחיבור וקשר כל הכחות האלה שבכל הספירות להיות ממציא התחתונים – זהו החק הנקרא מלכות.

וכשהבנת כל זה הענין למטה, עתה תבינהו למעלה. כי הגילוי הנשאר אחר הצמצום – נקרא הכל כמו מלכות א"ס ב"ה, פירוש – שתחשוב כל המסתלק מן הכח הפרטי של בריאת נבראים כדוגמת ט' ספירות למטה. ומה שנשאר שהוא בריאת נבראים מוגבלים – מלכות לט' ספירות אלה. ומהו מלכות? כללות חיבור כל הכחות הנמצאים בכל ספירה להוציא התחתונים, והיינו מציאות חק זה שיוציאו כל הספירות – תחתונים, כפי המושרש בהם.

totality of the powers existing in each of the individual Sefirot to bring forth the lower realms.

In other words, the overall Malchut is a bond of all the individual Malchuyot of each of the ten Sefirot. Even so, these separate powers would be hanging in suspense, but for one general, overall law which they need: namely that the lower realms should exist. This gelaw or power (the overall Malchut) includes all of these specific powers (the individual Malchuyot of each of the ten Sefirot). This is what makes the potential actual. The bond of all these powers contained in each of the individual Sefirot to bring forth the lower realms is the law called Malchut.

Having understood the analogous case, the relationship between Malchut and the higher Sefirot as manifested in the realms below, let us now apply this understanding to the subject of our present discussion, the upper level -- the relationship between the Residue and the departed Light of Eyn Sof. For all that remains revealed after the Tzimtzum is spoken of as Malchut of Eyn Sof. In other words, all that departed -- leaving only the specific power to create independent worlds and beings -- may be considered parallel to the nine upper Sefirot as manifested in the lower realms. On the other hand, what remains after the Tzimtzum -- created worlds and beings existing within bounds and limits -- may be considered parallel to the Malchuyot of these nine Sefirot. And what is Malchut? The overall Malchut is the

על כן האור המתגלה הזה
נקראהו מלכות, ונאמר שהוא
כמו חלק האחרון מכל מה
שנסתלק, שחשבנום לדוגמת ט'
ספירות. ועל כן נקראהו רשימו
מכל מה שנסתלק.

אמנם ב' בחינות נבחין בזה, כי
קשר החלקים האלה שהוא חק
המצא התחתונים, שהוא מלכות
במקומה, לזה נקרא מקום
לתחתונים, שהוא הכח הנותן
מקום מציאות להם. אך היותה
בנויה מרשימו של כל מה
שנסתלק, שר"ל שהוא כמו הכח
שבכל ספירה להוציא
התחתונים, לזה נקרא שורש
ממש לתחתונים.

וכן נמצאו ב' בחינות אלה
במלכות למטה, כי היא מקום
מצד מה שנותנת מציאות
לתחתונים, ונוסף בה שהיא
עצמה שורש פרטי לכל אחד
מהם:

ד. שלרוב גדולתו לא היה מושג,
זהו הטעם למה נקרא לזה רשימו,
אף על פי שאינם מסוג אחד, כי

bond of all the powers found in the individual Sefirot to bring forth the lower worlds. Malchut is the general law that all the Sefirot should bring forth the lower realms and beings according to what is rooted within them.

We therefore call this light that is revealed in the Residue after the Tzimtzum "Malchut", and we say that it is like the last part of all that departed, which we have compared to the nine higher Sefirot. Accordingly we call it a Residue of all that departed.

We must distinguish between two different aspects here. The bond of these parts, namely the law that the lower realms should exist -- this being the overall Malchut in its proper place -- we will term the Place or Space of the lower realms. This is the power that gives a place for their existence. But inasmuch as the overall Malchut is built of the residue of all that departed and includes the power contained in each Sefirah to bring forth the lower realms, we can term this the actual root of the lower realms.

These two aspects are also found in Malchut below. For Malchut is a "place" or "space" in the sense of providing the possibility for lower realms to exist. In addition to this, Malchut itself is also the individual root of each one of them, because the overall Malchut includes all the individual Malchuyot of all the other Sefirot.

...which because of its supreme greatness could not be apprehended. Here is the reason why we may call this a Residue even though it is not strictly in the same

באיזה צד יכולים לבא אל תחת סוג אחד. והיינו כיון שקראנו לא"ס ב"ה אור פשוט, וגם זה אור, אם כן הרי באו אל תחת סוג אחד, אף על פי שזה אור בלתי נראה וזה אור נראה. כי ההראות נחשבהו מקרה נופל ברשימו, שלא היה יכול ליפול באור הראשון.

ומסייע לזה מה שהקדמנו למעלה – שאפילו בספירות אין ההראות חק טבעי, אלא רצוני, שבכח המועט שהוא המוגבל רצה שיהיה, ובבלתי מוגבל לא רצה שיהיה. על כן נקרא רשימו – הכח המוגבל מן הכח הבלתי מוגבל, שבו רצה רצון העליון שיהיה נראה.

יש להקשות, איך נאמר שמה שנסתלק הוא ט' ספירות, הלא הספירות הם מוגבלות, ומה שנסתלק הוא בבלי – תכלית, אם כן אינו סוד ט' ספירות? ועוד, ט' ספירות הם ט' פעולות נבדלות זו מזו, ובבלתי – תכלית אי אפשר לומר חלקים מובדלים, אם כן מה שנסתלק אינם ט' ספירות, שבבלתי – תכלית אי אפשר לומר חלקים. שהוא ברור שאין

category as the light of Eyn Sof, which cannot be seen, while the light of the Residue has an end and a limit and can be seen. The reason is because there is a way in which they can be considered to come under one category. Since we have called Eyn Sof, blessed be He, "Simple Light", and the light of the Residue is also light, if so they both come into the category of light, even though the one cannot be seen, while the other is visible light. For we may consider the ability to be seen a contingent occurrence in the Residue that could not apply to the first light.

This is supported by the point made earlier (Opening 5) that even in the case of the Sefirot, the ability to be seen is not intrinsic to their nature but was willfully instituted. He wanted the minimal power that constitutes the realm of limits and boundaries to be visible, while that which is beyond limits He did not want to be visible. Accordingly we apply the word Residue to the limited power subsumed within His limitless power. The Supreme Will wanted that this limited power should be capable of being seen.

One could object: Firstly, how can we say that what departed was nine Sefirot? Surely the Sefirot are limited, whereas what departed is without limits and if so, cannot be considered in the category of nine Sefirot? Further, the nine Sefirot are nine separate functions, whereas in the case of the Unlimited, it is impossible to speak of separate parts. If so, what departed was not nine Sefirot, for you cannot ascribe parts to the Unlimited. Clearly, there is no difference between one part and another except in virtue of the boundary that divides between them, whereas on the level of the Unlimited, the concept of boundary is

חלק נבדל מחלק אלא מפני
הגבול שמחלק ביניהם, ובבלתי
-תכלית אין שייך גבול בשום
צד, אם כן אי אפשר לומר
חלקים.

תשובה, אמת, הספירות הם
מוגבלות ומה שנסתלק הוא
בלתי -תכלית, ומצד זה לא היה
לנו לדמות מה שנסתלק - להם.
אבל ה' ספירות, אף על פי
שהם מוגבלות - מראים על ענין
הבלתי -תכלית, והמלכות על
הגבול ממש.

וזה, כי הנה שורש הענין הוא,
שהפעולות המוגבלות הצריכות
לכל מציאות הנבראים, באמת
הם ט' חלקים, שהם בנין
המלכות עצמה, וזה הדרך
המוגבל שהיה כלול בא"ס ב"ה
שאמרנו למעלה. והבלתי -
תכלית היה מתחזק על כל אחד
מן ה' האלה, ומחזירם לבלי
גבול. נמצא כאן סוד עשר
ספירות - ט' מדרגות של פעולה
מוגבלת, כלם ענין אחד, נחשבים
מספירה אחת.

שליטת הבלתי -תכלית על כל
אחת מהם נחשב לסוד ט'
ספירות האחרות, ואינם
מחולקים מצד עצמם, אלא

not applicable in any way, and if so, it
is impossible to speak of parts.

These objections may be answered as
follows: It is true that the Sefirot are
limited, while that which departed is
without limits, and from this side we
should not have compared what
departed to the Sefirot. It is
impossible to compare what departed,
which is without limits, to these parts
that remained, which fall within the
category of limitation. Nevertheless,
the nine Sefirot, although limited, do
still give an indication of the
Unlimited, while Malchut is actually on
the boundary.

For the root of the matter is that the
limited functions necessary for the
entire existence of created realms and
beings are in truth nine parts, which
constitute the structure of Malchut
itself. This is the pathway of limitation
and boundaries that had been
subsumed within Eyn Sof, as
discussed earlier (Opening 24). However,
the Unlimited overwhelmed each of
these nine, bringing them back
beyond limits. Thus we find here ten
Sefirot: nine levels of limited action
(e.g. the Malchut of each individual
Sefirah: Malchut of Chessed, Malchut
of Gevurah, etc.) all having one
objective and all considered as
constituting one Sefirah -- the overall
Malchut.

The sway which the Unlimited has
over each of them is considered as
the other nine Sefirot (e.g. Chessed of
Chessed, Gevurah of Chessed, etc.
and so too in the case of every
Sefirah, with the exception of the

שהבלתי –תכלית הוא השולט
על כל חלק מן הדרך המוגבל,
ומחזירו לבלי גבול.

על כן הם סוד הט' ספירות. אך
הספירות שלאחר הצמצום, הנה
כולם חלקי המלכות, מוגבלות.
אלא שהמלכות שבספירות הוא
ענין הדרך המוגבל הכלול
למעלה וט' ספירות שבספירות
הם הוראות הבלתי –תכלית
השולט על הדרך המוגבל, ולא
בלתי –תכלית עצמו, אלא
הוראתו כפי מה שצריך לזה
לצורך ההנהגה, כמו שיתבאר
במקומו:

חלק ב:

א. וסוד זה הרשימו, ר"ל סוד
המצא זה הרשימו, והוא מה
שאמרנו לעיל, שקשר הכחות
שבספירות העליונות – זהו החק
של המצא התחתונים במקומו,
שהוא מלכות, החק העשירי
שבעשר החוקים, שהם עשר
ספירות. ועל כן קשר הכחות
האחרונים שבבלתי –תכלית,
שנתחברו יחד לעשות הרשימו
על הדרך הזה – הוא המלכות.

Malchut of each one). From their side
they are not divided, for the Unlimited
holds sway over every part of the
pathway of limitation and boundaries,
bringing it back beyond limitation.

Inasmuch as the Unlimited holds sway
over these nine Sefirot, bringing them
back beyond limitation, they are
spoken of as the nine Sefirot of Eyn
Sof, but not on account of what they
are in themselves. However, the
Sefirot after the Tzimtzum are all
parts of Malchut: after the Tzimtzum,
we are speaking of the nine Sefirot
only from the aspect of their Malchut,
and accordingly they are all limited.
The Malchut of each of the individual
Sefirot is the pathway of limitation
and boundaries that was subsumed in
Eyn Sof as a hypothetical possibility
prior to the Tzimtzum, while the
upper nine Sefirot of each individual
Sefirah indicate the Unlimited, Who
holds sway over the pathway of
limitation. They are not the Unlimited
in Himself, but give enough indication
of Him as is necessary for the sake of
the government, as will be explained
in its proper place.

Part 2:

This Residue... The existence of this
Residue depends upon the bond of all
the individual Malchuyot of the nine
higher Sefirot, this being the law that
the lower realms should exist --
Malchut, the tenth law of the Ten
Laws constituted by the Ten Sefirot.
Accordingly, the bond of the last,
bottommost powers contained in the
Unlimited, which joined together to
make the Residue in this way, is the
overall Malchut. This is the "place" of
the created realms and beings, for
this is the law that gives them
existence. The Residue itself is made
up of these powers that were joined
together, these being the root of the

ובחינה זאת הוא המקום של הנבראים, כי זה הוא החק לתת להם מציאות. אך הרשימו עצמו, שהוא הכחות שנתחברו, הם השורש לתחתונים, בדלקמן:

ב. הוא הנקרא מקום כל הנמצא, לפי שהוא נותן להם מציאות, מה שלא היה נותן הבלתי – תכליות, ר"ל שהוא נקרא מקום, לפי שעושה מעשה המקום, שמכיל העומד בו. אך אינו מקום כמקום הגשמי, שהוא מציאות מקום ממש, לעמוד בתוכו מי שעומד. שאין שייך דבר זה בספירות כיון שהם אלקות, ובאלקות אין שום מקרה גוף: חלק ג:

א. וזה המקום נקרא שהוא חלל, חלל ר"ל מה שיש לו בית קיבול לקבל אחרים. וזה ר"ל מדרגה אחת, שבחינתה נותנת שצריכים למצוא בה אחרים סבולים ממנה. דרך משל, מלכות נותנת בחינתה שיהיו נמצאים עולמות סבולים ממנה, כמו ענפים שלה – נקרא שיש לה בית קיבול. ועד שנמצאת היא לבדה, ואין העולמות נמצאים – בית קיבול שלה חלול. וכשימצאו העולמות סבולים בה – נקרא שחלל שלה מלא.

lower realms, as below.

... is called the place of all that exists because this is what gives them the ability to exist, which the aspect of limitlessness did not give them. It is called a "place" or "space" inasmuch as it fulfills the function of a place or space, which contains that which stands within it. However, it is not a place in the physical sense of being an actual place containing whatever stands within it. For the concept of physical space is not applicable to the Sefirot, since they are Godliness, and in Godliness there are no physical accidents.

Part 3:

This place is said to be empty -- (חלל, *Chalal*, literally "hollow") in the sense that it serves as a container to hold others. It is a particular level whose essence is such that it needs others to exist in and depend upon it (like a space waiting to be built up, which is empty as long as it is not filled with buildings). Since the essence of Malchut is to enable worlds to exist dependent upon it like branches, we say metaphorically that it has a "container". And as long as only this level existed and the worlds did not exist, we say that the container was "hollow" and "empty". As soon as the worlds dependent upon it exist, we say that its hollow is full.

ואמנם עד שהיה הבלתי-תכלית שולט, היה הכל שלם בכל שלמות. כיון שנסתלק – נתגלתה המלכות, שהיא בית קיבול, וגם לא נגלתה מלאה בעולמותיה, אלא מקום חלל. ועם כל זה לא היה חלל לגמרי, כי הרי שורש העולמות העתידיים לצאת היה שם בבחינת רשימו, אלא רשימו שהוא כמו אויר, שלא היו העולמות נודעים.

ועל כן, אף על פי שהיה בית קיבולה מלא ממנו, היה נקרא חלל לגבי א"ס ב"ה, כי בתחלה לא היה צריך שום שלמות יותר. וכן א"ס המקיף אינו צריך שום שלמות. זה:

על כן כולם שעדיין צריך לשלמות – נקרא חלל. ולכן אחר כך כשירד הקו ועשה מן הרשימו – ספירות, הרי נקרא שמילא החלל הזה. ועל כן אמרו – שהקו מילא אותו. והוא מה שאמר אחר כך, שא"ק ממלא בע"ס שלו כל החלל.

יש להקשות, מה צורך לומר שלגבי א"ס נקרא חלל, נאמר שכיון שצריך עדיין להשתלם – נקרא חלל? תשובה, הניח קיבול באותו הומן היה מלא מן הרשימו – לא היה לו לקרא

Indeed, as long as the Unlimited held sway, everything was completely perfect. As soon as the Unlimited departed, Malchut was revealed as a "container", but initially it was not revealed as being filled with all its worlds, but rather as an empty space. Nevertheless, it was not completely hollow, for the root of the worlds that were destined to emerge was present in the form of the Residue, except that the Residue was like air, in the sense that the worlds were not discernible.

Accordingly, even though its container was full (i.e. of air) it is called "hollow" in relation to Eyn Sof, blessed be He. For initially, prior to the Tzimtzum, there was no need for any further perfection, and even after the Tzimtzum, the encompassing Eyn Sof lacks no perfection whatever.

That which is still in need of perfection is called "hollow" -- i.e. lacking in perfection in relation to the perfection of Eyn Sof. We therefore say that afterwards, when the Line came down and made the Residue into Sefirot, we say that it "filled" this "hollow". This is why the kabbalistic sages said that the Line "filled" the hollow, and that the entire hollow space was filled with the ten Sefirot of Adam Kadmon (Etz Chayim 1:4).

It could be objected: What need is there to say that it is called "hollow" in relation to Eyn Sof? Should we not say it is called "hollow" because it is still in need of perfection? The answer is that inasmuch as the container was at that time filled with the Residue, it should not have been called hollow. However, in relation to the encompassing Eyn Sof, blessed be He,

חלל. אלא שלגבי א"ס ב"ה, שהוא שלם בכל שלמות, שאין שייך בו שלמות יותר, נקרא חלל. וכן לגבי מה שהיה מלא זה המקום מן הבלתי – תכלית שנסתלק ממנו – נקרא חלל.

ג, והוא פנוי מאור הא"ס. ב"ה, דהיימ שאין הבלתי – תכלית נמצא בו כבתחלה, ר"ל שעל כן יכולים העולמות להמצא בזאת המדרגה בחלל שלה שאמרנו – שאין הבלתי – תכלית עומד שם, שאינו מניח מציאות למדרגות.

ענין זה במראה נראה, מקום חלל פנוי, מלא באור דק שנקרא רשימו, שבזה המקום יעמדו כל העולמות כלם, ור"ל הענין כמו שפרשתי.

פתח בז

ענין הקו והצינור:

בזה הרשימו נשרש כל מה שעתיד להיות. ומה שלא הושרש שם – לא יכול להיות אחר כך. ואף על פי כן, כל המושרש שם לא היה יכול למצא, אלא אם כן הבלתי – תכלית עצמו ינהג אותו. אלא שהבלתי – תכלית אף על פי כן לא יפעול אלא מה שמושרש ברשימו. והיינו כנשמה המנהגת את הגוף רק לפי מה שהוא. וזה נקרא קו אחד מא"ס

Who is perfect in every way and to Whom the concept of further perfection is not applicable, it is called hollow. It is also called hollow relative to what it was when it was filled with the Unlimited, which departed from it.

...and it is empty of the light of Eyn Sof, blessed be He, in the sense that His limitlessness is not found there as at first. This explains why the worlds can exist on this level in the hollow of which we are speaking, because the Unlimited - - which would otherwise not permit the existence of separate levels -- is not found there after the Tzimtzum.

The way this appears in the prophetic vision is as a hollow, vacated space, filled with a fine light that we call the Residue. This is the "place" in which all the created worlds will stand, as I have explained.

Opening 27

How the Line governs the Residue.

Rooted in this Residue was everything that is destined to exist, and what was not rooted there cannot come into being afterwards. Even so, all that is rooted there could not have come into being without the Unlimited Himself governing it. Nevertheless, the Unlimited acts only in accordance with what is rooted in the Residue. This is like the soul, which governs the body only according to the nature of the body. The action of the Unlimited within the Residue is called one Line from Eyn Sof, blessed be He, that enters into the

ב"ה הנכנס בתוך החלל. כי זה הענין עצמו שהוא פועל ברשימו – היינו לפי הנבראים. אך הוא בעצמו פועל אותו בשלמותו. והנה זה הענין לפי הנבראים הוא הרשימו, אך בקו הוא מה שהוא לפי שלמותו. ועוד, זה הנפעל לפי הנבראים הוא הרשימו, אך הדרך שהא"ס פועל אותו הוא הקו, שהוא לפי בלתי תכליתו, כמו שהוא בלתי – תכלית:

אחר שנתפרש האור הנאצל מה הוא, עכשיו צריך לפרש מה נעשה ממנו:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, בזה הרשימו וכו', והוא ידיעת מה היא סגולת הרשימו הזה. ח"ב, ואף על פי כן כל המושרש שם וכו', וזה שהרשימו צריך לבלתי – תכלית. ח"ג, כי זה הענין וכו', וזה גדר ב' הדברים – קו ורשימו לפי פעולתם:

חלק א':

א. בזה הרשימו נשרש כל מה שעתיד להיות. וזה פשוט, שכבר נתבאר, שהרשימו הוא מה שנשאר מכל מה שנסתלק, שהוא כל מה שהיה כלול בכל מה שנסתלק בבחינת שורש התחתונים. אך כל מה שעתיד

hollow cavity. For what He actually brings about within the Residue is in accordance with the nature of the created realms and beings. Yet in bringing it about, He Himself acts on His own level of intrinsic perfection. As far as the created realms and beings are concerned, it is the Residue. But through the Line, He acts on His own intrinsic level of perfection. Further, while what was produced is, as far as the creatures are concerned, the Residue, the way in which Eyn Sof operates it is through the Line, which is on His plane of limitlessness, just as He is without limits.

Having explained what the emanated light is, it is now necessary to explain what it produced.

The proposition has four parts. **Part 1: Rooted in this Residue...** This explains the distinctive quality of this Residue. **Part 2: Even so, all that is rooted there...** This explains that the Residue requires the Unlimited. **Part 3: Nevertheless, the Unlimited acts only.** This explains that the Unlimited governs the Residue as the soul governs the body. **Part 4: The action of the Unlimited in the Residue is called one Line.** This explains the Line in relation to the Residue and how the Unlimited looks down providentially upon the level of the Residue via the Channel or Pipe.

Part 1:

Rooted in this Residue is everything that was destined to exist... This is obvious, because, as has already been explained, the Residue consists of what remained of the Primordial Light that departed through the Tzimtzum. For the Residue consists of all that was originally included in the Primordial Light as the root of the lower realms

להיות בתחתונים היה כלול ודאי
במה שנסתלק, בבחינה זאת של
שורש התחתונים. אם כן הרשימו
הוא שורש כל מה שעתיד להיות
בתחתונים.

ראיה לזה שכל מה שעתיד
להיות היה כלול במה שנסתלק
הוא פשוט, שהרי מה שנסתלק
הוא א"ס ב"ה, בא"ס כלול הכל.
אם כן במה שנסתלק כלול הכל:
ב. ומה שלא הושרש שם – לא
יכול להיות אחר כך, ר"ל לא די
שיהיה הרשימו שורש לכללים,
שאחר כך יתפרטו הפרטים
למטה, אלא כמו כן צריך להיות
מושרשים כל התחתונים
ברשימו, שכל פרט צריך שיהיה
מושרש בו. ראיה לזה, בכל –
יכול – אי אפשר להיות שום
פרט שלא יהיה נכלל בו.
הרשימו הוא גילוי כל מה שהיה
כלול בכל – יכול בבחינת שורש
התחתונים. אם כן גם הרשימו –
צריך שאפילו כל הפרטים יהיו
כלולים בו:

חלק ב:

א. ואף על פי כן כל המושרש
שם לא היה יכול למצא, אלא
אם כן הבלתי תכלית עצמו ינהג

and beings. This remained in the Residue after the departure of all the other powers that were not part of the root of the lower realms and beings. Now, everything that was destined to exist in the lower realms was certainly originally included in the Primordial Light in the category of the root of the lower realms. If so, the Residue is the root of everything destined to exist in the lower realms.

The proof that everything destined to exist was originally included in the Light that departed is simple. For what departed was Eyn Sof, blessed be He. Now Eyn Sof includes everything. If so, everything was originally included in what departed.

and what was not rooted there cannot come into being afterwards. It would not be enough for the Residue to be merely the root of the general categories found in the lower realms, which afterwards divide into their particulars down below. All of the lower worlds and beings must necessarily be rooted in the Residue: every single detail must be rooted there. The proof of this is that it is not possible that any detail could exist that is not included in the All-Powerful. The Residue is the revelation of everything that was included in the All-Powerful as the root of the lower realms and creatures. If so, it must be that even all the details were also included in the Residue.

Part 2:

Even so, all that is rooted there could not have come into being without the Unlimited Himself governing it. For there are entities whose movements are self-generated,

אותו, והיינו כי יש עצמים שתנועתם מצד עצמם, ויש שתנועתם מצד אחרים. דרך משל, הגוף תנועתו מצד אחר, הנשמה תנועתה מצד עצמה. ולכל זה צריך שיהיה שורש למעלה. אם כן גם באורות צריך שיהיו אורות שתנועותיהם מצד עצמם, והם שורש לעצמים שסגולתם כך, ויש שתנועתם יהיה מצד אורות אחרים, והם שורש לעצמים שסגולתם כך.

הרשימו הוא שורש לגוף, והבלתי – תכלית – לנשמה. על כן הבלתי – תכלית מתנהג בעצמו, הרשימו תנועתו על ידי הבלתי – תכלית. והבנת זה הענין הוא:

ב. אלא אם כן הבלתי – תכלית ינהג אותו, ר"ל שאף על פי שחוקות ההנהגה הם מה שמסודר ברשימו, ראשית ההנהגה אינה שם, אלא בבלתי – תכלית. ועניני הרשימו מתנהגים רק על ידו כגרזן ביד החוצב בו.

ושתי ידיעות יוצאות מן ההקדמה הזאת. א' – שאין מציאות למעשה הרשימו אלא על ידי הבלתי – תכלית. והב' – שהבלתי – תכלית הוא מנהג את

and others whose movements depend upon another. For example, the movements of the body depend upon another, while the movements of the soul are self-generated. All this must have a root above. If so, among the lights there must be some whose movements are self-generated, and they are the root of those entities having this property, while different lights, whose movements depend upon other lights, are the root of those entities that have that property.

The Residue is the root of the body, while the Unlimited is the root of the soul. The Unlimited is self-governing, while the movement of the Residue is through the Unlimited. This is what is implied by the words

without the Unlimited Himself governing it. This means that while the Residue contains all the laws and principles by which the lower realms and beings are governed, the source of this government is not there but in the Unlimited. Everything in the Residue is under His control, like an axe in the hand of the hewer.

Two corollaries emerge from this. The first is that the work of the Residue exists only through the Unlimited. The second is that it is the Unlimited that governs the Residue. The word "governs" implies more than mere movement. For if the Unlimited did no more than set the Residue in motion,

הרשימו. ומלה זו מורה יותר מתנועה, שאילו לא היה הבלתי-תכלית אלא מניעה את הרשימו, היה לו לומר – לא היה יכול למצא אלא על ידי הבלתי-תכלית. אבל אנו אומרים – מנהג אותו, שהוא מנהג ומסדר עניני עצמו של הרשימו. ופירוש ב' ענינים אלה הוא,

הא' – שאין מציאות למעשה הרשימו על ידי הבלתי-תכלית. וזה, כי אף על פי שמה שפועל הא"ס ב"ה לפי התחתונים היא פעולה מוגבלת, לא מפני זה נאמר שהוא פועל אותה בדרך מוגבל כמו אדם. אלא דרך פעולתו לא תוכל להיות מושגת ממנו, כי היא דרך בלתי מוגבלת, אלא שבכח גזרת רצונו, אף על פי שהוא פועל והולך בדרכו, אין מגיע לנו אלא מה שמגיע, והיא הפעולה המוגבלת. ונמצא באמת שהפועל הוא המוגבל, לא הפעולה, שהיא דרך הוצאת הפועל. כי אין התחתונים מקבלים אלא לפי הכנתם. ועל כן כל מה שנדבר – לא נדבר אלא בפועל נגבל, שהוא מוגבל. אבל הדרך שהא"ס פועל הפועל ההוא – זה נשגב ממנו, ולא נדעהו, ולא נחקור

we could have said only that it could not exist except through the Unlimited. But we are saying that He *governs* it: that He actually governs and orders what happens in the Residue itself. Let us explain these two corollaries more fully:

(1) The work of the Residue exists only through the Unlimited. This means that even though what Eyn Sof brings about is, as far as the lower realms and creatures are concerned, within limits, this does not mean we can say that He executes what He does in a limited manner like a human being. The way in which He acts is beyond our ability to grasp, because He acts without limits. However, His Will decreed that even though He continues acting in His way, we receive only what reaches us, which is within limits. It is therefore true that the results of His action are within limits but not His actual performance of that action. For the lower creatures can receive only what they are ready and able to receive. Accordingly, in all of our discussions, we are speaking only about the results of His action, which are within bounds and limits. But the way in which Eyn Sof actually executes what He does is far beyond us. We cannot understand it, and we should not inquire into it, for the boundaries of our knowledge include only what is done and what it means. *How* it is done, we cannot know.

אחריו, כי אין לנו שיכות לדעת
אלא מה שנעשה – מה ענינו, אך
איך נעשה – זה אי אפשר לדעת.
דרך משל, נדע שיש ספירות
מצומצמות נעשות מאורו, אבל
איך עשה להעלים אורו ולצמצמו
– זה לא נוכל לומר. מה שאינו
כן מן הצמצום ולמטה, שנוכל
לומר זה. כי הרי נוכל לפרש
בפרצופים חלקיהם ושליטותיהם
ותולדותיהם איך יוצאים, ומה
נעשה בהם בחדשם תולדות. מה
שאין כן בא"ס ב"ה, שאי אפשר
לומר בו חלקים ושום ענין כאלה.
על כן אי אפשר לומר איך פעל,
או איך מתלהטים עתה ממנו
הספירות האלה. אלא שכל זה
הוא פעולה בלתי-תכליתית.

ואביא לך ראייה שדרך הפעולה
בכל הפעולות צריך שיהיה בלתי
מוגבל. וזה, כי הנה א"ס ב"ה
צריך שלא יהיה בו שום שינוי.
אך שיהיה פועל בזמן אחד בדרך
אחד, ובזמן אחר בדרך אחר –
זה שינוי. אם כן אין הא"ס ב"ה
פועל פעם בדרך אחד ופעם
בדרך אחר. מוכרחים אנו לומר
שפעולות הא"ס ב"ה שונים,
ואותה הפעולה שמגעת לנו
בגבול – הוא פועל אותה בלי
גבול כדרכו, אלא שאנו מקבלים

For example: We know that contracted Sefirot exist made from His light, but *how* He acted to conceal and contract His light we cannot say. This is not the case from the Tzimtzum and downwards, where we can say this. For we can specify the different parts of the Partzufim, when they hold sway, how the effects they cause emerge, and what happens to them when they bring forth new effects. This is not so in the case of Eyn Sof, to Whom we cannot attribute different "parts" or anything of the kind. Accordingly it is impossible to say how He acted or how these Sefirot radiate from Him now, for the way He acts is without limits.

Let me prove to you that the way He acts in all that He does must be without limits. For in Eyn Sof by necessity there can be no change. To act at one time in one way and at another time in a different way would be a change. If so, Eyn Sof, blessed be He, does not act at one time in one way and at another time in a different way. We are forced to say that the way in which Eyn Sof acts is the same, and that the very act which comes to us within limits is executed by Him in His way, without limits, while we receive what relates to us. That there can be no difference in the way Eyn Sof acts is obvious, for we cannot in any way attribute bodily accidents to Eyn Sof, and change is certainly a bodily accident, which

מה ששייך לנו. אמנם שלא יהיה שינוי בפעולות א"ס ב"ה – זה פשוט, שהרי א"ס ב"ה צריך להרחיק ממנו כל מקרה גוף לגמרי, והשינוי הוא מקרה גופני ודאי, אם כן לא יהיה בו. ועוד זה הדבר נתברר בדברי רשב"י זללה"ה, שאמר לא אשתני בכל אתר. וכן בר"מ שהבאתי למעלה בענין הנשמה, ע"ש.

כללו של דבר – יש לנו שני דברים, פועל א"ס ב"ה, ופעולתו. הפועל הוא המגיע לנו והוא מוגבל, הפעולה היא הנעלם ממנו, והיא בלתי מוגבלת. הפועל המוגבל הוא הרשימו. אך הפועל צריך לפעולה, והפעולה היא בלתי מוגבלת – פעולת הא"ס ב"ה שפועל בבלתי – תכלית. הרי שאין המושרש ברשימו נמצא אלא על ידי הבלתי – תכלית. אך אם היתה דרך הפעולה גם כן מוגבלת, אז היה הרשימו פועל לפי עצמו, בלא צורך לבלתי – תכלית.

הב' – שהבלתי – תכלית מנהג את הרשימו הנהגה וסידור ממש. וזה בא בבת אחת עם מה שהפעיל את הפועל – הוא הבלתי – תכלית בבלתי תכליותו. כי בדרך זה הוא גורם

therefore cannot exist in Him. This is quite clear from the words of Rabbi Shimon bar Yochai, who said: "He does not change in any place" (*Zohar, Ki Tetze* 281a. See also *Zohar* III, 257b, as discussed in Opening 29).

In sum, we have two things: (1) The results of Eyn Sof's action; (2) His execution of that action. It is the results that reach us, and these are within limits. However, the way in which He executes the action is concealed from us, and this is without limits. The limited result of His work is the Residue. But the work has to be executed, and His execution of it is without limits, for it is performed by Eyn Sof, blessed be He, Who acts without limits. Thus we see that what is rooted in the Residue exists only through the Unlimited, but if the execution of the action had also been within limits, the Residue would have functioned by itself without need of the Unlimited.

(2) The Unlimited actually governs and orders the Residue directly at one and the same time as He executes His work in His aspect of limitlessness. For in this way He brings it about that even though the accomplished work follows a different path -- the way of bounds and limits -- even so, its entire destiny is laid down by Him and its government is under His control.

שאף על פי שהנפעל הוא דרך אחר, אף על פי כן יהיה כללות תכליתו מסודר ממנו, ומתנהג לפי הנהגתו. ופירוש זה הענין – יש לבלתי –תכלית סגולה – שהוא שלם בתכלית השלמות, ובשלמות זה הוא כלו טוב, כמ"ש למעלה בענין היחוד, שאין רע נמצא לפניו. אלא בהעלם שלמותו יש מציאות לרע. ובהתגלות שלמותו – הרע איננו עוד, בסוד, "בלע המות לנצח".

אך כדי לגלות יחודו בדרך מבורר – העלים שלמותו, והניח דרך בלתי שלם לברוא הנבראים בלתי שלמים ולהנהיגם, וזהו הרשימו. כי הרי הנבראים אפילו שיהיו בתכלית השלמות, לא יוכלו להיות בשלמותו ית', כי כיון שהם נבראים לא יגיעו לעולם להיות במדרגת הבורא. ואמנם הרשימו הזה בהיותו יוצא בסוד העלם השלמות, הנה נשרשים בו חסרונות והעלמים רבים. והאמת, שכוונת החסרונות הוא, שעל ידו נתן הדרגה למצבי הנבראים להתקרב אל השלמות בקריבות של הדרגה. מה שאין כן הבלתי –תכלית, שאין בו הדרגות, ועל כן הוא שלם מתחלה.

To explain: The Unlimited has the unique property of possessing the ultimate perfection, and in His perfection He is entirely good, as we explained earlier when speaking about His unity. Before Him, there is no evil. It is only when His perfection is concealed that evil has any existence, but as soon as His perfection is revealed, evil does not exist any more, as it says, "He will consume death for ever" (Isaiah 25:8).

In order to reveal His unity in the clearest way, He concealed His perfection and instituted a way of imperfection in order to create and govern imperfect creatures. This is the Residue. For even if God's creatures could attain the ultimate perfection, they still could not attain His perfection, for since they are created beings, they could never attain the level of the Creator. Indeed, inasmuch as this Residue came into being through the concealment of perfection, it has many deficiencies and imperfections rooted in it. The truth is that the intention of these deficiencies is thereby to make it possible for His creatures to exist on different, graded levels and to draw closer to perfection gradually, level by level. This would not be possible if there were no bounds and limits, for the Unlimited contains no levels, and accordingly He is perfect from the very outset.

אמנם בשתי בחינות היה יכול להיות הרשימו הזה, או שיהיה חק אחד בלתי שלם להנהיג בריות בלתי שלמות, שלא יצאו לעולם מן החסרונות שלהם, או שיהיה חק אחד שהחסרונות האלה שבו, אדרבא, יהיו סובבים והולכים עד שישלימו בשלמות הנעלם מתחלה.

ואתן לך משל על זה. דרך משל, השכר והעונש הם חסרון שלמות, כי בשלמות צריך שהכל יהיה טוב. אלא שבהעלם השלמות נשארה ההנהגה מסופקת, אם להיטיב או להפכו, לפי מעשה בני אדם התחתונים. וזה הדבר מושרש ברשימו, כי שם יש כל עניני השכר, ועניני העונש כנגדם, מזומנים להתעוררות התחתון. ואולם היה יכול להיות, שזה הדבר ילך לעולמי עולמים כך, הצדיקים יקבלו שכר והרשעים יענשו, זה היה אם הרשימו לא היה מתנהג מן הבלתי – תכלית. אבל כיון שהבלתי – תכלית הוא המנהג את דרכי הרשימו, אם כן דרכי הרשימו צריכים לסבוב כדי לבוא אל השלמות, לא לישאר כך. וזהו שניתן גבול לימי הבחירה והשכר והעונש, דהיינו

However, this Residue could have come into being in two ways. Either it could have been subject to a single imperfect law governing imperfect creatures in such a way that they could never emerge from their imperfections. Alternatively, it could come into being subject to a single law such that the very deficiencies it contains will gradually be turned around until they attain the perfection that was concealed at the outset.

Let me illustrate this with an example. Reward and punishment indicate a lack of perfection, for in a state of complete perfection, everything must be good. With the concealment of perfection, the government hangs in the balance whether to confer goodness or the opposite, depending on men's deeds in the lower world. This is rooted in the Residue, which contains everything connected with reward on the one hand and punishment on the other: everything is prepared and ready, waiting for the arousal from below -- men's initiatives in the lower world. But it could have been that things would go on this way forever, with the righteous receiving their reward and the wicked being punished. This would have been the case were it not for the fact that the Residue is governed by the Unlimited. However, since everything in the Residue is governed by the Unlimited, it must be that the pathways of the Residue go around until they reach perfection, not that they remain as they are. For this reason, there is a limit to the period of choice, reward and punishment: "The world will exist for six thousand years" (*Sanhedrin* 97a). The Residue is thus like a wheel that turns through just so many degrees until it completes the entire cycle, and

שית אלפי שנין הוי עלמא, שאז
נמצא שהרשימו כמו גלגל שיש
בו כל כך מעלות, שאין בו
לרכוב אלא כל כך מעלות, וסוף
הכל תהיה מנוחה בשלמות.

נמצא שהא"ס ב"ה הוא הפועל
בשלמותו בבלתי תכליתו אפילו
מה שנפעל בגבול. וכמו
שהפעולה הוא כך בשלמות – גם
כוונת הפעולה היא השלמות.
אלא שעל פי כוונה זאת נפעל
הפועל המוגבל הבלתי שלם.
ומהו הריוח בזה? שאף על פי
שהאמצעי הוא בלתי שלם,
דהיינו שהפועל חסר, אך
תולדתו הוא להביא ודאי אל
השלמות בסוף הגלגולים:

חלק ג:

א. אלא שהבלתי – תכלית אף
על פי כן לא יפעול אלא מה
שמושרש ברשימו, שאף על פי
שאמרנו שראשית הנהגה באה
מן הא"ס ב"ה לפי שלמותו, כבר
גזר שלא יגיע לתחתונים
מפעולתו זאת אלא אותו הסדר
המוגבל, שהוא הרשימו. ואף על
פי שהכוונה היא לשלמות, וגם
אמיתת הפעולה היא שלמות
שהכל טוב, כנ"ל בסוד, כל מה
דעבד רחמנא לטב, ובסוד,
"אורך ה' כי אנפת בי", בהגיע

at the very end there will be perfect
rest.

Thus we see that it is Eyn Sof, blessed
be He, Who acts in His intrinsic
perfection on His plane of
limitlessness. It is Eyn Sof Who
executes even what is done within
limits. And just as the execution of
the action is carried out to perfection,
so too the intention of the action is to
bring everything to perfection. It is in
order to accomplish this very purpose
that the action is executed within
limits and without perfection. And
what is the benefit of this? That even
though the intermediary is imperfect -
- for the work is deficient --
nevertheless, the result is to bring
everything to complete perfection at
the end of all the cycles.

Part 3:

Nevertheless, the Unlimited acts only in accordance with what is rooted in the Residue. Even though we have said that the source of the government is Eyn Sof, blessed be He, in His intrinsic perfection, nevertheless He has already decreed that this action should reach the lower realms and creatures only within the limited order constituted by the Residue. The goal is to attain perfection, and the truth is that the action itself is perfect, for all is good, as it says, "All that the Merciful One does is for good" (*Berachot* 60b) and "I will thank you, God, for you were angry with me" (*Isaiah* 12:1). But in the lower realms the perfection is concealed, and nothing reaches them except as permitted by the law of

הדבר לתחתונים – מתעלם
השלמות, ולא יגיע להם אלא מה
שנותן חק ההעלם הזה. אלא
שחק ההעלם מסובב מן
השלמות, עד שהוא מהלך בדרך
אחד, שסופו ודאי מגיע אל
השלמות כנ"ל:

ב. והיינו כנשמה המנהגת את
הגוף רק לפי מה שהוא, ושתי
הוראות לענין זה, א' – שאין
ביאת הבלתי – תכלית לנהג את
הרשימו מוסיף ברשימו שום כח
חדש, אלא מה שכבר מושרש בו
מתנועע על ידו, וגם מסודר על
ידו. ודומה לזה – נשמה בגוף,
שאינה מחדשת בו כלום אלא
מתנועע מה שכבר מוטבע בו. ב'
– שענין המצא הקו של א"ס ב"ה
ברשימו – הוא עצמו – שורש
גוף ונשמה בעה"ז. על כן
מקריהם שוים:
חלק ד:

א. וזה נקרא קו, זה הענין שא"ס
ב"ה נכנס בהנהגת הרשימו –
נקרא שקו ממנו נכנס תוך החלל:

ב. קו, זהו מה שאנו אומרים שקו
אחד נמשך מא"ס ב"ה המקיף,
כמו צינור אחד אל תוך החלל,
ושדרך הצינור הזה יורד אור
מא"ס ב"ה למה שבתוך החלל,

concealment. However, the law of
concealment was brought about by
His perfection, and thus it goes in one
direction in such a way that it
certainly comes to complete
perfection, as discussed above.

**This is like the soul that governs
the body solely according to what the
body is.** This means two things.
Firstly, the entry of the Unlimited to
govern the Residue does not add any
new power to the Residue but rather
moves and arranges what was already
rooted in it. This is like the soul in the
body. The soul does not add anything
new to the body but simply animates
what is already naturally present in
the body. Secondly, the presence of
the Line of Eyn Sof in the Residue is
itself the root of the soul in the body
in this world, and accordingly what
happens to them is parallel.

Part 4:

**The action of the Unlimited in the
Residue is called one Line.** In other
words, the entry of Eyn Sof into the
government of the Residue is called a
Line from Him that enters inside the
cavity.

In speaking of a Line, we are saying
that a single Line was drawn down
from the encompassing Eyn Sof,
blessed be He, like a channel or pipe,
into the cavity. Through this Channel,
light descended from Eyn Sof to what
is inside the cavity, and by this means
the Emanator is attached to that

ועל ידו מתדבקים המאציל
בנאצל.

והענין הוא, כי הנה בכלל הכל –
יכול הוא, להיות מביט גם אל
פעולת זולתו. וכיון שנתחדש
מציאות הדרך המוגבל, הנה
יביט עליו הא"ס ב"ה גם כן בכל
יכלתו.

והרי לנו בכאן ג' דברים – מה
שהא"ס פועל לפי שלמותו, אותם
הדברים עצמם שאנחנו מקבלים
אותם בגבול, ומה שאנחנו
מקבלים לפי הגבול, ומה שהכל
– יכול מביט אל ענין הדרך
המוגבל עצמו שאנחנו מקבלים.
והנה הבטת הכל – יכול – זה
הוא הצינור, שגם הוא קו מא"ס
ב"ה, אלא שהיא הבטת אל
הרשימו לפי מה שהוא רשימו
מוגבל. ומה שאנחנו מקבלים –
זהו כללות הרשימו. מה שהא"ס
ב"ה, פועל אותו הענין עצמו לפי
שלמותו, זהו מה שנמשך מן
הא"ס ב"ה אל תוך החלל דרך
הצינור.

והיינו שבתוך מה שהא"ס ב"ה
מביט אל הדרך המוגבל בכל –

which was emanated.

To explain: Included among the powers of the All-Powerful is the power to watch over the action of another who exists within limits, separate from Himself. Even though the truth is that, "There is none besides Him", and Eyn Sof, Who has no limits, negates any other existence, nevertheless, included in His comprehensive power is the ability to look down over and govern the limited creation. And since the way of bounds and limits came into being as a new creation, Eyn Sof, Who is All-Powerful, surely watches over it.

Thus we have here three aspects: (1) Eyn Sof's action in His intrinsic perfection -- executing the very things that we receive within limits. (2) What we receive, as we receive it, within limits. (3) The way the All-Powerful looks down to the very way of limits and boundaries whereby we receive. The way the All-Powerful looks down to the level of limitations is through this Channel, which is also a Line from Eyn Sof, blessed be He. Through it He looks down into and watches over the Residue in accordance with the nature of the Residue, which is within limits. What we receive (#2) is the totality of the Residue. The very thing that Eyn Sof, blessed be He, executes in His perfection (#1) is drawn down from Eyn Sof, blessed be He, into the cavity by way of (#3) the Channel or Pipe.

In other words, clothed and concealed within Eyn Sof, blessed be He's looking down to the pathway of limits in His intrinsic all-powerfulness (#3,

יכולתו, מתעלם ומתלבש מה שהוא פועל אותם הפעולות עצמם של הרשימו לפי שלמותו, לכן נקרא לזה צינור, ולזה אור נמשך בתוכו. וזה הנמשך הוא מה שנאמר – שהרשימו מקבל אורו מא"ס ב"ה, וכן שמתדבק המאציל בנאצל.

וזהו דוקא המנהג את הרשימו, כנשמה את הגוף. כי הבטת הכל – יכול כבר שמעת שאינה שום הארה מתחלפת מן הרשימו, אלא מביט עליו לפי מה שהוא, אך האור הזה הוא ענין המתחלף מן הרשימו, שהוא לפי השלמות העליון של א"ס ב"ה. ומה שברשימו הדברים הולכים בהעלמים וחסרונות כדלקמן – כנשמה הוא הכל לפי הטוב והשלמות. אמנם א"ס ב"ה הוא בלתי – תכלית בכל כחותיו כנ"ל, ואין ענין לבלתי – תכליתו עמנו, אלא בבחינה זאת הפרטית. דהיינו בזה הכח עצמו של המשיך הפעולה חוץ ממנו, שגם זה פועלו – ואפילו עמנו – בשלמותו ובבלתי – תכליתו. אלא שאין אנו מקבלים אלא בגבול, כקול שהיה מדבר עם משה, שלא היה נשמע אלא לו, אף על פי שהיה קול גדול ולא

the Channel) is His all-powerful execution of what takes place in the Residue (#1, the Light in the Channel). Accordingly, we will call the one a Channel or Pipe and the other a Line drawn down within it. Through this light drawn in through the Channel or Pipe, the Residue receives its light from Eyn Sof, blessed be He, and this is how the Emanator is attached to that which He emanated.

It is precisely this light that governs the Residue as the soul governs the body. For as you have already heard, the way the All-Powerful looks down into the Residue, through the Channel, is not a radiation different from the Residue: He looks upon it as what it is. However, this Light within the Channel is something different from the Residue, for it is on the level of the supreme perfection of Eyn Sof, blessed be He. Whereas in the Residue there are successive levels of concealment and deficiency, as will be discussed later on, in the soul all is in accordance with goodness and perfection. Thus Eyn Sof is without limits in all His powers and we have no connection with His limitlessness except through this one aspect: His power to actually produce a work outside of and separate from Himself. With this we have a connection, for this too is His work, and even with us, He does it in His perfection and limitlessness. Except that we only receive within limits, like the voice that spoke with Moses, which was heard by none except him, even though it was a great voice that did not cease. We therefore say that this is how the Emanator is connected with what He emanated.

יסף. על כן נאמר שבוזה
מתדבקים המאציל בנאצל.

והנה תבין, כי הצינור – אינו
שום הבחנה פרטית בעניני
הפעולה כנ"ל, אלא האור
הנמשך והרשימו. הרשימו הוא
כלל כל חוקות השכר והעונש,
שלפי זה הדרך נראה לכאורה
כמה קילקולים שנתקלקלו
בעולמות לפי הפגמים שפגמו
החוטאים. והאור שבמנים הוא
לפי דרך היחוד, שהכל טוב, ואין
רע כלל, ואין פגם, בסוד, "שיחת
לו לא". והוא המנהג את הרשימו
כנ"ל, שסופו יהיה רק טוב
ושלמות.

ואלה הב' דרכים נקראים שם
וכינוי. והנה א"ס ב"ה המקיף –
הוא השלמות השלם, והטוב
שולל את הרע, ואין שייך שם
להראות הרע ותיקונו, אלא מגיד
מראשית אחרית, ונראה הכל
טוב. אך אחר ההעלם, דהיינו
הצמצום, שם מתחלקים הדברים
לב', דהיינו השם וכינוי כנ"ל.
והכוונה – שהשם ישלוט ו"תגלה
בסוף הכל, ויחזיר כל הנהגות ה'
כינוי אליו. ואז יהיה מה שהוא
כבר בשלמות העליון א"ס ב"ה

You must understand that the Channel or Pipe is not a particular aspect of His creative act. The two operative aspects are the Light drawn in -- the Line -- and the Residue. The Channel or Pipe simply transfers the action of the Light, which is without limits, to the resulting work, which comes to us within limits -- namely the Residue. The Channel itself does not act. The Residue contains all the laws of reward and punishment, because this way we can see clearly the damage to the worlds through the flaws caused by the sinners. The Light within -- the Line -- is on the level of Unity, where everything is good and there is no evil at all and no flaw, as it says: "Is corruption His? No: His children's is the blemish..." (Deuteronomy 32:5). And it is He who governs the Residue, as we have said above, so that in the end there will only be good and perfection.

And these two pathways are called the Name (שם, *Shem*) and the "Form of Address" (כינוי, *kinui*). Now the encompassing Eyn Sof, blessed be He, is complete perfection, and since good negates evil, showing evil and its remedy is not applicable on that level, for "From the beginning He tells the end" (Isaiah 46:10), and all is seen to be good. However, after the Tzimtzum and the concealment, things divide into two: the Name and Form of Address. This means that in the end, the Name will rule and be revealed, while the rule of the "Form of Address" will return to Him, and everything be in the state of supreme perfection that already exists in the encompassing Eyn Sof.

המקרה:

ג. קו אחד מא"ס ב"ה, כי הרשימו, אף על פי שיש בו חלקים רבים, אינם ענינים נפרדים, אלא חלקי בנין אחד שלם. רק שלגבי דידן הם הרבה, כי אין אנו משיגים אלא כל דבר בפני עצמו. אך החידוש מה שחידש הא"ס ב"ה, הרי כבר אמרנו שאינו אלא ענין אחד לבד, ועל הכללות הזה מביט הכל – יכול בכל יכלתו בכלל אחד. וכן פועל הא"ס בשלמותו פעולה אחת. על כן נאמר שהוא קו אחד.

ותבין שאין אומרים חלק אחד, אלא קו אחד. והיינו כי בא"ס ב"ה אין הפרש חלקים, אלא בשלמותו, בכל בלתי – תכליתו, מביט אל הענין הזה. וזאת ההבטה הכללית נקרא קו, פירוש – ניצוץ, כמו ניצוץ השמש היוצא מהארץ כל השמש:

ד. הנכנס בתוך החלל, זה פשוט לפי המראה, וכמש"ל:

ה. שבו נברא אחר כך וכו', שהרשימו נעשה עולמות, בדלקמן, אחר שבא הקו הזה

one line from Eyn Sof, blessed be He... For although the Residue has many parts, they are not separate but constitute a complete structure. Only in relation to us are they many, for we can only apprehend each thing by itself. However, the entire new creation brought into being by Eyn Sof, blessed be He, is a complete whole, and the All-Powerful looks down over this totality in all His power as one complete whole. Thus Eyn Sof in His intrinsic perfection executes a single act, and accordingly we say that it is a single Line.

You must understand that we are not saying one *part* but one *line*. This is because in Eyn Sof, blessed be He, there is no such thing as different parts. In His very perfection and complete limitlessness, He looks down upon the creation. This overall looking down is called a line, namely a ray, like a sunray emerging from the overall radiance of the sun.

...that enters into the hollow cavity... This is obvious in accordance with the image in the prophetic vision, as we have stated above.

[From this point on until the end of the Opening, Ramchal's commentary diverges from the phrasing of the initial proposition.]

...within which was afterwards created... That is, after the Line entered the Residue and ordered it into its various divisions, the Residue became worlds, as will be discussed

ואסף אותו, וחילקו לחלקיו, והוא עצמו נתעלם בו. וזה מראה איך שהקו מנהיג את הרשימו:

ו. ונמצא הקו הזה, זה פשוט כמש"ל, שהקו הוא מה שהא"ס ב"ה פועל הפעולה הזאת המוגבלת עצמה לפי שלמותו:

ז. והנה הקו וכו', וזהו מה שאמרתי למעלה – מן הצינור, שהוא כמו הלבוש לקו עצמו. עד שנאמר שמה שירד הא"ס ב"ה תוך החלל הוא כללות קו אחד – צינור ואור נמשך בתוכו. כי הקו מחובר מב' אלה, ונקראים שניהם בכלל קו אחד, בדברי הרב זללה"ה:

ח. וזה מה שהכל יכול וכו', וזה פשוט כמש"ש למעלה. ענין זה במראה יראה – שמא"ס ב"ה המקיף יורד קו אחד, וממלא. וזהו צינור בין הא"ס ב"ה ומה שבתוך החלל, להדבק זה עם זה:

פתח כח

הקו מתחלק לאור פנימי ומקיף: קו הא"ס ב"ה, הנכנס בתוך הרשימו, נעלם בו בפנים בכל מדרגותיו, ונקרא שמנהגו. ועומד בחוץ ומקיפו, ונקרא שכולל כחו ומביט עליו לכל צד. ואף על פי כן, הכל רק בדרך מה שהוא משתווה לרשימו. וזהו אור פנימי

later. The Line itself became concealed within the Residue, and accordingly the Line governs the Residue.

As we have said above, through the Line, Eyn Sof, blessed be, He executes this limited act in accordance with His intrinsic perfection.

The Channel or Pipe is like a garment for the Line itself such that we may say that overall, the descent of Eyn Sof, blessed be He, into the cavity is a single Line constituted by the Channel and the Light drawn down within it. For the Line is comprised of these two, and together they are called one Line in the teachings of the ARI.

The way this appears in the prophetic image is that a single line descends from the encompassing Eyn Sof and fills the Residue. This is the Channel or Pipe between Eyn Sof and what is inside the hollow cavity, so that they are attached to one another.

Opening 28

The Line divides into the Inner and Encompassing Light of the Sefirot.

The Line of Eyn Sof, blessed be He, that entered into the Residue is concealed within it on the inside on all of its levels, and is thus said to govern it. Yet it stands outside and encompasses it, and it must be said to include its power and to look down upon it on every side. Even so, all is only in such a way that the Line accommits itself to the Residue. This

ומקיף של ספירות, שהוא סוד הכלי:

אחר שזכרנו הכנס הקו תוך החלל, עתה צריך לפרש באיזה אופן הוא מתפשט בו:

חלקי המאמר הזה הם ג'. ח"א, קו הא"ס ב', והוא האופן שנתפשט הקו בתוך הרשימו. ח"ב, ואע"פ כן, והוא שהקו משה עצמו לפי הרשימו שהוא נכנס בו. ח"ג, וזהו אור פנימי, וכו', והוא חילוקי התפשטות בשם:

חלק א':

א. קו הא"ס ב"ה, הנכנס בתוך הרשימו, נעלם בו בפנים בכל מדרגותיו. והיינו לפי ענין שתי הנהגות שזכרתי למעלה, הנהגת הטוב ורע והנהגת היחוד [נ"א, הנהגת שם וכינוי]. הנהגת היחוד נעלמת בתוך אותה של טוב ורע הנראית, ועל כן נאמר שהקו נעלם, וזה מה שהרויח הקו להתלבש ברשימו:

ב. ונקרא שמנהגו, והוא מה שאמרנו למעלה שהרשימו מתנהג על פי הנהגת היחוד. וזה מה שאמרנו שמרויח הרשימו ממה שהקו נעלם בו:

is the Inner and Encompassing Light of the Sefirot, which is the underlying foundation of the Vessel.

Having discussed the entry of the Line into the empty Space, we must now explain the manner in which it spread out within it.

The proposition consists of four parts. **Part 1: The line of Eyn Sof...** This explains how the Line extends within the Residue. **Part 2: Yet it stands outside.** This explains the Encompassing Light. **Part 3: And even so...** This explains how the Line accommodates itself to match the Residue into which it enters. **Part 4: And this is the Inner and Encompassing Light...** This explains the different aspects of the spreading light and their names.

Part 1:

The Line of Eyn Sof, blessed be He, that entered into the Residue is concealed within it on the inside on all of its levels... The concealment of the Light of the Line of Eyn Sof within the Residue is the source of the two modes of government discussed earlier: the rule of good and evil and the rule of unity, corresponding respectively to the Form of Address and the Name. The rule of unity is concealed within the manifest rule of good and evil. Accordingly, we say that the Line is concealed. And this is what was gained through having the Line clothe itself within the Residue.

...and is thus said to govern it. This is what we have said above, that the Residue is governed under the rule of unity. This explains what we mean by saying that the Residue gains from the fact that the Line is concealed within it.

חלק ב:

א. ועומד בחוץ, וזה כי האור שהלך לכנס בכלי – לא כולו נכנס, אלא חציו עומד בחוץ. וכן עושה פעולתו ועומד על משמרתו, זה שבפנים כמו זה שבחוץ. ועוד תבין אלה הענינים מה הם – בחלק הג' מן המאמר הזה:

ב. ומקיפו, ר"ל שאינו עומד מרחוק, שלא יהיה לו שייכות עם הנפעל, שהוא הרשימו, אלא מקיפו:

ג. ונקרא שכולל כחו, ר"ל שהוא סיבה לו, ונמצא שכולל אותו כסיבה למסובב:

ד. ומביט עליו לכל צד, היינו שכל סיבה צריכה להספיק לכל חלקי המסובב ממנה. והמקיף הוא סיבה לכלי כנ"ל. אם כן צריך להביט עליו לכל צד:

חלק ג, ואף על פי כן, הכל רק בדרך מה שהוא משתווה לרשימו, אף על פי שהוא מקיף, שלא נגבל בכלי, אינו כמו הא"ס ב"ה המקיף שהוא חוץ לכל גבול, אלא כל מה שנכנס לחלל משתווה הכל לרשימו. ולכן האור המקיף שייך לכלי:

Part 2:

Yet it stands outside... The reason why it stands outside is because when the light came to enter into the vessel, not all of it entered. Half of it stands outside, and thus it accomplishes its function while standing in its appointed place -- what is within just like that which is outside. These matters are explained further in Part 4 of this proposition.

...and encompasses it... This indicates that it does not stand far off, for if so, it would have no connection with what it produces, namely the Residue. Rather, it surrounds it.

...and it is said to include its power... This means that it is the cause of and "includes" it in the way that a cause includes its effect.

The Encompassing Light is the cause of the Vessel -- namely, the Residue. The Encompassing Light is the ultimate revelation. The Vessel and the Residue contain the roots of man's service, whereby we are able to attain the revelation, which is the reward. The Encompassing Light is thus the cause and goal of man's service, this being the means, the Vessel.

Part 3: Even so, all is only in such a way that the Line accommodates itself to the Residue. Even though the light is *encompassing* light and is not limited by the vessel, it is not like Eyn Sof, Who encompasses everything yet is beyond all limitations. In the case of the Line, everything that enters into the Space accommodates itself entirely to the Residue. The Encompassing Light thus has a relationship with the Vessel. In other

words, the Encompassing Light is also within the Space, unlike Eyn Sof, Who surrounds and encompasses the Vacated Space or Place from outside.

Part 4:

This is the Inner and Encompassing Light... These are the names of two levels of the Light of the Sefirot, which is the underlying foundation of the Vessel. Here we have the explanation of the Inner and Encompassing Light. Thus the *Zohar* (*Raya Meheimna*, Emor III, 109b) states that "He is inside every Sefirah and outside every Sefirah".

As discussed earlier, the action of the Line in governing the Residue through all the pathways discussed is itself in the mode of limitlessness -- which is the mode of perfection. Thus every single level within the Residue is under the supervision of Eyn Sof in His intrinsic perfection, and these different parts exist only because it was His Will that they should exist. This is expressed by saying that Eyn Sof is found in every single Sefirah on every side, and the entire existence and functioning of the Sefirah is only through Him.

Thus the entire essence is Eyn Sof, blessed be He, but in every action that He executes for the sake of the created realms and beings, even those that are on their level, nevertheless nothing is revealed of Him except the very smallest part -- the Inner Light. However the Encompassing Light, while serving the created realms and entering into the Place created by the Tzimtzum, is not revealed. Anything man may

חלק ד:

א. וזהו אור פנימי ומקיף. אלה הם השמות של שתי המדרגות:
ב. של ספירות שהוא סוד הכלי, וזה ביאור כל ענין זה של פנימי ומקיף. והוא מה שפירש ברע"מ פ' אמור על א"ס ב"ה, שהוא בגו כל ספירה ולבר מכל ספירה.

והענין הוא כמו שאמרנו כבר, איך הקו מנהג הרשימו בכל אותם הדרכים שזכרתי, דהיינו שהפעולה היא בדרך בלתי – תכלית, ושהיא בדרך השלמות. נמצא שעל כל מדרגה ומדרגה מן הרשימו יש השקפת הא"ס ב"ה על המדרגה בשלמותו. ואין קיום לחלקים אלא מפני שהרצון רוצה בהם. וזהו ענין הא"ס ב"ה הנמצא בכל ספירה וספירה בכל צד, שאין קיום לשום ענין של הספירה ההיא אלא ממנו.

ונמצא שכל העיקר הוא הא"ס ב"ה, ומכל פעולה שהוא פועל לצורך הנבראים, אפילו מה שהוא לפי ענינם, עם כל זה אינו מתגלה ממנו אלא החלק היותר קטן שבה.

ונמצא שהשקפת הא"ס על המדרגה המוגבלת, שהיא מה שמקבלים התחתונים – רוב ההשקפה נשגבה ממנו, וזהו האור המקיף. והחלק האחרון שבפעולה הוא אותו השלמות שמתלבש בפועל הנפעל. דהיינו שאפילו השלמות שאנו מבינים שיש בפועל, הנפעל בסוד קו שבתוך הרשימו, אינו אלא החלק הקטן שבפעולה ההיא, והוא העומד לנהג הרשימו הנראה, ששיעורו כנגד החלק הקטן ההוא.

והנה ההשקפה הזאת נמצאת בכמה דרכים בספירה, בתוכה ממש, בכל חילוקי הדרגותיה, שהם הנקראים כלים – חיצון ופנימי ותיכון, והעיקר מבחין לה בסוד מקיף עליה.

וכל אלה נקראים בשמות פרטיים לפי דרך התפשטותם. וכל הדרך המבואר בדברי הרב זללה"ה בענין התפשטות אור

understand about the works of the Creator is only a drop in the great sea.

Thus even though Eyn Sof looks down providentially and supervises the level of limitation, on which the lower realms and creatures receive, the greater part of His providence is too exalted for us. This is the Encompassing Light. The last part of the action is that aspect of His perfection that clothes itself in the executed work itself. However, even the level of perfection that we are able to understand to be contained in the action executed by the Line within the Residue is nothing but the smallest part of that action. This is what stands to govern the visible Residue, whose measure corresponds to that small part.

Now this providence is found in several ways in the each Sefirah -- within it on all of its different levels. These are what are called the Exterior, Interior and Intermediary Vessel. But the main light is the Encompassing Light outside. Both the Inner and Encompassing Light are divided into five levels, corresponding to the five levels of the soul: Nefesh, Ru'ach, Neshamah, Chayah and Yechidah. The Nefesh, Ru'ach and Neshamah are clothed respectively in the Exterior, Intermediary and Inner Vessel, while the Chayah and Yechidah encompass the Vessel from the outside as Encompassing Light.

All these are called by their own individual names according to the way in which they spread and extend. The explanation of the spread of the Inner and Encompassing Light in the writings of the ARI relates only to Eyn

פנימי ומקיף, הוא רק על
ההשקפה הזאת המתפשטת גם
היא במדרגות לפי סדר חקות
הרשימו ומדרגותיו.

ענין זה במראה יראה, האורות
בנויים מכלים מתוקנים, ובתוכם
וסביבם אור א"ס ב"ה בסוד אור
פנימי ומקיף:

פתח כט

הספירות ופנימיותן – בנין
הרשימו והארת הקו:

הספירות הם מה שיצא מסוד
המקום שנעשה בזמן הצמצום.
כל ספירה – חלק מן הרשימו.
ולפנים מזה יש פנימיות הנמצא
מצד קו הא"ט ב"ה שנכנס
בתוכו. והקו מאיר בתוך
הפנימיות בסוד נשמה לנשמות.
ומצד זה הוא שוה בכל המדרגות
לגמרי. אך הנשמה שהיא הלבוש
שלו – זאת נעשית לכל פרצוף
לפי מה שראוי לו. ובה נבחנים
הפרצופים זה מזה, שאין השני
בקו, אלא בלבוש שלו שהיא
הנשמה:

אחר שידענו הקו והרשימו
בכלל, עוד יש לדעת פרטות
הענין, איך מזה נעשו הספירות:

חלקי המאמר הזה ד'. ח"א,
הספירות הם מה שיצא וכו', וזה
בנין חיצוניות הספירות. ח"ב,

Sof's "looking down" over and
providential supervision of the
different levels in accordance with the
laws of the Residue and its ordered
levels.

In the vision this appears as lights
built of perfectly wrought vessels,
within and around which is the Light
of Eyn Sof, blessed be He, on the
levels of Inner and Encompassing
Light.

Opening 29

The Line shines within the Sefirot though a garb.

The Sefirot are what came forth
from the Space brought into being
at the time of the Tzimtzum. Each
Sefirah is a part of the Residue.
Within each Sefirah lies an inner
essence that exists in virtue of the
Line of Eyn Sof, blessed be He,
which enters into it. The Line
shines within the inner essence of
each Sefirah as the soul of the
souls, and in this aspect it is
completely equal on all levels.
However, the soul, which is the
garb within which the Line is
clothed, is made to match each
Partzuf according to what it is,
and this is what distinguishes the
different Partzufim from one
another. The difference is not in
the Line but in its garb, which is
the soul.

*Having discussed the Line and the
Residue in general terms, we must
now examine the details and discuss
how the Sefirot came into being.*

The proposition consists of four parts: **Part 1: The Sefirot are what came forth...** This explains the external structure of the Sefirot. **Part 2: Within each Sefirah.** This explains the inner essence of the Sefirot. **Part 3: The Line shines...** This is a level of

ולפנים מזה, וזה ענין פנימיותם.
ח"ג, והקו מאיר, וזה ענין
פנימיות נעלם יותר. ח"ד, ומצד
זה הוא שוה, וזה ההפרש שבין
הפנימיות בין הא' לב'.

חלק א':

א. הספירות הם מה שיצא מסוד
המקום שנעשה בזמן הצמצום,
היינו כי הנה כבר נתפרש
למעלה, שהמקום הוא מה שנותן
המציאות לנמצאים, עד שמה
שאינו מוכן בו – אי אפשר
לצאת אחר כך. וכן קודם שהיה
המקום, לא היה אפשר לשום
נמצא להמצא. ואחר שנעשה
המקום – יצאו הספירות, ויצאו
לפי מה שהוא המקום. אך לפי
המקום לא יש אלא הרשימו, כי
הוא לבדו נשאר כשניתן המקום.
וכבר שמעת למעלה, שכל מה
שהיה יכול לצאת לגילוי – כבר
יצא ברשימו. אם כן אין
הספירות אלא מן הרשימו:

ב. כל ספירה – חלק מן הרשימו,
והיינו שהרשימו היה נקרא כך
כנ"ל, עד שלא היה פעולה אחרת
כי אם להיות מה שנשאר מן
הצמצום. אך אחר כך התחיל
לפעול, שהיו חלקיו נבנים
ונעשים עולמות ופרצופים, עד
שכל ספירה בכל מקום שהיא –

interiority that is even more concealed. **Part 4: ...and in this aspect it is completely equal...** This explains the difference between the first and second levels of interiority.

Part 1:

The Sefirot are what came forth from the Space brought into being at the time of the Tzimtzum. As explained earlier (Opening 26), it is this Space or Place that gives existence to what exists, and anything not already rooted in it cannot come into being afterwards. Accordingly, before this Place existed, nothing could exist. After this Place was produced, the Sefirot came forth, emerging in accordance with the nature of the Place. The Place is such that nothing exists except the Residue, for that was all that was left when the Place came into being. As discussed earlier (Opening 27), that could be revealed came forth already in the Residue. If so, the Sefirot come only from the Residue.

Each Sefirah is a part of the Residue. The name Residue was applicable as long as no further action took place beyond the fact that this is what was left as a result of the Tzimtzum (see above, Opening 26, Part 1). In other words, before the Line began to activate the Residue, the latter was defined as being what remained of the light of Eyn Sof after the Tzimtzum -- a Residue. Afterwards, the Line began to activate the Residue, and its various parts were structured and

היא חלק אחד מן הרשימו.

וזה פשוט, כי הנה הרשימו הוא כללות כל העתיד להיות בספירות בכל מקום שהם, אלא שהיה הכל בכלל אחד. על כן בבחינה זו נקרא רק שורש למה שעתיד. אבל באמת, הוא הכלל של כל מה שעתיד להיות, שמה שנהיה אחר כך – הכל פרטים ממנו. כל פרט הוא חלק מן הכלל, אם כן כל מה שהוא בספירות בכל מקום שהם – הוא חלק מן הרשימו. ואפילו שתצא אחר כמה מדרגות – לא אריא, שהרי לא יכלה לצאת אלא שם. אבל לא מפני זה [נאמר] שלא תהיה חלק מן הרשימו העליון, כי כבר שמעת שמה שלא נכלל שם בכלל – אי אפשר להיות אחר כך בפרט כלל:

חלק ב:

א. ולפנים מזה יש פנימיות, וזה, כי כבר כל זה הולך לפי סדר דמות אדם, כמ"ש עוד לקמן, וכמו שפירשנו למעלה בסוד נשמה וגוף. וזה הפנימיות הוא נשמה לכלי. אחר כך יש נשמה לנשמה, כמו שיש לאדם, כדלקמן:

ב. הנמצא מצד קו הא"ס ב"ה

made into worlds and Partzufim, so that each Sefirah, wherever it may be, is one part of the Residue.

Clearly each Sefirah must be part of the Residue, because the Residue is the totality of all that is destined to exist in the Sefirot in every place they are. The Residue consists of the totality of everything as a single whole. In this aspect the Residue is therefore called only the root of what was destined to come afterwards, but the truth is that it is the totality of all that is destined to be. Everything that came afterwards is all only the details of the Residue. Every detail is part of the overall whole. If so, everything that exists in the Sefirot on every level is part of the Residue. Even though many different levels emerge later, this does not belie the fact that ultimately everything is rooted in and derives from the Residue. The various different levels could emerge only where we find them, but this is not a reason to say that they are not part of the supreme Residue, for as explained earlier, what was not initially included in the whole cannot exist afterwards as a detail.

Part 2:

Within each Sefirah lies an inner essence. The inner essence (פנימיות, *pnimiyut*) is the "interiority" of the Sefirah. Within the Residue, everything follows the form of Adam, as will be explained at greater length below (Opening 31), and as discussed earlier (Opening 27) in terms of the soul and the body. This inner essence is the soul (נשמה, *nesamah*) of the Vessel, and within it is the soul of the soul, just as in the case of man -- as will be discussed further below.

...that exists in virtue of the Line

שנכנס בתוכו. וזה, כי כל חיבור
שני דברים מוליד תמיד דבר
נוסף אמצעי ביניהם. וזהו הנמצא
מצד קו א"ס, שמן הכניסה עצמה
נולד דבר זה. והאמת, שבהכנס
הקו בתוך הרשימו – מזהיר ממנו
זוהר לפי הכניסה הזאת, והוא
מתיחס אל המקום שנכנס בו,
וזהו הנשמה של הכלי. וז"ס
המוחין הפרטים של כל פרצוף:

חלק ג, והקו מאיר בתוך
הפנימיות בסוד נשמה לנשמות,
וזה מה שהוזכר תמיד בס' הזוהר
ובתיקונים ענין שקיו דאילנא,
שזה אינו המוחין, כי המוחין הם
דברים פרטים לפי בנין הפרצוף,
כמבואר בדרושים:

חלק ד:

א. ומצד זה הוא שוה בכל
המדרגות לגמרי, זה צריך לפי
מה שנתבאר בזוהר – לא
אשתני בכל אתר. דמציאות זה

of Eyn Sof, blessed be He, which enters into it. For every connection between two things always generates an additional intermediary between them. The inner essence exists in virtue of the Line of Eyn Sof, because it was actually generated by the entry of the Line into the Residue. The truth is that when the Line entered into the Residue, a brilliant radiance shone from it, accommodating itself to the place it entered. This is the soul of the Vessel, and this soul is the underlying root of the individual mental powers (מוחין, *mochin*) that constitute the particular soul of each of the various different Partzufim. For each Partzuf has its own unique mental powers depending on its level. These souls are all a garb for the Line of Eyn Sof, blessed be He, Who does not change in any place. The various different mental powers are what each of the different Partzufim receives individually from the Line but the Line itself is the same everywhere.

Part 3: The Line shines within the inner essence of each Sefirah as the soul of the souls... The shining of the Line within the inner essence corresponds to the concept of the "irrigation of the Tree" mentioned in various places in the *Zohar* (see Tikkuney Zohar, Second Introduction, 17, 1). The "irrigation of the Tree" is not the same as the mental powers, for these vary according to the individual structure of each Partzuf, as explained in the writings of the ARI.

Part 4:

...and in this aspect it is completely equal on all levels. This is necessarily the case, as it states in the *Zohar* (*Ki Tetze* 281a): "He does not change in any place". This fact is obvious, for the Line constitutes the perfect action of Eyn Sof, blessed be

פשוט, כי הקו עומד רק בבחינת הפעולה השלמה של א"ס ב"ה, שהוא פועל בה החקים הנגבלים כולם, וזה פירשנו למעלה כבר. אך הפעולה השלמה הזאת – נך נבחין אותה בכתר, שהוא החק והספירה היותר עליונה, כמו במלכות שהיא אחרונה. כי כל מה שפועל הא"ס – פועל אותו בשלמות, ואין חילוק בזה בין קטן לגדול, אם כן הקו הוא שוה בכל המדרגות, ועוד שזה דבר נאות אל הא"ס ב"ה – שלא יהיה הוא משתנה כלל, אלא הספירות הם המשתנות. וזה, כי הספירות הם לפי מה שמקבלים הנבראים לפי הכנתם,

ובין שיש שינוי בהכנת המקבלים – ימצא שינוי בספירות. אך קו הא"ס ב"ה, שהוא לפי שלמותו, אין שייך בו שינוי. ועוד דבר זה נראה בבחינת הנשמה והגוף גם כן. כי בגוף הוא חילוק האברים, ומה שמוטבע באבר אחד, אינו מוטבע באבר אחר. אך הנשמה כולה היא נשמה אחת, ולא נאמר שחלק הנשמה בחוטם אינה חלק הנשמה שביד, אלא כל הנשמה בכל חלק. והרי היא שוה בכל חלק מן הגוף,

He, in executing all the bounded laws of the Residue, as explained earlier (Opening 25). We may discern the same perfection in Keter, the highest of all the laws and Sefirot, just as in Malchut, which is the last. For everything that Eyn Sof does, small or great, He does to perfection. If so, the Line is the same on all levels. It is indeed fitting that Eyn Sof does not change at all, and that only the Sefirot change. This is because the Sefirot shine according to the readiness of the created realms and beings to receive. Since there are differences between the degree of readiness of different receivers, there are differences between the Sefirot. However, the Line of Eyn Sof shines in accordance with His perfection, and change is not applicable on this level.

This difference between the Line and the Sefirot is also seen in the soul and the body. The body is divided into different limbs and organs, and the nature of one limb is not like that of another. However, the soul is all one. We cannot say that the part of the soul in the nose is not the same as the part of the soul in the arm. The entire soul exists equally in every part of the body. It is only the actions of the soul that vary according to the bodily parts involved, but the entire body is governed by one and the same soul. This means that the soul governs all the different actions of the body without itself changing in any way. The Line is like the soul in the body, for as explained earlier, the various powers are divided up in the Residue like bodily limbs, but the Line governs it like the soul. If so, the Line

והפעולות משתנות בחלקי הגוף. אך הנהגת הגוף הוא על ידי הנשמה. הרי נמצא שהנשמה מנהגת את הגוף בכל שינוי פעולות בלא שתשתנה היא. והקו הוא כנשמה לגוף, שכבר פירשנו שהכחות מחולקים ברשימו כגוף, אך הקו מנהיגו כנשמה, אם כן צריך שיהיה שוה בכל המדרגות.

ושתי ההבחנות האלה שאמרנו – להיות הספירות לפי המקבלים, וכן ענין הנשמה והגוף, מבוארים יחד בדברי רע"מ פ' פנחס (רנ"ד ע"ב), שהוא אבר דעביד ביה פקודא אתקריאת נשמה לגביה וכו' ע"ש.

ועוד הבחנה שלישית בזה הענין – היחוד והשכר והעונש שכבר פירשתי לך, שהשכר ועונש ענינו בספירות, והוא משתנה לפי המעשים, על כן הם משתנות. אך היחוד הולך לתכלית אחת לבד בכל פעולה, בלי שום שינוי. וזהו הקו שהוא שוה בכל המדרגות. ותבין שההשואה הזאת היא השואה גמורה, פירוש – כי יש נושאים משתנים זה לזה בערך, ויש שמשותפים לצד אחד, ששניהם באים בו אל מקום

must be the same on all levels.

These two ideas -- that the Sefirot shine according to the readiness of the receivers, while Line is like the soul in the body -- are implicit in the *Zohar*. "The Master of the Universe deals with all the different creatures in each generation according to their deeds -- just as the soul acts in accordance with each individual limb. Depending on the limb with which a man performs a mitzvah, the soul is said to have the corresponding attribute.. (*Zohar, Pinchas* 256b).

A third distinction that must be made in this connection is between the root of the rule of unity (יחוד, *yichud*) and that of the rule of reward and punishment, which I have already discussed. The root of the rule of reward and punishment lies in the Sefirot, and since the rule of reward and punishment is responsive to men's deeds, the Sefirot change accordingly. However, the rule of unity goes towards a single goal in every action with no change at all. This is the Line, which is equal on all levels. You must understand that the equality of the Line on all levels is absolute. For sometimes two things may be of equal value, or they may be equal in a certain aspect in virtue

אחד, או תחת סוג אחד, ויש שמשותפים לגמרי. אך הקו השואתו היא לגמרי, וזה פשוט מכל הראיות שהבאנו, שהרי פעולתו שווה ממש בכל מדרגה בלא שום שינוי כלל:

ב. אך הנשמה שהיא לבוש שלו, הלבוש בענין הנשמה הוא ענין אחד בינה ובין הגוף, מתיחס אל הגוף, שבהתלבשה בו – פועלת הפעולות הצריכות לפי הגוף ההוא, וכשהיא חוץ ממנו – אינה פועלת כך. וזה הלבוש שמלביש הקב"ה את הנשמה בבואה לגוף, כמו שפירש בזוהר. שאם לא היה זה הלבוש – לא היה לה להתיחס עם הגוף כלל, והרי קודם שבאה לעוה"ז היתה כמו מלאך בלא יצה"ר, בלא בחירה. ובהכנסה בגוף, נעשית בעלת יצה"ר ובעלת בחירה. אך הכלל נמשך מהתלבשה בזה לבוש הגוף.

וכל עניני הלבושים למעלה הם בסוד זה – משנים פעולה למתלבש בהם כפי ענינם. וכן אמרו בענין הנחושת שהוא לבוש שלובשת השכינה. כשרוצה לזון את הקליפות. וכן בתיקונים, לבושים דלביש ברמשא לא לביש בצפרא. כי

of which they are in the same position or come under one category. In some cases they may be completely equal. However, the equality of the Line is absolute on all levels, and this should be obvious from all the proofs we have adduced, because the action of the Line is literally equal on every level without any change at all.

However, the soul, which is the garb within which the Line is clothed... The garb (לבוש, *levush*, a "garment", corresponding to the צלם, *tzelem*, "form" or "likeness") is an intermediary between the soul and the body, relating to the body. When the soul clothes itself in this garb, it executes the necessary functions in accordance with the nature of that body, but when it is outside of the body, it does not act in that way. This is the garb with which the Holy One, blessed be He, clothes the soul when it enters the body, and the *Zohar* (*Mishpatim* 96b) explains that if it were not for this garb, the soul would have no connection whatever with the body. Prior to its entry into this world, the soul was like an angel without an evil inclination and without free will. However, on entry into the body, the soul became invested with an evil inclination and with free will. This is the result of its being clothed in this garb of the body.

Just as the garb of the soul affects the way it acts in the body, so too all the different garbs of the various Sefirot and Partzufim affect and change the action of the Line clothed within them in accordance with their particular nature. We find this idea in the statement in the *Zohar* (*Terumah* 139a) that bronze is a garment worn by the Indwelling Presence in order to give nourishment to the realm of the husks (קליפות, *kelipot*). Similarly, the

העצם הוא אחד תמיד, ומתלבש בלבושים שונים, ועל פי ענינם פועל כל הפעולות השונות שפועל. ותראה שכן מצינו שכתוב, "ויעט כמעיל קנאה וילבש צדקה כשריון". ולפי הענין הזה ברצות הרצון העליון להכניס הקו לנהג את הרשימו, שהוא רחוק ממנו כגוף מן הנשמה, הוצרך הלבוש האמצעי ביניהם, כמו שיש בין הגוף והנשמה, ואז בהתלבשו שם – פועל ברשימו מה שיש לו לפעול:

ג. זאת נעשית לכל פרצוף לפי מה שראוי לו, כל פרצוף לפי מה שהוא צריך לקבל ההנהגה מן הקו השוה. אך אין קבלת הפרצופים ממנו אלא על ידי הלבוש הזה. אם כן הלבוש הזה צריך שיהיה בכל פרצוף לפי מה שהוא, כדי שבכל אחד מן הלבושים האלה יפעל הקו פעולתו השוה:

ד. ובה נבחנים הפרצופים זה מזה, כי כל הבחנות שנבחין בספירות למעלה, צריך שיהיה על פי סדר דמות אדם למטה, כדלקמן. שהרי דמות זה משתרש למעלה בכל המדרגות. וכמו

Tikkuney Zohar (Tikkun 22, 65a) states that "The clothes that He wears in the evening, He does not wear in the morning..."). For the essence is always one and the same, but He clothes Himself in different garbs and executes all the different actions that He performs according to the nature of these various garbs. We see this written explicitly: "And He wore righteousness as a coat of mail. and He put on garments of vengeance for clothing " (Isaiah 59:17). Thus, when the Supreme Will wanted to bring in the Line to govern the Residue, which is as distant from Him as the body from the soul, an intermediary garment was needed between them, just as the soul needs an intermediary garment in order to connect with the body. It is through this garb that He does what He has to do in the Residue.

...is made to match each Partzuf according to what it is... Each Partzuf has its own distinctive "garb" depending on the governmental power which it needs to receive from the Line, which is equal on all levels. The Partzufim can only receive from the Line through this garment. If so, this garment must exist in each Partzuf according to its nature, in order that the Line may act equally through each one of these different garbs.

...and this is what distinguishes the Partzufim from one another. For all the different aspects of the Sefirot above correspond to the order of the Form of Adam as we find it here below in this world (as will be discussed later). For this form is rooted above on all levels. And just as we can make inferences from the

שנוכל לדון מן הספירות אליו,
 כך נוכל לדון ממנו לספירות,
 וכדלקמן. והרי אנו רואים
 שהגופות שוים בבחינת האדם
 בצורתם הכללית, וההפרש בין
 איש לחבירו בענין המדות
 והחכמה ויקר השכל – היא
 בנשמה. וההפרש באיש עצמו
 בין זמן לזמן, וכל עניני הנהגת
 הגוף ופעולותיו – מן הנשמה הן.
 ובאמת כך הוא למעלה. וכן
 תמצא כפי הנלקט מכל
 הדרושים אשר להרב הקדוש
 האר"י זללה"ה, וכל המאמרים
 מרשב"י זללה"ה. סוד כל זה הוא
 המוחין, שהם הפנימיות של
 הפרצופים, שבהם כל ההנהגה,
 וכל הפרצוף מתנהג על ידם. והם
 משתנים בפרצופים עצמם מזמן
 לזמן, ומשנים עניניהם
 ופעולותיהם, וכמו שאפרש לך
 לקמן במקומו. ואלה הם
 הנקראים בשם לבוש הזה לקו
 הפנימי, שבהם ו, נבחנים
 הפרצופים זה מזה ככל עניניהם,
 אם במהותם, פירוש – להיותם
 חסד דין רחמים, אם בכמות
 ערכם, פירוש – להיותם גדולי
 הערך או קטני הערך. כי לפי מה
 שהם – כך מקבלים הארה מן
 הקו המלוכש בם. וזהו:

Sefirot to add to our understanding of the Form of Adam, so we can make inferences about the Sefirot from the Form of Adam as we find it in this world, as will be discussed later. Now we see that all human bodies have the same general form. The differences between one person and another in terms of character traits, wisdom and intelligence lie in the soul. Similarly, the differences in one and the same person at different times and in all that pertains to the conduct of the body and its actions derive from the soul.

It is truly the same in the upper realms, and so you will find throughout the writings of the ARI and in all the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai. The fundamental concept here is that of the mental powers (מוחין, *mochin*): these are the inner essence (פנימיות, *pnimiyut*, the "soul") of all the Partzufim. They are the source of all government, and each Partzuf is governed by its mental powers. These mental powers change in the Partzufim themselves at different times, thereby affecting and changing their nature and functioning, as I will explain to you below in its proper place. These mental powers are what we call the "garb" of this inner Line, which is the soul of the souls. It is through these different garbs that the Partzufim are distinguished from one another in all their various different aspects, both qualitatively -- whether they incline towards Kindness, Judgment or Mercy -- and quantitatively, in terms of whether they are great or small in stature and value. For according to what they are, so they receive light from the Line garbed within them.

ה. שאין השינוי בקו, אלא בלבוש שלו, שהיא הנשמה, כי לכאורה יקשה שינוי הפרצופים זה מזה בענין גדולת ערכם, כי הנה זה תלוי לפי קרבתם או ריחוקם מא"ס ב"ה. אך קו הא"ס ב"ה עומד בכל המדרגות בשוה, אם כן היו צריכים להיות כולם שוים. אך הענין הוא זה שפירשתי, כי אף על פי שהקו שוה, אבל הלבוש הוא משתנה, וכפי ערך הלבוש כך הוא מקבל מן הקו. ונמצאו הפרצופים גדולים וקטנים – ולפי מה שמוכן הנשמה שלהם לקבל מן הקו שבה.

ותבין ממה שנאמר במאמר הזה ובמאמר הקודם, כי שלשה דברים יש בספירות, הכלים, המוחין, והאורות הפנימים ומקיפים. הכלים הם מדרגות הרשימו, החוקים הנמצאים אחר העלם השלמות. והאורות הפנימים ומקיפים, הם מה שהא"ס נמצא בכל המדרגות. והמוחין הם הלבושים הנעשים בכל פרצוף לפי מה שהוא, שבהם נמצא השקפת הא"ס ב"ה כנ"ל.

והמוחין יש בהם נפש רוח נשמה חיה יחידה מצד עצמם. ואין חיה יחידה אלו – המקיפים שאנו

Thus: **The difference is not in the Line but in its garb, which is the soul.** For the difference between the different Partzufim in terms of their stature could be seen as problematic, because this depends upon how close to or far away from Eyn Sof, blessed be He, they are. But since the Line of Eyn Sof, blessed be He, is completely equal on all levels, it would seem that they should all be equal in stature. However, as I have explained, although the Line is exactly the same, the garments are different, and each Partzuf receives from the Line according to the nature of the garb. Thus the Partzufim may be great or small depending on the preparedness of the soul of any given Partzuf to receive from the Line within it.

From the discussion in this and the previous Opening, you should understand that there are three aspects to the Sefirot: (1) the vessels; (2) the mental powers; (3) the inner and encompassing lights. The vessels are the different levels of the Residue -- the laws that exist after the concealment of perfection. Through the inner and encompassing lights, Eyn Sof is found on all the different levels. The mental powers are the garments (of the Line) and are made to suit each Partzuf depending on what it is. It is through these mental powers that Eyn Sof, blessed be He, connects with and governs each one according to its particular nature, as discussed above. The mental powers include a Nefesh, Ruach, Neshamah, Chayah and Yechidah in their own right. The Chayah and Yechidah here are not the

מזכירים מאורות פנימים ומקיפים, כי הרי תמצא שהדרושים סותרים זה את זה לגמרי, ולא אאריך בזה עתה, כי הוא דבר נראה לעינים בדרושים שנאמר בענין המוחין, ומה שנאמר בענין א"ס ב"ה ומקיף. והתירוץ הוא זה שאמרתי עתה, ותמצא בזה הכל מבואר, כי יש גם כן לענין זה של האורות דרך פרטי להתפשטותם. וכן הם מגיעים לפרצופים באותו הדרך הנאמר שם. בלבוש של החכמה וחלוק של בינה, והכל כמוזכר שם.

ענין זה במראה, יראה הפרצופים במוחיהם עם הקו פנימיות שוה בכולם:

פתח ל

הקדמה כללית להשתלשלות ההנהגה מהצמצום:

בצמצום הושרש שילכו הדברים לפי הנהגת העולם עד הסוף, פירוש – שיוכלו הקלקולים להמצא, אך שסוף הכל יחזור הכל לתיקון האחרון, שהיחוד יראה לאמיתו. ועל פי הדרך הזה הושם החק – שסוף דבר נעשה המציאות בסוד טוב ורע, גם את זה לעומת זה, דהיינו שיתפשט ענין הספירות בכל מדרגותיהם

same as the encompassing lights of which we speak in connection with the "inner and encompassing lights" (see Opening 28), for otherwise, various passages in the writings of the ARI would be completely contradictory. However, I will not expand on this now, because it is something that is quite visible in the passages which speak about the mental powers and those which speak about Eyn Sof, blessed be He, and the encompassing level. The way to resolve the contradictions is as I have explained here, and this way you should find everything to be clear. For the lights have their own individual way of spreading forth, and thus they reach the Partzufim in the same way discussed there, be it in the "garb" of Wisdom or the "undershirt" of Understanding, all as discussed there.

In the prophetic vision, the Partzufim thus appear with their mental powers together with the Line, which is the inner essence equal in all of them.

Opening 30

The rule of good and evil and the rule of unity

It was rooted in the Tzimtzum that the government of the universe should follow its course until the end. This means that flaws can exist, but in the end, everything will return to the final state of repair, when the true essence of God's unity will be seen. In accordance with this pathway, the axiomatic law was instituted that would eventually bring about the formation of a realm of existence based on good and evil -- "God made also this one against this one" (Kohelet 7:14). This means that the entire array

וכל תולדותיהם, הכל לצד
ההטבה. ושיברא בריאה אחת
שיהיה בענינה כל קלקולי הטוב,
והיא הנקראת ס"א. ויהיה הכוונה
שיתגבר כח ההטבה, עד שכל
קלקול יחזור לתקון, ואז יודע
היחוד לאמיתו.

עד עתה דברנו ממה שנעשה
בראשונה בחידוש הדרך
המוגבל, ועניני התקשרו עם
הבלתי – תכלית, מכאן והלאה
נדבר מן ההשתלשלות – מה
שנעשה אחר זה. והוא התפרט
הכלל שברשימו לחלקיו, לפי כל
ההכנות שהוכנו כבר בענין זה,
שהם אותם שזכרנו. ועתה נאמר
המונח הראשון של ההשתלשלות
הזה, ויהיה זה החק הכללי שבכל
מה שנמצא מכאן ולמטה:

חלקי המאמר הזה הם ג'. ח"א,
בצמצום הושרש וכו', והוא מה
שהוטבע בתחלה במעשה
הראשון הזה, לפי ענין
השתלשלות הצריך להשתלשל
ממנו. ח"ב, וע"פ הדרך הזה וכו',
והוא מה הם הענינים היוצאים
בהשתלשלות מן השורש הזה.
ח"ג, ויהיה הכוונה וכו', והוא מה
תהיה הכוונה בענינים האלה:

of the Sefirot was to unfold on all
their levels with all that they
generate, all with a view to
bestowing good, while a created
realm was to be brought into
being that would involve every
kind of defect and lack of
goodness. This is called the Other
Side. The intention is that the
power to bestow good should gain
sway, until every flaw returns to a
state of repair, and then the true
essence of God's unity will be
known.

*Until this point we have discussed
what happened when the path of
limitation was first introduced and
how it is bound up with the Unlimited.
From this point on we will be
discussing how things developed
thereafter, and how the totality of the
Residue became divided into different
parts in accordance with what had
already been prepared. We will now
discuss the first axiom of what
developed, which is the overall law
that governs everything that exists
from here and below.*

The proposition consists of three parts: **Part 1: It was rooted in the Tzimtzum...** This explains what was embedded from the outset in this first act of Tzimtzum in accordance with what had to develop from it. **Part 2: In accordance with this pathway...** This explains what it is that develops out of this root. **Part 3: The intention is...** This explains what is the purpose of all this.

חלק א:

א. בצמצום הושרש שילכו הדברים לפי הנהגת העולם עד הסוף, פירוש – שיוכלו הקלוקלים להמצא,

וזה, כי כבר שמעת איך רק זאת היא כל חכמת הקבלה – לדעת הנהגתו של הרצון העליון, על מה ברא כל הבריות האלה, ומה הוא רוצה בהם, ומה יהיה סוף כל סבובי העולם, ואיך מתפרשים כל הגלגולים האלה אשר בעולם, שהם כל כך זרים. כי כבר שיער הרצון העליון בעצמו סיבוב ההנהגה הזאת הגומרת בשלמות הגמור. ואלה השיעורים הם מה שאנו מפרשים בסוד ספירות ועולמות.

והצמצום, כבר שמעת, שהוא השיעור הראשון ששיער הרצון העליון לברוא כל הנבראים. וזהו מה שקראנוהו כבר מקום כל העולמות, שאמרנו גם כן שהוא מקום מספיק לכל המציאות הנמצא. ונמצא, שודאי בתחלה היה משוער אצלו מה יהיה מציאות הנמצא, ועל פי זה עשה המקום שיהיה מספיק לכולו. והשיעור הזה הוא הדרך המוגבל, שאמרנו כבר שהיה כלול בו, והוא שיצא אחר כך בסוד רשימו

Part 1:

It was rooted in the Tzimtzum that the government of the universe should follow its course until the end. This means that flaws can exist...

You have already heard that the entire wisdom of the Kabbalah is only to understand the government of the Supreme Will and for what purpose He created all these different creatures, what He wants from them, what will come at the end of all the cycles of the universe, and how all these strange cycles are to be explained. For the Supreme Will Himself already calculated the entire cycle of government ending with complete perfection. These calculations and measures are what we are explaining when we speak about the Sefirot and the worlds.

As you have already heard, the Tzimtzum was the first calculated measurement by the Supreme Will in order to create all His creatures. We have already called this the Place of all the worlds, and as we have also said, this Place is sufficient for the whole of existence. He therefore surely calculated from the very outset what this existence would be, and He made the Place accordingly, sufficient for all of it. This calculated measurement constitutes the pathway of boundaries and limits which, as we have already said, was subsumed within Eyn Sof. Afterwards it came forth in the form of the Residue in this Place. The act of limitation, which made it possible for independent creatures to exist, is called the Place,

בתוך המקום הזה.

נמצא המעשה הראשון הוא המקום הנעשה בצמצום, שזהו החידוש הראשון כשסילק הא"ס ב"ה את בלתי – תכליתו שבזה ניתן מציאות לדרך המוגבל להתגלות ולפעול. הדרך המוגבל הוא הסדר שבו ילכו הדברים לפי הנהגת העולם. אם כן – "בצמצום הושרש שילכו הדברים לפי הנהגת העולם".

שתי ידיעות יש בזה הענין,

א' – שהמקום עצמו, שהוא שורש לתחתונים, צריך להבין לו שורש לעצמו. ופירוש הענין הזה הוא, כי לא נאמר הואיל והא"ס ב"ה ברא את העולם כך בסדר הזה שבראו – זה מה שהיה יכול לברוא, ולא בדרך אחר. פירוש – דרך משל נאמר, שנעשו כל כך עולמות, לפי שהעולם הראשון הוא אור כל כך גדול שאי אפשר לנבראים לקבלו. וכן דברים כיוצא באלה, שאומרים – הוצרך כך מפני שלא היה [יכול] בלא זה. לא נאמר שהא"ס ב"ה היה מוכרח לפעול כך, ח"ו, כי הא"ס ב"ה צריך להבין אותו – כל – יכול בכל מיני יכולת שהמחשבה תופסת, ושאינה

while the revelation of the realm of limits -- existence itself -- is the Residue left from the Light of Eyn Sof. Thus the first act was the formation of the Place brought about by the Tzimtzum. This Place was the first innovation produced when Eyn Sof, blessed be He, removed His limitlessness. This gave existence to the new pathway so that it could be revealed and operate. The pathway of limitation is the order underlying the course of the government of the universe. If so -- **It was rooted in the Tzimtzum that the government of the universe should follow its course...**

There are two things that we must know here:

1. Inasmuch as this Place is the root of the lower realms and beings, we must understand what is the root of the Place itself. To explain: We cannot say that because Eyn Sof, blessed be He, created the universe in its present order, this is what He was able to create and He could not have made it in any other way. An example of such an argument would be if we were to say that exactly so many worlds had to be created because the light of the first world was so great that it was impossible for the creatures to receive it. A similar argument is to say that a given thing was necessary because it would have been impossible without it. But we cannot say that Eyn Sof was forced to act in this way (God forbid). We must understand that Eyn Sof is completely all-powerful, possessing every kind of power that the mind can and cannot grasp.

תופסת.

סוף דבר – לא שום גבול ולא שום מקרה אחר אפשר לשים בא"ס ב"ה, אלא הוא ארון הכל. והטבע הזה שאנחנו רואים אותו בעינינו בכל המוחשות שבו – הוא עשאו כך במוחשות האלה. והוא אינו מוגבל תחת שום סדר או חק כלל ועיקר. אלא כל מה שאנו אומרים – אי אפשר בלאו הכי, ר"ל לפי דרך ההדרגה אי אפשר כן. וזה אמת, שלפי דרך ההדרגה אי אפשר להוציא נבראים תחתונים, דרך משל מן א"ק, ושיקבלו אורו, כי אחר שטבע ההדרגה עשוי לפי מה שאנו מבינים בו, אי אפשר לבריה שפלה לקבל אור הכתר העליון. אך כל זה אחר שידענו שרצה א"ס ב"ה בהדרגה. אבל אם הא"ס ב"ה לא היה רוצה בזה, היה יכול לעשותו כמו שהיה רוצה.

נמצא לפי זה, שראשית ידיעת ההנהגה תלוי בהדרגה, שהוא המונח הראשון שרצה בו א"ס ב"ה, ועל פי הרצון הזה עשוי המקום. הלא תראה כי הצמצום עצמו הוא על פי הקדמה זאת. שאם לא כן, היה א"ס ב"ה יכול בלא שום צמצום לפעול כרצונו

The end of the matter is that there is not a single limitation or other accident that we can possibly ascribe to Eyn Sof, blessed be He, except that He is the Master of all. The natural world that we see and experience with our eyes and other senses was made by Him just as it is, with all the sense perceptions to which it gives rise. But He is in no way subject to the limits of any order or law. Wherever we say that something would not have been possible without a certain given, what we mean is that according to the way of gradation and measure, it would have been impossible otherwise (see *Etz Chaim, Iggulim VeYosher* 11b). Thus it is true to say that the way of gradation and measure made it impossible to bring forth the lower worlds directly from Adam Kadmon, for example, in order for them to receive this light. For according to the way we understand the nature of graded measure, it is not possible for a lowly creature to receive the light of the Supreme Keter. But all this is after we know that Eyn Sof wanted graded measure. If Eyn Sof had not wanted this, He could have done it any way He might have wanted.

Accordingly, the first thing to be understood about the government of the worlds is that it depends on gradation and measure. This is the first foundation that Eyn Sof, blessed be He, willed, and the Place was made according to this will. The very fact of the Tzimtzum itself shows that He wanted gradation and measure, for if not, Eyn Sof, blessed be He, could have made the lowest of all creatures according to His will without any Tzimtzum whatever. On the contrary,

כל הנבראים היותר תחתונים. ואדרבא, הצמצום הוא השורש הראשון של הקדמה זאת, שהרי כיון שרצה לצמצם עצמו כדי להוציא נמצאים, הרי שרצה להעמיד האור בערך עם התולדה שתצא ממנו, שעל כן סילק בלתי-תכליתו מזה, ואז יצא המקום שיצא, שהוא דרך ההנהגה על פי ההדרגה. והרי אם לא היה מצמצם אורו, היה נותן מציאות מן מקום אחר לנבראים,

שהרי היה בוראם בלא ענין הדרגה. אם כן נבחין עתה, הליכת הדברים בהנהגה הזאת – זהו המקום. אך שיהיה זה המקום לנבראים – זה הושרש בצמצום עצמו. ותבין לפי מה שאמרנו, שאם לא היה הצמצום – לא די, שאף על פי שזה המקום היה כלול בכת, הרי לא היה יוצא בפועל. אם כן הצמצום הוא סיבה לו, אלא שהיה יכול לימצא מן מקום אחר.

הידיעה השניה נמשכת מן הראשונה, והיינו ששיעור הצמצום עצמו הוא עשה המקום לפי מה שהוא. פירוש – שאפילו בדרך מוגבל היה יכול העולם להיות בדרך אחר. והנה הכל – יכול כולל הכל ודאי. ונמצא כיון

the Tzimtzum is the first foundation of what we are explaining. Since He wanted to contract Himself in order to bring forth creatures, clearly He wanted to put the light on a level corresponding to what was to be born out of it. That is why He removed His limitlessness from here, bringing forth the Place that came forth -- the pathway of government by gradation and measure, though certainly, if He had not contracted His light, He could have brought His creatures into being from elsewhere.

If so, we may say that the roots of graded, measured government lie in this Place. But that the Place of the created realms and beings should be one of gradation and measure, as opposed to one following some other pathway, is rooted in the Tzimtzum itself. On the basis of what we have explained here, you can understand that, had it not been for the Tzimtzum, even though this Place was included in Eyn Sof in potential, it would not have emerged in actuality. If so, the Tzimtzum was the cause of the Place, yet it could have come into being in some other manner.

2. The second thing we have to know derives from the first. This is that the degree of the actual Tzimtzum itself is what made the Place the way it is. What this means is that, even following the pathway of limitation, the world could have been made differently. For the All-Powerful certainly includes everything, and thus a variety of different possible kinds of places could have been

שכמה מיני מקומות יכולים להיות לתחתונים כנ"ל, כולם נכללים בכל – יכול, אם כן מה שרצה הכל – יכול להניח – זה נשאר מקום לתחתונים. ואיך (נשער) [נשאר] זה? אלא מה שרצה שלא יהיה – [נסתלק], ונכלל שם גם כל המקומות האלה שלא הוציאים לפועל. אם כן נאמר, כפי שיעור הסילוק – כך הוא המקום הנשאר, אם היה מסלק יותר – היה המקום פחות מזה, ועל כל פנים היו העולמות נמצאים. או אם היה מסלק פחות – היו העולמות יותר גדולים, ואף על פי כן נמצאים. אם כן שיעור הצמצום הוא העושה שילכו הדברים כמו שהולכים עתה.

והנה אם נבקש טעם לשיעור הזה, היינו יכולים להשיב – "וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד", שאין לנו לחקור על זה, שהוא מה שאין אנו עוסקין בו, כמבואר במקומו. עם כל זה יש לתרץ תירוץ מספיק גם לזה, והוא, שרק בענין ההדרגה הזאת – ידע הרצון העליון ששייך ענין הרע שצריך לחזור לטוב, ולא בטבע אחר כלל:

brought into existence for the lower realms, all included in the All-Powerful. If so, only that which the All-Powerful wanted to leave from among all the different hypothetical possibilities actually remained as the Place made for the lower realms and beings. And how was it that this remained? That which He did not want to exist departed, including all these possible places that He did not actualize. If so, we may say that the Place that remained was determined by the measure of that which He removed. Had He removed more, the place would have been less than it is, yet the worlds still would have existed. Had He removed less, the worlds would have been greater, but they still would have existed. If so, it is the degree of the Tzimtzum that makes things go the way they go now.

If we seek a reason for this degree of Tzimtzum, we could answer: "And God saw all that He made, and behold it was very good" (Genesis 1:31) -- we cannot speculate about this, for it is outside the bounds of our knowledge, as explained earlier (see Openings 14-15). Nevertheless, it is possible to give a satisfactory answer even to this, namely that the Supreme Will knew that turning evil back to good would only be applicable under a graded, measured order and not under some other kind of order.

ב. שילכו הדברים לפי הנהגת העולם עד הסוף, שהנה עתה הדברים הולכים בדרך הבחירה ושכר ועונש, ועל פי דרך זה יהיו כל הקלקולים. וזה ודאי תולדות הצמצום לפי הדין שנתחדש בו. ואחר כך א"ס ב"ה ירצה להחזיר כל רעה לטובה בסוד היחוד. אך לא תחשוב שזה הוא דרך חדש שימצא אחר כך. אלא סוד הענין הזה הוא – "אין כל חדש תחת השמש", בראשונה הוכנו הדברים בדרך זה, והיינו ששיער א"ס ב"ה כל ההנהגה כמו שהיה באמת מתחלה ועד סוף. והתיקון עצמו, גם כי נראה שהוא הפך הצמצום ותולדותיו, האמת הוא שמתחלה שיער כך, ועל פי הכוונה הזאת נעשה הצמצום:

ג. שיוכלו הקלקולים להמצא, זהו ענין העלם השלמות שזכרתי, היינו כי הא"ס ב"ה הוא תכלית השלמות, שאי אפשר ליפול בו שום חסרון כלל, כי כל מה שהיה יכול להיות חסרון – הרי שלמותו כבר הספיק לשלול אותו.

וזה הדבר נמצא בו מצד שלמות חוקו, אבל נקרא זה בכת, שהרי לא היה החסרון מעולם בפועל, שיהיה שלמותו משלים עליו. ולא

...that the government of the universe should follow its course until the end. For under the present order, everything is based on choice, reward and punishment, with all the associated flaws and defects. This is certainly the result of the Tzimtzum, where the origins of strict judgment lie rooted. Afterwards Eyn Sof, blessed be He, will want to bring the evil back to good through the revelation of His unity. However you should not think that the latter is a new path that will come into existence only later. The underlying principle here is: "There is nothing at all new under the sun" (Kohelet 1:9). From the very outset everything was prepared in this way. Eyn Sof, blessed be He, calculated the entire governmental order the way it would truly be from beginning to end. Even though the repair itself appears to be the very opposite of the Tzimtzum and what resulted from it, the truth is that He calculated it this way from the very outset and produced the Tzimtzum accordingly.

This means that flaws can exist... This is bound up with the concealment of perfection that I have mentioned. Since Eyn Sof, blessed be He, is the ultimate perfection, it is quite impossible to ascribe any deficiency whatever to Him, for if there were any possible deficiency in Him, His perfection is sufficient to negate it. The negation of any possible deficiency is intrinsic to Him because of His axiomatic perfection.

However, His ability to negate any possible deficiency remained potential as long as there was never an actual deficiency that His perfection would have to negate. Until an actual deficiency came into existence, we would have had no clear knowledge at

ידענו מפעולות השלמות בבירור שלם, כי אין האור ניכר אלא מתוך החשך. כי כשאין אנו יודעין מה חסרונות גורם החשך – אי אפשר לדעת מה טוב ושלמות גורם האור. על כן לברר זה הדבר בפועל – צריך לפעול פעולה אחת שהשלמות יתעלם ממנה, ואז יראו כל החסרונות שיש להם מציאות בהעלם הזה. ואז נדע למפרע מה הם החסרונות שהשלמות הקדום שולל אותם.

וזהו ממש ענין הספירות בסוד הרשימו, דהיינו הנהגת השכר והעונש, שהם עשויות על פי ההעלם הזה. ומכאן זה הרי נמצא בפועל הקלקולים, שהם תלויים רק מפני שיש בהנהגה שליטה לדין. וההטבה מסופקת אם תהיה אם לאו, כיון שיש לה מונע, מה שאין כן בשלמות, שאין לה מונע כלל:

ד. אך שסוף הכל יחזור לתיקון, והיינו כי המצא הקלקולים בהעלם השלמות – מברר במופת גמור שהשלמות צריך שיהיה תיקון כל הקלקולים האלה, שהרי בלאו העלמו – אינם. וגם עתה בא"ס המקיף, שהוא מקום השלמות – אינם,

all of how that perfection operates to negate all deficiencies, for the light is only discernible out of darkness. As long as we do not know what deficiencies the darkness causes, it is impossible to know the good and perfection caused by the light. In order to demonstrate this clearly in actuality, it was necessary to produce a work in which perfection is invisible. Then all the deficiencies found within this concealment would become visible, so that with hindsight we can know the deficiencies which the primordial perfection negated.

This is the key to understanding the Sefirot as they appear within the Residue. The Sefirot constitute the governmental order of reward and punishment, and were made in accordance with the concealment of perfection. It is because of this that the flaws and defects exist in actuality, since they are contingent on the fact that the government is subject to the rule of strict judgment, and the bestowal of good hangs in the balance because there is a barrier which impedes it. This is not so in the case of perfection, which has no impediment whatever.

...but in the end, everything will return to the final state of repair. For the existence of flaws and defects when perfection is concealed is clear and complete proof that perfection must be their remedy, since without the concealment of perfection, they did not exist. Even now in the encompassing Eyn Sof -- the place of perfection -- they do not exist, while in the place from which He is concealed, they do exist. However, we

ובמקום שהוא נעלם – ישנם. אך עדיין נקרא שלא נשלמה הידיעה בבירור, כי הקלקולים ראינום בפועל, וגזרנו במופת שהשלמות מתקן אותם, מפני שאינם נמצאים בו. אך לא ראינו בפועל התיקון הזה, ואיזה דרך הוא מהלך. על כן הכוונה היא שימצאו הקלקולים כנ"ל, אך שסוף הכל יחזור לתיקון, ואז יודע השלמות למפרע לגמרי:

ה. לתיקון האחרון, וזהו תשובה למה שרואים שהקלקולים נתארכו כל כך. והעיקר, שלפעמים נראה תיקון, וחזר לאחור, ונמצא השלמות לא נראה עדיין. אך האמת הוא, שמראש ימות עולם הגלגל סובב רק לנקודה אחת, שהוא השלמות האחרון שימצא אחר כל הענינים. ולא היה השלמות, שפעל, בשום זמן ובשום פעם, אלא אדרבא, דרך הסיבוב הוא זה – להתקרב פעם אל הקלקול פעם אל התיקון, ואחר שנתקרב גם אל התיקון – חוזר לקלקול. ולא נכנס עדיין השלמות לעשות את שלו, אלא התיקון האחרון, שהוא בגאולה העתידה שתהיה במהרה הימינו, וכל הנמשך אחריה, זה יהיה גילוי השלמות

must say that the knowledge of His perfection is still not complete. For although we have actually seen the flaws and defects and proved that His perfection is what rectifies them -- since they do not exist in Him -- we have not seen the actual repair and how it proceeds. Thus the intention is that flaws and defects should exist, as explained above, but that at the end of everything they should be brought back to a state of complete repair. In retrospect His perfection will then be known completely.

...the final state of repair... Here is the answer to why the flaws and deficiencies continue for so long. Sometimes a state of repair is evident, after which things go backwards and it turns out that perfection is still not visible as yet. But the truth is that from the first days of the world, the wheel has been turning towards one point only: the final perfection that will reign after everything. So far this perfection has not reigned at any time or on any occasion. On the contrary, the way of the cycle is to come near to ruin, then near to repair, then after approaching repair, to return to destruction and deficiency. So far perfection has not come in to do what is in its power. Only the final repair, which is the destined redemption -- may it come soon in our days -- and all that will follow in its wake, will be the complete revelation of perfection, when evil will turn back to good. After this perfection, there will be no flaws or deficiencies, for the wheel will be at rest from its movement, and the truth will have been clarified. From then on will be the time of delight: to delight in the truth that has been clearly

והחזרת הרע לטוב. ולכן אחר השלמות לא יהיה קלקול כלל, כי כבר נה הגלגל מתנועתו, ונתברר האמת. משם והלאה הוא זמן העונג – להתענג באמת שנתברר.

ותראה המופת בזה ברור, בכל זמן שחשבנו שהיה תיקון, שהיה השלמות פועל, או מתחיל לפעול, לא היה התיקון מגיע אלא לישראל בלבד. אך אומות העולם היו עומדים במרדם. ודברי העולם בקלקולם, מיתה היתה, טומאה היתה, יצה"ר היה. אך השלמות – רוצה לומר שלא יהיה עוד שום קלקול, והכל יהיה מתוקן. וכן תראה שלעתיד לבוא אפילו אומות העולם יתוקנו, ומקרא מלא צווח ואומר, "ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה" וכו', "כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה" וכו'. בבהמות – "וגר זאב עם כבש" וכו', "לא ירעו ולא ישחיתו", והמות – "בלע המות לנצח", והטומאה – "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ויצה"ר – "והסירותי את לב האבן משרכם".

זה נקרא פעולת השלמות – שמחזיר הרע עצמו לטוב. אך כל הזמנים הטובים הראשונים לא

manifested.

This is clearly proven by the fact that every time we thought the world was approaching a state of repair and that perfection was operating or starting to operate, the repair affected only Israel. But the nations of the world continued their rebellion, and the world remained in a state of ruin. There was still death, there was still impurity, and there was still an evil inclination. True perfection means there will be no more flaws and deficiencies, and everything will be rectified. Thus in time to come even the nations of the world will be rectified. The Bible explicitly states loud and clear: "On that day, Israel will be the third with Egypt and with Assyria, a blessing in the midst of the earth" (Isaiah 19:24). "For then I will turn to the peoples a pure language..." (Zephaniah 3:9). Even the animals will be rectified: "And the wolf will dwell with the lamb." (Isaiah 11:6). "They will not do evil and they will not destroy..." (ibid. v. 9). As for death: "He will consume death for ever" (ibid. 25:8). As for impurity: "I will remove the spirit of impurity from the earth" (Zechariah 13:2). As for the evil inclination: "And I will remove the heart of stone from your flesh" (Ezekiel 36:26).

These are examples of the operation of perfection, where evil itself turns back to good. However, all the earlier good times were caused by the operation of the Sefirot in the mode of

היו אלא מצד הספירות בדרך השכר והעונש, ושבהם הדבר שקול, אם לשלוט הקדושה על הס"א, והס"א תהיה נכפפת תחתיה ולא תוכל להרע, אך לא שתחזור טוב, אלא שתהיה קשורה ככלב רע בשלשלת, או שח"ו הס"א תשלוט ותעשה הרעות הגדולות שיש בטבעה לעשות.

ובזמנים הטובים שלטה הקדושה כל כך, שאף על פי שהרע היה נמצא בעולם, לא היה יכול לפעול, והיה כפוי ומשועבד. רק דור המדבר במתן תורה היו הולכים על דרך גילוי השלמות על ידי משה, שהוא היה שלם בסוד הפנימיות, כמבואר בזוהר בכמה מקומות ממנו, ולכן נאמר בהם – "חרות על הלוחות".

ועם כל זה לא היה השלמות עצמו שפעל, אלא היה הכח היותר חזק, הקרוב לשלמות, שהוא בסוד המוחין, כמ"ש למעלה. אך גם זה נחשב מגלגול הגלגל, שמצד סיבוב מצד המוחין הנכללים בו, מתקרב ענינו הרבה לשלמות, וכחו גדול

reward and punishment. In this mode, everything is evenly balanced. Either the Side of Holiness can hold sway over the Other Side, so that the Other Side is subdued and unable to cause harm, even though it does not actually turn back to good but is tied up like a dog on a leash. Alternatively, God forbid, the Other Side can hold sway and perpetrate the worst evils in its power.

In the good times, holiness held sway to such a degree that even though evil existed in the world, it was unable to act but was bound and subordinate. Only the Generation of the Wilderness at the giving of the Torah were going on the way to the revelation of perfection through Moses, who was complete and was the embodiment of the inner essence, as explained in several passages in the *Zohar*. Accordingly it was said of that generation: ".the writing of God was engraved upon the tablets" (Exodus 32:16). The Hebrew word for "engraved" [חרות, *charut*] may be read as "freedom" [cherut, חירות], teaching that they were "free from the Angel of Death and free from servitude to the nations." (*Eruvin* 54b; *Zohar* II, 46a, 114a).

Even so, it was not perfection itself that was operating but rather the strongest force near to perfection: higher consciousness -- the "mental powers" (מוחין, *mochin*) mentioned earlier. However, this too is considered part of the turning of wheel. For the mental powers that are included as part of the cycle come very close to perfection and have great power to rectify things. This was the great power of the generation of

להתקן הדברים על ידו. וזהו הכתוב הגדול של דור המדבר, וז"ס התורה שנתנה להם, שהוא סוד היחוד העומד לשמור על כל פנים, אפילו בזמן הקלקולים, שאם לא כן היה העולם חרב ח"ו, ולכן התורה נתנה פעם אחת לעולמים.

אך זה אינו נקרא פעולת השלמות, אלא פעולת ההעלם, שיש בו על כל פנים איזה בחינה מן היחוד עצמו. לפיכך אמרנו שהיא מצד המוחין, כי בסוד המוחין נמצא ענין זה של המצא ענין היחוד גם בזמן ההעלם, להיות המוחין הכתוב היותר חזק ומתקרב ומתיחס אל השלמות. אך פעולת השלמות עצמו יהיה רק לעתיד לבוא, והוא סוד, "תורה מאתי תצא", שפירשו ז"ל – חידוש תורה מאתי תצא. שהתורה לא נתנה מתחלה אלא בסוד מה שיש בבנין הגלגל עצמו – הארה מלחינת היחוד מפני קיום העולם. אבל לעתיד לבוא תנתן בשרשה העליון, דהיינו היחוד הפועל לפי עצמו. ולכן אחר כך לא יהיו עוד קלקולים כלל.

יש להקשות, איך נאמר שבהעלם עצמו נמצא איזה ענין

the wilderness. The Torah given to them is on the level of the unity which at least stands guard even during the period of flaws and deficiencies, for if it were not so, the world would be destroyed, God forbid, and therefore the Torah was given once for all eternity.

However, this is not called the operation of perfection, but rather the operation of concealment, which in any event does contain some aspect of God's actual unity itself. This is why we have said that the good times came about through the influence of these mental powers. For it is through the mystery of these mental powers that unity is to be found even in the time of concealment, because these mental powers are the force that is the strongest, nearest and most closely related to perfection. However, perfection itself will operate only in time to come, when "Torah will come forth from with Me" (Isaiah 51:4) -- meaning that a new level of Torah will come forth from God (see *Vayikra Rabbah* 13:3). This means that initially the only aspect of the Torah that was given was that which is bound up with the building of the cycle itself, a radiation of God's unity to keep the world in existence. However, in time to come the Torah will be given from its supreme Source, which is the unity operating as what it truly is in itself. For this reason, there will be no more flaws and deficiencies at all after this.

It could be objected: How can we say that the concealment itself contains some aspect of unity? Surely the purpose of the concealment was to

מן היחוד, הלא ההעלם עשוי כדי להראות כל החסרונות, וכדי להראות תיקון כולם לגמרי על ידי שלמותו, שיהיה שלמותו נודע בפועל. אבל אם בהעלם הוא רוצה ליגלות באיזה צד, נקרא שאינו מניח החסרונות לגמרי, וממילא בתיקון האחרון אין שלמותו נודע לגמרי.

תשובה, ההעלם לא יוכל לעשות שמה שישנו ודאי – שיעדר מציאותו. ורוצה לומר – תחשוב כמה חסרונות שתרצה, אבל מציאותו ית"ש הוא מוכרח מעצמו, ואם כן לא תוכל לחשוב חסרונות אלא אחר ההקדמה הראשונה שיש אלוה ודאי, אלא תאמר שהוא מתעלם, ולכן יצאו החסרונות, אך מציאותו נמצאת ודאי. אם כן בהעלם עצמו – דבר אחד נשאר קיים, שהוא מציאותו ית"ש, ומציאות שלמותו, שהכל אחד. וזה מה שנותן קיום לעולם שלא יחרב, שהרי מציאות אחר זולתו – אי אפשר לחשוב כלל. אך מציאותו הוא טוב שלם, אם כן אי אפשר לחשוב שום רע שלא יהיה עומד עליו באיזה צד מציאות הטוב השלם.

ותראה ראייה מבוררת, אם היה

manifest all possible deficiencies, and to show how they can all be completely rectified only through His perfection, in order that His perfection may be known in actuality rather than merely in potential. But if He wants to be revealed in some aspect within the concealment, this means that He does not allow the imperfections complete rein, with the result that in the final repair His perfection is not completely known.

The answer is that the concealment cannot make what certainly exists cease to exist. No matter how many flaws and defects you can think of, His existence, blessed be His Name, is intrinsically necessary. If so, it is impossible to conceive of any deficiencies except after the initial axiom that God certainly exists. You have to say that He is concealed and this is why the defects emerged, but His existence is a certainty. If so, even within the concealment itself, one thing remains enduring. That is His existence and the existence of His perfection -- for they are one and the same. This is what sustains the world in being and prevents it from being destroyed, for any other existence besides Him is inconceivable. But God is perfect goodness. If so, it is inconceivable that there is any evil that is not in some way subject to perfect good.

This can be clearly proved. For if evil were in complete control without

נמצא רע שולט לגמרי בלא שום רשות אחר עליו, היה נקרא הרע רשות בפני עצמו, אך כיון שידענו שמציאות הא"ס ב"ה הוא מוכרח, הרי אין מקום כלל לרע גמור לשלוט כלל וכלל. אם כן אפילו שתחשוב כל רע שבעולם, אי אפשר שלא תבין שיש מציאות אחד של טוב, שכיון שהוא מחויב המציאות – שולט על הרע הזה. והתולדה מזה – שלא יוכל לשלוט שליטה גמורה, ונמצא מחריב את כל העולם. אלא המציאות המחויב יכול להתעלם כמו שהוא רוצה, אמנם מציאותו לא יהיה מוכחש

, וממילא אי אפשר לעולם להתחרב. נמצא בהעלם עצמו יש ענין היחוד הבלתי מוכחש. עוד יש להקשות, ואם התורה היא מצד ענין היחוד המתגלה אפילו בהעלם, אם כן למה לא נתנה התורה מיד שנברא העולם. תשובה, התורה מצד היחוד הזה שנמצא בהכרח אפילו בהעלם, הוא סוד ה' מצות בני נח שאדם נצטוו בהם, וידעת התורה עצמה – כבר היו צדיקים בכל דור שהיו יודעים. אבל זה פשוט, כי גילוי היחוד הזה אינו עושה אלא שלא יחריב העולם, אך

being subject to any other power, it would have to be called a domain in itself. However, since we know that the existence of Eyn Sof, blessed be He, is intrinsically necessary, there is no place at all for complete evil to be in control. Even if you think of all the evil in the world, it is impossible not to postulate the existence of a domain of goodness that exists necessarily and therefore holds sway over this evil. It follows that evil cannot gain total power so as to destroy the entire world. However, this necessary existence can be concealed just as much as God wants. Yet His existence cannot be nullified, and it is therefore impossible for the world to be destroyed. Even within the concealment itself, His unity cannot be negated.

A further objection could be raised: If the Torah derives from the unity revealed even within the concealment, why was the Torah not given immediately as soon as the world was created. The answer to this is that the Torah which derives from the unity that exists necessarily even within the concealment is the Seven Commandments of the Children of Noah, which were given to Adam (*Sanhedrin* 56b). As for the knowledge of the Torah itself, there were Tzaddikim in every generation who had knowledge of the Torah (see *Yoma* 28b). However, this revelation of unity clearly does nothing more than prevent the world from being destroyed, but it allows the Other Side to perpetrate all the evil in its power. However, there is a way in which this revelation can become even stronger, and therefore initially

מניח לס"א לפעול כל הפעולה
הרעה שיש לה. אך יש אופן
שיתחזק גילוי זה יותר, לפיכך
מתחלה היו רק ז' מצות, שפחות
מהם אי אפשר, אך אחר כך
נתגלה ביותר כח, ונתנה תורה.

כללא דמלתא – כל מה שנעשה
עד עתה, הכל הוא סיבוב הגלגל
של השכר והעונש, הנהגת
הספירות, שבהם או החסד שולט
והדין אינו פועל, או להיפך ח"ו.
ולכן הקדושה והס"א – או
הקדושה גוברת והס"א נכפת,
ועדיין היא רע, או ח"ו להיפך.
והוא מה שרצה הא"ס ב"ה רק
כד' להראותם כל הקלקולים
להיות במציאות, כדי להראות
אחר כך תיקון, כולם. אבל
הגאולה האחרונה, שתהיה
במהרה בימינו, היא פעולת
השלמות בסוף הכל, שמתגלה
לתקן כל הקלקולים כולם שרצה
שיראו. ולכן יהיה שלמות גמור
שלא יהיה אחריו שום קלקול
כלל. והסוד הזה הוא מה שפירש
בתיקונים, תיקון ע' – ובזמנא
דאסתלק הוי"ה מכורסיא דדינא
ומכורסיא דרחמי לית תמן לא
עונשא ואגרא וכו', והוא בזמן
התעורר היחוד לפעול, ואין כאן
מקום להאריך בזה:

there were only seven
commandments, for it is impossible
for there to be less than this, but
afterwards the revelation became
stronger and the Torah was given.

In sum: Everything that has
happened until now derives from the
turning of the wheel of reward and
punishment under the government of
the Sefirot, where either Kindness is
dominant while Judgment is inactive,
or the opposite, God forbid. Therefore
either the Side of Holiness prevails
and the Other Side is subdued but still
remains evil, or God forbid the
opposite. This is what Eyn Sof,
blessed be He, wanted for the sole
purpose of showing all the flaws and
deficiencies that can exist -- in order
to show afterwards how they are all
rectified. However, the final
redemption -- may it come quickly in
our days -- is brought about through
the operation of perfection at the end
of everything. The revelation of this
perfection will rectify all the flaws and
deficiencies that He wanted to be
seen. For this reason, the perfection
will be complete and there will be no
more flaws and deficiencies
afterwards. This is the meaning of the
words of the *Tikkuney Zohar* (*Tikkun* 70,
127a): "At the time when HaVaYaH
rises up from the Throne of
Judgement and from the Throne of
Compassion, there will be no
punishment or reward." This will be
when His unity will be roused into
action, but this is not the place to
discuss this at length.

ו. שהיחוד יראה לאמיתו, וזהו מ"ש כבר, שכל זה עשוי כדי שכל מה שהיה כבר בכח היחוד העליון – יתברר במעשה:

חלק ב:

א. ועל פי הדרך הזה, וזהו מ"ש כבר – שלפי הצמצום נעשה המקום בכל עניניו:

ב. הושם החק, והיינו שתיקון הרשימו שנתקן לעשות עולמות ובנינים, הוא שהוכן ונקבע הענין הזה של טוב ורע, כמו שאכתוב:

ג. שסוף דבר נעשה המציאות בסוד טוב ורע, והיינו כי לא נגלה שם מיד ענין הטוב ורע ממש, אלא דרך אחד הוא שבהתפשטו לפי ענינו – סוף סוף יוצא זה הענין של טוב ורע. ופירוש כל הענין הזה הוא, כי הנה ידוע שיש היפך ויש מתנגד, והנה מה שהוא רע באמת – הוא הס"א וכל תולדותיו, שהם כל הקלקולים, וזהו ממש היפך השלמות. אך יש מתנגד לשלמות, דהיינו שאינו עומד עם השלמות, אבל אינו הפכו. וזה כל החסרונות שאינם רע ממש, אלא שסוף סוף ישתלשלו מחסרון לחסרון, עד שיצא הרע עצמו. אך כל זמן שאינו אלא

...when the true essence of God's unity will be seen. As discussed already, the purpose of all this is to show clearly in actuality all that lies within the power of the supreme unity.

Part 2:

In accordance with this pathway... As discussed earlier, the Place that came into being in all its aspects corresponds directly to the degree of the Tzimtzum.

...the axiomatic law was instituted... This means that it was the rectification of the Residue to form worlds and structures that was prepared, and the rule of good and evil was instituted, as I will presently discuss.

...that would eventually bring about the formation of a realm of existence based on good and evil... What this means is that good and evil as such were not revealed there immediately but rather, that a certain path unfolded in such a way that at the end, the rule of good and evil emerges. To explain this whole matter: We know that there is such a thing as an opposite and something else that is divergent. What is truly evil is the Other Side and all that results from it, namely every kind of ruin. This is literally the opposite of perfection. On the other hand there is something which diverges from perfection and is incompatible with it but which is not its complete opposite. This applies to all those deficiencies which are not actual evil in themselves but which lead to a steady deterioration until evil itself emerges. However, as long as we have only a deficiency and not actual evil, we cannot call it the opposite.

חסרון ולא רע, לא נוכל לקרוא אותו היפך.

והנה עתה צריך שתבין דבר אחד שנתחדש אחר הצמצום, והוא קו המדה, וענינו – בח גבולים העושה ההעדרים והחסרונות. וזה, כי הנה כבר נקבע ענין אחד שלא היה מתחלה, שהוא החסרון, שבתחלה היה הכל שלמות, ואז יצא החסרון. וזה סוד הדין שנתגלה בצמצום, והוא הכח של ההעלמים וההעדרים. ובזה הכח יש לעשות כל החסרונות שיכולים לימצא, כמו שנמצאו.

אך זה לא הוציא מיד החסרון היותר גדול, שהוא ההפכי לשלמות כנ"ל, אלא היה מוציא חסרונות אחר חסרונות בהדרגה, כולם דברים מתנגדים אל השלמות. ובסוף הכל יצא החסרון הגמור, שהוא הפכיי, כדלקמן. והנה בתחלת הדברים לא היה עושה אלא חסרון הקטן שבחסרונות, שהוא ההעלם הראשון, דהיינו העלם השלמות. אך מניח הארה והשפעה והשגה גדולה, שהיא הקצה האחרון מה שיוכל להגיע השלם שבנבראים. ואחר כך עשה העלם יותר גדול, שאינו מניח הארה כל כך גדולה,

You must now understand something that was introduced after the Tzimtzum: this is the Line of Measurement (קו המדה, *kav hamiddah*, also known as *boutzina d'kardunita*, the "torch of darkness"). This is the power to institute boundaries, which causes lack and deficiency. For the Tzimtzum brought into being something that did not exist at first -- deficiency. Initially all was perfection, and only afterwards deficiency emerged. Here we have the underlying power of Judgment, which was revealed through the Tzimtzum. This is the power that causes concealment, void and emptiness, bringing about every kind of deficiency that can possibly exist, as we actually find in reality.

Nevertheless, this did not immediately cause the worst possible deficiency, which is the opposite of perfection, as we said above. What it did was to cause deficiency after deficiency, gradually, stage by stage. Each one was a further divergence from perfection until finally, total deficiency emerged, the very opposite of perfection -- the Other Side. Initially the power of Judgment caused only the slightest of all deficiencies, the first concealment, which was the concealment of perfection. Nevertheless, great light, abundance and illumination remained, and this is the ultimate that the most perfect of creatures can attain. Afterwards the power of Judgment caused a greater concealment, leaving a radiation less than the first. So it went on, causing concealment after concealment. Each further concealment brought about new consequences. Even the second

אלא הארה פחותה מהראשונה.
וכן הולך ועושה העלמים, ולפי
ההעלמים הנוספים – כך
מתחדשות תולדות. ואמנם גם
בהעלם השני לא נתחדשה עדיין
תולדה שנעשה רע וקלקול ממש,
אלא חסרון הארה. ובדרך דה
ירד כל המדרגות שירד, בהוסיפו
העלם על העלם וחסרון על
חסרון, עד שהתחילו הקלקולים
ממש להתחדש, ואז יצא הרע
כדלקמן.

נמצא לפי זה, שמיד שנעשה
הצמצום, הרי נמצא זה הכח של
החסרונות שהיה עתיד להוציא
הרע, ואדרבא, הכח הזה היה
עיקרי מאד בפעולות הבאות
אחר הצמצום, והיה עומד לרדת
ולהתפשט מדרגה אחר מדרגה,
עד שיצא הרע. אך כאשר לא
היתה הכוונה לעשות רק רע, על
בן לא הוציא מיד הרע ההפכיי,
כי אדרבא, הכוונה היא לעשות
הטוב והרע ביחד, שזה ההפרש
שבין השלמות לבלתי שלם, כי
השלמות הוא כולו טוב, ובבלתי
שלם יש בו טוב ורע. והיינו
השלם אין בו אלא שלמות,
והחסר יכול לימצא בו חסרונות
רבים, זה קשה מזה.

וכשתדקדק, תמצא שזה בא

concealment did not cause actual evil and destruction but only a diminishment of radiation. In this way things went down from level to level, with one concealment after another and one deficiency after another, until actual flaws came into being and then evil emerged, as will be discussed below.

Thus as soon as the Tzimtzum came about, it brought into existence this power to cause deficiencies, which would eventually produce evil. Indeed, this power was central in all the acts that followed the Tzimtzum, standing ready to descend and spread forth from level to level until actual evil would emerge. However, since the intention was not only to produce evil, it did not immediately bring forth the evil that is the opposite of perfection. For in fact, the intention was to produce good and evil together. For this is the difference between perfection and imperfection: perfection is entirely good, while imperfection can include good and evil. Perfection consists of nothing but perfection, while that which is deficient may involve many deficiencies, one worse than the other.

If you think about it carefully, you will see that this comes from the fact that

ממה שלא נעשה מיד ההפכיי, שהוא הרע הגמור, אלא העלם. ואז מה שנשאר עדיין מן השלמות שלא נתעלם כלו – זהו הטוב, ומה שחסר ממה שהיה השלמות – זהו הרע. והנה בהעשות ההעלם הראשון לבר, אז מה שנשאר מן השלמות הוא הרבה, ומעט הוא חסר. ונוכל לומר, שלא יש חסרון – אלא ההכנה מה שיש בו שישתלשל ממנו הרע, כיון שכבר הוא העלם, מה שלא היה משתלשל מן השלמות כלל. וזה שאמרנו למעלה שאין בו החסרון, אלא שיש העלם. אחר כך נעשה העלם שני, ועדיין מה שנשאר מן השלמות הוא הרבה, ומה שחסר הוא מעט,

וכן יורד מדרגות. אך בכל פעם מתמעט הנשאר מן השלמות, כי זאת דוקא היא פעולת ההעלם. עד שסוף דבר – מה שנשאר מן השלמות הוא מועט, ומה שחסר הוא חסרון גדול, שיתחיל להיוולד ממנו הרע. ועם כל זה מה שיוכל לצאת ממנו אינו אלא התחלת רע. וכמו שמתגבר ההעלם לרדת עוד מדרגות, ימצא סוף סוף שיהיה מציאות חסרון כל כך גדול שיוולד ממנו הרע ממש, הוא ההפכיי לשלמות שזכרתי.

the opposite -- total evil -- was not brought into being at once. Initially there was only a concealment of perfection. What remained of the perfection that was not completely concealed is the good, while what was lacking from the initial perfection was bad. With the first concealment, a great deal of the initial perfection remained, while the deficiency was minimal. We could even say that there was no actual deficiency but only a preparation that would eventually lead to the development of evil, inasmuch as there was now a state of concealment, whereas evil would not have developed from perfection at all. Thus, as stated earlier, there was as yet no deficiency but only a state of concealment. Afterwards a second concealment came about, but even so, much of the initial perfection remained while the deficiency was still small.

Thus it went down level by level. Each time, what remained of the initial perfection became less and less, for this is precisely what the concealment caused, until in the end, only a modicum of the initial perfection remained, while the deficiency was so great that actual evil started to develop. Nevertheless, what is able to emerge from it is only the beginning of evil. With further intensification of the concealment level by level, eventually the deficiency becomes so great that actual evil comes into being, this being the very opposite of perfection, as stated above.

נמצאו בכאן שני דברים הנמצאים בכל הדרגה, הא' – הוא קו המדה, והוא העושה ההעלמים בשיעורים. הב' – הטוב ורע, והוא מה שנשאר מן השלמות לפי ההעלם הנעלם, ומהחסרון שחסר. ותבין שהחסרון שנעשה בצמצום הוא הנקרא שורש שרשי הרע, כי סוף דבר כשיתגבר זה לגמרי – יצא ממנו התפשטות אחת שהוא רע. נמצא שבצמצום הושם החק – שסוף דבר נעשה המציאות בסוד טוב ורע, והחק הזה הוא ענין מציאות הנשאר מן השלמות, והחסרון המיוחד, שנמצאו ביחד, שהנשאר מן השלמות אחר כך היה מוציא כל התפשטות הקדושה, שהוא הספירות וכל מה שמדברים בהם, והחסרון היה מוליד תולדה חדשה, כמו שהוא גם כן חדש, והיינו הס"א, כמ"ש לקמן:

ד. גם זה לעומת זה, לא די שנעשה הרע, אלא שנעשה מקביל לטוב, כדי שבהיות הדברים מקבילים זה כנגד זה – נמצא מקום לעבודה, כמ"ש במקומו. ור"ל שלא ניתן שליטה לטוב מאליו, שאז אפילו שהיה רע בעולם – היה משועבד אליו.

Thus we find here two things that exist on all the different levels. The first is the Line of Measurement, which is what causes successive degrees of concealment. The second is the existence of good and evil, which are what is left of the initial perfection depending on the degree of the concealment and the extent of the deficiency. You must understand that the deficiency caused by the Tzimtzum is what is called the root of the roots of evil. In the end, when the deficiency becomes completely overwhelming, the result is that evil becomes manifest. Thus we see that the Tzimtzum is the root of the axiomatic law that eventually brings into being a realm based on good and evil. This law consists of what remains of the original perfection together with the deficiencies that came into being afterwards. What remained of the original perfection later brought forth the entire realm of holiness, which consists of the Sefirot in all their different aspects, while the deficiency brought about a new consequence, just as deficiency itself was a new innovation. This new consequence is the Other Side, as we will discuss further later on.

"God made also this one against this one" (Kohelet 7:14). Not only was evil brought into being; it was made parallel to good so that through the fact that things are parallel, there would be a place for service, as will be explained in its proper place. This means that good was not automatically put in control, for then, even if evil existed in the world, it would have been subordinate to good. Instead, "God also made this one against this one" -- with equal power,

אלא גם את זה לעומת זה עשה האלקים, והיינו בכח שוה, במדרגות שוות, בפעולה שוה, שכל דבר מה שיש בטוב – יהיה ברע כנגדו, שאם הוא יפעל בעולם – יבטל הטוב ההוא. ושיהיה כח לרע לקטרג על הטוב, שלא להניח לו מקום לפעול, אלא אם כן יהיה נעזר מן התחתונים, עד שימצא עבודה ממש לאדם בתתו מקום לטוב, והרחיקו הרע.

רק שלוש הבדלות גדולות יש ביניהם תחלה, ומהם נמשכות אחר כך הבדלות אחרות רבות עד אין תכלית. הבדלה הא', שהספירות הם רצונו של המאציל ית"ש שהוא האדון היחיד, והס"א אינה אלא בריאה אחת שרצה וברא אותה האדון על כל, כמ"ש, "עושה שלום ובורא רע". והיא משועבדת לאדון היחיד, צריכה לו, ואינה אלא שומרת משמרתו שהוא רוצה בכך.

ונמשך מזה הבדלה הב', שכל הספירות הוא משוער לפי הרצון, פירוש – שהאדון ב"ה אינו רוצה לפעול אלא כך, אבל אם היה רוצה, ובכל מקום שירצה, הרי הוא מגביר כחם כרצונו. ומה

on corresponding levels and with equal ability to act. This way, everything that exists on the side of good has something against it on the side of evil which, if it acts in the world, can cancel out that good. Thus evil has the power to challenge good and not allow it any place to act unless it receives help from man in the lower world. This creates an actual path of service for man in making room for good and rejecting evil.

However there are three important initial differences between them, which later give rise to innumerable other differences. The first is that the Sefirot are the will of the Emanator, blessed be His Name, Who is the single, unified Master, whereas the Other Side is merely one creation which the Master made because He wanted it, as it says: "He makes peace and creates evil" (Isaiah 45:7). Thus evil is subordinate to the sole Master and dependent upon Him and is merely charged with carrying out His order because this is what He wills.

The second difference, which derives from the first, is that the power of the Sefirot was exactly calculated in accordance with God's will. What this means is that the Master, blessed be He, does not want to act in any other way except this. However, had He wanted, and wherever He may want, He can increase their power according to His will. With the power they have

שבבכ שישי להם עתה – נראה שהס"א יכולה לקטרג להם, שלא להניח להם מקום. אך אם היה רוצה הא"ס ב"ה – כבר מגביר בהם כרצונו, ולא היה אפילו פתחון פה לסט"א עוד כלל. מה שאין כן הס"א, שכחה מוגבל באמת, שאין לה אלא מה שישי בה, ואי אפשר לה לצאת מגבולה כרצונה כלל.

הבדלה הג', ששורש הטוב הוא שורש קדום, שלא הוצרך לימצא מחדש, ושורש הס"א הוא מחודש מן הא"ס ב"ה, והוא סוד החסרון שנתחדש מאחר הצמצום.

ודבר זה מתרץ קושי גדול המתראה לכאורה. כי לפי הנראה היה לרע שני מקומות, ולטוב רק מקום אחד. פירוש – בשלמא אם היינו מפרשים "גם את זה לעומת זה" – על הטוב ורע שבספירות עצמן, דהיינו על הנשאר מהשלמות והחסר כנ"ל – ניהא, ואז נקרא לס"א תולדות הרע, כמו שקוראים לקדושה תולדות הטוב. אך אינו כן, כי הרי אנו אומרים שהקדושה כולה עם הס"א כולה – הם זה לעומת זה.

ויש טעם גדול לומר כך, כי הרי

at present, it appears that the Other Side can challenge them and leave no place for them to function. However, if Eyn Sof, blessed be He, had wanted, He could have increased the power of the Sefirot as much as He liked and the Other Side would no longer have the slightest ability to challenge the Holy Side. But compared to the power of the Sefirot, the power of the Other Side is truly limited. It only has what is in it now and it cannot in any way go outside its limit, even if it wanted.

The third difference is that the root of good was primordial and did not have to be brought into being as a new creation, while the root of the Other Side was a new innovation. The root of the Other Side is deficiency, which came into being only after the Tzimtzum.

This provides the answer to what seems to be a major difficulty. For it appears that evil has two places while good has only one. To explain: If we were to interpret "also this one against this one" as referring to the good and evil in the Sefirot themselves -- i.e. what remained of the initial perfection (good) and deficiency (evil) -- we could justly call the Other Side the offshoot of evil (i.e. of the deficiencies), just as we call the Holy Side the offshoot of good. However, this is not the case. For we say that it is the Holy Side in its entirety and the Other Side in its entirety that are "this one against this one".

And there is a strong reason why we have to say this. For besides the

מלבד אומות העולם ומלאכי חבלה, יש עוד ענין אחר, שהם עשר ספירות דקליפה, כמפורש בזוהר בכמה מקומות, והנה כנגד ישראל ומלאכי השרת יכולים לשים אומות העולם ומלאכי חבלה, שיהיו כנגד השלמות והחסרון, אך עשר ספירות דקליפה כנגד מי?

אלא תשובת הקושי הזה הוא, מה שהקדמתי לך הברלה ג' שיש בין הקדושה לס"א, שהקדושה אין צורך לחדש לה שורש, אך הס"א הוצרך לעשות לה שורש גם כן, שאין לה. ועל כן כל החסרונות שבספירות אינם אלא שורש הס"א שמתילד מחדש, אבל ההתפשטות היא הס"א עצמה. אם כן יש לנו בכאן שני שרשים ושתי התפשטויות – השורש הקדום ב"ה האדון היחיד שאין זולתו כלל ועיקר, א"ס ב"ה, והתפשטות שלו, שהם

nations of the world and the angels of destruction, there is something else as well: the Ten Sefirot of the Husk, as explained in the *Zohar* in several places (*Zohar, Pekudey*, 242a; 264b). Now against Israel and the ministering angels we can put the nations of the world and the angels of destruction, corresponding to perfection and deficiency. But to what can we say that the Ten Sefirot of the Husk are parallel? They are a root that was created for the sake of their offshoot - - the nations of the world and the angels of destruction -- whereas the Sefirot of Holiness are not a created root; they are God's essential will and are therefore not parallel to the root of the Other Side. We cannot say that the Ten Sefirot of the Husk are parallel to the Ten Sefirot of the Holy Side, because it has already been stated above that the root of evil is the deficiencies in the Holy Sefirot. If so, what is the place of the Ten Sefirot of the Husk?

This problem is resolved because of the third difference that exists between the Holy Side and the Other Side, as explained above: the Holy Side did not require a new root, while the Other Side needed a new root to be made for it since it did not have one. Therefore all the deficiencies in the Sefirot are nothing but a newly created root for the Other Side, and what develops out of it is the Other Side itself. We thus have here two roots and two offshoots. The primordial root is the one, unified Master, blessed be He, besides Whom there is none other -- Eyn Sof, blessed be He, and what unfolds from Him is the Sefirot. And with the unfolding of the Sefirot, the Supreme Will created a new root -- the deficiencies in the Sefirot -- to serve as the root for a different

הספירות. ובהתפשטות הזו
חידש הרצון העליון שורש אחד,
שיהיה שורש להתפשטות אחר,
שהוא הס"א עם כל עניניה.

נמצא שאין להעריך הספירות עם
חסרונותיהם, שזה ענף וזה
שורש, אלא התפשטות עם
התפשטות, דהיינו התפשטות
הקדושה, שהוא התפשטות
השורש הקדום, והתפשטות
הס"א שהוא התפשטות מה
שרצה וחידש הרצון העליון
לגלות שלמותו, בתקן אותו,
כאמור למעלה. וז"ס ישראל שהם
בכורים באמת, כי הלא הקדושה
מקדמת תמיד לס"א.

ותראה איך יוצאת הס"א.
בתחלה נשאר אור אחד של
קדושה, וזהו ההתפשטות מן
השורש הקדום. אך לפי שבאור
הזה יש איזה חסרון, הנה זה
החסרון שורש לס"א. אך אין
החסרון הזה הענף שיוכל
להקביל האור ההוא שבקדושה,
אלא הוא שורש אחד, שאחר כך
יוציא הס"א, ענף מקביל לענף,
שהשורש ההוא נולד ממנו.

consequence, which is the Other Side
with all that it involves.

Thus one cannot compare the Sefirot
with their deficiencies, for the Sefirot
are a branch and an extension of the
primordial root, which is Eyn Sof,
blessed be He, while the deficiencies
in the Sefirot were newly brought into
being to serve as the root of the
Other Side. We can only compare the
offshoot with the offshoot -- the Holy
Side, which is the offshoot of the
primordial root, and the Other Side,
which is the offshoot of the
deficiencies willfully brought into
being by the Supreme Will in order to
reveal His perfection through their
repair, as discussed above. This is
why Israel are the true firstborn, for
since their root lies in the primordial
good, preceded evil in the
developmental chain, for the Holy
Side always precedes the Other Side.

Now you can see how the Other Side
emerged. Initially one light of holiness
remained -- the Residue, which is an
extension of the primordial Root.
However, this light contains a certain
deficiency, and it is this deficiency
that becomes the root of the Other
Side. But this deficiency is not a
branch parallel to that light of holiness
-- it is impossible to say that the
deficiencies in the Sefirot are
equivalent to the Sefirot themselves.
This is because the deficiencies were
newly brought into being to serve as
the root of the Other Side. They are
thus considered a root and not an
extension, whereas the Sefirot are an
extension of the primordial Eyn Sof.
The deficiency in the light of the
Residue is one root, from which the

וז"ס מה שתמצא אחר כך
 שהקליפות דאצילות עומדים
 כנגד ק"ק דבריאה, כי אי אפשר
 לענף של הס"א להיות כנגד
 הענף של הקדושה. כי לא די
 הענף, אלא אפילו השורש עצמו
 אינו יכול להמצא אלא אחר
 שכבר נמצא הענף של הקדושה,
 והיה חסר. אז מן החסרון שבו
 נולד השורש של הס"א. ומן
 השורש יצא אחר כך הענף. וזהו:

ה. דהיינו שיתפשט ענין
 הספירות, שבכאן נקרא לכל
 הספירות צד אחד, ולכל הסטרא
 אחר צד אחר, מן הטעם
 שזכרנו. כי הדין ושורש הרע
 שזכרנו בספירות – הכל נקרא
 התפשטות אחד מן השורש
 הקדום, לפי ענין הצמצום שרצה.
 וכל מה שנוכל להבחין, הוא,
 שהדין שבספירות יהיה השורש
 המתחדש לרע, לפי ענין כח
 החסרונות שנגלה בצמצום.

והיינו כי בהתחבר ביחד מה
 שנשאר מן השלמות ומה
 שנתחדש בצמצום, שהוא כח

Other Side later emerges, a branch parallel to a branch. The Sefirot themselves are a branch of the primordial Root, while the deficiencies in the Sefirot are a new root from which the Other Side develops as a branch.

This is the reason why, as you will find later, the husks of the world of Atzilut stand facing the Holy of Holies of Beriyah. For it is not possible for the branch constituted by the Other Side to be standing facing the branch of Holiness. For not just the branch (the Other Side itself) but even the root of that branch could not come into existence until after the holy branch, the Sefirot, were already there. The holy branch had a certain deficiency, and then out of this deficiency developed the root of the Other Side. And from this new root there afterwards emerged the branch, the Ten Sefirot of the Husk -- the Other Side.

...This means that the entire array of the Sefirot was to unfold. Here we are calling all the Sefirot one side - - the Holy Side -- and the whole of the Other Side a different side, for the reason we have mentioned. For the power of Judgment and the root of evil that we have mentioned in relation to the Sefirot is all called one extension from the primordial Root, in accordance with the Tzimtzum willed by Him. All that we can discern is that the power of strict Judgment contained in the Sefirot is the newly-instituted root of evil, because of the power of the deficiencies revealed through the Tzimtzum.

For when what remained of the primordial perfection was joined together with what newly came into being in the Tzimtzum, i.e. the power

החסרונות – נעשו הספירות. אך הכח הזה עצמו יצא בדרך רצון מן הא"ס ב"ה. כל מה שנוכל להבחין יהיה – שבספירות יש בהם מה שיש מצד המציאות הקדום שכולו טוב, ומה שיש מצד ענין המחודש בכח רצון שלו, שהוא שורש הרע, אך הכל התפשטות אחד.

אחר כך ענין זה המחודש נעשה שורש לס"א, ואז יוצאת הס"א עצמה, מקבלת להתפשטות הספירות. ובשתי התפשטויות האלה נאמר, "גם את זה לעומת זה עשה האלקים", אך תמיד עם ההבדלות שזכרנו, ועם מה שהתחלתה תמיד שפל מסוף של הקדושה. וזהו, "ויבדל אלקים בין האור ובין החשך".

אך השורש שלה עם השורש הטוב – אסור כמעט אפילו לשאול אם יש ערך ביניהם ח"ו, כי השורש הטוב הוא האדון היחיד הקדמון הנצחי ב"ה וב"ש לעולמי עולמים, ושורש הס"א הרעה הוא רק ענין אחד מחודש, שכל מציאותו תלוי רק לפי שרצה בזה הרצון העליון. ואם לא רצה – לא היה נמצא. ואם לא היה רוצה – לא היה מתקיים.

of deficiency -- it made the Sefirot. But this very power of deficiency itself came forth through the will of Eyn Sof, blessed be He. All that we can discern is that the Sefirot contain what exists in virtue of the primordial existence, which is entirely good, together with what exists on account of what came newly into being through the power of His will -- deficiency, which is the root of evil. However, everything is one extension: what is left of the perfection together with the newly-created deficiency jointly constitute the Sefirot.

Afterwards, this new innovation became the root of the Other Side, after which the Other Side itself emerged in parallel with the downward extension of the Sefirot. It is of these two parallel extensions, the Holy Side and the Other Side, that the verse says, "God made also this one against this one" -- but always with the differences we discussed earlier. And the beginning of the Other Side is always lower than the end of the Holy Side. Thus it says, "And God divided between the light and the darkness" (Genesis 1:4).

But as to the root of the Other Side in comparison with that of the Holy Side, it is almost forbidden even to ask if there is any equivalence between them (God forbid). For the root of the good is the one, unified, primordial, eternal Master, blessed be He and blessed be His Name for ever and ever. On the other hand, the root of the evil Other Side is merely something newly brought into being whose entire existence depends only on the fact that this is what was willed by the Supreme Will. Had He not willed it, it would not have existed, and if He did not want it, it would not endure. When He no longer wants it,

ובשלא ירצה עוד בו – לא ימצא
עוד כלל, אלא "בלע המות לנצח
ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל
פנים":

ו. ענין הספירות בכל
מדרגותיהם, ר"ל התפשטות
הטוב בכל מה שהוא מוכן לצורך
התחתונים – להיטיב להם לפי
עניניהם ומצביהם, לפי הצריך
להם לקיומם, ולפי התלוי
בעבודתם:

ז. וכל תולדותיהם, היינו הבריות
הנפרדות, כי כל מה שהוא רק
שיעורי הרצון העליון – הוא
הספירות. ומה שנברא אחר כך
– בריאה נפרדת מהם, או
תולדה מהם, והיינו הנשמות
והמלאכים וכל בריות העולם:

ח. הכל לצד ההטבה, ר"ל שכל
זה נקרא המשך אחד, לפי שאם
קטן אם גדול – הכל הוא
מציאות בריאה מתוקנת, כל
חלק ממנה לפי ענינו. מה שאין
בן מציאות ס"א, שהיא כולה
מציאות קלקול והפסד, על כן
נקראת ס"א, וכדלקמן:

ט. ושיברא בריאה אחת, היינו
שאינן הס"א כמו הספירות ח"ו.

it will no longer exist, but "He will
consume death forever and the Lord
God will wipe the tears from all faces"
(Isaiah 25:8).

**The entire array of the Sefirot was
to unfold on all their levels...** This
includes everything good that extends
downwards in preparation for the
needs of the lower creatures. This
includes all that is necessary to
benefit them as befits them according
to their different levels (be they
angels, men, inanimate, vegetable or
animal), what is necessary in order to
maintain them in existence (Sefirot in
the form of circles, general
providence), and what is necessary to
benefit them according to their
service (Sefirot in the straight, upright
form, individual providence).

...with all that they generate...
This refers to the separate creatures.
For the Sefirot themselves consist of
all the different measures and
attributes of the Supreme Will. What
they generate is what was created
afterwards: the separate creation and
the different offshoots of the Sefirot --
the souls, the angels and all the
creatures in the world.

**...all with a view to bestowing
good:** All this is called one
continuation, because, whether small
or great, they all constitute an orderly
creation, each part according to its
purpose. This is not so in the case of
the Other Side, which is all a realm of
destruction and ruin, which is why it is
called the Other Side, as we will
discuss below.

**...while a created realm was to be
brought into being.** The Other Side
is not like the Sefirot, which, being

שהספירות הם שיעורי הרצון העליון. נמצא שהם אלקות עצמו. מה שאין בן ה"א, שהיא מציאות נברא שהוציא הרצון העליון, כמו שהמציא כל שאר הבריות יש מאין:

י. שיהיה בענינה כל קלקולי הטוב, פירוש – זהו מה שכתוב, "גם את זה לעומת זה עשה האלקים". כי הכוונה היתה זאת – לעשות הטוב, וכל מה שיוכל להיות הפכו, והיינו כל מיני קלקולים. ולכן יש כל כך מדרגות ב"א, כי כל כך קלקולים אפשר להמצא כשיש מציאות של קלקול בעולם. יא.

והיא הנקראת ס"א, זהו שם המציאות ההפכי הזה. ואמנם נקרא צד אחר – להיות ממש ענינו היפך מכל התפשטות הראשונה שזכרנו. והרי נעשית הבריאה על שתי הכוונות – אחת למציאות, ואחת להפסד, ונקרא להם שני צדדים:

חלק ג:

א. ויהיה הכוונה שיתגבר כח ההטבה, עד שכל קלקול יחזור לתיקון, והיינו שרק זאת היא הכוונה בסוד הקו שמנהג את הרשימו, שפירשנו למעלה:

ב. ואז יודע היחוד לאמיתו,

the attributes of the Supreme Will, are actual Godliness. This is not so in the case of the Other Side, which is a created realm brought forth by the Supreme Will just as He brought all the other creations into being out of nothingness.

.that would involve every kind of defect and lack of goodness... This is what is meant by the verse, "God made also this one against this one". The intention was to make the good and to make everything that can possibly be the opposite of good: every kind of damage and destruction. The many different levels of the Other Side correspond to all the many different kinds of damage and destruction that can exist when there is deficiency in the world.

This is called the Other Side. This is the name of this opposite realm. It is justly called the *Other Side* inasmuch as it is literally the opposite of the whole first extension we have discussed. Thus the creation was made with both intentions -- that there should be a realm of existence and a realm of destruction, and we call them two sides.

Part 3:

The intention is that the power to bestow good should gain sway, until every flaw returns to a state of repair. This is the whole purpose of the Line that governs the Residue, as we have explained earlier.

.and then the true essence of God's unity will be known. The

והיינו הסדר עצמו של ההנהגה
 נותן שזה יהיה סוף הדברים,
 בסוד התיקון השלם. והיינו כי
 מצד המעלות שיש לטוב יותר
 על הרע, שהטוב קדמון והרע
 מחודש, הטוב הוא מה שהוא
 האדון היחיד, והרע – ס"א, ס"מ,
 עבד נברא, זה יגרום שבהיות
 המלחמה בין הקדושה וס"א,
 הטוב והרע, צריך שהטוב ינצח.
 אך נצחנו יהיה רק מצד היתרון
 הזה אשר לטוב על הרע שזכרנו.
 והרי בזה יודע היחוד באמת,
 במה שרק מפני המצא רק רשות
 אחת – הוא שסוף הכל הוא
 תיקון. והיינו כי הנה אנחנו
 רואים איך הרצון העליון הניח
 לכל כך קלקולים שימצאו
 בעולם, כמו שנמצאו עד עתה.
 ואחר כך בסוף הכל ידענו
 שיעורר יחודו, ויתקן הכל בסוד,
 "ומשתי את עון הארץ ההיא
 ביום אחד".

והרי מיד יקשה – ממה נפשך,
 או שרוצה הקב"ה לתקן בדרך
 בחירת האדם או בכחו, וכי אינו
 מגיד מראשית אחרית? וכיון
 שידע שסוף סוף צריכים אותו –
 מתחלה יתקן.

governmental order itself ensures that this is how everything will end -- with total rectification. This is because of the superiority of good over evil, for good is primordial whereas evil is a new creation. The good is from the one and only Master, while evil is the Other Side, the angel of death, a created slave. This is why, given that there is a war between the Holy Side and the Other Side -- good and evil -- good must necessarily be victorious. But its victory will come about only because of the intrinsic superiority of good over evil. Through this, the truth of God's unity will be known, because it is only in virtue of the fact there is only one domain that in the end everything will be rectified. For we see how the Supreme Will has allowed all the different kinds of damage found in the world to exist. And afterwards, at the end of everything, we know that His unity will be aroused and will rectify everything, as it says, "And I will remove the sin of that land on one day" (Zechariah 3:9).

The objection could immediately be raised that either the Holy One, blessed be He, wants to rectify everything through man's free will or through His own power. If you say He wanted to rectify everything through man's free will, does He not "tell from the the end" (Isaiah 46:10)? Surely, He knows the future, and since He knows that in the end they will need Him, should He not have rectified everything from the very outset?

אך הענין, כי רצה א"ס ב"ה להוציא מלב הבריות הטעות של שתי רשויות, פועל טוב ופועל רע, ועל כן שם בתחלה ענין הספירות, והוא ענין אחד שאינו משתמש בו מיחודו ושליטתו השלמה. אלא אדרבא, הוא כח כח אדם גבור שמשים עצמו בנסיון עם כח שכנגדו, שהוא הס"א, שעשאה בעלת כח כנגד זה.

וכבר הראה איך כל מיני כח שבעולם, מה שהוא בבחינת כח לבד, שלא בבחינת שליטה, לא יכול לנצח הס"א. אלא אדרבא, כבר עשתה כל כך קטרוגים שלא היה אפשר להמלט ממנה, עד שהוצרכו לבוא אל היחוד. אך כנגד זה בהתעורר היחוד, שהוא יפעול בדרך שליטה, מיד יראה שאין עוד מקום לס"א כלל. ומזה נבין מיד שאין שום כח נצח לס"א כלל, אלא השליטה והיחוד. למה? לפי שכל כח אחר נמצא בה חוץ מזה. אך להיות רשות – צריך שיהיה שליטה גם כן, שליטה גמורה. אם כן הס"א אינה רשות ח"ו, אלא עבד משועבד שאין בו כח אלא מה שניתן לה, והכח שניתן בה הוא גדול, אך שליטה אין לה כלל.

The point is that Eyn Sof, blessed be He, wanted to remove from the hearts of His creatures the mistake of believing that there are two domains, one of which brings about good and the other evil. Accordingly He first laid down the Sefirot, in which He does not use His unity and perfect power. On the contrary, the power of the Sefirot is like the power of a strong man who submits himself to a test against a rival power -- the Other Side -- which the strong man himself put in possession of a power that is contrary to his own.

God has already shown how all kinds of power in the world, as long as they remain in the category of power alone without having ultimate control, cannot conquer the Other Side. On the contrary, the challenge of the Other Side is so great that it is impossible to escape from it without coming to God's unity. However, when His unity will be aroused and He asserts His ultimate control, it will immediately become apparent that there is no more place whatever for the Other Side. From this we will understand immediately that the Other Side does not possess eternal power in any way, and we will see God's control and unity. Why? Because the Other Side contains every other power except for this. But in order to be a domain, it would have to have complete control. The Other Side is therefore not a domain but a subject slave possessing no power except what is given to it. While the power it is given is great, it does not have any control at all. For there is only one controlling Master, blessed be He and blessed be His Name for ever and ever.

ואין ארון שולט אלא אחד לבר,
ברוך הוא וברוך שמו לעולם
ולעולמי עולמים:

א"ק וענפיו [לא – לה]:

פתח לא

א"ק הוא סדר הראשון של גילוי
שם הוי' ב"ה בסוד דמות אדם:

הסדר הראשון שקבל האור
הנאצל לעמוד בסוד עשר
ספירות בבחינת סדר דמות אדם
– הוא נקרא אדם קדמון. והוא
הסדר של שם הוי"ה ב"ה לעולם
ולעולמי עולמים. וזה ענין – שכל
הסדרים והחוקים כולם נמשכים
ובאים תחת סדר ארבעה אותיות
אלה. ולפי הסדר הזה הכל נדרש
תמיד בסוד ארבעה אותיות השם
ב"ה.

עד עתה דברנו מן היסודות
הראשונים, שהם הרשימו והקו,
וכל התלוי בזה. עכשיו צריך
לפרש הבנינים מה שנבנה
מאלה, לפי ההכנה שהוכנה
בהם:

חלקי המאמר הזה הם ג'. ח"א,
הסדר הראשון וכו', יבאר סדר
הראשון הנקרא א"ק. ח"ב, והוא
סדר וכו', יבאר שזהו סדר השם
ב"ה. ח"ג, וזה הענין וכו', יבאר
ענינו של הסדר הזה מהו:

חלק א:

Adam Kadmon

Opening 31

The entire government of the universe is ordered under the four letters of the Name of HaVaYaH

The first order assumed by the emanated light, standing in the form of Ten Sefirot arranged in the Likeness of Man, is called Adam Kadmon. This is the order of the Name of HaVaYaH, blessed be He forever and ever. This means that all the different orders and laws are all drawn after and come under the order of these four letters. In accordance with this order, the teachings of the Kabbalah always trace everything to the underlying foundation of the four letters of the Name Blessed be He.

Until now we have discussed the first foundations: the Residue and the Line and all that depends on them. We must now explain the structures that were built out of them in accordance with what was prepared in them.

The proposition has three parts: **Part 1: The first order...** This explains the first order, which is called Adam Kadmon. **Part 2: This is the order...** This explains that this order is that of the Name, blessed be He. **Part 3: This means that...** This explains the meaning and purpose of this order.

Part 1:

א. הסדר הראשון שקבל האור הנאצל, והיינו כי תחלת המצא הרשימו, כבר אמרנו שאינו אלא שורש ראשון לכל מה שיברא אחר כך, והיינו בדרך כלל העומד ליפרט. ואמנם כחות הרבה נמצאים שם, והוא מ"ש הרב זללה"ה – שיש בזה האצילות עולמות לאין קץ.

ופירוש זה הענין, הנה בתיקונים אמרו, לית מלאכא דלא אשתכח ביה שם הוי"ה ב"ה וכו', וכל שמהן שוי כינוין לשמא דא. וברע"מ פ' פנחס (רנ"ז ע"ב) אמרו, דאית ברנש דירית תלת מאה ועשר עלמין וכו' ע"ש, והענין – כי אף על פי שאנו מזכירים רק ד' עולמות, האמת שיש עולמות אין מספר. וזה, כי כל סדר הנהגה שלם בסוד משפיע ומקבל – נקרא עולם, והיינו אילן אחד של כל המשפיעים והמקבלים וסדריהם וקשריהם. ומאלה האילנות יש כמה וכמה. וכלל הדבר, כל אילן הוא שם, כל שם הוא אילן בפני עצמו, שמסדר מדרגותיו והשפעותיו וכל מרכבותיו בסדר פרטי.

ואלה הם העולמות שיורשים הצדיקים. דרך משל, בהתאצלות

The first order assumed by the emanated light... As we have already discussed, the Residue existed initially only as the first root of all that would be created afterwards, standing as a general whole waiting to divide into its particulars. Indeed, many powers are found there, and thus the ARI stated that this emanation contains worlds without end (see *Etz Chayim, Drushey Igulim VeYosher* 12:1).

To explain this further: The *Tikkuney Zohar* states, "There is no angel that does not have within it the name of HaVaYaH, blessed be He, and all the other names are considered attributes of this Name" (*Tikkun* 57 end). The *Zohar* states, "There are men who inherit three hundred and ten worlds, but it is impossible to ascribe any number to the worlds of the Master of the Universe" (*Pinchas* 257b). What this means is that although we usually speak only of four worlds, the truth is that there are worlds without number. This is because every complete governmental order consisting of an active source of influence (משפיע, *mashpiah*) and a receiver (מקבל, *mekabel*) is called a "world" (עולם, *olam*), and is one complete system or "tree" of all the relevant sources of influence and receivers and their various orders and interconnections. There are very many such trees. Speaking generally, every name is a tree in itself, all of whose levels, influences and "chariots" (מרכבות, *merkavot* -- governmental apparatus) are arranged in an order unique to itself.

These are the "worlds" which the Tzaddikim inherit. For example, with the emanation of Chochmah from Keter, three hundred and ten

החכמה מן הכתר נמצאים ש"י
 אילנות שלמים, והוא סוד י"ש
 עולמות של הצדיקים. ועוד
 העולמות של הנשמות, שכל
 הנשמה היא עיקר גדול בהנהגה,
 ולכל נשמה יש אילן בפני עצמו,
 וז"ס, לכל צדיק יש לו עולם בפני
 עצמו. ומי שאינו זוכה אלא
 לשרשו – נוטל העולם שלו, ומי
 שזוכה בכל – נוטל כל
 התאצלות החכמה, והם י"ש.

ובכל עולם ועולם יש מיני
 התלבשות, מצבים, וזיווגים,
 עליות וירידות, הכל לפי הענין
 ההוא. ואין מספר אורותיהם
 הולכים לפי מספר עשר ספירות,
 אלא כל אחד יש לו מספר בפני
 עצמו. מנינם לפי מציאות
 האילנות. ואפילו משם הוי"ה
 ב"ה נמשכים ע' אילנות שונים זה
 מזה לגמרי, והם ע' תמרים. אך
 סדר העשר ספירות בסוד אבי"ע
 נקרא רק אילן אחד. כמ"ש עוד
 בס"ד.

complete trees came into being (for Chochmah is *yesh me-ayin*, "existence out of nothingness", and the letters of יש, *YeSh*, have the numerical value of 310). This is the secret of the three hundred and ten worlds of the Tzaddikim (*Uktzin*, 3:12; *Zohar loc. cit.*). In addition, there are the worlds of the souls, for each soul is a major root in the governmental order, and each soul has a tree of its own. This is the meaning of the statement in the *Zohar (loc. cit.)* that each Tzaddik has a world of his own -- i.e. the Tzaddik himself is the world. One who attains only his own root takes his world. But one who attains everything receives the entire emanation of Chochmah, which consists of three hundred and ten worlds.

In every world there are various different kinds of clothing (התלבשות, *hitlabshut*), states (מצבים, *matzavim*), coupling (זיווגים, *zivugim*), ascents (עליות, *aliyot*) and descents (ירידות, *yeridot*), depending on the nature and purpose of the world in question. The number of lights in the different worlds does not correspond directly to the number of the Ten Sefirot. Rather, each has its own particular number of lights, the sum being bound up with the nature of the given tree. Even the Name of HaVaYaH, blessed be He, gives rise to seventy trees that are all completely different from one another: these are seventy "date palms" (the word תמר, *tamar*, a date palm, has the connotation of תמורה, *temurah*, signifying exchange or the substitution of letters or numbers.) However, the order of the Ten Sefirot in the form of the worlds of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah is called only one tree, as we will be discussing further, with the help of God.

והנה כל האילנות האלה הם במרכבה למטה, אך שורש כל זה הוא למעלה. והוא, כי בהתפשט הקו בתוך הרשימו. והיה עושה שם סדרים להתפשט ההנהגה כראוי. מן המקבל הראשון עד המקבל האחרון, שזה נקרא בנין שלם, עושה סדרים הרבה. והם כל הכינוים כולם שנתגלו. דהיינו רחום, חנון וכו', שכולם נתגלו בסוד הרשימו. וכולם כמה מיני פעולות – שורש לכמה ענינים של עוה"ז, כל אחד מהם בסוד אילנות בפני עצמם. וכל הסדרים הגדולים והרבים אשר להנהגה, כולם היו נשרשים שם, כמ"ש, וכל אחד בסוד אילן בפני עצמו.

ואז הוציא א"ס ב"ה סדר אחד שנתן לו שליטה על כולם, ושם שאר כל האילנות להיות רק כינוים ולבושים לסדר זה. שזה הסדר לפי מה שמדרגותיו יתעוררו – כך יעשו פעולותיהם, כל שאר האילנות על ידי האילן האמצעי הזה. אך הפועל באמת יהיה רק זה, ורק מזה יצאו התחתונים ויקבלו הנהגתם, ורק בזה יעבדו עבודתם. ותראה שאומר, "וכל שמהן שוי כינוים", ולא אומר, "הם כינוים", אלא

Now all these trees are in the Chariot below, but the root of all this lies above. For as the Line extended inside the Residue and formed orders within it so that the government would unfold properly from the first recipient to the last (for this is called a complete structure), the Line produced many different orders. These are all the attributes or forms of address (כינויים, *kinuyim*) that were revealed, such as "compassionate", "gracious", etc., for they were all revealed within the Residue. They all have different functions and are the root of various different phenomena in this world. Each one is in the form of a tree in itself. All the many different great orders that make up the overall order of government were all rooted there, as we have said, each in the form of a tree in itself.

And then Eyn Sof, blessed be He, brought forth one order which He put in control of all of them, making all the other trees nothing but attributes, forms of address and garments with which to clothe this order. According to the way in which the different levels of this order are aroused, so all the other trees carry out their particular functions through this central Tree. This alone is what really acts, and it is only from here that the lower realms and creatures emerge and are governed, and their entire service is bound up with this alone. Note the phrasing of the passage from the *Tikkuney Zohar* quoted earlier: "All the other names are *considered* attributes of this Name". It does not say that they *are* attributes, but

"שוי", שהם לפי עצמם הם
אילנות, כל אחד בפני עצמו,
וא"ס ב"ה לקחם ועשאם לבוש
סביב לאילן הזה.

והאילן הדה, שאנו מדברים בו,
הוא אילן של ד' אותיות הוי"ה
ב"ה, והוא הכולל מראשית א"ק
עד סוף עשיה, בכל הדברים
שאנו מדברים בו. וסביבו
עומדים, כמו לבוש לו, כמה מיני
עולמות האלה שזכרנו. והם אינם
פועלים כלל, אלא כמו הלבוש
שעל גבי הגוף, שאינו פועל
כלום, אלא הגוף פועל מלובש,
כך האילן הזה פועל בלבושים
האלה סביב. והרי נכלל בחלק
הפועל – הלבוש שסביב לו, כך
נכלל בחלק הפועל מן האילן הזה
– העולמות שסביבו. ואינם
לבטלה, כי אותם שהפועל
מלובש בהם – הם שולטים,
והפועל עצמו עושה כפי כחם,
ומוציא לפועל כל שליטותיהם.
אבל המלובש הוא הפועל לגמרי,
ולא הלבוש כלל. ובני אדם –
עבודתם וקבלתם בזה האמצעי.
אך אחר כך זוכים גם לעולמות
המלבישים, כי הרי ממילא
נוחלים אותם בנחול המלובש
בהם, כמ"ש.

אמנם סוד האילן הזה – כבר

rather that they are considered as
such -- they are the equivalent of
attributes. For each one is a tree in
itself, but Eyn Sof, blessed be He,
took them and made them a garment
around this Tree.

This Tree of which we are speaking is
the Tree of the four letters of
HaVaYaH, blessed be He, which
includes everything from the
beginning of Adam Kadmon to the end
of Asiyah in all the different aspects
discussed in Kabbalistic literature.
Standing around it like a garment are
the various worlds we have
mentioned. In themselves they do not
act at all. Rather, they are like a
garment in which the body is clothed:
it is not the garment that acts but
rather the body clothed in the
garment. Similarly, this Tree acts
through these garments around it.
Just as the garment that clothes the
active body part is included in the
action, similarly the worlds
surrounding whichever part of this
Tree acts are also included with it.
They are not there without purpose,
for it is those in which the Actor is
clothed that hold sway, while the
Actor Himself acts in accordance with
their power in executing their
controlling functions. Yet it is only the
Wearer of the garment who acts, not
the garment itself. Men's service and
all that they receive are bound up
with this central Tree, the Name of
HaVaYaH, which is garbed in the
Partzufim. Afterwards they also attain
the worlds in which this Name is
clothed, for they inherit them as a
matter of course when they inherit
the One clothed in them.

As I have already said, this Tree
extends from the head of Adam

אמרתי שהוא מראש א"ק עד סוף עשיה, וענינו הוא א"ק והזיו שלו, כדלקמן. והיינו שיצא ממנו זיו, וחלקי הזיו הזה הם אבי"ע. ובעולמות האלה עצמם הראה מה שיש למעלה, פירוש כמו שיש למעלה כמה מיני עולמות, ועולם אמצעי בתוך הכל, כך נראו באלה העולמות סדר אחד של שם הוי"ה ב"ה העומד בסוד עשר ספירות, ועוד כמה סדרים אחרים העומדים בסוד המרכבה, והם נכללים בד' החיות בד' הפנים שבהם, ובכל עניני המרכבה,

כל סדר – עולם בפני עצמו כנ"ל. ועם כל זה חילוק זה הוא לפי שם הוי"ה, כדלקמן. והיינו שבסוד המרכבה בכל פינותיה ונתיבותיה יש העולמות האלה שזכרתי. ובאמצע כולם סדר העשר ספירות הכולל כל אבי"ע, שהוא סדר שם הוי"ה ב"ה, והוא העיקרי, וכל השאר – כינויים אליו. והאמת, שכל זה אף על פי כן נקרא סדר שם הוי"ה ב"ה, כי כל מה שיוצא מא"ק הוא סדר שם הוי"ה, אלא שהוא כמו ציור ממה שיש למעלה, מראה ענין אילן שם הוי"ה ב"ה שבאמצע, ושאר הכינויים שסובבים אותו,

Kadmon to the end of Asiyah. In essence, this Tree is Adam Kadmon and the radiance that emanates from Him. For a glorious radiance came forth from Him, and the different parts of this radiance constitute the worlds of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah. It is through these very worlds that He shows what exists above. Just as there are many kinds of worlds above with one central world inside all of them, similarly, a single order is visible within the worlds of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah. This is the order of the Name of HaVaYaH, blessed be He, standing in the form of Ten Sefirot, while many other orders stand in the form of the Chariot. These other orders are included in the four Chayot and their four facand all the other aspects of the Chariot.

Each of these subsidiary orders is a world by itself, but the overall division follows the order of the Name of HaVaYaH. In other words, these worlds that I have mentioned constitute the Chariot in all its turns and pathways, while at the center of all of them is the order of the Ten Sefirot, which includes the whole of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah. This constitutes the order of the Name of HaVaYaH, blessed be He, which is the essence, while all the others are His attributes or forms of address. And the truth is that even so, all this is called the order of the Name of HaVaYaH, blessed be He. For everything that emerges from Adam Kadmon constitutes the order of the Name of HaVaYaH. This is like a picture or diagram of what exists above, showing how the Tree of the Name of HaVaYaH is at the center with the other attributes or forms of address surrounding it. These very

ובאלה הכינויים עצמה
שבמרכבה – שולט שם שם
הוי"ה ב"ה.

ותראה שעיקר העבודה לפי זה
הענין – של שם הוי"ה ב"ה. וגם
המרכבות עצמם נכללים בסדר
תחת שם הוי"ה ב"ה, כדלקמן.
ולפי סדר זה נקראים ד' חיות עם
כל שאר הענינים המוזכרים
במרכבת יחזקאל. והנה הענין
הזה שהושם שם זה לשלוט על
כל האחרים, הוא – לפי ששאר
כל האילנות הם הנהגות לפי
הרשימו הנשאר. אך בסוד קשר
כל הדברים האלה לבוא ליחוד
– הוא אילן שם הוי"ה ב"ה. וזה
מה שעילת על כל העילות מגלה
היחוד שלו, ומקשר כל ההנהגות
בדרך אחד, בסוד התורת הרע
לטוב. ונמצא שזהו הסדר מה
שעילת על כל העילות מחזיק
יחודו על כל הסדרים ומחברם
בסוד היחוד, שכבר פירשנו
שהוא מה שאין שם חילוק חסד
ודין, אלא הכל טוב בהשוואה
אחת.

וז"ש, שם הוי"ה לא אשתני בכל

attributes that make up the Chariot
are under the control of the Name of
HaVaYaH, blessed be He. In other
words, the Chariot and its forms of
address or attributes constitute
Beriyah, Yetzirah and Asiyah, and
there too this same order exists: the
forms of address or attributes are
many, but they are under the control
of the Name of HaVaYaH, because
they are His "garments".

Accordingly, man's essential service is
bound up with the Name of HaVaYaH,
blessed be He, and the chariots
themselves are subsumed under the
overall order of the Name of
HaVaYaH, blessed be He. It is in the
context of this order that they are
called four Chayot (literally, "beasts")
together with all the other aspects
mentioned in Ezekiel's vision of the
Chariot. This Name was placed in
control of all the others because all
the other trees are pathways of
government according to the Residue
that remained, while the underlying
bond whereby all these things come
to unity is the Tree of the Name of
HaVaYaH, blessed be He. Thereby the
Cause of all causes reveals His unity
and binds all the pathways of
government into one pathway through
which evil turns back to good. This is
the order through which the Cause of
all causes asserts His unity over all
the different orders, joining them
together in the mystery of that unity.
On this level, as already discussed,
there is no division between Kindness
and Judgment, but everything is
equally good.

This is what is meant by the teaching
that, "The Name HaVaYaH does not

אתר בד' אתוון וכו'. פירוש – ששם זה מחובר באותיותיו – אינו נזכר אלא כשעילת העילות מיחד לכל המדרגות בסוד יחודו. וזהו אמונתם של ישראל כידוע, שהיא תלויה רק בעילת על כל העילות. שלכך מאמינים בו אפילו באורך הגלות, ואפילו שכמה דברים רואים היפך האמת, וכמה קטרוגים של הס"א. אך בכח היחוד עומדים הכל, כמבואר במקומו.

וז"ש, ובגין דא שוי אמונה דישראל בד' אתוון אילין, ואמר – בד' אתוון, והוא מ"ש בזוהר פ' וירא (קי"ז ע"א), א"ל ר' יוסי שפיר קאמרת, בגין דאיהו גו רזא דאתוון, ולית לן לאתערא חושבן וכו'. נראה בהדיא שהגאולה תלויה בסוד אלה האותיות. והטעם הוא, שאלה האותיות הם מה שעילת כל העילות מיחד המדרגות כנ"ל. ובזה תלויה הגאולה באמת, שאין לה ספק כלל.

נמצאת למד מכל זה, שכמה

change in any place in its four letters..." (*Tikkuney Zohar* #57, 94b). What this means is that this Name, made up of its four interconnected letters, is only mentioned when the Cause of causes unifies all the different levels in the mystery of His unity. The Name of HaVaYaH "does not change" in the sense that the Name of HaVaYaH controls all the different levels in order to bring them into unity and to show that despite their various differences, they all serve only one purpose. This is to demonstrate His unity through the fact that He brings everything back to good.

This is the essence of the faith of Israel, which depends only on the Cause of all causes. Accordingly they have faith in Him despite the protracted exile, even though they see so much that is the opposite of the truth and face so many challenges from the Other Side. Yet through the power of His unity, they endure everything. Thus the above-quoted passage continues: "Because of this, the faith of Israel is centered on these four letters" -- the four letters of the Name of HaVaYaH. Similarly, we find in the *Zohar* (*Vayera* 117a): "Rabbi Yose said to him, 'Well spoken, because He is within the mystery of the letters [of the Name of HaVaYaH], and we should not get involved in other calculations of the end of time'." It is perfectly evident from this passage that the Redemption depends upon the mystery of these letters. And the reason is because it is through these letters that the Cause of all causes unifies all the different levels, and this is what the Redemption truly depends upon without any doubt at all.

What we learn from all this is that

סדרים יש להנהגה על כל דבר
 ודבר, וכמה מיני עולמות יש,
 עולמות שלמים, אילנות שלמים
 כנ"ל. אך סדר אחד יש עיקרי
 בהנהגה שמנהג אחריו כל
 האחרים, והוא סדר שם הוי"ה
 ב"ה, כדלקמן. וזהו הנמצא בכל
 העולמות אבי"ע. אך התחלת
 הסדר הזה הוא א"ק,
 וההשתלשלות ממנו הוא
 באבי"ע:

ב. לעמוד בסוד ע"ס, והיינו שאף
 על פי שכל הנמצא הוא רק עשר
 ספירות, אך כמה בחינות
 פרטיות נבחנות בכל ספירה
 וספירה בפני עצמה, בלא שיהיו
 שוות וזו. אלא כל אחת לפי
 ענינה נמצאים לה אלו המדרגות
 הפרטיות. ולפי דרך זה הם כל
 שאר האילנות לפי המדרגות
 הפרטיות של איזה ספירה,
 המדרגה שממנה האילן ההוא.
 אך האילן של שם הוי"ה ב"ה –
 הוא בסוד כל עשר הספירות
 ביחד, על הענין הכללי שלהם,
 פירוש – על מנין העשר,
 שבבחינה זאת אין חושבין
 המדרגות הפרטיות של
 הספירות, אלא כל ספירה בכל
 מדרגותיה נחשבת לאחת לבד,
 עד שבין כולם עושים רק עשר.

various different orders of
 government exist relating to each and
 every thing, and many different kinds
 of worlds exist -- whole worlds and
 whole trees, as discussed above.
 However, there is one order that lies
 at the root of the entire government
 and which governs all the other
 orders. This is the order of the Name
 of HaVaYaH, blessed be He. This is
 the underlying order that exists within
 all the worlds of Atzilut, Beriyah,
 Yetzirah and Asiyah. This order begins
 with Adam Kadmon, and what
 develops out of it is in Atzilut,
 Beriyah, Yetzirah and Asiyah.

**...standing in the form of Ten
 Sefirot...** Even though all that exists
 is only Ten Sefirot, many individual
 aspects can be discerned within each
 and every Sefirah by itself -- they are
 not all the same as one another. Each
 one, depending on its individual
 purpose, has its own individual levels.
 Accordingly, all the other trees
 correspond to the individual levels of
 the various Sefirot, depending on the
 level from which any given tree
 derives. However, the Tree of the
 Name of HaVaYaH, blessed be He, is
 the mystery of all Ten Sefirot together
 for their collective purpose under the
 number ten. In this aspect, we do not
 take into account the individual levels
 of the Sefirot. Rather, each Sefirah
 with all its levels is considered as only
 one, so that altogether they make
 exactly ten. The general pathway of
 all their arrangements or institutions
 (תיקונים, *tikkunim*, lit. "repairs")
 depends on this number through the
 mystery of the return of evil to good.
 All man's service depends on this
 matter of the Ten Sefirot, and
 therefore everything involved in the
 Sefirot goes only on the basis of ten,
 with all that depends on this. Thus the

ובמנין הזה תלוי כל תיקוניהם
בדרך הכללי, בסוד החזרת הרע
לטוב כנ"ל. והעבודה כולה
תלויה בענין זה של העשר
ספירות, ולכך כל עניניהם
הולכים הכל רק בסוד עשר, עם
כל מה שתלוי בזה.

יש להקשות, המנין שאינו מהות
בו כלל, הוא מקרה נפרד מן
הנושא. אם כן אילן שם הוי"ה
ב"ה אינו כלום בספירות עצמם,
כיון שאינו אלא לפי המנין.

תשובה, עשר הספירות הם כל
עצמות החוקים אשר להנהגה,
ועם כל זה ההנהגה עצמה יוצאת
רק מן הדרך שבו משתמשים מן
החוקים האלה, פירוש – יש
לפעמים שילך על פי חק אחד
עם כל פרטיו, או על פי חק אחר
עם כל פרטיו, והפרטים לפי זה
רבים. ויש שנשתמש מכללות
החוקים ביחד לפי כלליהם, ולא
נחוש אל הפרטים.

Ten Sefirot are ten individual kinds of government, each different from the others, but the general law that brings them all together to serve one purpose is that of the overall Ten Sefirot that constitute Adam Kadmon.

It could be objected that the sum of a given number of particulars is not inherently bound up with their intrinsic essence but is merely contingent upon the fact that this many particulars together make up this number. If so, it would seem that the Tree of the Name of HaVaYaH, which is the order of the Ten Sefirot, would be of no consequence in the individual Sefirot themselves, and would not determine the quality of the Sefirot and of the details under it.

The answer to this objection is that the Ten Sefirot constitute the entire essence of the laws of government, yet at the same time the actual government emerges only from the particular way in which these laws are applied. Sometimes the government follows one law with all its particulars, sometimes a different law with all its particulars. Since each Sefirah is one law of government containing many individual details, depending on the quality of that Sefirah, the particulars are very many. However, there are times when we make general use of all the laws together in their entirety without taking account of the particulars. Thus all the Sefirot together enter into the overall government, which uses all of them together for the purpose of God's unity, to bring the creation to the ultimate perfection. The significance of the number ten lies in the fact that

ואלה הם המינינים, כי הנה
בלכתנו אחר דרך פרטי של
ספיויה אחת – יהיה מנין
האורות מה שנותנת הספירה
ההיא, ואחר זה כל משפטי
ההנהגות באורות ההם, ואלה הם
האילנות שזכרנו. אך הפעולה
הכללית היא במה שנכנסים כל
העשרה ביחד במנין זה של עשר,
וההנהגה הולכת לפי מה שנותן
מספר זה לפי ענינו.

ואדרבא, כיון שראינו שחק זה
הושם ראשון שיהיו עשר, נגזור
מזה בלא ספק שזהו המנין היותר
כללי ומוצרך, שהרי צריך שיהיו
כך, לא פחות ולא יותר, ובזה
הסדר כמו שהם מסודרים לפי
מנין העשר. וממילא נכללים
הפרטים כולם בזה המנין. וכן
נבין מה גורם כל אחד מהם בחק
הזה הכללי, ונבין התיקון הכללי
שעומד על פי דרך זה כראוי:

ג. בבחינת סדר דמות אדם,
היינו שכללות הסדר הולך לא
לבד על מנין עשר, אלא על עשר

here all the Sefirot are together for
one purpose.

Thus there are two kinds of numbers:
the individual number of each Sefirah,
and the overall number of ten. When
we follow the individual pathway of
any given Sefirah, the number of
lights will be whatever that particular
Sefirah gives, and all the laws of
government contained in those lights
go accordingly. These are the trees
that we have mentioned: each of the
individual orders is called a tree.
However, the overall action comes
about through all the Ten Sefirot
entering in together in this quorum of
ten, and the government goes
according to what this number gives
in accordance with its intrinsic nature.

Quite the reverse of the objection:
having seen that this law was laid
down first that there should be ten,
we may infer without doubt that this
is the most general and necessary
number. For they have to be this ma,
no less and no more, and arranged
precisely in this order just as they
are, in accordance with the number
ten. All the individual details are
automatically included in this number.
And thus we may understand what
each one of them causes and
contributes as part of this general law,
and we will understand the general
repair that arises through this path in
the proper way. Thus the number ten
is not accidental: it is not by chance
that the sum of all the particulars is
the number ten. On the contrary, the
number ten is the root of the overall
government, which brings all the
Sefirot to a common purpose.

**...arranged in the Likeness of
Man...** The overall order goes not
only on the basis of the number ten
but on the basis of ten in all the
orders of their different states and
individual details. This is called the

בכל סדרי מצביהם ופרטיותיהם בענין זה, שזהו נקרא דמות אדם, יען אלו הסדרים הן הנדרשים על דמות אדם, שהם מקבילים לו ממש בכל פרטיו. אדרבא, הם סיבה לו ולכל פרטיו ממש. ואפילו לשם של אדם הם סיבה, בהיות התפשטם הוא סדר אחד שנקרא אדם, דהיינו בסוד שם מ"ה, שבו עשר אותיות, אך נכללים בד', דהיינו ד' פשוטות שעושים י' כשהם מלאות. ועם כל הדרכים האלה מובן אילן זה בכל משפטיו:

ד. הוא נקרא אדם קדמון, פירוש – הסדר הראשון של דמות אדם: חלק ב:

א. והוא הסדר של הוי"ה ב"ה, והוא מה שכתבתי למעלה בענין האילנות, שזהו האילן של השם הקדוש הזה, והוא מתפשט והולך לפי ענין אותיותיו באותו הסדר שהם. דהיינו בסוד עשרה, ובסוד ארבעה, כנ"ל. ובסוד ענין האותיות עצמן, דהיינו, י – א"א ואבא, ה' – אמא, ו' – ז"א, ה' – נוק', בזה הסדר עצמו ובסוד מלואיו. סוף דבר – כל מה שנמצא הם בסוד השם הזה

Likeness of Man (אדם דמות, *d'mut Adam*) -- the number ten signifies the form in which man is made, which divides up on the basis of ten. For these orders can all be explained in accordance with the Likeness of Man, for they actually correspond to the human form in all its particulars. Indeed, they are the actual cause of the human form in all its particulars. They are even the cause of the very name Adam, inasmuch as they unfold in a certain order which is called Adam: the name of HaVaYaH in which the constituent letters are "filled" (spelled out in full) with alephs: יוד הא = 45 = אדם, ADaM. This expansion of the Name consists of ten letters, yet they are all included in four, namely the four "simple" letters, which make ten when they are "filled". It is through all these pathways that this Tree is understood in all its laws.

And this first order in the Likeness of Man ...is called **Adam Kadmon**.

Part 2:

This is the order of the Name of HaVaYaH, blessed be He forever and ever. As I have written above in connection with the trees, this is the Tree of this holy Name. It continues unfolding in accordance with the intrinsic nature of its letters in the same order in which they appear in the Name in the mystery of ten and the mystery of four, as discussed above. As to the significance of the letters themselves: the Yud is Arich Anpin (the cusp) and Abba (the main body of the Yud); the first Heh is Imma; the Vav is Zeir Anpin and the second Heh is Nukva, in this order and in the mystery of the four expansions. The Yud corresponds to AV=72; the first Heh corresponds to

ובסוד אותיותיו האלה:

חלק ג:

א. וזה ענין – שכל הסדרים והחוקים כולם נמשכים ובאים תחת סדר ארבעה אותיות אלה, שאין זה דרך פרטי, אלא כללי, דהיינו שכולל כל מה שיש בספירות בכל פרטיהם, ומביא הכל תחת הסדר שלו. שהרי אף על פי שהפעולות מושרשות בכמה מיני הנהגות בסוד השמות, עם כל זה אין להם מציאות פעולה אלא על פי הסדר הזה. נמצא הסדר הזה סדר המנהג כל הסדרים, והוא שורש מציאות הפעולות,

והוא בנוי מכמה תנאים וחילוקים, מסודרים בסדר נכון, שלפי מה שהם מתקיימים כראוי, כך יוצאות הפעולות לכל צד, ממקום שהם צריכים לצאת. וגם זה כענין הנשמה והגוף – שאר השמות הם אברי הגוף, וזה השם הוא כנשמה להם, וכל הכוונה צריך שתהיה להחזיק בזאת הנשמה, שתתן מציאות לפעולות הגוף:

ב. ולפי הסדר הזה הכל נדרש

SaG=63, the Vav to MaH=45 and the second Heh to BaN=52. (See Opening 22 Introductory Note.) In sum, all that exists is founded on the mystery of this Name and upon the mystery of these letters of which it consists.

Part 3:

This means that all the different orders and laws are all drawn after and come under the order of these four letters. This is not one particular pathway but rather the general path, which includes everything that exists in the Sefirot in all their details and which brings everything under its order. For although the actions through which God governs the world are rooted in many different kinds of governmental pathways through the mystery of the various different names, the actions are only actualized through this order of the four letters of HaVaYaH, which direct the other names and forms of address. Thus it is this order that directs all the various orders and is the root of all the actions that come about.

The governmental order of the four letters of HaVaYaH is built of various conditions and divisions: it is built of various different names and forms of address, which constitute the details of the government. All are ordered in the proper order, for when they stand in the proper order, the actions go forth on all sides from the place from which they must emerge. This too is like the soul and the body: the other names are the limbs of the body, while this Name is like their soul, and the whole intention must be to hold by this soul so that it will actualize the actions of the body.

And in accordance with this order, the teachings of the Kabbalah

תמיד בסוד ארבעה אותיות השם ב"ה, וזה עיקר גדול הצריך בלמודי החכמה הזאת הרבה, כי בכל אנו מדברים תמיד לפי העשר ספירות, ונמצאים בזה דרושים סותרים הרבה. והעיקר הוא, כי להרבה חילוקים מתחלקים ומתפרטים המדרגות, לפי צורך הפעולה שיש להם לפעול. והחילוק אינו נעשה לפי העשר ספירות, אלא לפי הפרטיות של הפעולה ההיא.

אך לפי שכל דבר צריך להיות נכלל תחת סדר דמות אדם, בה הוא סוד זה של עשר ספירות, על כן כל חילוק מיד שנעשה, נסדר בסדר עשר ספירות. אבל לא נעשה החילוק לפי זה, אלא החילוק הולך לפי טעמים אחרים ושרשים פרטיים בענין ההוא, אלא מסתדר תחת סדר עשר ספירות, והוא תחת סדר ד' אותיות הוי"ה ב"ה, תחת סדר ד' מלואים, שהכל ענין אחד, כמ"ש כבר.

ותבין בזה, שאם אותם האורות עצמם יצטרכו ליחלק בחילוקים אחרים, שונים מן החילוק

always trace everything to the underlying foundation of the four letters of the Name Blessed be He.

This is a very important and necessary principle in the study of this wisdom, because we always speak in terms of the Ten Sefirot, yet there are many kabbalistic teachings that appear to contradict one another. The main thing to understand is that the various levels divide up in many different ways and into many details depending on what is required for the action that they have to execute. The division is not made on the basis of the Ten Sefirot in general but according to the particular nature of the action in question.

However, since everything must be included under the order of the Likeness of Man, which is the mystery of the Ten Sefirot, accordingly each division, as soon as it is made, is arranged in the order of Ten Sefirot. However this is not the basis of the division. The details of individual actions are arranged in accordance with their particular roots, yet at the same time they are also arranged in the order of the Ten Sefirot. This, however, is not the essential order of their individual actions, which depends upon their unique functions. Thus the division is based on other factors and on the particular roots that are relevant. Yet it is arranged in accordance with the order of the Ten Sefirot, which is the order of the four letters of HaVaYaH, blessed be He, and the four expansions of the Name, for it is all one matter, as we have already discussed.

From this you can understand that if those very lights themselves need to divide up in other ways different from the first division, those other divisions are also arranged according to the

הראשון, גם החילוקים ההם יסתדרו תחת סדר עשר ספירות, ואז יתחלפו תאריהם. דהיינו מה שהיה בתחלה דרך משל תחת ס"ג, יכול להיות תחת ע"ב, או תחת מ"ה, או תחת ב"ן, שכך מגיע מקומו לפי החילוק ההוא.

סוף דבר, כיון שסדר השם ב"ה הוא סדר כללי השולט על כל החילוקים והסדרים שבעולם, נמצא לפי זה לפעולות שני שרשים, אחד – בפרטי המדרגות, ואחר – בהסדרם תחת השם. ואין שני השרשים מקבילים בענינם זה אל זה כלל. אלא אדרבא, כל החילוקים המתחדשים בכח הפרטיות – הכל נכלל ובא תחת הסדר הזה.

ואתן לך משל בזה, מנת"א – אנו אומרים שהם ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, וזה אינו ר"ל שהם עצמם ממש באים ממש, כי אם היה כן, היו כמה מיני דרושים סותרים זה לזה, ובפרט בדברי הרשב"י זלה"ה, שצריך לתרץ אותם בשינויא דחיקא. והעיקר הוא, שהם ד' מיני תיקונים, דהיינו האותיות הם האורות עצמם של הנהגת זו"נ היוצאים מאימא. והנקודות והתנין, אחד – הוא מה שאימא שורה עליהם

order of the Ten Sefirot, but they are then described differently. For example, what was at first under SaG can come under AV or under MaH or under BaN, for its appropriate place depends upon the division in question. (Thus the Nikudin are under BaN even though they are branches of SaG.)

The end of the matter is that since the order of the Name, blessed be He, is the general order that holds sway over all the different divisions and orders in the universe, we may infer that the actions have two roots. One lies on the particular level involved according to the individual root of the action in question. The other lies in the way they are arranged under the Name of HaVaYaH, which is their general root. These two roots are not at all parallel in their function. Rather, all the new divisions that come into being through the power of particular levels are all included in and come under this general order.

Let me give you an example. We say that the musical notes, vowels, crowns and letters correspond respectively to the four expansions of AV, SaG, MaH and BaN. This is not to say that they themselves actually come from there, for if that were so, various different teachings, particularly in the works of Rabbi Shimon bar Yochai, would be completely contradictory and could only be reconciled with a forced solution. The main thing to understand is that they are four kinds of arrangements or institutions (*tikkunim*, lit. "repairs"). The letters are the actual lights of the government of Zeir and Nukva, which emerge from Imma. As to the vowels and the crowns: through the crowns

בבחינת מקור שלא נתפרשה מהם אפילו בצאתם, והיינו תגין על האותיות, ואחד – מה שאימא מנהגת אותם, והיינו נקודות המנהגות את האותיות. וטעמים הם תיקונים הבאים להנהגה השלמה מצד החכמה. כיון שנתחלקו הדברים בחילוק זה, מיד נקשרים תחת סדר הד' מלואים כנ"ל.

וכן אורות און חוטם פה ועינים, שבמקום אחד נאמר שהם ד' אותיות הוי"ה ב"ה, והיינו עינים – ה' אחרונה. והרי און חוטם פה כולם אינם אלא ה' שבשם דהיינו ס"ג. אך הענין הוא מ"ש כבר, כי החילוקים מתחלקים לפי הצורך. אך כל החילוקים מסתדרים תחת סדר הוי"ה ב"ה.

והנה עתה באנו לסדר זה של דמות אדם, כי כל מה שאנו מדברים מכאן ולהבא הוא לפי הסדר הזה המשתלשל לפי ענין א"ק זה. ועל כן צריכים אנו לדבר תמיד לפי ענין דמות אדם,

(which are attached to the letters and written in the Torah scroll), Imma hovers over the letters as a source that does not separate from them even after their emergence. And through the vowels, Imma governs the letters, for the vowels govern the letters. The musical notes are institutions that come for the sake of complete government from the side of Chochmah (Abba). Once things are divided up in this division, they are immediately bound together under the order of the four expansions of the Name, as discussed above.

The same way of resolving apparent contradictions applies in the case of the lights of the ear, the nose, the mouth and the eyes. In one place it says that they are the four letters of the Name of HaVaYaH. According to this, the ear is Yod, the nose is Heh, the mouth is Vav and the eyes are the last Heh (See *Etz Chaim, Shaar Ozen, Chotem, Peh 4, 18a and Drushey Nekudot 8, 34b*). Ywe find that the ear, nose and mouth are all only the first Heh of the Name, i.e. SaG (*Drushey Nekudot 8, 34b*). The apparent contradiction is resolved through understanding that the divisions are according to the need. Thus on the level of the particular, the ear-nose-mouth are the category of SaG, the first Heh. Yet all the different divisions are arranged under the order of HaVaYaH, blessed be He, and thus in general the ear, nose, mouth and eyes divide up according to the four letters of HaVaYaH.

We have thus now reached this order of the Likeness of Man. Everything we will be discussing from this point on follows the order that develops in accordance with what is inherent in this Adam Kadmon. We must therefore always speak in terms of the Likeness of Man. This is the basis for all of the kabbalistic teachings relating

ועל זה יסובבו כל הדרושים
מא"ק ואילך, לפרש כל ההנהגה
בסוד דמות אדם, ודמות אדם
בסוד ההנהגה:

פתח לב

ביאור ענפי א"ק:

הפנים עשויות להאיר מה שנסדר
בפנים בתוך הגוף, ומכל חוש
יוצאות הארות מזה. ולכן יוצאים
ד' עולמות של ראיה אשמיעה
ריח דבור. וגם מן המצח יוצא
הארתו. נמצאו כל העולמות רק
זיוו והארתו של א"ק, וא"ק נשגב
מהם יותר. ואינו מושג.

כיון שאמרנו בכלל ענין א"ק,
עתה נתחיל ללכת אחר פרטיו,
לפי סדר דמות אדם, ולפרש
מציאות אחד שצריך להבחין
בדמות האדם עצמו, כדי שנבין
אחר כך ההנהגה על פי סוד ענין
זה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
הפנים עשויות להאיר וכו'. והוא
מציאות זה מה שצריך לדעת
בדמות עצמו, והוא ענין הפנים.
ח"ב, נמצאו כל העולמות, והוא
הסוד לפי ענין זה בעולמות:

חלק א:

א. הפנים עשויות להאיר, ופירוש

to the levels from Adam Kadmon
onwards: the entire government is
explained on the basis of the secret of
the Likeness of Man. The Likeness of
Man is the foundation of the
government of the Universe.

Opening 32

The radiance of Adam Kadmon

The face is made to radiate that
which is arranged within, inside
the body, and emissions of this
radiation emerge from each of the
sense organs. Accordingly, four
worlds emerge: the worlds of
Vision, Hearing, Smell and
Speech. The forehead also emits
its own radiance. Thus all the
worlds are nothing but the radiant
splendor and shining glory of
Adam Kadmon, while Adam
Kadmon is more elevated than
them and cannot be apprehended.

*Having discussed the subject of Adam
Kadmon in general, we will now start
to go into the details, following the
order of the Likeness of Man -- the
human form. We begin by discussing
a phenomenon that we must first
examine as it is manifested in the
human form itself, in order to be able
afterwards to understand the
government of the worlds in
accordance with the underlying secret
of this phenomenon.*

The proposition consists of two parts:

Part 1: The face is made to shine... This is the phenomenon that
we must understand as manifested in
the human form, namely, the face.

Part 2: Thus all the worlds... This is
the underlying secret corresponding
to this phenomenon in the scheme of
worlds.

Part 1:

The face is made to radiate... To
explain this matter: The parts of the

זה הדבר הוא, כי הנה מציאות אברי הגוף וענינם למטה הוא מראה תמיד ענינים בהנהגה מקבילים זה לזה למעלה. ואמנם מציאות הפנים הוא חלק אחד של הגוף, שבו הנשמה פונה ומשגחת למה ששייך בין הגוף ובין זולתו, והיינו ההרגשים, ראייה – שמיעה – ריח – דבור, שהנשמה עומדת במשכנה, ודרך האברים האלה מרגשת כל ההרגשים האלה.

והנה שני דברים צריך להבחין בזה, מציאות הנקבים הנמצאים בפנים, והשימוש שמשתמשת בזה הנשמה עצמה. והאמת הוא, שהנקבים עצמם עשויים מן הנשמה, דהיינו בהיות בנין הולד נבנה, הרוח הבונה אותו – שם בוקע ונעשה הנקב, מה שבשאר האברים היה עומד לפנים. ואחר כך על ידי הנקבים האלה נעשים ההרגשים. ואמנם אין הבקיעה תלויה בהרגשים, שהרי יש מי שיהיה לו אותו אבר, וללא ההרגש. ועוד שלא תמיד אדם שומע או מריח או מדבר, ואף על פי שנקביו אלה פתוחים.

והנה כל זה הוא מצד הנקבים האלה שהנשמה משגחת על ידם בנ"ל. ועוד מציאות אחר, שהוא

body and their functions here below always signify parallel aspects of the government above. Now the face exists as one part of the body through which the soul (נשמה, *neshamah*) turns to and supervises what concerns the body in relation to that which is outside of it, through the faculties of vision, hearing, smell and speech. The soul remains in its sanctuary and through these organs experiences all these sensations.

There are two things that we must consider here: the fact of the existence of the apertures (נקבים, *nekavim*) found in the face, and the use that the soul itself makes of them. The truth is that the very apertures themselves are made by the soul. When the body of the embryo is being formed, the spirit (רוח, *ru'ach*) that builds it breaks through there so as to form the aperture, whereas in the other limbs and body parts the spirit remains inside. Afterwards, sensory experience comes about through these apertures. However, this breaking through by the soul is not dependent on the senses themselves, for there are cases where a person has a given organ but not the associated sense. Furthermore, a person does not constantly hear, smell or speak even though these apertures are open.

Up to this point we have been considering the apertures through which the soul supervises that which relates to the outside. Another phenomenon is that of the face itself

אבר הפנים, שמראה גם כן מצב הרוח במקומו, אם הוא בישוב או בזעף. וצריך שיהיו הפנים עצמם מוכנים לזה, שהרי בשאר אברי הגוף אינו כן. ועוד ענין אחר יש שאינו נראה עתה, אבל ראוי הוא שיראה, דהיינו שיהיה לפנים זיו, כמו שיש לשמש. וזה כבר נראה במשה רבינו ע"ה בקירון עור שלו. וכן אמרו על פנחס שבשעה שהיה שורה עליו רה"ק היו פניו לוהטות כברקים. ומה שעתה אין דבר זה נראה, הוא מפני שאין דיוקן האדם שלם אחר חטא אדה"ר. אבל אדה"ר היה כך, כמו שפירשו בזהר ובמדרשים. וגם לעתיד לבוא הכל יהיו כך. וכן כתיב, "והמשכילים יזהירו בזהר הרקיע".

נמצא, מכל ענין זה נראה שהפנים הם עשויים לפנות אל האחרים, והם מוכנים לזה. ונבחין בזה שלושה ענינים, ענין הפנים עצמם המוכנים כבר בכל חלקיהם להתנוצץ ולהאיר אור הנשמה שבפנים, להראותה לחוץ בסבר הפנים ובזיו, ענין הנקבים הנעשים על ידי הרוח הבוקע אותם בזמן הבנין, וענין ההרגשים שהנשמה מרגשת על

(i.e. the facial expression), which also shows the state of the inner spirit in its place, be it settled or agitated. It must be that the face was intentionally made to do this, for the other limbs of the body do not do so. There is also something else that is not visible today but which ought to be able to be seen: the face should have a shine or radiant splendor (זיו, *ziv*) like that of the sun. This was seen in the case of Moses our Teacher, the very skin of whose face radiated (Exodus 34:29). Similarly, the sages said of Pinchas that when the Holy Spirit rested upon him, his face flashed like lightning (*Vayikra Rabbah* 1:1). The reason why this radiant splendor is not seen today is that man's face is incomplete after the sin of Adam. However, initially Adam had this radiant splendor, as stated in the *Zohar* (*Bereishit* 142b) and Midrashim. In the future too, all will shine with this splendor, as it is written: "And they that are wise shall radiate splendor like the splendor of the firmament" (Daniel 12:3).

From all of the above, we see that the face is made to turn to others, and the face is prepared for this. We can discern three different aspects. The first is the face itself, ready in all its parts to shine forth and radiate the inner light of the soul and show it to the outside through the expression of the face and its radiant splendor. Secondly there are the apertures made by the breaking through of the spirit during the process of building the body. Thirdly, there are the sensory experiences of the soul through these apertures.

ידי הנקבים האלה.

ונפרש עתה כל זה למעלה. כי הפנים הן הכלים מן הרשימו, שבהם אור הא"ס ב"ה, דהיינו בסוד הנשמה שבפנים – פונה אל האחרים לנהג את הפרצופים עצמם, שהם סדרי ההנהגה. שכבר שמעת למעלה, שכמו שהנשמה היא המנהגת את הגוף, כך הפנימיות הוא המנהג את הפרצופים. והנה הכלים האלה הם הפנים עם כל תיקוניהם בסוד י"ג תיקוני הדיקנא, שהם כוללים כל הפנים. והנה אלה כולם מאירים ועושים זיו הפנים כנ"ל. ועם כל זה הוא זיו סתום, כי הוא צריך לעבור דרך הפנים עצמם. ואמנם כל מה שהוא נסדר בכל הגוף כולו – עומד להראות בפנים האלה. כי כך הוא הסדר – כל עניני הנשמה נראים בפנים, כמו שמפורש בסוד חכמת הפרצוף בדברי הרשב"י ז"ל בפ' יתרו ובתיקונים. והנה שם עושה זיו הפנים כנ"ל. וז"ס הק"ן נהורין והש"ע נהורין, שמודיעים מציאות הנהגת הא"א וז"א. אחר כך לפי מה שהיא נכללת שם – מתלהטת ובוקעת ועושה ד' נקבים, שהם עינים אזנים חוטם ופה.

Let us now consider how all this applies above: The "face" consists of the vessels in the Residue through which the Light of Eyn Sof -- the "soul" within -- turns to others so as to govern the Partzufim themselves, which constitute the orders of government of the worlds. For you have already heard earlier that just as it is the soul that governs the body, so it is the Inner Essence (פנימיות, *pnimiyut*) that governs the Partzufim (see Opening 29). These vessels are the "face" with all that is instituted in it through the mystery of the Thirteen Rectifications of the Beard, which comprise the entire face. (In Adam Kadmon, the Thirteen Rectifications are not present as such, but their roots are there.) These all shine and give rise to the radiant splendor of the face. Nevertheless, the radiance is occluded, for it has to pass through the face itself. Even so, everything that is arranged in the entire body stands to be seen in the face, for things are so ordered that everything connected with the soul is visible in the face, as discussed in the *Zohar* in connection with the secrets of physiognomy (*Zohar, Yitro and Tikkuney Zohar*). Thus the soul causes the face to shine with radiant splendor, and this is the mystery of the 370 and 150 Lights of the Face (*Idra Rabbah, Zohar, Naso* 128b), indicating the government of Arich Anpin and Zeir Anpin respectively. Afterwards, having been included there in a general way, the soul flashes and breaks through to make four apertures: the eyes, the ears, the nose and the mouth.

ותבין מה ענין הבקיעות האלה למעלה, כי אין זה שבקעו פעם אחת ויצאו, אלא גם למטה, אם היה הזיו נראה, היו רואים איך מבחינת הנשמה שנכללה כבר בפנים להראות ענינה – נמשך ויצא זיו אחד, הבוקע ויוצא ממנו דרך הנקבים האלה ממש. ואין פעולת הזיו הזה אלא לעשות הבקיעות האלו. ומפני שהוא מבחינת נשמה, שעכשיו היא נסתרת, כמו שאין נראה הזיו בפנים, כך אינו נראה מה שיוצא מן הבקיעות האלה. אדרבא, בפנים יש על כל פנים סבר הפנים הנראה, יען יש לנשמה איזה לבוש, דהיינו הפנים עצמם. אבל בנקבים אין נראה כלום, יען הנשמה יוצאת מכל לבוש.

ותראה הפרש גדול שבין הזיו הנראה בפנים או היוצא מן הנקבים. כי הנראה בפנים הוא הכללות של כל עניני הנשמה. אך מה שיוצא מן הנקבים הם ענינים פרטים, לפי המקום שיוצאים משם, והם המבינים עניני ההשגחה בסוד ראייה שמיעה ריה דבור.

ואחר כך הבקיעות האלה עם האורות שבהם נעשים ההרגשים, שהיא ההנהגה ממש. והוא מה

Understand what these fissures (בקיעות, "breakthroughs") signify above. It is not that they broke through one time and went out. Here below as well, if the radiant splendor were visible, we would see how the aspect of the soul that is already included in the face to show the state of the soul emits a continuous shine of radiant splendor that breaks through and goes out literally through these apertures. However, now that the radiant splendor has been concealed, its only visible action is to break through to produce these apertures. And because it comes from the soul, which is now concealed, just as the radiant splendor is not visible on the face, so too what emerges through these fissures and apertures is also not visible. Quite the contrary: on the face there is at any rate the visible facial expression, for the soul has a certain garb, namely the face itself. But coming through the apertures we see nothing at all, because the soul goes out with no garb at all.

Note the great difference between the radiant splendor visible on the face and what passes out through the apertures. What is visible on the face gives a comprehensive expression of all the different aspects of the soul. But emerging through the apertures are individual aspects depending in each case on the place from which they come forth. These aspects prepare what is necessary for providence through the mystery of vision, hearing, smell and speech.

After these fissures with the lights that are in them become the "senses". These are the actual government, inasmuch as the soul uses these emerging lights in order to supervise

שהנשמה משתמשת מן האורות האלה היוצאים כדי להשגיח בראוי. אבל שורש ההשגחה נדרש בפני עצמו לפי ענין החושים. ומה שאנו מדברים עכשיו – הוא מה שבוקע ויוצא לחוץ, כדי לעשות הנקבים וגם החושים, שמוזה עצמו נעשה זיו מכסה על זיו הפנים עצמם. ולכן אמרו שנמשך נגד הפנים, ואינו מתדבק. וכל זה היה נראה אם היה הזיו נראה.

נמצא שהנשמה הפנימית נסתרת בתוך הגוף ואינה נראית כלל. אחר כך מתראית בדרך סבר הפנים בפנים, ומתחיל הזיו, וזהו הזיו הפנימי. ובהיותה עוד שם, מתחזקת ובוקעת, ונראית ממש בד' הבקיעות. ודרך שם יוצא ממנו זיו, מה שיוצא, ועומד על זיו הפנים, והרי זה כמו זיו בתוך זיו. ומן הזיו הזה השני נמצאים ההרגשים בכח תנועה שמתנועעת בתוך הזיו ההוא – הנשמה. אך מציאות הזיו בעצמו הוא מה שבקעה הנשמה לעשות החורים. וזה פשוט, שאם עשתה ארבעה חושים משונים זה מזה, ולא פחות ולא יותר, צריך שבא זה מן הכח

properly. However, the root of providence is itself traced in accordance with the function of each of the different senses to the very interior of Adam Kadmon, which we are not talking about. What we are talking about now is what breaks through and goes out in order to produce the apertures and also the senses. This forms a second radiant splendor that covers the radiant splendor of the actual face itself. Accordingly, the Kabbalistic masters stated that this second glow is drawn forth against the face but is not directly attached to the face (for only the first radiant splendor, that of the face itself, is directly attached to it). All this would be visible if the radiant splendor were visible.

Thus we find that the inner soul is hidden within the body and is not seen at all. Afterwards, it is seen through the expression of the face, and the radiant splendor starts -- this is the first or "inner" radiant splendor. While the soul is still there, it gains force and breaks through and is actually seen through these four fissures. It is from there that a second radiant splendor that emerges comes forth and stands over the first, "inner" radiant splendor of the face, which is thus like a glow within a glow. It is from this second radiant splendor that the senses exist through the power of the movement of the soul within that splendor. But the fact that the radiant splendor exists on the outside at all is because the soul broke through to make the holes.

הכלול בה, שהיה יכול להוציא זה, לא פחות ולא יותר. ואם כן פעולה שהוא עושה בבקיעה אחת – אינו עושה בבקיעה האחרת, שעל כן בבקיעה אחת הושרשה השמיעה, ובאחת הושרשה הראיה, ובאחת הרחה, ובאחת הדבור. והאמת, שהוא לפי הכחות שהיו בה – כך בבחינת כח אחד היתה נמשכת אל אחד מן האיברים הראוי ומוכן לענין הכח ההוא, ובוקעתו ויוצאת. ובחינת כח אחר אל אבר אחר, ובוקעתו ויוצאת. וזה מ"ש באוצרות חיים, "אך המשכיל יבין כי אור של המוחין נקרא ע"ב, ואור (האזן) נקרא ס"ג", כמ"ש בהג"ה.

כלל הענין הזה – הנשמה עשויה להאיר בפנים, וגם לבקוע ולצאת ביציאה גמורה, בלא מסך לפני, להרגיש הרגשותיה. ואדרבא, בבחינת מה שהיא עומדת ומאירה בפנים – בבחינה זאת עצמה בוקעת לה הבקיעות של החושים. ונמצאו הפנים – כלים מוכנים לשני הדברים האלה, הפנים עצמן – להראות הארתה עודה תוך הכלים, והבקיעות של החושים – לתת לה מקום שליטתה להשגיח

Clearly, if the soul produced four faculties, all different from each other, no less and no more, this must have come about through the power contained within it, which was able to bring forth this, no less and no more. If so, the action that the soul performs through one fissure is different from the action it performs through a different fissure. Accordingly, hearing is rooted in one fissure, vision in another, smell in another and speech in yet another. The truth is that according to the powers contained in the inner soul, so it was that through one power the soul was drawn to one of the organs suited and ready for that power to function, and the soul broke through it and went out. Through a different inherent power, the soul was drawn to a different organ, and broke through it and went out. Thus the *Otzrot Chaim* states: "But the wise will understand that the light of the brain is called AV, while the light of the ear is called SaG..." (*Gate of TaNTA*, end of ch. 2, gloss).

In sum: the soul is made to shine in the face and also to break through and go out completely with no barrier before it in order to operate the senses. Moreover, it is actually through standing and shining in the face that the soul breaks through to form these fissures for the senses. Thus the face consists of vessels ready for two things. The face itself is made to emit its radiation even while this is still within the vessels (before breaking through). On the other hand, the fissures or apertures of the senses are there to give the soul a place to exercise its control and to supervise. Even as the soul stands in its place, it is seen through the fissures that it made initially, and it then produces the second glow. This consists of what

השגחתה כנ"ל. ובעמוד הנשמה במקומה, הנה היא מתראית דרך הבקיעות שעשתה [נ"א, בתחילה] ועושה הזיו השני. והוא עצמו מה שנראה בזיו הראשון בכלל, שנראה באלה בפרט. ומתראה ממנה בכל בקיעה מה שמתראה לפי ענין הבקיעה עצמה שמתראה דרך שם. וכל זה מלבד החושים עצמם, שאף על פי שנעשים בבקיעות ההם עצמם, האמת הוא, שנעשים בתוך הזיו הזה, אך בכה תנועה אחרת שמתנועת הנשמה לפי משפט הרגשותיה.

והנה מה שמתראה מן הנשמה בפנים, כבר אמרנו שהוא כללות ענינה ומצבה, ומן הבחינה הזאת יוצאות הבקיעות האלה שזכרנו. נמצא, שנוכל לדון מן הזיו הזה היוצא ונראה מן הבקיעות האלה על מה שיש בפנים עצמם, בסוד הזיו הפנימי שזכרתי. ומן הזיו של הפנים הזה נידון על מה שיש בתוך הגוף, דהיינו הנשמה עצמה לפי ענינה ומצבה.

כשתדקדק, תמצא ההנהגה נסתרת בלב ובכל הגוף, ומתגלית בפנים, ומשם מתגלית דרך הבקיעות. ונמצא הגלוי האחרון הוא הזיו של הבקיעות,

was visible in a general way in the first radiant splendor but which is now seen in its particulars through these fissures. What is seen of the soul through each one depends on the nature of the particular fissure through which the soul is seen. All this is besides the actual senses themselves. For even though they are produced in these very fissures, the truth is that they are made within this general radiant splendor, each one through the power of a different movement made by the soul according to the law governing the quality of its different senses.

As to what is visible of the soul on the face, we have already said that this expresses the overall state of the soul, and it is from this aspect that the fissures we have discussed emerge. Accordingly, we may make inferences from the radiant splendor that emerges and becomes visible through these fissures (the second glow) as to what exists in the face itself in the mystery of the first, "inner" radiant splendor that I mentioned. And from this radiant splendor of the face, we may make inferences as to what is contained within the body -- the soul itself, its state and purpose.

If you examine the matter carefully you will find that the government is concealed within the heart and in all the body and is revealed in the face, and from there it is revealed through the fissures. The last revelation is thus the radiant splendor emerging through the fissures, and it is with

וזה מה שאנו עוסקים בו, שזהו האור מה שמגיע לנו, שאפשר לנו להשיג באמת. וכל מה שהוא יותר פנימי מזה – הוא נשגב ממנו, ולא נדעהו. ופרטיות הזיו הזה הוא כל עניני העולמות. כי רק חלקי הזיו הזה ותנועותיו הוא מה שמתגלה לנו, ולא יותר מזה. רק שנדע שזה הדבר מושרש לפני ולפנים בתוכיות ההנהגה העליונה.

ותבין מזה כמה שפלה השגת הנבראים, כי הנהגה באמיתה נשגבת מהם הרבה, ואין נודע להם אלא השטחיות היותר קרוב להם. ובזה השטח נמצא כל הסיבוב של ההנהגה בשלמותה מראש ועד סוף, בסוד כל העולמות, כמו שנבאר.

אמנם הקדמה אחת צריך שתשמור תמיד, כי כל מה שנעשה במקום אחד – לפי המקום ההוא הוא נעשה. דרך משל, בנידן דידן מה שמתראה מן הנשמה בפנים, הוא בסדר אחד מה שראוי להסתדר לפי בחינת ההראות הזה, וכן ההגלות בבקיעות הוא בסדר הראוי לבחינת הגלותו זה. וזהו הסדר מה שאפשר לתחתונים להשיג, ונקרא שרואים רק שטחיות

this that we are concerned in our studies of the Kabbalah. For this is the light that reaches *us* and it is only this that we are truly able to apprehend. All that is more interior than this is too elevated for us and we cannot know it. The details of this radiant splendor constitute all the worlds in their various aspects. For only the parts of this radiant splendor and its movements are revealed to us and no more. All we know is that this whole matter is rooted deep, deep within the interior of the supreme government.

From this you can understand the low level of the knowledge that created beings are capable of attaining, for the true nature of the government is exalted far above them, and they know nothing except the superficial level closest to them. This external level contains the complete cycle of government in its entirety from the beginning until the end and all the worlds that we will be discussing.

Indeed, one principle that you must constantly bear in mind is that everything done in any given place is done in accordance with that place. To take an example from the subject of our present discussion: what is seen of the soul through the face is ordered in a way suited to this visibility, and similarly, what is revealed through the fissures made by the soul is arranged in an order suited to this revelation. This is the order that it is possible for the creatures in the lower realms to apprehend. This means that they see only the outermost aspect of the measure laid down for the government of the worlds. Even so, what they see is the truth of the matter according to the way it is in

השיעור ששיערה להנהיג. אף על פי כן הוא אמיתיות הדבר לפי העומק של הדברים. אך כיון שאין שכל מספיק להשיג הדבר כולו בפנימיותו ועומקו ברוחב כל הענינים כמו שהם, נקרא שניתן להם ציור שלם ומספיק, להבינם הדבר לפי מה שהם יכולים לקבל.

הא למה זה דומה ? לחכם שרוצה ללמד חכמתו לתלמידו, ואם אינו יכול לקבל כל עומק חכמתו, נותן לו ציור מספיק מן החכמה מה שראוי לקבל. והציור אמיתי לפי כל עומק החכמה, אלא שהוא בדרך קיצור ומובן לתלמיד ההוא. שאם יכנס אחר כך בעומק החכמה, ימצא יתרון גדול בה ממה שהיה יודע מתחלה, כיתרון האור מן החושך.

יש להקשות, ההנהגה אמרנו שהיא ברשימו, והקו נעלם בתוכו. ועתה לפי זה נמצא, שאדרבא, כל הנהגה היא מן הקו, כי הרי ההנהגה היא רק במה שיוצא מן הנקבים האלה, שהוא מן הפנימיות, שהוא הקו. אם כן ההנהגה היא מן הקו?

התשובה, מה שמתגלה אין נקרא שמתגלה לפי הנשמה, אדרבא,

depth. However, the intellect is inadequate to apprehend the entire matter in its true inner essence and depth and to encompass all that exists there. Accordingly, we say they were given a complete and sufficient picture to enable them to understand the matter to the extent to which they are able to receive.

This can be compared to the case of a sage who wants to teach his wisdom to his student. If the student is unable to receive the full depth of this wisdom, the teacher gives him enough of a picture of this wisdom as he is fit to receive. The picture is faithful to the full depth of the sage's wisdom, yet it is concise and comprehensible to the student. If he will later enter into the depth of this wisdom, he will find even greater benefit in it than he could have thought possible at the outset, "like the superiority of the light that comes out of the darkness" (Kohelet 2:13).

It could be objected: We said earlier that the government lies in the Residue while the Line is concealed within it (see Opening 27). But from our present discussion it appears that on the contrary, the entire government derives from the Line, for we see that the government comes about only through what emerges from these apertures, which is from the interior, which is the Line. If so, surely the government is from the Line.

This may be answered as follows. What is revealed cannot be said to be revealed in accordance with the level of the soul. On the contrary, we must

נקרא שהוא לפי הגוף. וזה, כי האדם הוא – שיש נשמה מלובשת בתוך גוף בנוי נקבים וחללים. פירוש – כלים מכילים וכלים מוציאים, שתמלא הנשמה את המכילים, ותוציא אור דרך המוציאים, וכל זה לפי הנהגת הגוף בתכונות כליו. ובצאתה דרך הכלים האלה – תעשה לו זיו סביב. ואין הנשמה מוספת שום דבר בגוף אלא מה שהוא, שהרי אפילו בהוציאה אורותיה – אינה מוציאה אלא לפי עניני הגוף, וכמ"ש בסוד שאור המוחין נקרא ע"ב, ושל האוון נקרא ס"ג. אמנם הכלים המוציאים אינם אלא לגלות מה שנעשה במכילים. ונמצא שורש ההנהגה – מה שמתחברת הנשמה עם הגוף לפניו. וגלוי הענין הזה בפנים, וגילוי יותר בזיו הבקיעות, וכל אלה הגילויים.

נמצא ענין הנהגת הקו בפני עצמו, והנהגת הרשימו המתנהגת ממנו, כי כבר אמרתי – הנשמה מוציאה אורותיה לפי הגוף, כדלקמן, וכשנקח סדר ההנהגה הכללי, שהוא א"ק בכל בנינו, נמצא סוד ההנהגה מה שמתגלה לנו – דהיינו סיבוב שלם כדלקמן – רק מה שמתגלה אחר

say that it is revealed according to the level of the body. This is because man is made up of a soul clothed within a body built of apertures and cavities: the cavities are container vessels while the apertures are vessels of exit. The soul fills the container vessels whemitting light through the exit vessels. All this is in accordance with the way the body works and the nature of its vessels. When the soul goes out through these exit vessels, it makes a radiant splendor around the body. The soul adds nothing to the body, which remains what it is. For even when the soul brings forth its lights, it brings them forth only in accordance with the nature of the body. This is the implication of the above-quoted passage from *Otzrot Chaim* stating that "the light of the brain is called AV while the light of the ear is called SaG". However, the vessels that bring forth the light exist only to reveal what takes place inside the container vessels. Thus the *root* of the government lies in the interconnection of the soul and the body inside, but the government is *revealed* in the face, and then an even greater revelation comes in the radiant splendor emerging from the fissures with all that is revealed there.

Accordingly, the Line governs on its own level, which is different from that of the Residue, whose government is subject to it. For I have already stated that the soul brings forth its lights in accordance with the body. Thus when we consider the overall order of government -- the entire structure of Adam Kadmon -- we find that the full cycle of the government as it is revealed to us consists only of what is revealed after the Line has already clothed itself within the Residue through the surrounding radiant

שכבר נתלבש הקו בתוך
הרשימו בסוד הזיו הסובב כנ"ל.
וכל מה שעושה הקו כהתלבשותו
דה, מלבד מה שמתגלה מזה הזיו
– אינו נודע לנו:

ב. מה שנסדר בפנים בתוך
הגוף, מה שמתגלה הוא הסדר
עצמו שנסדר לפנים. על כן
יקבילו הדברים זה לזה, מה
שמתגלה עם מה שיש בפנים.
אדרבא, נאמר בפרט, חלק זה
של הפנימיות נתגלה במקום דה
מן הפנים, וחלק זה במקום זה,
כדלקמן:

ג. ומכל חוש יוצאות הארות מזה,
הוא מ"ש למעלה, שמה שמאיר
בפנים – יוצא בגילוי יותר
בחושים:

ד. לכן יוצאים ד' עולמות ראייה
שמיעה ריח דבור, כיון שהחושים
הם ד', על כן ד' דברים יוצאים
משם ומתגלים משם. אדרבא, כל
מה שראוי להתגלות – יתגלה
מתוך אלה הד':

ה. ד' עולמות ראייה – שמיעה –
ריח – דבור, שאינם הרשר"ד
עצמם, אלא עולמות שלהם,
שהם היוצאים מתוכם, כנ"ל:

ו. וגם מן המצח יוצא הארתו, וגם
דה הוא דבר שאינו נראה עתה,
אבל אם היה הדיו – היה נראה,

splendor. Besides what is revealed
through this radiant splendor,
everything the Line does in clothing
itself in the Residue is unknown to us.

**...that which is arranged within,
inside the body...** What is revealed
is the actual order that exists within.
Accordingly there is a direct parallel
between what is revealed and that
which exists within. Indeed, we can
tell in detail which part of the interior
is revealed in one place in the face
and which part in a different place.

**...and emissions of this radiance
emerge from each of the sense
organs...** This is as we have said
above, that what radiates initially in
the face in a general way emerges in
a more revealed manner in the
sensory faculties.

**Accordingly, four worlds emerge:
the worlds of Vision, Hearing,
Smell and Speech.** Since there are
four faculties, four things therefore
emerge and are revealed from them.
Indeed, all that is fit to be revealed
will be revealed through these four.
For this reason there are four and no
more:

**the worlds of Vision, Hearing,
Smell and Speech.** These are not
the actual vision, hearing, smell and
speech themselves, but their worlds --
what emerges from them.

**The forehead also emits its own
radiance.** This too is something that
is not seen now, but if the radiant
splendor of the forehead were visible

כי יש בקיעה דקה מאד. וה"ם
התפלין העומדים במצח,
שעליהם נאמר, "וראו כל עמי
הארץ כי שם ה' נקרא עליך":

חלק ב:

א. נמצאו כל העולמות רק זיוו,
וזהו מ"ש כבר בחלק הא', שכל
העולמות שאנו מזכירין הם
מדרגות הויו הזה:

ב. הארתו של א"ק, הארה נקרא
מה שאינו עצם הדבר, אלא
בהיקות שמבהיק מן העצם עצמו,
והוא פחות במדרגה מן העצם
עצמו. ונמצאו העולמות האלה
רק מה שיוצא הארה לבד מן
הא"ק, שאינו מתגלה בהם מה
שהיה מתגלה בא"ק עצמו, אלא
פחות מזה הרבה.

וזה תשובה למה שקשה לכאורה
בענין אלה העולמות, שנראה
שאינן ענינם בסדר שאר האילן.
והיינו כי בריאה דרך משל,
יוצאה מן האצילות, ור"ל שהיא
המשך אחד ממנו, והיא יוצאה
כמו חותם מכל הספירות של
האצילות, שעוברים דרך מסך,
ומוציאים כל ספירה – ספירה
כנגדה ממש בבריאה, וכן יצירה
מבריאה, וכן עשיה מיצירה. ואז

like the radiant splendor of the other
senses, it would be visible. For there
is a very subtle fissure, and this is the
secret of the Tefilin which stand on
the forehead. Of the Tefilin, it is
written: "And all the peoples of the
earth will see that the Name of
HaVaYaH is called upon you"
(Deuteronomy 28:10).

Part 2:

**Thus all the worlds are nothing
but the radiant splendor...** As
already stated in the commentary on
the first part of the proposition, all the
worlds discussed in the Kabbalah are
levels of this radiant splendor.

...and shine of Adam Kadmon...
Shine and radiation are the
appropriate terms for that which is
not the essence of a thing itself but
which shines and radiates from the
essence. The radiation is on a lower
level than the essence itself. These
worlds are thus a mere radiation that
emerges from Adam Kadmon. They do
not reveal all that is revealed in Adam
Kadmon in itself but much less.

Here lies the answer to an apparent
difficulty about these worlds of Vision,
Hearing, Smell and Speech, which
appear not to follow the order of the
rest of the Tree. The world of Beriyah,
for example, emerges from Atzilut in
the sense of being a single
continuation of it, emerging like a seal
stamped with all the Sefirot of Atzilut,
which pass through a screen. Each
Sefirah in Atzilut actually brings forth
the corresponding Sefirah in Beriyah.
Yetzirah emerges from Beriyah in the
same way, and similarly Asiyah from
Yetzirah. It is therefore fair to say
that they are one under the other, for
they emerge one from the other.

יתכן לקרוא אותה זה תחת זה, כי הם יוצאים אלו מאלו. וכן הפרצופים, גם כן יוצאים או"א מא"א דרך זיווגיהם, וזו"נ מאו"א דרך זיווגיהם. אבל אלו העולמות אינם יוצאים כך מא"ק, אלא יוצאים מתוכו דרך אבריו.

ולפי זה יש שני קושיות, הא' – שלא נוכל לומר שאבי"ע הם תחת א"ק, כמו או"א זו"נ תחת א"א כמוזכר במ"א, שהרי אינם יוצאים כך ממנו, כמו אלה מא"א. והב' – שאין זה דרך השתלשלות, כי ההשתלשלות צריך שישתלם עולם אחד, ואחריו במדרגה יבוא עולם אחר, יוצא ממנו ממש, וכחו פחות מעולם עליון. זהו הדרך שאנו רואים שהולכים דבר הספירות מאחר הצמצום והלאה. אבל זה נראה כמו דרך אחר שיוצא שלא בסדר.

ויקשה מיד – למה לא באו העולמות האלה תחת א"ק, יוצאים ממנו ממש כשאר העולמות זה מזה. או אם אלה יצאו בדרך הזה, למה לא יצאו

Similarly in the case of the Partzufim: Abba and Imma emerge from Arich Anpin through the process of internal coupling (זיווג, *zivug*) within, while Zeir Anpin and Nukva emerge from Abba and Imma through their coupling. This is not the way in which the worlds of Vision, Hearing, Smell and Speech emerge from Adam Kadmon. Rather, these emerge from within through the sensory organs.

This gives rise to two difficulties. The first is that we cannot say that the worlds of Vision, Hearing, Smell and Speech are *under* Adam Kadmon in the way that Abba and Imma, Zeir Anpin and Nukva are under Arich Anpin, as mentioned elsewhere. For the former do not emerge from Adam Kadmon in the same way that the latter emerge from Arich Anpin through the process of coupling whereby the higher Partzuf brings forth the lower one. The second difficulty is that the emergence of the worlds of Vision, Hearing, Smell and Speech from Adam Kadmon seems inconsistent with the developmental mode (השתלשלות, *hishtalshlut*). This requires that first one world should be completed, after which another world should emerge from it on the next level and with a power less than that of the higher world. This is the pathway visible in the Sefirot from after the Tzimtzum onwards, but the emergence of the worlds of Vision, Hearing, Smell and Speech seems to follow a different pathway that is inconsistent with this order.

The question immediately arises as to why these worlds did not emerge from and come under Adam Kadmon in exactly the same way as the other worlds emerge one from another. Or if these emerged in this way, why did others not emerge from Adam

אחרים מן א"ק, כמו בי"ע מן האצילות? סוף דבר אין זה המשך ישר, כמו שהיה ראוי להיות בדרך השתלשלות, אלא נראה כמו דילוג, שמדלגים מדרך לדרך ומענין לענין. ואינו מובן קשר סדר אחד שלם בזה הדרך כלל.

אך לפי הענין הוא מה שאמרנו עד עכשיו, והיינו כי האמת, שרק מציאות אחד כללי לבד הוא הנעשה בתוך החלל, והיינו א"ק שלם בכל ענינו, פירוש – בנשמתו וגופו ובזוהר שלו. וזה כל ההנהגה של שם הוי"ה ב"ה, ותחת זה לא יש ענינים אחרים. אלא שבהיות ההנהגה הזאת הנהגה עמוקה – לא הבננו אותה, אלא הארתה לבד הוא שנתגלתה לנו, והוא הציור היותר קטן וקצר של זאת ההנהגה. וזהו מה שאנו מדברים בו. ובכאן נבין המדרגות זו תחת זו בהשתלשלות, דהיינו חלקי ההנהגה המתגלית. אך אין זה יוצא בהמשך מדרגה והשתלשלות מן הא"ק, אדרבא זהו הגילוי שלו מה שאפשר לגלות מן הא"ק עצמו, ונחשוב גם זה לחלק א"ק עצמו. ונאמר רק – הא"ק הוא בכל המציאות

Kadmon in the way that Beriyah, Yetzirah and Asiyah emerged from Atzilut? In short, we do not see here a direct continuation as would have been appropriate in accordance with the developmental pathway. Rather it seems like a jump from one pathway to another and from one aspect to another. We do not see a single, complete, consistent order binding everything together in this way at all.

These difficulties may be resolved in the light of our earlier discussion. It is true that contained within the Empty Space formed through the Tzimtzum is only one overall existence: this is Adam Kadmon complete in all aspects -- soul, body and radiant splendor. This constitutes the entire government of the Name of HaVaYaH, blessed be He, besides which nothing else exists. However, inasmuch as this government is very deep, we cannot understand it, and only a glimmer is revealed to us. (This answers the first objection -- that the worlds of Vision, Hearing, Smell and Speech are not "under" Adam Kadmon -- for they are a *part* of Adam Kadmon.) This glimmer is the smallest, most concise picture of this government. This alone is what we can speak about in Adam Kadmon. It is here that we can distinguish the different levels, one under the other, in a developmental chain. These are the different aspects of the revealed government. However the revealed government does not emerge as a continuous gradation that develops out of Adam Kadmon. Rather, this is all that can be revealed of Adam Kadmon, and we must consider this to be also part of Adam Kadmon. (This answers the second difficulty -- that these worlds do not develop out of

לפי הסדר שם הוי"ה ב"ה, אלא
שא"ק עצמו אינו מושג, אלא
הארת א"ק היא המושגת, ובה
כל הענינים האלה שאנו דורשים:

ג. וא"ק נשגב מהם יותר, ואינו
מושג, הרי זה ישוב למה שאנו
מניחים עניני הא"ק, ומדברים
באלה העולמות. שכוונתנו בזה
כנ"ל, שא"ק עצמו הוא הנעלם מן
ההנהגה, והזיו הזה הוא המגולה
ממנו. ואין זה סדר מבולבל, לא
מדלג מדרך לדרך כנ"ל, אלא
סדר נאות מסודר כראוי.

והנה ענין דה במראה, יראה
הענין כמו שכתוב, פרצוף אחד
שפניו מזהירים, ויוצאים משם כל
האורות האלה על הסדר שהם
כתובים:

פתח לג

פרטות ענין עסמ"ב דא"ק:
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן מתגלים מא"ק.
הע"ב לפי חכמתו של א"ק, ואינו
מגיע הדברים להשגה, ומשלח
האורותיו דרך שערות הראש,
שהמות מגלה בהם ענינו, והוא
נעלם. אך ס"ג מגלה האורות מה

Adam Kadmon but rather are of and
in Adam Kadmon.) We can only say
that Adam Kadmon constitutes all that
exists in accordance with the order of
the Name of HaVaYaH, blessed be He.
The intrinsic essence of Adam
Kadmon cannot be apprehended. It is
only the radiation of Adam Kadmon
that can be apprehended, and this
contains all the levels and aspects
discussed in the teachings of the
Kabbalah.

**...while Adam Kadmon is more
elevated than them and cannot be
apprehended.** This explains why we
do not occupy ourselves with the
intrinsic essence of Adam Kadmon but
instead speak in terms of these
worlds. What this means, as
discussed above, is that Adam Kadmon is
the concealed source of the
government, while the radiant
splendor is what is revealed of Adam
Kadmon. This is not a confused order,
nor does it jump from path to path.
On the contrary, it is a fitting order
and one that is properly arranged.

The way this appears in the prophetic
vision is as written in the kabbalistic
texts: there is a single Partzuf or
visage (that of Adam Kadmon) whose
face radiates. Emerging from it are all
these lights in the order given in the
texts.

Opening 33

*The branches of Adam Kadmon successively
reveal the Likeness of Man*

**AV, SaG, MaH and BaN are
revealed from Adam Kadmon. AV
corresponds to the Chochmah of
Adam Kadmon and what exists
here does not come within our
grasp. It sends forth its light by
way of the hairs of the head,
through which the brain reveals
its contents while itself remaining
concealed. But SaG reveals the**

שנעלם בע"ב, והוא ענין האצילות שהולך ומתגלה מעט מעט. לכן בתחלה אור פנימי ואור מקיף רחוקים זה מזה, והולכים ומתקרבים מעט מעט עד הפה, שנעשה כלי שם. ושם נשרש דמות אדם כראוי, והוא ענין מ"ה וב"ן שנתגלה אחר כך

אחר שזכרנו בכלל שהארות יוצאות מא"ק, עכשיו יש לנו לפרש פרטיהם:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, עסמ"ב, והוא מה שמתגלה בדרך כלל. ח"ב, הע"ב לפי חכמתו, והוא ענין הע"ב בפרט. ח"ג, אך ס"ג, והוא ענין הס"ג בפרט: חלק א:

ע"ב ס"ג ב"ן מתגלים מא"ק, וזהו כי הלא כבר שמעת איך כל מה שיש בכל סדרי הגוף – מתגלה בפנים, ומה שמתגלה בפנים הוא המתגלה בתוך הבקיעות. אך כל הכללות שבכל הגוף הוא עסמ"ב. אם כן מה שמתגלה הוא עסמ"ב: חלק ב:

א. הע"ב לפי חכמתו של א"ק, כי חו"ב סודם הוא כך, חכמה הוא סידור הדברים בעומק המחשבה. אך בינה מגלה תמיד מסתורי

lights that are concealed in AV, and this is the emanation that constitutes Atzilut, which little by little becomes increasingly revealed. Accordingly, the inner light and encompassing light are initially far from one another, but they steadily come closer together, little by little, until they reach the mouth, where a Vessel is made. There the Likeness of Man is properly rooted, and this is the aspect of MaH and BaN that is revealed afterwards.

Having discussed in general terms how radiations of light emerge from Adam Kadmon, we must now explain the details.

The proposition has three parts. **Part 1: AV, SaG, MaH and BaN...** This is what is revealed overall. **Part 2: AV corresponds to the Chochmah...** This discusses AV in particular. **Part 3: However, SaG...** This discusses SaG in particular.

Part 1:

AV, SaG, MaH and BaN are revealed from Adam Kadmon. For you have already heard that all that exists in all the different orders of the body is revealed in the face. And it is what is revealed in the face itself that is revealed through the apertures, the fissures through which the soul breaks through. Now everything in the entire body consists of Av, SaG, MaH and BaN. If so, that which is revealed is Av, SaG, MaH and BaN.

Part 2:

AV corresponds to the Chochmah of Adam Kadmon... The underlying secret of Chochmah (חכמה, "wisdom") and Binah (בינה, "understanding") is that Chochmah is how things are arranged in the depth of the mind

החכמה. וע"ב הוא לפי מה שמצטייר בעומק מחשבתו:

ב. ראינו מגיע הדברים להשגה, כי מציאות החכמה היא להסתתר ולהתעלם:

ג. ומשלח האורות דרך שערות הראש, דהיינו שערות הראש הם הזיו הראשון, כמו הדיקנא בפנים. ומשם יוצא אור הע"ב, בבחינת זיו שני הנזכר בפנים:

ד. שהמוח מגלה בם ענינו, סוד השערות בכל מקום שהם, הם סוד מה שנסדר במוח בתוך הראש – מתגלה בחוץ לראש בבחינת שערות, וכל עניניהם ומשפטיהם נמשך אחר ענין המוח, איך שהוא בפנים. ועוד יתפרש זה במקומו בס"ד:

ה. והוא נעלם, אור הע"ב היוצא הוא נעלם, כיון שהוא לפי בחינת חכמה:

חלק ג:

א. אך ס"ג מגלה האורות, והוא

(מחשבה, *machshavah*, lit. "thought"), but Binah constantly reveals the hidden mysteries of Chochmah. AV corresponds to the picture formed in the depth of the mind of Adam Kadmon.

...and what exists here does not come within our grasp. For the nature of Chochmah is to be hidden and concealed.

It sends forth its light by way of the hairs of the head... The hairs of the head are the first radiant splendor: this is comparable to the beard, which is the first radiant splendor of the face, as discussed in the previous Opening. It is from the hairs of the head that the light of AV goes out as a second radiant splendor, comparable to the second radiant splendor discussed in the case of the face.

...through which the brain reveals its contents... The secret of the hairs, in every place they are found, is that they are connected with what is arranged within the brain inside the head. This is revealed outside, on the head, in the category of "hairs". (The letters of the Hebrew word שַׁעַר, *sei'ar*, a "hair", are the same as שַׁעַר, *sha'ar*, a "gateway" and the root שָׁעַר, *sha'er*, "to form a mental estimate".) Everything connected to the hairs and all their laws follow the nature of the brain the way it is inside. This will be explained further in its proper place (Opening 105).

...while itself remaining concealed. The light of AV that emerges is concealed, since it corresponds to Chochmah, whose nature is to be concealed.

Part 3:

But SaG reveals the lights... This is Binah, which, as I have said, reveals

ענין בינה שאמרת, שמגלה
אורות החכמה שהם סתומים:

ב. מה שנעלם בע"ב, שאין
אורות הם"ג אורות אחרים, בלתי
משתלשלים מן הע"ב, עד שיהיה
הע"ב ענין אחד בפני עצמו, שאין
פעולותיו ותולדותיו מתגלים,
ואורות הם"ג ענינים בפני עצמם
לצד אחר, שתולדותיהם
מתגלים. כי אם היה כך, הרי
היינו נופלים במבוכת פיזור
הענינים, פירוש – הדלוג
שזכרתי למעלה, הנראה לכאורה
בענינים האלה שמתחילים בענין
אחד, ואין נודע סופו, ומדלגים
משם לענין אחר, שאינו מתקשר
עמו. וזה דבר שאי אפשר לומר
כך, כי אין זאת ידיעה, אלא
מבוכה. והראוי הוא, אם אלה
האורות שאנו מזכירים הם
אורות ההנהגה, שילכו
בהשתלשלות זה אחר זה, מן
הראש ועד הסוף.

אלא האמת כך הוא, כל הענינים
שאנו מדכירים מראשית הא"ק
ועד סוף כל העשיה – כולם
מקושרים זה בזה, ומשתלשלים
זה מזה. וההבדל שביניהם –
שכל עליון נעלם יותר מן
התחתון ממנו, עד שבאים
הדברים מהעלם אל גילוי, אך

the lights of Chochmah that are
occluded –

...that are concealed in AV... For
the lights of SaG are not other lights
that did not develop out of AV. If that
were the case, AV would be a
separate aspect by itself, marked by
the fact that its actions and effects
are not revealed, while the lights of
SaG would be a quite different aspect,
since their effects are revealed. If this
were so, we would fall into the
problem of disconnected
scatteredness. This is the apparent
"jumping" that I discussed earlier
(Opening 32), where you start with one
aspect and then, before knowing
where it leads, jump to another
having no connection with the first.
You cannot say such a thing, because
this would not be knowledge but
bewilderment. The proper way, if
these lights that we are discussing are
the lights of government, is that they
should follow a developmental
sequence, one after the other, from
beginning to end.

The truth is that all the levels
discussed in the Kabbalah, from the
beginning of Adam Kadmon to the end
of all of Asiyah, are all bound up with
each other and develop one from
another. The difference between them
is that every higher level is more
concealed than the level below it,
such that things move from a state of
concealment to one of revelation, but
all are one interconnected chain. Thus
all that is revealed afterwards in the
form of the lights of SaG is what was

שלשלת אחת ממש הם. ונמצא שכל מה שמתגלה אחר כך בסוד אורות הס"ג, הוא מה שנעלם מתחלה באור הע"ב. ואורות הס"ג עצמם אינם ענינים הרבה פזורים ונפרדים. אלא הם ענין אחד עצמו, שהולך ומתגלה גילוי אחר גילוי, וכדלקמן:

ג. והוא ענין האצילות, כי מה שהיתה הכוונה מתחלה, הוא להמציא ענין שורש דמות אדם בדרך קרוב ומתיחס אל התחתונים, שתהיה בו העבודה כראוי. וענין זה הוא אצילות הבנוי ממ"ה וב"ן, אחר שנתחברו ביחד. כי שם האורות הם סיבות ממש אל כל עניני העוה"ז, קרובות ומתיחסות להם כראוי. מה שאין כן קודם לכן, שאינו אלא שורש לסיבות האלה.

וזה תבין במ"ש כבר בענין ההעלמים, שהיה קו המדה הולך ועושה – שבכל העלם מתחדשות תולדות לפי ההעלם ההוא. והנה לא יכול לצאת על דרך זה לפי עניניו אחר זה ההדרגה, אלא אחר שנוספו העלמים על העלמים, עד שהגיעו למדרגה הנקראת אצילות, אך לא למעלה מזה. וזהו מ"ש הרח"ו זללה"ה, שאף על פי שמכנים אוזן ועינים

initially concealed in the light of AV. The lights of SaG themselves are not a multitude of scattered, unconnected aspects. They constitute a single whole that steadily becomes increasingly revealed, stage by stage.

...and this is the emanation that constitutes Atzilut. For the intention from the very outset was to bring into being the root of the Likeness of Man in a way closely relating to the lower creatures, so that it should serve as the root for their service. This root is the emanation that constitutes Atzilut, which is built of MaH and BaN after they were joined together. For the lights there are the actual causes of all the different aspects of This World, being close to them and related to them in a fitting way, which was not the case on the earlier levels (the lights of AV and SaG), which constitute only the *root* of these actual, direct causes.

You will be able to understand this through what I have already said in connection with the successive concealments produced by the Line of Measurement -- that each successive degree of concealment causes new effects according to the concealment in question (see Opening 30, Part 2). The Likeness of Man could only emerge in this way in its various aspects following this gradation and a succession of increasing degrees of concealment, until they reached the level called Atzilut, but not above this. Thus Rabbi Chaim Vital wrote that even though we use the terms ear and eyes in the case of Adam

בא"ק, אינו אלא לשבר את האוזן, כי שמות אלה אינם נופלים אלא במקום שהאורות עמדו בערך אחר מתיחס עם התחתונים, שיכולים התחתונים לצאת מהם לפי חק ההדרגה. אך כאן למעלה, לא נוכל להדכיר תוארים האלה אלא בדרך השאלה, להיות כאן מקום שורש לענינים האלה למטה.

נמצא לפי זה, שמה שהיה צריך להתגלות – היה סוד דמות אדם, אם כן נאמר שמה שהיה צריך להתגלות היה האצילות, והעלמים היו נעשים על פי כוונה זאת. להביא סוף סוף האור אל המדרגה הזאת. אך כל מה שאנו מדברים עתה, הוא בחלקי הזיו הזה שזכרנו, שהם חלקים עומדים בהדרגה זה תחת זה, דהיינו על פי ענין קו המדה, שכל תחתון אורו פחות מאור העליון ממנו, שסוף ענינם הוא האצילות כנ"ל, וכדלקמן. אם כן נאמר שחלקי הדיו הזה ענינם – ענין האצילות שהולך ומתגלה מעט מעט בהדרגה, עד שיגיע להמצא. ולכן גם עניניהם הולכים בהדרגה ממש, אלו תחת אלו, כדלקמן:

Kadmon, this is only to "break through" and make sense to the human ear -- to give us a feint indication of something that is intrinsically beyond our grasp (*Etz Chaim, Shaar Ozen, Chotem, Peh* ch. 1, p.34a, *TaNTA* ch. 1, 20:3). For these terms do not properly apply except where the light stands on a level that relates to the lower realms so that the lower realms can emerge from there in accordance with the law of gradual progression. But here above (on the levels of the lights of SaG and the worlds of Vision and Hearing) the use of these terms is purely figurative inasmuch as this is the place of the root of these phenomena below.

Thus we find that what had to be revealed was the underlying Likeness of Man. If so, we may say that what had to be revealed was Atzilut, and the intention of the successive degrees of concealment was to bring the light eventually to this level. But all that we are talking about now is contained in the parts of this radiant splendor that we have been discussing. These parts stand in a hierarchy one under the other, in accordance with the principle of the Line of Measurement, which is that the light of each successive level is less than that of the level above it. The end goal of these lights is Atzilut. If so, we may say that the purpose of the different parts of this radiant splendor is to bring about Atzilut. **...which little by little becomes increasingly revealed...** gradually, until it reaches the point that it comes into acexistence. Accordingly their various aspects follow a gradual order, one under another.

ד. לכן בתחלה אור פנימי ואור מקיף רחוקים זה מזה, והולכים ומתקרבים מעט מעט, כי הנה זה אנו רואים ודאי באורות האלה – שיש מציאות ענין אחד ההולך בהדרגה, והוא ענין קרוב אור פנימי עם המקיף. וכיון שסוף ההדרגה הזאת הוא ממש מה שמוציא שורש דמות אדם כדלקמן, אם כן נבין בהדיא שבאורות האלה הולך האצילות ומתגלה מעט מעט:

ה. עד הפה שנעשה כלי שם, היינו מה שרואים שסוף ההדרגה הוא עשית הכלי כנ"ל. והכלי הוא המתיחס לתחתונים, וכדלקמן:

ו. ושם נשרש דמות אדם כראוי, וב' הוראות לענין זה. הוראה א', הוא שענין הכלי הוא המתיחס לדמות האדם. והיינו כי עיקר דמות אדם הוא ענין הגוף עם הנשמה בתוכו. ושורש ענין הגוף הוא הכלי באמת. וכיון שהכלי הוא סוף ההדרגה שראינו באורות אח"פ, אם כן נדע בבירור שאורות אח"פ הולכים בהדרגה אל ענין דמות אדם בסוד הגוף. הוראה ב', היינו שענין אורות הפה הם עשויים ממש לתת השורש לנקודים.

Accordingly, the inner light and encompassing light are initially far from one another, but they steadily come closer together, little by little... For we certainly see in these lights something that advances gradually, stage by stage, and this is the steadily increasing closeness of the inner light and the encompassing light. Since it is the end of this gradation that actually brings forth the root of the Likeness of Man, as discussed below, if so we may directly infer that in these lights Atzilut is successively revealed little by little.

...until they reach the mouth, where a Vessel is made. What we see is that the end of this gradual process is the formation of the Vessel, and the Vessel relates to the lower realms, as it goes on to say.

There the Likeness of Man is properly rooted... This signifies two things. The first is that the concept of the Vessel relates to the Likeness of Man, for the essence of the Likeness of Man is the existence of the body and the soul within it, and the true root of the concept of the body is the Vessel. And since the Vessel is the end level that we see in the lights of the Ear, Nose and Mouth, if so, we know clearly that the lights of the Ear, Nose and Mouth lead gradually to the Likeness of Man based upon the body. The second thing signified here is that the lights of the Mouth are actually made to provide the root of the World Nekudim (Openings 36-58). The gradation is seen even more clearly in the fact that even the lights of the Eyes themselves, as will be discussed later, follow in gradation after the

ומזה שהדרגה זאת נראית עוד בבירור ממש – במה שאנו רואים שאפילו אורות העינים עצמם, כדלקמן, הם באים מהדרגה אחר הפה, והיינו שהאצילות הוא דמות אדם בפרט בסוד מ"ה וב"ן כנ"ל, ששם יש ענין הכלים בכל פרטיהם. ושורש ענין זה הוא באורות הפה, דהיינו הכלי בכלל, קודם שיהיו עניניו מתגלים בפרט. כי הלא זאת היא ההדרגה תמיד – בתחלה יש הכלל, אחר כך הפרט, ואין לעשותם מדרגה אחת, אלא שתי מדרגות.

נמצא לפי זה – אורות הפה שם ענין הכלי שהגיע כבר לגילוי, אך בדרך כלל וכמ"ש. אך באורות העינים כדלקמן שם, ענין הכלי בפרט ממש, בסוד מ"ה וב"ן, כדלקמן במקומו. ועל כן נעשו מעשים באורות הפה, מה שהוצרך כדי לתת מציאות לענינים הנמצאים בכלים במקומן, במקום פרטי עניניהם. וזה כללות הבנת כל מה שאנו דורשים באורות הפה שהם כולם הכנות למה שצריך להמצא אחר כך באצילות במקומו, והיינו גילוי הכלים ושלמותם, ושיהיה

Mouth. This indicates that Atzilut specifically is the Likeness of Man through the mystery of MaH and BaN, which is where the vessels are found in all their details. And the root of this lies in the lights of the Mouth, which is the overall Vessel prior to the detailed revelation of everything connected with it. This is surely the nature of gradation: first comes the overall whole, and afterwards the details. We may not make only one level out of what are actually two levels.

Accordingly, we see that the lights of the Mouth are the location of the Vessel, for this is the level on which it already becomes revealed, albeit in a general way. The lights of the Eyes contain the aspect of the Vessel in a detailed way, through the mystery of MaH and BaN, as will be discussed below in its proper place. Accordingly the lights of the Mouth contain what was necessary in order to bring forth the various aspects of the Vessels in their place in all their details. All the aspects discussed in the Kabbalah in connection with the lights of the Mouth in their entirety are to be understood as preparations for what must come into being later in Atzilut in its place. This includes the revelation and the perfection of the Vessels, and that it should be by way of departure (הסתלקות, *histalkut*) of the light. This is the root of all that relates

בדרך הסתלקות, בסוד שורש
לעניני העבודה. והתיקון הוא
להיות אחר כך באצילות,
כמוזכר במקומו:

ז. והוא ענין מ"ה וב"ן שנתגלה
אחר כך, היינו סוף כל
ההשתלשלות, שהוא דמות
האדם במקומו, בסוד מ"ה וב"ן
כנ"ל, וכדלקמן:

פתח לד

הקשר בין עסמ"ב למקום
בקיעתם מא"ק:

המעברים שעוברים דרך שם
האורות, הם נבחרים לפי מה
שהם נקשרים לפנים עם ד'
השמות הנסדרים שם. והם לפי
הרכבות קשרי המאורות, ודרך
הליכת הרוח בהם, מקום שהוא
נוגע ראשונה – שם הוא יוצא:

אחר שבארנו הזיו המתגלה,
צריך לפרש עתה ענין המקומות
שהוא מתגלה מתוכם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
המעברים וכו', והוא יחס נמצא
בין המעברים ובין אורות
העוברים. ח"ב, והם לפי וכו',
והוא משפט היחס הזה איך הוא:

חלק א:

א. המעברים שעוברים דרך שם
האורות, ר"ל כי יציאת האור

to man's service. And the rectification
is to be afterwards in Atzilut, as will
be discussed in its place.

**...and this is the level of MaH and
BaN that is revealed afterwards.**
This is the end of the entire chain of
development: the Likeness of Man in
its place, in the mystery of MaH and
BaN, as discussed above, and as will
be discussed further later on.

Opening 34

*The connection between AV, SaG, MaH and
BaN and their place of emergence from Adam
Kadmon's sensory organs.*

**The passages through which the
lights pass were chosen because
of the way they are linked to the
interior with the four Names that
are arranged there, and they
correspond to the different
combinations in which the lights
are interconnected. And the route
by which the spirit travels
through them is such that the
place that it touches first is where
it emerges.**

*Having discussed the radiant splendor
that is revealed, we must now discuss
the places from which the revelation
comes forth.*

The proposition has two parts. **Part
1: The passages...** This explains that
there is a relationship between the
passages and the lights that pass
through them. **Part 2: ...and they
correspond...** This explains the
nature of the relationship.

Part 1:

**The passages through which the
lights pass...** The way in which the
inner light emerges through the
apertures of the face is not merely

הפנימי דרך הנקבים אינו על צד ההודמן, כאש לוחט שנותנים עליו כלי נקוב, שבכל מקום שיש נקב יוצא אור האש. כי אם היה כך – שני דברים היו נמשכים מזה, שאנו יודעים שאינם כך, הא', כיון שהאש שתחת הנקבים הוא שוה, על כן גם היוצא מן הנקבים הוא שוה, כי הרי האש אינו מקבל תנועות חדשות, לצאת דרך מקומות פרטים, שבהם יהיה משתנה, אלא שבכל מקום שמוצא נקב – יוצא, והוא יוצא בנקב זה כמו בנקב אחר. והב', שהאש שהוא עומד מכוסה תחת הנקב הא' – יוצא דרך הנקב ההוא, ושתחת הב' – יוצא דרך הנקב הב', בלא יתחלפו כלל, לצאת מה שהוא תחת נקב אחד – לצאת דרך נקב אחר.

ושני דברים אלה אינם כך באלה העולמות. הא', האור שבפנים הוא שוה, ושיוצא לחוץ אינו שוה, אלא הולך בהדרגה בכמה מקרים שונים. ואם היה רק על צד ההודמן, שהאור יוצא לפי שמוצא פתח לפניו, כך היה האור היוצא מן האזן כמו מן החוטם, בלא שום שינוי כלל. הב', שמצאנו חילוף, שהרי אורות הס"ג – יוצאים מן

haphazard as in the case of a blazing fire covered over by a perforated vessel, through which the light of the fire emerges wherever there is a hole. Had this been the way the inner light emerged, it would have had two results, both of which we know not to be the case. Firstly, since it is the same fire under all the holes, what emerges through each hole is also entirely uniform: the fire does not take on any new movements in order to exit via particular locations that might cause it to undergo some kind of change. Rather, the fire leaves wherever it finds a hole, and it passes through one hole in exactly the same way as it would leave through any other. Secondly, the fire standing covered under one hole passes out through that hole, while the fire standing under a different hole passes out there: the fire does not undergo any kind of change causing what is under one hole to go out via another.

Neither of these phenomena is found in the worlds of Vision, Hearing, Smell and Speech under discussion. In the first place, the light that is within is uniform, while that which emerges is not uniform, for it emerges in stages in several different ways. If it were the case that the light emerged purely haphazardly wherever it found an exit in front of it, this would mean that the light emerging from the Ear would not be any different at all from the light emerging from the Nose. Secondly, we do indeed find that the lights change places. For the lights of SaG emerge from the Ears, Nose and Mouth, while the lights of BaN emerge

האח"פ, ואורות הב"ן למעלה מן
האח"פ, דהיינו מן העינים,
ואורות מ"ה למעלה מכולם,
דהיינו מן המצח.

אם כן מכל זה נראה בהדיא
שאינו על צד ההודמן, אלא
נבחרים המעברים לאורות,
ומוכרח האור ההוא ללכת
במעבר ההוא ולא באחר, מפני
היחס שיש לו עמו. ובשביל
היחס הזה הרי הוא משתנה
בצאתו ממנו, כי כבר נשתעבד
גם הוא לכלי.

פירוש – אם היה על צד ההודמן,
אז היה נקרא שאין האור
משתעבד לכלי, אדרבא יוצא מן
השעבוד, אם כן תחת שבזמן
שהוא בתוך הכלי פועל בבחינת
כלי מפני היותו סגור בו, ואף על
פי שאין בו שינויים, הרי פעולתו
משתנית, לפי שהוא משתנה
לבחינת הכלי, וכמ"ש למעלה
בסוד הקו והרשימו, הנה
כשבוקע ויוצא – אובד השעבוד
ההוא, ויפעל כמו נשמה חוץ מן
הגוף. אבל כיון שאמרנו שעברו
דרך הכלי הוא מפני יחס שיש לו
לכלי ההוא בפרט, אם כן נקרא
שאפילו בצאתו הוא משועבד
לכלי, כי לא היה יכול לצאת

from a place that is higher than the
Ears, Nose and Mouth, namely the
Eyes. And the lights of MaH emerge
from a place that is higher than all of
these -- namely, from the Forehead.

From all this it is quite evident that
the way in which the light emerges is
not merely haphazard. Rather, the
passages were specially chosen to
match their respective lights in each
case. Each individual light must
necessarily pass through its own
particular passageway and not
through any other, because of the
special relationship that it has with it.
Because of this relationship, the light
undergoes a change when passing
through the revelant passageway, for
the emerging light is already subject
to the influence of the aperture or
"vessel" from which it comes forth.

If it were merely by accident that the
light emerged from one aperture
rather than any other, we could say
that the light is not subject to the
vessel -- on the contrary, it would be
free of subjection. If that were the
case, it could be that as long as the
light is contained within the vessel, it
would function within the constraints
of the particular vessel in which it is
contained. In that case, and even
though the light itself might be
intrinsically unchanged, its action
would change through being subject
to the constraints of the vessel, as
discussed earlier in connection with
the Line and the Residue (see
Opening 28). However, on breaking
through and passing out, it should
lose that subjection and act like the
soul outside the body. But having said
that the light passes out through a
given vessel because of the specific
relationship which it has with that
vessel in particular, we must infer

מכלי אחר, ואף על פי שיוצא, אינו נקרא שיוצא מן השעבוד, אלא אדרבא, טבע הכלי ההוא להיות כלי מוציא, וכמ"ש למעלה בענין הכלים מכילים וכלים מוציאים. וכיון שכך, נמצא שאין האור עושה אלא פעולת הכלי עצמו, ואז יהיה שינוי בפעולתו, כאילו היה פועל בתוך כלי המכיל עצמו:

ב. הם נבחרים לפי מה שהם נקשרים לפנים עם ד' השמות הנסדרים שם, היחס הזה אינו יחס נמשך מן המצב הנראה, כי אדרבא, זהו המתחלף, שהב"ן והמ"ה הם למטה, ועולים למעלה מן הכל. אלא הוא מקשר שנקשר בפנים בתוך הגוף. והרי נתפרש בכלל ענין היחס של האורות עם המעברים, שהוא יחס אחד פנימי תלוי בסדר שהשמות עומדים בפנים בתוך הגוף, שנתקשר עמהם בחינת המעברים בסדר הזה שאחר כך מתגלים לחוץ:

חלק ב:

א. והם לפי הרכבות קשרי המאורות, כי אף על פי שאנו אומרים שכללות הפרצוף הוא

that even after its emergence, the light remains subject to the vessel -- because it would not have been able to pass out through a different vessel. Even after passing out, this does not mean that it becomes free of all subjection to the vessel. On the contrary, the very nature of the vessel in question is to serve as a vessel of exit, as discussed earlier in connection with container vessels and exit vessels (see Opening 32, Part 1). This being the case, the light performs only the function of the vessel itself, and its functioning changes as if it were acting within the container vessel itself.

...were chosen because of the way they are linked to the interior with the four Names that are arranged there. This relationship between the emerging lights and the container vessels from which they emerge is not dependent upon the way things appear to stand as seen on the outside. On the contrary, this is precisely what is changed, for Ban and MaH are down below, yet they ascend higher than everything. Rather, the relationship derives from a bond forged inside, within the body. Thus we see that the whole relationship between the emerging lights and the passages through which they pass is an internal relationship which is dependent upon the order in which the Names stand arranged within, inside the body. The passageways are connected with them in the same order in which they are afterwards revealed outside.

Part 2:

...and they correspond to the different combinations in which the lights are interconnected. For even though we say that the Partzuf as a whole consists of ten Sefirot so

עשר ספירות, כדי להבין
ההנהגה היוצאת ממנו, אך צריך
להבחין בהם פרטיות הרבה,
שהוא כלל כל תרי"ג אורות שבו.
ולא די זה, אלא העיקר הוא
לדעת הקשרים שאלה האורות
הם מתקשרים זה בזה, ונפגשים
בדרך זה להתקשר קצה אחד עם
קצה אחר, שבמצבם הם רחוקים
זה מזה. וזהו מענין הרכבות
המאורות, שמתרכב אור אחד
עם אור אחר, ויוצא משם
התולדה. ובדרך זה נעשים
היחסים שבגוף, שחלק אחד
מתיחס אל חלק אחר, עד
שבהולד מקרה באחד מן
החלקים ההם, יורגש המקרה
בחלק השני, אף על פי
שהחלקים רחוקים זה מזה הרבה,
ויש חלקים אחרים ביניהם.
ואותם שביניהם לא ירגישו,
ואלה שבקצוות ירגישו.

ושורש הענין הזה הוא, כי צורת
כל פרצוף בכלל ובפרט תלויה
בשם מ"ה, בסוד, "ודמות פניהם
פני אדם". והנה שם זה יש בו
כחות מספר מה שיש בו. ואלה
הכחות הם שנחלקו לכמה
פרטים, ועשו האברים של הגוף
עם כל תכונותיהם. ויש שפרטי
בה אחד הלכו בהדרגה

that we may understand the
governmental order that emerges from
it, nevertheless we must examine
many different details in the Sefirot,
these being the totality of all the six
hundred and thirteen lights contained
in the Partzuf. Moreover, the main
thing is to understand the links
whereby these lights are connected to
one another and the way they meet
so as to connect one end to the other,
even though they are far apart from
one another in the order in which they
stand. This is bound up with the way
the lights join up in various different
combinations: one light combines with
another causing the emergence of a
new offspring. This is how the
different parts of the body are related
one to another, so that if something
happens to one part, it will be felt in
the other even though the two parts
in question may be very far from one
another and other body parts stand
between them. The intervening body
parts will not feel it while those at
separate ends do feel it.

The root of this matter is that the
form of every Partzuf, both in general
and in detail, depends upon the name
MaH, as it is written: "And the likeness
of their faces was the face of a man
(Adam)" (Ezekiel 1:10; the numerical
value of the letters of ADaM = 45 =
MaH). Now this name contains the
specific number of powers that it
contains, and it is these powers that
divide up into various particulars, thus
producing the limbs of the body with
all their different properties. In some
cases the particular components of

בהשתלשלות זה אחר זה, ויש שפרטי כח אחד נתחלקו, והושמו – אחד במקום אחד, ואחד במקום אחר רחוק ממנו. ואחר כך הושם הסיבוב של הרוח הסובב על כל החלקים, ומגיע הכל אל הצורה הכללית, העומדת בסוד שקיו דאילנא, העומדת בסוד שם מ"ה שזכרתי. ובהרגיש חלק אחד מן הפרצוף איזה מקרה, יגיע הדבר אל השורש – שם מ"ה שזכרתי. ומשם יגיע מיד אל החלק השני שהוא גם כן חלק אחד מן הכת, שחלקיו הוא החלק שהרגיש בתחלה.

והנה כך הוא באדם למטה גם כן, שהנשמה הבונה את הגוף, הנה עושה זה בכח אחד כללי שיש בה, שהוא דמות אדם, והוא שם מ"ה שזכרנו. שגם באדם צריך שיהיה בסוד שקיו דאילנא. ומזה יוצא כל הבנין, והוא המרגיש כל הרגשות חלקי הגוף, וממנו נמצא היחס הזה. והנה הרוח הוא המתפעל במקום שהוא יושב שם. ובהתפעלו באחד החלקים, לפי תכונת החלק ההוא, הנה בהתפעלות הזה יתפעל החלק האחר, שהוא בן גילו של החלק הראשון.

the power in question unfolded in stages, one after the other, in a gradual developmental sequence. In other cases, the components of the power in question were separated from one another, with one being placed in one location and another in a different location far away from the first. Afterwards, the circuit of the spirit that circulates around all the different parts was instituted, and everything reaches the overall form, which is based on the underlying secret of the "irrigation of the tree", which is the secret of the name MaH (see Opening 29 Part 3). Thus when something happens to and is felt by one part of the Partzuf, it comes to the root, the name of MaH, and from there it immediately reaches the second part, which is likewise a component of the same power whose other component was affected in the first place.

It is the same in the case of man here below: the soul (neshamah) that builds the body does so through one general power contained within it. This is the "Likeness of Man", and this is the name MaH we have mentioned. For this must also exist in man here below in accordance with the secret of the "irrigation of the tree". It is from this that the entire structure emerges, and this is what experiences all the feelings and sensations of the different parts of the body, and it is from this power that their interrelationship derives. It is the spirit (ru'ach) itself that is affected and activated in the place where it dwells. When the spirit is affected through one of the body parts according to the distinctive nature of that part, this itself has an effect upon the second body part that is the natural partner of the first. When

ובהתפעל באמת בחלק הא',
 הצורה הכללית תריצוהו לחלק
 הב', ויתפעל שם בדרך הזה גם
 כן, מפני הצורה הכללית
 שמחברת אותם. והחלקים
 שבאמצע אינם מרגישים כלום,
 כי הוא לא יתפעל בהם כך, אלא
 בחלק בן גילו של החלק הא'.
 כמו המים – שלפי המקום כך
 הם מתפעלים. והשפעות
 הכוכבים גם כן יוכיחו דה,
 שעוברים בכל האויר, ואינם
 נרגשים אלא במקום המוכן להם,
 כי שם השפע ההוא מתלהט
 לפעול, ולא במקום אחר:

ב. ודרך הליכת הרוח בהם,
 דהיינו שהרי גם לזה הענין יש
 דין פרטי – מה שניתן הרוח
 להתגלגל בו:

ג. מקום שהוא נוגע בראשונה –
 שם הוא יוצא, כי השמות האלה
 מתגלגלים בפנים לגוף בחוקים
 שנחקק להם, ומוצא אברים מה
 שמוצא ראשונה, והוא נכנס
 באברים, ומוציא ההארה, במה
 שיש בחלקי הפנים מתיחסים
 לאברים ההם.

ובדרך זה אפשר למצוא שיצא
 הב"ן מן העינים וס"ג מן האח"פ,
 כי במקום שהס"ג מתהלך לפי
 סדר סיבובו, פוגע בראשונה

activated in one part, the overall form
 sends a current to the second part,
 which is also activated there in its
 place in the same way through the
 overall form that connects the two of
 them, while the intervening parts are
 not affected. (Thus "the eye muscles
 depend upon the understanding in the
 heart" Avodah Zarah 28b). For no
 other part will be affected in this way
 except one that is the natural partner
 of the first and structurally coupled
 with it. This is comparable to the way
 water is affected according to the
 place where it is contained. The
 influence of the stars also proves this
 point, for the stars send their
 influences through the entire
 atmosphere yet their effects are felt
 only in the place prepared for them:
 there alone does the particular
 influence flash forth to act and
 nowhere else.

**And the route by which the spirit
 travels through them is such
 that...** In other words, this
 phenomenon has its own individual
 law whereby the spirit (*ru'ach*)
 circulates in this way.

**...the place that it touches first is
 where it emerges.** For these names
 circle around inside, within the body
 (of Adam Kadmon) in accordance with
 the laws instituted for them. The spirit
 finds the limbs it comes to first and
 enters into these limbs and body
 parts, sending forth the radiation
 through the parts of the face that are
 related to those bodily limbs and
 organs.

This is what makes it possible to find
 that the lights of BaN emerged
 through the Eyes while the lights of
 SaG emerged through the Ears, Nose
 and Mouth. For the circuit of SaG is
 arranged in such a way that it first

אברים שבני גילם הם אח"פ, ומיד יצאו הארותיו דרך שם, והב"ן לפי סיבובו פוגע באברים שבני גילם העינים, וכן מ"ה למצה.

יש להקשות, שהרי אמרנו למעלה, שזיו הבקיעות יוצא ממה שנכללת הנשמה בפנים, ומה ענין עתה למה שסובב בגוף ?

תשובה, הילוך הדבר הזה כך הוא, כל מעשה שעושה הרוח בגוף – כבר אמרנו שיש לו להתגלות בפנים, על כן כל מעשה שעושה הרוח הזה בגוף, הוא מוציא כנגד ומיד כח אחד בפנים. עומד לגלותו. ומיד עשותו המעשה בגוף, יעלה ויראה בבחינת סבר הפנים בפנים, ועדיין אין זה סוף הילוכו, כי כל מה שנקבץ בפנים, כבר שמעת שמתפרט בבקיעות החושים. על כן כל מעשה הרוח בגוף יש כנגדו כח אחד מתחיל בפנים ומסיים באחת מן הבקיעות. והצורה הכללית חלקה כך כחותיה, כל המעשים שעושה ע"ב דס"ג – המציאה כנגדם לגילוי בפנים – כחות מסוימים באזנים, ואחרים בחוטם, ואחרים בפה, וכן ס"ג דס"ג, וב"ן –

reaches the organs that are structurally coupled with the Ears, Nose and Mouth, and its radiations passed out from there immediately. The circuit of BaN, on the other hand, reaches the limbs that are structurally coupled with the Eyes, and the same applies to MaH in relation to the Forehead.

An objection could be raised on the basis of our earlier statement that the radiance of the fissures or apertures of the face derives from the fact that the entire soul is included in the face. How is this connected with the fact that it circulates in the body?

The explanation of this matter is as follows. Every action that the spirit brings about in the body must, as we have already said, be revealed in the face. Accordingly, for every action that this spirit performs in the body, it immediately produces a corresponding power in the face which stands ready to reveal it. Simultaneously with the performance of the action through the body, it rises up and is seen in the overall expression of the face. Yet this is still not the end of its circuit. For, as you already know, the face as a whole divides up into the various different sensory apertures. Accordingly, every action of the spirit in the body has a corresponding power that starts in the face and ends in one of the apertures. The general form divided up its powers in such a way that for every action performed by AV or SaG, it brought forth and revealed in the face certain corresponding powers in the Ears, others in the Nose and others in the Mouth. The same applies to SaG of SaG and BaN: it brought forth certain corresponding powers in the Eyes in the way explained above, whereby the general form divides up into the various specific powers

המציאה כנגדם כחות מסוימים
בעינים, על דרך שפירשנו
למעלה, שהצורה הכללית
מפרטת כחותיה בגוף.

והנה נמצא שהכחות המקבילים
לע"ב הושמו למטה, ושל ב"ן
למעלה, ושל מ"ה למעלה. אך
ההקבלה אינה בין חלקי הרוח
לחלקי הגוף, כי אינם תחת סוג
אחד, אלא בין חלקי הגוף לחלקי
הגוף, אם כן צריך שנאמר
שאותם האברים שב"ן סובב
עליהם – הם הם שהקבלתם
בעינים, על כן בהגיע ב"ן שם
למטה, יאיר מיד בחלק שכנגד
החלקים ההם בפנים, ומשם
לעינים וכן כולם:

פתח לה

באור הבוקע מא"ק הולך ומתגלה
שורש הכלי:

בא"ק נעשה החבור של הקו עם
הרשימו – שלקחו לו לכלי.
והאור היוצא דרך החושים הוא

contained in the body.

Thus we see that the powers corresponding to AV (i.e. AV of SaG) were placed below, while those of BaN were placed above (in the Eyes) and those of MaH higher still (in the Forehead). However, the parallel is not between the parts of the spirit and the parts of the body (e.g. between BaN and the Eyes) for they are not in the same category. Rather, it is between these parts of the body and those parts of the body. If so, we must say that the limbs and organs where BaN circulates are those corresponding to the Eyes. Accordingly, when BaN reaches those limbs below, it immediately shines forth in the corresponding part of the face, and from there to the Eyes, and the same applies to all of them.

In summary: The circulating spirit -- the totalitof AV, SaG, MaH and BaN -- produces powers in the body. For example, the light of BaN produces the powers of the legs, and there is thus a link between BaN and the legs. Everything that happens in the body is visible in the radiance of the face and produces a fissure, i.e. one of the senses. Thus the power in the leg eventually produces vision, and this is how BaN is connected with the Eyes.

Opening 35

Absorbed within the lights that break forth from the branches of Adam Kadmon is the root of the Vessel.

It is in Adam Kadmon that the connection of the Line with the Residue which it took as its vessel was brought about. Thus the light emerging by way of the senses is

אור שכבר נתחבר בכלי, שלכן
אחר כך הוא מוציא כלי באורות
הפה. ורק זה הוא האור הראוי
לבנות ממנו כל הבנינים. ויצא
מה שצריך לבנות ממנו כל
הבנינים הנרצים, ונתפשט
בהדרגה לפי צורך הנרצה
בבנינים האלה:

אחר שבארנו ענין האור היוצא
מן הבקיעות, וענין המקומות
שהם יוצאים משם, עתה נפרש
מה שצריך בענין מהות האור
היוצא עצמו:

חלקי המאמר הזה ב', ח"א,
בא"ק נעשה החבור, והיינו
שהאור הזה היוצא מא"ק יש בו
בחינת כלי מעורב בו. ח"ב, ורק
זה וכו', למה צריך שיהיה כך:
חלק א':

א. בא"ק נעשה החבור של הקו
עם הרשימו, שכל עניני א"ק
בעצמו הם ענינים מה שצריך
לחבור הקו והרשימו ביחד, כי
הלא אלה הם שני יסודות
ההנהגה, כמ"ש למעלה. ושכל
הכוונה הוא לעשות החזרת הרע
לטוב. והרע משתרש בהנהגה
שאחר ההעלם בכמה חוקים
שבה. ועל כל אחד מהם צריך
שיתגבר הקו, וישלוט להחזירו
לטוב.

light that is already joined with
the vessel, which is why it
afterwards brings forth the vessel
through the lights of the mouth.
This alone is the light suitable for
the construction of all the
structures built out of it, and what
was necessary to build all the
intended structures went forth
and unfolded gradually in stages
necessary to serve the intended
purpose of these structures.

*Having discussed the light emerging
from the apertures of the face and the
locations from which the radiations go
forth, we must now explain what has
to be understood about the nature of
the emerging light itself.*

The proposition consists of two parts.
**Part 1: It is in Adam Kadmon that
the connection...** Mixed in with the
light emerging from Adam Kadmon is
the Vessel. **Part 2: This alone...** This
explains why this must be so.

Part 1:

**It is in Adam Kadmon that the
connection of the Line with the
Residue... was brought about.** All
of the different aspects of Adam
Kadmon itself are the aspects that are
necessary in order to join the Line and
the Residue together, because these
are the two foundations of the
government of the world, as discussed
earlier. The entire purpose is to bring
about the return of evil to good. Evil
is rooted in the governmental order
that came about after the
concealment (i.e. in the Residue) and
the various laws which constitute this
order. The Line has to assert itself
against each of these laws and take
control in order to bring it back to
good.

וזה עצמו סוד הנשמה והגוף באמת, כי בגוף משתרשים כל עניני הרע, והנשמה לכוונה זאת הושמה בו – שתהיה שולטת על כל אחד מעניניו ומחזירתם לטוב. וזה בכה סגולת המצוות שהכין הרצון העליון לצורך זה. ובשתדקדק, תמצא לפי זה, כי כל הענין הנמצא, הוא רק לבוא אל הנשמה והגוף, ששם נמצא ענין החזרת הרע לטוב ממש. והאדם הגשמי – סוף כל המציאות, דהיינו סוף כל זה הענין. וא"כ ראש כל המציאות – ראש כל זה הענין. כי שם נעשו כל השיעורים הצריכים להיות שורש לענין זה, שיהיו באחרונה בפועל ממש. וכל אלה האורות היוצאים ממנו, הולכים כולם בהדרגה זה אחר זה תמיד, בסוד נשמה וגוף, עד שיוצאים אלה השניים למטה במקומן, וכדלקמן בחלק ב:

ב. שלקחו לו לכלי, היינו זהו החיבור שנעשה, שנתקן חק זה שיהיה פנימיות בסוד אורות, וחיצוניות בסוד כלים, והאור יהיה מאיר בכלי ומזכך אותו:

ג. והאור היוצא דרך החושים

Here in truth is the underlying secret of the soul and the body. All the different aspects of evil are rooted in the body, while the soul is placed in the body with the intention that it should gain control over each one of these different aspects and bring them back to good. This is accomplished through the unique power of the commandments (*mitzvot*), which the Supreme Will prepared for this very purpose. With careful consideration you will find that according to this, everything in creation exists only to come to the soul and the body, for it is here precisely that evil is turned back to good in actuality. Physical man is at the end of all existence -- the end point and goal for which everything was brought into being in order to turn evil back to good -- while Adam Kadmon is the head and start of all existence and thus the beginning of this goal. All the different measures and aspects required to serve as the root of this goal were instituted in Adam Kadmon so that in the end they should function in actuality. All the lights emerging from Adam Kadmon always proceed in stages, one after the other, in accordance with the underlying secret of the soul and the body (i.e. as their roots) until the actual body and soul of man emerge below in their place, as will be discussed further in Part 2.

...which it took as its vessel... In other words, this is the connection that was brought about: the law was instituted that there should be an interior (Hebrew: *pnimiyut*) consisting of lights and an exterior (Hebrew: *chitzoniut*) consisting of vessels, and that each light should radiate in its vessel and purify it.

Thus the light emerging by way of the senses is light that is already

הוא אור שכבר נתחבר בכלי, לא תחשוב שזה האור היוצא הוא אור פשוט, כי הרי הוא מבחינת החיבור הנעשה כבר, שמשם והלאה לא תצא עוד שום תולדה בלא התחברות שניהם. ולכן זה האור, אף על פי שנראה בתחלה שאין שם כלי, האמת הוא שיש בלועים בו מבחינות הכלי ודאי, אלא שבהיות האור גובר הרבה, אין בחינות הכלים האלה ניכרים כלל:

ד. שלכן אחר כך הוא מוציא כלי באורות הפה, זו ראייה שיש בחינות כלי בלועות באור, שהרי מצינו שסוף סוף יוצא כלי מן האורות האלה היוצאים עצמם, ואם האור היה פשוט, לא היה אפשר לכלי לצאת משם. כי הרי כבר שמעת, איך הכלי והאור הם שני סוגים שונים לגמרי, ואי אפשר לסוג לצאת מסוג מתחלף לגמרי ממנו, כי אין הסיבה יכולה להוציא מסובב שאינו מענינו, אלא ודאי, שבחינות הכלי ישנם בלועים באורות, אלא שלמעלה אינו ניכר, וכל מה שיורד – הולך ומתגלה, עד שמתגלה לגמרי.

ותדע שזה סוד האותיות שדורשים באורות אח"פ, שהרי

joined with the vessel... Do not think that this emerging light is simple light, for it comes from a connection that has already been made, after which no further developments emerge without the two -- the light and the vessel -- being connected. Accordingly, even though it appears at first as if this light emerging from Adam Kadmon's sense organs contains no vessel, the truth is that something of the category of the vessel is certainly absorbed within it. However, because the light is so overpowering, these "vessels" cannot be discerned at all.

...which is why it afterwards brings forth the vessel through the lights of the mouth. This is the proof that aspects of the vessel are absorbed in the emerging light, for in the end we find that the vessel comes out of these emerging lights themselves. If the light were simple, it would have been impossible for the vessel to come from there. For, as you have already heard, the vessel and the light are two completely different categories, and it is impossible for one kind to emerge from a completely different kind. For a cause cannot produce an effect with which it has no integral connection. It must certainly be that aspects of the vessel exist absorbed in the lights, except that this is not discernible in the higher levels up above. But the further it descends, the more it becomes successively revealed, until it is revealed completely.

And know that this is the secret of the letters mentioned in the Kabbalistic writings in connection with the lights of the Ears, Nose and Mouth, for

כל מקום שיש אותיות – מורות על בחינת כלי. אלא שבאורות האוון שרשי הכלי לא ניכר אלא מעט, והיינו אות אחת, ובוטם מתגלה יותר, ובפה יותר. ובמעשה שנעשה באורות הפה מתגלה לגמרי:

חלק ב:

א. ורק זה הוא האור הראוי לבנות ממנו כל הבנינים – מעמא דמסתבר שהאור יכול בו בחינת הכלי, כי הרי הבנינים צריכים ללכת על פי ענין גוף ונשמה, אם כן צריך שהאור יהיה מבחינה זה:

ב. ויצא מה שצריך לבנות ממנו הבנינים הנרצים, זה תירוץ לקושי גדול, הנראה לכאורה, שהדברים אינם הולכים בסדר שלם, שלהיות סדר שלם, היה צריך שיוציאו כל השמות אורותיהם בשוה. והרי מע"ב יצאו כל הענפים, אלא שהם נעלמים, ומס"ג יצאו ג' בחינות של ע"ב שלו, ותחלת ס"ג שלו לבד. ואח"כ יצא מ"ה בכלל, וכן ב"ן בכלל.

והתשובה לזה הוא – שרק זה הוא האור וכו'. פירוש – לכל

every place where there are letters, they indicate the presence of some aspect of the vessel. It is just that that in the lights of the Ear, the roots of the vessel are hardly discernible except a little, in the form of one letter (a *Heh*). In the Nose it is more revealed (as the letter *Vav* of the *Heh*, consisting of six *Alephs*), and in the Mouth even more so (in the form of another four *Alephs*). Finally, in the action brought about in the lights of the mouth (their emergence and return) it is revealed completely.

Part 2:

This alone is the light suitable for the construction of all the structures built out of it... The reason why it is logical that the emerging light should contain within it the category of the vessel is because the structures built out of it need to follow the dichotomy of the soul and the body, and if so, the light must necessarily derive from this category.

...and what was necessary to build all the intended structures went forth... This resolves what appears to be a major problem, which is that things do not proceed in a perfect order. In a perfect order, all the Names ought to bring forth their lights equally. Yet we see that while all the branches of AV went forth (except that they are concealed), out of SaG only three aspects of AV of SaG emerged and only the beginning of SaG of SaG, while afterwards MaH came forth in its entirety and so too BaN came forth in its entirety.

The answer to this is that **...this alone is the light, etc.** What this means is that each function depends

פעולה צריך שיתחברו אורות מה שיתחברו להוציא אותה לפי התכונה שהיא צריכה להמצא. ומענין זה תמצא מבואר לקמן בעניני בירורי ב"ן. ואין לנו לשאול למה אלה, כי הרצון העליון ידע שכדי להוציא המציאות מה שצריך להוציא, צריך דוקא הרכבת אותם השרשים, לא פחות ולא יותר.

אדרבא, בהרכבה אין הולכים כסדר, אלא צריך להותיר ממין אחד ולהחסיר ממין אחר, עד שיעמוד המורכב בתכונה הנרצית. והנה בכאן הכוונה היתה להוציא אצילות בסוד דמות אדם. כדי לעשות ענין זה, הוצרכו שלוש בחינות מע"ב, ואחת מס"ג, ואחת כללות מ"ה וכללות ב"ן. ומבין כולם – דמות אדם בתכונה שנמצא. מה שאין בן אם היתה הוצאה זאת לפי ענין המוציאים, היו צריכים לשמור ביניהם סדר. אבל כיון שהוא לפי ענין המורכב ותכונתו הנרצית בו, זולת זה האור, בהיותו יוצא לעשות הבנין, יצא רק מה שהוצרך לפי מציאות הבנין הנרצה:

ג. ונתפשט בהדרגה לפי צורך

on a particular combination of lights designed to produce precisely that function with its unique characteristics. This is connected with our discussion below of the purification of BaN. We cannot ask, "Why *these* combinations rather than any others?" For the Supreme Will knew that in order to bring forth existence in the necessary way, it was precisely these combinations of those roots that were required, no less and no more.

On the contrary, when it comes to combinations, things do not proceed in order. Rather, it is necessary to add more of one kind and less of another in order to produce exactly the desired combination with its unique properties. The intention here was to bring forth Atzilut in accordance with the underlying secret of the Likeness of Man. What was required in order to accomplish this were three aspects of AV (i.e. of AV of SaG), one aspect of SaG (i.e. one aspect of SaG of SaG, namely BaN of SaG of SaG), MaH in its entirety and BaN in its entirety. From between all of these together, the Likeness of Man emerges with its unique character. This would not have been the case had it emerged in accordance with the character of the lights that brought it forth, as they would have had to maintain the order between them. But since it goes into the resultant compound and its unique intended character -- i.e. not according to the intrinsic nature of the light itself but rather according to the needs of the intended structure that was to be built out of it -- only what was required according to the nature of the desired structure went forth.

...and unfolded gradually in stages

הנרצה בבנינים האלה, פירוש – כיון שזה האור יוצא לבנות הבנינים, הוא צריך להספיק לכל מה שצריך לזה. ולכן היה הולך ממעבר למעבר, ויוצא בדרכים שונים, מה שצריך להכין הבנינים לפי הכוונה התכליתית שבהם, הלא הוא האדם הגשמי למטה, שבעבורו כל המציאות הזה.

ותראה ההדרגה הזאת איך שהולכת ומשתלשלת בסוד גוף ונשמה, כי הנה דבר ברור הוא, שבהיות הגוף עב וגס – אינו יכול להיולד אלא בחסרון הארה והעלמה. ועל כן בהיות האורות מתגברים, מה שהוא שורש הגוף לא יהיה ניכר ביניהם. ועל כן בע"ב שהאורות מתגברים הרבה – לא נזכר שום אות, כי לא נראה שום שורש כלי, באוון מתחיל להתגלות, והוא מעט, בחוטם – יותר, ובפה – יותר, עד שמתגלה לגמרי.

וגם תראה כי כחות הנשמה הן נר"ן נל"ן. וע"ב הוא נל"ן שהוא קצה היותר גדול שבהארה, לכן אין שורש הגוף מתגלה כלל. באוון נעלמה הנל"ן, ומתחיל להתגלות הגוף. בחוטם נעלמה גם הנשמה, והגוף מתגלה יותר.

as necessary to serve the intended purpose of these structures. What this means is that since this light emerged in order to build these structures, it had to be sufficient for everything required for this. Accordingly it went from passage to passage, emerging in different ways as required in order to prepare the structures that were to be built in accordance with their intended purpose. The ultimate goal was to produce physical man here below, for this entire existence is for him.

What you must understand is how this gradual process develops and advances stage by stage in accordance with the dichotomy of body and soul, for it is quite evident that the body, being thick and coarse, can only be produced through concealment and a lack of light. Thus, as long as the lights shone with great power, the root of the body was not discernible among them. This is why in AV, where the lights are very dominant, there is no mention of any letter, for no root of the vessel can be seen or discerned there. It is in the Ear that it starts becoming revealed, but only a little. It is more revealed in the Nose and even more so in the Mouth, until it is completely revealed.

You will also see that the powers of the soul (neshamah) consist of the Nefesh, Ru'ach, Neshamah and Neshamah-of-the-Neshamah. Now AV is the Neshamah-of-the-Neshamah and the ultimate illumination, and accordingly, the root of the body is not revealed at all on that level. In the Ear, the Neshamah-of-the-Neshamah is concealed, and the body begins to be revealed. In the Nose,

בפה נעלם גם הרוח, והגוף
מתגלה לגמרי. וז"ס שאורות הפה
יצאו רק בסוד נפש. ופרטיות
ענין זה הלא הוא מבואר במקומו
במ"א:

עולם הנקודים [לו – ג]:

פתח לו

גדר עולם הנקודים:

.....

עולם הנקודים הוא מה
שהאצילות עם כל ענפיו היו
הולכים ונעשים, כאומן העושה
כלי מחתיכת עץ, שבתחלה הוא
גולם, ואחר כך בהשתלם צורתו
– אז נראה היופי שלו בצורה

the Neshamah too is concealed, while the body is even more revealed. In the Mouth, the Ru'ach is also concealed, while the body is completely revealed. This is bound up with the teaching that the lights of the Mouth emerged only on the level of the Nefesh, as discussed in detail elsewhere (see *Ginzey Ramchal* p. 300).

The World of Nekudim

Opening 36

The World of Nekudim

Note: The name Nekudim derives from the verse in Genesis 31:10: "I saw in a dream, and behold, the rams which leaped upon the flock were streaked, speckled and grizzled". "Streaked" (עקודים *akudim*) alludes to the World of Akudim, the lights of the Mouth of Adam Kadmon, which were contained in a single vessel, as discussed in the preceding Openings. "Speckled" (נקודים *nekudim*) alludes to the World of Nekudim, so-called because it is the "world" in which the vowel points (*nekudim*) emerged as "broken", separate and unconnected vessels, prior to the Tikkun ("repair" or "rectification"). Nekudim is the plural form of the Hebrew word *nikud* (cf. *nekudah*), which means a "dot" or "point" (as in *Tosefta Shabbat* 12:8). The word nekudim is also found with the connotation of "crumbled pieces" (in Joshua 9:12 and *Terumah* 5:1).

The World of Nekudim was when Atzilut with all its branches were successively being made, like the way in which a craftsman makes a vessel out of a piece of wood: at first it is a shapeless mass, but afterwards, when its form is completed, its beauty is then visible in its complete form.

שלמה.

עכשיו מתחיל עולם הנקודים
והוא עולם התוהו, זה ראוי
להתבאר תחלה אחר הקודם לו,
כי זה הוא האור היוצא אחר
האורות שזכרנו למעלה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, עולם
הנקודים הוא מה וכו', והוא גדר
עולם הנקודים. ח"ב, כאומן וכו',
והוא משל על ענין זה העולם:

חלק א:

א. עולם הנקודים הוא מה
שהאצילות עם כל ענפיו, ר"ל
האצילות – כל מה שבאצילות,
וענפיו – בי"ע עם כל
תולדותיהם. ותמצא שכל אלה
בחדא מחתא מחתינהו, שהכל
ענין אחד וקשר אחד. מתחיל
באצילות ומסיים בעשיה, שהוא
השורש האמיתי לעניני
התחתונים, מה שלא היה עד
שהגענו למדרגה זאת. ותראה
האדם עצמו מורכב מאבי"ע
בסוד נר"ן ונל"ן. ואפילו
הנבראים הולכים על זה הדרך
בסוד דצח"מ:

ב. היו הולכים ונעשים, ר"ל שלא
רצה הא"ס ב"ה להוציא ענין זה
בתשלום צורתם מתחלתם, אלא
בהדרגה. מתחיל בשלמות מועט,

*Now starts the World of the Nekudim
-- the World of Chaos (תוהו, Tohu).
This is the first thing that must be
explained after the preceeding
discussion because this is the light
that emerged after the lights we have
discussed above.*

The proposition consists of two parts.
**Part 1: The World of Nekudim was
when...** This provides the definition of
the World of Nekudim. **Part 2: ...like
the way in which a craftsman...**
This provides us with a metaphorical
way of understanding this world.

Part 1:

**The World of Nekudim was when
Atzilut with all its branches...**
"Atzilut" refers to everything in the
world of Atzilut, while the "branches"
are Beriyah, Yetzirah and Asiyah with
all their offspring. All of them are
woven in a single web and fall under
one category, for they are one whole
bound together in a single bond,
starting with Atzilut and ending with
Asiyah. This is the true root of
everything in the lower realms, and it
did not exist until we reached this
level. Man himself is a combination of
Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah,
corresponding to his Nefesh (Asiyah),
Ruach (Yetzirah), Neshamah
(Beriyah) and Neshamah-of-the-
Neshamah (Atzilut). All of the
different creatures come under the
same order in the categories of
Inanimate (corresponding to Asiyah),
Vegetable (Yetzirah), Animal
(Beriyah) and Man (Atzilut).

...were successively being made...
This indicates that Eyn Sof did not
want to produce everything fully-
formed from the very outset but
rather, gradually, stage by stage,
starting with the minimum perfection

ואחר כך בשלמות יותר, עד שנשלם לגמרי. ונמצא שמה שהוא באחרונה הוא מה שהיה בתחלה. אך בחסרון השלמות, שהוא עתיד לבוא אחר כך:

חלק ב:

א. כאומן העושה כלי מחתיכת עץ, ר"ל שלא רצה הא"ס ב"ה לפעול כפי עצמו. שאז היה מוציא שלמות הענין בבת אחת. אלא עשה כאומן שאינו יכול לעשות אלא בהדרגה. ולוקח החתיכה לפניו, ומציירה מעט, וכמה חילופים מתחלפים עליה מצורה לצורה, עד שמסתימת בצורה השלמה:

ב. שבתחלה הוא גולם ואחר כך בהשתלם צורתו – אז נראה היופי שלו בצורה שלמה, שבתחלה הוא גולם גמור, והנה אחר כך הוא הולך ומצטייר. אך עם כל זה רק כשנשלם צורתו נראה היופי, ומי שרואה הגולם בראשונה, או בציוריו הראשונים, לא יראה אלא דבר בלתי נאות. ובסוף נראית הצורה היפה, ומראה גם כן שכל זה היה צריך כדי לבוא אל היופי.

ואמנם בדרך זה ממש היה ענין זה של האצילות, כי התחיל הרצון העליון לציירו למעלה

and advancing steadily towards ever-increasing perfection, until complete perfection will reign. Accordingly, what exists at the end is what existed at the outset, except that it then lacked the perfection that was intended to come afterwards.

Part 2:

...like the way in which a craftsman makes a vessel out of a piece of wood. This means that Eyn Sof did not want to act in accordance with His own intrinsic, limitless power, for He would then have produced complete perfection instantaneously. Rather, He acted like a craftsman who is only able to work gradually, in stages. He takes the lump of material in front of him and shapes it little by little. It undergoes many different changes of form, from one to another, until finally it ends up in its complete form.

At first it is a shapeless mass, but afterwards, when its form is completed, its beauty is then visible in its complete form. It starts off as a completely formless substance, then afterwards it steadily takes on more and more of a distinct form. Nevertheless, only when the form is complete is the beauty visible, but one who sees the shapeless mass at the outset or in its initial forms will merely see something faulty. However, in the end the true form will be seen in all its beauty, and it will then be evident that all this was necessary in order to come to that beauty.

This is exactly the way in which Atzilut developed. The Supreme Will began to design it above in the Supreme Mind (המחשבה העליונה, *hamachshavah ha-elyonah*). It was while it was still

במחשבה העליונה, ובעוד שהיה מתחיל להצטייר, ולא השלים צורתו, היו יוצאים אורות הנקודים, והם לפי בחינת האצילות בלתי מושלמת. אחר כך השלים להצטייר, ויצא הוא עצמו בציור היפה, שהוא התיקון בדלקמן.

ושתי ידיעות יש בענין זה, א' – שעולם הנקודים נמצא מהתחלת הצטייר עולם האצילות, קודם שהיה נשלם, דהיינו שהיה האצילות ככלי שעדיין לא נשלם צורתו. ב' – שאין עולם הנקודים עולם האצילות עצמו, אלא מה שיצא לפי בחינת צורת האצילות הבלתי מושלמת.

והוא הסוד שפירש באד"ו, כד אכתיש אומנא בפרזלא.

ופירוש הענין זה הוא, כי בשלמא שאר הדרגות שקודם עולם הנקודים, נוכל לקרוא אותם הדרגות ממש לעולם האצילות, כי הרי יש להם מהות מה שיש להם תמיד. וכשנבחין אותו – נמצאנו מהות אחד מתקרב לענין דמות אדם של האצילות,

beginning to take shape, before its form was complete, that the lights of the Nekudim emerged, corresponding to Atzilut before it was complete. Afterwards the design of Atzilut was complete, and it emerged in all the beauty of its intrinsic form, this being the state of Tikkun, "repair" or "rectification", as will be discussed below.

Two things must be understood here. The first is that the World of Nekudim came into existence when the World of Atzilut first began to take shape, before it was complete. Atzilut was then like a vessel whose form was as yet incomplete. The second thing that must be understood is that the World of Nekudim is not to be identified with the World of Atzilut itself. Rather, it is what emerged while the form of Atzilut was still incomplete.

Thus the *Zohar* states: "When the Craftsman pounded with the iron hammer, it produced sparks on all sides, and the emerging sparks came out as flashes that lit up and were then immediately extinguished, and these are called the Primordial Worlds, and because of this they were destroyed and did not endure..." (*Idra Zuta* 292b).

To explain this: The other levels prior to the World of Nekudim (e.g. the worlds of Vision, Hearing and Smell of Adam Kadmon) can properly be called levels leading to the world of Atzilut, because they continue to possess the same quality they always had. When we examine this more closely we find it to be one quality which steadily approaches the Likeness of Man that typifies Atzilut, except that it is still a little distant from it because the

אך רחוק ממנו מעט, כפי שיעור
ההדרגה. אך עולם הנקודים לא
נוכל לקרא אותו כך, כי הרי אין
מציאותו קיים, אלא היה
ונתבטל, ועכשיו במקומו יש
אצילות ממש. אם כן אין
הנקודים הדרגה לאצילות, שהרי
אם היתה הדרגה – צריכה היתה
להתקיים תמיד. דאם לא כן, הרי
יש דילוג – שחסרה מדרגה
אחת, והכוונה העליונה להעמיד
כל האורות בסדר זה תחת זה.
ואם עכשיו אינה צריכה להדרגה
זאת – גם מתחלה לא הוצרכה.

אלא צריך לומר, שאין זה לפי
טעם ההדרגה, אלא ענין אחר.
והוא ענין הזיקין ניצוצין שזכר
הרשב"י זללה"ה, וענינם הוא מה
שנבדל מגוף הברזל בשעת
התקנתו, מפני כח ההכאה
המתקנת ענינה. לפי זה,
באצילות הוא – שהמחשבה
העליונה היתה לוקחת סוד דמות
אדם להעמידו על מכונו, ואז
היתה מבררת מה שצריך להסיר
משם, ומהו שצריך להסיר –
אלא ענין הרע,

דהיינו שהאורות ההם היו
עומדים להוציא הרע, כי כבר
הגיע ההעלם למדרגה זאת
שאפשר לצאת הרע משם. והנה

development is gradual. However, we cannot call the World of Nekudim a "level", because it is not something that endured. It existed, and then it was negated, and now, in its place, is the actual Atzilut. If so, Nekudim cannot be called a *level* leading to Atzilut, because if it were, it should have remained in existence. Otherwise we would be faced with a "leap", because one level would be missing, while the supreme intention was to arrange all the lights in order, one under the other, and if there is no need for this level now, it was also unnecessary at the outset.

Rather, we must say that the Nekudim are not to be understood as a level on the scale leading to Atzilut. They are something different. The Nekudim correspond to the "flashes" and "sparks" mentioned by Rabbi Shimon bar Yochai (*Zohar* II, 254b). As the craftsman pounds the metal, the flashes and sparks are what separates from the body of the metal under the impact of the blow that comes to shape and fix the vessel. Following this metaphor, Atzilut is where the Supreme Mind took the underlying mystery of the Likeness of Man in order to establish it on its foundation, and the Supreme Mind then picked out what had to be removed and discarded from there. And what was it that had to be removed? Evil.

In other words, the purpose of those lights (i.e. of Nekudim) was to bring forth evil, for the concealment had already reached the level from which it was possible for evil to emerge. Now the intention here was not that

אין זאת הכוונה בדמות האדם – שיהיו אורותיו מוציאים הרע, אדרבא, שיהיו טהורים ומתוקנים כדלקמן. ואז זה מה שעומד להוציא הרע – נבדל מגוף דמות אדם, שהוא העומד להכין הדברים בהכנה ראויה, ואז הוציא מן הדמות זה הענין, וזה הענין יצא ונראה בפני עצמו, והם הם זיקין דאתלהטו ואתדעכו. והנה עשו שלהם, שבתחלה יצאו בדרך להיטה, כאילו גם הם מנהיגים, שהרי מהנהגתם בא הרע, ואם לא היה להם מקום בהנהגה, ולא היו פועלים כלום, לא היו כלום. אלא נתלהטו ונראו ושלטו, ומפני הרע נחרבו. וזאת היא פעולת הס"א – לגרום חורבן לזה השורש, וזה שאמרו, מחשבה זריקת ניצוצין לש"ך עיבר, שהוא כללות כל המלכין האלה.

נמצא הענין כך, האצילות היה הולך ומצטייר, והנה בתחלה קבל ציור אחד שהיה בו ענין זה של הוצאת הרע, וזהו המצב הבלתי שלם שלו, וזה בהיות בו כחות עומדים במצב בלתי נשלם, ראוי להוציא הרע. ומצב זה הוא המצב הנראה אחר כך במלכים עצמם, דהיינו הג"ר

the lights of the Likeness of Man should produce evil. On the contrary, the whole intention was that they should be purified and rectified, as will be discussed in due course. It was then that what stood ready to produce evil became separated from the essential body of the Likeness of Man, which stood ready to arrange things in the proper way. It was then that He brought forth and separated this function (evil) from the Likeness of Man, and it came forth and was seen in itself, these being the "sparks" that "flashed and were then extinguished". Thus they performed their allotted task. For initially they emerged with a flash, as if they too had control, and indeed it was from their rule that evil emerged. Had they had no place or function at all in the governmental order, they would not have amounted to anything. Rather, they flashed and appeared and ruled... and because of the evil, they were destr. This is the function of the Other Side: to cause destruction to this root. The *Zohar* accordingly states (*loc. cit.*) that "the Mind scattered sparks on three hundred and twenty sides", these being the entirety of all these kings (the shattered vessels).

We may sum up by saying that Atzilut was steadily taking shape, and initially it took on a certain form that had the purpose of producing evil. This is its incomplete, imperfect form, inasmuch as it contains forces standing in an imperfect state suited to the production of evil. This is the state seen afterwards in the kings themselves: i.e. the first three (Keter, Chochmah and Binah) were insufficiently prepared to provide the needs of the seven lower Sefirot, while the lower Sefirot themselves

בלתי מתוקנות לצורך התחתונות, והתחתונות בלתי מתקיימות כלל. ונמצא שבהיות בדמות האדם ענין זה, היה מוציא הרע. מה עשתה המחשבה העליונה? הוציאה ענין זה ממנו, והיינו זה הכח שהיה כלול בו לעשות הענין הזה, והוציאו לבדו, ואינו העיקר, אלא כח קטן מן הדמות, שעיקרו לעשות דברים מתוקנים.

וזה הכח מתחלק גם כן לפרטים רבים, ואז הוציאה המחשבה כל הפרטים האלה לבד, ונתן להם ענין השליטה, כדלקמן. אך אם היה רוצה הרצון העליון, היה יכול להוציא הדמות מתוקן מתחלה, שלא יהיה בו ענין זה כלל. אלא רצה שיהיה בו, ושיצא ממנו בדרך זה, וישאר מתוקן רק בסוף, שהיא הצורה השלמה אחר שהוסר כל מה שהיה מונע אותה. ומה היא הצורה הזאת השלמה – תראה לקמן בס"ד:

פתח לז

שבירת הכלים ותיקונם – שורש הפסד והויה:

שורש מציאות קלקול ותיקון הוא ענין שבירת הכלים ותיקונם. כי

were altogether unable to endure. Thus when this function existed in the Likeness of Man, it was ready to produce evil. What did the Supreme Mind do? He brought this function forth and removed it from the Likeness of Man. It was a power contained within the Likeness to produce this function, and He brought it forth and made it separate, by itself. (This is the "serpent", the evil side, which stands outside of man. Initially, it was mixed up within him in order to give it entry if man sins.) It is not the main essence but a small power that is part of the overall Likeness, whereas the essence of the Likeness is to bring things to a state of repair.

And this small power divides in turn into many particulars, and the Supreme Mind then brought forth all these particulars by themselves and gave them a certain power, as will be discussed further below. However, if the Supreme Will had so desired, He could have produced the Likeness ready fixed from the very outset, without including evil at all. But He wanted it to contain this deficiency and that it should depart from it in this way so that it should remain fixed only at the end. This is the perfect form after the removal of all that limits it. And what this perfect form is, you will see below, with the help of Heaven.

Opening 37

All the damage and repairs in the world are rooted in the breaking of the vessels and their repair.

The root of the existence of damage and repair lies in the process of the breaking of the

אם לא היה קלקול בהם – לא היה קלקול בעולם, ואם תיקונם היה נשלם לגמרי – היה סוף הכל. אך בהיות שהיה הקלקול בא, ואחר כך התיקון, ולא גמור, אלא בשיעור שהיה נותן שורש לקלקול ותיקון לסבב בעולם. וסוף הכל יהיה תיקון שלם, שלא יהיה אחריו עוד קלקול כלל:

אחר שנוכר ענין הנקודים בכלל, עתה נבוא לפרטיו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, שורש מציאות וכו', והיא הנחה הראשונה בכלל, על ענין הנקודים ותיקונם. ח"ב, כי אם לא היה קלקול וכו', והוא פרט ההנחה הנ"ל:

חלק א':

א. שורש מציאות קלקול ותיקון, והיינו כי הרי הספירות הם השיעורים – מה ששיערה המחשבה העליונה לצורך כל ההנהגה, ואם הויה והפסד יש בעולם – צריך שיהיה מושרש בספירות:

ב. הוא ענין שבירת הכלים ותיקונם, והיינו כי לכאורה היה נראה ששורש ההויה יהיו אורות של חסד, ושורש ההפסד יהיו

vessels and their repair. For if there had been no damage in them, there would have been no destruction in the world. And if their repair had been fully completed, that would have been the end of everything. However, the way it happened is that the damage came, and afterwards the repair. And the repair was not completed except to the degree that would provide a root for the cycle of damage and repair to continue in the world. And at the end of everything there will be a complete repair, after which there will be no more damage at all.

Having introduced the general subject of the Nekudim, we will now enter into the details.

The proposition consists of two parts.

Part 1: The root of the existence...

This is a general statement of the first principle relating to the Nekudim and their repair. **Part 2: For if there had been no damage...** This specifies the implications of this principle.

Part 1:

The root of the existence of damage and repair... For the Sefirot are the calculations and measures devised by the Supreme Mind to cover the needs of the entire governmental order, and if creation and destruction exist in the world, this must be rooted in the Sefirot.

...lies in the breaking of the vessels and their repair. For at first sight it might appear that the root of creation should be in the lights of Kindness (*chessed*) while the root of destruction should be in the lights of

אורות של דין, אך לא שיהיו
אורות מפסידים ומבטלים אורות
אחרים. אלא בין ההויה ובין
ההפסד אינם נופלים אלא
בנבראים. אך כח ההפסד אינו
מבטל כח ההויה, והרי אנו
אומרים שהיו הספירות,
ושנתבטלו ושנשברו. וכן קשה,
שאנו אומרים שמן הספירות
האלה עצמם יצאה הס"א, והרי
אין ההפסד יוצא מן ההויה.

אך שורש כל ענין הזה הוא, מה
שנתפרש כבר למעלה, איך כל
הנהגת המחשבה העליונה היא
רק לגלות אור השלם שלה,
שתהא הטבה כללית בסוף הכל
מתפשטת לכל. והאדם עם כל
שאר הנבראים אינם אלא גילוי
ההנהגה הזאת, שמלבד שהוא
מנהג כך, רצה לגלות הנהגתו
בבריאת האדם, ועשה האדם
כך, ואחריו כל הנבראים, עד
שהאדם בכל חלקיו רומז בכל
מיני הנהגות שהקב"ה מנהג את
בריותיו. ונכלל בזה כל מה
דאפשר לדבר מן ההנהגה.
פירוש – גם הדבר הזה עצמו,
שתבוא ההנהגה נרמזת ומתגלית
בגוף האדם – גם זה תלוי
בדמות האדם עצמו, וכן בסדרי
הטבע וחקותיו.

Judgment (*din*), but not that there
should be lights which destroy and
negate other lights. For it would seem
that the concepts of both creation and
destruction should apply only to the
creations. But the *power* of
destruction does not negate the
power of creation -- and yet, we are
saying that the Sefirot (of Nekudim)
existed, and that they were negated
and broken. Likewise it seems
problematical that we are saying it
was from these very Sefirot that the
Other Side (*Sitra Achra*) emerged --
but surely destruction does not come
out of creation.

The root of this whole matter lies in
what has already been explained
earlier (in Opening 4) about how the
entire governmental order of the
Supreme Mind is directed only to
revealing the perfect light of God, so
that at the end of everything, general
beneficence will extend to all. Man
together with all the other created
beings are nothing but the revelation
of this order of government. For
besides ruling the world in this way,
He wanted to reveal His government
in and through the creation of man.
He made man, and so too all the
other creatures after him, in such a
way that man in all his different parts
alludes to all the different kinds of
ways in which the Holy One, blessed
be He, governs His creations.
Included in this is everything that can
possibly be said about this
government. In other words, the very
fact that the government itself comes
alluded to and revealed in man's body
also depends on the underlying
Likeness of Man itself, and so too in
the case of the orders of nature and
its laws.

ונמצא שהמצא ההנהגה למעלה, והמשכה לגלות בדרך זה באדם, והעשותה באדם, והמצא ממנו האדם – הכל תלוי בדמות אדם עצמו. ובצייר המחשבה העליונה דמות זה – היה כל זה, ר"ל שהיתה מציירת ההנהגה בכל חקוניה. נמצא לפי זה, כל השיעורים הנראים משוערים במחשבה העליונה – הם הם הנבראים עם כל חלקיהם. כי שרשי הנבראים הם הם חקות ההנהגה ודרכיה, שלתת שורש לחלק מן הנבראים – צריך חק אחד בהנהגה. וכל הדרגות האורות הם כך, כי העולמות העליונים הם הם הנבראים מושרשים בשורש גדול, והתחתונים מהם, אותם הנבראים עצמן, מושרשים בשורש קטן מן הראשון.

והנה בתחלה המחשבה העליונה שיערה הנמצאים בלתי מתוקנים, ור"ל שיהיה בהם חלקים הרבה של רע, ולמעלה הם הם הנהגות של הפסד, העתידים להפסיד אותם הנמצאים עצמם, והיו החלקים האלה כלולים בהם. אחר כך שיערה הנמצאים האלה עצמם – נפסדים ומבוטלים, דהיינו שאלה החלקים של רע,

Thus the existence of the governmental order above, its being drawn down to be revealed in this way in man, its actualization in the making of man and man's existence from it -- all depend on the Likeness of Man itself. It is through the way the Supreme Mind designed this Likeness that all this came about, i.e. this is how He designed the governmental order in all its laws. We must accordingly infer that all the calculations and measures (i.e. the Sefirot) seen to have been devised by the Supreme Mind correlate to the creations in all their parts. For the roots of the creations are those very laws of government and its ways. For to provide a root for any one division of creatures requires a separate law in the order of government. All levels of the lights are this way. For the upper worlds are themselves the creations rooted in a great root, while the worlds below them are those same creations rooted in a root smaller than the first.

First the Supreme Mind calculated how the creations should be in their unrectified state, i.e. that they should contain many parts of evil. In the worlds above, these are the governmental laws of destruction, which stand ready to destroy those very entities themselves, and these parts were included in them. Afterwards He calculated how those same realms and beings were to be in a state of destruction and negation. The evil components mixed up in them were to attack and gain power, bringing about their own destruction. On the level of the upper realms the

שהיו מעורבים בהם, היו מתגברים ושולטים וגורמים להם עצמם הפסד. ואז נראה בשיעור העליונים – הנמצאים עצמם נפסדים ונבטלים מחמת החלקים של הרע ששולטים בנמצאים עצמם. והנה כיון שהיו הנמצאים בשיעור העליון, וגם נפסדו, הרי ניתן להם מציאות של הויה והפסד. אך ההפסד בתחלה היה שולט וגובר, שלא היה מניח לנמצאים מציאות כלל. אחר כך שיערה המחשבה העליונה את הנמצאים האלה מתוקנים, אך לא לגמרי, אלא מתוקנים כמו שהן עתה, דהיינו שאינם חרבים, אלא הוים וגם נפסדים. והנה שיעור הנמצאים כך – הם הספירות שיש עתה אחר המתקלא, כדלקמן.

אך עוד ענין אחד צריך שתבין, והוא, כי כמו כשהתגבר ההפסד – היה מחריב הנמצאים לגמרי, בן היה צריך לתקן תיקון, היפך הקלקול, דהיינו שתשלוט ההויה לגמרי, שלא יהיה עוד מציאות לקלקול כלל. ואמנם בין חקות ההנהגה גם חק זה יש, שישתלמו הדברים בשלמות כזה. אלא שזה הדבר לא נהיה עדיין, והיינו שיצאו כל הדברים כל מה שנותן

existing entities are then seen to be broken, destroyed and negated because of the rule of the evil components over those entities themselves. Now since these entities existed on the level of the upper world (that of the Sefirot) and were also destroyed, we see that they were indeed given existence in the mode of creation and destruction. However, initially it was the force of destruction that took greater and greater control - - which would not have allowed anything to exist at all. Afterwards the Supreme Mind calculated how these entities should exist in a state of repair, though not one of complete repair. They were to be rectified only to the extent that they are now: they are not in complete ruins -- they exist -- but they are damaged. The measure and calculation of how existence is to be in this state constitutes the Sefirot as they are now, after the "balance" (משקלא, *mashk'la*, "weight" or "scales", *Zohar, Terumah* 176b. This balance is the key to the entire repair. See Opening 59 Part 1 and Opening 69 Part 1).

However, there is something else that you must understand. This is that just as when destruction held sway, it destroyed what existed completely, so too it was necessary to institute a repair that would be the very opposite of destruction. The power of creation must hold complete sway so that destruction will no longer have any existence at all. Included among the laws of government, there is indeed this law that everything should reach such a level of . So far, however, this has not come about. Everything that gives the creations existence did indeed come forth, but not what gives them endurance forever. On the

להם המציאות, אך לא מה
שנותן להם קיום נצחי. כי
אדרבא, עדיין כח ההפסד גובר,
שלא להניח שלמות זה להמצא.
ואדרבא, זה ההפסד הוא הגורם
שהנמצאים לא יהיו מתקיימים
בשלמותם,

אלא יהיה להם הויה והפסד,
לפעמים תגבר ההויה ותתארך,
או להיפך – יגבר ההפסד
ויפסידם ח"ו. אך כשיצא
השלמות לגמרי, וינתן חק זה
לנמצאים להשתלם לגמרי, הנה
יהיה ענינו – שיבטל הרע ביטול
גמור. וגם בנבראים עצמם יש
חלקים שאינם בהם עתה, שהם
מקבילים לשלמות הזוה, ומגלים
אותו.

והנה כאן שני ענינים, יש הס"א,
שהיא היפך ממה שנתקן, והיינו
מה שנדחה מן הספירות. ויש
הנשאר מן המלכין שלא נתברר
עדיין. הס"א היא – מה שהיה
נותן בנמצאים להמצא, כנגד זה
היה נדחה מהם ההפסד שלא
יחריבם, אבל לא היה עובר מן
העולם, אלא שלא מפסידם
באותו הזמן, כמו שהיה החרבן
בתחלה. אבל הוא מוכן
להתעורר בזמן שהוכן לו, ובגבול

contrary, the power of destruction still
holds sway so as not to allow this
perfection to exist.

It is this power of destruction that
prevents what exists from enduring in
a state of complete perfection,
causing it to go through cycles of
creation and destruction. Sometimes
the power of creation gains strength
and endures for a long period,
sometimes the opposite is the case,
and the power of destruction attacks
and destroys what exists. But when
the time comes for complete
perfection to emerge and for the
giving of this law that will cause what
exists to attain complete perfection,
this will totally negate evil. The
creations themselves will then also
include components that are not
present in them now, corresponding
to and revealing this perfection.

We have here two things. There is the
Other Side (*Sitra Achra*), which is the
opposite of what is rectified -- this is
what was rejected and expelled from
the Sefirot. Then there is what
remains of the kings that has still not
been purified as yet. The Other Side is
something that was allowed to exist
but was nevertheless rejected and
cast aside so as not to destroy the
rest of existence. However, it did not
pass from the world. It is just that it
does not destroy everything at this
time the way it did when there was
the initial destruction. Nevertheless, it
stands ready and waiting to be
aroused at its ordained time and
within its ordained limit.

שהוכן לו.

אך מה שלא נתברר, הוא שחלקי ההפסד מעכבים על ידיהם איזה חקות מן ההנהגות שלא יהיה להם מציאות עתה, וכן חלקים בנפרדים, והם חקות השלמות, שענינם שלא יהיה עוד רע כלל. ואלה הם הבירורים שנתבררים תמיד, והריוח שמרויחים בכל יום, כמו שיתפרש במקומו. וכשישלמו אלה להתברר ולהנתן להם מציאות – הנה יעשו כפי ענינם, דהיינו שלא יהיה עוד רע כלל ועיקר בעולם, ויהיה תיקון שלא יהיה שיך אחריו שום קלקול כלל ועיקר:

חלק ב:

א. כי אם לא היה קלקול בהם – לא היה קלקול בעולם, וזהו מה שכבר פירשנו לך, כי שיעור הנמצאים בהפסדם – הם הם המלכים שנתבטלו:

ב. ואם תיקונם היה נשלם לגמרי – היה סוף הכל, זהו מה שכתבנו ענין השלמות שצריך לצאת בנמצאים שיתקיימו:

ג. אך בהיות שהיה הקלקול בא, ואחר כך התיקון, ולא גמור, והיינו שני ההתחלות – ההויה

As to what remains of the kings that was not purified: this means that the damaged parts prevent certain laws contained within the governmental order from operating now, and the same applies to certain parts contained within the independent realms and beings that are ruled by it. These laws are the laws of perfection, under which there will be no more evil at all. The emergence of these laws comes about through the constant process of sifting and purification that is going on with steadily increasing gain each and every day, as will be explained in its proper place. And when they complete their process of purification and come to full existence, they will do what is within their power so that there will be no more evil at all in the world, leading to a state of repair that cannot possibly be followed by any damage whatsoever.

Part 2:

For if there had been no damage in them, there would have been no destruction in the world. As I have already explained to you, the "kings" that were negated (the Sefirot that were "broken") are themselves the measure and calculation of the way things were to be in their state of destruction.

And if their repair had been fully completed, that would have been the end of everything. This refers to the complete perfection that must emerge in the creations in order for them to endure, as mentioned above.

However, the way it happened is that the damage came, and afterwards the repair. And the repair was not completed... Thus we have the two beginnings -- the

וההפסד, שפירשנו למעלה:

ד. אלא בשיעור שהיה נותן שורש לקלקול ותיקון, כי זה פשוט כבר, שכל הדברים עשויים בשיעור מדוקדק, והיינו אם לא היה נעשה התיקון בכל אותם המדרגות שנעשה, לא היה אפשר לעבודת האדם להוסיף תיקון על תיקון. ואם היה נעשה יותר, כבר לא היה צריך עוד עבודה:

ה. נותן שורש לקלקול ותיקון לסבב בעולם, שכיון ששניהם בשיקול אחד, לפעמים נוסף זה, ולפעמים נוסף זה:

ו. וסוף הכל יהיה תיקון שלם, שלא יהיה אחריו עוד קלקול כלל, היינו שהכוונה היתה מתחלה לתקן, אלא שרצה הרצון העליון להתחיל הוא, ולהניח תשלום הדבר ביד בני אדם. וכשכבר יהיה נגמר גם מעשה בני האדם – יהיה גמר המלאכה, ויהיה התיקון שלא יהיה אחריו קלקול כלל:

פתח לח

כללות הנקודים, אבי"ע – עולם אחד עם ג' לבושים:

כללות ענין אבי"ע הוא עולם אחד עם שלושה לבושים. והיינו כי האצילות עצמו אינו שלם

creation and the destruction -- that we discussed above.

...except to the degree that would provide a root for the cycle of destruction and repair... For it is already clear that everything was brought about with exact measurement. Thus without the repair on all those levels on which it was brought about, it would not have been possible for man's service to add further repair. But had the repair been greater, there would have been no further need for any kind of service.

...that would provide a root for the cycle of destruction and repair to continue in the world. Since they are both in one balance, sometimes one increases and sometimes the other.

And at the end of everything there will be a complete repair, after which there will be no more damage at all. In other words, from the outset, the intention was to fix and rectify, but the Supreme Will wanted that He should begin while leaving the completion in the hands of man. And when man's work will at last be complete, that will be the end of the work, and a state of repair will reign with no destruction at all after it.

Opening 38

The connection of Beriyah, Yetzirah and Asiyah with Atzilut

Taken as a whole, Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah are one world with three garments. This is because Atzilut itself is not complete except with its

אלא עם לבושיו. אמנם כשנבחין
הלבושים כל אחד בפני עצמו,
נקראים כל אחד עולם בפני
עצמו. ובאמת יש לכל אחד
פעולה בפני עצמה. נמצא,
כשנבחין בי"ע עם האצילות –
לא יחשבו אלא ללבושי
האצילות. וכשנחשבים לפי
פעולותיהם – נקראים עולמות
בפני עצמם:

.....

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
כללות ענין אבי"ע, והוא הענין
הכללי שלהם. ח"ב, נמצא וכו',
והוא ב' בחינות הנמצאים בהם
לפי ענין זה:

חלק א':

א. כללות ענין אבי"ע, ר"ל
שאבי"ע אינם ד' עולמות של
הדרגה, מובדלים ממש זה מזה,
כמו שהם אורות אח"פ, אלא
כולם ענין אחד. ראייה לזה –
כשאנו אומרים עולמות של
הדרגה, צריך שכל עולם יהיה
שלם בפני עצמו, עד שכל תחתון
יהיה כמו עליון ממש, וכל כחות
שבעליון יהיו בתחתון, אלא
שיהיו בהדרגה אחרת. אך לא

garments. However, when we
examine these garments
individually, each one is called a
world in itself. And in truth, each
one has a function of its own.
Accordingly, when we look at
Beriyah, Yetzirah and Asiyah with
Atzilut, they can be considered
only as the garments of Atzilut.
However, when they are
considered according to their
functions, they are called worlds
in themselves.

*We must now examine the subject of
the Nekudim in detail, However the
details comprise the entire system of
Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah
and how they emerge. If so, this is
what must be explained first.*

The proposition consists of two parts.

**Part 1: Taken as a whole, Atzilut,
Beriyah, Yetzirah and Asiyah...**

This explains their overall
arrangement. **Part 2: Accordingly...**
This explains two aspects they contain
because of this.

Part 1:

**Taken as a whole, Atzilut, Beriyah,
Yetzirah and Asiyah...** This means
that Atzilut, Beriyah, Yetzirah and
Asiyah are not a hierarchy of four
worlds on a scale, each literally
separate from the other, as in the
case of the lights of the Ears, Nose
and Mouth. Rather, they are all one
system. The proof of this is that when
we speak about worlds arranged as
separate levels on a scale, each must
be a complete world in itself. Every
lower world is then actually like the
world above it, and all the powers of
the higher world are contained in the
lower world except on a different level
of the scale. In a scale of this nature,

שיהיה שום פעולה פרטית לשום אחד מהם שלא יהיה בחברו, שאם כן כמו שאם יפעול התחתון לבדו, היתה הפעולה חסרה חלק הפרטי אשר לעליון, כך אם יפעול העליון תהיה חסרה החלק של התחתון. אם כן אינו שהענין עצמו משתלשל ממדרגה למדרגה, אלא שהם הרבה מדרגות, כולם סבות לענין אחד הצריך לכולם.

אך אבי"ע – כל אחד נותן חלק אחד בפני עצמו בנבראים, דהיינו בריאה נותנת הנשמות, יצירה נותנת המלאכים, עשיה נותנת הגשמים. אם כן הנפרדים הם ענין אחד, יוצא מסבות הרבה, שהם כל העולמות, לא דבר אחד משתלשל משורש לשורש.

ואם תאמר גם דאת הדרגה, כי הם הם הנשמות, הם הם המלאכים, הם ההגשמים. אינו כן, שהרי אמרו, אימא מקנא בכרסיא, ז"א מקנן בשית סטרין, שכינתא מקנא באופן. וכמו שאימא וזו"ן אינם השתלשלות הדרגה זה מזה, אלא כל אחד ענין בפני עצמו, אף על פי שיוצאים בדרך השתלשלות, כן בי"ע אינם אלא ענינים בפני

we could not say that any one of these worlds has a particular function that another does not have. For if this were the case, just as if a lower world were to function alone, its function would be lacking the unique aspect possessed by the world above it, so too, if the higher world were to function alone, it would be lacking the unique aspect possessed by the lower one. If so, it is not that the entire system itself as contained in the higher world descends down from level to level. Rather, they are many levels, all of them causal factors in one system that requires them all.

Now in the case of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah, each provides a separate division of creations. Beriyah provides the souls and Yetzirah provides the angels, while Asiyah provides the material entities. If so, the separate creations (נפרדים, *nifradim*) are one system resulting from many causes, these being all of the various worlds. They are not one thing that descends level by level from root to root.

And if you say that this too is a hierarchical scale made up of the souls on one level, the angels on another and the material creation on yet another, it is not so. For the Kabbalistic sages taught: "Imma nests in the world of the Throne (=Beriyah), Zeir Anpin nests in the Six Directions (=Yetzirah), while the Shechinah nests in the Wheel (=Asiyah)" (*Tikkuney Zohar* #6, 23a; see *Etz Chayim* Pt. II, *Shaar Seder ABY"A*). Imma, Zeir and Nukva are not a hierarchy of levels coming down one under the other, each a mirror of the other. Rather, each is something in itself, even though they do emerge in

עצמם, שלכל אחד יש הפעולה שלו. ואלה הפעולות הם אותם שאמרתי – הוצאת נשמות מלאכים וגשמיים, שהם לפי אימא זו"ן.

ועוד תראה, שהנשמה עצמה היא באה ממש מד' עולמות אבי"ע, ואין נשמה שלמה בלא ד' חלקים נל"ן ונר"ן. ואלה אינם ענין אחד משתלשל בהדרגה, כי הם כחות משונים זה מזה, לכל אחד פעולה בפני עצמה, נפש – היא הזנה את כל הגוף בכבוד, רוח – העולה והיורד והעושה ההרגשים כולם, הנשמה – שופטת המחשבות השכליות במוח. אם כן נמצא אבי"ע כולם סבות מתחברות להמציא כללות אחד, דהיינו כללות הנפרדים, או כללות הנשמה, אם כן אינם הדרגה. אלא כיון שכולם מתחברים לעשות כללות אחד, נבין שהם כולם ענין אחד, שצריך כל הדברים האלה להיות שלם בכל חלקיו:

ב. הוא עולם אחד עם שלושה לבושים, כי יש בעוה"ז גוף ולבושיו, ושורש זה צריך שיהיה למעלה. והנה לבוש הוא מה שמכסה גוף אחד שכבר הוא

a developmental sequence. So too, Beriyah, Yetzirah and Asiyah are each something separate in itself, because each one has its own function. And these functions are those I have enumerated: the bringing forth of souls, angels and the material world, which correspond respectively to Imma, Zeir and Nukva.

You will, moreover, see later that the soul itself comes literally from the four worlds of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah, and no soul is perfect without the four parts of Neshamah-of-the-Neshamah, Neshamah, Ruach and Nefesh. These are not all one and the same thing coming down level by level. For each one is a unique power different from all the others, and each has its own function. The Nefesh sustains the body the liver. The Ruach ascends and descends, causing all the different feelings and sensations. The soul sits in judgment over the intelligent thoughts in the mind and brain. If so, we see that Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah are all causes that join together to produce one whole, this being the separate creations (נפרדים, *nifradim*) in their entirety, or the soul in its entirety. If so, they are not a scale. Since they all join together to produce one entire whole, we may infer that they are all one system which requires all these things in order to be complete in all its parts.

...are one world with three garments. For in the material world we live in, we have the body and its clothes, and the root of this must exist above. Now the clothes are what covers the body after it is already complete in all aspects, for the covering is not a part of the body at

שלם בכל ענינו, שאין זה המכסה – חלק מן הגוף כלל. ויכולים להמצא הרבה לבושים זה על גב זה, ששום אחד מהם אינו מוסיף דבר בעניני הגוף. וכן הם בי"ע לגבי אצילות, כי הלא כל ההנהגה כבר ידענו שהיא נשלמת באצילות, ושם נעשים כל הזיווגים, כל הענינים הצריכים לכל הבריות שבעולם. אלא שאינו מתגלה לתחתונים אלא מלוּבש בלבושים, שהם בי"ע, שאינם אלא העלמים מסתירים את האצילות. וכבר שמעת שכל אבי"ע ענין אחד, שאינם לפי ענין ההדרגה לבר, אלא הם שלשת מעלימים אור האצילות, ומלבישים אותו להגיע אל התחתונים:

ג. והיינו כי האצילות עצמו אינו אלא שלם אלא עם לבושיו, כיון שמן הראוי הוא שיהיה האדם מלוּבש בלבושיו, אם כן כשמדברים על דמות האדם העליון נבינהו מלוּבש בלבושיו. ועל כן כשאנו מזכירים אצילות, צריך להבין שיהיה לו הג' לבושים, דהיינו בי"ע בבחינת לבושים, וכדלקמן. והיינו שהאצילות אי אפשר לעשות אפילו מה ששייך לו, אלא אם כן

all. There can be many garments, one on top of the other, and not one of them adds any new aspect to the body. The same is true of Beriyah, Yetzirah and Asiyah in relation to Atzilut. For we already know that the entire government is brought to completion in Atzilut, and it is here that all the couplings (זיווגים, *zivugim*) take place producing all the different aspects needed for all the creatures in the world. However, this is not revealed as such in the lower worlds except through a garb of garments, these being Beriyah, Yetzirah and Asiyah, which are nothing but veils concealing Atzilut. As you have already heard, Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah are all one system. They are not merely separate levels of an hierarchical scale but a system in which these three serve to conceal the light of Atzilut and garb it so as to bring it down to the lower levels.

This is because Atzilut itself is not complete except with its garments. What this means is that since it is proper that man should be clothed in his garments, if so, when we speak about the supreme Likeness of Man, we will understand this as being clothed in garments. Accordingly, when we speak of Atzilut, we must understand that it will have its three garments -- i.e. Beriyah, Yetzirah and Asiyah in the category of garments, as discussed further below. Atzilut is unable to carry out even what specifically relates to it except if it is clothed in Beriyah, Yetzirah and Asiyah as garments, which become the "wings" of the Shechinah, as stated in the *Zohar*.

יהיו עליו בי"ע ללבושים,
שנעשים לשכינה כנפיים כמ"ש
בזוהר:

ד. אמנם כשנבחין הלבושים כל
אחד בפני עצמו, היינו כי כל
האורות העליונים לפי
פעולותיהם – כך הוא ענינם.
פירוש – לפעמים יש האורות
שאינם אלא טפלים לאורות
אחרים בפעולת מה, אך כל אחד
בעצמו הם אורות גדולים,
כוללים עיקרים גדולים. וכשאינם
נטפלים לאורות האחרים ההם –
הם נקראים עיקרים, ואז צריך
להבחין בהם חילוקים לפי ענינם
בפרט. וכך הוא הענין בלבושים
האלה, יש זמן שהם טפלים
לאצילות, פירוש – יש מציאות
הפעולות הנפעלות בעולם
שצריכים הלבושים להטפל
לאצילות, ויש תנאי הפעולות
שהם צריכים להיות עיקר בהם,
ובבחינה זאת נבחנים בפני
עצמם:

ה. נקראים כל אחד עולם בפני
עצמו, היינו כי כל פעולה
הנמשכת שלמה בכל מדרגות
הצריכות לה – נקראות
המדרגות ההם עולם שלם,
וכמ"ש למעלה:

ו. וכאמת יש לכל אחד פעולה

However, when we examine these garments individually... The purpose of all of the supernal lights depends on their functions. This means that certain lights may be merely subsidiary to other lights in some given function, yet nevertheless each one is a great light in itself comprising many important principles (עיקרים, *ikarim*). And when they are not subsidiary to those other lights, they are called fundamental principles in their own right, and it is then necessary to consider the different divisions contained in them in accordance with their individual purpose. So it is with these garments. There is a time when they are subsidiary to Atzilut. In other words, there is the reality of the existence of the functions carried out in the world, which require that the garments be secondary to Atzilut. On the other hand, there are the conditions required as a necessary basis for these functions, and in this aspect they are examined separately, each by itself.

...each one is called a world in itself... For in every case where a function is drawn down complete in all its necessary levels, those levels are collectively called a complete world, as stated earlier (Opening 31).

And in truth, each one has a function of its own. These are the

בפני עצמה, והיינו הפעולות שפירשנו למעלה, וכדלקמן:

חלק ב:

א. נמצא, כשנבחין בי"ע עם האצילות – לא יחשבו אלא ללבושי האצילות, והיינו כמ"ש למעלה, הפעולות שאינם נעשות אלא באצילות, ובי"ע מפלים להם, שאינם אלא נמשכים אחריו, ואין להם שום פעולה – בבחינה זאת נקראים לבושים:

ב. וכשנחשבים לפי פעולותיהם – נקראים עולמות בפני עצמם, היינו במה שמגיע אליהם לפעול, והוא גילוי הפעולה שנעשית באצילות:

פתח לט

עולם הנקודים הוא כללות כל הנמצא אחר כך:

עולם הנקודים היה כמו חומר אחד שממנו צריך לפרט אחר כך כל הפרטים. והיינו כי כל הנמצא בין למעלה ובין למטה – הכל הוא רק ענין אחד, בנוי מפרטים רבים. והוא איננו כללי אלא אם כן כל פרטיו עומדים בו בשוה? כי כך כל הנברא הוא רק לכבוד הבורא, והוע ענין "כל פעל ה' למענהו". ובזה נכללות כל הבריות הטובות והרעות, כי הכל ענין אחד ומציאות אחת

functions explained above and in the continuation:

Part 2:

Accordingly, when we look at Beriyah, Yetzirah and Asiyah with Atzilut, they can be considered only as the garments of Atzilut. This is as we said above: the functions themselves are executed only in Atzilut, and Beriyah, Yetzirah and Asiyah are subsidiary to them, for they are merely influenced by and drawn after Atzilut and they do not act independently, and in this aspect they are called garments.

However, when they are considered according to their functions, they are called worlds in themselves -- to the extent to which they act, this being the revelation of the function carried out in Atzilut.

Opening 39

The world of Nekudim is the material out of which all the details divide up.

The world of Nekudim was like one material out of which all the details must afterwards divide up. This is because all that exists, both above and below, is all only one system built of many details. It would not be comprehensive unless all its details stand in it equally. For in this way, everything in creation exists only for the glory of the Creator. This is the intent of the verse, "God has made everything for His own purpose" (Proverbs 16:4). In this are included all the creations, the good and the bad, for everything is only one system and one single existence of a creation that completes the revelation of the

לבר של בריאה המשלמת גילוי
יחודו וכבודו של א"ס ב"ה:

אחר שביארנו ענין כללות
אבי"ע, כדי לבאר על פי זה עניני
עולם הנקודים, עכשיו נבוא
לביאור עולם הנקודים לפי ענין
זה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, עולם
הנקודים היה וכו', וזאת היא
הנחה ראשונה בענין עולם
הנקודים, שהוא כללות כל
הנמצא אחר כך. ח"ב, והיינו
וכו', והוא ביאור זה הדבר איך
הוא:

חלק א':

א. עולם הנקודים היה כמו חומר
אחד, לפיכך לא נקרא לעולם
הנקודים – הדרגה, כי הוא רק
כללות כל הנמצא בהדרגה אחר
עולם העקודים. אלא שהכל היה
עדיין כמו חומר שלא קבל שום
צורה. ופירוש זה הדבר, שהוא
חך אחד כללי, שאינו אלא
מציאות כל מה שעתיד להמצא.
פירוש – שכבר שמעת איך
העולם הזה של נקודים אינו אלא
הכח הפרטי שיש בדמות האדם
שעומד להוציא הרע. אך אין סוף
הכוונה להוציא הרע, אלא
שיחזור לטוב. אלא שאי אפשר
לו לחזור לטוב בפועל אם לא

unity and glory of Eyn Sof blessed
be He.

*Having discussed Atzilut, Beriyah,
Yetzirah and Asiyah as an overall
whole in order to thereby explain
what relates to the world of Nekudim,
we now come to discuss the world of
Nekudim in this light.*

The proposition has two parts. **Part
1: The world of Nekudim was...**
This presents the first principle
regarding the world of Nekudim,
which is the entirety of all that exists
afterwards. **Part 2: This is
because...** This explains how this is
so.

Part 1:

**The world of Nekudim was like
one material...** The world of
Nekudim is therefore not called a level
on a scale, since it is only the totality
of all that exists, level by level, after
the world of Akudim (the latter being
the light emerging from the mouth of
Adam Kadmon. This extends to the
navel, while Nekudim extends from
the navel to the feet of Adam
Kadmon). However, everything was
still like material that had not received
any form. (It was like a formless
general substance out of which
Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah
were later formed. Accordingly,
Nekudim is not in itself a *level* in the
order of the worlds.) Nekudim is a
single general law which simply
institutes the existence of all that is
destined to exist. For as you have
already heard, this world of Nekudim
is nothing but the particular power in
the Likeness of Man that stands to
produce evil. However, the end goal is

יהיה מתחלה רע בפועל.

והנה נבחין עתה פרטי הענין הזה, כדי שיחזור כל הרע לטוב, צריך כל הנמצאים שנמצאו מן ראש האצילות ועד סוף העשיה. ואין דבר זה נשלם לא בספירות לבדם ולא בנפרדים לבדם, אלא זה וזה צריכים להשלים הענין הזה. ואדרבא, בבחינה זאת אין הפרש בין ספירה עליונה שבספירות לנפרד שכל שבנפרדים, ששניהם הם רק לגילוי יחודו של א"ס ב"ה וב"ש לעול"ע, והיינו – "כל פעל ה' למענהו", כדלקמן. והנה זהו הענין הראשון שנתגלה עתה באורות העינים, והיינו מה שציירה המחשבה העליונה כל ההנהגות העליונות, וכל הנפרדים גם כן, רק בבחינה זאת שבהם, שהם עומדים לגלות היחוד העליון בבחינת החזרת הרע לטוב.

והנה תראה הפרש גדול בין ציור זה לכל ציור אחר בכל מדרגה שהיא. ועל כן אינו שוה עולם הנקודים לשום עולם אחר, לא שקודם לו, ולא שאחריו. כל שאר העולמות הם נפרדים

not to produce evil but that it should turn back to good. Except that it would be impossible for evil to turn back to good in actuality unless evil first exists in actuality.

When we examine what is involved in this in detail, we see that in order for all of evil to turn back to good, it requires everything that exists from the head of Atzilut to the end of Asiyah. This purpose is fulfilled neither by the Sefirot on their own nor by the separate creations on their own, but both are required in order to complete this purpose. Moreover, in this aspect there is no difference between the highest of all the Sefirot and the lowest of all the separate creations: both exist only to reveal the unity of Eyn Sof, blessed be He and blessed be His Name for ever and to all eternity. This is the intent of the verse quoted below: "God has made everything for His own purpose". Accordingly this was the first thing revealed now in the lights of the Eyes (from which the Nekudim emerged), where the Supreme Mind designed all the supreme laws of government (the Sefirot of Atzilut) and likewise all the separate creations (Beriyah, Yetzirah and Asiyah) around this one common aspect: that they exist to reveal the supreme unity through bringing evil back to good.

Now you will see a major difference between this design (ציור, *tziur*, a "picture") in Nekudim and every other design on whatever level it might be - - and therefore the world of Nekudim is not the same as any other world, whether before it or after it. All the other worlds are separate realms structured according to a design in

מצוירים במחשבה העליונה, אך
 הציורים הם מיני הנהגות. דרך
 משל, אם עין האדם יצטייר
 במחשבה, ירצה לומר שנצטיירו
 שם מיני הנהגות בענין ההשגחה,
 שהם הם למטה העין של אדם
 בכל גווניו וחלקיו. אך בכאן
 נוסף שיש ב' ציוהים, ציור
 התחתונים בדרך הנהגה כנ"ל,
 ועוד ציור התחתונים לפי מה
 שהם. פירוש –

כי הרי שני מציאויות צריך
 שיהיו, והיינו שדמות האדם
 יתפרש בב' דרכים, א' – בדרך
 הנהגה, ויהיה כל כך מיני
 הנהגות. ב' – בדרך ציור מראה
 ההנהגה, והם הנפרדים למטה.
 וצריך חק אחד כללי שיתן
 מציאות לזה ולזה. ולנפרדים
 עצמם צריך שימצא כח אחד
 גורם להם הצורה בדרך מה שהם
 מצטיירים, הוא העומד על
 הנפרדים עצמם להעמידם
 בצורתם, והוא הנקרא בספר
 יצירה, צו"ר ט"ק, ובו יש כח
 להוציא הנפרדים יש מאין, לפי
 בחי' שיהיו ענפים שלו, בהיותו
 מין הארה אחת שאין לה להוציא
 ענפים אחרים אלא נפרדים, יש
 מאין לפי בחינתה.

the Supreme Mind, but the designs
 themselves consist of different kinds
 of governmental laws. For example,
 the design of man's eye on the level
 of the thought in the Mind is one
 consist of various kinds of laws relating
 to supervision, and these laws
 themselves are the exact cognate of
 the human eye below in all its
 different parts and colors. However,
 what is extra here (in Nekudim) is
 that there are two designs: the design
 of the way the lower realms are to be
 governed, as mentioned above, and in
 addition, the design of the lower
 realms according to what they are in
 themselves.

For there are necessarily two entities
 (מציאויות, *metzi-uyot*) -- i.e. the
 Likeness of Man must be understood
 in two ways: (1) as the order of
 government (הנהגה, *hanhagah*)
 consisting of all these different kinds
 of governmental laws; (2) as the
 design of the image or representation
 (מראה, *mar'eh*) of that governmental
 order as seen in the separate
 creations themselves down below (for
 it is they who are the governed). One
 general law is necessary to give
 existence to both. To produce the
 separate creations in themselves,
 there has to be one power that
 governs the form in which they are
 designed, and this power stands over
 the separate creations themselves to
 maintain them in their appointed
 form. This is what *Sefer Yetzirah* calls
Tzur Tak, (צור טק, *TzuR TaK*, "the 'knot
 of forms' -- for all the forms designed
 in the world were designed out of
 this" -- *Raavad*, Introduction to *Sefer
 Yetzirah*). This contains the power to
 bring forth the separate creations into
 actual being out of nothingness (יש
 מאין, *yesh me-ayin*) so as to be
 branches of it. This is because it is a

ואמנם כח זה אינו נמצא
בספירות מצד עצמם, פירוש –
אינו הדרגה אחרונה שבאורות
הספירות, יען הוא נמשך לפי
היש מאין שאינו הדרגה. כי
בהמצא נפרדים, שהם בריאה יש
מאין, נמצא ההתפשטות מן
הספירות עליהם, להמציאם כמו
ענפים להתפשטות ההוא.

והנה יש הפרש בין מה שהיה
נכלל בזה העולם מן דמות אדם
בדרך הנהגות, ומה שנכלל בו
מדמות אדם בדרך ציור המראה.
כי אותו של הנהגות היה יכול
להמצא כולו בכל ענפיו, שאינם
אלא אורות, כמו השורש. אך
אותו של הנפרדים לא היה יכול
להמצא אלא הכח צו"ר ט"ק

unique kind of radiation that produces
no other branches except separate
creations, being out of nothingness, in
accordance with the unique aspect of
this power.

And indeed, this power does not exist
as an intrinsic aspect of the Sefirot.
(The Sefirot themselves are on the
level of Godly light, whereas the
separate realms which derive from
this power are creations.) That is to
say, it cannot simply be equated with
the last level of the lights of the
Sefirot (Malchut). This is because it
comes forth according to the principle
of being out of nothingness, which is
not a gradual process but a radical
leap. (Thus *Tzur Tak*, the power to
produce being out of nothingness, is
not simply a level on the scale. Rather
it is a unique power that is impossible
for us to understand since being out
of nothingness is intrinsically beyond
our comprehension.) Yet with the
coming into existence of separate
realms (Beriyah, Yetzirah and Asiyah)
-- an actual creation of being out of
nothingness -- an extension is found
to exist from the Sefirot (the Godly
light of Atzilut) over these separate
realms so as to bring them into
existence as branches of that
extension.

Now there is a difference between the
aspect of the Likeness of Man included
in this world (of Nekudim) by way of
governmental laws and the aspect of
the Likeness of Man included in it by
way of the design of the image or
representation (the separate worlds
themselves). The aspect of the
governmental laws was able to exist
in its entirety with all its branches,
which are only lights, just as is the
root. However, the aspect manifested
in the image or representation -- the
separate creations -- could only exist
in actuality through the power of *Tzur*

בפועל, וענפיו בכה, שכבר יש בטבעו ומהותו להוציא ענפים נפרדים ממנו לפי כל פרטיו, מה שאין כן שאר הספירות, שאין בטבעם אלא להוציא אורות אחרים שיהיו ענפים להם. כלל הדבר, שני מיני שרשים יש – יש שורש מוציא ענפיו במינו, ושורש מוציא ענפיו שלא במינו. וכלל שני שרשים אלה הוא עולם הנקודים.

פירוש – לא השרשים עצמם, אלא הסוג של שני מיני שרשים אלה, והוא חק המציאות של שני שרשים אלה, עם כל תולדותיהם הצריכים להמצא בהם. ונקרא זה התחלת כל אלה התולדות שבאים גם כן בדרך הדרגה, מצב אחר מצב, שניהם תחלתם בנקודים, שהוא כמו חומר כללי להם, שמשם אחר כך יוצאים כל השרשים אחת אחת, ולובשים צורתם בפני עצמם, ומוציאים ענפיהם כל אחד בפני עצמו, הא כדאיתא והא כדאיתא.

יש להקשות, אם כן נקודים הוא הדרגה לאצילות, אם כן נמנהו בין העקודים והאצילות, והרי

Tak, its branches being contained therein in potential. (For *Tzur Tak* is a power and is not itself one of the separate creations, yet it produces separate creations, *Beriyah*, *Yetzirah* and *Asiyah*, as its branches, and they are said to be "in potential" in relation to *Tzur Tak*, for they are not in the same category but emerge from it.) For its intrinsic nature is to produce separate branches corresponding to all the details contained in it. This is not so in the case of the other *Sefirot*, whose nature is not to produce anything as their branches except other lights.

To summarize: There are two kinds of roots. There is a root that produces branches of the same kind as itself, and a root that produces branches that are not of the same kind as itself. The totality of these two roots constitutes the world of *Nekudim*. That is to say, *Nekudim* is not to be identified as consisting of the roots themselves. Rather, it is the overall category that includes these two species of roots. *Nekudim* is the law that establishes the existence of these two roots, together with all their necessary offshoots. *Nekudim* may be called the beginning of all these offshoots, which also come forth level by level, changing from state to state. The start of both roots is in *Nekudim*, which is like their overall substance or material, out of which afterwards all the individual roots come forth one by one, garbed in their own separate design or form, and each one brings forth its respective branches in accordance with its intrinsic nature.

It could be objected that if so, *Nekudim* is a level on the way to *Atzilut*, and if so, we should count it between *Akudim* and *Atzilut*. Yet we said above (Opening 36 Part 2) that it

אמרנו למעלה שאין לו למנות כך, שאם היה כך – לא היה יכול להיות דבר המתבטל. תשובה, ההדרגה הזאת אינה למנות עם הדרגת האורות ענפי א"ק, שאינה בסוג תחתיה, כי הדרגת האורות היא הדרגת דמות אדם מכה אל כח, מכה גדול לכה פחות ממנו. אך הדרגה זאת היא הדרגת כח אחד ממצב למצב שבו, ואין מתחלף ערך מצב אחד עם עולם העקודים, מערך מצב אחר עמו.

נחזור לענין, עולם הנקודים הוא סוג המצא שני מיני שרשים אלה עם כל תולדותיהם, אורות אבי"ע לפי שורש אחד, הנפרדים לפי שורש אחר. וזהו פירוש מה שתמצא תמיד שאנו אומרים שהכל נעשה מברורי המ"ק, כי כך יוצאים מן הסוד הזה האורות כמו שיוצאים הנפרדים. ואמנם כל זה הוא רק בבחינת החזרת הרע לטוב, שבזה הוא שהכל שוים כנ"ל. אבל אף על פי שאנו אומרים שהוא סוג, צריך להבין אותו יותר מסוג, דהיינו חומר אחד.

cannot be counted as such, because if so, it could not be something that was afterwards negated. The answer is that this level cannot be counted together with the various levels of the lights of the branches of Adam Kadmon, because they do not come under the same category. For the different levels of the lights are different levels of the Likeness of Man descending in a graded way from power to power -- from a greater power to a lesser power. However, what we are talking about in the case of Nekudim is not a sequential development from above to below. Rather, the change of level is that of a single power that shifts from state to state (from the light of *Tzur Tak*, which is a Godly power, to the separate realms and beings, which exist as independent creations), and the difference between one state and another in the world of Akudim is not one of degree.

To return to the main theme: The world of Nekudim is an overall category that produces these two kinds of roots with all their offshoots: the lights governing Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah are the offshoots of one root, and the separate creations themselves are the offshoot of a different root. This will help explain what you will always find us saying, that everything was made through the process of selection and purification (בירורים, *birurim*) of the primordial kings. For this is how the lights emerge out of this general category just as do the separate creations. However, it is only in respect of the overall goal of turning evil back to good that all are equal, as stated above. But although we say that Nekudim is a category, it must be understood as being more than a

וזה כמ"ש למעלה בענין הרשימו,
 כי הוא סוג בבחינת מה שכולל
 ענין כל הפרטים שיפרטו, אך
 נקרא חומר אחד. והיינו כי הוא
 עצמו כללות כל העצמים
 הצריכים להתחלק, כל אחד
 בפני עצמו, לפי הצורה הראויה
 להם:

ב. שממנו צריך לפרט אחר כך
 כל הפרטים, זהו מ"ש למעלה,
 שכל הנמצאים, בין באורות בין
 בנפרדים, אינם אלא פרטי הסוג
 הכללי הזה:

חלק ב:

א. והיינו כי כל הנמצא בין
 למעלה ובין למטה – הכל הוא
 רק ענין אחד, בנוי מפרטים
 רבים, בין למעלה ובין למטה,
 פירוש – בין באורות בין
 בנפרדים:

ב. והוא איננו כללי אלא אם כן
 כל פרטיו עומדים בו בשווה,
 שכיון שהכונה בכאן הוא שכל
 מה ששייך בו רע באיזה צד –
 יחזור לטוב, עד שמהחזרה
 הכללית הזאת יתגלה ויראה
 אמיתת היחוד, הנה כל צד

category, but rather as a single material or substance that includes all that comes after it.

This is the same as we said above (Opening 27) regarding the Residue. It is a category in the sense that it includes the entire array of all the details into which it will divide, but it is called a single material or substance. (I.e. the Residue constitutes the overall category of Tzimztum and is also the "substance" that includes the entire creation.) It is a single substance in the sense that it constitutes the totality of all the individual entities that must divide into their various divisions, each one by itself, according to their appropriate form.

...out of which all the details must afterwards divide up. This is what we said above, that all that exists, including both the lights and the separate creations, are only the details of this overall, all-embracing category.

Part 2:

This is because all that exists, both above and below, is all only one system built of many details. This includes both the lights and the separate creations.

It would not be comprehensive unless all its details stand in it equally. For the intention here is that everything connected in any way with evil must turn back to good so that through this complete return, the truth of His unity will be revealed and manifest. Accordingly, if any aspect of these details is lacking, the overall intention -- the revelation of this unity

שחסר מאלה הפרטים, לא
נשלמה עדיין הכוונה הכללית,
שהוא גילוי היחוד הזה:

ג. כי כך כל הנברא הוא רק
לכבוד הבורא, והוא ענין "כל
פעל ה' למענהו", הוא מה
שאמרתי לך למעלה, שהענין
הזה שאנו אומרים שהוא כלל
בנבראים – הוא הכבוד העליון:

ד. ובזה נכללות כל הכריות
הטובות והרעות, כי כך נגלה
היחוד מן הטובות, מצד מה
שמתחזק בהם הטוב, כמו מן
הרעות, מצד מה שאף על פי
שהם רעות, הרי הם צריכים
לחזור לטוב:

ה. כי הכל ענין אחד ומציאות
אחת לבד של בריאה, שלפי
הענין שאמרנו, נמצא שנוכל
לקרוא לכל הנמצא מעולם
הנקודים ולמטה – מציאות אחת
לבד, שכל המדרגות שנוכיר,
אינם אלא חלקי המציאות הכללי
הזה:

ו. המשלמת גילוי יחודו, היינו כי
כל המציאות בכל חלקיו צריך
בדי שיתגלה היחוד העליון
בשלמות:

ז. וכבודו של א"ס ב"ה. כי זהו
גדר כל הענין הזה – מציאות
העשוי לכבודו של א"ס ב"ה,

-- remains unfulfilled.

For in this way, everything in creation exists only for the glory of the Creator. This is the intent of the verse, "HaShem has made everything for His own purpose" (Proverbs 16:4). As I told you above, the common purpose of all the creations is for the sake of the Supreme Glory.

In this are included all the creations, the good and the bad... For the unity is revealed through the good creations because the good in them is strengthened, just as it is revealed through the bad ones, because despite the fact that they are bad, they have to return to good.

...for everything is only one system and one single existence of a creation... For in accordance with the overall purpose as we have explained it, we can call everything that exists from the world of Nekudim and below one single existence such that all the different levels that we will discuss are nothing but parts of this overall existence

...that completes the revelation of the unity... For all of existence in all its parts is necessary in order for the Supreme Unity to be revealed to perfection.

...and glory of Eyn Sof blessed be He. For this is the definition of this entire matter: it is an existence made for the glory of Eyn Sof blessed be He, to reveal the glory of His unity

לגלות כבוד יחודו במציאות הזו:

פתח מ

תחילת התפרטות עולם הנקודים
לפרטיו:

זה החומר הכללי היה לו ליחלק
לפרטיו, ואז ראשית הכל היה
המונח הכללי, ונקרא אצילות עם
שלושה לבושים. ואחר כך היה
מגיע שליטה לכל לבוש בפני
עצמו, והיו נקראים שלוש
עולמות בי"ע. כי האצילות מתוקן
בתיקוניו הוא שורש הכל. ובי"ע
– מוציאי תולדות האצילות, כל
אחד מוציא תולדה בפני עצמו
הראוי לו. וכולם אינם אלא
תולדות מה שיש באצילות כבר:

אחר שנתבאר איך עולם
הנקודים הוא חומר אחד שצריך
ליחלק לפרטיו, עכשיו נבאר מה
ששייך בענין התחלקו לפרטים:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, זה
החומר הכללי, והוא ההנחה
בכלל בענין התחלקות החומר
לפרטים. ח"ב, כי האצילות וכו',
وهוא ביאור וטעם זה הענין:

חלק א:

א. זה החומר הכללי היה לו
ליחלק לפרטיו, כי התחלת
המציאות הוא החומר לבדו. אחר
כך צריך שינתן מציאות לכל
פרט בפני עצמו, לפי הענין

through this existence.

Opening 40

The connection of Beriyah, Yetzirah and Asiyah with Atzilut at their root in Nekudim

This general material had to divide up into its constituent details, and then, first of all, there was the general basic foundation, which is called Atzilut with its three garments. Afterwards, control passed successively to each garment by itself, and they were called the three worlds of Beriyah, Yetzirah and Asiyah. For Atzilut as arranged with its proper repairs and adornments is the root of everything, while Beriyah, Yetzirah and Asiyah serve to bring forth the offshoots of Atzilut. Each one individually brings forth the offshoot suited to it, and all of them are merely offshoots of what already exists in Atzilut.

Having explained how the world of Nekudim is one material that has to divide up into its details, we will now discuss how it divides up.

The proposition consists of two parts.
Part 1: This general material...

This is the general principle relating to the division of the material into its details. **Part 2: For Atzilut...** This explains the reason behind this.

Part 1:

This general material had to divide up into its constituent details... For at the start of existence there was only the material. Afterwards (in the repair), it was necessary to give existence to each detail by itself (i.e. to each Partzuf in

והצורה הראויה לו, כנ"ל:

ב. ואז ראשית הכל היה המונח הכללי – החומר הראשון הזה הוא כלל אורות הס"ג היוצאים מן העינים, שמהם אנחנו מדברים.

וכדי להשתלם יציאת כל פרט מן החומר הזה, צריך שימצאו כל הנמצאים העליונים והתחתונים, כי החומר הוא חומר לכל, כנ"ל. אך ענין הראשון מה שצריך לצאת בהתפרט החומר לפי ענין השתלשלות ההנהגה, הוא, כח אחד כללי שיכלול הכל כאחד, אך שחלק מן הפרטים האלה שנכללים בו יהיו בדרך עיקר, והשאר מפלים אליו להשלים ענינו.

וכל זה נקרא רק פרט אחד, שהרי אין ענין זה נשלם אלא בחק אחד לעיקר, והאחרים למפלים לו. ותראה מה שבין המונח הזה לחומר הכללי. החומר הכללי הוא כולל כל החוקים וכל הנמצאים, לפי [מה] שהם מושלמים בכל תנאיהם,

accordance with its unique aspect) in accordance with its function and its appropriate form.

...and then, first of all, there was the general basic foundation...

This first material consists of all the lights of SaG emerging from the eyes of Adam Kadmon, for these are what we are discussing. (The lights of Nekudim are the lights of SaG of SaG, which came after the lights of the Ears, Nose and Mouth, the latter being AV of SaG. From SaG of SaG emerged the lowest aspect -- BaN of SaG of SaG.)

In order to ensure the complete emergence of every detail out of this material, it was necessary that all the entities that exist in the upper and lower realms should be included, for it was from this material or substance that they were all made, as stated earlier. However, the first thing that had to emerge as the material began to divide into its particulars according to the unfolding sequence of the governmental order was a single, overall, general power that would include everything as one. Some of the details included in this would be there as the essence (i.e. Atzilut) while the others (i.e. Beriyah, Yetzirah and Asiyah) would be secondary to it in order to enable it to fulfil its purpose.

This entire initial division within the overall material is called only a single detail, for the overall purpose is accomplished (i.e. after the repair) precisely through the institution of a single law as the foundation, with the others being secondary to it. (What was instituted here was only which one is fundamental and which are secondary, not the individual details contained in each one.) See the difference between this basic foundation (the establishment of what

וזה המונח – אינו בכלל, אלא
ענין אחד בדרך עיקר, והאחר
טפל להשלים ענינו:

ג. ונקרא אצילות עם שלושה
לבושיו, והיינו אצילות הוא
העיקר, וג' לבושים הם הטפלים,
ואחריהם נמשכים גם הנפרדים:

ד. ואחר כך היה מגיע שליטה
לכל לבוש בפני עצמו, וזהו
תשלום ענין החומר הכללי,
שהוא כולל כל החלקים לפי מה
שהם, ונכלל בזה להיות כל
לבוש שולט בפני עצמו ועושה
את שלו. שכל מה שהוא עושה –
אינו אלא תנאי אחד ממה
שנבחן בכללות ההנהגה, שהוא
האצילות עם כללות ענפיו:

ה. והיו נקראים ג' עולמות בי"ע,
והיינו כמ"ש כבר למעלה, כי כל
מה שניתן לו שליטה בפני עצמו

is fundamental and what is secondary) and the general material. The general material includes all the laws of government and all the creations complete with everything they require (just as the seed contains the tiniest details of the complete tree), whereas this basic foundation is not an undifferentiated generality. Rather, it consists of one aspect as the essential root while the other is secondary to it and comes to complete its purpose. (The general material contains all the individual details while at the stage of formless material -- just as the seed contains all the details of the tree -- whereas the first foundation includes only the category of essential/secondary.)

...which is called Atzilut with its three garments. Thus Atzilut is primary, while its three garments are secondary, and the separate creations follow after them.

Later, control successively passed to each garment by itself... This completes the function of the general material, which includes all the different parts in accordance with their intrinsic nature. This includes the provision that each garment should rule by itself and do what is in its power. (This is also part of the overall governmental order leading to the ultimate purpose, and is therefore included in the general material.) For everything the garment does is merely one necessary provision included among everything else that can be discerned in the totality of the governmental order constituted by Atzilut with all of its branches.

...and they were called the three worlds of Beriyah, Yetzirah and Asiyah. As already mentioned earlier (Openings 31 & 38), everything which is

קונה שם בפני עצמו, ומגלה
כחותיו בפני עצמם, כי מה
שכשהוא נטפל לאחרים אינו
נקרא בשם בפני עצמו, אלא כמו
חלק קטן מן האחרים שהוא
נכלל בהם:

חלק ב:

א. כי האצילות מתוקן בתיקונו.
שלעשות פעולותיו – צריך כל
מה שיש בו, וגם שיהיה לבוש
במלבושיו:

ב. הוא שורש הכל, שאצילות
ענינו הוא – הכנת כל הדברים
בתחלה, בבחינת כל המדרגות
ותיקוניהם, הצריכים להמצא:

ג. ובי"ע – מוציאי תולדות
האצילות, שזהו גדרם של בי"ע
ממש – להוציא פעולות
האצילות:

ד. כל אחד מוציא תולדה בפני
עצמו הראוי לו, והיינו שלפי
מהות העולמות בבחינת
תיקוניהם ומציאותם – הם
מוציאים מן האצילות פעולות
לפועל. והדברים הולכים
בהדרגה, כי כח מה שמוציאה
היצירה הוא פחות משל בריאה.
אך מלבד ההדרגה, יש להם
ענינים כל אחד מוציא תולדה
בפני עצמו, אלא שכוחם הוא
הנבחן בערך ההדרגה:

given power and control by itself
acquires its own name and reveals its
powers separately. However, when it
is secondary to others, it is not called
by a separate name but is considered
as merely a small part of the others in
which it is included.

Part 2:

**For Atzilut as arranged with its
proper repairs and adornments...**

In order to perform its functions, it
requires everything that is in it, and
also that it should be clothed in its
garments.

...is the root of everything... For
the function of Atzilut is the initial
preparation of everything that has to
exist with all their different levels and
all their various institutions and
repairs.

**...while Beriyah, Yetzirah and
Asiyah serve to bring forth the
offshoots of Atzilut.** This is the
defining quality of Beriyah, Yetzirah
and Asiyah -- that they execute the
functions of Atzilut.

**Each one individually brings forth
the offshoot suited to it...** I.e. they
execute and actualize the functions of
Atzilut, each world according to its
individual nature, institutions and
level of existence. And things go stage
by stage on a scale, for the power
produced by Yetzirah is less than that
produced by Beriyah. But besides
their different levels, each has its own
individual aspects and produces
offshoots in accordance with its
intrinsic nature. (For example, besides
the fact that Yetzirah in itself is a level
lower than that of Beriyah, it has its
own unique aspects, such as angels.)
But their strength is considered on a
relative scale.

ה. וכולם אינם אלא תולדות מה שיש כאצילות כבר, שאין נוסף מהם שום דבר חדש ממש, אלא המשכת איזה ענין מעניני האצילות:

פתח מא

הטעם שלא התחבר האור עם הכלים עד לאחר התיקון:

המונח הזה הכללי היה צריך לקבל אורו בתחלה בסוד הקו המתחבר עם הרשימו. אך בתחלה היה צריך להשתלם, כי מפני כך היה הצמצום בתחלה – כדי שימצא מקום לרע שיהיה ניתקן, וסוף הכל יהיה טוב. ולכן האור, שהוא מן הא"ס ב"ה, צריך להמתין גם כן שיהיה הכלי נשלם, שבו מושרש ענין הרע, ואחר כך יאיר בו, ואז יהיה הכל נשלם. על כן לא נתחבר בתחלה האור עם הכלים, אלא נעלם למעלה, עד שישלימו הכלים את ענינם, והוא שיתנו מקום לרע לשלום, וגם תשלם שליטתו, ויבוא תיקונו לחזור הכל לטוב, אז יאיר בו האור:

אחר שבארנו ענין הנקודים והנכלל בהם, צריך לבאר מה שנעשה בהם בבחינת הוייתם וביטולם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,

...and all of them are merely offshoots of what already exists in Atzilut. For literally nothing new is added to them and anything they contain is only a derivative of something included as a facet of Atzilut.

Opening 41

The connection of the Line with the Residue -- soul and body -- becomes complete only after the emergence of evil and its return to good.

This general foundation had to receive its light initially through the mystery of the Line joining with the Residue. First, however, it had to be completed, because this was why the Tzimtzum took place in the first place -- in order to bring into existence a place for evil, so that it could be rectified and in the very end become good. Accordingly, the light, which is from the Eyn Sof, blessed be He, must also wait until the vessel is complete, since this is where the root of evil lies. Only afterwards will it shine in it, and then everything will be complete. Accordingly, the light was at first not joined with the vessels but became hidden above, until the vessels completed their purpose, which is to provide a place for evil to rule and also complete its rule. Its repair will then come, turning everything back to good, and then the light will shine in it.

Further to our discussion of the Nekudim and what they comprise, we must explain what happened to them when they came into being and were negated.

The proposition consists of two parts.
Part 1: This general foundation...

המונח הזה הכללי וכו', והוא ענין חיבור שהיה צריך האור להתחבר עם הכלים לפי טעם ההנהגה. ח"ב, על כן לא נתחבר, והוא המעשה איך שנעשה על פי טעם זה:

חלק א:

א. המונח הזה הכללי היה צריך לקבל אור, והיינו כי כל הפרטים שהיו יוצאים מן החומר הראשון, הנה היו כולם בסוד הרשימו בבחינת כלים. ואחר כך היה צריך לינתן בהם פנימיותם בבחינת הקו, כמפורש למעלה במקומו:

ב. בתחלה, והיינו כי הראשון שיצא מן החומר היה זה. ומיד אחר צאתו היה צריך להשלים ענינו בסוד אור זה:

ג. בסוד הקו המתחבר עם הרשימו, והוא מ"ש כבר – איך ענין זה הולך בכל המדרגות, להיות ההנהגה חקוקה בסוד הרשימו, ומתחבר בה הקו, לשלוט בהם לפי ענינו, וכדלקמן:

ד. אך בתחלה היה צריך להשתלם, כי הנה כבר שמעת איך הקו והרשימו הם שורש לגוף ונשמה. ונפרש עתה הענין בגוף ונשמה בתחלה, הנה הגוף הזה הוא גוף עכור, וגם בו

This explains the way the light had to join with the vessels as required by the governmental order. **Part 2: Accordingly, the light was at first not joined...** This explains how the connection actually came about in accordance with this requirement.

Part 1:

This general foundation had to receive its light... For all the details that were emerging out of the first material were aspects of the Residue in the category of vessels. Afterwards they would have to receive their inner face or light (*פנימיות, pnimiyut*) in the category of the Line, as explained earlier (see Opening 27).

...initially... For the first to emerge from the material was this (i.e. the category of vessels). Immediately after it came forth, it had to fulfill its purpose in accordance with the underlying mystery of this light.

...through the mystery of the Line joining with the Residue. For it has already been explained how on all levels the governmental order is established on the foundation of the Residue, and how the Line joins with it to rule over them in accordance with the nature of the Residue (see Opening 29).

First, however, it had to be completed... For you have already heard how the Line and the Residue are the root of the soul and the body. Accordingly, we will first explain the matter in relation to the body and the soul. This body is a coarse body, and all aspects of evil -- every kind of sin and evil trait -- are also rooted in it. The soul, however, is pure, except

מושרשים כל עניני הרע, כל החטאים וכל מדה רעה. אבל הנשמה היא טהורה, אלא היא סגורה במאסר הזה המבדיל אותה מן האור העליון, והיא עצמה אינה יכולה להאיר אורה כראוי. ופעולתה בגוף לזכך אותו ולטהר אותו מן העכירות שלו. והעיקר – בהחזרת הרע לטוב, שמה שהיה רע – שיתוקן לטוב, ומאירה היא מתוכו, והיא תהיה העיקר, ותהיה מתפשטת הארתה כראוי, ונקשרת באור העליון, ומתענגת בו, והגוף עמה.

והנה שורש כל זה למעלה הוא בקו ורשימו כנ"ל. דהיינו, הרשימו הוא מדה אחת נולדה מהעלם השלמות והיחוד, בה תלויים כל עניני הדינים, ובהם כל עניני הרע, כמפורש למעלה. ובזה הדרך נבראו העולמות. ואין זה לפי השלמות, אלא אדרבא, העלם השלמות הוא. ונמצא שלמות הרצון העליון רחוק מן הענין הזה, ואין אורו השלם מגיע להתגלות בדבר הזה.

והקו הוא שורש הנשמה, הולך בכח יחודו לשלוט על כל חלקי הרשימו, ולהראות סוף סוף – שכל מה שנראה היפך מן האמת בכח ההעלם, הנה חוזר להראות

that it is closed in this body, which separates it from the supreme light, and the soul itself is unable to shine its light properly. The soul's function in the body is to cleanse it and purify it of its coarseness. The essence of the return of evil to good is that what was evil should be rectified and turned to good, so that the soul itself may shine out of it. The soul will then be primary, and its radiance will spread as befits it, and the soul will be attached to the supreme light, delighting in it together with the body.

Now the root of all this above lies in the Line and the Residue, as stated earlier. The Residue (the root of the body) is a certain measure born out of the concealment of God's perfection and unity, upon which all the different aspects of judgment depend, including all the different aspects of evil, as explained above (see Opening 27). This is the way the worlds were created. This is not an aspect of perfection; on the contrary, it is the concealment of perfection. Clearly, the complete perfection of the Supreme Will is far away from this, and His perfect light does not reach this in a manifest way.

The Line, on the other hand, is the root of the soul, and it proceeds through the power of His unity to rule over all parts of the Residue, proving in the very end that everything that appears to be the opposite of truth through the power of the concealment actually turns around to show the real

האמת ולגלות יחודו העליון. וזה יעשה בפועל כשיהיה שלמות העולם לגמרי שכל רע חוזר כבר לטוב, שזהו פעולת הקו. ואז אין הרשימו עוד ענין מרחיק שלמות העליון ממנו, כי אדרבא, זה המראה כח אמיתת שלמותו – בהתקן כל החסרונות שלכאורה היו נראין בעולם, ובהתגלות יחודו – נתקנו.

וכבר בארנו שענין מה שהקו מתקן את הרשימו – הוא השלמות הנראה אפילו בתחלה ברצון העליון, אלא שזה גילוי בפועל, ובהבחנה פרטית. והנה אז שלמות העליון מגיע אל ענין הקו והרשימו, שהם האור הבורא את העולמות, עד שנמצאו העולמות שנבראו מהם – נהנים משלמותו הנצחי, וזהו הנצחיות.

והגעת השלמות הזה אל ענין הקו והרשימו, הוא כענין האור העליון הצריך להגיע אל הנשמה, שהיה נמנע מפני הגוף הבלתי מתוקן, ואחר כך מגיע לה כשהוא מתוקן. ונודע שהעיקר הוא היחוד, דהיינו הקו, כנשמה בגוף המאירה בכל אורותיה, כך היחוד השלם מתגלה בכל עניניו בראוי. וכמו שהגוף טפל לנשמה, מוזכר ומאיר, כך הרשימו טפל

truth and reveal His supreme unity. This will come about in actuality when the world will come to complete perfection, when all evil will already have turned back to good, this being the function of the Line. The Residue will then no longer be something that repels the Supreme Perfection from itself. On the contrary, what will show the power of His true perfection is precisely the repair of all the apparent defects seen in the world through the revelation of His unity.

We have already explained that it is the repair of the Residue by the Line that brings the perfection which was seen even at the outset in the Supreme Will, only this is the actual revelation of that perfection in all its details. It is then that the supreme perfection reaches the Line and the Residue, which are the light that creates the worlds, until the worlds created from them come to enjoy His eternal perfection, and this is eternity (*nitzchiut*, נצחיות).

The way this perfection comes to the Line and the Residue is similar to the way the supreme light has to reach the soul, having been held back because of the body's being unrectified. But afterwards the light does reach the soul when the body is repaired (after the resurrection). It is known that the main thing is the unity, i.e. the Line, which is like a soul shining with all its lights in the body, so that the perfect unity is revealed properly in all its aspects. And just as the body is secondary to the soul, and is purified and radiant, so the Residue is secondary to the Line, and it is already rectified, because evil no

לקו, והוא כבר מתוקן, שאין רע יוצא עוד ממנו, אלא אדרבא, הוא עומד לגלות שלמות היחוד, בהראותו החסרונות שנתקנו בכח היחוד. ונראה שזה הענין – אף על פי שהיה לו כל כך שליטה – הוא ענין אחד קטן שרצה בו הא"ס ב"ה להראותו, כדי להראות בו שלמותו שיתענגו בו הנמצאים. והיינו להראות החסרונות שהיו יכולים להיות לולי יחוד שלימותו, והתיקון שתקנם היחוד השלם.

ותראה תשלום ענין זה בנשמה וגוף, כי החיבור שצריכה להתחבר הנשמה בגוף – הוא החיבור השלם והקיים, והוא מה שיהיה אחר התחיה. והכונה ממש על דרך זה, אם לא היה אדה"ר חוטא – היה גופו טהור, ונתקן גופו ברגע אחד. ואחר חטאו, היתה הזוהמא בגוף האדם, והנשמה אינה מתחברת עמו חיבור שלם, אלא אדרבא, מסתלקת ממנו, והיינו המיתה. ואז הגוף נמצא לבדו, ומוציא כל הרע שיש בו, והרע ההוא שולט וגובר, עד שהשלים להוציא כל הרע שיש לו להוציא. ואז הוא זמן שיכול להבנות בטהרה, וזה בתחית המתים, שאז יחזור

longer comes forth from it, but on the contrary, it stands to reveal the perfection of His unity by showing how the deficiencies were rectified through the power of that unity. (When the Residue is rectified, it too reveals the unity.) It is then evident that despite the great power of evil, it is one small matter that the Eyn Sof blessed be He wanted to display in order thereby to demonstrate His perfection so that all existence may delight in Him through seeing the deficiencies that could exist were it not for the unity of His perfection and the repair accomplished by His perfect unity.

You can see this entire matter in the soul and the body, for the connection which the soul has to make with the body is the perfect, enduring connection that will exist after the resurrection. The essential intent of the creation is literally this: if Adam had not sinned, his body would have been pure and it would have been rectified in a single moment. However, after his sin, the impurity was in man's body, and the soul cannot join with it in a perfect connection. On the contrary, the soul leaves the body: this is death. The body is then alone and brings out all the evil contained in it, and that evil rules and holds sway until the body finishes bringing out all the evil it has to bring out. The body can then be rebuilt again in purity. This will take place with the resurrection of the dead, when the body will be rebuilt. The soul will then enter and remain in the body without a flaw for ever and to all eternity, radiating light after light to it, until it will ascend to the highest level suited to it. Even at the

ויבנה. ואז תכנס בו הנשמה להיות עמו בתמימות לנצח נצחים, ומאירה בו הארה אחר הארה, עד שתעלה אותו לעליה העליונה הראויה לו. והנה גם בתחלה כשהיתה בגוף קודם המיתה, היתה נותנת לו הארה מה שנותנת, אדרבא, לפי ההארה שנותנת לו אז – כך הוא מה שנותנת אחר כך אחר התחיה, כי כל אחד כפי מעשיו – כך מזדכך ומאיר.

והנה כל זה הוא למעלה בקו ורשימו. הנה קודם שיתחבר הקו ברשימו חיבור ממש, שילך הכל בדרך אחד, צריך להניח לרשימו שיעשה את כל שלו, והוא שיוציא בפועל הרע שיוכל להיולד מהשתלשלותו, ואחר כך יטהר ממנו, כדלקמן. ואז יתחבר בו הקו חיבור שלם, כמו מתחילה שהוא נכנס בו. כפי הארה שהוא מאיר קודם שבירת הכלים – כך הוא מאיר אחר כך בתיקונם.

והנה כשיהיו הכלים נטהרים מן הרע, יאיר בתוכם הקו, ותגבר הארתו תגבורת אחר תגבורת, עד שיזדכך לגמרי, ויהיה התיקון השלם העתיד להיות בסוף הכל. ונמצא שאין לאור להתחבר עם

outset, when the soul was in the body before death, it also gave it a certain light. Indeed, according to the light which the soul puts into the body before death, so is the light which the soul puts into it afterwards, after the resurrection, for each one is purified and radiates according to his deeds.

All this is found above in the Line and the Residue. Before the Line could be joined with the Residue in a genuine connection that would cause everything to go in one direction, the Residue had to be allowed to do everything in its power -- i.e. to actually bring forth any evil that could develop out of it, so that afterwards it will be pure of this evil, as will be discussed below. The Line will then join with it in a complete bond, as when it first entered into it, and just as it shone before the breaking of the vessels, so it will shine afterwards with their rectification.

When the vessels are purified of the evil, the Line will radiate within them and its radiation will successively become stronger and stronger until everything will be completely purified, inaugurating the destined perfect repair at the end of everything. We thus see that the light cannot join with the Residue until it is complete in the sense of having brought forth evil

הרשימו אלא אם כן נשלם,
פירוש – שהוציא את הרע, וגם
נטהר ממנו:

ה. כי מפני כך היה הצמצום
בתחלה – כדי שימצא מקום לרע
שיהיה ניתקן, וסוף הכל יהיה
טוב, אפילו לפי סדר הטבעי
צריך שלא יתחבר הקו אל
הרשימו, כי אם אחר ההתברר
מן הרע כנ"ל, כיון שהם
בהדרגה. והוא כי הצמצום עצמו,
שממנו נולד הרשימו, כבר
אמרנו שהיה בדרך זה – שיהיה
בתחלה הרע יוצא, ושאתר כך
הרע ההוא עצמו יחזור לטוב. אם
כן הרשימו לא נקרא שנשלם
ענינו עצמו, אלא אם כן הוציא
הרע, ואחר כך יעמוד לחזור
לטוב. אם כן חיבור ממש –
צריך שלא ימצא אלא אחר
שהוציא הרע, ואחר כך יתקן
בסוד החזרה לטוב. שאחר
שהשלים הרשימו, יתחיל הקו
הבא אחריו.

יש להקשות, אם כן לא יכנס
כלל אלא אחר הבירור? תשובה,
כניסה וחיבור הם שני דברים,
אדרבא, ליכנס יכול ליכנס מיד,
אלא שצריך להניח לו שליטה
עד שישלים ענינו, שלא יבטלם
באמצע. ולכן אינו מתחבר בו

and having also been purified from it.

...because this was why the
Tzimtzum took place in the first
place -- in order to bring into
existence a place for evil, so that
it can be rectified and finally
become good in the end. Even the
natural order of things requires that
the Line should not be joined with the
Residue except after it has been
cleansed and purified of evil, bthey
are levels resulting from the first
Tzimtzum. As discussed earlier, it was
the Tzimtzum -- out of which the
Residue developed -- that instituted
this pattern whereby evil emerged at
the outset and would afterwards have
to turn back to good. The Residue can
therefore only be said to have fulfilled
its purpose if it produces evil, which
then stands waiting to turn back to
good. If so, a genuine connection
between the Line and the Residue can
only exist after it has brought forth
evil, which can afterwards be rectified
through the mystery of the return to
good. For after the Residue is
complete, the Line that comes after it
begins to hold sway.

The objection could be raised that if
so, the light should not enter at all
except after the process of
purification. The answer is that the
entry of the light and its becoming
joined with the Residue are two
different things. On the contrary, as
far as entering is concerned, the light
can enter immediately. However, it
must allow the Residue to hold sway
until the Residue fulfills its mission so

לזכבו ממש, ולהעלותו בעליותיו,
אלא אחר שהשלים עניניו. אלא
שצריך שיתחיל להאיר מתחלה,
ובדלקמן:

ו. ולכן האור, שהוא מן הא"ס
ב"ה, צריך להמתין גם כן שיהיה
הכלי נשלם, שבו מושרש ענין
הרע, ואחר כך יאיר בו, היינו
מטעם שפירשתי – שלפי הסדר
ראוי כך, כי הצמצום הוא מה
שנתחדש, והא"ס ב"ה רוצה
לגלות קדמותו – שיוודע שאין
החידוש הזה אלא העלם אחד
שהוא רוצה בו, שיהיה ניכר
מתוכו שלמותו, וכנ"ל במקומות
רבים. ועל כן יש לו להמתין
שיעשה הצמצום כל עניניו, ואז
ילך להחזיר הכל אל יחודו,
ולהראות שלמותו בכל הענינים
האלה:

ז. ואז יהיה הכל נשלם,
שלתשלום כל המלאכה הנרצית
צריך כל זה, שיעשה הצמצום כל
עניניו. ולא די זה, אלא שבסוף
כל הענינים יאיר אור הא"ס ב"ה,
ובמפורש למעלה:

חלק ב:

א. על כן לא נתחבר בתחלה
האור עם הכלים, היינו שכך היה

as not to undermine its functioning in
the middle. This is why the Line does
not join with the Residue so as to
actually purify it and raise it to its
highest levels except after it has
fulfilled its mission. Yet it must start
to radiate from the outset, as
discussed below (Opening 42).

**Accordingly, the light, which is
from the Eyn Sof, blessed be He,
must also wait until the vessel is
completed, since this is where the
root of evil lies. Only afterwards
will it shine in it...** This is for the
reason I have explained, for this is the
proper order. For it was the Tzimtzum
that was a new innovation, while Eyn
Sof wanted to reveal His prior
existence -- to make it known that
this new innovation was only a
concealment which He desired in
order to thereby demonstrate His very
perfection, as already discussed in
various places. It was therefore
necessary to wait until the Tzimtzum
carried out its function, and then go
to bring everything back to His unity,
and to show His perfection through all
of this.

**...and then everything will be
complete.** In other words, to
complete the desired labor in its
entirety requires all of this: that the
Tzimtzum should carry out everything
in its power, and not only this, but
that at the end of everything
produced by the Tzimtzum, the light
of Eyn Sof, blessed be He, should
shine, as explained above.

Part 2:

**Accordingly, at first the light was
not joined with the vessels...** In
other words, what actually happened
was that the light became hidden

המעשה סוף סוף – שהאור נעלם למעלה, כי אף על פי שנכנס, לא היה יכול להתחבר, אלא חזר ונתעלם, וכדלקמן:

ב. אלא נעלם למעלה, והרי זה כמו הנשמה שעומדת למעלה בג"ע כל זמן שהגוף נטהר בעפר, ומוציא הרע ממנו. וגם מלמעלה מאירה על הגוף מה שצריך בזמן ההוא, וכך בכלים האלה, וכדלקמן.

ואמנם התעלם האור בין למעלה ובין בגוף – הוא הסתתרו במקום טהור שאין שם אחיזה לס"א, כמי שמסתופף במקום אחד, וממתין עד שיעשה איזה מעשה שיחיה לו, בין כך ובין כך יש לו מקום ללון בו. כך הנשמה בג"ע, והאורות למעלה, הם נאספים אל בית מלון, שאין יכול פגם להגיע להם שם, עד שיעשה מה שצריך לעשות בכלים ובגוף:

ג. עד שישלימו הכלים את ענינם, דהיינו שיעשו מה שמושרש בחוקם לפי מה שהם:

ד. והוא שיתנו מקום לרע לשלום, וגם תשלם שליטתו, שהרי כל אלה המדרגות כולם קבועות בחק הכלים, כמפורש למעלה:

ה. ויבוא תיקונו לחזור הכל

above. For although it entered, it was unable to join with it but it went back and became hidden, as it goes on to say:

...but became hidden above... This is like the way the soul stands above in the Garden of Eden all the time that the body is being purified in the earth, bringing out the evil from it. Even from above, the soul radiates what it must to the body during this time (i.e. *hevla degarme*, the "vapor of the bones"). And so it is with these vessels, as will be discussed below (see Opening 54).

Indeed, the light's becoming "hidden" -- whether we are talking about the light above or about the soul after the death of the body -- means that it is concealed in a pure place where the Other Side has no hold, like a person taking refuge somewhere while waiting for a certain matter to come to a conclusion, and in the meantime he has a place to stay. So too the soul in the Garden of Eden and the lights above are gathered into a resting place where no harm can befall them until what is necessary takes place in the vessels and in the body.

...until the vessels complete their mission... i.e. until they carry out everything rooted in their intrinsic law of existence.

...which is to provide a place for evil to rule and also complete its rule. For all these levels are fixed in the law of the vessels, as explained above.

Its repair will then come, turning everything back to good, and then

לְטוֹב, אִזְּ יֵאִיר בּוֹ הָאוֹר, וְהוּא
מֵה שֶׁנִּכְנְסוּ אַחֵר כֵּךְ בְּזִמָּן
הַתִּיקוֹן, וּכְדִלְקָמָן:

פֶּתַח מִב

כִּפִּי הַתִּיקוֹן הִנֵּעֶשָׂה בְּכָלִים כֵּךְ
הָאוֹר מִתְחַבֵּר בֵּהֶם:

תִּיקוֹן הַכָּלִים הִיָּה הוֹלֵךְ וְנִעֲשָׂה
מֵעַט מֵעַט. וְכִפִּי מֵה שֶׁהָיוּ
נִיתְקָנִים – כֵּךְ הִיָּה הָאוֹר הוֹלֵךְ
וְנִכְנָס בֵּהֶם. סוֹף תִּיקוֹנָם יִהְיֶה
לְעֵתִיד לְבוֹא, וְכֵן סוֹף כְּנִיסַת
וְחִיבוֹר הָאוֹר בֵּהֶם:

אַחֵר שֶׁבִּאֲרָנוּ שֶׁהָאוֹר אֵינוֹ נִכְנָס
אַלֵּא בְּתִיקוֹן הַכָּלִים, עֲכָשִׁיו צָרִיךְ
לְפָרֵשׁ אֵיךְ הוּא מְצִיאוֹת הַכְּנָסוֹ,
לְכִּי עֲנִין זֶה:

חֲלָקִי הַמֵּאֲמָר הַזֶּה ב'. ח"א, תִּיקוֹן
הַכָּלִים וְכו', וְהוּא פִּירוּשׁ מֵה
שֶׁנִּעֲשָׂה עַד עַתָּה. ח"ב, סוֹף
תִּיקוֹנָם, וְהוּא פִּירוּשׁ מֵה שֶׁעֲתִיד
עוֹד לַעֲשׂוֹת בֵּהֶם לְהַשְׁלִים עֲנִינָם:

חֲלָק א:

א. תִּיקוֹן הַכָּלִים הִיָּה הוֹלֵךְ וְנִעֲשָׂה
מֵעַט מֵעַט, כִּי לְכַאוֹרָה יִקְשֶׁה אֵיךְ
אֵנוֹ אוֹמְרִים – שֶׁאֵין הָאוֹר נִכְנָס
אַלֵּא כְּשִׁיחִיָּה נִטְהָר הַכָּלִי, וְהָרִי
יִדְעֵנוּ שֶׁעַדִּיין לֹא נִשְׁלַם בִּירוֹר
הַשְּׁבִירָה, וּכְדִלְעִיל, אִם כֵּן לְמָה
נִכְנָסוּ אוֹרוֹת בְּכָלִים אֲפִילוֹ אַחֵר
הַתִּיקוֹן, שֶׁהָרִי לֹא נִשְׁלַמָּה
הַטְּהָרָה?

the light will shine in it. This is
when the lights re-enter afterwards in
the time of the repair, as will be
discussed below.

Opening 42

*The light joins with the vessels according to
the degree of their repair, which will be
completed in the future.*

**The repair of the vessels
proceeded little by little, and
according to the degree to which
they were repaired , so the light
progressively entered into them.
Their repair will be complete in
the future, as will the entry of the
light and its joining with them.**

*Having explained that the light
entered only with the repair of the
vessels, we must now explain how its
entry actually came about.*

The proposition consists of two parts.
Part 1: The repair of the vessels...

This explains the process of the repair
of the vessels until now. **Part 2:
Their repair will be complete...**
This explains what is destined to
happen in the future in order for the
vessels to complete their purpose.

Part 1:

**The repair of the vessels
proceeded little by little...** For it
could appear problematic that we are
saying that the light enters into the
vessel only when it is purified, yet we
know that so far the process of
purification after the breaking of the
vessels is still not complete (see
Opening 37). If so, how could lights
enter into the vessels even after the
start of the repair if the process of
purification is not complete?

תשובה לזה, שאין התיקון נעשה בבת אחת, אלא בהדרגה, כי התחיל מזמן התיקון, והולך ונעשה דבר יום ביומו, שהם הבירורים החדשים שנבררים בכל יום. ולפי התיקון הנעשה – כך האור נכנס ובא, כדלקמן:

ב. וכפי מה שהיו נתקנים – כך היה האור הולך ונכנס בהם, כי הנה מיד שהגוף יחזור ויבנה אחר תחית המתים – הנה הנשמה תכנס בו, ותתחיל להתחבר עמו. ועם כל זה, כמה עליות יש עד שתגיע לסוף הענין. ונמצא שכפי הטהר הגוף – כך הנשמה באה ומתחברת, כי צריך לטהר תחלה מן הזוהמא, ואחר כך אפילו מרושם הזוהמא, וכן כמה פרטים בענין הזה. ובכל פעם נוסף הארה בנשמה.

כך הוא למעלה – בתחלה האור נכנס, והוצרך לחזור ולצאת, אחר כך נתקנו חלקים מן הכלים, והתחילו האורות לבוא בתוכם. וכל מה שהולך הכלי וניתקן יותר חלקים – גם האור נכנס ובא יותר. וכשישלים הכלי להתברר בכל חלקיו – ישלים כל האור ליכנס. אך הזיכוד, מה שכל כלי מזדכך והולך – זה הוא

The answer to this is that the repair did not come about all at once but gradually. It started when the phase of repair first began, and advances stage by stage with every passing day through the ever-renewed process of sorting and sifting that takes places each day. The greater the repair, the more the light is able to enter, as the proposition goes on to state:

...and according to the degree to which they were repaired, so the light progressively entered into them. For as soon as the body is rebuilt again after the resurrection of the dead, the soul will immediately enter into it and start to join with it. Nevertheless, many ascents will still remain to be made before it reaches the end goal. Thus we see that the ability of the soul to enter and join with the body depends upon the degree to which the body is purified. First it must be purified from uncleanness (through the "torment of the grave") and afterwards from even the slightest residual trace of uncleanness (after the resurrection of the dead), and this process involves many details. Each time the soul will shine with added luster.

So it is in the upper realms: first the light entered, but it had to leave again. Afterwards, parts of the vessels were repaired and the lights began to enter into them. As more and more parts of the vessel are repaired, so the light enters more and more. And when the process of purification is complete in all parts of the vessel, all the light will enter completely. However, the process of refinement of the vessels after their purification follows the order of the destined future ascents of the lights of the Ears, Nose and Mouth.

בסדר העליון שזכרנו:

חלק ב:

א. סוף תיקונם יהיה לעתיד לבוא, וזה הדבר כבר נתבאר למעלה, שאין הרע חוזר לטוב אלא לעתיד לבוא, והוא בסוף ההנהגה, אחר שכבר קבלו כל החוטאים עונשים גדולים. וישראל נתחזקו באמונתם אפילו באורך הגלות ובמרירות הגדול הזה – הם דברים קוראים ליחוד להתגלות. ועל כן בסוף שליטת הרשימו, שאז נעשו אלה הענינים, יהיה סוף בירור הכלים, שזהו מה שכופה הרע, ומחזירו סוף סוף לטובה, והוא בגודל אמונתם של ישראל בגודל הגלות:

ב. וכן סוף כניסת וחיבור האור בהם, כן האור משלים להכנס ולהתחבר לגמרי, והיינו סוף העליות כנ"ל:

פתח מג

מקום שורש הרע בעולם הנקודים:

הרע לא היה מושרש כי אם בסוד הלבושים ראצילות שהם בי"ע. ולכן כדי להשלימם, הוצרך לפרטם לכל עניניהם, שיניחו בתחלה מקום לרע, לפי מה שהיה מוכן בהם. וסוף סוף יחזרו

Part 2:

The repair will be complete in the future... As already explained above (Opening 4), evil will only turn back to good in time to come, at the end of the governmental cycle. By then all the sinners will have received heavy punishments and Israel will have been strengthened in their faith that even the lengthy exile with this great bitterness are a call for the unity of God to be revealed. Accordingly, it will be at the end of the rule of the Residue, when these things will come about, that the purification of the vessels will come to an end, for this is what subdues evil and finally turns it back to good, and this is through Israel's great faith despite the great exile.

...as will the entry of the light and its joining with them. Thus the light will complete its entry into the vessels and join with them to perfection, concluding the destined future ascents.

Opening 43

The root of actual evil lies in Beriyah, Yetzirah and Asiyah

Evil was rooted only in the mystery of the garments of Atzilut, these being Beriyah, Yetzirah and Asiyah. Therefore, in order to complete them, they had to be differentiated into all their detailed aspects in such a way that they would first provide a plafor evil in accordance with what was prepared in them, and

לתקן כל הקלקולים.

עכשיו צריך להשלים הדבר
בסדר מה שהיה בכלים האלה.
ועתה צריך לפרש יותר בפרט
עניניהם, והעיקר – ענין הרע
שהיה מושרש בהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, הרע
לא היה מושרש וכו', והוא שורש
הרע היכן היה. ח"ב, ולכן כדי
להשלימם, והוא מה שצריך
להיות בכלים האלה לפי ענין זה:
חלק א:

א. הרע לא היה מושרש, היינו כי
באצילות אין שם יש אלא
שיעורי המחשבה, שהם
הספירות, אך הוצאה של
הענפים תלויה בבי"ע. וכבר
בארנו ענין ב' השרשים, שורש
הוצאת הענפים ממין השורש,
ושורש הוצאתם שלא במינו,
דהיינו נפרדים, ודבר זה הוא
לכל אחד מבי"ע.

then eventually come back to
repair all the damage.

*The full explanation of the world of
Nekudim must follow the order of
what happened to these vessels. This
is what we must now discuss in
greater detail, with our main focus
being on how evil was rooted in them.*

The proposition contains two parts.

Part 1: Evil was rooted only in...

This explains where the root of evil
lay. **Part 2: Therefore, in order to
complete them...** This explains what
these vessels had to contain in order
to carry out their function.

Part 1:

Evil was rooted... For Atzilut itself
consists of nothing but the laws and
measures of the divine Mind (המחשבה,
hamachshavah), these being the
Sefirot. However, the production of
the branches (i.e. the separate
creatures) depends on Beriyah,
Yetzirah and Asiyah. As explained
earlier (in Opening 39, Part 2) there are
two roots. The first is a root that
produces branches of the same kind
as the root itself (i.e. the branches of
Atzilut itself, which are all on the level
of Godliness). The second is a root
that produces branches that are not of
the same kind as the root itself -- i.e.
the separate creatures. (This second
root is the power of *Tzur TaK* which
brings forth its "branches" in the form
of the separate creatures in each
world in accordance with the root of
that world in Atzilut. The roots of
Beriyah, Yetzirah and Asiyah in Atzilut
are respectively Imma, Zeir Anpin and
Nukva of Atzilut.) Since there are two
roots, Beriyah, Yetzirah and Asiyah
must in each case first come forth on
the level of its root in Atzilut, and only
afterwards, through the second root,

נמצא, כי הרע נמצא שם בפועל
בענפים שלהם, מה שאין כן
בענפי האצילות, שהם האלקות
עצמו, שאין שייך שם רע כלל:

ב. כי אם בסוד הלבושים
דאצילות, ויש לענין זה ב'
הוראות,

א' – בסוד דמות אדם, שהדבר
היותר חיצון הוא הלבוש, וגם
למעלה הוא כך. וגם שאינו עצם
האדם, אלא מה שהוא רוצה
להתלבש בו. וכן למעלה עצם
האורות הוא באצילות, ובי"ע הם
הלבושים שהאור רוצה להתלבש
בהם, ונחשב כמו מקרה לעצם
האורות. ורק מצד זה יש עניני
הרע, שאינו מצד עצם האורות
עצמם, אלא מצד הלבושים שהיו
רוצים להתלבש. וחזון מאותם
הלבושים אין בהם חושך ופגם
כלל.

בב' – שאף על פי שאין הרע
אלא מבי"ע כנ"ל, עם כל זה
נחשב באיזה צד גם לאצילות
עצמו, יען הם לו לבחינת לבושים
כנ"ל. פירוש – שאם היו רק
עולמות בפני עצמם בדרך
הדרגה, הנה היה הוא נשגב
מהם, ולא נחשב כלל. אבל מצד

the power of *Tzur Tak*, as a realm of
separate creations.

We may thus infer that actual evil
itself exists only in the branches of
Beriyah, Yetzirah and Asiyah -- the
separate creations -- and not in the
branches of Atzilut, which are on the
level Godliness itself, where evil is not
applicable.

**...only in the mystery of the
garments of Atzilut, these being
Beriyah, Yetzirah and Asiyah.** This
comes to tell us two things:

(1) In the human form -- the Likeness
of Man -- the thing that is most
external is the clothing. The same
applies up above. Moreover, the
clothing is not a part of the person's
intrinsic essence but merely what he
wishes to dress himself in. Similarly
up above, the essence of the lights
lies in Atzilut, whereas Beriyah,
Yetzirah and Asiyah are the garments
in which the light wants to clothe
itself, and the garb is considered
incidental to the actual lights, which
are the essence. Evil exists only on
account of the garments and does not
derive from the essence of the lights
themselves but only from the
garments in which the lights want to
be clothed. Aside from these
garments, they contain no darkness
or flaw at all.

(2) Even though evil derives only from
Beriyah, Yetzirah and Asiyah, it is
nonetheless considered to relate to
Atzilut itself inasmuch as these worlds
are the garments of Atzilut. If they
were simply independent worlds in
their own right lower down the scale,
Atzilut would be exalted high above
them and would not be considered to
have any relation with them.
However, inasmuch as they are the
garments of Atzilut and subsidiary to
it in order to complete it, the

שהם לבושים שלו, מפלים לו,
לשיהיה הוא שלם כנ"ל, על כן
נחשב הדבר גם לו:

חלק ב:

א. ולכן כדי להשלימם, והוא ענין
שפירשנו למעלה, שלעשות
הכלים את כל שלהם – צריך כל
אלה הדברים:

ב. הוצרך לפרטם, שלא די שיהיו
בבחינת לבושים לאצילות, כי
הם מפלים, ואין המעשה שלהם
נעשה בפרט כמו שראוי, אך
עניני הוצאות הרע הם במעשיהם
בפרט, כשניתן להם שליטה,
ופועלים, כיון שהכל הוא רק
מצדם כנ"ל. אם כן צריך שיצאו
מבחינת לבושים לבחינת
שליטתם, שאז עושים מעשיהם,
ואז יוציאו הרע:

ג. לכל עניניהם, שצריך שיצאו
כל מיני הפרטים שבהם, ובוה
תלוי כל הנמצא עתה בעולמות,
וכדלקמן:

ד. שיניחו כתחלה מקום לרע,
והוא כל עניניהם בשבירה:

ה. לפי מה שהיה מוכן בהם,
דהיינו כל מה שנעשה בשבירה
– הכל הוא גילוי ענינם, מה
שהיה כבר כלול באלה הלבושים
לענין הוצאות הרע:

production of evil is also considered to
have some relation to Atzilut.

Part 2:

Therefore, in order to complete them... As explained above, in order for the vessels to carry out their purpose in full, all these things were required:

...they had to be differentiated... It was not enough that they should remain in the category of garments to Atzilut, for as such they are merely subsidiary and their specific purpose would not be accomplished in the proper way. The production of evil comes about through their functioning individually when they are given control, since everything is only from their side, as stated above. If so, it is necessary for them to stop being mere garments and take control, for this is when they carry out their functions and produce evil.

...into all their detailed aspects... It was necessary for them to bring forth all the different kinds of detailed particulars contained in them, and everything that now exists in the worlds depends on this, as it goes on to say.

...in such a way that they would first provide a place for evil... This was the whole purpose of their being broken.

...in accordance with what was prepared in them... In other words, everything that happened when the vessels broke came to reveal what those garments contained in order to fulfil their function of producing evil.

ו. וסוף סוף יחזרו לתקן כל הקלקולים, הוא כל מה שהולך לדרך התיקון, דהיינו כניסת האור בכלים, שגם זה הוא מה ששייך לכלים עצמם כנ"ל:

פתח מד

שייכות שורש הס"א לעולם הנקודים בפרט:

האורות אינם מוציאים תולדותיהם עד שיעמדו בערך אליהם. כי אור גדול לא יקרא עילה לנברא אחד קטן כי לא יצא ממנו לעולם, שהרי המאציל ית"ש שם חק ההדרגה. ולפי זה, הדין שנתגלה ברשימו, לא הגיע למדרגה שיוכל ליקרא סיבה כלל אל הס"א, עד שהגיע לעשות הכלי בנקודים, כי למעלה מזה לא נראה שום ענין שייך לעניני הס"א כלל. אך בנקודים נגלה איזה דבר שיש לו שייכות לענינה, כי רק כאן היה המונח הכללי של כל אבי"ע האלה, המגיעים עד הגשמיות, ועד סוף כל הנמצא.

כיון שאמרנו שבספירות האלה היה שורש לעניני הרע, עכשיו צריך לפרש שורש זה מה הוא:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, האורות אינם מוציאים, ומבאר

...and then eventually come back to repair all the damage. This refers to everything that is directed towards the repair, i.e. the entry of the light into the vessels, for this too relates to the vessels themselves.

Opening 44

Why the specific root of the Other Side lies in the world of Nekudim

The lights do not produce their effects until they stand on a level fitted to them. For a great light cannot be called the cause of a single small creature since the latter will never emerge directly from the former, because the Emanator, blessed be His Name, instituted the law of gradation. Accordingly, the Judgment that was revealed in the Residue did not reach a level where it could in any way be called the cause of the Other Side until it came to produce the Vessel in Nekudim. For higher than this we find nothing that relates to any aspect of the Other Side at all. However in Nekudim something is revealed that does bear some relation to the function of the Other Side. For here alone is the general foundation consisting of all these worlds of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah, which extend to the level of material physicality and to the end of all existence.

Having stated that these Sefirot contained the root of evil, we must now explain what this root is.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The lights do not produce...** This explains when a given light can rightly be called the

מתי אור אחד נקרא סיבה לענין
אחד. ח"ב, ולפי זה הדין, ומבאר
הענין הזה בנידון דידן:
חלק א:

א. האורות אינם מוציאים
תולדותיהם עד שיעמדו בערך
אליהם, והיא ההקדמה שהבננו
בכל הנזכר במאמרים
הראשונים, שברצות הרצון
העליון חק ההדרגה, הנה רצה
שכל אור יעמוד בערך עם
התולדה, שזה נקרא דרך סיבה
ומסובב, שאין הסיבה נותנת
אלא מה שיש בה, ואין מסובב
יוצא אלא לפי ענין סיבתו. ועיקר
הידיעה הזאת הוא בכאן, כי כאן
צריך להבחין שורש עניני הרע,
שלא הוזכר אלא פה, ואין זה
אלא לפי חק ההדרגה. כי כבר
לתכלית זה היו הולכות כל
המדרגות, אלא שלא הגיעו
להיות בערך אלא כאן.

וההקדמה היא, שאף על פי
שהוצאת התולדות היא לאורות
בכלל, פירוש – לספירות, שהם
מה שרצה להמציא הא"ס ב"ה
לברוא בהם הנבראים, אך צריך
שכל אחד יהיה בערך אל
התולדה שיש לו להוציא. ולכן
צריכות ההדרגות, וצריכים
התיקונים וההעלמים, הגילויים,

cause of a given phenomenon. **Part 2: Accordingly, the Judgment...** This explains how this applies in the subject under consideration.

Part 1:

The lights do not produce their effects until they stand on a level fitted to them. Here we have the fundamental idea underlying everything we discussed in the early Openings, that in choosing the law of gradation, the Supreme Will wanted every light to stand on a level corresponding to that of its offspring, because this is the way of what we call cause and effect. The cause operates only according to what it contains within it, and the effect emerges only according to the nature of the cause. This idea is of key importance here in Nekudim, for it is here that we must trace the root of evil in its various aspects, because only here is this root mentioned (see *Etz Chayim, Shaar Hakelipot* ch. 1 and *Mevo Shearim* 2:2:2). This is only because of the law of gradation, for all the earlier levels were proceeding towards this goal, but they did not reach the necessary level except here.

The fundamental idea is that even though the purpose of the lights as a whole was to bring forth separate creations, this had to be done gradually and not directly from the supernal Sefirot. The Sefirot were what the Eyn Sof blessed be He wanted to bring forth in order thereby to create the separate creations. However, each one had to be on a level suited to the offspring it was to bring forth. This was what necessitated all the different graded levels, repairs, concealments and

הכל כרי להעמיד האור בערך
ראוי העומד להמצא ממנו
התולדה:

ב. כי אור גדול לא יקרא עילה
לנברא אחד קטן כי לא יצא
מנונו לעולם, אף על פי שבכלל
מאתים מנה, והעליון – נכלל בו
התחתון, אינו נקיא סיבה, כיון
שלא יוולד משם:

ג. שהרי המאציל ית"ש שם חק
ההדרגה, היינו מה שבארנו
למעלה שאין לומר שאי אפשר
למאציל ית"ש לעשות אלא כן,
ח"ו, אלא אחר שרצה בהדרגה –
לפי ההדרגה הענין הוא כך:

חלק ב:

א. ולפי זה. הדין שנתגלה
ברשימו, לא הגיע למדרגה
שיוכל לקרא סיבה כלל אל
הס"א, והיינו תירוץ – שאין
אומרים שורש לס"א אלא
בנקודים, אף על פי שכבר הדין
נתגלה למעלה, כי הדין למעלה
לא היה בערך עם הס"א כלל
ועיקר:

ב. עד שהגיע לעשות הכלי, כי
כבר שמעת ששורש הרע הוא
בכלים, כמו שהוא גוף האדם, כי
הכלי הוא הסיבה לגוף, וכנ"ל:

ג. בנקודים, דהיינו לאפוקי עולם
העקודים, כי אף על פי שהיה גם

revelations -- all in order to bring the
light to a level fitted to bring forth its
offspring.

**For a great light cannot be called
the cause of a single small
creation since the latter will never
emerge directly from the former...**

Even though "two hundred include
one hundred" and the higher level
includes the lower level, the higher
level is not called a cause since it is
not from there that the effect
develops.

**...because the Emanator, blessed
be His Name, instituted the law of
gradation.** As explained above
(Opening 30) we cannot say that it was
impossible for the Emanator to do
otherwise. However, since He wanted
gradation, this is what gradation
involves.

Part2:

**Accordingly, the Judgment that
was revealed in the Residue did
not reach a level where it could in
any way be called the cause of the
Other Side...** This is the reason why
there is no mention of a root of the
Other Side except in the case of
Nekudim, even though Judgment (דין,
din) had already been revealed above.
However the Judgment above was not
on a level that bears any relation to
that of the Other Side in any way at
all.

**...until it came to produce the
Vessel...** For you have already heard
that the root of evil lies in the vessels,
just as in the case of man's body,
since the vessel is the cause of the
body, as discussed earlier.

...in Nekudim. I.e. *not* in Akudim
(the lights of the Mouth of Adam
Kadmon), because although a vessel

שם כלי, כיון שלא היה בשליטתו, ולא נתפרט לעניניו, לא היה עדיין נקרא שורש לס"א. אלא כיון שנתגלה בכל תנאיו, ושלט, דהיינו בעולם הנקודים, אז הגיע בערך אל המדרגה זאת:

ד. כי למעלה מזה לא נראה שום ענין שייד לעניני הס"א כלל. אך בנקודים נגלה איזה דבר שיש לו שייכות לענינה, פירוש – סימן לדבר זה – שרק בכאן נוכל להזכיר תואר של שורש לס"א, הוא, כי למעלה לא נראה שום ענין שייד לענינה, וכאן נראו מיד ענינים שייכים לענינה. ועל כן אם למעלה היה סיבה רחוקה, הנה לא היה נגלה ונראה כלל, וכאן נודע מיד שהוא כך. ומה הוא הנראה שייד לענינה – יתפרש לקמן בס"ד:

ה. כי רק כאן היה המונח הכללי של כל אבי"ע האלה, המגיעים עד הגשמיות, ועד סוף כל הנמצא, כללות שני השרשים שזכרתי למעלה שם יש כל הנפרדים, ובהם אפילו הגשמיות, וכן הס"א, והיינו – עד סוף כל הנמצא.

ופירוש הענין, לא די שכך רואים

existed there too, it did not rule (for the vessel was entirely subsidiary to the lights) and it did not become differentiated into its details (since it was only one vessel with ten lights). Accordingly it was not yet called a root to the Other Side. But as soon as it became revealed in all its constituent details and took control -- namely, in the world of Nekudim -- it then reached a suitable level.

For higher than this we find nothing that relates to any aspect of the Other Side at all. However in Nekudim something is revealed that does bear some relation to the function of the Other Side. The proof that only here can we speak in terms of a root to the Other Side is because beyond this level we see nothing whatever relating to its function, whereas here aspects relating to the function of the Other Side were immediately evident. Even if the higher levels were a remote cause, this was not revealed and visible in the least. Here, however, we know immediately that it is so. What it is that is seen here that relates to the function of the Other Side will be discussed later.

For here alone is the general foundation consisting of all these worlds of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah, which extend to the level of material physicality and to the end of all existence. The two overall roots that I mentioned above, the lights of the Sefirot and *Tzur Tak* (see Openings 39 & 43), comprise all the separate realms and beings and even material physicality and the Other Side -- "to the end of all existence".

To explain: Not only do we see that it actually happened this way -- that

המעשה שהוא כך, שכאן נגלה מה שלא נגלה באחרים הקודמים, אלא שיש הבנה מבוארת – מה שייכות יש לשורש הזה עם עולם הנקודים בפרט, והוא, כי כאן הוא המונח הכללי של הנמצאים האלה דוקא, ששוערו כולם בפרט, מן הראש ועד הסוף. ובכלל זה יש גם כן הס"א, מה שאין כן בעולמות הקודמים, שאינם אלא חק להמציא נמצאים, ולא נפרטו הנמצאים לפי מה שהם. ואף על פי שמה שנעלם בחק הזה היה המצא גם הס"א, כי גם היא בכלל הנמצאים, הנה לא היתה נרשמת ונוכרת כלל. אך כאן שנתפרטו הדברים – גם היא מתפרטת.

ונמצא שיש בכלל הנקודים עצמם – הס"א עצמה, והיינו על דרך שנמצאים בהם כל הנפרדים בסוד הסוג של שני השרשים שפירשנו למעלה במאמר. והנה עתה נקרא שעמדו האורות בערך לנמצאים, כי הרי שוערו הנמצאים בפרט, הם ולא אחרים. וגם הדין עומד, ושיער גם הס"א בפרט. וכל שכן שכל זה העולם, כבר פירשנו למעלה בסוד זיקין ניצוצין, שהוא הולך רק לענין מה

here was revealed what was not revealed on the earlier levels. More than this, it is clearly understandable why this root (of the Other Side) specifically relates to the world of Nekudim. This is because it is here that we find the overall foundation of all these separate creations, all of which were measured and calculated individually in detail from beginning to end, including even the Other Side. This was not the case in the worlds that came before, which were only the law instituting that separate creations would emerge but without existence as yet being differentiated into its constituent details. And although it was concealed in this law that the Other Side should also come into being since this too was included with the rest of existence, there was as yet no trace or mention of it. In Nekudim, however, where everything divided up into particulars, this detail also became visible.

We may thus infer that the Other Side itself is included in the Nekudim inasmuch as they include all the separate creations, because Nekudim is the overall category containing the two roots explained above (see Openings 39 and 43). Thus the lights can now be said to be standing on a level suited to that of the separate creations, for the latter had now been calculated in all their details precisely as they are and not otherwise. The power of Judgment likewise stood ready, calculating the details of the Other Side as well. This is why the Nekudim contain the root of evil, because as already explained earlier in relation to the mystery of "sparks and flashes" (see Opening 36), Nekudim

שיש בכל הנמצאים לסוד היחוד, בסוד החזרת הרע לטוב, שבוה נמצא הימצא הס"א, והיתקן כל הדברים אחר כך:

פתח מה

השבירה היתה בהגיע האור לסוף הכלי ששם מושרש הרע: רק בחלקים היותר שפלים שבכלים היה נראה זה הרושם מעט של שורש לס"א. ועל כן נכנס האור הכללי בתחלה. והיה הולך ומתפשט בסוד המונח הראשון עד החלקים השפלים האלה. והת הם ענין הלבושים, הנחשבים לרגלי האצילות. ולכן עד שלא הגיעו להם – לא היתה השבירה. ובהגיעם שם – היתה. ואז חזרו לאחור, ויצאו אפילו מן החלקים העליונים:

אחר שאמרנו שהיה גילוי הס"א בנקודים האלה, עכשיו נציין לו מקום הפרטי:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, רק בחלקים וכו', הוא המקום המצויין לשורש זה. ח"ב, וע"כ נכנס, והוא מה שנעשה לפי ענין הזה:

חלק א:

א. רק בחלקים היותר שפלים שבכלים, שאין מקום לשורש הרע אלא בחלקים האחרונים של

goes only on the principle of the underlying unity in all that exists, which is revealed through the mystery of evil turning back to good. For this involves the existence of the Other Side and the repair of everything afterwards.

Opening 45

Evil was rooted at the end of the vessel, so that when the light reached there, the vessel broke.

Only in the lowest parts of the vessels was this faint trace of the root of the Other Side evident. Thus initially the overall light entered and continued spreading in accordance with the mystery of the general foundation until it reached these lowly parts. These are none other than the garments, which are considered as the feet of Atzilut. Accordingly, as long as the lights did not reach them, there was no breakage. It was when they reached there that it took place. They then turned around and departed from even the highest parts.

Having stated that there was a revelation of the Other Side in these Nekudim, we will now indicate the particular place where this occurred.

The proposition consists of two parts: **Part 1: Only in the lowest parts...** This is the place designated for this root. **Part 2: Thus initially the overall light entered...** This explains what happened as a result.

Part 1:

Only in the lowest parts of the vessels... There is no place for a root for evil except in the last parts of any given level. This is because the

המדרגה. וזה, כי חלקי המדרגה הם ענינים שהם גם כן בהדרגה, זה תחת זה כמיני הסוג. והענין האחרון שבכולם הוא הוצאת הרע, שהוא היותר שפל במעלתו, ושענינו פחות מן האחרים בשליטה והנהגה:

ב. היה נראה זה הרושם מעט של שורש לס"א, הוא הרושם שזכרנו למעלה שנראה בנקודים, ויתפרש לקמן:

חלק ב:

א. ועל כן נכנס האור הכללי בתחלה, היינו האור הראוי למונה הכללי, שגם הוא כללי כמוהו:

ב. והיה הולך ומתפשט בסוד המונח הראשון עד החלקים השפלים האלה, שלא היתה השבירה מיד בכלים, שהרי מלוכה כתוב בהם, אלא שהיה האור מתפשט עד סופם, ובכל אותו הזמן היה להם מלוכה, ורק כשהגיעו לסוף – היתה בהם השבירה, כשהגיעו למקום שהיה שם שורש זה, וכדלקמן:

ג. והם הם ענין הלבושים שנחשבים לרגלי האצילות, כי כבר אמרנו למעלה איך כל הסדרים נכללים תחת סדר העשר ספירות. ונמצא שאף על

various parts of a given level are also arranged on a scale, one under the other, like subspecies of an overall category. The last function of all of them is the production of evil, which is the lowest of all in status and whose function is less than that of the others in terms of control and government.

...was this faint trace of the root of the Other Side evident. This is the trace we mentioned above, that is evident in the Nekudim, and it will be explained below.

Part 2:

Thus initially the overall light entered... This is the light suitable for the General Foundation, which consists of all that is contained in Nekudim -- Atzilut with its three garments. Just as this foundation is general, so is the light.

...and continued spreading in accordance with the mystery of the general foundation until it reached these lowly parts. For the breaking did not take place in the vessels immediately, for it is written that they "ruled" (Genesis 36:31ff). Rather, the light continued spreading to the end of them, and during all that time they had rule. Only when the lights reached the end did the break-up occur in the vessels, when they reached the place where this root lay, as explained in the continuation.

These are none other than the garments, which are considered as the feet of Atzilut. For we have already discussed above (Opening 31) how all of the various orders are included under the order of the Ten Sefirot. Thus even though the body

פי שהגוף עצמו שלם בעשר ספירות, בחשוב עליו הלבושים – יהיה הגוף כמו תשע ספירות, והלבוש – מלכות להם:

ד. ולכן עד שלא הגיעו להם – לא היתה השבירה. ובהגיעם שם – היתה:

ה. ואז חזרו לאחור, ויצאו אפילו מן החלקים העליונים, והיינו כי אז גזרה המחשבה – שכיון שאי אפשר לידבק האור עם הכלי מחמת ענין זה שיש בכלי, אין טוב אלא להניח לכלי לעשות את שלו. ואחר כך יבוא האור ויכנס בו, ויתחבר חיבור שלם:

פתח מו

נפילת ושבירת הכלים:

כשהוצרך לתת שליטה ללבושים בפני עצמם לתקן את עצמם, נתעלם החלק העליון שהיה בנקודים, והוא ענין האצילות שלהם, ואז היו שולטים הלבושים בפני עצמם. וזה נקרא להם נפילה, כי היו נופלים ממה שהיו נכללים באצילות בסוד לבושיו, ושולטים בפני עצמם, ולא בסידור ותיקון, אלא בקלקול, ריקים מן האורות שנתרחקו מהם. ואז היו פונים תמיד לתת מקום לרע לצאת ולהמצא, כרי שיתוקן לבסוף:

itself is a complete array of Ten Sefirot, when we also consider its garments with it, the body is like nine Sefirot and the garment stands as their Malchut, the tenth Sefirah.

Accordingly, as long as the lights did not reach them, there was no breakage. It was when they reached there that it took place.

They then turned around and departed from even the highest parts. For then the Mind decreed that since it was impossible for the light to be joined with the vessel because of this aspect contained in the vessel, it would be best to allow the vessel to do all in its power, and then afterwards the light would come and enter into it and be joined with it in a perfect bond.

Opening 46

The fall and breaking of the vessels -- to produce evil

When it was necessary to give control to the garments by themselves in order for them to be repaired, the highest part that was contained in Nekudim became concealed, this being their Atzilut, and then the garments ruled on their own. This is called a fall for them, for they had fallen from having been included in Atzilut as its garments and they were now ruling by themselves, not in a state of order and repair but in one of damage and destruction, empty of all the lights that had distanced themselves from them. In this state they were all the time intent on providing a place for evil to emerge and exist, in order that it should be rectified in the end.

אחר שבארנו ענין הלבושים האלה, ושהיו צריכים לשלוט כדי להוציא הרע, עכשיו נפרש שליטתם זאת וענינה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כשהוצרך לתת שליטה, והוא ענין שליטת הלבושים. ח"ב, וזה נקרא נפילה, והוא ששליטתם נקראת נפילה, והטעם לזה: חלק א:

א. כשהוצרך לתת שליטה ללבושים בפני עצמם, זהו מה שכתבתי למעלה, שהרע היה מושרש רק במעשה שעושים הלבושים בשעת שליטתם, שהם נבחרים לעולמות בפני עצמם, כי כל מה שעומד בבחינת אצילות – נאמר בו, "לא יגורך רע". והנה בהיות הכוונה להוציא ענין הרע, על כן צריך שישלטו הלבושים האלה, ואז יוציאוהו:

ב. לתקן את עצמם, זהו גם כן מה שכתבתי למעלה – שכל זה הוא לצורך התיקון. כי עד שלא יצא הקלקול בתחלה, ונזדמנו הדברים ליתקן בסוד החזרת הרע לטוב – אין לאור לבוא, כי אדרבא, בעבור זה נעלם האור להניח לכלים לעשות ענינם זה:

Having discthesse garments and how they needed to rule in order to produce evil, we will now explain what this rule entailed.

The proposition consists of two parts. **Part 1: When it was necessary to give control...** This explains how the garments ruled. **Part 2: This is called a fall for them...** This explains why their rule is called a fall.

Part 1:

When it was necessary to give control to the garments by themselves... As I wrote above, the root of evil lay only in the function carried out by the garments during the time of their rule, when they were considered worlds in their own right. For it is said of all that stands in Atzilut, "Evil will not dwell with You" (Psalms 5:5). Now since the intention was to produce evil, it was accordingly necessary for these garments to rule, and then they would produce it.

...in order for them to be repaired... This too is as I wrote above (Opening 41) that all this was necessary for the sake of the eventual repair. For as long as the actual damage had not occurred so as to prepare things to be repaired through the mystery of the return of evil to good, the light (of the new MaH) could not come (so as to return to the vessels after they broke). On the contrary, it was precisely for this purpose that the light was concealed - - to allow the vessels to carry out this function.

ג. נתעלם החלק העליון שהיה בנקודים, והוא ענין האצילות – שלהם, היינו כי פעולות העולמות האלה, היינו, אחר שנתאצלו האורות באצילות – להמשיכם לחוץ לצורך התחתונים, וכל אחד לוקח מן האצילות מה שלוקח, וממשיכו למקומו, וזהו הסדר המתוקן. אבל עתה לא זאת היא הכוונה, כי עתה צריך לברר מציאות העולמות האלה לפי עצמם, שיהיו ראויים אחר כך לעשות הפעולה הראויה להם, דהיינו ההמשכה מן האצילות.

הא למה זה דומה, לצינורות שנוטלים מים מן הנהר וממשיכים אותו למקומם, כל צינור – החלק הראוי לו להגיע אל מקום הראוי לו, הרי זה סדר מתוקן. אך כשרוצים לתקן הצינורות בפני עצמם, דהיינו לעשותם כלים מוכנים, להיות אחר כך צינורות שיהיו למי הנהר, הנה אין הנהר שייך להם בזמן התקנם כלל, אדרבא אין לו לשפוך על ידם, וכאילו אינם צינורות שלו. ובאמת כשהם הולכים ונבנים חוץ ממנו, אינם צינורות שלו, אלא כלים נבנים, עתידים להיות צינורות שלו.

בן הדבר הזה, כשבי"ע עם

...the highest part that was contained in Nekudim became concealed, this being their Atzilut... For after the emanation of the lights of Atzilut, the function of these worlds (after the repair) was to be to draw those lights down to the outside for the sake of the lower realms and beings. Each one then takes what it takes from Atzilut and channels it to its proper place, and this is the rectified order. However, this was not the intention now (in Nekudim). For what was necessary now was to establish the existence of these worlds in and of themselves so that they would afterwards be suited to perform their appropriate function, which is to draw from Atzilut.

This can be compared to a system of pipes or channels taking water from a river in order to conduct it to various different locations. When each pipe takes its proper share of water to bring it to its proper place, this is the rectified order. However, when one wants to prepare the actual channels themselves -- to produce vessels ready to serve afterwards as pipes to channel the water from the river -- the river is of no relevance during the process of installation and preparation. Quite the contrary: the river must not be allowed to flow into the pipes: it is as if they are not its pipes. And indeed, as long as they are being built away from the river, they are not its pipes. Rather, they are vessels that are under construction in order to serve as pipes for the river later on.

So too here, when Beriyah, Yetzirah and Asiyah are with Atzilut after

אצילות אחר שכבר הם בנויים – אז כל אחד לוקח מן האצילות וממשיך. אך בהבנותם כל אחד בפני עצמו, אין שייך אצילות בזה, אדרבא, הוא מתעלם, ומניח להם להיות רק גולמי כלים, שהולכים ונבנים מעט מעט, עד שנשלם כל התלוי בהם לבנינם, כדי שאחר כך יהיו לצינורות אליו.

ועל כן עתה שהוצרך לעשות דברים התלויים במציאותם, דהיינו הוצאת הרע, והחזרת הקלקולים תיקון כנ"ל, הנה האצילות נתעלם מזה הדבר, כי אינו שייך בו. ונשארו העולמות הם לבדם, שהולכים להתברר ולהתקן. שאין לאצילות חלק ונחלה בהוצאות הרע כלל, אלא אורו ימשך דרך בי"ע, כשיהיו מתוקנים לצינורות לו:

ד. ואז היו שולטים הלבושים בפני עצמם, כי אז אין להם להחשב לרגלים לו, אלא מרגלים שהיו – נשארו עולמות בפני עצמם:

חלק ב:

א. וזה נקרא להם נפילה, אף על פי שהתפשטות כסדר הוא, שיהיו בי"ע בתחלה לבושי

having already been built, each one then receives from Atzilut so as to channel its influence outwards. However, during the process of their actual construction in themselves, Atzilut is of no relevance. On the contrary, Atzilut is concealed, leaving them as unfinished vessels that are built successively, little by little, until everything depending on their structure is complete, so that they may afterwards serve as channels for Atzilut.

Accordingly, now that it was necessary to produce the things that depended on their existence -- i.e. to bring forth evil so as afterwards to restore what was damaged to a state of repair, as discussed above -- Atzilut was concealed from this process, since it had no connection with it. These worlds thus remained alone on their own as part of the process of becoming steadily more defined on the way to their rectification. For Atzilut has no part or share whatever in the production of evil, and its light can only be drawn down by way of Beriyah, Yetzirah and Asiyah when they are rectified to serve as its channels.

...and then the garments ruled by themselves. During that time, they cannot be considered as the feet of Atzilut, and instead of being the feet as they had been, they were left as worlds on their own.

Part 2:

This is called a fall for them... Although the orderly array of the worlds (in their rectified state) entails that Beriyah, Yetzirah and Asiyah should initially be garments of Atzilut

אצילות – אחר כך עולמות בפני עצמם. אך בנידן דידן אינו כך, אלא נקרא נפילה, והיינו מיתת המלכים, וכדלקמן:

ב. כי היו נופלים ממה שהיו נכללים באצילות בסוד לבושיו, ושולטים בפני עצמם, סדר התפשטות הוא – שהאצילות נשאר, והלבושים הם מתפשטים, דהיינו שניתן להם שליטה לכל אחד, להמשיך מן האצילות חלקו, כנ"ל. אך כאן נתעלם האצילות, ואין הלבושים ממשיכים ממנו בסדר הנ"ל. אלא אדרבא, נפילה הוא להם, שלא הם נתפשטו, אלא אצילות הוא שנסתלק. ואז מה שהיו הם רגלי ולבושי האצילות – נשארים עולמות בי"ע בפני עצמם, יען חסר מהם הגוף שהיו מלבישים.

ונמצא שבסדר ההשתלשלות, בבחינה אחת הם לבושים, ואחר כך הם נבחנים בבחינה אחרת בזמן שליטתם, והם עולמות. [נ"א, אבל אעפ"כ שתי הבחינות צודקות בהם בכל פעם], אך כאן אותה הבחינה עצמה שהיתה בסוד הלבושים – נשארה עולמות, שחסר מהם בחינת היותם לבושים, יען חסר מהם הגוף המתלבש, כמ"ש. ואין זה

and afterwards worlds in themselves, nevertheless, the process we are discussing was not like this. Rather, it is called a fall -- i.e. the death of the kings.

...for they had fallen from having been included in Atzilut as its garments and were now ruling by themselves... The order in which they spread forth (after the Tikkun) is that Atzilut remains, while it is the garments that extend in the sense that control is given to each one of them to draw its share from Atzilut, as stated above. Here, however, Atzilut is concealed, and the garments do not channel its influence in an orderly way. Rather, it is a fall for them because it was not that they spread forth but rather that Atzilut departed. After having previously been the feet and garments of Atzilut, they were then left as the worlds of Beriyah, Yetzirah and Asiyah on their own, since they lacked the body which they had been clothing.

Thus in the order in which things developed, they are garments in one aspect, but afterwards, during their period of rule, they are considered in a different category and then they are "worlds". However, here it is the very aspect that was previously in the category of garments that remains as worlds, since they lack the aspect of being garments inasmuch as they lack the body that is being clothed, as stated above. And this is only because they now need to be built in order to be able afterwards to serve as garments to Atzilut in this way, and then they will serve in their proper function.

אלא שהם צריכים עתה להבנות,
כדי להיות אחר כך על דרך זה
לבושים לאצילות, ואז יהיו
בפעולתם הראוי להם.

וכן תבין שאין דומה שליטתם
זאת לשליטה שיש להם כשהם
מתוקנים עם האצילות. כי
בשליטה שיש להם כשהם
מתוקנים עם האצילות – הוא
ששולטים להמשיך אורות
האצילות לתחתונים. אבל
שליטה זאת אינה כך, אלא שהם
שולטים בסוד החלקים שלהם
ממש, בלא שייכות עם האצילות
כלל. אלא שהם שולטים בסוד
חלקיהם ממש – לגלות כחותיהם
ופעולותיהם הפרטיות בבחינת
בנינם, כדי להוציא עניני הרע
הבלועים בין הכחות האלה:

ג. ולא בסידור ותיקון, אלא
בקלקול, זה השבירה שאנחנו
מזכירים. כי יש נפילה, ויש
שבירה. נפילה – ר"ל שנפלו
ממדרגה עליונה לתחתונה כנ"ל,
ושבירה הוא שלא היו שולטים
בסידור חלקיהם כראוי, אלא
אדרבא, באותם הקלקולים
שגורם הרע כשהוא שולט. כי
כבר שמעת שהשבירה היתה
שליטת כחות ההפסד, שהיו
מפסידים אותם, ונעשו בכל מיני

You must likewise understand that their rule now cannot be compared to the rule they have when they are rectified with Atzilut. For when they are rectified with Atzilut, the purpose of their rule is to channel the lights of Atzilut to the lower realms and beings. But their rule (in Nekudim) is not like this, for they then rule with parts of their own, and they have no connection with Atzilut at all. (The vessels are then cut off from the lights remaining in Atzilut.) They actually rule with parts of their own -- revealing their individual powers and functions as they are when built, in order to bring forth the various aspects of evil swallowed up among these powers...

...not in a state of order and repair but in one of damage and destruction... This is the breaking we speak about, because falling and breaking are two different things. When we speak of falling, it means that they fell from their high level to a lower level. When we speak about breaking, it means that they did not rule with an orderly balance of their various different parts, but rather in a destructive way, generating all the different kinds of damage that evil causes when it rules. For as you have already heard, the breaking of the vessels means that the powers of destruction took control, damaging them and causing all the different kinds of damage and evil that can

קלקולים, בכל מיני רעות
שיכולים להיות בעולם. והם הם
למעלה כל מיני פגמים וקלקולים
שיכולים להמצא באורות
העליונים. שהרי זה הוא שיעור
כל ההפסדים, כי מה שלא שיער
מתחלה – לא היה יכול להיות
אחר כך:

ד. ריקים מן האורות שנתרחקו
מהם, גם זה חסרון גורם להם כח
לעשות הפעולה הנרצית בהם
בשבירתם זאת. והיינו כי האור
הוא בסוד היחוד המחזיר כל
הרע לטוב. אך בכאן הכוונה
היתה להוציא הרע בבחינת רע.
והנה בזה מוסיפים כח הכלים
האלה, לעשות פעולה, במה
שנתרחק מהם האור, ושהם
יורדים עזובים ממנו, שאז רצה
לומר שאינם מתנהגים על פיו,
אלא אדרבא, מהעלמו הגדול
נמשך הענין הזה של השבירה.
ואז הם נותנים כל מגמת פניהם
להוציא הרע, וכדלקמן. ולא היה
באמת מעשה מעלים השלמות
כזה – שהאור מאם אפילו ליכנס
כלל בענין הכלי. ואז נשאר הכלי
שולט רק בבחינת הדין הקשה:

ה. ואז היו פונים תמיד לתת
מקום לרע לצאת ולהמצא, כי
ביון שנתרחקו מן ענין השלמות

exist in the world. On the upper level,
these are all the different kinds of
flaws and damage that can exist in
the supernal lights. For the vessels in
their broken state constitute the
measure of all the different kinds of
damage that can exist, because what
was not calculated at the outset could
not come into being afterwards.

**...empty of all the lights that had
distanced themselves from them.**
This very deficiency also gives them
the power to perform their intended
function in this broken state. For the
light is the mystery of the unity that
turns all evil to good. Here, however,
the intention was to produce evil as
such, and what gives added power to
these vessels to carry out this
function is precisely the fact that the
light distances itself from them so
that they descend bereft of light. This
means that in this phase they are not
governed by the light. On the
contrary, it is precisely from the
intense concealment of the light that
this fragmentation derives. They then
direct themselves entirely to the
purpose of bringing forth evil. And in truth
nothing caused such a concealment of
perfection as the fact that the light
disdained even to enter into the
vessel. The vessel was then left ruling
only in its aspect of harsh judgment.

**In this state they were all the
time intent on providing a place
for evil to emerge and exist...** For
since they were now completely
distanced from perfection, they were

הרחק גמור. אז נשארו פונים רק לענין זה, והיו כל הדברים רק לזה:

ו. כדי שיתוקן לבסוף, עם כל זה לא היתה הכוונה לעשות רק רע, אבל הכוונה התכליתית הרחוקה עם כל זה היתה רק לתיקון. וכן תראה שלא עזב על כל פנים האור מהאיר מרחוק אל הכלים. אפילו כשלא האיר עוד, שאז נעשית הנפילה – נפילה גדולה, על כל פנים היו הרפ"ח ניצוצין שירדו עם הכלים. כי הכוונה סוף סוף היא רק, אדרבא, לעשות מן הקלקול הגדול הזה – תיקון גמור שלם לגמרי:

פתח מז

מהלך תיקון הכלים מהרע:

כשרצה המאציל ית"ש לתקן עניני הלבושים האלה, היה מברר מדרגותיהם אחת אחת, שלא תהיינה פונות אל הרע, אלא יחזרו פניהם להסתלק ממנו. ואז כל מדרגה היתה מניחה ענין הוצאת הרע למדרגה שלמטה ממנה. ונמצא, שהיה לה חלק בזה, רק שהיתה מסתלקת ומתנקית ממנו. ואז היא היתה ראויה לקבל אור. וכן כל מדרגה למדרגה שתחתיה, עד שנתבררו כל המדרגות של אבי"ע. כמו

left intent only on producing evil, and everything was directed to this purpose alone.

...in order that it should be rectified in the end. Nevertheless the intention was not merely to produce evil, for the ultimate distant intention was only for the sake of repair. Accordingly, you will see that in any event the light did not altogether cease shining from afar to the vessels. Even when it did not shine at all, which is when the fall came about -- a great fall -- nevertheless there were the 288 sparks that descended with the vessels. For on the contrary, the final and ultimate intention was only to turn this great destruction into a total, perfect repair.

Opening 47

The repair of the vessels from evil, albeit incomplete

When the Emanator, blessed be He, wanted to rectify these garments, He selected and cleansed their various levels, one by one, so that instead of being directed towards evil they would turn around to get away from it. Each level in turn then left the task of producing evil to the level below it. The upper level thus had a share in this, except that it was in the process of getting away and being cleansed of it, and it was then fit to receive light. The same happened on each successive level in relation to the level below it, until all the levels of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah were cleansed, as they are now, and they then left the task of

שהם עתה. והניחו ענין הוצאת הרע אל המדרגה התחתונה שבכל המדרגות – במלכות דעשיה. ואז הוכנו כולם לקבל את האור, חוץ מזאת האחרונה, באשר שאין לאור להתפשט אלא בכלי שנוקה מן הרע.

וכל זה נקרא רק תיקון הלבושים של הנקודים, שכמו שהיו הכלים מתוקנים – כך היה האור הולך ונכנס בהם. וכל כלי שהוא רחוק יותר במדרגתו מענין הרע – ראוי לאור יותר גדול. אך האצילות הראשונה לא חזר ונתגלה, כי זה לא נקרא תיקון שלם של אלה הלבושים כל זמן שיש מדרגה זאת האחרונה כך – פונה להוציא הרע, וריקה מן האור בשבילו:

מי שחפץ להבין ענין אחד היטיב, צריך שיקבל מתחלה ציור אחד מספיק מכללות הענין ההוא מן הראש ועד הסוף, אחר כך ילך לפרטים. והטעם לזה פשוט, תחלת המחשבה סוף המעשה, וכל המעשים הראשונים נעשים על פי המחשבה המכוונת למה שבא אחרי המעשה ההוא. אם כן אי אפשר להבין המעשים הראשונים ההם, על מה הם באים, אלא בידעת מה שבא

producing evil to the lowest of all levels, that of Malchut of Asiyah. They were then all ready to receive the light except for this last level, because the light can only spread in a vessel that is cleansed of evil.

All this is called only the repair of the garments of Nekudim. To the extent that the vessels were repaired, so the light would successively enter into them. The more remote the level of a given vessel from anything that has to do with evil, the greater the light it was fit to receive. However, the first Atzilut was not revealed again, for the repair of all these garments cannot be called complete as long as this lowest level is still directed to the production of evil and devoid of the light because of it.

When a person wants to attain a good understanding of a given subject, he should start by gaining a sufficient overall picture of the entire subject from beginning to end and then go into the details. The reason for this is simple: the end goal of the completed project is present in the mind from the very outset, and all the early stages in the execution of the project are carried out in accordance with the initial intention, which is directed to what is to come later. If so, it is impossible to understand those initial stages and their purpose except through knowing what comes after them, since their purpose is to lead to what follows after them. This applies to every stage until the execution of

אחריהם, כיון שהכוונה בהם למה שיבוא אחריהם. וכן עד סוף כל המעשים, שהרי הכל נעשה בעבור הסוף.

והנה תנאי המעשים הם לפי מה שמכוון בהם, אך מה שמכוון בהם הוא מה שבא אחריהם. וסוף המכוון הוא המעשה שיבוא בסוף הכל. אם כן מי שירצה להבין עניני המעשים הקודמים – צריך שידע בתחלה הילוכם עד הסוף, ואחר כך יחזור לפרטיהם. ואז לא יצטרך להיות תלוי ועומד בהבנת פרטי הראשונים עד הגיעו לסוף. אלא כשכבר ידוע לו ההילוך, כל פרט ופרט יבינהו במקומו.

ועל כן עכשיו שהתחלנו לפרש ענין הלבושים, איך שניתן להם שליטה בפני עצמם כדי שיוציאו הרע מהם, ואחר כך יהיו ראויים להתחבר בהם האור, הנה צריך לפרש בכלל כל הילוך ענינם עד הסוף – שבאים לתיקון. ואחר כך יובנו כל הפרטים שנדבר בהם במעשים הקודמים לזה הסוף:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כשרצה המאציל ית"ש וכו', והוא ענין תיקון חזרת הכלים לקבל אורם. ח"ב, וכל זה נקרא וכו',

the project is complete, for everything is done for the sake of the end goal.

We thus see that the various actions performed are governed by what is intended through them. Yet what is intended through them is what comes after them: the final goal is the finished work that will come at the end of everything. If so, someone who wants to understand the purpose of the earlier actions must first understand the general direction until the end. Then afterwards he can go back to investigate the details. This way he will not have to remain in suspense until the end while seeking to understand the details of the early stages. When he already has a grasp of the overall direction, he will be able to understand each successive detail in its place.

Accordingly, having begun discussing the "garments" and how they were given independent control so as to bring out the evil from them in order that they would afterwards be fit for the light to join with them, we must first explain the overall direction until the end, when things will come to a state of repair. By explaining this first, all the details we will be discussing later in connection with the initial stages will be understandable in the light of the end goal.

The proposition consists of two parts:

Part 1: When the Emanator, blessed be His Name, wanted...

This explains the repair whereby the vessels could again receive their light.

Part 2: And all this is called... This explains that all this is only the

והוא שכל זה הוא רק ענין
[תיקון] הלבושים, ולא תשלום

התיקון:

חלק א:

א. כשרצה המאציל ית"ש לתקן
עניני הלבושים האלה, והיינו כי
היו המלכים שבורים כל כך זמן
כמו שנותנים כחות הרע
שנתגלה מהם. ופירוש זה הדבר,
הנה ישראל ירדו בגלות, יש להם
לעמוד כל כך זמן כמו כל כך
מדרגות שיש ברע השולט
עליהם. כך אלה המלכים היו
עומדים בחורבן כל כך זמן,
והיינו כל כך מדרגות כמו שנותן
חלקי הרע. ואחר כך יתגלה
הרצון העליון ויתקן בסוד היחוד,
כאמור למעלה. כי הרע, אדרבא,
הולך ומתגבר בכל יום, אלא
שהרצון העליון ישים קץ בסוף
הכל.

והנה שורש כל זה הוא ענין
המלכים האלה. על כן ירדו
ונשברו, ועמדו שבורים לפי ענין
הרע שהיה הולך ומתגבר
במדרגותיו. וכשרצה הרצון
העליון – שם קץ לזה הדבר,
וחזר ותקנם. וזה עצמו זמן עמידת
ישראל בגלות וגאולתם. והיינו
כי הרע אינו מתקיים אלא עד
שישלימו כחות הספירות, שהם

process of the rectification of the
garments, but not the complete
repair.

Part 1:

When the Emanator, blessed be He, wanted to rectify these garments... For the primordial kings remained broken for just as long as it took to let the powers of evil be revealed from them. To explain this more fully: Israel went down into exile and must remain there for as long as it takes for all the levels that exist in the evil which rules over them to unfold (until the people of Israel are rectified through suffering or until they overcome all the tests to their faith, such as idolatry, philosophy, secularism, etc.). In a similar way, these kings remained in their state of destruction for just as long a time -- i.e. on just as many levels -- as were required to produce the different divisions of evil. Then afterwards, the Supreme Will will be revealed and will repair everything through the mystery of unity, as explained above. For we see that evil is getting stronger every day, but the Supreme Will will put a stop to it in the end.

Now the root of all this lies in the primordial kings, and this is why they went down and broke, remaining broken in proportion to the increasing power of evil on its various levels. However, when the Supreme Will so desired, He put an end to this and repaired them again. In the same way, the people of Israel remain in exile for a given length of time, which is followed by their redemption. This is because the evil only exists until the powers of the Sefirot -- the powers of the Likeness of Adam -- complete their mission. For the

כחות דמות אדם, לעשות את שלהם. כי הלא הכוונה כבר נתפרשה למעלה שהקב"ה רצה להראות, שמה שכנגד כל כח של הספירות – יכולה הס"א לקטרג. אך כנגד כח היחוד השולט לא יכלה לעמוד אפילו רגע אחד, וזהו גילוי יחודו, כמפורש למעלה.

וזה מה שנעשה במלכים האלה, כי הניח כל הכחות התלויים בדמות אדם – שכנגדם יהיה הרע שולט, והם כל כך מדרגות של רע שכנגד כחות האלה, ועל כן לא היה מגלה יחודו. וכך היו הולכים הדברים תמיד, אדרבא, הרע הולך ומתחזק יותר. אך כשנשלמו אלה הכחות של הספירות – אז גלה רצונו, ורצה בבח שליטתו לתקן הכל.

והנה מאז והלאה הוקבעו כחות של הרע, כי כבר נתגלו, והיינו כנגד כל מה שהיה כח בספירות – כך יצאו כחות של הרע. ואחר כך נתגלה הרצון. וכן הוא עתה להיות הס"א שולטת בכל מדרגותיה, והם הם כנגד מדרגות הספירות. אך הרצון כבר נקבע להגלות בסוף מדרגות אלה, והוא יום הגאולה:

ב. היה מברר מדרגותיהם אחת

intention was as explained earlier: the Holy One, blessed be He, wanted to show that while the Other Side has the power to raise a challenge against the entire power of the Sefirot, it cannot stand for even a moment against the power of unity, which is in control, and this is the revelation of His unity, as explained above (see Opening 30, end).

And this is what was accomplished through these kings. For He allowed evil to hold sway against all the powers that depend on the Likeness of Man -- the number of levels of evil corresponds exactly to the number of these powers -- and accordingly He did not then reveal His unity. Things continued going the same way, and indeed the evil became ever stronger. But when these powers of the Sefirot were completed, He then revealed His will, wanting to rectify everything through the power of His rule.

From that point on (after the emergence of the primordial kings) the powers of evil were instituted, having already been revealed. Against every power in the Sefirot, there emerged corresponding powers of evil. Then afterwards the will (of unity) becomes revealed. So it is now, inasmuch as the Other Side holds sway on all its levels, which correspond directly to the levels of the Sefirot. However, the will is already fixed to be revealed at the end of these levels, and this is the day of redemption.

...He selected and cleansed their various levels, one by one, so that

אחת, שלא תהיינה פונות אל הרע, כי בתחלה היה בחק המדרגות הוצאת הרע, והם הם שיעורי הנמצאים בלתי מתוקנים, שכך יצאו אחר כך אפילו למטה, והיינו, "והארץ היתה תהו ובהו". כי בתחלה נבראת, ואחר כך נחרבה. והיינו נבראת מלאה מן הרע, עד שיצא הרע שבה והחריב אותה עצמה, שלא היה מניח לשום בריה מציאות. אחר כך, "ויאמר אלקים יהי אור", והתחילו להתברר הנבראים אחד אחד.

ועם כל זה לא עבר הרע מן העולם, אלא שהנברא לא היה הוא עצמו מלא רע, אלא היה מבורר מן הרע, ומכוון עצמו להסתלק ולהנצל ממנו, והרע היה נשאר כפוי ונשפל. אלא שלפי שלא היה מתוקן לגמרי הנמצא ההוא, יוכל אותו הרע לחזור ולהתגבר ולהחריבו, אך לא יהיה דבר מוכרח זה הענין כמו שהיה מתחלה. כי מתחלה היה הרע כבר מוכן ועומד להתגבר, ועכשיו אדרבא, הוא משוקע ועומד להיות שוקט במקומו, אלא שיוכל להתעורר. ולא עוד, אלא שהחלק היותר קשה של רע שהיה גורם

instead of being directed towards evil... For initially included in the law of these levels was the production of evil, i.e. the measures of the creations when in a state of disrepair, for this is the state in which the creations later came forth down below too, as it is written: "And the earth was desolate and void" (Genesis 1:2). First it was created and afterwards destroyed. In other words, it was created full of evil, until the evil in it came forth and actually destroyed it by not allowing anything to exist. Afterwards -- "And God said, Let there be light" (*ibid.* 3). This was when the creations started being sifted and cleansed one by one.

Nevertheless, evil did not disappear from the world. However, each individual creation was not itself full of evil but rather, it was cleansed of the evil and was trying to get away and escape it, leaving evil subdued and humiliated. Yet since that creation was not completely repaired, the same evil could still come back and attack and destroy it. However, this was not inevitable in the way it had been at first. For at first the evil was ready and waiting to attack, whereas now it remains sunk down quietly in its place, except that it could still be aroused. More than that, the hardest part of the evil, which caused the initial attack, is no more. For initially, not only did all the creations contain great evil but also, the various parts were not arranged in a way that would allow order to come about in actuality, and this itself was a great evil.

התגברות הראשונה – אינו עוד.
פירוש – כי הנה בתחלה – לא
די שהיה בכל הנמצאים רע
גדול, אלא שלא היו החלקים
מסודרים בדרך שיוכל אותו סדר
לצאת לפועל, וזה עצמו הוא רע
גדול.

והנה אחר כך נעשו הדברים
בהדרגה, כי נסדרו הדברים
בדרך אחר, וניתן מציאות חדש
לנבראים עצמם, יותר נבחר
ומתוקן, שמה שהמציאות
הראשון לבדו היה גורם כל זה
החורבן, מציאות השני הזה אינו
גורם זה. ולא די זה, אלא
שבהיות גם המציאות הראשון
עמו – הוא עצמו נסדר בסדר,
מה שלא היה לו מתחלה, עד
שגורם לו שלא יהיו החלקים
הרעים כך עומדים לצאת, אלא
משוקעים במקומם. והרי אבד
החלק הקשה, שהוא חסרון
הסדר, כי הרי הסדר ניתן. ואז
הרע אינו עומד להתגבר עוד
תגבורת כל כך גדול. אדרבא,
עומק הכוונה הולך לעשות
שאותם החלקים שנשארו,
יתהפכו סוף סוף לטובה.

והנה כל זה הוא למטה, ושורש
כל זה הוא למעלה. כי שיעור
הנמצאים הוא הוא ההנהגה.

Afterwards, however, things were made in a graded order, for things were arranged in a different way and a new, improved and better repaired mode of existence was given to the creations themselves. For while the first mode of existence (BaN) alone was the cause of this entire destruction, the second mode of existence (MaH) did not cause this. More than this, since the first mode of existence was also with it, this first mode itself became organized in an order which it did not have at first, so that instead of the evil parts waiting to come out, they remain sunk inactive in their place. Thus the hard part -- the lack of order -- was gone, because order was introduced (through the ordering of the Sefirot in balanced columns and the construction of the Partzufim). Evil no longer stood ready to attack with such great power. On the contrary, the deepest intention was directed to making the remaining parts turn to good in the end.

Now all of this manifests itself down below, but the root of it all lies above. For the measure of all that exists is the governmental order. Initially the Sefirot were laws of government

ובתחלה היו הספירות חוקים של ההנהגה, כוללים בהם ענין הרע להוציאו לפועל, כדי שאחר כך בתיקונו יגלה היחוד. ועל כן כל מדרגה בפרט, בזמן הנפילה, שניתן ללבושים שליטתם, היתה הכוונה בהם להוציא הרע. ועל כן חסר מהם השלמות לגמרי, שהוא המבטל הרע, כדי שיוציאו הרע. והנה הוציאו אותו, והיה גורם להם עצמם חורבן, והיינו שלא היו הכחות הטובים שבהם אלא בדרך שלילה, והכחות של ההפסד הם השולמים.

אחר כך שיערה המחשבה העליונה הנמצאים היוצאים מן החורבן, והוא ההוויות יוצאות מן ההפסד, ונתן להם מציאות, לכל הויה בפני עצמה. ואין הכוונה עוד עתה להוציא הרע, אלא אדרבא, לצאת מן הרע, בסוד היחוד העליון, שאף על פי שהיה הרע – יבוא התיקון, והיינו גילוי השלמות שנתעלם בראשונה. אך לא נתגלה כל השלמות בבת אחת, שלא ישאר עוד רע בעולם, אלא מעט מעט. הנה התחילו להמצא הנמצאים שהרע היה מחריב אותם, ולא החריבם עוד הרע כבראשונה. אלא שלא נקבע מציאותם לגמרי, כי יכול

which included in them the production of evil as an actual reality so that afterwards, through its repair, God's unity would be revealed. Accordingly the intention in each individual level at the time of the fall, when control was given over to the garments, was to produce evil. They therefore still lacked the complete perfection that nullifies evil, because the intention was precisely that they should produce evil. And after having produced it, the evil itself was causing their own destruction in the sense that the good powers within them existed only in the mode of negation, powerless to function, while it was the powers of destruction that held sway.

Afterwards the Supreme Mind calculated the measure of the creations as they are when they emerge from the state of ruin, this measure being the forces of creation (הויות, *havayot*) that emerge out of the destruction, and He gave them existence, each one by itself. The intention now was no longer to produce evil but quite the opposite, to depart from evil through the mystery of the Supreme Unity, whereby even though evil exists (since it serves to reveal the unity), the repair will come, this being the revelation of the unity that was concealed at first. However, not all the perfection was revealed at one time since this would have left no more evil in the world. Rather, the perfection was revealed little by little. Thus the creations which evil had been destroying began to endure, and the evil no longer destroyed them as at first. However, their existence was not entirely fixed, because evil can still attack and damage them.

עוד הרע להתגבר עליהם ולהחריבם.

אבל תבין ההפרש הגדול שיש בין מצבם הראשון ובין מצבם זה. שבראשונה היו מדרגות שכוונתם להוציא הרע. והיה נקרא שהענין היה בהם עצמם בכל חלק וחלק, שכל חלק וחלק היה לו להוציא הרע שכנגדו. אך עתה כל מדרגה שהיתה נתקנת, ר"ל שהיתה יוצאה מענין הזה של הוצאת הרע, אדרבא, עומדת ליתקן מן הקלקול שהיה הרע גורם לה, אלא שלא עבר הרע מן העולם כנ"ל. ואם כן נמצא שהיה הרע עומד יכול לקלקל המדרגה ההיא, כי לא נקבע ענינה בשלמות לגמרי, שיוכל לשלוט ולהתקיים לעולם. אך נקרא שהרע חוץ מהם, פירוש – חוץ מענינם. והיינו, כי הנה עתה המדרגות מתבררות מן הרע, ענינם היפך ענין הרע, יען ענינם עתה התיקון, ולא הקלקול כמו שהיה מתחלה, שהיה אדרבא, בענינם להוציא הקלקול כנ"ל. אלא שכיון שיש הרע בעולם, ר"ל שאין ענינם נמלט מן הקלקול, שיכול לבוא עליהם ממקום אחר, אך לא שהם סיבה לו, על כן נאמר שהרע חוץ מהם.

Understand the great difference between their initial state and this one. Initially, they were levels intended to produce evil, and it could be said that this purpose permeated every single part of them, because each part had to produce its corresponding evil. Now, however, as each level was repaired -- in the sense of emerging from this task of producing evil -- it stood to be rectified of the damage caused to it by the evil, except that evil did not disappear from the world, as stated above. If so, it means that evil remained able to damage that level since it was not yet fully and completely established so as to be able to rule and endure for ever. Nevertheless, we say that the evil was *outside* them in the sense of being outside of and separate from their mission. For now, the various levels that were sifted out and cleansed of the evil had a purpose opposite to that of evil, since now their mission was that of repair and not of destruction as it had been at first, when their function was rather to cause the destruction we spoke about above. However, since evil exists in the world -- which means they are not immune to destruction, which may come upon them from elsewhere, though not that they themselves cause it -- we may therefore say that evil is outside them.

ונמצא שהבירור שהיה נעשה, היה – שהיתה מדרגה אחת יוצאת מתוך החורבן, שהיה מחריב אותה, והיתה נקבעת חק בהנהגה – שאין עוד ענינה להוציא הרע כלל, אלא אדרבא, תיקון, אחר שכבר היה הרע וקלקל, וכדלקמן:

ג. אלא יחזרו פניהם להסתלק ממנו, שאף על פי שמצד טבעם היה להוציאו, הנה עתה הם שמים עצמם להתקן בדרך היחוד, ומסתלקים מענין זה. והוא גילוי השלמות שזכרתי למעלה, שזהו כל ענין התיקון של הספירות. שכיון שנתגלה בהדרגה, גם תיקון הספירות הולך בהדרגה, פירוש – עתה הם חזרו לדרך היחוד להתקן. אך הרע לא נתבטל. והאמת, מה שהרע לא נתבטל – לפי שלא כל הספירות נתקנו לגמרי בדרך זה, אלא נשארה מלכות, כדלקמן. וזה ודאי, שאם היו כל הספירות נתקנות לגמרי – הנה לא היה מציאות לרע כלל.

אך נמצאת למד שכל תיקון הספירות הוא רק גילוי השלמות, שאז נהפכות המדרגות לדרך היחוד, ונמצאו מסתלקים מענין הוצאות הרע, והרע הוא רק חוץ

Thus the process of selection and cleansing that took place was such that as each individual level would emerge from the destruction that had engulfed it, it became fixed as a law in the governmental order whose purpose was no longer to produce evil at all but on the contrary, to contribute to the repair now that evil and destruction already existed. And thus:

...they would turn around to get away from it. For even though it had been in their nature to produce it, they were now intent on being repaired through the path of unity and leaving the previous mission behind. And this is the revelation of the perfection that I mentioned above, which constitutes the entire repair of the Sefirot. For since it is revealed gradually, the repair of the Sefirot likewise proceeds gradually. This means that they now returned to the path of unity in order to be repaired, but evil was not nullified. And the truth is that the reason why evil was not entirely nullified is because not all the Sefirot were repaired completely in this way, for Malchut remained, as will be discussed below. Certainly, if all the Sefirot had been completely rectified, evil would have had no existence whatever.

You thus learn that the entire repair of the Sefirot is none other than the revelation of the perfection, when the levels change over to the path of unity, thereby departing from the mission of producing evil. Evil then exists only outside them, for it remains functional only on the level

מהם, כי הוא רק ענין באותה המדרגה שלא נתקנה כך, וכדלקמן:

ד. ואז כל מדרגה היתה מניחה ענין הוצאת הרע למדרגה שלמטה ממנה, בתחלה היו המדרגות כולם פונות להוציא הרע, וכולם נחרבו. והנה נחשוב עתה כללות כל הנחרב – כללות אחד, והמדרגות יוצאות מתוך הכללות הזה, אחד אחד. והנה כל מדרגה שיוצאה מן הכלל, להיות נקבעת חק בהנהגה – הרי ענינה הטוב נקבע. אך ענין הרע שיצא ממנה אינו מתבטל עתה. וזה, כי לא הגיע גילוי השלמות, אלא לקבוע הנהגה אחת שתצא מן הרע, אך לא שתבטל הרע.

ואמנם אין דבר בלא שורש, ואם אנו אומרים שהרע אינו מתבטל, מאין הוא מתקיים? אך הענין הוא, כל מדרגה היתה מתחלה מוציאה הרע, וכשנעשה הבירור – נברר לחק בהנהגה מה שיוצא מן הענין ההוא. ועם כל זה נשאר איזה שורש לרע מצד המדרגה ההיא עצמה, כי לא נגלה השלמות לגמרי עדיין, אלא שאותו השורש לא נחשב עוד למדרגה הנתקנת כלל. כי המדרגה הנתקנת היא חק אחד

not yet repaired in this way, as the proposition goes on to state:

Each level in turn then left the task of producing evil to the level below it. Initially all the levels were intent on producing evil, and all of them were destroyed. We will now think of the entirety of all that was destroyed as one whole, with the levels coming forth out of this totality one by one. Now as each level emerged from the totality to be established as a law in the governmental order, its good purpose was fixed. However, the evil purpose that had left it was not now negated. This is because the revelation of the perfection had come only to fix one governmental law and allow it come forth from the evil, but not in order that evil should be nullified.

However, there is nothing that does not have a root, and if we are saying that evil was not nullified, where did it get the power to endure? The answer is that each level was initially engaged in the production of evil, and when the process of selection and cleansing took place, whatever departed from that purpose was picked out as a law in the governmental order. Even so, some root for evil remained because of that very level itself, for as yet the perfection was not completely revealed, except that this root was no longer considered to be at all related to the rectified level. For the latter is a single law established in the mode of repair, to which that part bears no relation, and therefore that root remains outside together with the rest

נקבע לפי התיקון, ואין שייכות לאותו החלק בזה. ועל כן נשאר אותו הענין לחוץ, עם כללות כל השאר מה שלא נכנס בבנין המדרגה הנתקנת.

ואחר כך יצאה מדרגה אחרת תחתיה, ונתקנה בדרך זה, והניחה השורש של קיום הרע שלה, וכן השורש של המדרגה הראשונה, עם כללות כל השאר. אמנם כשבאה להתברר המדרגה השניה מן הכללות, הנה בכללות היה מה שלא נברר עדיין, שבו כל הרע העומד להדחות, וכן מה שנדחה מן המדרגה הראשונה. כי הרי היה הכל כמו כרי אחד שנוטלים ממנו מעט מעט, וזורקין השאר, עד שסוף סוף נברר הכל. ונמצא, שבהתברר דרך משל כתר, הניח מה שהניח ממנו, כי הוא אינו מקיים עוד הרע שלו, אלא איזה בחינה מה שנשאר עדיין, יען לא נגלה השלמות לגמרי. אך זה אינו נחשב לבחינת כתר, אלא לבחינת החכמה שעדיין לא נבררה, ויש בה מה שמוציא הרע עדיין, שם הולך גם כן שורש ענין זה. ונמצא, אפילו הרע שנדחה מן הכתר – עתה מקויים מן החכמה שבאה אחריו. וכן החכמה

of the overall totality which did not enter into the construction of the repaired level (i.e. the other levels, which had not as yet been cleansed. And since that root of evil remained, the evil -- albeit limited -- could, through sin, abecome mixed in with that level.)

Afterwards, another level emerged beneath it and was repaired in the same way, leaving in place its root for the existence of evil and likewise the root left by the previous level, together with the totality of all that remained. However, when the second level came to be cleansed and sifted out of the overall totality, this totality included not only what had not yet been cleansed, in which all the evil was waiting to be rejected, but also what had been rejected from the first level. For the overall totality was like one grainpile from which a little more is taken each time while the rest is thrown aside until at the very end everything is sorted out.

Thus when Keter, for example, was selected and cleansed, it left a certain aspect of itself behind, for it no longer sustained the evil that had come from it with the exception of some aspect that still remained inasmuch as the perfection was still not revealed completely. However, this is not considered an aspect of Keter but rather an aspect of Chochmah, which had not yet been cleansed, and which still contained something that produced evil. And this is where the root of evil that had been in Keter went. Thus even the evil rejected from Keter was now being sustained through Chochmah, which came after it. Chochmah was then similarly cleansed, and the evil was rejected from it, yet the evil was still

נבררת, והרע נדחה ממנה, ועדיין הוא מקויים, אלא הקיום של הרע נשאר לבינה שבאה אחריה, והיינו קיום הרע של הכתר וגם הרע של חכמה.

עד שסוף נשאר כל הרע למדרגה אחרונה דמלכות דעשייה, שהיא מקיימת כל הרע של הספירות העליונות גם כן, והיא ספירה אחת שגם נבררה מן החורבן, שאם לא כן לא היתה נמצאת, אך נבררה מעט, והיינו שאדרבא, היא נמצאת להעמיד הס"א כל זמן שצריך, אבל להעמידה מנוהגת מן הקדושה, בסוד, "ומלכותו בכל משלה". אך יען ענינה עדיין הוא לקיים הס"א – נקרא שלא נבררה כאחרים, וכדלקמן.

יש להקשות, אמרנו תרתי דסתרי אהדדי, כי אמרנו שהוא כמו הכרי שנוטלים אחד אחד, וזורקים השאר לכרי, ואמרנו שקיום הרע של כתר נשאר לחכמה, וכן של חכמה לבינה. והלא אין דה משל הכרי, כי הכרי הוא הכללות, ולא בהבחנת מדרגות, ובאמת כן מסתברא יותר, כי מה יש יחס לחכמה לקיים את הרע של כתר יותר מן האחרים.

sustained, except that sustaining it was now left to Binah, which came after Chochmah. This included sustaining the evil that came from Keter as well as the evil that came from Chochmah.

And so it went on from level to level, until in the end, all the evil was left to the last level of Malchut of Asiyah, which sustained all of the evil left by the higher Sefirot too. Malchut is itself a Sefirah which was also salvaged from the destruction, for if this were not so, Malchut would not exist. However, it was cleansed only a little, for on the contrary, it exists to maintain the Other Side for as long as necessary while still leaving it under the rule of holiness in accordance with the mystery contained in the verse, "And His kingship (Malchut) rules over all" (Psalms 103:19). However, since its task was still the maintenance of the Other Side, we say that it was not cleansed and purified like the others, as will be discussed further later on.

It could be objected that we have said two things that contradict each other. On the one hand we have made the comparison with a grainpile, from which a small portion is taken each time while the rest is thrown back. On the other hand, we have said that the maintenance of the evil of Keter is left to Chochmah and that of Chochmah to Binah, etc. But this is inconsistent with the metaphor of the grainpile, for the pile is an overall whole and cannot be considered as a series of levels. This, indeed, makes more sense -- for what connection does Chochmah have to the maintenance of the evil of Keter more than the others?

תשובה, האמת הוא שגם בזה הדבר יש הדרגה, פירוש – שהרע עצמו בתחלה היה לו שורש גדול, שהיה משתרש גם בכתר. אחר כך ירד מדרגה אחת, ולא נשתרש אלא מחכמה ולמטה. ואחר כך ירד ולא נשתרש אלא מבינה ולמטה. וזה מורה תיקון העולם – שאין שייד הרע אלא בחלקים התחתונים, ולא בעליונים. ועל כן אף על פי שמצד אחד נראה שנזרק הפסולת לכרי, אך האמת שהיה מגיע הדבר מיד לחכמה, ומכל שכן משם ולמטה. ובהתברר חכמה – היה מגיע רק לבינה, וכן כולם, עד שנשאר במדרגה התחתונה שזכרתי:

ה. ונמצא שהיה לה חלק בזה, כי הנה ודאי הוא שצריך שיהיה בס"א מה שמקביל לכל הספירות הקדושות. וההקבלה כך היא נעשית – שכנגד הטוב נדחה הרע לחוץ, ונעשה מדרגה אחת מן הס"א. אם כן צריך שלכל הספירות יהיה חלק בה:

ו. רק שהיתה מסתלקת ומתנקית ממנו, והיינו כי זה הוא התיקון – להסתלק מן הרע שהיה יוצא

The answer is that it is true that the maintenance of evil does indeed involve gradation -- in the sense that evil itself initially had a great root, having also been rooted in Keter, but afterwards it descended one level, and was rooted only from Chochmah and below. Then afterwards it descended even further and was rooted only from Binah and below. This shows how the world is on the way to repair, since evil has some affinity only with the lower levels but not with the higher ones. Thus although in one aspect it appears as if the waste was "thrown back into the pile", the truth is that the maintenance of evil passed immediately to Chochmah and all the more so to the levels below it. (I.e. the task of maintaining evil fell to all that remained unpurified -- in terms of the metaphor, it fell into the grainpile as a whole -- except that it still relates to Chochmah and even more so to the levels below it.) However, when Chochmah was purified, it reached only Binah, and so it was in all cases until it remained on that bottom level which I mentioned.

The upper level thus had a share in this... for the Other Side certainly must contain levels corresponding to all the holy Sefirot. This parallelism came about through the fact that the evil corresponding to the good on each level was rejected to the outside, thereby bringing one level of the Other Side into being. If so, it must be that all the Sefirot have a share in it (in order that the Other Side will have the ability to rise up against all the Sefirot).

...except that it was in the process of getting away and being cleansed of it... For this is the repair -- to escape the evil that was emerging from it.

ממנו:

ז. ואז היא היתה ראויה לקבל את האור, והיינו מה שפירשנו למעלה, שצריך בתחלה שיטהרו הכלים מהוצאת הרע – אז יקבלו האור. ועל כן כל מדרגה שהיתה מתבררת – היה האור נכנס

בתוכה:

ח. וכן כל מדרגה למדרגה שתחתיה, עד שנתבררו כל המדרגות של אבי"ע:

ט. כמו שהם עתה, אחר שנעשו מבי"ע – אבי"ע, וכדלקמן:

י. והניחו ענין הוצאת הרע אל המדרגה התחתונה שבכל המדרגות – במלכות דעשייה.

יא. ואז הוכנו כולם לקבל את האור, חוץ מזאת האחרונה, שבכולם יש האור הפנימי, ובזאת אינו. והוא מה שכתב הרב זללה"ה – שנקראת עשוק, שצריך להצילה מיד עושקה.

יב. באשר שאין לאור להתפשט אלא בכלי שנוקה מן הרע, זהו הטעם מה שביארנו למעלה לכל ענין הבירור הזה:

חלק ב:

...and it was then fit to receive light. For as explained above, first the vessels must be purified from their involvement in the production of evil, and then they can receive the light. Accordingly, as each level was sifted out and cleansed, so the light entered into it.

The same happened on each successive level in relation to the level below it, until all the levels of Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah were cleansed, as they are now... i.e. after Beriyah-Yetzirah-Asiyah turned into Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah, as will be discussed below.

...and they then left the task of producing evil to the lowest of all levels, that of Malchut of Asiyah.

They were then all ready to receive the light except for this last level... For the inner light is found in all the others, but not in this one. This was the intention of the ARI in writing that Malchut is called "robbed" or "despoiled" and must be rescued from the hands of the oppressor. (This means that the rejected waste of all the other levels remains in the Sefirah of Malchut, which has to maintain the Other Side, and in this sense the latter "oppresses" Malchut.)

...because the light can only spread in a vessel that is cleansed of evil. This is the underlying reason for this entire process of cleansing, as explained above.

Part 2:

א. וכל זה נקרא רק תיקון הלבושים של הנקודים, אף על פי שעכשיו יש אבי"ע. הנה האמת הוא שכל זה רק בי"ע של הנקודים. ונקרא כל זה ששלטו הלבושים עד שנתקנו. ועדיין לא נשלמה שליטתם, כי לא נשלמו מעשיהם עד שיהיו נשלמים כל הבירורים:

ב. שכמו שהיו הכלים מתוקנים – כך היה האור הולך ונכנס בהם, שהרי כל הענין של עשיית אבי"ע אינו אלא הנקיון של הכלים, כי מי שמתנקה יותר – מתעלה יותר, ומקבל אור יותר גדול. אך עם כל זה לא בא עדיין האור הגדול השלם, שהוא האצילות שנתעלם, כי הלבושים עצמם לא השלימו תיקונם, כדלקמן:

ג. וכל כלי שהוא רחוק יותר במדרגתו מענין הרע – ראוי לאור יותר גדול, שההדרגה נמצאת בענין הריחוק, [והוא] נמשך מהדרגה של קיום הרע, שהמדרגה התחתונה שבכל המדרגות הנה היא המקיימת את הרע כנ"ל. והמדרגה העליונה ממנה וסמוכה לה, אף על פי שאינה מקיימתו, אך על כל פנים אינה רחוקה הרבה ממנו.

All this is called only the repair of the garments of Nekudim. Even though we now have Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah (and it might appear that the garments are subsidiary to Atzilut), the truth is that all this is only Beriyah, Yetzirah and Asiyah of Nekudim, and thus we speak in terms of the garments ruling until they were repaired. Their rule has still not come to an end, for their work will only be complete when all the processes of sifting and cleansing are complete.

To the extent that the vessels were repaired, so the light would successively enter into them. For the entire process of making Atzilut, Beriyah, Yetzirah and Asiyah was a matter of cleansing the vessels. Whatever is cleaned more fully becomes more elevated and receives a greater light. However, the complete great light has still not come as yet, this being the Atzliut that was concealed. For the garments themselves have not yet completed their repair, as it goes on to say afterwards.

The more remote the level of a given vessel from anything that has to do with evil, the greater the light it was fit to receive. The gradation found in the respective distance from evil of the various different levels derives from their gradation in terms of the maintenance of evil. (The ability of any given Sefirah to receive the light depends on its distance from the level of the lowest Sefirah, which is the one that maintains the evil.) For it is the lowest level of all that maintains evil. The level immediately above it, although not responsible for maintaining that evil, is nevertheless not too far from

והעליונה יותר – רחוקה יותר.
וכנגד זה האורות גדולים בכלים
לפי נקיונם:

ד. אך האצילות הראשונה לא
חזר ונתגלה, זה מבואר בכל מה
שכתבתי למעלה, שכל זמן
שהלבושים שולטים להשלים
בנינם – אין שייכות לאצילות
שם:

ה. כי זה לא נקרא תיקון שלם
של אלה הלבושים כל זמן שיש
מדרגה זאת האחרונה כך – פונה
להוציא הרע, ענין הלבושים
בכלל לא נתקן עדיין כל זמן
שיש חלק אחד מקיים הרע. ולא
עוד, אלא כי לכל שאר המדרגות
גורמות חסרון, כי הנה נשאר
בכלים ריחוקם מן הרע. אך על
כל פנים יש להם שייכות עמה.
ועל כן לא נתגלה עתה מן
האצילות שום חלק, כי לא נשלם
הלבוש:

ו. וריקה מן האור בשבילו, הנה
זאת ראייה – שלא נשלם עדיין
תיקון זה, כי עדיין הדברים היפך
הכוונה התכליתית, שאנו רואים,
שיש מדרגה אחת שהיא ריקה
מן האור, והלא כל המדרגות
צריכים שיהיה בהם האור, שזהו
שלמותם, אלא שלא נשלמו
הדברים עדיין:

it, while the next level above is still
further away. The greatness of the
lights in the vessels corresponds to
the degree to which they have been
cleansed.

**However, the first Atzilut was not
revealed again...** It should be clear
from everything I have written above
that as long as the garments ruled in
order to complete their construction,
Atzilut had no affinity with this.

**...for the repair of all these
garments cannot be called
complete as long as this lowest
level is still directed to the
production of evil...** Overall, the
garments are still not rectified as long
as one part continues to maintain the
evil. Moreover, this causa deficiency
in all the other levels, because even
the fact that the vessels remain
distant from evil indicates that they
still have some connection with it.
(The vessels have a residual
connection with evil in the sense that
they may be nearer to or further away
from it.) For this reason no part at all
of (the first) Atzilut is now revealed,
because the garment is not complete.

**...and devoid of the light because
of it.** This is the proof that this repair
is not yet complete, for things are still
the opposite of the ultimate intention.
For we see that there is one level that
is void of light, and it is surely
necessary for all the levels to contain
the light, for this is their perfection.
This is the proof that so far things are
still not complete.

פתח מח Opening 48

תיקון המדרגה האחרונה:
תיקון מדרגה זאת האחרונה תלוי
במעשה בני אדם, שהם יגבירו
בח הקדושה, ואז לא יהיה עוד
ענין לרע כלל, אלא הכל עומד
לכבוד הבורא לבד. ואז יקרא
שנתקנו כל הלבושים תיקון
שלם, וחוזר הכל להשלים המונח
הראשון שהושם – להיות כל
הבריאה בהשוואה אחת, חק
אחד של תיקון שלם בענין גילוי
יחודו של מקום ב"ה. ואז יתגלה
האצילות של הנקודים, שהוא
המונח הזה הראשון. וישלים
ליכנס האור בכלים כולם,
והלבושים יהיו נמשכים אחר
האצילות, ויהיה הכל בתיקון
שלם.

כדי להשלים הילוך הכולל של
המ"ק, צריך לפרש גם ענין
המדרגה הזאת הנשארת
באחרונה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, תיקון
מדרגה זאת, והוא מה יהיה תיקון
זאת המדרגה. ח"ב, ואז יתגלה
וכו', הוא מה שיהיה בתיקון
המדרגה הזאת:

חלק א':

א. תיקון מדרגה זאת האחרונה
תלוי במעשה בני אדם, כי זה

*The repair of Malchut by man, through which
everything is repaired completely*

The repair of this last level depends on the actions of men, whose task is to strengthen the power of holiness. Then evil will have no further purpose at all but everything will serve only the glory of the Creator. All the garments will then be said to have been repaired completely, and everything will come back and serve to complete the first foundation that was established -- that the entire creation should be of one accord, a single law of perfect repair revealing the unity of God, blessed be He. Atzilut of Nekudim, which is this first foundation, will then be revealed. The light will complete its entry into all the vessels, and the garments will be under the influence of Atzilut, and everything will be in a state of complete repair.

To complete this general overview of the subject of the primordial kings, it is also necessary to explain the purpose of this level that was left at the end.

The proposition consists of two parts.
Part 1: The repair of this last level... This explains how this level is repaired. **Part 2: Atzilut of Nekudim...** This explains what will come about through the repair of this level.

Part 1:

The repair of this last level depends on the actions of men... For this is actually what the Supreme Mind prepared in order to provide for

ממש מה שהכונה המחשבה
העליונה לצורך השכר והעונש,
כי הוא יתב' הבדיל הרע מן
הספירות העליונות, והעברתו
לגמרי הניח ביד בני אדם, וזהו
תיקון מדרגה זאת:

ב. שהם יגבירו כח הקדושה,
שאינ צריך ענין חדש לבני אדם,
אלא די שיגבירו הם כח
הספירות הקדושות בכח
מעשיהם. והרי זה הבדל שבין
התיקון העשוי בידי שמים ובין
התיקון העשוי בידי בני האדם,
שכל מה שהיה ענין חדש –
הוצרך להעשות בידי שמים. ומה
שהוא רק הגברת התיקון
וקביעותו – זה יעשה ביד בני
אדם:

ג. ואז לא יהיה עוד ענין לרע
כלל, כי אפילו המדרגה הזאת
אינה מקיימת הרע, אלא לשיהיה
מקטרג בזמן שצריך. והנה אינו
צריך אלא בזמן שיש פגמים
וחטאים. אך כשכל הנשמות
ישלימו חוקם, הנה אין שייך עוד
רע, כי אין שייך עוד קטרוג, כיון
שאינ ראוי עוד לעונש. ועוד,
שבחירת האדם היא הנותנת
שליטה לקדושה או לס"א בעולם,
וכוונת המצוות הם לתת שליטה
לקדושה, ולהעביר הס"א שלא

the possibility of reward and
punishment. For God separated evil
from the supernal Sefirot but left its
complete removal in the hands of
men, and this is what constitutes the
repair of this level.

**...whose task is to strengthen the
power of holiness.** There is no need
for a new mission for mankind: it is
enough that they themselves should
increase the power of the holy Sefirot
through the power of their deeds. This
indeed is the difference between the
repair accomplished by the hand of
Heaven and the repair accomplished
by man, for everything that involved a
new innovation had to be brought
about by the hand of Heaven, but
what simply involved reinforcing the
repair and fixing it permanently was
to be done by the hands of men.

**Then evil will have no further
purpose at all...** For even this level
only sustains evil in order that it
should serve as a challenge during the
time when this is necessary, and it is
necessary only as long as flaws and
sins remain. However, when all the
souls will have completed their
mission, evil will have no further place
because accusation will have no
further relevance since it will no
longer be proper to punish. (When
there are no sins, there is no
accusation and therefore nothing to
nourish and sustain evil.) Moreover, it
is man's choice that gives control in
the world either to the holy side or to
the Other Side. The intent of the
commandments is to put holiness in
control and prevent the Other Side

תשלום. וכיון שהשלימו כבר כל חוקם, ונשלמה כל עבודתם, שבה נתנו השליטה לגמרי לקדושה, והעבירו השליטה מן הרע – אין שייך עוד רע:

ד. אלא הכל עומד לכבוד הבורא לבד, אפילו הרע שהיה, חוזר להיות לכבוד הבורא ממש, וכדלקמן:

ה. ואז יקרא שנתקנו כל הלבושים תיקון שלם, זהו תיקון הלבושים ממש, שמה שהיה בהם רע – שיהיה חוזר לטוב. ומזה נמשך מציאות החק הראשון – שיהיה הכל לכבודו של א"ם ב"ה, וזהו:

ו. וחוזר הכל להשלים המונח הראשון שהושם – להיות כל הבריאה בהשוואה אחת, כי הכוונה היא להשלים זה הענין הכללי, כי זה מה שיצא בתחלה, ועומד עדיין להשתלם, שכל הסיבובים שהיו – היו כולם להשלים תיקונו:

ז. חק אחד של תיקון שלם, זהו טעם מה שחוזר הכל אל זה הענין. אלא שזהו באמת עיקר המציאות שהמציאה המחשבה

from taking control. Since men's mission will then have been fulfilled and the service whereby they put holiness in total control and removed the power of evil will be complete, there will be no further place for evil. (Evil will be negated because there will be no need for it, since it was created to provide the possibility of repair through free will, and the repair already be complete through the strengthening of good.)

...but everything will serve only the glory of the Creator. Even the evil that once existed returns to being for the glory of the Creator, as it goes on to say.

All the garments will then be said to have been repaired completely... This is the repair of the actual garments, in the sense that what had been evil in them will turn back to good. This brings about the realization of the first law, that everything should be for the glory of Eyn Sof, blessed be He.

...and everything will come back and serve to complete the first foundation that was established -- that the entire creation should be of one accord... For the intent is to fulfill this overall purpose, for this is what came forth at the outset, and it still remains to be completed. For the purpose of all the different roundabout circuits was to complete the overall repair.

...a single law of perfect repair... This is the reason why everything comes back to this goal, but this is in truth the essence of the existence which the Supreme Mind brought forth, and this is what needs to come forth to operate in actuality, namely

העליונה, וזהו מה שצריך שיצא
לפועל, והיינו החק של התיקון
השלם:

ח. בענין גילוי יחודו של מקום
ב"ה, דהיינו כי זה תכלית
המחשבה מתחלה – לגלות יחודו
העליון, שהוא השלמות השלם,
כדי שבו יתענג הנמצאים,
כמפורש למעלה:

חלק ב:

א. ואז יתגלה האצילות של
הנקודים, שהוא המונח הזה
הראשון, כי זה האצילות – הלא
הוא התאצלות האורות, שבו כל
ההנהגה, להתענג בה הנשמות,
כמפורש למעלה. אלא שזה צריך
שיהיה לפי המצב השלם ומתוקן.
ועל כן אחר שנתקנו הלבושים,
ונתקנו כל הקלקולים – אז
נתגלה האצילות, שהוא האצלת
האורות לפי כללות המונח של
כל הנמצאים, בהיותם כולם
לכבודו של מקום ב"ה:

ב. וישלים ליכנס האור בכלים
כולם, כי האצילות הזה שאנו
מזכירים הוא בכלים של
הנקודים. וכשזה יהיה נמצא,
יכנס בו האור הפנימי בבחינת
כלי בשלמותו. וזאת היא
ההנהגה השלמה:

the law of the complete repair

...revealing the unity of God, blessed be He. For this was the ultimate goal of the plan from the outset -- to reveal His supreme unity, which is complete perfection, in order that all that exists might delight in Him, as explained above.

Part 2:

Atzilut of Nekudim, which is this first foundation, will then be revealed. For this Atzilut is none other than the emanation of the lights (their revelation and differentiation into all their details) on which the entire governmental order is based, in order that the souls may delight therein, as explained earlier. This must be in accordance with the perfect, rectified state. It is thus only after the garments are rectified and all the damage repaired that this Atzilut will be revealed. This is the emanation of the lights in accordance with the overall foundation of all that exists, which is that everything exists only for the glory of God, blessed be His name.

The light will complete its entry into all the vessels... For this Atzilut (or emanation of the lights) that we refer to applies to the vessels of the Nekudim. When the repair of the vessels will be complete, the inner light will enter fully into the vessel (all the lights, including all the details of the revelation of the unity, will enter into the vessels) and the governmental order will thus be complete.

ג. והלבושים יהיו נמשכים אחר האצילות, כי עתה מה שהיו מלבושי האצילות – כבר אמרנו שנפלו להיות עולמות בפני עצמם, לפי שחסר מהם הגוף המתלבש. ובחזרו להתגלות – יחזרו להיות לבושים לו:

ד. ויהיה הכל בתיקון שלם, כי האורות יהיו שלמים, והלבושים שלמים בבחינתם, וכל הנמצא יהיה בשלמות בלא קלקולים:

פתח מט

ענין בי"ע שנעשה אבי"ע וחזרתם לבי"ע בהתגלות אצילות הראשון:

שיהיו הכלים הלבושים האלה שורש לרע – זה אינו קלקול. כי אדרבא, זהו שלמות הבריאה לפי הכוונה בה – לגלות היחוד העליון ב"ה. אך שבתחלה היו שורש לרע, שהיה רע ממש. וצריך שזה הרע שיחזור לטוב על ידי תיקוני בני האדם, והוא עצמו יהיה לכבודו של מלך – שזכו על ידו בני האדם.

וכדי לעשות בפועל זה הדבר, הוצרך שאלה הלבושים יתנו מקום לו להמצא, וזה על ידי הבירור וההדרגה שנעשה בהם, עד שנשארה המדרגה האחרונה של מלכות דעשייה לבדה

...and the garments will be under the influence of Atzilut... For as already explained, at present what were once the garments of Atzilut are in a state of having fallen to become worlds in themselves, since the body that was clothed in them is absent. But when the first Atzilut again becomes revealed, they will all go back to being its garments.

...and everything will be in a state of complete repair. For the lights will be complete, and the garments will be complete, fulfilling their proper function, and all that exists will be complete with no flaws.

Opening 49

The production of evil and its future return to good. Beriyah-Yetzirah-Asiyah became Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah but will later turn back into Beriyah-Yetzirah-Asiyah.

That these vessels or garments should be the root of evil is not in itself an impairment, for on the contrary, this is the perfection of the creation according to the underlying intention -- to reveal the supreme unity of God, blessed be He. However, at first they were the root of evil -- which was actual evil. This evil must be turned back to good through the repairs carried out by men, and it will itself be to the glory of the King that men thereby attained merit.

In order to accomplish this in actuality, it was necessary for these garments to provide a place for it to come into being. This was through the selection and gradation that took place among them, until only the very last level of Malchut of Asiyah was left to produce it, and Beriyah-Yetzirah-

להוציא אותו, ונעשה מבי"ע – אבי"ע. וכשכבר ניתקן וחזר לטוב – חוזרים הדברים כבראשונה, ואין צורך לו להמצא בפועל, כי די שהיה כבר, וניתקן. וזהו, "בלע המות לנצח". ואז חוזרים אבי"ע לבי"ע, וחלק המלכות דעשייה נכללת בכלל שלה, ומתגלה האצילות העליון של כללות הנקודים. ואז נשארים הלבושים שורש לרע שהיה כבר, וניתקן, והוחזר לטוב, ונקרא שהשלים אז א"ס ב"ה את מעשיו, ונשגב לבדו ביחודו:

אחר שאמרנו שיחזרו אלה העולמות לימשך אחר האצילות בסוד לבושים, צריך להשלים ביאור זה הדבר לפי הענין שמבי"ע נעשה אבי"ע, וצריך שיחזרו בי"ע:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, שיהיו וכו', זהו בענין הלבושים, איך הם קודם הוציאם הרע, ואיך הם אחר הוציאם. ח"ב, וכדי לעשות זה, והוא איך המעשים שנעשו בהם הולכים לפי ההנחה הזאת:

חלק א':

א. שיהיו הכלים הלבושים האלה

Asiyah turned into Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. And when it is rectified and turned back to good, things return to the way they were at first, and there is no longer any need for it to exist in actuality, for it is sufficient that once existed and has now been rectified. This is the meaning of the verse, "He has consumed death for ever" (Isaiah 25:8). And then Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah turn back into Beriyah-Yetzirah-Asiyah, and the last part of Malchut of Asiyah becomes integrated with its whole, and the supreme Atzilut of the generality of the Nekudim is revealed. The garments will then remain as the root of the evil that once existed but was rectified and brought back to good. Eyn Sof blessed be He will then be said to have completed His works, and He alone will be exalted in His unity.

Having said that these worlds will go back to being subsidiary to Atzilut in the form of its "garments", we must now complete our explanation of this matter and of how Beriyah-Yetzirah-Asiyah turned into Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah and must finally return to being Beriyah-Yetzirah-Asiyah.

The proposition consists of two parts. **Part 1: That these vessels...** This explains what these garments were like before they produced evil and what they were like afterwards. **Part 2: And in order to accomplish this in actuality...** This explains the process that took place in accordance with this basic principle.

Part 1:

That these vessels or garments

שורש לרע, זה פשוט כי כיון שבשליטתם (הם) בפני עצמם הוציאו אותו, אם כן ודאי שלפי טבעם הם כך:

ב. זה אינו קלקול, היינו שאם זה היה קלקול, היה צריך ליבטל, כמו שמתבטל הרע עצמו בסוף. כי השלמות המעביר החסרונות כך היה לו להעביר קלקול זה, שהוא החסרון – סיבה לרע, כמו שהוא מעביר הרע עצמו. אלא שאינו קלקול, כדלקמן, ולכן יתקיימו:

ג. כי אדרבא זהו שלמות הבריאה לפי הכוונה בה – לגלות היחוד העליון ב"ה, כי כל הכוונה היתה להראות השלמות באמת על ידי שיהיו נבחנים החסרונות מה הם, שנוכל להבין מבחם השלמות מה הוא – שהוא המעביר החסרונות האלה. ואם סוף סוף לא היה נשאר שום דבר שמראה החסרונות, הרי מה הרווחנו בכל מציאות העולם. הנה חוזר השלמות להיות כבראשונה – רק שלמות מצד עצמו שהוא שלם, אך לא שנבחין אמתו כמו שצריך, מצד החסרונות:

should be the root of evil... Clearly, since they produced evil when they ruled by themselves, they are certainly like this in their nature. Yet this

...is not in itself an impairment... For if it were an impairment, the vessels would have to be nullified just like evil itself is nullified in the end. For just as the perfection that removes all deficiencies removes evil itself, so to it would have to remove this impairment, which is a deficiency inasmuch as it is the cause of evil. Except that it is not an impairment, as it goes on to explain, and therefore they will endure.

...for on the contrary, this is the perfection of the creation according to the underlying intention -- to reveal the supreme unity of God, blessed be He. For the entire purpose was to demonstrate His true perfection by first showing exactly what the deficiencies are, so that through seeing their very power we may understand the nature of His true perfection, in that it removes these deficiencies. If there were to be nothing left in the very end to show what it was that had been deficient, what would have been gained from the entire existence of the world? The perfection would go back to what it was at first (had there been no evil) -- His intrinsic perfection alone, for He is perfect -- but this would not enable us to discern the real truth of this perfection as we should, through seeing its power to rectify the deficiencies. (The fact that the garments remain as the cause of evil is called a deficiency, but the fact that His perfection does not permit the evil

ד. אך שבתחלה היו שורש לרע, שהיה רע ממש, זה ודאי, ששורש זה של הרע כשהוצרך להמצא כדי להראות השלמות, הנה בתחלה היה צריך להמצא כדי לתת מציאות לחסרונות מצד העלם השלמות. אך אחר כך שהחסרונות נתקנו, הנה נשאר זה השורש להראות מה שהיה חסרון מתחלה – שנתקנו כבר. ונראה בבירור הסדר והדרך שנתקנו בו בגילוי השלמות, שהיה הולך ומתגלה מעט מעט בהדרגה, ומתקן החסרונות כמו כן בהדרגה זאת.

וכל זה נראה ומובן בשורש הזה, והיינו שבתחלה היה שורש לרע, שהיה רע ממש. פירוש – כי אם הרע פועל רעתו, שיש לו כח לעשות קטרוגין – זה נקרא רע ממש. אבל רע שבטבעו הוא כך, אלא שיש בו מה שמתקן אותו, ר"ל שאינו יכול עוד לפעול רע – זה נקרא רע שחוזר לטוב, שהרי הפך ממש ענינו – בתחלה היה רע, שבשביל טבעו היה מונע ההשפעה במקום שנמצא שם, אך כשחזר לטוב הוא מרבה ההשפעה במקום שנמצא שם, ויותר שרע הוא – נתרבה

to develop reveals the superiority of that perfection.)

However, at first they were the root of evil -- which was actual evil. Certainly when this root of evil had to come into being in order to demonstrate God's perfection, the initial purpose of its existence was to give existence to deficiencies through the concealment of that perfection. Afterwards, however, when the deficiencies are repaired, this root remains in order to show how that which was originally a deficiency has already been rectified. We will then see clearly the order and pathway whereby the deficiencies were rectified through the revelation of the perfection, which gradually, little by little, became continually more revealed, and likewise rectifies the deficiencies in the same gradual way.

All this can be seen and understood through this root. Initially it was the root of evil in the sense of actual evil. In other words, if evil carries out the evil incitement that is within its power, this is called actual evil. But when it is evil in its intrinsic nature yet it contains within it that which rectifies it -- in the sense that it can no longer do evil -- this is called evil that has turned back to good, because it has literally changed its function. Initially it was actual evil inasmuch as its own intrinsic nature was such that wherever it was found, it obstructed the flow of blessing and sustenance. However, when it turns back to good, it greatly increases the flow of sustenance and blessing in the place where it is found, and the flow of sustenance is in proportion to the intensity of the original evil. (The revelation of His unity is all the

ההשפעה.

כי מן הדין כך הוא – הרע שבטבעו היה חזק, ושאל על פי בן נוצח מן האדם, הרי הוא העד על האדם עצמו, להמליץ בעדו ולהראות זכותו. וכל מה שהיה יותר חזק – מתגלה יותר זכות מכת האדם שנצחו. וכן לענין השלמות – רע שעדיין לא ניתקן, הרי כביכול הוא פגם לכבודו של מלך, אבל רע שכבר שלט עליו היחוד העליון ותיקן קלקוליו, הרי הרע עצמו חוזר להיות לכבודו של מלך, לומר – ראו רע גדול בזה, אינו יכול לעשות כלום בעבור שלמותו של האדון היחיד. הרי הרע עצמו חוזר לטוב, וההשפעה מתרבה, כי עיקר ההשפעה היא הבאה מן היחוד, שבה תענוג הנשמות, וכמפורש למעלה.

ומתחברים שני דברים אלה שאמרנו לענין אחד, דהיינו גילוי יחודו וכבודו של מלך, וזכותו של האדם. כי כל עבודת בני האדם הוא לגלות יחודו זה, וכשמתגלה – מתגלה ע"י האמונה החזקה של ישראל המאמינים ביחודו, ומתחזקים בזה בתוקף הצרות. ואפילו כל קיום המצוות הוא הכל סוד גילוי

greater and the stature of those who choose good is enhanced.)

This is rightly so: the very evil that was so strong in its nature yet was nevertheless overcome by man is itself man's own witness to argue in his favor and show his merit. The stronger the evil, the greater the merit that is revealed through the power of the person who overcame it. The same applies in the case of the overall perfection. As long as evil is still not repaired, it is, as it were, a stain on the honor of the King. However, after evil is brought under control through the supreme unity, which rectifies the damage, evil itself turns back to show the glory of the King, as if to say: "See how such great evil is powerless to do anything because of the perfection of the One Master". Thus the evil itself returns to good and the flow of blessing is greatly increased, because the essential flow of blessing is that which comes from the revelation of God's unity, for this is the delight of the souls, as explained above.

These two aspects that we have mentioned -- the revelation of the glory of the King and man's merit -- are interconnected. For man's whole task is to reveal this unity, and when it is revealed, this is through the strong faith of the people of Israel, who believe in His unity and take courage in it even in the face of the worst troubles. Indeed, the entire practice of the commandments is bound up with the mystery of the revelation of the unity that started with the repair of the vessels, as discussed above. (The Holy One,

היחור שהתחיל בתיקון הכלים
בנ"ל.

והנה נמצא לרע שני ענינים, א' – בתחלת המצאו, שאז עושה כל החסרונות, והרי הוא כביכול פגם לכבודו של מלך, ובמקום שהוא נמצא ממעט ההשפעה, וזה נקרא שהוא רע ממש. ב' – אחר שנמצא, וכבר שלט עליו היחוד, והוא אינו פועל עוד, אלא היחוד הוא הפועל בשלמות שלו, שאז הרע עצמו מראה כבוד היחוד הגדול של המלך, לומר – זה מה שנצח המלך ברוב שלמותו. ובמקום שנמצא יותר – מרבה ההשפעה יותר, הכל לפי רוב המעשה, וכפי גודל הרע שניתקן מן האדם – כך הוא זכותו של האדם:

ה. וצריך שזה הרע יחזור לטוב, שיהיה ענינו טוב, כמו שמפורש למעלה. והיינו שיהיה החסרון המתוקן – שהוא עצמו יהיה גורם גילוי השלמות יותר בכת. אדרבא, כל מה שהרע מתחזק – רוצה לומר ששלמות יותר גדול רוצה להתגלות. וזה פשוט, השלמות – רוצה לומר מה שמתקן החסרונות, והשלמות

blessed be He, started with the purification of the vessels, and man completes the process through carrying out the commandments. Then God can shine to the vessels, and this is the revelation of His unity.) Evil thus has two functions. The first is at the start of its existence, when it produces every kind of deficiency and is, as it were, a stain on the glory of the King. Wherever it exists, it reduces the flow of blessing, and then it is called actual evil. The second function is after it already exists, when unity has already taken control over it and the evil no longer acts but rather it is the unity that functions in its perfection. Evil itself then shows the glory of the great unity of the King, as if to say, "This is what the King overcame through His great perfection". Wherever the evil was greater, the flow of blessing is now greater, all according to the work and effort involved. Man's merit is then in direct proportion to the greatness of the evil rectified through his efforts.

This evil must be turned back to good... i.e. so as to serve a good purpose, as explained above. In other words, it must be the rectified deficiency itself that brings about a more powerful revelation of God's perfection. Indeed, the stronger the evil becomes, it is simply an indication that a greater perfection wants to be revealed. This is obvious. For the meaning of perfection is that it has the power to rectify the deficiencies. Thus the perfection is all the greater when it rectifies a greater deficiency. If so, when the Supreme Will wanted to reveal His very great perfection, it

הוא יותר גדול כשהוא מתקן חסרון יותר גדול. אם כן, כשרצה הרצון העליון לגלות שלמותו הגדול מאוד – צריך שיגלה בתחלה החסרון הגדול מאוד. וזה רוצה לומר גילוי השלמות עצמו, כי אי אפשר להבין השלמות בלא חסרון שקודם לו, שהשלמות מתקן אותו. אם כן כשרוצה לגלות הכח השלם והנכבד מאוד, שבו תענוג הנשמות תענוג גדול מאוד, אי אפשר כי אם שיגלה בתחלה חסרון הגדול מאוד, כי כפי החסרון שמתגלה – כך מדרגות השלמות שמתגלה בסופו. ובחסרון היותר גדול מתגלה כח היותר שלם.

ולא תאמר – יותר טוב היה אם לא היה חסרון, והיה בתחלה הטוב שעתיד להיות לבסוף. כי אינו כך, כי שלמות אינו רוצה לומר – טוב סתם, אלא רוצה לומר – תיקון חסרון. ואם לא היה חסרון – לא היה מתגלה שלמות, אלא טוב. אך תענוג הנשמות האמיתי אינו בטוב, אלא בשלמות, שהוא ענין יחודו, וכמו שפירשנו למעלה:

ו. על ידי תיקוני בני האדם, שזה הדבר תלה אותו הרצון העליון

was first necessary to reveal a very great deficiency. This itself is part of the revelation of the perfection itself, for it is impossible to understand the perfection without the preceding deficiency, which the perfection rectifies. If so, when He wants to reveal His perfect, most glorious power, wherein the souls have the greatest delight, this is impossible without first revealing a very great deficiency. For according to the deficiency that is revealed, so is the level of the perfection that is revealed at the end, and through a greater deficiency, a more perfect power is revealed.

You cannot say it would have been better had there been no deficiency and if the good destined to reign in the end had existed from the beginning. This is not so, for perfection does not only mean good, it means the repair of deficiency. Thus if there had been no deficiency, the perfection would not have been revealed but only the good. However, the true delight of the souls is not in good but in perfection (for only when the deficiency is overcome can they rise to new levels of attainment), and this perfection is His unity, as explained above (see Opening 4).

...through the repairs carried out by men... For the Supreme Will made the revelation of His unity contingent on the repairs carried out by men, so

בתיקוני בני אדם, שהם יהיו המגלים סוף הענין הזה. והיינו שהם יגרמו שירצה היחוד העליון להגלות בפועל ולשלום, ולהראות שבכחו הוא – שסוף הרע יחזור לטוב. והנה לא די שניתן להם שכר טוב על מעשיהם, דהיינו הטוב, אלא שניתן להם שכר על עמלם – שאין להם אפילו בושת.

הרי שהרע עצמו חוזר לטוב, כי הוא הגורם התיקון היתר הזה. ואז ממילא נודע השלמות העליון, שמתקן כל החסרונות האלה, שהם עונשי החוטאים. כי הרי הרע עצמו אינו אלא לפי רצונו שרצה להתעלם, ואם אינם מטיבים מעשיהם – הרי הם סובלים הצרות. ואדרבא, בסוף הכל מתגלה היחוד, והרי הרע עצמו חוזר לטוב, שמתגלה היחוד, והחסרונות נתקנים:

ז. והוא עצמו יהיה לכבודו של מלך – שזכו על ידו בני האדם, בזה הענין שגילוי היחוד תלוי במעשה בני האדם, נמצא עוד תיקון לרע עצמו, שאפילו מציאותו בבחינת רע הוא

that they should be the ones who finally reveal it. It is they who (through their performance of the commandments and through their faith) are to bring it about that the supreme unity will want to be revealed in actuality and to rule, showing that it is in His power to make evil turn back to good in the end. Not only do they receive a good reward for their deeds -- this is the good that is revealed -- but they even receive a reward for their effort. This is that they can enjoy the good without even feeling any shame.

We thus see that evil itself turns back to good, for it is evil that brings about this extra repair (through necessitating the extra effort). The supreme perfection then becomes known in the process, since this is what repairs all these deficiencies, these being the punishments of the wicked. (In time to come it will be revealed how the punishment served only the purpose of repair, and if so the unity will be revealed even through the judgment of the wicked.) For evil itself exists only because it was His desire to conceal Himself, and if they fail to improve their behavior, they have to endure suffering. (This shows that evil brings no benefit but only troubles.) More than that, at the end of everything, the unity is revealed and evil itself turns back to good, for the unity is revealed and the deficiencies are rectified.

...and it will itself be to the glory of the King that men thereby attained merit. The fact that the revelation of the unity is contingent on men's deeds contains another repair for evil itself. This is that even its existence in the category of actual evil is itself for the glory of the King, for this is what makes it possible for

לכבודו של מלך, שזה מה שגורם
שיהיה זכות לבני אדם, שהוצרכו
לעבוד ולתקן ולגלות היחוד
העליון שאם לא היה בבחינה
זאת, לא היה להם זכות. נמצא
בתיקוני בני האדם – החסרונות
עצמם נתקנים על ידי גילוי היחוד
והשלמות, ואז גם המציאות
שהיה כבר בבחינת רע – הוא
עצמו טוב:

חלק ב:

א. וכדי לעשות בפועל זה הדבר,
הוצרך שאלה הלבושים יתנו
מקום לו להמצא, זהו מ"ש
למעלה, שרצה הרצון העליון
שיהיה נבחן הדבר בהבחנה
פרטית – החסרונות לבד
והתיקון לבד:

ב. וזה על ידי הבירור וההדרגה
שנעשה בהם, כי בתחלה אף על
פי שנשברו הכלים כנ"ל, הנה
היה הכל רק בספירות, ולא יצאו
עדיין הנפרדים. פירוש – שמה
שאנו אומרים שהיה הרע מתגלה
– אינו הרע עצמו שהוא הס"א,
אלא שרשי הרע, שהם הדינים,
וכל עניני הפגמים הנמצאים
באורות עצמם. אך הרע עצמו לא
יצא אלא אחר כך, אחר התיקון,
דהיינו אחר שנעשו כל המדרגות
לפי תיקונם, שהוקבעו להיות

men to attain merit, since they were
forced to work and make repairs in
order to reveal the supreme unity. If
there had been no actual evil, they
would not have had any merit.
Therefore, through the repairs carried
out by man, the deficiencies
themselves are repaired through the
revelation of the unity and perfection.
(For it is thereby revealed that the
deficiencies were brought about for a
good purpose -- to give men a
reward.) Then even its previous
existence in the category of actual evil
turns out to have been good.

Part 2:

In order to accomplish this in actuality, it was necessary for these garments to provide a place for it to come into being. As explained above, the Supreme Will wanted the individual details of the process to be distinct -- the deficiencies by themselves and the repair by itself.

This was through the selection and gradation that took place among them... For initially, even though the vessels were broken, as stated above, everything was only in the Sefirot prior to the emergence of separate creations. Thus where we say that evil was revealed, this was not actual evil itself -- the Other Side -- but rather, the *roots* of evil, i.e. the strict judgments and flaws of all different kinds found in the lights themselves. Actual evil itself emerged only afterwards, following the repair - in other words, after all the levels were instituted in their repaired state as laws in the governmental order. It was then that they brought forth the separate creations and the Other Side emerged in accordance with these

חוקים בהנהגה, שאז הוציאו
 אחר כך הנפרדים, ויצאה הס"א,
 לפי השרשים ההם שנגלו לה
 בשבירת הכלים. ובזה הענין
 היתה ההדרגה שזכרנו למעלה,
 שכל מדרגה היתה מסלקת
 עצמה מזה, ונשארה רק מדרגה
 התחתונה שבמלכות דעשיה
 מוציאה הרע, והיא הוציאה אותו
 ממש לפי כל השרשים שיש לה
 מכל הספירות. שהרי מלכות
 זאת כוללת כל אותם השרשים,
 והוציאה ענינם אל הפועל, והיינו
 הס"א ממש.

והנה לעשות זה, הוצרכה הדרגה
 גדולה בלבושים שנפלו, והיינו
 שמג' נעשו ד'. ונמצא שמלכות
 דעשייה של עתה – אינו אלא
 חלק אחד ממלכות דעשייה, כי
 שאר החלקים נתעלו יותר, ולא
 עמדו במדרגתה השפלה.
 והכוונה בזה, כי בהיות כל
 המדרגות מתכוונות לסלק עצמם
 מן הוצאת הרע, הנה השאירו
 לפעולה הזאת רק מלכות
 דעשייה זאת, ונסתלקו החלקים
 האחרים ממנה. ועם כל זה
 נסתלקו כל האחרים זה מזה, עד
 שנעשו מבי"ע אבי"ע.

והמדרגה האחרונה מאלה,
 שכבר אינה ענין גדול, אלא חלק

roots revealed when the vessels broke. It was the breaking of the vessels that involved the separation into levels that we discussed above (Opening 47), where each level in succession turned away from producing evil, leaving only the lowest level of Malchut of Asiyah to produce evil. It was this lowest level of Malchut of Asiyah that brought forth evil into actuality, with aspects corresponding to all the roots contained in it from all of the Sefirot. For this Malchut includes all those roots and brings out their function into actuality in the form of the Other Side itself.

In order to accomplish this, a major gradation into different levels was necessary in the fallen garments, and out of three they became four. Thus Malchut of Asiyah as it is now is only one part of the original Malchut of Asiyah, for the other parts rose higher and did not remain on the same low level. What this means is that since all the other levels were intent on separating themselves from the production of evil, they left only this level of Malchut of Asiyah to carry out this function, while all the other parts separated from it. They also all separated one from another (for example, part of Yetzirah rose to Beriyah, and so on), until Beriyah-Yetzirah-Asiyah turned into Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah.

The task of producing evil was thus left to the very last of all of these levels, which, being only a part of what should have been Malchut of

ממה שראוי להיות מלכות דעשיה – היא נשארה לענין זה. וכשאינן צריך עוד הוצאת הרע – הנה תחזור המדרגה הזאת להיות נכללת עם החלקים האחרים שנסתלקו ממנה. וכולם ביחד יהיו מלכות דעשיה, לא חלק זאת לבדה, ויחזרו אבי"ע להיות רק ב"ע. ואצילות עליון מתגלה עליהם, דהיינו מה שהיה קודם השבירה:

ג. עד שנשארה המדרגה האחרונה של מלכות דעשיה לבדה להוציא אותו, כי המדרגות הן הן כחות מתפשטים זה אחר זה, כל כח פחות מחבירו, שההעלם מתגבר בשני יותר מן הראשון. ואף על פי שבכלל מאתים מנה, ובעליון נכלל התחתון, אך ענינו של התחתון אינו מתגלה שם, כי העליון פועל, וההעלם לא הגיע להוציא התחתון, על כן תולדותיו לא היו יוצאים.

ובהיות הכוונה להוציא הרע – הנה היו המדרגות מסתלקות מן החלקים האחרונים כנ"ל, וכנגד זה נוסף ההעלם בחלקים האלה. כי בכך זה הם נבדלים מן החלקים העליונים – שבאלה

Asiyah, was no longer of great stature. And when the production of evil is no longer necessary, this level will go back to being included with the other levels that separated from it, and all of them together will make up Malchut of Asiyah instead of only this lowest part. Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah will go back to being only Beriyah-Yetzirah-Asiyah, and the supreme Atzilut will be revealed over them as it was before the breaking of the vessels. ("In time to come... the name of SaG will return to its original status, while the name of MaH will not operate" -- *Etz Chayim, Shaar HaTikun* ch. 3, p. 49b.)

...until only the very last level of Malchut of Asiyah was left to produce it... For the different levels are actually powers that spread forth one after the other, each power less than the one before. For the concealment is more intense in the second than in the first (since the second is closer to Malchut, which produces evil). And although "two hundred includes one hundred" and the lower level is included in the upper, the mission of the lower level is nevertheless not revealed there as long as the upper level functions and the concealment has not yet reached the necessary degree of intensity to produce the lower level. Thus as long as the lower level was included as part of the upper level, its offspring did not emerge.

Since the intention was to bring forth evil, the upper levels were in the process of separating from the lower levels, where there was a corresponding increase in the degree of concealment. This was precisely what distinguished them from the upper levels, because the concealment on the lower levels was so intense that evil could emerge from

ההעלם מתגבר יותר, עד שמהם יכול לצאת הרע, מה שאין כן בראשונים.

והנה ביאור כל זה הוא כמ"ש, איך כל מי שקונה פעולה בפני עצמו – קונה שם בפני עצמו. ונמצא שמדרגה זאת התחתונה לא היה לה להיות ענין בפני עצמו, אלא להטפל אל ענין החלקים האחרים שנסתלקו ממנה, והיה ענינה כענינם. ואז לא היה ענינה להוציא הרע, אלא תשלום הראשונים. וזה פשוט, כי על כן אנו קוראים לה מדרגה בפני עצמה, מפני שהאור נמצא בה בהדרגה תחת הענין הראשון, מה שבתחלה היתה נכנסת גם היא בכלל הענין הראשון. וזאת היא ההדרגה שאנו אומרים בכאן:

ד. ונעשה מבי"ע אבי"ע, כי לא במדרגה אחת לבד נעשה זה הענין, אלא הדרגה רבה צריך כדי לבוא לזה, עד שנעשו ד' – אבי"ע. שזאת העשייה היא שפלה הרבה, עד שמלכות שבה, המדרגה התחתונה שלה, היא המוציאה הרע:

ה. וכשכבר ניתקן וחזר לטוב – חוזרים הדברים כבראשונה, כי הנה כבר שמעת איך שיש שתי

them, which was not the case on the earlier levels.

The explanation of all this is bound up with the idea discussed earlier that everything which acquires its own independent function acquires its own name. Accordingly, this lowest level should not have been a separate aspect in itself but should rather have been subordinate to the function of the other parts which departed from it, and then its mission would have been like theirs. Instead of producing evil, it would have served to complete the earlier levels. But clearly, the reason why we call this lowest level a level on its own is because the light found there is on a level lower than that of the previous level, even though initially the lower level also came into the overall category of the first. This is the gradation that we are saying took place here.

...and Beriyah-Yetzirah-Asiyah turned into Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. For this did not take place on only one level. Much gradation was necessary in order to reach the point where they became four: Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. For this Asiyah is very lowly -- so much so that it was Malchut of Asiyah -- its lowest level -- that produce evil.

And when it is rectified and turned back to good, things return to the way they were at first... For you have already heard how evil exists in two states. The first is when

מציאויות לרע, מציאות א' – בהיותו רע ממש, פועל רעתו, ומציאות הב' – שאותם ענינים עצמם שהם עניני הרע יהיו משוקעים במקומם, ולא פועלים. וזה נקרא שחזר לטוב כנ"ל, כי זהו גילוי השלמות, וזהו המרבה ההשפעה כנ"ל. והנה התיקון האחרון הוא, שרע פועל רע – לא יהיה, אלא אדרבא, אותם ענינים יהיו רק בדרך שלילה, פירוש – בלתי פועלים מפני גילוי היחוד שגורם להם שלא יפעלו.

והנה אין דבר בלא שורש, וכל פעולה ופעולה בפני עצמה צריך שיהיה לה שורש בפני עצמו. והנה הלבושים הם המדרגות שבהם מושרש עניני הרע כנ"ל, אך בהם בחינת יכולת להמצא בפועל – לא נמצאים. והרי הוא בשיקול, אם הם שולטים לבדם, בלתי נמשכים אחרי האצילות – זה מראה שההעלם מתגבר, ואז הולך ומתגבר ההעלם עד שיוציאו הרע, רע ממש. ואם הם נמשכים אחרי האצילות – אז מראה שהיחוד עדיין מתגלה ושולט, ואז אין ההעלם מתגבר עד שיוציאו הרע, רע ממש.

והנה שורש היות הרע רע ממש

it is actual evil -- carrying out the evil in its power. The second state is when these very functions of evil will have sunk down in their place and will not operate. Evil is then said to have turned back to good, as stated above. Evil will no longer function because of the perfection that will be revealed, and the return of evil to good brings a flow of great blessing. The final state of repair will be when evil will no longer exist in the state in which it performs evil. Aspects of evil will exist only in the sense of being negated: they will not function because of the revelation of the unity, which prevents them from functioning.

There is nothing that does not have a root, and every separate function must have a separate root. As discussed earlier, the garments are the levels in which the various aspects of evil are rooted, but while these garments contain the potential for evil to exist, the evil aspects do not exist in them in actuality. The outcome is in the balance. If the garments rule alone without being subordinate to Atzilut, this shows that the concealment is intensifying, and the concealment may become so intense that they produce actual evil. But as long as they are subordinate to Atzilut, this shows that the unity is still revealed and in control, and then the concealment does not intensify to the point that they produce actual evil.

As mentioned above, the root of the existence of evil in the sense of actual

- הוא חלק המלכות דעשייה שזכרתי למעלה. וכשרצתה המחשבה העליונה להוציא הרע - אז העלימה האצילות מן הלבושים, ושלמו לעצמם, וגבר ההעלם, עד שיצא הכח ההוא השפל, ויצא הרע - רע ממש. וכשיחוד חוזר ומתגלה, וגובר לתקן הקלקולים, הנה מציאות היות הרע רע ממש - צריך להתבטל. וכנגד זה אותו הכח שהיה מוציא אותו אינו צריך לימצא, וההעלם שהיה מוציא אותו מסתלק. ואדרבא, נמצאו הלבושים כמו שהיו מתחלה, פירוש - שהרע ביכולת להיות רע ממש, אלא שאינו יוצא מפני היחוד שחזר והבליעו, ואינו מניח אותו להמצא להיות רע ממש. וזה שצריך להראות בבירור פעולת היחוד:

ו. ואין צורך לו לימצא בפועל, רע כמו שהוא רע ממש - לא נראה בלבושים שיכול להיות, אדרבא, אינו נמצא מפני היחוד כנ"ל:

ז. כי די שהיה כבר, וניתקן, בתחלה היה צריך לצאת, כי לא ידענו עדיין מה הוא, עד שנבחין ממנו השלמות. עכשיו שהיה

evil lies in the lowest level of Malchut of Asiyah. Thus when the Supreme Mind wanted to produce evil, this was done by hiding Atzilut from the garments. They then ruled independently, and the concealment intensified to the point where that lowly power emerged and evil came forth -- actual evil. And when the unity is once again revealed and asserts itself to rectify the damage, the state in which evil actively produces evil has to be negated. Accordingly, the particular power that produced it in actuality no longer needs to exist, and the concealment that brought it forth disappears. Rather, the garments exist in the same way as they did in the beginning, where evil has the potential to be actual evil, except that it does not come forth because of the unity that has returned and consumed it, and which no longer allows it to exist in the state of actual evil. This necessarily shows the functioning of the unity. (The unity is revealed only after the emergence of actual evil. Evil has the power to spread, and is prevented only through the revelation of the unity. Thus evil continues to exist in its sunken state in order to show the power of the unity.)

...and there is no longer any need for it to exist in actuality... Evil as such -- actual evil -- is not seen in the garments as something capable of acting. On the contrary, it does not exist because of the unity.

...for it is sufficient that it once existed and has now been rectified. Initially it had to come out, because we did not yet know what it is so as to thereby understand the true power of perfection. But now that it has already existed and has been

כבר, וניתקן – די שיראה כך שהוא אותו הרע שהיה כבר, ושהיה יכול להיות, והיחוד הוא המתקן ואינו מניח רע:

ה. וזהו, "בלע המות לנצח", פירוש – שזהו מה שאנו אומרים שהרע נבלע בשרשו:

ט. ואז חוזרים אבי"ע לבי"ע, היינו שבחזור התיקון לעתיד לבוא, הנה צריכים להיות הנקודים כמו שהיו קודם השבירה. וזהו פשוט, שכיון שהשבירה היתה שנפלו הכלים לבי"ע, ואחר כך מהם נעשה אבי"ע, הנה חסר מהם האצילות האמיתי, שהוא מה שהיה קודם השבירה, וזהו מה שיתגלה לעתיד לבוא. אם כן אלה העולמות צריכים לחזור כולם [להיות] בי"ע לגבי אצילות האמיתי שיתגלה:

י. וחלק המלכות דעשייה נכללת בכלל שלה, שהיא חלק אחד מן מלכות, נכללת עם הכלל שיצאה ממנו.

זאת היא הבחנת כל המעשים שיעשו בזמן התיקון, שהם לתקן כל מה שנתקלקל בזמן השבירה.

rectified, it is sufficient that it should be seen to be the same evil that once existed and could still exist were it not for the unity. This shows that it is the unity that brings about the repair and does not permit evil.

This is the meaning of the verse, "He will consume death for ever" (Isaiah 25:8). This is exactly what we are saying, that the evil becomes absorbed in or "consumed by" its root.

And then Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah turn back into Beriyah-Yetzirah-Asiyah... In other words, with the return of the state of repair in the future, the Nekudim will have to be as they were before the breaking of the vessels. This is obvious, because what happened when the vessels broke is that they fell to Beriyah, Yetzirah and Asiyah, which afterwards became Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. They were thus missing the true Atzilut, this being what existed before the vessels broke. And this is what will be revealed in the future. If so, these worlds must all go back to being Beriyah-Yetzirah-Asiyah in relation to the true Atzilut that will then be revealed.

...and the last part of Malchut of Asiyah becomes integrated with its whole... For this part of Malchut is only one part of the original Malchut, from which this lowly Malchut emerged after the departure of the first Atzilut. In the future, this last part of Malchut will be included in the overall Malchut from which it emerged.

The distinguishing feature of all that happens in the time of the repair is that it comes to rectify everything that became damaged at the time of

כי הנה כל מה שנתקלקל בשבירה הוא זה, ראשונה – שנעלם אצילות. שנית – שנפלו הלבושים וירדו, עד שנעשו מבי"ע – אבי"ע. ונמשך מזה שנשאר חלק האחרון דמלכות דעשייה שהוציאה רע בבחינת רע. שלישית – שכל הלבושים נשאר פגומים מצד שהם המוציאים את הרע, ואפילו שהמדרגות העליונות נסתלקו מזה – אינם מסולקים לגמרי כל זמן שהמדרגה האחרונה שלהם עדיין עושה המעשה הזה.

ובתיקון השלם, הנה מציאות הרע במה שהוא רע – מתבטל. וכן חלק המלכות שהיתה מוציאה זה – נבלעת עם חלקים העליונים. וממילא ההדרגה שבי"ע נעשה אבי"ע – מתבטלת, כי לא נעשית אלא לצורך הוצאת הרע. ואז נשארים רק בי"ע, ומתגלה עליהם האצילות שנעלם. ואז נשארים הלבושים בלתי פגומים, כי בתחלה היו שורש לרע, וגם היחוד היה מתעלם מהם, עד שסוף סוף הוציאו זה הרע במה שהוא רע. אך עכשיו, אדרבא, הנה הכחות האלה של הוצאת הרע אינם מוציאים אותו, מפני היחוד

the breaking of the vessels. The damage caused by the breaking of the vessels was as follows. Firstly, the original Atzilut became concealed. Secondly, the garments fell and went down until Beriyah-Yetzirah-Asiyah turned into Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. This resulted in the last part of Malchut of Asiyah being left to produce evil in the category of actual evil. Thirdly, all of the garments remained flawed because of their role in the production of evil. Even though the upper levels separated themselves from this function, they were not completely dissociated from it as long as their final level was still involved in it.

Correspondingly, in the complete repair, the existence of evil in the sense of actual evil is nullified. (Evil no longer functions as such but remains only to reveal the unity.) So too, the part of Malchut that produced actual evil is "consumed" and absorbed by the upper parts. This automatically negates the gradation whereby Beriyah-Yetzirah-Asiyah became Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah, for this was brought about for the sole purpose of producing evil. Once Malchut is no longer producing evil, Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah revert to being only Beriyah-Yetzirah-Asiyah, while the Atzilut that was concealed becomes revealed over them. They then remain as garments that are without flaws. At first they were the root of evil, and the unity was concealed from them to the point that they produced the evil rooted in them as actual evil. Now, however, the powers that previously brought forth evil no longer do so because of

שכבר נתגלה, שמחזיר הרע לטוב, ואין מציאות לרע במה שהוא רע.

יא. ומתגלה האצילות העליון של כללות הנקודים, כי אחר שנשארו העולמות רק בי"ע – בא האצילות והשלימם, כי הרי זה הוא התיקון, שעל כן נכללו להיות בי"ע – כדי לקבל אצילות זה עליהם.

יב. ואז נשארים הלבושים שורש לרע שהיה כבר, וניתקן, והוחזר לטוב, שענינם בתחלה היה להוציא הרע בהעלם היחוד. וענינם עתה – אותם הכחות שיכולים להוציא הרע לולי היחוד, אבל בעבור היחוד אינם יכולים להוציא אותו עוד. והרי נמצא בם גילוי היחוד באמת, כי נראה שם כל הענין כראוי כמות שהוא, שהרי כבר היה הרע בשנתפשטו כחותיהן. ועתה איננו עוד מפני היחוד המתגלה עליהם.

יג. ונקרא שהשלים אז א"ס ב"ה את מעשיו, כל הסיבוב הוא זה, כי לגלות היחוד הוצרך כל זה הסיבוב, וכשנשלם זה – נשלם כל המעשה שהיה צריך להעשות. משם והלאה הרי היחוד כבר מגולה, והעליות הם עליות לפי היחוד שנתגלה כבר.

the unity that is already revealed, which turns evil back to good, so that evil no longer has any existence in the sense of actual evil.

...and the supreme Atzilut of the generality of the Nekudim is revealed... For now that only the worlds of Beriyah-Yetzirah-Asiyah are left, Atzilut comes to complete them, for this itself is the repair: the reason why they were subsumed to become Beriyah-Yetzirah-Asiyah is precisely in order to accept this Atzilut over them.

The garments will then remain as the root of the evil that once existed but was rectified and brought back to good. For their initial purpose was to produce evil through the concealment of the unity. Now, however, they serve as powers that *could* produce evil were it not for the unity, but which can no longer produce it in actuality precisely because of the unity. This way they truly reveal the unity, for the entire process is seen there just as it is: evil had existence when the powers inherent in the garments spread, but now it exists no longer because of the unity that is revealed over them.

Eyn Sof blessed be He will then be said to have completed His works... This is the whole cycle, for this entire cycle was required in order to reveal the unity, and when it is completed, all the work that had to be done is complete. From then on the unity will already have been revealed, and all subsequent ascents will be in accordance with the unity already revealed and will therefore follow a different path. This is the mystery of the rest (מנוחה, *menuchah*) enjoyed by

ונמצא שהם בדרך אחר. וזהו סוד מנוחת העולם באלף השביעי, כי כל הילוך המעשה הזה הוא כל זמן השית אלפי שנין, דהיינו משהתחיל ההעלם עד שנתגלה היחוד, שכל זה הוא מעשה ממש שהוצרך להעשות כדי לבוא אל בירור הידיעה האמיתית,

שכבר נודעה כך האמת בראשונה, שהיחוד הוא האמת הקדום, אלא שרצה הא"ס ב"ה לגלותו בגילוי ברור – להראות גודל שלמותו. ולעשות זה, הוצרך לעשות מעשה גדול, שהוא העלם שלמותו זה, עד שימצאו החסרונות, כדי שסוף סוף יחזור ויתגלה, ויראה לבסוף מה שהיה כבר מתחלה. ואז נקרא שכבר נח מענינו זה, והשלים מה שחשב לעשות, והרי נגלה היחוד הזה הקדום. ומשם והלאה יהיה התענוג הנצחי, שהוא מה שיתענוג הנשמות בבירור אמיתו, שזה הוא העונג האמיתי, וכמפורש למעלה. והנה לפי היחוד שנתגלה – יעלה את האדם עליות אחר עליות, כאשר שיער במחשבתו הנעלמת.

אך הנך רואה שיש הפרש בין שית אלפי שנין למה שבא אחר

the world in the seventh millennium. The whole process from the beginning of the concealment until the revelation of the unity takes place for the entire duration of the first six millennia. This whole process was precisely what was needed in order to demonstrate clearly the truth of what was known already.

It was already known in the beginning that God's unity is the underlying truth (for "before the creation of the world, He was one and His name was one" -- *Zohar Chadash, Bereishit 10, Pirkey d'Rabbi Eliezer ch. 3*). However, the Eyn Sof wanted to reveal this unity with total clarity in order to demonstrate the greatness of His perfection. To do so, He had to produce a great work -- the concealment of this very perfection to the point that deficiencies would come into being, until in the very end it would again be revealed. This way, what existed from the very beginning is finally visible. It can then be said that He will be at rest from this work, having completed what He thought to do, and this primordial unity will then be revealed. From then on there will be eternal delight -- this is the delight of the souls in the demonstration of the truth. This is the true delight, as explained earlier (Opening 4). The revelation of His unity will raise man to ever greater heights, as planned in His hidden thought.

As you can see, there is a difference between the six thousand years and what comes afterwards. The entire six thousand years are one continuous

זה, כי כל השית אלפי שנים הם הסיבוב ההולך וסובב, עד הגיע אל הנקודה שממנה נסע, דהיינו היחוד, כי ממנו נסע הגלגל הזה, ואליו יחזור, ואז נת, והיינו מנוחה לחי עולמים. ומה שיהיה משם והלאה – הוא דרך אחר וענין אחר, שאינו לפי הדרך הזה כלל.

והנה ביאת המשיח הוא ראשית גילוי היחוד, והוא סוד "שמחנו כימות עניתנו", כי ימות המשיח מקבילים לכל החסרונות שהיו כבר, כי בזמנו עד סוף אלף הששי צריך שהיחוד יגלה ענינו לכל צד, וכל החסרונות יתוקנו בו. ובסוף אלף הששי, אחר שכבר נעשה אפילו יום הדין הגדול, שבו מתבררים כל המעשים שנעשו לאמתתם – אז נקרא שחזר היחוד ונתגלה, ונשלם המעשה הזה, ואז הוא מנוחה לגלגל הסובב. משם והלאה יראה ענינים פנימים, שהם שרשי הילוך הזה, והם דברים מתגלים אחר ידיעת היחוד, והם שרשי ההנהגה בדרך היותר עמוק, שאינו מושג לנו עתה כלל.

ובאלף השביעי עצמו הנה יתגלה שורש הענין שנהיה בעולם הזה

cycle that goes around until it reaches the point from which it departed, namely the unity, for it was from there that the cycle travelled and that is where it will return, and then it will rest. This is the rest of the life eternal. What will be from then on is something different and follows a path quite unlike the present path (whereby the revelation of the unity comes about through man's service).

The coming of the Mashiach is the beginning of the revelation of the unity. This is the mystery contained in the verse, "Make us glad according to the days wherein You have afflicted us" (Psalms 90:15). For the days of Mashiach are parallel to all the deficiencies which existed in the past (not in terms of the duration of the concealment, but in the sense that the revelation of the unity will be in proportion to the intensity of the previous concealment). In that time until the end of the sixth millennium, the unity must reveal its power on every side, and all the deficiencies will thereby be rectified. At the end of the sixth millennium, after the great Day of Judgment, in which everything that was done will be seen clearly in its true light, the unity will be said to have again been revealed. This work will then be complete and the cycle will come to rest. From then on deeper interior aspects will become visible, these being the very roots of this process. These are things that are revealed after the unity has come to be known. They are the deepest roots of the order of government, which are presently completely beyond our grasp.

In the seventh millennium itself the very root of what existed in this world throughout the period of the cycle will

כל זמן הסיבוב, עד שנמצא השית אלפי – בסוד עולם הנקודים, ותיקונם השלם – אלף השביעי, בסוד עולם העקודים, שגם שם יש כלי, רק שהוא נשוא מן הנשמה, כמפורש במקומו. וכבר שמעת איך בו נעשו מעשים, שהם השרשים למה שיהיה אחר כך בעולם הנקודים, אך שם היה הכל עדיין בגילוי היחוד, עד שלא היה מקום לא לשבירה ולא לשום אחד מן הדברים האלה שיהיו אחר כך. ועל כן אחר שנתגלה היחוד – יודע מה שנודמן בהנהגה העליונה, אפילו בגילוי היחוד, לבוא לענין הזה, כי כבר נגלה שם כלי הנ"ל, והוכנו הכנות שם למה שיהיה אחר כך.

אחר כך יהיה חידוש העולם בדרך אחר, שאין שם שייכות לענינים אלה כמו שיש לעקודים, אלא משם והלאה הם כולם השגות אחרות בתענוג נפלא לנשמות, ששיגו מה ששיגו מן השלמות העליון שיתגלה, ודי בזה עתה. יד. ונש

be revealed. The six millennia thus constitute the mystery of the world of Nekudim, while their complete rectification in the seventh millennium constitutes the mystery of the world of Akudim. The latter also contains a vessel, except that it is entirely subject to the soul, as explained in its place. As you have already heard, what was done in Akudim is the root of what was to be afterwards in the world of Nekudim. However, in Akudim the unity was revealed in everything so that there was no place for any breaking of vessels or anything else of what was to be afterwards (after the creation of evil as a consequence of the breaking of the vessels). Accordingly, after the unity is revealed, it will be known what stood ready in the supreme order of government, even with the revelation of the unity, to lead to this matter. For the vessel was already revealed there, as stated above, and preparations were laid down there for what is to be later.

Afterwards the world will be renewed in a different way unrelated to these aspects bound up with Akudim (which is the world of the Mouth). From then on (above the Mouth, from the eighth millennium onwards) the levels of attainment will be entirely different, bringing amazing delight to the souls that gain such a revelation of the supreme perfection -- and this must suffice for now.

("In the seventh millennium, the bodies will rise to the level of the Akudim, where the body is subject to the soul... but the body is still discernible. However, in the eighth millennium, the body will be merged with the soul as at first, as in the

lights of the Nose. In the ninth millennium, it will be merged with the soul as in the lights of the Ear, yet the body is still somewhat discernible. In the tenth, it will return to the level of the World to Come, which cannot be understood in any way " -- *Ramchal, Pitchey Chochmah VaDaat* p. 48.)

...and He alone will be exalted in His unity. This is the mystery of the verse, "And God will be exalted alone on that day" (Isaiah 2:11). This implies that until then He does not wish to act as the unitary Master but rather like a mighty hero who possesses great power, as explained above (Opening 30). This gave a place for the Other Side to presume to challenge and fight against this power. Afterwards things go differently when the Eyn Sof, blessed be He, acts in the unity of His power like the unitary Master, literally and actually. Then things like the accusations of the Other Side and the destruction caused by evil have no further relevance. God alone acts with His power and will. This is complete good, and everything is thus in its proper state of repair, wholeness and perfection.

גב לבדו ביחודו, הוא סוד
"ונשגב ה' לבדו ביום ההוא".
דהיינו שעד עתה הנה לא רצה
לפעול כמו אדון יחיד, אלא כמו
גבור בעל כח, כמו שפירשתי
למעלה, עד שהיה מקום לס"א
להשוב להלחם בקטרוגיה נגד
כח זה. אחר כך הדבר הולך
בדרך אחר, שהרי הא"ס ב"ה
פועל בדרך יחוד שליטתו כמו
אדון יחיד ממש, ואז אין שייכות
עוד אלה הענינים – הקטרוגים
של ס"א, וקלקולי הרע. אלא הוא
לבדו פועל בכחו וברצונו, שהוא
טוב גמור. ועל כן כל הדברים
בתיקון ובשלמות כראוי:

פתח נ

כניסת האור לכלים ויציאתו
נותנים תכונה פרטית לענין
ההדרגה:

אין שום דבר לבטלה, ועל כן מה
שנכנס האור בתחלה, ואחר כך
חזר ויצא, והלא היה יכול לעשות
כל ההדרגה הזאת בתחלה בלא
זה – גם לזה יש פעולה ותולדה
עיקרית. וזהו שורש פרטי מה

Opening 50

The entry of the light into the vessels and its exit are the root of the governmental order of this world in a state of damage and repair.

Nothing is in vain. Therefore the initial entry of the light and its subsequent turnabout and departure -- when all this gradation could have been brought about from the outset without this -- also has an essential function and consequence. And this is the

שצריך לתת מציאות להנהגת העולם הזה בקלקוליו ותיקוניו. בשכר ועונש, לפי השיעור השלם מה שצריך לזה, לא פחות ולא יותר:

אחר שנתבאר ההילוך הכללי של המ"ק, עתה צריך לחזור ולפרש הדברים הראשונים לפי ההילוך הזה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, אין שום דבר לבטלה וכו', והוא ביאור הענין שנכנסו האורות בכלים, ואחר כך חזרו ויצאו. ח"ב, וזהו שורש פרטי, והיינו טעם הענין הזה:

חלק א:

א. אין שום דבר לבטלה, וזה דבר פשוט משני צדדים, א' – שאין נחשוב דבר זה במחשבה העליונה, כי הלא מה שהוא לבטלה הוא דבר שאינו הגון כלל, אך דבר שאינו הגון אי אפשר להיות במחשבה העליונה. אם כן דבר לבטלה אי אפשר להיות במחשבה העליונה. ב' – כי הרי כבר אמרנו שהספירות הם מה ששיערה המחשבה העליונה את הנמצאים בכל חלקיהם, ואין הספירות דבר חוץ מזה. אם כן אין בספירות דבר שאין בנמצאים, ואם כן אין דבר

individual root needed to give existence to the governmental order of this world in its various states of damage and repair, reward and punishment, according to the complete measure of what is required for this, neither less nor more.

Having provided an overall conspectus of the subject of the primordial kings, it is now necessary to go back and explain the initial stages accordingly.

The proposition consists of two parts. **Part 1: Nothing is in vain.** This explains how the lights entered into the vessels and afterwards turned back and went out. **Part 2: And this is the individual root...** This explains the reason for this phenomenon.

Part 1:

Nothing is in vain. This is obvious from two sides. Firstly, that anything could be for no purpose is quite inconceivable in the Supreme Mind, for something that is without a purpose is quite unfitting and it is impossible that anything unfitting could exist in the Supreme Mind. Secondly, as we have already said, the Sefirot are the measures of all the creations in all their different parts and aspects as laid down in the Supreme Mind, and the Sefirot are nothing except this. If so, the Sefirot contain nothing that does not exist in the creations, and accordingly nothing is in vain.

לבטלה:

ב. ועל כן מה שנכנס האור בתחלה, ואחר כך חזר ויצא, אפילו שלא היינו יודעים מה היא התולדה היוצאת מדבר אחד, בכח ההקדמה הזאת שאין בה ספק, ודאי נדע שהדבר ההוא יש לו תולדה, אלא שלא השגנוהו. ואדרבא, נקבע מזה ידיעה שגם זה צריך להעמיד הנושא. – שהדבר ההוא נפעל בעדו בתכונה הצריך לנושא ההוא. ובנידן דידן, כיון שראינו שהיה כך, פירש שנכנסו האורות בכלים, וחזרו ויצאו, ודאי צריך שיהיה לו טעם. אך טעם ההדרגה איננו, כי הרי היה אפשר להעשות בלא זה. אם כן צריך לומר שהוא בשביל טעם אחר מלבד זה. אך בשביל שאנו רואים שזה הדבר בא לעשות ההדרגה, שהרי על ידו נעשית, אם כן נבין מיד, שאף על פי שהדרגה היתה נעשית זולת זה, הנה צריך בה איזה תנאי שלא היה אם לא היתה נעשית על ידו, וכדלקמן:

ג. והלא היה יכול לעשות כל ההדרגה הזאת בתחלה בלא זה, שהרי האור לא עשה כלום, אלא שלא נתחבר בכלי, מפני שלא

Therefore the initial entry of the light and its subsequent turnabout and departure... Even when we do not know what results from a given phenomenon, on the strength of the above unshakeable premise we certainly know that it has some consequence, except that we have not understood it. Moreover, on the basis of that premise we can legitimately infer that the phenomenon in question is also necessary in order to produce a result of precisely the required nature because of it. To apply this to the subject under discussion, since we see that what happened is that the lights entered into the vessels and then turned back and went out, we infer that this must have happened for a reason. However, the reason cannot have been simply to produce the gradation (of the Partzufim) since that could have been brought about without this. We must therefore say that it was for some other reason besides this. But since we see that this phenomenon comes to produce the gradation -- for it is through this that came about -- we can therefore immediately infer that although the gradation could have been produced without this phenomenon, it must have required some condition that would not have been fulfilled had it not been produced in this way, as it goes on to say.

...when all this gradation could have been brought about from the beginning without this... For the light did not do anything -- it did not act. It simply did not join with the vessel, because the vessel was not complete, and the light waited until

היה נשלם, והמתין עד שתעשה
ההדרגה שנעשית, שבה תלוי
תיקון הכלי. אם כן אין האור
עושה כלום בהדרגה, אלא שהוא
ממתין שתעשה ההדרגה. אם כן
למה נכנס מתחלה?:

ד. גם לזה יש פעולה, שודאי
הכנס האור בכלים פועל איזה
דבר בכלים ההם:

ה. ותולדה עיקרית, כל הפעולות
הנעשות למעלה יש להם תולדה
בהנהגה:

חלק ב:

א. וזהו שורש פרטי, ר"ל שורש
תכונת הנמצאים בפרט הוא
הרכבת האורות למעלה, פירוש
– כל מה שהוא גילוי למעלה –
גורם תוספת כח בנמצאים, ומה
שהוא בהעלם – גורם חולשה.
והנה כל כך ענינים שצריך
בנמצא – כל כך אורות יש
למעלה, והענין שצריך להיות
חלש בנמצא – האור שהוא
שורש לו צריך שיהיה סתום. ומה
שצריך להיות חזק, צריך שהאור
שלו יהיה פתוח. נמצא שהרכבת
כל כך גילויים וכל כך העלמים
נמצא במקומות שהם, פירוש –
באותם האורות הפרטים שהם
הם עושים עניני התכונה
הפרטית בנמצא למטה בכל

the gradation on which the repair of
the vessel depended was brought
about. If so, the light itself did not do
anything in producing the gradation, it
just waited until the gradation was
brought about. If so, why did it enter
initially?

**This also has an essential
function...** For certainly the entry of
the light into the vessels produces
some effect in those vessels.

...and consequence. Everything that
was done above has a consequence in
the governmental order of the worlds.

Part 2:

And this is the individual root...
I.e. the root of the specific nature of
the creations lies in the combination
of the lights above. Where the lights
above shine in a revealed way, this
puts greater power into the creations.
Where there is concealment, it causes
weakness. Corresponding to all the
different aspects required in what
exists, there are exactly so many
lights above. Where some aspect of
existence needs to be weak, the light
that is its root has to be closed up or
occluded. What has to be strong
requires that its light should be open.
There is thus a combination of just so
many revelations and just so many
occlusions in those places, i.e. those
individual lights which are responsible
for producing the particular design
and character of what exists below in
all its aspects.

ענינו:

ב. מה שצריך לתת מציאות להנהגת העולם הזה, שזאת היא התולדה היוצאת מזה השורש בהרכבה הפרטית הזאת:

ג. בקלקולו ותיקונו, מה שאנו רואים בכאן שרשים של קלקול ותיקון, פעם הדברים הולכים לפי צד אחד, ופעם לפי צד אחר, זהו לפי שבעולם הזה הורכבו הקלקול והתיקון להמצא בו בכמה מיני אופנים. שלכן נבחין כל השרשים האלה:

ד. בשכר ועונש, לפי שזהו העיקר היוצא מענין הזה:

ה. לפי השיעור השלם מה שצריך לזה, לא פחות ולא יותר, המחשבה העליונה שידעה לשער מציאות מה שצריך לשלמות הדבר הזה, היא גזרה כמה שרשי קלקולים ימצאו, וכמה שרשי תיקונים, ובאיזה סדר ודרך יהיו נמשכין זה אחר זה:

פתח נא

מצבי ג"ר וז"ת דנקודים [נא – נג]:

מצב ג"ר דנקודים בשבירה:

שורש הבריות הוא רק בז' תחתונות, שהם ז' ימי בראשית. והג' ראשונות הם רק עטרות על הז"ת, להנהיגם ולתקנם. על כן במציאותם אין שייך קלקול, כי

...needed to give existence to the governmental order of this world... For this is the result that derives from this root through this particular combination.

...in its various states of damage and repair... What we see here are the roots of damage and repair, with things sometimes going in one direction, sometimes in another. This is because in our world damage and repair have been combined to exist in various different ways, and all these corresponding roots can therefore be discerned above

...reward and punishment... For this is the main thing that comes out of this.

...according to the complete measure of what is required for this, neither less nor more. The Supreme Mind knew how to calculate what had to exist in order to bring all this about to perfection, and decreed accordingly how many roots of damage should exist and how many roots of repair and in which order and manner they should be subject to one another.

Opening 51

The root of the creations is in the seven lower Sefirot, while the first three only direct them. When the vessels broke, the first three Sefirot did not break, but were flawed through their connection with the lower seven.

The root of the created worlds and beings lies only in the seven lower Sefirot, which are the Seven Days of Creation, while the first three Sefirot are only crowns over the lower seven, to direct and repair them. Accordingly damage

הם למעלה ממעשה בני אדם. והעוונות אינם פוגמים אותם, אלא מסלקים אותם, ועל כן נמצאו ונתקיימו. אך מה שנמצא בהם לצורך הו' תחתונות – זה לא נתקן אפילו בהם, כי אם היה נתקן, היו כל הו' תחתונות מתוקנים גם כן. ולכן גם בהם מה ששייך מהם לז"ת – נפגם. וזה עושה שלא יתפשט כוחם היטב לתקן הז"ת, כי אם היה מתפשט תמיד – לא היה קלוקל בעולם:

אחר שנתבאר ענין כללות עניני השבירה הזאת שהם לצורך ההנהגה, עתה נבאר המקרים שלה בפרט על פי זה השורש:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, שורש הבריות וכו', והוא מה שהיה מתוקן כבר באלה הספירות. ח"ב, אך מה שנמצא וכו', והוא מה שהיה נשאר עדיין: חלק א':

א. שורש הבריות הוא רק בו' תחתונות, זה דבר מוסכם אצל כל המקובלים שקראו לאלה הו' – ז' ספירות הבנין, וכן נאמר, "עולם חסד יבנה", שהוא הראשון בבנין:

is not applicable to the three first Sefirot in their intrinsic essence, since they are above the level affected by men's deeds. Thus sins do not damage them, but rather, they drive them away. Accordingly, the first three Sefirot endured. Nevertheless, even in their case, what exists in them to serve the needs of the lower seven was not repaired, for if it had been repaired, all of the seven lower Sefirot would also have been rectified. Accordingly even in the first three Sefirot, those aspects that relate to the seven lower Sefirot became flawed. What this did was to prevent the proper spread of their power to repair the seven lower Sefirot. For if it were constantly spreading, there would be no damage in the world.

On the basis of our overall conspectus of the breaking of the vessels, which took place for the sake of the governmental order, we will now explain the process in detail.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The root of the created...** This explains what was already rectified in these Sefirot. **Part 2: Nevertheless, even in their case...** This explains what still remained unrectified.

Part 1:

The root of the created worlds and beings lies only in the seven lower Sefirot... This is something accepted by all the Kabbalistic sages, who called these the seven Sefirot of building (בנין, *binyan*, or the "constructive" Sefirot), and thus it says "The world is *built* on Kindness (חסד, *chessed*)" (Psalms 89:3), Chessed

ב. שהם ז' ימי בראשית, הרי דו
 ראייה ברורה, כי כל מה שנברא
 הנה נכלל רק בז' ימים. ואפילו
 לפי הפשט הנראה – אם נעשה
 הכל באלה שבעה ימים, אם כן
 הז' ימים אלה די להם לשורש.
 כל שכן שכבר ידענו שז' ימים
 הם ממש שליטת הז' ספירות,
 שכל אחת פועלת לפי כחה ביום
 ההוא. וכיון שמהם יצא הכל –
 אם כן מן הספירות האלה ודאי
 צריך שיצא הכל:

ג. והג' ראשונות הם רק עטרות
 על הז"ת, כל מה שהוא חוץ מן
 המציאות העיקרי, שהמציאות
 העיקרי שלם חוץ ממנו, אי
 אפשר לו להיות אלא עיטור יתר
 בנושא ההוא, אך לא חלק ממנו.
 וכן הם הג"ר, שאינם שורש
 לעניני העוה"ז – הרי הם עטרות
 להם. ותבין כי כן המדה, יען לכל
 מעשה ולכל מקרה שבעולם
 צריך שורש בפני עצמו ודאי.
 והנה דברי העולם צריך שלא
 ישנו את מציאותם, אלא מעלתם
 צריך שתתנה לפי מעשה בני
 האדם. אם כן צריך שיהיה בכאן
 ב' שרשים, שורש המציאות
 בלתי משתנה, ושורש המעלה
 המשתנה.

being the first in the building.

...which are the Seven Days of Creation... This is clear proof -- for everything that was created is surely included in these seven days alone. Even according to the self-evident, simple meaning of the Bible, if everything came about in these seven days, it means that these seven days are sufficient to serve as the root. All the more so when we already know that kabbalistically, the seven days constitute the actual rule of the seven Sefirot, in that each one functions according to its power on that day. (See Ramban, Commentary on the Torah, Genesis 1:3.) Since everything came forth in the Seven Days of Creation, it must certainly be the case that everything came out of these Sefirot.

...while the first three Sefirot are only crowns over the lower seven... Everything that stands outside a thing's essential being -- in the sense that the thing's essential being is complete without it -- can only be an extra crown adorning that thing but not an integral part of it. So it is in the case of first three Sefirot, which are not the actual root of what goes on in this world but rather, they are crowns over that root. This is properly so, because everything that happens in the world must certainly have a root of its own just to keep it in existence. It is not the basic existence of things in this world but rather their status that has to change depending on men's deeds. Accordingly, two roots are needed here: a root for the unchanging existence of things and a root for their changing status.

על כן הושמו ז"ת וג"ר. ז"ת – הם השורש של הבריות, בלתי משתנה. נ"א, וז"ת הם המולידות, כי מן החסד יצא תמיד מים, ומן הגבורה – אש, ומן היסוד יצא תמיד הבנים, ומן החסד – חכמה, ומן הגבורה – עושר, ומן הת"ת – חיים, וכיוצא. אך היותר והפחות במעלה בכל הענינים האלה – לפי הג"ר הוא, שבהיותם מאירים בז"ת הרבה – יוצאו הז"ת תולדותם במעלה רבה ובתיקון גדול, ואם יאירו מעט – תולדת הז"ת תהיה שפלה ובלתי מתוקנת. נמצאו הז"ת – שורש לבריות, והג"ר – עמדות על גבם:

ד. להנהיגם, כבר פירשתי איך הז"ת מתנהגין בכל מן הג"ר. אם כן יש בג"ר גם כן חדר לצורך הנהגה שלמה, לתת שליטה לאיזה חלק שצריך:

ה. ולתקנם, שבהאירם על הז"ת נמשך עליהם מיד תיקון יותר וחשיבות יותר, רק מצד היותם מושפעים מהם. ובהיותם מסתלקים – ממילא נמצאים קלקולים הרבה מוטבעים בטבע

This is the reason for the institution of the seven lower and three upper Sefirot. The seven lower Sefirot are the root of the created realms and beings in their essential existence, which is unchanging. And it is the seven lower Sefirot that produce the different aspects of the creation. From Chessed there is a constant flow of water and from Gevurah fire, while Yesod is always the source of the structure. From Chessed comes wisdom, from Gevurah wealth, from Tiferet life, and so on. However, any increase or decrease in degree or status in all these aspects depends upon the three first Sefirot. When they shine strongly in the seven lower Sefirot, the latter will bring forth superior offspring in a state of greater repair. But if they shine in only a limited way, the offspring of the seven lower Sefirot will be lowly and lacking in repair. Thus the seven lower Sefirot are the root of the created realms and beings while the three first Sefirot are crowns over them.

...to direct them... I have explained elsewhere how the seven lower Sefirot are governed in all aspects through the first three Sefirot (see *Klaley Kin'at HaShem Tzeva'ot* #11, *Daat Tevunot* p. 332ff). If so, the first three also contain Kindness, Judgment and Mercy in order to complete the governmental order and allow each part to rule as needed (and thus the upper three Sefirot correspond to Kindness, Judgment and Mercy).

...and repair them. For when they shine over the seven lower Sefirot, this immediately brings them to a greater state of repair and gives them greater status purely in virtue of the fact that they come under their influence. However, if the three upper Sefirot leave, the many flaws rooted in the intrinsic nature of the lower

הז"ת:

ו. על כן במציאותם אין שייד
קלקול, שאין האדם מעלה
ומוריד במעשיו כי אם בשרשו:

ז. כי הם למעלה ממעשה בני
אדם, כי אין מעשה בני האדם
אלא בעניני העולם, שהם עשויים
לצרכו, ובכל שרשיהם:

ח. והעוונות אינם פוגמים אותם,
כל זה לפי ענינם. כבר אמרנו
היאך הם עטרות של ההנהגה,
שמשפיעים על הז"ת ומתקנים
אותם. נמצא שיש בהם מה
ששייד לו מעשה בני האדם, ומה
שאין שייד. מציאותם הוא מה
שאין שייד בו מעשה בני האדם,
אך השפעתם שייד בו מעשיהם,
כיון שהיא מגעת לז"ת ולתיקונם.
נמצא שהעוונות – אי אפשר
לפגום אותם ולגרום חושך בהם,
כמו שמולידים בז"ת, שחסרה
מהם ההשפעה, ואז חשך נשאר
תחתיה:

ט. אלא מסלקים אותם, דהיינו
שזהו פגם הז"ת, והוא החשך
שזכרתי שמתילד בז"ת, בהחסר
מהם ההשפעה:

י. ועל כן נמצאו ונתקיימו, כי

seven function by default. (But when they are under the influence of the upper three, their intrinsic flaws become inoperative.)

Accordingly damage is not applicable to the three first Sefirot in their intrinsic essence... For man's deeds have no influence for better or for worse except on those levels in which he is rooted: any flaw reaches only the seven lower Sefirot.

...since they are above the level affected by men's deeds. For men's deeds affect only the various aspects of the world made to serve his needs and all their roots.

Sins do not damage them... This is entirely consistent with their purpose. We have already explained that they are crowns over the governmental order, which send their influence over the seven lower Sefirot and bring about their repair. Thus they contain aspects to which men's deeds are relevant and aspects to which they are not. Men's deeds have no bearing on their intrinsic existence, whereas the spread of their influence is subject to men's deeds inasmuch as this reaches the seven lower Sefirot and affects their repair. Thus sins cannot damage them or cause darkness in them in the same way as they can in the case of the lower seven, where they cause deficiencies when the influence of the upper three is lacking, leaving darkness in its place.

...but rather, they drive them away. This is a flaw in the lower seven, and this is the darkness mentioned above, which develops in the seven lower Sefirot when the flow of blessing is lacking.

Accordingly, the three first Sefirot endured. For since destruction is not

כיון שבהם אין שייך פגם, על כן לא הוצרך להיות בהם השבירה, כי אין השבירה אלא לתת מקום לקלקולים, וכאן אין שייך קלקול:

חלק ב:

א. אך מה שנמצא בהם לצורך הז' תחתונות – זה לא נתקן אפילו בהם, כי לכל דבר יש תיקונים וסידורים, כדי שאותו הענין יצא כראוי. וגם ענין ההשפעה מג"ר לז"ת צריך סידורים, כדי שיצא כראוי, לא פחות ולא יותר ממה שצריך, וזה מה שלא נתקן בהם:

ב. כי אם היה נתקן, היו כל הז' תחתונות מתוקנים גם כן, בחינה זו שאנו מדברים עליה היא בחינת מציאות מה שהג"ר מתקנים את הז"ת, וזהו מה שאנו אומרים שהיה חסר. וזה פשוט, אם זה היה, ר"ל שהם היו מתקנים את הז"ת, אם כן היו הז"ת מתוקנים, והרי ז"ת צריך שלא יהיו מתוקנים בספירות האלה. אם כן מוכרח שתיקון ז"ת תלוי בג"ר, דהיינו שבין עניניהם יש ענין מציאות זה שהם המתקנים אותם. בחינה זאת של תיקון הז"ת תהיה חסרה מן הג"ר: ג. ולכן גם בהם מה ששייך מהם

applicable in their case, it was therefore unnecessary for any breakage to occur in them, for the only purpose of the breaking of the vessels was to make a place for destruction, and here destruction is of no relevance.

Part 2:

Nevertheless, even in their case, what exists in them to serve the needs of the lower seven was not repaired... For each thing has its own repairs and arrangements to ensure that the function in question should emerge in the proper way. Thus the spread of influence from the upper three Sefirot to the lower seven requires arrangements to enable it to come forth in the proper way, neither less nor more than necessary. This is the aspect that was not repaired in the upper three Sefirot.

...for if it had been repaired, all of the seven lower Sefirot would also have been rectified. The aspect we are discussing is that whereby the three upper Sefirot rectify the lower seven. This is what we are saying was lacking in them. Obviously, if it had been present -- i.e. if they had been able to repair the lower seven -- the latter would have been repaired, whereas it was necessary that the seven lower Sefirot should not be repaired by the first three (since the breaking of the vessels was a necessity). If so, it must be that the repair of the seven lower Sefirot depends on the first three -- i.e. among their various aspects is the aspect whereby they repair them, and it is this aspect of being able to rectify the seven lower Sefirot that was lacking from the first three.

Accordingly even in the first three Sefirot, those aspects that relate

לז"ת - נפגם, והיינו האחוריים שלהם, שהם השייכים לז"ת. וכן אחורי נה"י דכתר, שהם המביאים חסדים וגבורות לאו"א, במפורש במקומו:

ד. וזה עושה שלא יתפשט, כבר אמרנו שהשבירה היתה שורש כל הקלקולים, ובהיות שצריך שתהינה הספירות עשויות בדרך שיוכלו להפגם, פירוש להחשך כנ"ל, על כן נעשה בהם השבירה, והיתה הכנה לקלקול זה. וכן שבירת אחורי או"א היה הכנה לקלקול. אך הקלקול אי אפשר להיות באו"א עצמם, אלא הרי הקלקול באותה הבחינה שהיתה בה השבירה, והבחינה שהיתה בה השבירה הוא מה ששייך לז"ת. אם כן הקלקול הוא במה ששייך לז"ת, והיינו שלא יתפשט כחם של או"א בז"ת תמיד לתקנם:

ה. כוחם היטב לתקן הז"ת, כי כח על כל פנים צריך שיצא מג"ר לז"ת. אלא הקלקול הוא שלא ימשך הכח כראוי, אלא ממועט הרבה. והוא סוד המוחין

to the seven lower Sefirot became flawed. I.e. their "back parts" (אחוריים, *achorayim*), which are those that relate to the seven lower Sefirot. (These are their Netzach-Hod-Yesod, which pass the influence of the higher level to the lower.) This also applies to the "back parts" of Netzach-Hod-Yesod of Keter, which channel Kindnesses and Severities to Abba and Imma, as explained elsewhere. (See *Etz Chayim*, *Shaar Shevirat HaKelim* ch. 2; *Pitchey Chochmah VaDaat* #43, *Shaarey Ramchal* p. 184.)

What this did was to prevent the proper spread... We have already said that the breaking of the vessels was the root of all the damage. And since it was necessary that the Sefirot should be made in such a way that they could be flawed -- i.e. darkened -- they were therefore made to fragment, which was the preparation for this flaw. Likewise the break-up of the "back parts" of Abba and Imma was a preparation for the state of damage. However, there can be no damage in Abba and Imma themselves. Rather, the damage is in the same aspect in which the breaking of the vessels took place, and the aspect in which the breaking of the vessels took place is that which relates to the seven lower Sefirot. Accordingly, the damage is in what relates to the seven lower Sefirot -- i.e. that the power of Abba and Imma does not spread into the seven lower Sefirot continually in order to repair them.

...of their power to repair the seven lower serfirot. In any event some power must emerge from the upper three Sefirot to the lower seven. The flaw was that the power could not flow properly but was highly reduced. This is the mystery of the mentality of immaturity (דקטנות מוחין),

דקטנות, כמפורש במקומו:

ו. כי אם היה מתפשט תמיד לא היה קלקול בעולם, הרי טעם כטעם שאמרנו למעלה, שלא היה בהם מה ששייך לז"ת, לפי שצריך שהז"ת יהיה בהם שבירה. והרי זה עצמו הטעם לקלקול הצריך, שיכול להיות קלקול בז"ת, שאי לאו כן לא היה:

פתח נב

מצב ז"ת דנקודים בשבירה:

שורש מציאות הז"א הוא הדינים של אימא – ה' גבורות שלה. ולפי מציאות זה כל אור עומד בפני עצמו, ואינו מתחבר עם חבירו. וזה כי טבע הדין – שלא להראות אחוה, אלא הכל עוצב ופנים זועפות. אלא שאימא מגברת עליו המיתוק שלה. וכמו שהדין נשקע – העוצב עובר, והאחוה נמצאת. ועל דבר זה נכנסת אימא בו. ועושה לו אחוה בין ספירותיו. אך זה עושה על ידי המלכות, כי היא הושמה מאנא דכולא, שלא ישפיעו האורות כל אחד בפני עצמו, אלא ילכו כולם רק אל מקום

mochin dekatnut), as will be explained in its place.

For if it were constantly spreading, there would be no damage in the world. Thus the reason is like the reason we stated above. They lacked what relates to the seven lower Sefirot, because it was necessary for the breaking of the vessels to occur in the seven lower Sefirot, and this itself is the reason for the necessary flaw in the first three -- so that there could be a flaw in the seven lower Sefirot. For without it, there would have been no flaw in them.

Opening 52

The intrinsic essence of Zeir Anpin (of the Primordial Kings) is stern judgment -- divisiveness and limitation -- out of which comes the Other Side. Zeir Anpin is rectified and sweetened by Imma through the arousal of the Nukva.

The root of Zeir Anpin's essential nature lies in Imma's stern judgments -- her five mighty powers. In accordance with this essential nature, each light stands by itself and does not join with any other. This is because the nature of Judgment is not to display brotherly love. Rather, all is dejection and angry faces. However, Imma overcomes this with her sweetening power. As the stern Judgment subsides, so the dejection passes and brotherly love reigns. It is for this purpose that Imma enters into Zeir Anpin and makes brotherly love reign among his Sefirot. This is done through Malchut, for the latter was instituted as the container vessel for all of them, so that instead of each light shining separately by itself, they should all be directed to one single place. A connection then develops

אחד. ואז מתעורר ביניהם חיבור, ופונים כולם אליה, בסוד, "אילת אהבים". והם עצמם מתחברים זה עם זה. ויותר שהם פונים אליה – מתגברת ביניהם האהבה, ומגעת אל השמחה הרבה.

וזה מה שהיה חסר במלכין קדמאין, כי הו"ק לא היו פונים אל המלכות, ולכן לא יצאו מן העוצב וזעף הפנים, ואימא היתה מנחת אותם כך עדיין. וכנגד זה היו חסרים ג"ר של ז"א, שהם מה שאימא באה ומתקנתו. ואז היו נקראים רשות הרבים, וזהו מצב שממנו יצאה הס"א, שעל כן טבעה ופעולתה רק להפריד:

אחר שביארנו ענין הג"ר, עתה צריך לבאר ענין הז"ת:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, שורש מציאות וכו', והוא הקדמה בענין חיבור הספירות והתקשרם. ח"ב, וזה מה שהיה חסר וכו', והיינו ביאור ענין זה במ"ק:

חלק א':

א. שורש מציאות הז"א הוא הדינים של אימא, ענין הז"א הוא הנהגת הדין, וז"ס מה שנאמר, הוי' – בעתיקא, הוא האלקים –

between them, and they all turn to Malchut as the "hind of love" (Proverbs 5:19), and they themselves join with one another. The more they turn to her, the stronger the bond of brotherly love between them, and this brings great joy.

This is what was lacking in the Primordial Kings, for the Six Directions were not turned towards Malchut and therefore did not escape the sadness and angry faces, and Imma still allowed them to remain that way. Accordingly, the first three Sefirot of Zeir Anpin were missing, for these result from Imma's entry into and repair of Zeir Anpin. The others were then termed the domain of the many (רשות הרבים, *reshut harabim*), and this was the state from which the Other Side emerged, which is why its nature and function is only to cause separation.

Having discussed the three first Sefirot, we must now discuss the lower seven.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The root of Zeir Anpin's essential nature...** This introduces the idea of how the Sefirot connect and bond together. **Part 2: This is what was lacking...** This explains how this applies in the case of the Primordial Kings.

Part 1:

The root of Zeir Anpin's essential nature lies in Imma's stern judgments (דינים, *dinim*)... The function of Zeir Anpin is to govern according to strict Judgment, as brought out by the comment in the *Zohar* on the verse, "HaShem, He is

בז"א. והיינו כי א"א הוא הנהגת
 החסד, כל ענינו מיתוקים, למתק
 כל הדינים בכל מקום שהם, אך
 ענין ז"א הוא להיפך, שרשו הוא
 דין, אלא שמיתוקים מתגברים
 עליו. ועל כן הם יכולים להסתלק
 ממנו, ונשאר הדין בתקפו, ואז
 עושה ח"ו בליה. מה שאין כן
 א"א, שהוא חסד מעצמו, שאינו
 צריך למיתוק אחרים, ועל כן
 הוא תמיד חסד.

והנה שורש הדינים הוא למעלה,
 אבל אינו ניכר ונודע, כי החסד
 שולט שם. אלא כשמגיע ליסוד
 אי' – שם הגיע כבר למדרגה
 שהוא מתגלה, ועושה שם הה"ג,
 בסוד, דינין מתעריין מינה. והוא
 בדיוק – מתעריין מינה, שאינה
 עצמה דין, אלא שממנה נמשך
 מדת הדין.

ונמצא שה"ג שביסוד אי' כבר
 הם דין מגולה, ומשם נעשה
 שורש הז"א, שהוא הנהגת
 המשפט, כדלקמן, שעיקרו
 הראשון דין, והמיתוק מתגבר
 עליו כנ"ל, בזמן שמתגבר. וה"ס
 מה שאמרו, "הכל היה מן העפר

the God" (Kings I, 18:39): " 'HaShem'
 (YKVK=Kindness) applies to Atik
 (=Arich Anpin); 'the God' (אלקים,
 Elokim=Judgment) applies to Zeir
 Anpin" (*Idra Rabba, Naso* 138b). For Arich
 Anpin is the rule of Chessed and every
 aspect of mitigation -- mitigating all
 the stern judgments wherever they
 may be. But the function of Zeir Anpin
 is the opposite. Its root lies in stern
 judgment, except that the powers of
 mitigation hold sway over it. However,
 these powers of mitigation can depart
 from Zeir Anpin, leaving the stern
 judgment in its full force, which can
 cause total devastation. This is not so
 in the case of Arich Anpin, which is
 intrinsically inclined to Kindness and
 does not require mitigation by others,
 with the result that it always on the
 side of Kindness.

Now the root of the stern judgments
 lies above, but it is not clearly
 discernible there because Kindness
 holds sway above. However, when it
 reaches Yesod of Imma, it comes to a
 level where it can be revealed,
 producing there the five "mighty
 powers" (גבורות, *gevurot*) according to
 the mystery whereby "stern
 judgments are stirred up through her
 (i.e. Imma)" (*Zohar, Vayikra* 65a). The
 wording is precise: the stern
 judgments "are stirred up through
 her". For Imma is not intrinsically an
 aspect of Judgment, yet the attribute
 of Judgment *derives* from Imma.

Thus the five mighty powers in Yesod
 of Imma already enter the category of
 revealed Judgment, and from there
 stems the root of Zeir Anpin, which
 constitutes the governmental order of
 Justice (משפט, *mishpat*), as will be
 discussed below. Its essence is first
 and foremost strict Judgment, but at
 certain times the power of mitigation
 gains strength and holds sway over it.

– ואפילו גלגל חמה, והיינו הגבורות, שכבר הגיעו למדרגה זאת להיות גבורות ממש. ומשם נבנה ז"א, שעיקרו גבורות ודין, ואחר כך המיתוק מתגבר עליו:

ב. ה' גבורות שלה, הם שמתגלים ביסוד שלה, כבר נודעו לבחינת גבורות, לכן משם מקבל שורש:

ג. ולפי מציאות זה כל אור עומד בפני עצמו, ואינו מתחבר עם חברו, כי ענינו הוא כמו נשמה עציבה, שכחותיה עומדים בה בלתי התלהטות, ואז הפנים נראות כך עציבות. אך אם הכחות מתלהטים – הפנים נראות שוחקות ושמחות. והנה הכחות ישנם בנשמה תמיד, אבל [כל] כח בפני עצמו בלתי מתלהט, ודהו ענין העוצב:

ד. וזה, כי טבע הדין – שלא להראות אחוה, אלא הכל עוצב ופנים זועפות, כי החסד ענינו ימין מקרבת, ואהבה – שהנמצאים עצמם כל אחד מתנהג באחוה עם חברו, כל

This is the underlying secret of the saying of the sages that, "Everything came from the earth (עפר, *aphar*), including even the sphere of the sun" (*Zohar, Tzav 34b; Midrash Rabba Bereishit 12:11*). The "sun" is an allusion to Zeir Anpin, while the "earth" refers to the five mighty powers, which had already reached this level (in Yesod of Imma) of being actual powers of severity. Out of this was built Zeir Anpin, whose essence is mighty powers and stern Judgment, over which the power of mitigation holds sway only afterwards.

...her five mighty powers. The powers revealed in Yesod of Imma are already recognizable as having the aspect of severity, and accordingly it is from there that Zeir Anpin receives its root.

In accordance with this essential nature, each light stands by itself and does not join with any other. For the nature of Zeir Anpin can be compared to a dejected soul whose inner powers stand quiescent without arousal or excitement, making the face show only dejection. However, when these soul-powers are aroused and excited, the face shows laughter and happiness. These innate soul-powers exist in the soul all the time, but when each power stands separately without flashing in excited interaction with the others, this is the state of dejection.

This is because the nature of Judgment is not to display brotherly love. Rather, all is dejection and angry faces. For the nature of Kindness is that of the welcoming right arm, and when love reigns, the creations themselves all behave to one another in a brotherly manner, showing each other smiling faces. But the state of stern

אחד בפנים שוחקות זה לזה. והדין הוא השנאה והריחוק, וזעם הפנים, הכל בעוצב.

ונמצאים בכאן שני דברים נמשכים זה מזה, והיינו כי החסד גורם אהבה, ובה הנשמה מתלהטת בשמחה, ומראה פנים שוחקות. והדין גורם השנאה והריחוק, והנשמה עציבה, ואינה מתלהטת, ונראה זעם הפנים. ועל כן בהיות הספירות מדרגות הדין, שהם מרחיקות את הנבראים שלא להדבק בהם, נגד זה אותם המדרגות עצמם עומדות כמו בעוצב, בלתי שמחה והתלהטות. אך בהיותם מדרגות חסד, שמביאות האהבה אל התחתונים, כנגד זה גוברת בהם השמחה וההתלהטות. ועוד, שכבר שמעת שהספירות הם שיעורי הנמצאים, ושיערה המחשבה העליונה הנבראים בקלקולם, שכל אחד מתרחק מחבירו בשנאה ועוצב.

אך כבר נקשרים הדברים האלה זה בזה, כי כבר שמעת איך עניני הנבראים נראים בעצמם, פירוש – הריחוק הנראה בעינים הוא הריחוק הנעשה להם:

judgement is one of hatred and rejection. The faces show anger, and everything is heavy with depression.

We have here two things that are bound up with one another -- the plane of the roots (the Sefirot) and that of the creations. For Kindness begets love, and through it the soul radiates with joy, showing a smiling face. Judgment, on the other hand, begets hatred and rejection: the soul is dejected and does not radiate, while the face shows anger. Accordingly, on the plane of the roots, when the Sefirot are levels of stern judgement that push the creatures away without allowing them to become attached to them, those very levels themselves stand in a corresponding state of "dejection", lacking in joy or excitement. However, when they are levels of kindness that bring love to the lower creations, there is a corresponding increase of joy and excitement in those very levels themselves. Moreover, as you have already heard, the Sefirot are the measures of all that exists, and the Supreme Mind calculated the state in which the creations should exist in their time of disrepair, when each is separated from the other through hatred and dejection.

The state of disrepair below is thus bound up with the state of disrepair above, because you have already heard how aspects that lie at the root of the creations are actually visible in those creations themselves. Thus the separation and alienation seen in their root aspects (i.e. on the level of the Nekudim) correlates to the separation and alienation actually manifested among the created beings (thus when

ה. אלא שאימא מגברת עליו המיתוק שלה, זהו הסוד מה שאי' משלמת ז"א, ונעשית עצם מעצמיו ובשר מבשרו. כי ז"א בענינו הוא דין כנ"ל, ואי' מחלקת ממיתוק שלה, הטבוע בה, אליו. וכפי מה שמגברת בו ענין זה – כך הוא מתמתק. וזה סוד המוחין דז"א בסוד קטנות וגדלות, כי בקטנות אין ניתן לו מענינה של אי' אלא החיצוניות, והוא מיתוק מועט לו. ובקבלו מוחין יותר גדולים, הרי הוא ממותק יותר, עד שנמתק לגמרי.

וזה כלל הדין, שכוונתו לעשות משפט ולייסר את הרשעים. אלא כפי מה שנתמתק אינו עושה רע, עד שנתמתק לגמרי והוא עושה טובה. ועם כל זה הוא מלך המשפט, כי תוכיות לבבו הוא לעשות דין, והמיתוק הוא המתגבר עליו ומשקיע הדין:

ו. וכמו שהדין נשקע – העוצב עובר, והאחזה נמצאת, היינו שאינו עובר, אלא נשקע מפני

they themselves are separated from one another, it is an indication of division and separation among their roots).

However, Imma overcomes this with her sweetening power. This is the underlying mystery of how Imma completes Zeir Anpin, becoming "bone of his bones and flesh of his flesh" (cf. Genesis 2:23; see *Etz Chayim, Shaar HaMochin* ch. 1). For Zeir Anpin is intrinsically on the side of stern Judgment, while Imma gives him a share of the power of mitigation that is in her intrinsic nature. To the extent that Imma increases this sweetening influence, so the severity of Zeir Anpin is mitigated. This is the key to the concept of the different mentalities (מוחין, *mochin*) of Zeir Anpin in immaturity (קטנות, *katnut*, "smallness") and maturity (גדלות, *gadlut*, "greatness"). In the stage of immaturity, only the external aspect of this function of Imma is given to Zeir Anpin, causing minimal mitigation. However, as Zeir Anpin attains greater mental levels, the severity of the Judgment becomes increasingly mitigated, until it becomes completely sweetened.

The principle of stern Judgment is that its intention is to do justice and chasten the wicked. However, to the extent that it is mitigated, it does not carry out evil, and when it is completely sweetened it actually does good. At the same time, He remains the King of Justice, for the innermost heart of Zeir Anpin is to execute stern Judgment, except that the power of mitigation gains sway over this, causing the severity to sink down.

As the stern Judgment subsides, so the dejection passes and brotherly love reigns. The power of stern Judgment does not pass entirely but only subsides on account of the

מיתוק שגבר עליו, אך אינו מחליף טבעו, רק העוצב הוא שעובר, שהוא תולדת הדין שמתגבר:

ז. ועל דבר זה נכנסת אימא בו. והיינו מ"ש לעיל, שאי' נעשה עצם מעצמיו:

ח. ועושה לו אחוה בין ספירותיו, היינו הקשר שקושרת חלקיו בהתלהטות ובשמחה:

ט. אך זה עושה על ידי המלכות, ז"ס, כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, וכן סוד השבת, דהיינו השבח הגדול שיש לשכינה, שהיא שלמות הזכר. והסוד הוא זה, שאי' אינה שורה על ז"א אלא בהיות הנוקבא עמו, ודבר זה מבואר בזוהר ובתיקונים במקומות הרבה. והכוונה – שנוק' היא שורש המקבלים, ובהיות האורות מביטים להשפיע אל מקבליהם – הכל בשמחה ובהתלהטות גדול, וז"ס, "ישמח ה' במעשיו". אך זה תלוי במעשה התחתונים, כי אם התחתונים מוכנים – הנה נוק', שהיא שרשם, מזדמנת להמלא, ואז האורות מתלהטים בכח גדול ובשמחה, וכל השערים נפתחים, וצדיק, שהוא המשפיע, מתברך ומתמלא כל טוב. ואם התחתונים

power of mitigation that holds sway over it. However, there is no change in the essential nature of Zeir Anpin. It is only the pain and sorrow that pass, for this is what results when stern Judgment holds sway.

It is for this purpose that Imma enters into Zeir Anpin... i.e. as mentioned above, Imma becomes "bone of his bones..." (through giving him her Netzach-Hod-Yesod).

...and makes brotherly love reign among his Sefirot. This is the bond in which Imma binds together the different parts of Zeir Anpin with flashing excitement and joy.

This is done through Malchut...

The underlying principle here is that "Whoever remains without a wife remains without joy" (*Yevamot* 62b). This is also the mystery of the Shabbat. The greatness of the Shechinah -- the female aspect -- lies in bringing completion to the male. The underlying principle is that Imma does not rest upon Zeir Anpin except when the Nukva is with him, as is clear from many passages in the *Zohar* and *Tikuney Zohar*. This is explained by the fact that the Nukva is the root of the recipients, and when the lights look to shine blessing to their recipients, everything is full of joy and radiant excitement -- "God will rejoice with His works" (*Psalms* 104:34). However, this depends on the deeds of those in the lower realms. When the lower realms are ready, it means that the Nukva, which is their root, is prepared and ready to be filled (becoming a receiving vessel). The lights then flash with great power and joy, and all the gates are opened. Tzaddik, the active influence, is then blessed from Imma above and becomes filled with all good. However, if the lower realms are not prepared,

אינם מוכנים ח"ו – הרי שרשם,
שהיא הנוק', אינה מזדמנת
לקבל, ואז נאמר, ויתעצב אל
לבו, וכל האורות נסתמים, וז"ס,
"אזלו מים מני ים ונהר יחרב
ויבש", וכמבואר בכ"מ.

והנה אי' שהיא המנהגת את
הז"א – היא העושה כל זאת,
כשרואה נוק' מוכנת לו – אז
מתעוררת היא ומנהגת את הז"א
במיתוקיה, והפנים מאירים, והכל
בשמחה. עד שנעשית ההשפעה
בשמחה רבה בסוד הזיווג, כמ"ש
במקומו בס"ד:

י. כי היא הושמה מאנא דכולא,
זהו הגורם החיבור בין למעלה
ובין למטה. למעלה הרי האורות
באים כולם אל מקום אחד.
והכוונה בכל ענין להיטיב
לתחתונים, ולמלא את שרשם.
ונמצא שכל הרצון הוא לזה, אז
הכל הולך בהתלהטות אחת לזה.
והרי כל מיני מחשבה ועצה –
הכל הולך בהתלהטות אהבה אל
הסוף הזה.

והנה תבין סוד זה למטה, כי
כשהנשמות יש להם להדבק
כולם בשכינה – אז אהבה
נמצאת בין זה לזה, ונקראים
ישראל, "גוי אחד בארץ", שהרי
הם נעשים ממש אחים ורעים,

God forbid, it means that their root --
the Nukva -- is not ready to receive.
Of this it is said, "It grieved Him in His
heart" (Genesis 6:6). All the lights are
then occluded, and this is the mystery
of, "The waters are gone from the sea
(=Nukva) and the river (=Zeir Anpin)
is parched and dried up" (Job 14:11), as
explained in various places.

Thus it is Imma, who governs Zeir
Anpin, that brings all this about. When
Imma sees that the Nukva is ready
for Zeir Anpin, Imma becomes
aroused and directs Zeir Anpin using
her mitigating influences, causing
shining faces and joy everywhere.
Blessing and sustenance then flow
with abundant joy in the mystery of
coupling and union (זיווג, *zivug*), as will
be explained in its proper place with
the help of Heaven (see Opening 138).

**For Malchut was instituted as the
container vessel for all of them...**

This is what brings about the
connection and joining both above
and below. Above -- on the level of
Zeir Anpin -- all the lights are
focussed on one place, and the
intention in everything is to benefit
the creatures of the lower realms and
fill them at their roots. The entire will
is focussed on this, and then
everything goes towards this in one
flash of excitement. All the different
kinds of thoughts and strategies are
directed to this one end with the
radiant excitement of love.

Consider this mystery as we see it
here below. When all the souls are
able to attach themselves to the
Shechinah (Divine Presence), each
one then shows love to the other and
Israel are called "one nation on earth"
(Chronicles I, 17:21 etc.). For they
literally become brothers and friends
who are all running towards a single
goal. However, when this is not the

כולם רצים אל ענין אחד. וכשלא יש זה, אלא כל אחד פונה איש לבצעו מקצתו – אי אפשר להיות כי אם שנאה. אך הקשר הזה אי להיות אלא בזמן תיקון גדול, כמו שהיו על הר סיני, דכתיב, "ויחן שם ישראל נגד ההר", וכמו שיהיה לעתיד לבוא.

יא. שלא ישפיעו האורות כל אחד בפני עצמו, אלא ילכו כולם רק אל מקום אחד, זה כבר הוכן בחק – שכל ההשפעות באות על ידי המלכות, ועל כן בהתעוררה היא – ממילא מתעורר החיבור. והנה מלכות – סודה כנסת ישראל, שהכל הולך רק אל מקום אחד זה, והיא מעוררת האהבה ממש של המחשבה העליונה בכל ענינה, שכבר אין להם פנייה אלא אליה. ועל כן בהיותה מוכנת לקבל – מיד כל האורות, מחמת האהבה שבין קב"ה לכנ"י, תמיד מתעוררים כנגדה, וממילא נעשה ביניהם חיבור והתלהטות.

הא למה זה דומה? לאדם שאוהב את בנו או אהבה רבה, או את אשתו, שכל מחשבותיו להיטיב אליהם, כשמזדמנים לקראתו – מתלהטת נשמתו בכל כחותיה לפנות רק אל הילד ההוא או

case but instead each is intent only on his own one-sided gain, there can be nothing except hatred. However, such a bond can exist only at a time of great repair, such as at the time of the Giving of the Torah at Sinai, of which it is written, "Israel encamped there facing the mountain" (Exodus 19:2; the singular form of "encamped" indicates their unity at that time, see Rashi ad loc.). And it will be the same in the future.

...so that instead of each light shining separately by itself, they should all be directed to one single place. It has already been instituted as a law that all the influences come through Malchut. Accordingly, when Malchut is aroused, this connection is aroused as a matter of course. Now the mystery of Malchut is that of the Assembly of Israel (כנסת ישראל, *Knesset Yisrael*), i.e. everything goes only to this one place, and she arouses the actual love of the Supreme Mind in every aspect, for the higher powers are directed to her alone. Accordingly, as soon as she is ready to receive, immediately all the lights -- because of the love between the Holy One blessed be He and the Assembly of Israel -- become aroused and directed continually towards her, which automatically creates a bond of connection and mutual excitement between them.

It is like a man who has tremendous love for his son or his wife, and all his thoughts are only to benefit them. If they happen to approach him, his soul takes fire with all its powers and he gives his son or wife his exclusive attention.

לאשתו.

יב. ואז מתעורר ביניהם חיבור, והוא מה שביארנו כבר, שמהזדמן הנוק' – ממילא החיבור מתעורר.

יג. ופונים כולם אליה, והוא מה שאמרו, ופניתי אליכם – פונה אני מכל עסקי וכו'. והיינו כי העיקר הוא זה – שכל המחשבות העליונות כולם פונים רק לישראל. ועל כן כל האורות פונים להאיר אל השכינה, ומניחין כל ענין אחר בשביל זה.

יד. בסוד, "אילת אהבים", שנוק' נקראת כך לשון חיבה, להורות שבהזדמנה – אהבה מתעוררת לקראתה.

טו. והם עצמם מתחברים זה עם זה, הוא סוד ההתלהטות שזכרתי, שבהתרבות השמחה – הנשמה מתלהטת בכל כחותיה. וכן האורות העליונים נעשים הכל חיבור אחד לצורך השכינה.

טז. ויותר שהם פונים אליה – מתגברת ביניהם האהבה, ומגעת אל השמחה הרבה, מתחיל ההתעוררות מתחילה, ומתלהט תמיד יותר, כי התדבקות המקבל מתגבר, וכן התדבקות המשפיע לנגדו, ואימא מרבה השפעותיה, והולך מרבוי לרבוי.

A connection then develops between them... As already explained, when the Nukva is ready, the connection is aroused as a matter of course.

...and they all turn to Malchut... Thus the sages commented on the verse, "And I will turn to you" (Leviticus 26:9) -- "I turn aside from all my other business" (*Sifra*). This means that all the supreme thoughts are directed only to Israel, which is the main essence, and therefore all the lights turn to shine to the Shechinah, and they leave everything else aside for this.

...as the "hind of love" (Proverbs 5:19)... This is a term of affection for the Nukva, indicating that when she is ready, love is aroused towards her.

...and they themselves join with one another. This is the mystery of the mutual flashing that I have mentioned: the greater the joy, the more the soul radiates with all its powers, and likewise the supreme lights all become merged in a single bond for the sake of the Shechinah.

The more they turn to her, the stronger the bond of brotherly love between them, and this brings great joy. After the first stirrings of the arousal, the excitement becomes continually more intense, because the attachment of the receiver becomes ever stronger, as does the attachment of the active influence (Zeir Anpin), while Imma in turn increases her various influences. We already know from our own feelings and experiences that this is

וזה דבר כבר מורגש בחוש שכך
הוא בטבע:

חלק ב:

א. וזה מה שהיה חסר במלכין
קדמאין, כי כבר אמרנו שלא
נעשו מתחלה בתיקונם. והנה זה
מה שהיה חסר, כי הנה רע לא
היה, אלא ראשית ענין ז"א
בבחינת הדין, כנ"ל. ואדרבא,
רצתה המחשבה העליונה לשער
ולהראות ענין הדין מצד היותו
דין, לא מצד היותו ממותק. ואחר
כך יתגלה מיתוקו, ויראה פעולת
המיתוק. כי הרי כל הכוונה
העליונה היתה להעלים השלמות,
כדי להראות החסרונות,
ולהראות תיקונם, ואיך הם
מתקנים. על כן צריך שיראה
כל דבר בפני עצמו. ואחר כך
הנהגת העולם הולכת על דרך זה
– שתהיה שורש לגילוי ידיעה
זאת, וזה בין בנבראים עצמם
בצורתם ותכונותיהם, בין
בהנהגה הנעשית בהם:

ב. כי הו"ק לא היו פונים אל
המלכות, הנה זהו מראה עיקר
ענין הבריאה כולה – איך שהכל
הוא רק לפנות אל התחתונים,
והיינו אל ישראל, בסוד כנסת
ישראל. והוא ענין, "ישמח ה'
במעשיו", שתלוי כל התלהטות

the nature of the interaction.

Part 2:

This is what was lacking in the Primordial Kings... As we have already stated, initially they were not made in their state of repair. And this is what was lacking, for evil as such did not yet exist but only the initial state of Zeir Anpin in the aspect of strict Judgment. Indeed, the Supreme Mind wanted to measure and display the functioning of strict Judgment in all its intrinsic severity, not as it appears when sweetened. Only afterwards was it to be revealed how it is mitigated, in order to display the functioning of the power of mitigation. For the entire supreme intention was to conceal the perfection in order to display the deficiencies and then show their repair and how it comes about. It was therefore necessary for each aspect to appear individually. Afterwards, the government of the world follows the same path so as to serve as the root to reveal this knowledge through the creations themselves with their unique form and qualities, and through the order of government to which they are subject.

...for the Six Directions were not turned towards Malchut... This shows the essential nature of the entire creation -- how everything is directed only towards those in the lower world, specifically Israel in the mystery of the Assembly of Israel. This is the meaning of the verse, "God will rejoice in His works" (Psalms 104:31): the arousal and flashing of the lights depends entirely on the

האורות רק בתחתונים. וכאן נראה ענין העבודה, הכל כראוי, כי כאן נראה הקשר שבין האורות לכנסת ישראל. שכשלא היתה זאת מתוקנת ומזומנת אל האורות העליונים – הנה היו כל השערים סגורים, ובהזדמנה – מיד נפתחים. וכפי התדבק האורות עמה – יותר השערים נפתחים. ואימא עילאה היא המפתח של כל הענין הזה, כי היא הסוגרת ופותחת לפי הזדמן הנוק' לז"א. על כן הראה הענין הזה – כשלא נזדמנה נוק' לז"ק – איך הכל הולך בקלקול:

ג. ולכן לא יצאו מן העוצב וזעף הפנים, שהדין עומד בתקפו. ובכאן נראה פשוט ענין תיקון העבודה, כי בהיות הדין עומד רק למנוע השפעתו ית"ש אל התחתונים בזמן שאינם מוכנים, הנה אין יש תרופה אלא שיהיו התחתונים מוכנים, ואז ישפיע. ונמצא שעד שאין הנוק' מזדמנת – הרי העוצב שולט, והוא המונע האורות מלהאיר, שאינם מגלים טובם כלל, אם לא יש הכלי המוכן לקבלם.

ונמצא שהדבר הראשון המושרש בענין הז"א הוא הדין בעצבו בנ"ל, אלא שבא המיתוק

creations in the lower world. Here the purpose of man's service is clearly evident, because here we see the link between the lights and the Assembly of Israel. As long as the latter was not in a state of repair or readiness for the supernal lights, all the gates were closed. When she is ready, they are immediately opened. The stronger the attachment of the lights to her, the wider open the gates become. The key to all this is the Supreme Imma (עילאה אימא, *Imma Ilaa*), who closes or opens the gates according to how ready the Nukva is for Zeir Anpin. We thus see how when the Nukva was not prepared for the Six Directions, everything went to ruin (and the vessels broke).

...and therefore did not escape the sadness and angry faces... Strict Judgment stood in its full force. Here we can see clearly how man's service brings about repair. Since the only purpose of strict Judgment is to withhold His influence from the lower creations during the time when they are not prepared, there is no other remedy except that the lower creations should be ready, and then He will send blessing. Accordingly, as long as the Nukva is not prepared, sadness reigns and this is what prevents the lights from shining since they do not reveal their goodness at all unless there is a vessel ready to receive them.

We thus see that the first thing rooted in Zeir Anpin is stern Judgment in its sad aspect, as stated above -- except that the mitigation comes and removes it. Accordingly, prior to the

ומעבירו. ואם כן קודם שבא המיתוק, הנה הדין עומד בעצבו. ותולדות זה הענין הוא מה שרצתה המחשבה העליונה לגלות בתחלה:

ד. ואימא היתה מנחת אותם כך עדיין, זה פשוט הוא במה שפירשנו כבר, איך הכוונה היא להראות מה נולד מן הדין לולי היה ממותק:

ה. וכנגד זה היו חסרים ג"ר של ז"א, שלא נגלו בז"א ג"ר, כדי להראות מה נולד מן הדין לולי היה אלא הוא בעצמו, בלי מיתוק אי' כלל. כי אחר ענין השבירה – זה הדבר לא היה עוד, פירוש – לא נמצא ז"א בלי מיתוק אי', כי אפילו בקטנות על כל פנים יש לו מוחין. ועל כן מצב השבירה הוא קשה ממצב הקטנות, שבשבירה אין שם השראת אי' כלל, ומשם יוצא החרבן ממש, דהיינו התהו ובהו.

וכן מהתעוררותו היה המבול גם כן, שהחריב חרבן ממש. אלא שיש איזה הפרש ביניהם, שבמבול לא נתעורר לגמרי השבירה, כיון שהיה בחינת אי' נשאר, שהיא התיבה, וכנגד זה לא נשחתה כל הארץ עצמה

arrival of the power of mitigation, stern Judgment stands in all its sadness. The effects arising out of this state are what the Supreme Mind wanted to reveal first.

...and Imma still allowed them to remain that way. It is clear from what we have already explained that the intention was to show what develops out of Judgment unless it is mitigated.

Accordingly, the first three Sefirot of Zeir Anpin were missing... For the first three Sefirot were not revealed in Zeir Anpin in order to show what develops out of strict Judgment if it is all alone without Imma's mitigating influence. For in the later phases after the breaking of the vessels, this is something that no longer existed -- i.e. Zeir Anpin is not found without the mitigating power of Imma, because even in the immature state (קטנות, *katnut*), Zeir Anpin still retains mental powers (מוחין, *mochin*). Thus the state of breakage was worse than the state of immaturity, for when the vessels were broken, the influence of Imma was not present at all, and as a result there was literal destruction, "formlessness and void" (Gen. 1:2).

Likewise, the flood, which caused literal destruction, also resulted from a re-arousal of the breaking of the vessels, except that there was a certain difference. For in the flood the breakage was not absolute since there was an aspect of Imma that remained -- the ark. For this reason, the earth was not completely destroyed but only to the depth of the plow, though I will not elaborate on this now. It is

אלא כשיעור המהרישה, ולא
אאריך עתה בזה. די שתבין, כי
מצב השבירה גורם הרבן ממש,
ומצב הקטנות אינו גורם כל כך,
אלא גלות נעשה, וגם בו נאמר,
"ראיתי את הארץ והנה תהו
ובהו", עם כל זה אינו תהו ובהו
ממש, כי לא חזר העולם לתהו
ובהו:

ו. שהם מה שאימא באה בו
ומתקנתו, הוא מה שכתבתי
למעלה – שאי' נעשה עצם
מעצמיו, כי ז"א בסוד עצמו הוא
רק דין – ו"ק, והמוחין הם מיתוק
– אימא:

ז. ואז היו נקראים רשות הרבים,
בשם זה קראום המקובלים, והוא
שהיו זה תחת זה. כי ההנהגה
הנכונה צריך שתצא בהסכמת
כל הספירות כדלקמן, וצריך
שיעמדו זה כנגד זה, והקו
האמצעי יחברם, ואז תצא
התולדה מוסכמת מכל
המדרגות, וזה נקרא רשות
היחיד.

אך בתחלה לא ניתן בהם תיקון
זה, אלא כל אחד היה ענין בפני
עצמו, כאילו היה להם להשפיע
כל אחד בדרך בפני עצמו, והיינו

sufficient for you to understand that
the state of breakage causes literal
destruction, while the state of
immaturity does not cause so much
damage but results rather in exile. Of
this it says, "I saw the land and
behold, formlessness and void"
(Jeremiah 4:23). Nevertheless this is not
formlessness and void in the literal
sense, because the world did not
return to actual formlessness and
devastation.

...for these result from Imma's
entry into and repair of Zeir
Anpin. As I wrote above, Imma
became "bone of his bones". For the
intrinsic essence of Zeir Anpin is only
strict judgement -- the Six Directions
-- while the mental powers (מוחין,
mochin) are the mitigation -- Imma.

The others were then termed the
domain of the many (הרבים רשות,
reshut harabim, "the public
domain")... This is the name given to
them by the sages of the Kabbalah,
and it applies when they were
arranged one under the other (*Etz
Chayim, Shaar Shevirat Hakelim* ch. 3). For
proper government must be based on
the consensus of all the Sefirot, as will
be discussed later, and they need to
stand facing one another with the
center column joining them together.
This way the effect is produced with
the agreement of all the different
levels, and this is termed the domain
of unity (רשות היחיד, *reshut hayachid*,
the "private domain").

However at first they were not given
this repair, but each one was a
separate matter, as if each one had to
send its influence on its own, i.e. not
through Malchut. Each one sent forth
its own separate influence, and this is
something that causes excess in the

שלא על ידי המלכות, אלא כל אחד משפיע מעצמו. וגורם דבר זה ריבוי בנפרדים, רבוי של פירוד. ונמצא שאין ביניהם שייכות אלא של השתלשלות, שגבורה יוצא מחסד, ות"ת מגבורה, וכן כולם. אך לא היו מתקשרים בהנהגה, לעמוד כל דבר ביחד.

והוא כמו איש אחד שחושב מחשבות הרבה, ואינו משלים עצמו להתבונן בקשר מחשבותיו להוציא תולדה שלמה, אלא חושב דבר אחד במחשבה גרידא, ואחר כך חושב דבר אחר, ואינו נותן משקל להם לאסוף הדברים ביחד.

ומה שיוצא הבחינה זאת – עומד בפירוד גמור, בלא התחברות בין מיניו כלל. והתועלת בידיעה זאת, היא ידיעת ענין הס"א, וכדלקמן בהבחינה ט'. ואמת הוא – שאין זה בדרך ההשפעה, ועל כן בהיותם במצב זה – לא ניתן להם להשפיע:

ח. וזהו מצב שממנו יצאה הס"א, היינו כמו שפירשתי כבר, איך בתחלה נעשו כל השיעורים של כל עניני ההנהגה, כל ענין בפני עצמו, עד שנראה שולחן ערוך לפנינו מכל ההילוך, מהעלם

separate creations -- excessive separation and dissension. In this state there is no interrelationship between the different Sefirot except in terms of the developmental sequence whereby Gevurah emerges from Chesed, Tiferet from Gevurah, and so on. However they were not interconnected in a single governmental order in which everything stood together.

It was like one person who has many thoughts but does not go the full way in considering the connection between his various thoughts in order to produce a perfect result. Instead he dwells on one thought all by itself, then on another... but he does not weigh them against each other so as to bring everything together as a single whole.

What emerges stands in a state of complete disunity, with no interconnection between the different kinds. The gain that comes from understanding this is that we can thereby understand the nature of the Other Side, as it goes on to say. And the truth is that this is not the mode of blessing and sustenance, and accordingly, when they were in this state, they were unable to exert any influence.

...and this was the state from which the Other Side emerged... As I have already explained, at first all the different aspects of the governmental order were calculated individually, until the entire process can be seen before us like a set table -- from the concealment of the perfection until its return to be revealed again -- so as to understand

השלמות עד חזרו להגלות, להבין במהלך הזה – ענין החזרת הרע לטוב וסוד היהוד כנ"ל. ואחר כך מכל שיעור ושיעור בפני עצמו יוצאת תולדה אחת בנפרדים, כפי השיעור ההוא. וכן יוצאים נמצאים ומקרים בנפרדים, מראים על ענין ההוא, ומטבע הנמצאים בטבע שרשם פועלים לפי הטבע ההוא, מה שניתן להם לפעול לפי הילוך ההנהגה השלמה:

ט. שעל בן טבעה ופעולתה רק להפריד, זה כל ענינה, למנוע השפעת המשפיע מן המקבלים, להעציב בכלל או בפרט האורות העליונים – להסתים אורם. והיינו מה שהיה הענין בזמן היות הדין בלתי מיתוק, וגורם שלא תבוא ההשפעה, כמ"ש למעלה. כי אין לומר שתבוא ההשפעה בפירוד, כי אי אפשר, אלא אם יש פירוד ח"ו – ההשפעה נמנעת:

פתח נג

סדר מהלך התיקון:

כל מה שנתקלקל בזמן השבירה הוא מה שצריך ללכת לתקן מעט מעט. והיינו בין ירידת אחורי או"א, בין שבירת שאר הספירות, כל מה שנחסר באותו

thereby how evil turns back to good through the mystery of the unity, as stated above. Afterwards, each individual calculation by itself gave rise to one corresponding offspring among the separate creations. Thus it is that various different entities and contingencies emerge in the separate realms as manifestations of different aspects of the overall process. The nature of the different creations depends on the nature of their root, and they function according to that nature to the extent to which they are permitted in accordance with the overall direction of the complete governmental order (since the governmental order is the source of the separate creations.)

...which is why its nature and function is only to cause separation. This is its whole purpose -- to withhold the influence of the active source of influence from the recipients, to thwart the supernal lights both in general and in particular in order to close off their light. This is the way it was during the time when the judgment was unmitigated, and this restricted the flow of influence, as explained above. For it cannot be said that there is a flow of influence in a state of separation, for this is impossible, but rather, if there is a state of separation, the influence is withheld.

Opening 53

The order of the repair

All that was damaged at the time of the breakage is what had to be progressively repaired little by little. This includes both the descent of the hind parts of Abba and Imma and the breaking of the other Sefirot, because everything that was lacking during that time

הזמן – הרי התחיל מילואו בזמן התיקון. וסוף מילוי הכל – הוא התיקון השלם שיהיה לעתיד לבוא:

אחר שנתבארו הפרטים העיקרים של השבירה, עתה צריך ללאר איך נמשך אחריהם ענין התיקון:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל מה שנתקלקל, והוא הקדמה על ענין תיקון השבירה. ח"ב, והיינו בין ירידת, והוא סדר מהלך ענין התיקון הזה:

חלק א:

א. כל מה שנתקלקל. כי הלא הכוונה היתה להראות מה נולד מן הדין בלתי מיתוק, כדי להראות אחר כך איך המיתוק מתקן הכל. והנה כל מה שנתקלקל בשבירה הוא כל מה שהיה יכול להיולד מן הדין בלתי מיתוק. אם כן, זה כל מה שהיה צריך להראות בו המיתוק, שהוא התיקון:

ב. הוא מה שצריך ללכת לתקן מעט מעט, והוא סוד ההדרגה, שלא רצה הרצון העליון שתתגלה השלמות בבת אחת, אלא אדרבא, מעט מעט. וזה עצמו נותן מקום לזכות בו בני האדם:

started to be replenished during the time of the repair. And everything will at last be fully complete in the perfect repair that will come about in time to come.

Having explained the main details of the breaking of the vessels, we must now explain how the course of the repair was influenced accordingly.

This proposition is made up of two parts: **Part 1: All that was damaged...** This introduces the subject of the repair of the breaking of the vessels. **Part 2:** This explains the course of the repair.

Part 1:

All that was damaged at the time of the breakage... For the whole intention was to show what happens when strict Judgment is unmitigated, in order to show afterwards how its sweetening rectifies everything. Since the total damage caused by the breakage constitutes everything that can happen when strict judgment is not mitigated, the power of mitigation -- the repair -- had accordingly to be displayed through the repair of all this damage.

...is what had to be progressively repaired little by little. Here again we have the principle of gradation. For the Supreme Will did not want complete perfection to be revealed all at once, but rather, little by little. This itself is what provides a place for men to acquire merit.

חלק ב:

א. והיינו בין ירידת אחורי או"א, בין שבירת שאר הספירות, והיינו כי זה חסרון בשרשי הבריות, וזה חסרון בתיקוני השרשים, והם כללות הקלקולים, ושניהם צריכין ליתקן. ונתקנו שניהם ביחד, שהתיקון הא בבת אחת - כשנתקן זה נתקן זה. דאם הג"ר מתקנים תמיד את הז"ת, הרי הז"ת מתוקנים תמיד, וכן להיפך, אם הז"ת מתוקנים תמיד - אין חסר הארת הג"ר שמתקנות אותם:

ב. כל מה שנחסר באותו הזמן. הוא הפרטות של התיקונים שהיה להם לימצא, שבקלקולי השבירה חסרו, והם רבים:

ג. הרי התחיל מילואו בזמן התיקון. וסוף מילוי הכל - הוא התיקון השלם שיהיה לעתיד לבוא, והוא מה שכתוב כבר למעלה, שהמחשבה העליונה הרי נתנה תיקון לדברים מצד עצמה מה שנתנה, ואחר כך הניחה הסוף לעשותו מעט על ידי בני אדם:

Part 2:

This includes both the descent of the hind parts of Abba and Imma and the breaking of the other Sefirot... For the breaking of the seven lower Sefirot is a deficiency in the roots of the separate creations, while the descent of the hind parts of Abba and Imma is a deficiency in that which repairs those roots. Together they make up the totality of all the damage, and both must be rectified. Both were repaired together, for the repair comes at one and the same time: as one was repaired, so was the other. For if the three first Sefirot continually repair the seven lower ones, it follows as a matter of course that the latter are constantly reaching better states of repair. Conversely, if the seven lower Sefirot are constantly reaching better states of repair, this signifies that there is no deficiency in the radiation of the first three Sefirot, which bring about their repair.

...because everything that was lacking during that time... What was lacking was all the individual repairs that had to be brought about, because these were absent owing to the damage caused by the breaking of the vessels, and they include many particulars.

...started being replenished during the time of the repair. As explained earlier, the Supreme Mind brought about a certain degree of repair through the power of God, and afterwards left the rest to be done little by little by man. **And everything will at last be fully complete in the perfect repair that will come about in time to come.**

פתח נר Opening 54

ענין רפ"ח ניצוצין [נר – נז]:

הקדמה לענין רפ"ח:

מן שנשברו הכלים – ניטל מהם כח ההנהגה. וגם לא היו עומדים בסוד צורה שלמה, אלא מיני כח בלתי שלמים ובלתי ראויים לפעול פעולה. ומקורם היה מקיימם כך, עד בא הארה חדשה שתשלימם, ותתן להם צורה ופעולה:

אחר שנתבאר ענין השבירה, עכשיו צריך לבאר מה היה אחר כך:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, בזמן שנשברו הכלים ניטל וכו', והוא כללות מה שנעשה בכלים בזמן השבירה. ח"ב, ומקורם היה, והוא מה שהיה בין השבירה והתיקון:

חלק א:

א. בזמן שנשברו הכלים – ניטל מהם כח ההנהגה, והוא מה שר"ל שבירה – דברים שאינם ראויין למלאכתן. דבר זה מתפרש בשני דרכים שהם אחד. כי הנה כבר שמעת איך הספירות הם שיעורי הנמצאים, והם הם חקות ההנהגה. אך הענין הוא, שהנמצאים הם נושאי ההנהגה, והם הם חקות ההנהגה עצמה,

What happened to the vessels when they were broken.

The difference between the breaking and the repair.

During the time when the vessels were broken, the power of government was taken from them. They also did not stand arranged in a complete form. Rather, they were various kinds of incomplete powers that were unfitted to carry out any function. And their source maintained them in this state until a new radiation came that was to complete them and give them form and function.

Having explained what happened when the vessels broke, we must now explain what happened thereafter.

The proposition consists of two parts.

Part 1: During the time when the vessels were broken... This explains in general terms what happened to the vessels during the time when they were broken. **Part 2: And their source...** This explains difference between the breaking and the repair.

Part 1:

During the time when the vessels were broken, the power of government was taken from them. The concept of being broken applies to things that are unfit to carry out their function. This has two meanings that are both really one. For as you have already heard, the Sefirot are the underlying measures of all that exists (i.e. of the separate realms and beings) and the Sefirot themselves are also the laws of government. In other words, it is the separate creations that are subject to the governmental order, while the Sefirot are the laws of the

שבשלוט חלק אחד בנמצאים –
תמצא הנהגה אחת, ובשלוט
חלק אחר – הנהגה אחרת.

ונמצא, שכאשר שיערה
המחשבה העליונה הנמצאים
בלתי מתוקנים, ר"ל לפי ענין
הדין בלתי ממותק, הנה נראה
התולדה מזה – שבאלה
הנמצאים לא יכולים לימצא אלא
קלקולים, והיינו קלקול הנמצאים
בהם עצמם. ואז נראו הנמצאים
נפסדים מענינם הטוב, ואין שולט
בם אלא חלקיהם הרעים,
העושים לצורתם הפסד. ונראה
למעלה הנהגות מקולקלות, שאי
אפשר להם לעשות מעשה. והוא
החרבן שפירשנו למעלה, שלא
היה מניח מציאות לחוקים
הטובים, וכן לנמצאים:

ב. וגם לא היו עומדים בסוד
צורה שלמה, שבירה ר"ל שני
דברים, שאין הכלי ראוי
למלאכתו, וגם שאין צורתו
שלמה. והנה נמשך זה מזה,
שמשום שאין צורתו שלמה –
אין ראוי למלאכתו. ואמנם יכול
להיות שבירה שישאר לו צורה
למלאכה אחרת. אבל מה שהוא
שבירה גדולה – אין נשאר לו
שום צורה לשום מלאכה.

governmental order itself. Thus when
one part holds sway over the
creations, it results in one type of
government, and when a different
part holds sway, the result is a
different type of government.

Thus when the Supreme Mind made
the calculation of how the creations
would exist in an unrectified state,
when strict Judgment is unmitigated,
the consequence of this was quite
evident: only defects could exist in
these creations -- the creations
themselves were damaged. The
creations then appeared as if they had
lost their ability to carry out their
good function, and only their bad
parts ruled over them, causing
damage to their intrinsic form.
Corresponding to this state of
destruction on the level of the
creations, what we see above (on the
level of the Sefirot in their broken
state) is faulty laws of government
that are unable to accomplish
anything. This is the destruction and
ruin explained earlier (see Opening 37,
Part 1), which did not allow the good
laws to operate, with corresponding
effects on the creations.

**They also did not stand arranged
in a complete form.** Breaking means
two things. It means that the vessel is
unfit to carry out its work (the Sefirah
does not have the power to govern),
and also that its form or structure is
imperfect. The one results from the
other. It is because of the
imperfection in its form that it is unfit
for its work. Sometimes a thing can
break in such a way that it retains a
form fit for some other work.
However, when the breakage is very
great, it is left in no form for any kind
of work. The breaking of the vessels
was a breakage that left no form
whatever, in the sense that the

ושבירת הכלים היתה שבירה אחת שלא היתה מנחת שום צורה כלל, והיינו שיעור הנמצאים בלי שום מציאות מתוקן. והם עצמם הנהגות שאינם יכולים לעשות שום פעולה של הויה:

ג. אלא מיני כח בלתי שלמים ובלתי ראויים לפעול פעולה, לא שנתבטלו ההויות והחוקים, אלא שישנם, אבל שאי אפשר להם לפעול כלום, מפני החרבן המגביר ההפסד עליהם, שאי אפשר להם לצאת ממנו. ונמצא שישנם, אלא שחסר מהם מה שהיה צריך להם כדי שיוכלו לפעול:

חלק ב:

א. ומקורם היה מקיימם כך, כי הנה לא נתבטל מציאותם, ועל כן נמצא שמקורם קיים ומקיימם, אלא שמקיימם כך, ולא ניתן להם שום תיקון, עד בא הארה חדשה, כדלקמן:

ב. עד בא הארה חדשה, והיינו כי זה היה רק ענין אחד לבר, כמ"ש למעלה בסוד זריקת הניצוצין. ואחר כך רצה הרצון העליון להשלים דמות האדם בכל עניניו. ואז באה הארה חדשה והשלימה אותם, והיינו

broken vessels were the measure of the creations when in a state of existence lacking all repair. In their broken state, the vessels themselves are governmental laws that are unable to execute any creative function (של הויה פעולה, *pe-ulah shel havayah*).

Rather, they were various kinds of incomplete powers that were unfitted to carry out any function.

It is not that the creative powers and laws (*havayot ve-chukim*, וחוקים הויות) ceased to exist. They existed, but they could not function in any way at all because of the great damage and destruction, which they could not escape. Thus they existed, but they lacked what they needed in order to be able to function.

Part 2:

And their source maintained them in this state... For they did not cease to exist, which means that their source -- the lights -- were in existence, and the source maintained them in existence, except that it kept them in existence in a state of disrepair, and they were given no repair until the arrival of a new radiation, as it goes on to say.

...until a new radiation came... For this was only one state, as discussed earlier (see Opening 36 Part 2) in connection with the mystery of the scattered sparks (which kept the broken vessels in existence). Afterwards, the Supreme Will wanted to complete and perfect the Form of Man in all its aspects. It was then that a new radiation came to complete

שם מ"ה, כדלקמן:

ג. שתשלמם, על ידי שתתן להם מציאות, וה"ס הבירור, ששם מ"ה מברר ומאסף אליו חלקים מב"ן, כדלקמן:

ד. ותתן להם צורה ופעולה, זה מציאות הפרצופים, שנעשים אחר כך בסוד התיקון, וכדלקמן:

פתח נה

ענין הע"ב שיש בעסמ"ב:

מנין אחד ששני שמות או יותר באים אליו בדרכים שונים – נודע שהוא עיקר אחד שצריכים להתחבר שם כל אחד לפי הדרך שלו. אך שבסוף מסיבותיו יגיע שם. וזה סוד הע"ב, שיש בכל הד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, שלכל אחד יש דרך בפני עצמו, אך כולם מגיעים לזה. זה מראה שהוא עיקר אחד שצריכים כולם להגיע אליו, כל אחד לפי דרכו. והאמת, שזה בא מא"א, שממנו יוצאים או"א זו"ן, והוא ע"ב אחד, שד' יודי"ן שבו מוציאים עסמ"ב. וכל אחד מהם צריך להגיע אל הוראת שרשו, שהיא הע"ב, וזה הכח היותר חזק שבהם:

כיון שביארנו שהיה לכלים קיום

them, this being the name of MaH, as will be discussed later.

...that was to complete them... through giving them proper existence. This is the mystery of the selection and purification, whereby the name MaH sifted out and gathered to itself parts of BaN, as will be discussed later.

...and give them form and function. This is their state of existence as the Partzufim, which were made afterwards through the mystery of rectification, as will be discussed below.

Opening 55

AV is Arich Anpin, the root of AV, SaG, MaH and BaN -- Abba and Imma, Zeir and Nukva.

When two or more names reach the same numerical total through different pathways, it is understood that this is a single essential root with which each one must be joined. Each follows its own pathway, but at the end of its winding and turning, this is where it reaches. And this is the mystery of the name of AV (72), which is contained in the four names of AV, SaG, MaH and BaN. For while each one has its own individual pathway, they all arrive at this. This shows that it is one essential root which all of them must reach, each one in its own way. And the truth is that this comes from Arich Anpin, from which Abba and Imma, Zeir and Nukva emerge. Thus Arich is one single AV whose four Yuds bring forth AV, SaG, MaH and BaN. And each one of them must arrive at the meaning indicated by its root, which is the name of AV, and this is the strongest power they contain.

We have explained that the vessels

בזמן שלא היו עושים כלום, ולקמן נאמר שהוא בסדר רפ"ח, עכשיו צריך לפרש ענינים כלליים מה שצריך להקדים בזה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, מנין אחד, והוא הנחה כללית בענין זה. ח"ב, והאמת, והוא הנחה פרטית בנידן דידן:

חלק א:

א. מנין אחד ששני שמות או יותר באים אליו בדרכים שונים, כי הרי כל אחד צריך להתפשט על פי אותיותיו, ואם כן צריך להם דרכים שונים כדי להגיע אל המנין ההוא. שאין אנו מדברים עתה מן הגמטריאות השוות, שענינם ענין אחר, והיינו שאז נראה שיש להם שייכות זה עם זה בבחינת מספרם, ומתיחסים שניהם לכל הפעולות, שגמטריא שלהם שווה למספר השמות, אך כאן הוא ענין אחר, כשרואין מנין אחד, שאיזה שמות צריכים להתפשט בדרכים שונים כדי להגיע אל המנין ההוא:

continued to exist during the time when they were not functioning, and later (Opening 57) we will discuss how this came about through the order of the 288 sparks. We must now explain some general matters that need to be understood first. (For an explanation of the four main expansions of HaVaYaH, see the note at the beginning of Opening 22.)

The proposition consists of two parts. **Part 1: When two or more...** This sets forth the general principle involved here. **Part 2: And the truth...** This explains how that principle applies in the matter under consideration.

Part 1:

When two or more names reach the same numerical total through different pathways... For each name can only expand in accordance with its constituent letters and the particular way in which they become "filled", and if so, they must necessarily follow different pathways in order to reach the same total. For we are not now talking about cases where the sums of the numerical values of the constituent letters of various names are simply equal, because this has a different significance: it is then clear that the names in question are related to one another in terms of their number, and both are involved in a total number of functions identical to the simple numerical value of the names. Here, however, we are dealing with a phenomenon that signifies something different, inasmuch as we see a single total which the various names can reach only by expanding in different ways. (The numerical values of the various expansions are not simply equal, but different numerical operations must be performed in

ב. נודע שהוא עיקר אחד שצריכים להתחבר שם, כי הנה כבר שמעת למעלה, איך המנין אינו דבר בלא טעם, אדרבא, הוא ענין גדול, מראה מספר הכחות המתחברים בפעולה ההיא, וטעם כמותם נמשך מן השליטות של המדרגות השולטות בפעולה ההיא, וכמ"ש כבר בענין האילנות, כי יש מדרגה ששליטתה גורמת התפשטות אחת, ומדרגה אחרת גורמת התפשטות אחרת. ולפי ההתפשטות – כך הם הפעולות הולכות באותם המספרים בהדרגות ההם. כשרואים ששני שמות באים למנין אחד, נודע מיד שזה המנין הוא סדר אחד עיקרי, שאליו צריכים להגיע שאר המדרגות:

ג. כל אחד לפי הדרך שלו, אך שבסוף מסיבותיו יגיע שם, זה מראה שיהיה בדבר ההוא שני ענינים. הא' – דרך פרטי לכל אחד מן השמות לפי עניניהם

order for them to reach the same total, as explained in greater detail below.)

...it is understood that this is a single essential root with which each one must be joined. For as you have already heard, number is not merely arbitrary and without reason. Quite the contrary, it is of great significance since it shows the number of powers that join together in the function in question. The reason for any given number of powers is bound up with the type of control exercised by the different levels that rule in the function in question, as already discussed in connection with the subject of the "trees" (see Opening 31). For the rule of one level gives rise to one array of powers as signified by the particular expansion associated with it, while the rule of another level gives rise to a different array and expansion. According to the expansion, so are the functions that emerge in the same numbers on those different levels. Thus when two names are seen to arrive at the same total, it is understood immediately that this number is one essential order which the other levels have to reach. (Since this number is an essential root, it is also essential in the other names. Thus not only the expansion of AV but also all the other expansions eventually reach the total of 72=CHeSSeD, showing that the root of all the different governmental orders is Kindness.)

Each follows its own pathway, but at the end of its winding and turning, that is where it reaches. Two things are involved here. (1) Each expansion follows own individual pathway according to the different aspects that emerge from it, because each one gives rise to numerous effects and has great ramifications in

שיוצאים משם, שכל אחד יש לו תולדות רבות בהנהגה, ומסיבות גדולות. אך שסוף כל סוף כל תולדות וכל המסיבות יסתיימו בענין אחד, ההולך לפי שליטה אחת השולטת בכלל על כל השמות ההם וכל מסיבותיהם:

ד. וזה סוד הע"ב שיש לכל הד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, זה כבר ברור בדברי הרשב"י והרב הקדוש זללה"ה, היות בכל אחד מן הד' שמות – ע"ב בדרך אחר, דהיינו ע"ב בעצמו, ס"ג – כשנחשוב גם הי' אותיות שלו, אך לא המספר, מ"ה – כשנחשוב המספר של הפשוט, ולא האותיות, ב"ן – כשנחשוב הריבוע של הפשוט:

ה. שלכל אחד יש דרך בפני עצמו, אך כולם מגיעים לזה, הוא מ"ש שלהגיע לזה – צריך לחשוב בכל אחד חשבונות אחרים:
ו. זה מראה שהוא עיקר אחד

the governmental order. (2) Nevertheless, all the different effects and ramifications lead eventually to the same goal, which is determined by one power that holds overall sway over all those different expanded names in all their ramifications.

And this is the mystery of the name of AV (=72), which is contained in the four names of AV, SaG, MaH and BaN. This is already quite clear from the teachings of Rabbi Shimon bar Yochai and the holy ARI. For each of the four names contains 72 in a different way.

In the case of the expansion of AV itself, 72 is the simple sum of the numerical values of its constituent letters. In the case of SaG (=63), we reach 72 by also reckoning an additional ten units for the ten individual letters of the expansion aside from their numerical value. ($63 + 10 = 73$; the extra unit is the *kolel* signifying the overall unity.) In the case of MaH (=45), we reach 72 when we reckon the numerical value of the simple name (=26) without adding units for the letters. Thus $45 + 26 = 71$ (and one extra unit for the *kolel* brings the total to 72). In the case of BaN (=52), we reach the total of 72 when we reckon the fourfold form (ריבוע, *ribu'a*) of the name, i.e. Yud (10) + Yud-Heh (15) + Yud-Heh-Vav (21) + Yud-Heh-Vav-Heh (26) = 72.

For while each one has its own individual pathway, they all arrive at this. As we have just said, in order to reach this total, different calculations are necessary in each case.

This shows that it is one essential root which all of them must reach,

שצריכים כולם להגיע אליו, כל אחד לפי דרכו, פירוש – בכלל חוץ מן נידן דידן, צריך שיהיה מציאות זה בשמות אלו, ועוד אפילו בנידן דידן, ועם כל הטעמים שנאמר בכל שם ושם בפני עצמו, כמפורש בדברי הרח"ו זללה"ה. וכי אפשר דאתרמי מלתא דוקא בכי האי גונא שיהיה ע"ב בכל אחד, ולא יהיה טעם לזה, שכולם סוף סוף מגיעים לזה הענין. ודאי הלא דבר הוא, שרואים שזה צריך שיהיה. ואדרבא, נמצאו כל כך טעמים עד שיצא זה – צריך שיהיה איזה סיבה פנימית לזה הדבר:

חלק ב:

א. והאמת שזה בא מא"א, שממנו יוצאים או"א זו"ן, ז"ס שאמרו באדרא זוטא, דלא אשתכח אלא בוצינא בלחודוי, שאין ערך או"א זו"ן עם א"א, בערך זו"ן עם או"א, כי או"א זו"ן הם כולם מדרגות מלבישים לא"א, שכך מלבישים או"א מן הגרון ועד הטבור, כמו שמלבישים זו"ן מן הטבור ולמטה. מה שאין כן א"א, שהוא פרצוף אחד כולל כל העולם מראש ועד סוף, ואו"א זו"ן כולם

each one in its own way. This means that it was necessary overall (and not only in connection with our present subject of the fall of the 288 sparks) that these names should exhibit this phenomenon, while it has a particular significance in the present connection notwithstanding all the other reasons for the numerical values of each of the different expansions as explained in the writings of Rabbi Chaim Vital. For how could it be pure chance and for no reason that each of the different expansions has a way of reaching the total of 72? This must certainly have significance, for we see that it has to be this way. On the contrary, we find so many reasons for it to work out this way that there must necessarily be some underlying internal cause.

Part 2:

And the truth is that this comes from Arich Anpin, from which Abba and Imma, Zeir and Nukva emerge. This is bound up with the underlying mystery contained in the teaching in the *Idra Zuta* (p. 288a) that "only the Torch is found by itself". It is impossible to compare the relationship that Abba, Imma, Zeir and Nukva have with Arich Anpin to the relationship that Zeir and Nukva have with Abba and Imma. Abba and Imma, Zeir and Nukva are all of levels that clothe Arich Anpin, for Abba and Imma clothe Arich from the throat to the navel, just as Zeir and Nukva clothe Arich from the navel and below. Arich Anpin, however, cannot be said to clothe a particular level, since it is one Partzuf that encompasses the

ענפים ממנו, ומלבישים עליו.

והאמת, כי ט"ס דא"א, כבר אמר הרב זללה"ה, שנקראו שרשיות לאצילות, וכל השאר – ענפים ממנו. ועל כן צריך לעשות מהם שתי מדרגות, והיינו עתיקא קדישא הוא א"א, ושאר הד' פרצופים נקראים ביחד שמיא דעתיקא, כמו שפירש באדרא:

ב. והוא ע"ב אחד, שד' יודי"ן שבו מוציאים עסמ"ב, כי אנהנו רואים שיש עסמ"ב, והם או"א זו"ן, ולא נמצא שם לא"א, ולפעמים שע"ב הוא א"א. אך הענין הוא זה, כי יש שם ע"ב שרשי לכל שאר הד' שמות, שהם יוצאים מד' יודי"ן שלו, שכבר ידענו שכל יו"ד מראה על הוי"ה, כמ"ש בתיקונים. וזה הע"ב הוא א"א, ומד' יודי"ן יוצאים עסמ"ב, שהם או"א זו"ן:

ג. וכל אחד מהם צריך להגיע אל הוראת שרשו, שהיא הע"ב, כי הלא המה ד' לבושים או ענפים של א"א, שכל אחד פועל פעולה בפני עצמו, על כן יש להם לכל אחד שם בפני עצמו, מורה פעולתו הפרטית. אך בזה כולם שווים – שיוצאים משורש אחד, והרי הם ד' פרטים שונים

entire universe from the top all the way to the bottom, while Abba and Imma, Zeir and Nukva are all branches of it and clothe it.

And the truth is that, as taught by the ARI, nine Sefirot of Arich Anpin are called essential roots of Atzilut, while all the other Partzufim are branches of Arich (see *Etz Chayim, Shaar Arich Anpin* ch. 2). Accordingly we must consider them two levels: Atika Kadisha (the "Holy Ancient One") is Arich Anpin, while the other four Partzufim are together called the "name of Atika", as explained in the *Idra* (ibid.).

Thus Arich is one single AV whose four Yuds bring forth AV, SaG, MaH and BaN. For we see that there are these four names of AV, SaG, MaH and BaN, which are respectively Abba and Imma, Zeir and Nukva, but we find no name for Arich Anpin, and sometimes AV is Arich Anpin. The explanation is that there is a name AV that is the essential root of all the other four names, which issue forth from its four Yuds. For we already know that each Yud indicates a Havayah, as stated in the *Tikkuney Zohar*. And this overall AV is Arich Anpin, and from the four Yuds emerge AV, SaG, MaH and BaN, which are Abba and Imma, Zeir and Nukva.

And each one of them must arrive at the meaning indicated by its root, which is the name of AV...

For they are surely four garments or branches of Arich Anpin in that each one performs its own separate function, and accordingly each one of them has a name of its own signifying its individual function. But in one respect they are all equal, and this is that they emerge from a single root and are thus four different particulars emerging from one root. And this is

שיוצאים משורש אחד. וזה מה שצריך להם ממש להראות – שעניניהם הפרטיים יוצאים מן השורש השוה, ועל כן כל אחד בדרך פרטי, לפי מה שהוא, צריך להגיע אל הוראת שרשו, שהוא הע"ב:

ד. וזה הכח היותר חזק שבהם, כי מה שהשורש נראה בענפיו – מראה התדבקות של השורש והענף ביחד. ופשוט הוא, שהכח היותר חזק שבאו"א זו"ן הוא היותם מתדבקים בא"א, שהוא השורש, משני טעמים, אם שהשורש הוא מקור – הענף כל עוד שיהיה מתדבק בו ישפיע בו קיום גדול, אם שא"א בעצמו הוא השורש הגדול והנורא, שאין פגם מגיע לו כלל, שאין הס"א מגיע לו כלל וכלל, ובהאיר בענפים – התדבקות שלו נותן בהם ודאי כח גדול, מן הכח הגדול הזה שלו:

פתח נו

ההבדל שבין הע"ב שבעס"מ לבין הע"ב שבב"ן:

אף על פי שמספר הרבוע, שהוא ע"ב, ישנו בכל השמות, אין נחשב להם אלא מה שהוא פרטי להם, כל אחד בפני עצמו. רק ב"ן, שאין לו בפני עצמו – נחשב

precisely what they must show -- that their individual functions all emerge from the same root. This is why each one in its own individual way, according to its intrinsic nature, must arrive at the meaning indicated by its root, which is the name of AV.

...and this is the strongest power they contain. For the fact that the root is visible in the branches shows how the root and branch are joined together. Clearly the strongest power in Abba and Imma, Zeir and Nukva is the fact of their being attached to Arich Anpin, which is the root. There are two reasons for this. Firstly, since the root is the source, as long as the branch is attached to it, the root sends into it a great power of endurance. Secondly, since Arich Anpin itself is the great and awesome root that is beyond the reach of any flaw or damage -- because the Other Side does not reach there in any way -- accordingly, when Arich Anpin radiates in the branches, its attachment to them certainly puts great power in them through the very great power which it possesses.

Opening 56

The difference between the name AV contained in AV, SaG and MaH and that contained in BaN

Although the fourfold number, which is AV (72), exists in all the names, only what is particular to each of them individually is considered intrinsically their own. It is only in the case of BaN, which does not have its own particular AV, that the AV

לו מה שיש לו. וזה מראה שלכל אחד יש הוראה שוה בתחלה, אפילו בבחינת הפשוט, כי זה לפי מציאותם. אך בהמלאם, שהם משתנים זה מזה, ניתן לכל אחד הוראה בפני עצמה, לפי הפעולה שהוא פועל בפני עצמו. וב"ן שאינו פועל בפני עצמו, אלא שמקבל מה שנותנים לו, לכן אין לו הוראה אחרת, ומתחבר עם האחרים בהוראה הראשונה הכללית:

כיון שביארנו הע"ב שבכל השמות, צריך לבאר עוד ענין אחד פרטי, שנראה קשה בזה הענין:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, אף על פי שמספר, והוא תירוץ קושיא אחת שנראה נופלת בענין הע"ב האלה. ח"ב, וזה מראה, והוא הבנת התירוץ הנ"ל: חלק א:

א. אף על פי שמספר הרבוע, שהוא ע"ב, ישנו בכל השמות, אין נחשב להם אלא מה שהוא פרטי להם, כל אחד בפני עצמו, היינו שהרי קושיא אחת נמצאת בענין הזה, ממה נפשך, או שאנו אומרים רק שיהיה מספר הע"ב בשמות בכל מקום שהם, או

contained in the fourfold form of the simple name is considered intrinsic to it. This shows that each one of them has an equal meaning at the outset, even in its simple aspect, because this is in accordance with their essential being. But when their letters are filled -- which is when they become different from one another -- each one of these names is given a meaning of its own in accordance with the function that it performs by itself. And BaN, which does not function by itself but receives what is given to it, therefore has no other meaning, and joins with the others through the primary, overall meaning.

Having discussed the AV present in all the names, we must explain one particular matter that appears problematic in connection with the 288 Sparks.

This proposition consists of two parts. **Part 1: Although the fourfold number...** This presents the answer to a problem that seems to arise in connection with these four AVs. **Part 2: This shows...** This provides a deeper understanding of the answer.

Part 1:

Although the fourfold number, which is AV (72), exists in all the names, only what is particular to each of them individually is considered intrinsically their own.

For a certain problem exists in connection with the 288 Sparks (see *Etz Chayim, Shaar RP"H* ch. 3, 87a). We are faced with a dilemma. Either we are saying no more than that the numerical value of AV (72) will be

צריך שיהיה דוקא במילואם. אם
בכל מקום שהם –

אם כן נחשוב שבכל הויות
ברבוע יש ע"ב בלא מילוי. ואם
זה אינו די, לפי שאינו פרטי
למילוי אינו נחשב לע"ב, שאנו
רוצים למצוא במלואים עצמם,
אם כן תקשה – ב"ן שאין לו
אלא ברבוע, וזה אינו יכול
לחשוב לו, כי כך הוא בו כמו
באחרים.

ולכן באה התשובה, אף על פי
כי אמת שיש ע"ב בכל אחד, ועל
פי האמת כך הוא, שאינו נחשב
בפעולה זאת של הוראת א"א
כנ"ל, כיון שיש להם ע"ב אחר
בלא זה, פרטי לענינם. אך ב"ן
שאינו לו אחר, מראה בזה שיש
לו.

found in the simple, "unfilled" (or
unexpanded) form of each of these
names wherever they are (i.e. in each
one's "simple" Havayah in its fourfold
form of Yud, Yud-Heh, Yud-Heh-Vav,
Yud-Heh-Vav-Heh, which has the
numerical value of $AV=72$, as
explained in the previous Opening in
connection with BaN). Or else we are
saying that this total must be found
specifically in the "filled" (or
"expanded") form of the names (the
milui, as explained in the
previous Opening in connection with
AV, SaG and MaH).

If we are saying the former (that AV
is in each case found in the simple,
unfilled Havayah in its fourfold form),
then we can reckon that all Havayahs
in their fourfold form contain AV
without taking account of the
expanded form of the name.
However, if this is not enough --
because what is not specific to the
filled or expanded form of any given
name is not reckoned as AV inasmuch
as we want to find it in the filled
forms themselves -- then you may
object that BaN does not produce an
AV from its filled form but only in its
simple, fourfold form, and this cannot
be reckoned as being particular to
BaN it since it is present in BaN in just
the same way as it is in the others.

And therefore comes the answer: It is
true that AV exists in each one (in the
fourfold form of the simple, unfilled
Havayah in each case), and it is
indeed the truth that in the case of
AV, SaG and MaH, the fourfold form is
not taken into account in the
operation whereby they reach 72 in
their expanded form, signifying their
connection with Arich Anpin (the
overall AV). The reason why we do
not take the fourfold form into
account in the case of AV, SaG and

MaH is because they each have another AV particular to their individual function besides the AV that exists in all of them in virtue of their simple form. BaN, on the other hand, does not have any other AV (i.e. one particular to itself through its filling or expansion), and therefore shows its relation with Arich Anpin (the overall AV) through the AV contained in its fourfold form.

This is precisely the point: even though BaN has no other AV, this does not make it an exception to the rule through having nothing that shows its root, for it certainly does have something that shows its root. Except that in this case, what it has is only the fourfold form of the simple Havayah. What AV, SaG and MaH have over and above BaN is the fact that besides the AV contained in their fourfold form, they also each have their own particular AV in their filled or expanded form. This way the intent is properly fulfilled, showing that no branch can escape being included under Arich Anpin, which is its root.

For even BaN, which does not have its own particular AV, nevertheless still does at least have the AV that exists in it in virtue of its being a Havayah (whose simple, unfilled, fourfold form = 72 = AV). The reason for this difference will be explained below.

It is only in the case of BaN, which does not have its own particular AV, that the AV contained in the fourfold form of the simple name is considered intrinsic to it. This is as we have explained, that even BaN does not lack the presence of AV in some way, despite the fact of not having its own particular AV.

פירוש - אדרבא שזהו מה שרואים, שאף על פי שאין לו אחר, אף על פי כן אינו יוצא מכלל זה, שלא יש בו מה שמורה השורש, כי ודאי יש לו, לא יהיה אלא שהוא שם הוי"ה. אך יתירים עליו עס"מ, שמלבד מה שיש להם מצד זה, יש להם גם כן בפני עצמם. ונמצאת הכוונה עולה כהוגן, להראות שאי אפשר לימלט שום ענף מלהיות נכלל תחת א"א, שהוא שורש לו,

כי אפילו ב"ן שאין לו בפרט, על כל פנים יש לו לפחות ממה שהוא שם הוי"ה. ולקמן אפרש למה שינוי זה:

ב. רק ב"ן, שאין לו בפני עצמו - נחשב לו מה שיש לו, והוא מה שביארנו, שאין חסר אפילו לב"ן, אף על פי שאין בו בפרט, שבאיזה צד לא יהיה דבר זה בו גם כן:

חלק ב:

א. וזה מראה, והיינו מה שכתבתי, שאין המנינים דבר מקרה בלא טעם, אלא מראה סדרי ההנהגה הרבה:

ב. שלכל אחד יש הוראה שוה בתחלה, אפילו בבחינת הפשוט, שמיד שהם נמצאים – יש להם הוראה על שרשם, והיינו כי תחלת מציאותם הוא ד' הוי"ה, שכן הם נרמזים בא"א בד' יודין שוים זה לזה, והיינו מצד היותן אורות ענפי א"א. אך מצד הפעולה הפרטית שיש לכל אחד מהם, יש להם המילוי, כל אחד בפני עצמו. אדרבא, הכוונה היא להודיע שאף על פי שהם מדרגות שונות, אך סוף סוף כולם אינם אלא שם הוי"ה ב"ה. אם כן, ראשית מציאותם הוא המין הראשון, היינו שם הוי"ה ב"ה אך אח"כ נוסף בהם פעולה פרטית. והמילואים עצמם מורים הפעולה הפרטית שיש להם.

ונמצא שמצד מציאותם הראשון כבר מראים על שרשם, אחר כך גם בפעולות הפרטיות שלהם מראים עדיין על שרשם, להודיע שאפילו בבחינת פרטיותם הם מתדבקים ונקשרים בא"א, שהוא השורש:

Part 2:

This shows... As I have written, the various numerical values are not arbitrary and without reason, but show a great deal about the different orders of government.

...that each one of them has an equal meaning at the outset, even in its simple aspect... For as soon as they exist, they already give an indication of their root, in that the start of their existence is as four names of Havayah, for this is how they are implied in Arich Anpin in four Yuds all equal to each other, and this is in their aspect as being lights -- branches -- of Arich Anpin. (The four expansions of Havayah derived from the four Yuds contained in the expansion of the overall AV -- Yud, HeY, VaYV, HeY.) However, because each one has its own particular function, they all have their own individual filled or expanded forms. The intention is indeed to show that even though they are different levels, in the end they are all only the name of Havayah, blessed be He. If so, their original essence is the primary category -- the name of Havayah, blessed be He -- but afterwards they receive additional individual functions. The filled or expanded forms themselves indicate the particular function that each one has.

Thus their original essence (as simple Havayahs) already indicates their root (through the fourfold form=AV=72). Then afterwards their particular functions still also point to their root, to show that even in their individual aspects they remain attached and bound to Arich Anpin, which is the root.

ג. כי זה לפי מציאותם, והיינו בסדר הויו"ת כנ"ל:

ד. אך בהמלאם, שהם משתנים זה מזה, דבר זה ברור הוא, שבבחינת הויו"ת הם שווים, ובבחינת המילואים הם מתחלפים. והכוונה מבוארת – שבבחינת מציאותם כולם שווים שהם אורות ממין אחד, שהם שם הויו"ה ב"ה, ועל כן בזה מורים על השורש, כולם בדרך אחד, אך פעולתם מתחלפת, והיינו המילואים. ועל כן צריך שכל פעולה, לפי מה שהיא, מורה על השורש, להודיע שבבחינה זאת היא מתדבקת בשרשה, והיא הוראה פרטית. וזהו:

ה. ניתן לכל אחד הוראה בפני עצמה, לפי הפעולה שהוא פועל בפני עצמו, שכשנשתנה ענינם, היינו הפעולה, נשתנית עמה הוראתם זאת גם כן:

ו. וב"ן שאינו פועל בפני עצמו, כמו שהיא פעולה פרטית לעס"מ – לפעול כל אחד בפני עצמו, כך היא פעולה פרטית לב"ן – שלא לפעול, אלא לעמוד ולקבל:

ז. אלא שמקבל מה שנותנים לו, ענין שם ב"ן – ר"ל שהוא מקבל ואינו פועל, כנ"ל:

ח. לכן אין לו הוראה אחרת, כי

...because this is in accordance with their essential being... i.e. as an order of simple Havayahs.

But when their letters are filled -- which is when they become different from one another... It is quite clear that in their aspect of being Havayahs they are identical, and it is in their filled or expanded forms that they differ. The intention may be explained as follows: in their intrinsic essence they are all equal -- they are all lights of one kind, for they are all the name of Havayah, blessed be He, and as such they all indicate their root in the same way. However, their individual functions are different, and this is seen in their filled or expanded forms. It is therefore necessary that each function should indicate the overall root in accordance with its specific nature in order to show that in this aspect too it is attached to its root, and this is its particular meaning. Thus:

...each one of these names is given a meaning of its own in accordance with the function that it performs by itself. For when their purpose or function changes, there is also a change in the way they indicate the root (through the filled or expanded form of the name).

And BaN, which does not function by itself... Just as AV, SaG and MaH each have their own particular functions, so the particular function of BaN is not to act but rather, to stand and receive.

...but receives what is given to it... i.e. the function of the name BaN is to receive rather than to act

...therefore has no other meaning... For this particular

הוראה זו הפרטית ר"ל שניתן להם לפעול פעולתם, וממשיכות אותם מן השורש. אך ב"ן אינו פועל כלום, אלא מקבל מה שנותנים לו. כל מה שהוא מקבל – כבר מקבלו לפי השורש, כיון שהפעולות נמשכו מן השורש. אם כן אין שייך לו הוראה פרטית, אלא בהוראה ראשונה – לדעת שגם אורו בבחינת הוי"ה, כמו אחרים. ונודע שהוא המקבל מאחרים, שלכן אין לו הוראה אחרת, כי אין לו מעשה:

ט. ומתחבר עם האחרים בהוראה הראשונה הכללית, על כל פנים צריך גם הוא ליכנס בענין זה – לתת הוראת שליטה לשורש על הענפים. והנה הוא נכנס בזה במה שיש בו מוכן לזה, שהוא לפי החלק אשר נתן לו השורש, שלא נתן לו פעולה כלל, אלא מציאות אור ממין שם הוי"ה ב"ה בפשוט:

פתח נז

פעולת הרפ"ח ניצוצין בכלים:

עיקר המרכבה הוא אלה הע"ב, שהוא התחזק ד' הפרצופים בא"א, שהוא נשגב מן הקלקולים. וכאן הכסא נושא את נושאיו. על כן מכאן הוצרך

meaning (possessed by AV, SaG and MaH in virtue of the unique way in which each one expands to reach the total of 72) is given to them in order to carry out their functions, which they draw from the root. However, BaN does not act at all but receives whatever it is given. Everything that BaN receives, it receives in accordance with the root, since all the different kinds of functioning derive from the root. Accordingly, no particular meaning is applicable in the case of BaN but only the primary meaning, which shows that its light is also in the category of Havayah, just as in the case of all the others. It is thus understood that it receives from others, which is why it has no other signification, for it does not act.

...and joins with the others through the primary, general meaning. In any event, BaN must also enter into this category so as to signify how the root has control over the branches. The way it enters into this category is in virtue of what is prepared within it in order for it to be included in the root in accordance with the portion which the root gave it. For it did not give it any active function whatever but only existence as a light in the category of the simple form of the name of Havayah, blessed be He.

Opening 57

The function of the overall AV -- 288 sparks -- is to prevent the destruction of the vessels and the world

The essence of the Chariot consists of these names of AV, whereby the four Partzufim gain strength from Arich Anpin, which is beyond the reach of the damage. And here the Throne carries its bearers. It was therefore necessary for 288

לרדת רפ"ח ניצוצין, להחזיק ולקיים הכלים היורדים, שלא יעשה חרבן גמור, אלא בדרך שיחזור ליתקן. וכן הושרשו עניני העולם הזה שיעמוד כך כח אחד, שלא לעזוב העולם ליחרב ח"ו. אלא בכח הזה הנשאר – יתוקן מה שנתקלקל:

אחר שביארנו ענין הע"ב הזה, צריך לבאר מה פעולתו, ומה ענינו בענין הכלים הנשברים:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, עיקר המרכבה, והוא ענין פעולת הע"ב הזה שזכרנו. ח"ב, הוצרך וכו', מה שנעשה לפי זה בכלים. ח"ג, וכן הושרשו עניני עוה"ז, מה שנמשך מזה העולם: חלק א:

א. עיקר המרכבה הוא אלה הע"ב, המרכבה הוא הקשר של ההנהגה הנכללת בד' מדרגות, שהם ד' החיות. ועיקר ענינם הוא ד' ע"ב אלה, שכבר שנתפרשו בדברי הרב זללה"ה, שהם סוד אברהם יצחק ויעקב ודוד.

ולפי הנראה הוא קשה – אם אלה הם מספרם של אורות

sparks to descend from here to hold and sustain the vessels as they were descending so that the destruction would not be complete but only such that it could be repaired again. The affairs of this world were thus rooted in such a way that one power should endure so as not to allow the world to be destroyed, God forbid. Rather, through this remaining power, what was damaged will be repaired.

Having discussed the overall significance of this name of AV, it is necessary to explain its function and purpose in relation to the broken vessels. (The 288 Sparks correspond to the numerical total of the four names of AV=72 contained in the four Partzufim, as explained in the previous Opening: $4 \times 72 = 288$.)

This proposition consists of three parts: **Part 1: The essence of the Chariot...** This explains the function of the overall name of AV that we have been discussing. **Part 2: It was therefore necessary...** How this affected the vessels. **Part 3: The affairs of this world...** How it affect the world.

Part 1:

The essence of the Chariot consists of these names of AV... The Chariot is the overall bond of the entire governmental order, which consists of four levels, which are the four Chayot. Their essential function is bound up with these four names of AV, which are the mystery of Abraham, Isaac, Jacob and David, as explained in the teachings of the ARI (*Pri Etz Chayim, Rosh Hashanah ch. 7*).

At first sight this may appear problematic, for if these are the number of lights that descended at the time of the breaking of the

שירדו בזמן השבירה, לפי הנראה בדרוש רפ"ח ניצוצין, מה ענין ד' רגלי המרכבה אברהם יצחק ויעקב ודוד בזה. אך העיקר הוא, ששורש ענין ד' ע"ב אלה הוא בסוד המרכבה האמור כאן, אלא שמכאן ירדו בחינותיהם, כדלקמן:

ב. שהוא התחזק ד' הפרצופים בא"א, שהוא נשגב מן הקלקולים, זה מה שפרשנו למעלה, שבע"ב הוא הוראת השורש, ולכן הוא התחזק שלהם: ג. וכאן הכסא נושא את נושאי. ענין המציאות הזה כבר נזכר בדברי רז"ל – הכסא נושא את נושאי, והוא מה שא"א מציל את שאר הפרצופים מן הקלקולים בכחו: חלק ב:

א. על כן מכאן הוצרך לרדת רפ"ח ניצוצין, הנה ניצוצות רבות היו יורדות עם הכלים, כמפורש במקומו באריכות. אך אחר כך הוצרך לעשות בהם מנין פרטי שיבאו לחשבון רפ"ח. דהיינו שאם לא היה זה – או שלא היה צריך מנין כלל, או שהיו נמנים כל הניצוצות שירדו כאחת, או שהיו נמנים המדרגות הראשונות שבכל שם. אך העיקר הוא,

vessels, as appears from the discourse on the 288 Sparks (*Etz Chayim, Shaar RP"H* ch. 2), what connection do the four legs of the throne -- Abraham, Isaac, Jacob and David -- have with this? However, the main point to grasp is that the root of these four names of AV lies in the mystery of the Chariot, as stated here, but that from here various aspects of them descended lower, as will be explained below.

...whereby the four Partzufim gain strength from Arich Anpin, which is beyond the reach of the damage. As explained earlier, the name of AV signifies the root (which is Arich Anpin) and is accordingly the source of their strength.

And here the Throne carries its bearers. In other words, a reference to this phenomenon is contained in the saying of the rabbis that "the Throne carries its bearers" (see *Zohar, Pekudey* 242), alluding to how the power of Arich Anpin rescues the other Partzufim from the damage.

Part 2:

It was therefore necessary for 288 sparks to descend from here... Very many sparks were in the process of going down with the vessels, as explained at length in the Kabbalistic sources. Afterwards, however, it was necessary to make a specific number of them so that they would come to a total of 288. For if not for this, it would have meant either that there was no need for any specific number at all, or that all the sparks that descended would have been counted as one, or that the first levels in each name would have been counted. But the essential principle is that it was in these sparks that fell

שבאלה הניצוצות שנפלו, הוצרך להגלות ענין זה של ד' הע"ב, ואז היו מתבררים כל אותם המדרגות בדרך המפורש במקומו, אך שסוף סוף נשארים שולטים הד' הע"ב ונכללו בהם כל האחרים. והאמת הוא – שהע"ב עצמם מאירים בפרט בכל שם, לפי מה שהוא, לשגבם מן הקלקולים, כל אחד לפי מה שהיה מגיע לו.

פירוש – אותם המדרגות שאנו רואים שנפלו בשבירה – הם אותם שהפגם יכול להגיע להם. ולפי שיש הפרש בין המקום שמגיע הפגם בשם אחד, ולמקום שמגיע בשם אחר, יש הפרש ממה שיפול בשבירה. וכן יש הפרש בדרך גילוי הע"ב, כי הוא מתגלה במה שיכול להיות נפגם, במה שהוא עיקר בענין זה, ומשגב אותם.

כלל הדבר – הע"ב הם מה שא"א משגב את הפרצופים, אך הוא משגב אותם במקום שהיו יכולים ליפגם, כל אחד לפי ענינו. והמקום שהיו יכולים ליפגם נראה במעשה השבירה, כי מה שנפל – נודע שהוא מה שהיה יכול ליפגם. נמצא שמה שירד – ירד מבחינת הע"ב, על

that this matter of the four names of AV had to be revealed, and then all those levels were sorted and purified in the way explained in its proper place, until eventually these four names of AV remained in control, and all the others were included in them. And the truth is that the names of AV themselves radiate in a specific way in each name in accordance with the nature of that name, in order to lift them up above the damage, each one according to what befits it.

In other words, the levels that we see to have fallen with the breaking of the vessels are the very levels that the damage had the power to reach. And since there is a difference between the place reached by the defect in one name and the place it reaches in a different name, there is a difference in what will fall when the vessels break. Similarly, there is a difference in the way the name of AV is revealed, because it is revealed in whatever can become damaged, inasmuch as it is the main factor involved and it is this that lifts them up.

The sum of the matter is that it is through these names of AV that Arich Anpin lifts up the Partzufim, but it raises them in the place where they could be damaged, each in accordance with its particular nature. And the place where they were susceptible to being damaged became evident through the actual process of the breaking of the vessels, in that whatever fell is known to be that which was susceptible to being damaged. We thus find that what went down did so from the category

בן הוא הנמנה, אלא שהוא במקום שהוא – במדרגות. אבל אם לא היה יורד ממנו אלא שהניצוצין היו יורדים לפי מעלת השמות – היו נמנים כולם, או לא נמנים כלל:

ב. להחזיק ולקיים הכלים היורדים, ונמשך זה אחר הענין שפירשנו למעלה, שהיחוד אף על פי שמתעלם – אבל מציאותו מוכרת, ולכן אפילו בשעת החרבן לא נעשה חרבן גמור, אלא נתקיים בסוד היחוד, בדרך שאין היחוד מעכב השליטה הגדולה של ס"א, אלא שאין מניח לה שליטה גמורה:

ג. שלא יעשה החרבן גמור, אלא בדרך שיחזור ליתקן, [חרבן] פירוש – ביטול גמור, אלא שיוכל אחר כך לחזור וליתקן: חלק ג:

א. וכן הושרשו עניני העולם הזה, שהרי כל מה שנעשה בספירות – אינו אלא שורש למה שצריך בתחתונים:

ב. שיעמוד כך כח אחד, שלא לעזוב העולם ליחרב ח"ו, שלא יהיה שום נפילה שלא ישאר איזה חלק של אור מקיים, אם מיתה – יש הבלא דגרמי, אם גלות – לא זזה שכינה להאיר

of AV, and accordingly it is this that is counted, except that it is in the place where it is -- in AV's levels. But if had not gone down from AV but instead the sparks had descended according to the status of the names, either all of them would have been counted, or they would not have been counted at all.

...to hold and sustain the vessels as they were descending... This is a consequence that flows from what was explained earlier (Opening 30) that even though the unity becomes concealed, it necessarily continues to exist. Accordingly, even at the very moment of destruction, the destruction was not total but took place through the mystery of unity, whereby the unity does not prevent the Other Side from exercising great power yet still does not allow it complete control.

...so that the destruction would not be complete... i.e. total negation. ...but only such that it could be repaired again. So that afterwards it would be able to be repaired again.

Part 3:

The affairs of this world were thus rooted... For everything that comes about in the Sefirot is nothing but a root for what is required in the lower creations.

...in such a way that one power should endure so as not to allow the world to be destroyed, God forbid. Nothing was to fall so far that no part of the light would be left to sustain it. If death is a fall, the vapor of the bones remains. If there is exile, the Shechinah never moved from shining some light over Israel.

באיזה אור של ישראל:

ג. אלא בכח זה הנשאר – יתוקן
מה שנתקלקל, זה הנשאר, אף
על פי שהוא קטן, הוא מקיים
בדרך שאחר כך יהיה התיקון:

פתח נח

הקלקול והתיקון תלויים
בשלמות:

היופי והחמדה של מלכות אינו
בה אלא כשהיסוד עמה, כי
שלימותה ממנו. ובהיותה בלא
הוא – אדרבא ממנה כל חסרון
וכל עוצב. ובהיותה עמו – ממנה
כל שמחה לזכר עצמו. ולכן
נתחלה היה הכל בסוד ב"ן, והיא
הנוק' בלי הזכר, משם כל
העוצב. והו"ק לא פנו אל
המלכות, כי לא ניתנה להם
החמדה. אך כשבא יסוד בסוד
מ"ה – אז היא נשלמה, והיא
עצמה מעוררת החמדה נזכר
עצמו, וזהו התיקון:

זה תירוץ לסתירה אחת שנראית
לכאורה בענין זה של המ"ק,
שאנו אומרים [שהיו] מצד
מלכות, ועב"ז [נ"א, ועל כן] היו
כך בלתי תיקון. ובמקום אחר
אנו אומרים – אדרבא ששליטת
המלכות גורמת התיקון:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, היופי
והחמדה, והיא הקדמה בענין

Rather, through this remaining power, what was damaged will be repaired. Even though what remains may be small, this is what maintains things in such a way that the repair will follow afterwards.

Opening 58

MaH (Yesod) builds Nukvah (the deficient BaN), after which Zeir Anpin sends her a flow of blessing.

The beauty and delight of Malchut is only in her when Yesod is with her, for through Yesod she becomes complete, whereas when Malchut is without Yesod, she is the source of all deficiency and sadness. But when Malchut is with Yesod, she is the source of all joy for the male himself. Accordingly, at first everything was in the mystery of BaN, which is Nukva (the female) without the male, which is the source of all sadness. And the Six Directions (=Zeir Anpin) did not turn to Malchut, because they did not receive delight. But when Yesod came in the mystery of MaH, she was then completed and she herself arouses delight in the male himself, and this is the repair.

This is the answer to an apparent contradiction in the teachings relating to the Primordial Kings. On the one hand we are taught that they were from the side of Malchut and were therefore lacking repair (Etz Chayim, Shaar Shevirat Hakelim ch. 8, 47a). Elsewhere, however, we find that, on the contrary, it is the rule of Malchut that brings the repair (Etz Chaim, Drushey Hanekudot ch. 3, 37b).

The proposition consists of two parts:
Part 1: The beauty and delight...

This explains how Malchut is the

המלכות, שממנה השמחה והעוצב. ח"ב, ולכן וכו', והוא ענין המ"ק על פי ההקדמה הזאת: חלק א:

א. היופי והחמדה של מלכות, מה שביארנו למעלה, שמלכות היא אילת אהבים, שמעוררת האהבה באורות, וגורמת להם להתלהטות, כי זה הוא הנקרא בה יופי וחמדה. דהיינו יופי הוא הסידור הנאה של התיקונים, שאין שום עירבוב של חשך, אלא הכל מסודר בדרך הנהגה שלמה, לפי התיקונים הצריכים להשפעת הטוב. והחמדה היא נמשכת מן היופי, וכן נאמר, "ויעלת חן", פירוש – האורות מתלהטים לקראתה, כמו שמתעוררים רחמי האב על הבן שישר בעיניו, ואהבת האיש לאשתו:

ב. אינו בה אלא כשהיסוד עמה, זה הדבר מבואר הרבה בזוהר ותיקונים, וה"ס, "ויתרון ארץ בכל היא". וז"ס הלבנה שמעצמה היא אספקלריא שאינה מאירה, ובכח השמש היא מאירה ונראית יפה, וכן נאמר, "יפה כלבנה".

וזה טבע הדין, וכל הבא ממנו, אם הוא ממותק – ממנו כל

source of joy and of sadness. **Part 2: Accordingly...** How this relates to the Primordial Kings.

Part 1:

The beauty and delight of Malchut... As explained earlier, Malchut is the "hind of love" (Proverbs 5:19) that arouses love in the lights and causes them to flash in excitement, for it is to Malchut that the terms beauty and delight apply. Beauty is when the repairs are properly ordered with no mixture of darkness but everything is arranged to serve as a perfect order of government with all the repairs and adjustments necessary for the flow of good. Delight results from beauty, and thus the verse continues, "...and a roe of grace" (*ibid.*). The Hebrew word for "roe" (יעלת, *ya'elet*) has the connotations of elevating and enhancing. In other words, the lights flash forth to greet her in the way that a father's love is aroused for his son when the latter meets with his approval, or in the way that a husband's love is aroused for his wife.

...is only in her when Yesod is with her... This is explained in many places in the *Zohar* and *Tikkuney Zohar*, and this is the mystery contained in the verse, "The advantage of land is in everything" (Kohelet 5:8). This is the mystery of the moon, which in its intrinsic nature is a "glass that does not shine", yet through the power of the sun, she shines and is seen to be beautiful, as it says, "beautiful as the moon" (Songs 6:10).

Such is the nature of Judgment (Din) and all that comes from it. If it is mitigated, it is the source of all joy

השמחה, ואם אינו ממותק – ממנו כל הרע, מה שלא יש בחסד. וגם האש כך הוא, אם הוא חום כשיעור הצריך – הוא נחת רוח גדול, ואם מתלהט הרבה – שורף. וכן היין, אם שותים כראוי – הוא יין המשמח, ואם הרבה – הוא יין המשכר. ובס"ז היא נוק', אם היא ממותקת ומתוקנת בחסדים – מעוררת כל השמחה וכל האהבה. ואם היא בלא מיתוק, אדרבא, היא גורמת כל העוצב. והיסוד הוא העומד דוקא למתק את המלכות:

ג. כי שלמותה ממנו, כי זה מה שנותן היסוד לה – הוא מה שראוי לה, כדי להיות שלמה ומתוקנת. אלא שנסדרה ההנהגה בסדר זה – שלא תהיה מתוקנת השכינה מצד עצמה, אלא שתיקונה יהיה תלוי ביסוד:

ד. ובהיותה בלא הוא – אדרבא ממנה כל חסרון וכל עוצב, זהו מה שאמרנו, שאם אינה שלמה – ממנה כל חסרון. והוא כענין הפירות בלתי מבושלים – שהם רעים, יען אינם מתוקנים ושלמים. ובהשתלמם – הם נעשים מתוקים וטובים:

ה. ובהיותה עמו – ממנה כל

(for the recipients justly deserve their reward and there is no "bread of shame"). But if it is unmitigated, it is the source of all evil, which is not so in the case of Kindness (Chessed). Fire is like this: if the heat is at the necessary level, it provides great satisfaction, but if it is too hot, it burns. So it is with wine: if one drinks in moderation, it is "the wine that brings joy", but if one drinks to excess, it is the wine that intoxicates. This is the mystery of the Nukva. If she is mitigated and sweetened with kindly influences (חסדים, *chassadim*), she arouses every kind of joy and love. But if she is unmitigated, on the contrary, she causes every kind of sadness. Yesod's mission is precisely to sweeten Malchut.

...for through Yesod she becomes complete... For Yesod gives her what is suitable to bring her to a state of completeness and mitigation. However, the governmental order is so arranged that the Shechinah is not rectified on her own but her repair depends upon Yesod.

...whereas when Malchut is without Yesod, she is the source of all deficiency and sadness. As we have said, if she is not complete, she is the source of all deficiency. It is like unripe fruits, which are bad because they are not ready or complete, but when they become ripe, they are sweet and good.

But when Malchut is with Yesod, she is the source of all joy for the

שמחה לזכר עצמו, הוא ענין,
"אילת אהבים" וכו', בהיותה
כבר כפרי המבושל ומתוקן.

וזהו תירוץ הקושיא, כשאומרים
ששליטת המלכות גורמת תיקון
– הוא שליטת המלכות עם אור
הזכר. אך כשאומרים להיות
המ"ק מהב"ן – היו חסרים, הוא
להיותם, ממלכות בלא אור
הזכר:

חלק ב:

א. ולכן בתחלה היה הכל בסוד
ב"ן, והיא הנוק' בלי הזכר, הוא
מה שביארנו, שכשאומרים
שהמ"ק מב"ן, ר"ל מבחינת
מלכות, בלא חיבור אור הזכר
שלה:

ב. משם כל העוצב, בסוד, "הסבי
עיניך מנגדי", שפירשו בזוהר,
שער שהנוק' אינה ממותקת מן
היסוד, הז"א פונה ממנה, ואינו
רוצה להשפיע. ואז יש העוצב
שפירשנו למעלה, דהיינו סיתום
האורות.

יש להקשות, אמרנו שכל שלמות
הנוק' מן היסוד, שהוא הזכר. אם
כן כל עוד שהזכר אינו פונה לה
– אין לה שלמות, ובעוד שאין
לה שלמות אין הזכר פונה לה,
אם כן איך יהיה לה שלמות?

male himself. This is the concept of
"the hind of love" (of which it is said,
"...let her breasts satisfy you at all
times" -- Proverbs 5:19). This is when
she is already like a fruit that is ripe
and ready.

This enables us to resolve the
apparent contradiction mentioned
above. When we say that it is the rule
of Malchut that causes the repair, this
is the rule of Malchut *with* the light of
the male. However, when we say that
the Primordial Kings were deficient
because they derive from the name of
BaN, this is because they are from
Malchut *without* the light of the male.

Part 2:

**Accordingly, at first everything
was in the mystery of BaN, which
is Nukva (the female) without the
male...** As we have explained, when
we say that the Primordial Kings
derive from BaN, this means they
derive from the category of Malchut
when unconnected with the light of
the male.

**...which is the source of all
sadness...** in accordance with the
mystery of, "Turn away your eyes
from me" (Songs 6:5). As explained in
the *Zohar*, this means that as long as
the Nukva is not sweetened through
Yesod, Zeir Anpin turns away from
her and is unwilling to send a flow of
influence. This is when the sadness
mentioned before reigns, when the
lights are closed up.

It could be objected that we have
stated that all of the Nukva's
perfection derives from the Yesod,
which is the male. If so, then as long
as the male does not turn towards
her, she is incomplete. But as long as
she is incomplete, the male does not
turn to her. If so, how is she to
become complete?

תשובה שהוכר פונה לה – ר"ל לתת לה השפעה, ואין זה שהיסוד מאיר בה, פירוש – הארת היסוד בה – דבר התלוי בבנינה, והוא תלוי במעשה התחתונים, שהוא הבונה ממש את הנוק', שהיא שרשם, וכנ"ל. וכל השפעת הזכר הוא שפע וברכה, לא בנין עצמה, וזה בא אחר שנבנית כולה מן התחתונים:

The answer is that when we say that the male (Zeir Anpin) *turns* to her, this is to give her a flow of sustenance, but this is not the same as when we say that Yesod shines in her, which is in order to build her. The shining of Yesod in Malchut is something that depends on the extent to which she is built, which in turn depends on the deeds of the lower creations. Yesod is what actually builds Malchut, which it does when she is completed through the deeds of the lower creations, since she is their root, as discussed earlier. The entire influence of the male (i.e. when Zeir Anpin turns to her) is of plenty and blessing, but this is not the actual building of Malchut (which is carried out by Yesod). This blessing comes to her after she has already been entirely built through the deeds of the lower creations.

(In sum: At first it is necessary for Yesod to shine in the Nukva in order to build her, and Yesod shines in her according to the degree of perfection of the deeds of the lower creations. This applies to the governmental order. However, when the world was first created, Yesod built the Nukva without any existing deeds on the part of the lower creatures but rather through the power of the anticipated future deeds of the righteous. After the Nukva is built by Yesod, Zeir Anpin then turns to her to give her sustenance and blessing.)

And the Six Directions (Zeir Anpin) did not turn to Malchut, because they did not receive delight. Although Malchut too already existed as one of the Sefirot, she did not arouse favor and delight because her structure was still deficient.

ג. והו"ק לא פנו אל המלכות, כי לא ניתנה להם החמדה – אף על פי שכבר מלכות היתה גם בספירות, לא היתה החמדה אליה, לפי שבנינה היה חסר עדיין:

ד. אך כשבא יסוד בסוד מ"ה – אז היא נשלמה, שבספירות מ"ה היה זה הענין בכללות ההנהגה, שהיסוד האיר במלכות. ונמצאת בהנהגה – כל הבנינים והעולמות בבחינת מלכות מתוקנת כבר מן היסוד, פירוש – שלמה בבנינה. שזהו הגורם כל הפתיחות וההשפעות:

ה. והיא עצמה מעוררת החמדה בזכר עצמו, תיקון ב"ן ניתקן כך, כשניתן השלמות לנוק' מצד היסוד – מיד בא הזכר ומתחבר בה, והיינו עס"מ המתחברים לב"ן, בסוד, כמשלש חדשים, המפורש בדברי הרב זללה"ה. ולפי סדר זה נתקנו העולמות תמיד בסוד דו"ן. אך כללות הזכר נכללו כולו במ"ה, והנוק' – ב"ן, מקבלת ממ"ה, בתחלה הארת היסוד המשלים בנינה, ואחר כך בחינת ההשפעה גם כן. ולפי סדר המתקון הזה נבנו אחר כך כל העולמות:

ו. וזהו התיקון – כל עיקר התיקון תלוי בחיבור הכללי הזה, כי כיון שנעשה בכלל שורש ההנהגה, נעשה אחר כך בפרט בעולמות עצמם, וכדלקמן בס"ד:

But when Yesod came in the mystery of MaH, she was then completed... For in the Sefirot of MaH it was included as part of the governmental order that Yesod should radiate in Malchut. We thus find that the governmental order is such that all the structures and worlds are in the category of Malchut as already rectified through Yesod (i.e. the exterior is united with the interior), i.e. the building of Malchut is complete. For this is what causes all the openings and flows of influence.

...and she herself arouses delight in the male himself... The repair of BaN was so instituted that when the Nukva receives completion from the side of Yesod (=MaH), the male (=Zeir Anpin) immediately comes and joins with her, i.e. AV, SaG and MaH join with BaN in the mystery of "about three months after" (Genesis 38:24) as explained in the teachings of the ARI. This is the order of repair of the worlds at all times through the mystery of male and female. But the overall male is included entirely in MaH, and the Nukva -- BaN -- receives from MaH. Initially she receives the radiation of Yesod which completes her construction, after which she also receives the flow of sustenance and blessing. All the worlds were afterwards built in accordance with this rectified order.

...and this is the repair. The entire essence of the repair depends on this overall connection, for once it was brought about in the overall root of the governmental order, it came about detail by detail in the worlds themselves, as will be explained below. (The connection of MaH and BaN first came about generally, and afterwards in detail in each individual world.)

פתח נט

ענין עולם התיקון [נט – סט]:

שורש התיקון – חיבור מ"ה וב"ן:

התיקון הוא שנקשרו שתי
ההארות – של המצח והעינים
דא"ק ביחד, והם מ"ה וב"ן. ומיד
נתעוררה האהבה בין האורות,
ואינם עוד בעוצב כמו בתחלה,
אלא כל אחד מראה פנים
לחבירו. ונקשרים אלה באלה,
בסוד אב ואם בן ובת. שכל אחד
מראה קורבה לחבירו כפי הענין
הראוי לו:

אחר שביארנו עניני השבירה
נבוא עתה לבאר התיקון שנעשה
אחריהם:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א,
התיקון הוא שנקשרו, והוא שורש
הראשון של התיקון. ח"ב, ומיד
נתעוררה האהבה, והוא תולדות
השורש הזה. ח"ג, ונקשרים, והוא
סדר שנתחדש לפי ענין זה:

חלק א:

א. התיקון הוא שנקשרו שתי
ההארות, זהו השורש הראשון
מה שנעשה, שאחר זה נמשכים
כמה ענינים אחרים, והוא מה
שאמר בספרא דצניעותא –
מתקלא, וכדלקמן. והיינו
שנתחברו אלו שתי ההארות

The World of Repair

Opening 59

The root of the repair - the joining of MaH and BaN: interrelation and kinship between the Sefirot

The repair consisted of the binding together of the two radiations of the forehead and eyes of Adam Kadmon, these being MaH and BaN. There was an immediate awakening of love between the lights, and they are no longer in a state of dejection as at first. Instead, each one shows a friendly face to the other, and all the Partzufim are bound up with one another in accordance with the mystery of Father and Mother, Son and Daughter, where each shows kinship to the other in the manner that is befitting.

Having explained what was involved in the breaking of the vessels, we now come to explain the repair that was brought about thereafter.

This proposition consists of three parts. **Part 1: The repair consisted of the binding together...** This is the first root of the repair. **Part 2: There was an immediate awakening of love...** This explains the resulting offshoots of this root. **Part 3: ...and all the Partzufim are bound up...** This explains the new order that came into being accordingly.

Part 1:

The repair consisted in the binding together of the two radiations... This is the first root that was produced, and after this, a number of other consequences followed. This is what the *Sifra D'tzeniuta* refers to as the "balance" (מתקלא, *matk'la*), as will be discussed below (see Opening 69). This consisted in the joining of these two radiations together, and the result of their

ביחד, ונולד מחיבורם האהבה,
שתמצא בכל הספירות היוצאות
מהם, כדלקמן:

ב. של המצח והעינים דא"ק
ביחד, המצח הוא בסוד בקיעת
התפילין, כמ"ש זה למעלה:

ג. והם מ"ה וב"ן, זה פשוט,
שהאור היוצא מן המצח הוא
מ"ה, ומה שיצא כבר מן העינים
הוא ב"ן, כדלעיל:
חלק ב:

א. ומיד נתעוררה האהבה בין
האורות, והיינו כי השורש
למעלה נתקן בסוד דו"ן, שהם
מ"ה וב"ן. וכל היוצא משם הכל
הוא בטבע שרשו – תולדה
מאירה באהבה כראוי:

ב. ואינם עוד בעוצב כמו
בתחלה, אלא כל אחד מראה
פנים לחבירו, זה ר"ל שהם
נסדרים בהנהגה כל אחד לעבר
חבירו, והם זה כנגד זה בהבטה
של אהבה, כל אור מתלהט כנגד
חבירו, לא כמו שהיה בתחלה –

connection is the love found in all the
Sefirot that emerge from them, as
discussed below.

**...of the two radiations of the
forehead and eyes of Adam
Kadmon...** The forehead is bound up
with the mystery of the breaking
through of the lights of the Tefilin, as
mentioned earlier. (See Opening 32,
Part 1 end: "The forehead also emits
its own radiance..." I.e. from this
phenomenon in Zeir Anpin it is
inferred that the same applies to
Adam Kadmon even though there is
no mention of Tefilin in the case of
the latter.)

...these being MaH and BaN. It is
clear that the light emerging from the
Forehead is MaH, while that which had
already emerged from the Eyes is
BaN, as discussed earlier (Opening 34,
Part 1).

Part 2:

**There was an immediate
awakening of love between the
lights...** For the root above was
instituted in accordance with the
mystery of Male and Female, which
are MaH and BaN. Thus all the
Partzufim that emerge from the
Forehead and Eyes of Adam Kadmon
are stamped with the same nature as
the root, and thus the offshoot
radiates with love in the proper way
(being compounded of MaH and BaN).

**...and they are no longer in a state
of dejection as at first. Instead,
each one shows a friendly face to
the other...** This means that in the
governmental order, they are ordered
each one towards the other, facing
each other with an expression of love,
each light flashing forth in the
direction of the other (signifying
cooperation between the Sefirot). This

זה תחת זה, אלא כל אחד בקו
 שלו עומד נגד קו חברו,
 והאמצעי מחברם. ונמצא
 שההנהגה נעשית על ידם
 בחיבור אחד, כי הימין והשמאל
 מקבילים זה לזה כנ"ל. ועדיין אין
 משפיעים, עד שיחברם בהסכמה
 אחת הקו האמצעי, והוא יגיע
 הכל אל מקום אחד, שהוא
 מלכות שהיא תחתיו. נמצאת
 ההנהגה יוצאת בהסכמה ועצה
 נכונה, לא שכל ספירה תהיה
 בפני עצמה, כמו שהיה בתחלה,
 וכמ"ש:

חלק ג:

א. ונקשרים אלה באלה, זה מה
 שמתחדש בתיקון, שכל
 המדרגות מתחברות במעשים –
 לעשותם בהסכמה, עד שנקראו
 בשם זה של אב ואם בן ובת, מה
 שלא היה במלכין קדמאין, שלא
 היה נקרא אלא חגת"ם, וזה מפני
 שלא היה יחס ביניהם. אבל
 בכאן נעשה יחס שלם, עד
 שבינה גם כן היא מיוחדת
 לחכמה, שהיא נוק' שלו, והרי אי
 אפשר לו לפעול אלא עמה, ולא
 היא אלא עמו. וכן ז"א עם נוק'.
 וגם יחס בין זו"ן לאו"א כיחס
 הבנים לאביהם.

is not how it was at first, when they
 were one under the other. Now each
 stands in its appropriate column
 facing the column of the other with an
 intermediary joining them together.
 Thereby the governmental order is
 produced as a single bond, for the
 right and left sides are parallel to one
 another. Nevertheless, they still do
 not pass on their influence until the
 center colum joins them together with
 one accord so that everything reaches
 one place, this being Malchut, which is
 underneath. Thus the governmental
 order emerges through consensus and
 sound counsel, without each Sefirah
 being by itself as at first, as discussed
 earlier.

Part 3:

...and all the Partzufim are bound up with one another... The
 innovation brought about through the
 repair was precisely this, that all the
 levels join together to produce their
 effects with one accord, and they can
 thus properly be called by the name
 of Father and Mother, Son and
 Daughter, which was not so in the
 case of the Primordial Kings, which
 were called only Chessed, Gevurah,
 Tiferet and Malchut (i.e. they are
 referred to as Sefirot but they were
 not Partzufim). The reason is because
 there was no interrelation between
 them. In the repair, however, a
 complete interrelation was produced.
 Thus Binah is also related to
 Chochmah as its Nukva, and indeed, it
 is impossible for Chochmah to
 function except with Binah, or for
 Binah to function without Chochmah.
 The same applies to Zeir Anpin with
 the Nukva. Likewise, the relation
 between Zeir and Nukva on the one

סוף דבר – נעשה כל ענין
הספירות בהנהגה של הסכמה,
ביחס וקורבה בין אור לאור,
שאינן שום אור בפני עצמו שלא
יהיה לו יחס עם כל האחרים.
דרך משל, אימא יש לה יחס עם
אבא שהיא הכלי המקבל שלו,
יחס עם ז"ן, שהיא המוציאה
אותם. ז"א יש לו יחס עם אבא,
שהוא השורש שלו, עם אימא,
שהיא המוציאה אותו, עם נוק',
שהיא המקבל שלו, וכן כולם.
נמצא כלל התיקון הוא זה –
לעשות קשר זה בין המדרגות:

ב. בסוד אב ואם בן ובת, והיינו
שבדרך ההשתלשלות זה נקרא
התפשטות שלם, כי הרי התולדה
היא בן או בת לפי החסד או
הדין, והסיבות לתולדה – שנים,
היינו אב ואם:

ג. שכל אחד מראה קורבה
לחבירו כפי הענין הראוי לו, לפי
ענין ההשתלשלות הזה – כל
אחד צריך להתיחס עם חבירו.
וכפי ענינו בהשתלשלו – כך
היא קורבתו עם האחרים, וכמ"ש
למעלה:

hand and Abba and Imma on the
other is like the relation of children to
their parents.

The sum of the matter is that the
entire order of the Sefirot was
instituted on the foundation of a
governmental order based on
consensus, with interrelation and
kinship between light and light. Not a
single light stood alone by itself
without some relationship with all the
others. For example, Imma has a
relationship with Abba inasmuch as
Imma is Abba's receiving vessel, and
Imma has a relationship with Zeir and
Nukva since it is Imma that brings
them forth. Zeir Anpin has a
relationship with Abba, which is Zeir
Anpin's root, with Imma, which brings
Zeir Anpin forth, and with the Nukva,
which is Zeir Anpin's receiving vessel.
The same applies to all of them. Thus
the entire repair consists of producing
this bond between the various levels.

**...in accordance with the mystery
of Father and Mother, Son and
Daughter...** In other words, this
developmental sequence is called a
complete array (in which each Partzuf
is in its proper place). For the result is
the Son or the Daughter, depending
on whether the influence is that of
Kindness or Judgment, while the
causes of the result are two: Father
and Mother.

**...where each shows kinship to
the other in the manner that is
befitting.** The nature of this
developmental chain governs the
relationship each one must have with
the other. And according to the place
of each Partzuf in the developmental
chain, so is its kinship with the others,
as stated above. (Thus since Zeir and
Nukva develop from Abba and Imma,
they are in the category of son and
daughter - and the governmental

order follows this developmental sequence - while the relationship between Zeir and Nukva is like that between a brother and sister.)

פתח ס

מקומות הפרטיים שנשרשו בהם
מ"ה וב"ן:

אחר שיצאו האורות של העינים
דא"ק, שהם ב"ן, נקשרו תחת
הנהגת מלכותו של א"ק.
וכשיצאה הארת המצח, שהיא
מ"ה נקשרה תחת הנהגת היסוד
דא"ק. ואז נזדווגו יסוד ומלכות
דא"ק, ולכן נתבסמו הדינים,
והלכה ההנהגה בתיקון ובאהבה:

זהו תירוץ קושיא אחת הנראית
לכאורה בענין המ"ק ותיקונם,
שפעם אחת אומרים שהמ"ק מן
העינים, ומ"ה מן המצח, ופעם
אחת אומרים שהמ"ק בסוד
מלכות דא"ק, ומ"ה היא טיפת
מ"ד של היסוד שלו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, אחר
שיצאו, והוא המקומות שנקשרו
האורות האלה. ח"ב, ואז נזדווגו,
והוא דרך התיקון על ידי זה:
חלק א:

א. אחר שיצאו האורות של
העינים דא"ק, שהם ב"ן, נקשרו
תחת הנהגת מלכותו של א"ק,

Opening 60

BaN and MaH were bound up under Malchut and Yesod of Adam Kadmon, and then coupled together to bring about the repair.

After the emergence of the lights of the Eyes of Adam Kadmon - these being BaN - they were bound under the rule of Malchut of Adam Kadmon. And when the radiation of the Forehead - MaH - emerged, it was bound under the rule of Yesod of Adam Kadmon. Yesod and Malchut of Adam Kadmon then coupled together, and thus the stern judgments were sweetened and the government ran in a mode of repair and love.

This answers an apparent difficulty regarding the Primordial Kings and their repair. For in one place the Primordial Kings (=BaN) are said to have come from the Eyes and MaH from the Forehead (Etz Chayim, Shaar Drushey Nekudot ch.1). Elsewhere, however, the Primordial Kings are said to be bound up with the mystery of Malchut of Adam Kadmon while MaH is the drop of male waters of Adam Kadmon's Yesod (Etz Chayim, Seder Atzilut ch. 2; see Opening 96 below).

This proposition consists of two parts. **Part 1: After the emergence...** This explains the places where these lights were bound. **Part 2: Yesod and Malchut of Adam Kadmon then coupled together...** This explains the resulting path taken by the repair.

Part 1:

After the emergence of the lights of the Eyes of Adam Kadmon - these being BaN - they were bound under the rule of Malchut

והיינו כי האורות – זו היא מדתם, מלבד מקוריהם, יש המקורות שהם נקשרים בהם, ולוקחים שליטתם והנהגתם משם. ועל פי זה, אלה המאורות יצאו מן העינים, ואחר כך נקשרו במלכות א"ק, והיו מקבלים ההנהגה משם:

ב. וכשיצאה הארת המצח, שהיא מ"ה, נקשרה תחת הנהגת היסוד דא"ק, והיינו לפי שהארה הזאת צריכה לתקן את האורות הראשונים, לכן נקשרה תחת היסוד, שהוא המתקן את המלכות:

חלק ב:

א. ואז נזדווגו יסוד ומלכות דא"ק, אחר שיצאו אלה האורות מן העינים [ומצח], ונקשרו תחת היסוד ומלכות, אז נזדווגו יסוד ומלכות דא"ק לצורך האורות הנקשרים בהם:

ב. ולכן נתבסמו הדינים, זה הזיווג גרם בכללות ההנהגה מיתוק הדינים:

ג. והלכה ההנהגה כתיקון ובאהבה, אחר שבמאורות המנהגים, שהם יסוד ומלכות דא"ק, נעשה המיתוק הזה, הנה כל המתנהג על ידיהם, מתנהג

of Adam Kadmon.

For the nature of the lights is such that, besides the original sources from which they emerged, we must also take into account the sources to which they are bound and from which they take their power and rule in the governmental order. In accordance with this principle, these lights emerged from the Eyes and were afterwards bound to Malchut of Adam Kadmon and received their governmental power from there.

And when the radiation of the Forehead - MaH - emerged, it was bound under the rule of Yesod of Adam Kadmon. In other words, since the purpose of this radiation was to repair the first lights, it was therefore bound up under Yesod, which is the power that repairs Malchut.

Part 2:

Yesod and Malchut of Adam Kadmon then coupled together...

After these lights emerged from the Eyes and Forehead and had been bound under Yesod and Malchut, Yesod and Malchut of Adam Kadmon then coupled for the sake of the lights bound up with them.

...and thus the stern judgments were sweetened... This coupling caused a sweetening of strict judgements throughout the entire governmental order.

...and the government ran in a mode of repair and love. After this sweetening was accomplished in the governing luminaries (מאורות, *me'orot*), namely Yesod and Malchut of Adam Kadmon, in consequence everything subject to their government is likewise governed in a mode of love

כך באהבה ותיקון, והלכה
ההנהגה בעולמות בתיקון זה:

פתח סא

פרטיות התיקון הנעשה ע"י
חיבור מ"ה וב"ן:

מ"ה היה מחבר עמו כל
המדרגות שהיה מתברר [נ"א,
מתחבר] מב"ן, ומהם היה עושה
כל האילן של הקדושה, דהיינו
אבי"ע. אך נשארו עוד מדרגות
מב"ן שלא נתחברו עם מ"ה. ועל
בן לא נשלמה עדיין הבריאה,
שיש בה כמה חסרונות, וזה
הולך ונתקן מעט מעט, עד שיהיה
נתקן הכל, ויהיה הכל בשלמות:

כבר אמרנו התיקון בכלל,
שהלכה ההנהגה בתיקון. עכשיו
צריך לפרט הדברים בפרטיו,
והענין הראשון – חיבור מ"ה
וב"ן:

חלקי המאמר הזה ג':

חלק א:

א. מ"ה היה מחבר עמו כל
המדרגות שהיה מתברר מב"ן,
זה פירשנו כבר, שהספירות
הראשונות היו ממתנינות להארה
אחרת שתתקן אותם. והיינו כי
המ"ק, כבר פירשנו, שהיו רק
ענין אחד מן דמות האדם

and repair, and thus the government
of the worlds ran in this mode of
repair.

Opening 61

*The connections between MaH and BaN
produce the "Tree" - Atzilut-Beriyah-Yetzirah-
Asiyah. The repair is completed through
men's deeds.*

MaH went through the process of
joining up to Him all the levels
that were being selected from
BaN, out of which He produced
the entire Tree of Holiness,
namely Atzilut-Beriyah-Yetzirah-
Asiyah. However, there remained
further levels of BaN that were
not attached to MaH. Accordingly
the creation was not yet
complete, because it contains
certain deficiencies. This is
steadily repaired little by little
until eventually everything will be
repaired and everything will be in
a state of complete perfection.

*We have already explained the overall
repair - that the government ran in a
mode of repair. We must now explain
things in greater detail. The first thing
that must be explained is the
interconnection between MaH and
BaN.*

The proposition consists of three parts. **Part
1:** MaH went through the process of
joining... **Part 2:** However, there
remained... **Part 3:** This is steadily
repaired...

Part 1:

MaH went through the process of
joining up to Him all the levels
that were being selected from
BaN... We explained earlier (Opening
54) that the Sefirot of BaN, which
were the first to emerge, were
awaiting another radiation that would
repair them. For as already explained,
the Primordial Kings (the Sefirot of
BaN) were merely one aspect of the

שהמחשבה זרקתו. אך עתה בא
תשלום דמות האדם באמת,
שיצא מן המחשבה העליונה. ואז
אפילו אותם הענינים שהיו
מוציאים הרע, היו חוזרים
לטובה.

ולא נעשה התיקון בכלים
מעצמם, שיחזרו ויתוקנו
מאליהם. שהרי אלו הם ענינים
שולטים רק בשעה שדמות אדם
לא נתגלה עדיין. אבל כשיצא
עיקר דמות אדם – אז ממילא
נתקן גם הענינים הראשונים
האלה.

ושורש זה בישראל הוא מה
שכתוב, "נפלה ולא תוסיף קום",
וכתיב, "אקים את סוכת דוד
הנופלת", והיינו כשנפלה כנסת
ישראל, היה לפי הענין שלא
גילה עדיין המלך העליון את
כבודו כראוי, שהוא עיקר
ההנהגה. אלא בזמן שהיתה
מזדמנת ליגלות – היו דברים

Likeness of Man which the divine Mind
rejected. Now, however, came the
true completion of the Likeness of
Man which emerged from the
Supreme Mind. And then even those
aspects which had originally been
producing evil started turning back to
good.

The repair was not brought about in
the vessels themselves to bring them
to return to a state of repair by
themselves. (The repair did not
operate on the vessels themselves.
Rather, it came about through the
construction of the Partzufim out of
the lights of MaH and BaN combined,
and the vessels were then repaired as
a matter of course as each entered its
proper place in the structure of the
Partzufim. The vessels - from BaN -
thus could not be repaired by
themselves but only through being
connected with the lights of MaH.) For
the Sefirot of BaN - which were in a
state of breakage - were aspects that
took control only at the time when the
Likeness of Man had not yet been
revealed. (Their existence was
temporary from the very outset.) But
with the emergence of the essential
Likeness of Man - MaH - the repair of
these initial aspects also followed as a
matter of course.

The way this root is seen in the
people of Israel is as it is written:
"The virgin of Israel is fallen; she shall
no more rise" (Amos 5:2). Yet it is also
written: "I will raise up David's fallen
tabernacle" (ibid. 9:11). In other words,
when the Assembly of Israel fell, it
was because the Supreme King had
not yet properly revealed His glory,
which is the root of the governmental
order. As long as it still waits to be
revealed, all that has happened
happened. The Holy One, blessed be

אלה שהיו. והנה לא רצה הקב"ה להחזיר אותם למה שהיו לבר, שר"ל שיקומו הם מנפילתם, אלא היה רוצה להביא מציאות חדש להם, שעל ידו יהיו הם מתוקנים.

והם סוד, "שמים חדשים וארץ חדשה", "אקים את סוכת דוד", בסוד מ"ה שמקים את ב"ן. ואין קימה לב"ן העצמו, אלא יוצא מ"ה החדש, שהוא עיקר ההנהגה. ואז למפרע נראה שכל מה שנעשה – אפילו מתחלה היה לטוב. ואז חוזר כל רע לטוב, והוא ב"ן הנתקן על ידי מ"ה. ושורש מה שיהיה בעולם – הוא הדבר הזה שנעשה בספירות:

ב. ומהם היה עושה כל האילן של הקדושה, פירוש הענין – כי ההנהגה צריכה להיות כך מחוברת משני דברים, מחסרון, ושלמות שמתקנו, שכל זה הולך להודיע היחוד,

והנה עשתה המחשבה העליונה

He, did not merely want to bring them back to what they were on their own so that they would get up from their fall by themselves. He wanted to bring them to a new state of being through which they would be repaired. (The *Zohar Pekudey* 239b states that the raising up is accomplished only through the Holy One blessed be He.)

This new state is the mystery of "new heavens and a new land" (Isaiah 66:2). "I will raise up David's tabernacle" - through the mystery of MaH, which enables BaN to stand. BaN cannot stand by itself and can only be lifted up with the emergence of the new light of MaH, which is the main root of the governmental order. (If they had rectified themselves, they would only have gone back to their initial state of repair, but He wanted to bring them to a greater state of repair - one of complete repair.) It then retrospectively becomes apparent that everything that took place even from the outset was for good. (When the vessels enter into the structure, it is then revealed that even the bad part was for good because of the function it plays in the world.) All the bad then turns back to good, this being BaN as repaired through MaH. The root of what was to come about in the world is found here in this process that took place in the Sefirot.

...out of which He produced the entire Tree of Holiness. It was necessary for the governmental order to consist of two things joined together: deficiency on the one hand and the complete perfection that repairs it on the other. For all this successively makes known God's unity. (Without the preceding deficiency, there would be no revelation of the unity.)

Thus the Supreme Mind set to work making what it made through this

מתיקון זה מה שעשתה, עד שנעשו כל כך מדרגות ופרצופים, הכל מענין זה – מהקלקולים שנתקלקלו ומהתיקון שתיקן אותם. ועל פי זה הדרך עתה מתנהג העולם, ונשאר עתה העבודה ביד האדם, להשלים תיקון הזה בכל פרטיו:

ג. דהיינו אבי"ע, והוא מה שביארנו למעלה שכל אבי"ע – כללות ענין אחד:

חלק ב:

א. אך נשארו עוד מדרגות מב"ן שלא נתחברו עם מ"ה. וזה מה שביארנו לעיל בענין המ"ק, שנשארו חלקים שלא נתבררו עדיין, והם הם חלקי השלמות:

ב. ועל כן לא נשלמה עדיין הבריאה, זה פשוט כמ"ש, הרי חסרים דרכים בהנהגה, וחסרים חלקים בנמצאים, ונראה שעדיין צריך להשלים הבריאה הראשונה. והוא ענין, "אשר ברא אלקים לעשות", שהתחיל כדי שיושלם על ידי בני אדם:

ג. שיש בה כמה חסרונות, הרי זה מופת ברור לאמת הענין הזה – שיש חסרונות בבריאה, אם כן לא נשלם ענינה. שהרי כשיהיה נשלם – לא ישאר עוד חסרון,

repair, until all of the different levels and Partzufim were produced, all constructed out of parts damaged in the earlier destruction together with the repair that came to fix them (the parts of MaH and BaN from which the Partzufim were made). It is in this mode that the world is now governed, and now the work is in the hands of man to complete this repair in all its details.

...namely **Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah**. As explained earlier (in Opening 35), Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah are one whole (and are therefore jointly referred to as the "Tree").

Part 2:

However, there remained further levels of BaN that were not attached to MaH. As explained earlier (in Opening 35) regarding the Primordial Kings, there remained certain levels that had yet to be sifted out, and these are the parts that bring perfection.

Accordingly the creation was not yet complete... In the light of what I have said, this should be clear - because certain pathways were lacking in the governmental order and certain parts of the creations were lacking. It is therefore obvious that the original creation still needed to be completed. This is the meaning of "...which God created *to do*" (Genesis 2:3). He started in order that the work should be completed by mankind.

...because it contains certain deficiencies. This is the clear proof that verifies the above assertion that the creation was not complete - because there are deficiencies in the creation, and it is therefore not in a state of complete perfection. For when it will be complete, there will be no

כמו הכלי כשנגמרה מלאכתה:

חלק ג:

א. וזה הולך ונתקן מעט מעט, וזהו מה שביארנו, שהתיקון הולך בהדרגה, כח אחר כח, עד הסוף:

ב. עד שיהיה נתקן הכל, ויהיה הכל בשלמות, וגם זה הוא כמו שכתבתי לעיל, שכל זה הוא מהלך סובב והולך, עד שישתלמו הדברים לגמרי:

פתח סב

פעולת מ"ה וב"ן בהנהגה:

בספירות ב"ן נשרשים כל דברי הקלקולים, דהיינו כל מה שנותן מקום לפגמים להימצא, ואחריהם לעונשים. בספירות מ"ה – כל דברי התיקון, לתקן קלקולים אלה. ולפי ההנהגה הצריכה, צריך שכל מדרגה תהיה בנויה משניהם. ואז מצד ב"ן שבה – ימצאו כל עניני הרע, ומצד מ"ה – כל עניני הטוב:

אחר שהזכרנו חיבור מ"ה וב"ן, עכשיו צריך לפרש מהו תולדת כל אחד מהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, בספירות ב"ן, והוא ענין מ"ה וב"ן, כל אחד בפני עצמו. ח"ב, ולפי ההנהגה, והוא ענין חיבורם:

more deficiency left, just as in the case of an artifact whose manufacture is complete.

Part 3:

This is steadily repaired little by little... As explained earlier (Opening 53 Part 1), the process of repair proceeds in stages, power after power, until the end.

...until eventually everything will be repaired and everything will be in a state of complete perfection.

This too is as I have written above, that all this is a continuous progressive cycle until everything is altogether perfect.

Opening 62

The Sefirot of BaN are the root of defects and punishments, while facing them are the Sefirot of MaH, which repair them.

In the Sefirot of BaN are rooted all the different aspects of damage - i.e. everything that gives a place for defects to exist and after them the ensuing punishments. In the Sefirot of MaH are rooted all aspects of the repair - to repair these defects. For the sake of the required governmental order, it is necessary for every level to be constructed out of both of them. Then all aspects of evil will exist in that level through the side of BaN within it and all aspects of good through the side of MaH.

Having introduced the subject of the joining of MaH and BaN, we must now specify the different effects of each one.

This proposition has two parts: **Part 1: In the Sefirot of BaN...** This explains the separate functions of MaH and BaN. **Part 2: For the sake of the required governmental order...** This explains how they are joined together.

חלק א:

א. בספירות ב"ן נשרשים כל דברי הקלקולים, ספירות דב"ן הם שרשי הקלקולים, כמ"ש למעלה כבר, אלא שספירות מ"ה מחזירים אותם לטוב כנ"ל. אך לפי שלא נקבעו הדברים בשלמות, יכול להיות שספירות מ"ה יתגברו על ב"ן, ולא יהיו אלא לטובה, ויכול ח"ו לחזור ולהתעורר הטבע של ב"ן, שעדיין לא נשתנה לגמרי, שלא יניח מ"ה להתגבר עליהם. ומשם יוצאים הקלקולים ח"ו:

ב. דהיינו כל מה שנותן מקום לפגמים להימצא, כי סדר הקלקולים כך הוא – אם לא היו דרכים מוכנים, שבהם האורות יכולים ליחשך וליפגם חייו, אז לא היה מציאות זה של קלקול בעולם. אלא כבר הדרכים מוכנים בדקדוק ושיעור, לא פחות ולא יותר ממה שצריך. ועל ידי זה הפגמים נעשים למעלה, והעונשים למטה, כדלקמן. וכלל הדרכים האלה הם לפי הנהגתו של ב"ן:

ג. ואחריהם לעונשים, זה פשוט, כי כשנתחשכו האורות למעלה – כך פוסקת טובה מן הגורם הדבר הזה למטה. וכך מתגברים עליו

Part 1:

In the Sefirot of BaN are rooted all the different aspects of damage... It is the Sefirot of BaN that are the roots of the various kinds of damage, as already explained earlier, while it is the Sefirot of MaH that bring them back to good, as stated above. But because things were not permanently fixed to perfection, it can be that the Sefirot of MaH hold sway over those of BaN, producing only good. On the other hand, it is also possible (God forbid) for BaN's intrinsic nature to be reawakened since this has still not been completely changed. This can prevent MaH from holding sway over the Sefirot of BaN, out of which come forth the various kinds of damage.

.i.e. everything that gives a place for defects to exist... For the phenomenon of damage and destruction is ordered in such a way that if pathways had not been prepared whereby the lights can be darkened and flawed, this phenomenon of damage would simply not exist in the world. However, the pathways have already been prepared with exact precision and measure, neither less nor more than what is required. This is the cause of the flaws in the lights above and the punishments in the world below, as it goes on to say. Overall these pathways are in accordance with the rule of BaN.

...and after them the ensuing punishments. This is obvious, because when the lights are darkened above (through sin), the person who caused this suffers a corresponding interruption in the flow of goodness, and this is how the governmental

מדרגות של ס"א, שתוקפת בפגם
ההוא, ועושה לו רעה לפי מעשיו,
בעוד שיש רושם פגם ההוא
למעלה, שהולך וכלה לפי העונש
שסובל החוטא:

ד. בספירות מ"ה – כל דברי
התיקון:

ה. לתקן קלקולים אלה, שהם
בהקבלה – תיקוני מ"ה הם לתקן
קלקול ב"ן. ועל פי הסדר הזה
נעשה ההתחברות של מ"ה וב"ן.
כי לקלקולים הנ"ל צריך לתת
אותם התיקונים, המתקנים דווקא
אותם הקלקולים:

חלק ב:

א. ולפי ההנהגה הצריכה –
השכר והעונש הצריך, בסוד
הבחירה כידוע:

ב. צריך שכל מדרגה תהיה
בנויה משניהם, שהרי בכל
מדרגה יש עבודה לפי אותה
המדרגה, וכל העבודה היא
בבחירה. ובכל מקום שיש
בחירה – יש קלקול ותיקון, שכר
ועונש. על כן צריך שכל מדרגה
תהיה בנויה משניהם:

ג. ואז מצד ב"ן שבה – ימצאו
כל עניני הרע, ומצד מ"ה – כל

levels of the Other Side gain sway
over him. For the Other Side has the
opportunity to attack through this flaw
(in the lights caused by the sin), and
does evil to the perpetrator in
proportion to his deeds as long as
some trace of that flaw remains
above. The flaw steadily disappears in
accordance with the punishment
suffered by the sinner.

**In the Sefirot of MaH are rooted
all aspects of the repair –**

to repair these defects. They are
parallel: the repairs of MaH come to
repair the damage of BaN. It was
through this arrangement that the
joining of MaH and BaN was brought
about. For the above-mentioned
defects require precisely those repairs
that have the power to rectify these
very defects.

Part 2:

**For the sake of the required
governmental order...** - in other
words, in order to produce a
governmental order based on the
required principle of reward and
punishment to make a place for free
will –

**...it is necessary for every level to
be constructed out of both of
them.** For every level has a
corresponding level of service on the
part of man, and man's whole service
is based on free will. Wherever there
is choice, there is the possibility of
damage and repair, reward and
punishment. This is why every level
must be constructed out of both of
them.

**Then all aspects of evil will exist
in that level through the side of
BaN within it and all aspects of**

עניני הטוב:

good through the side of MaH.

פתח סג

Opening 63

חיבורי מ"ה וב"ן בדרך דו"ן:

For every function and for each effect there are two generators through the coupling of male and female - Kindness and Judgment coming from MaH and BaN - and likewise in the soul and body.

כיון שהנהגה הולכת כך – בסוד חסד ודין, שורש הטוב ושרש הרע, לכן לכל פעולה צריך שני מולידים. ועל כן לא יצא אור אחד אלא על ידי שני אורות שימשיכו אותו. ושני האורות יהיו – אחד זכר מצד מ"ה, ואחת נוק' מצד ב"ן. ואז יולידו האור הצריך להיוולד – בנוי ממ"ה וב"ן גם כן:

Since the government runs in this way on the foundation of Kindness and Justice, a root of good and a root of evil, accordingly for every function two generators are required. Therefore any given light will only emerge through two lights that draw it forth. Of these two lights, one will be male from the side of MaH and one female from the side of BaN. They will then produce the light that needs to be produced - built out of MaH and also BaN.

אחר שביארנו פעולת מ"ה וב"ן מה הם בהנהגה, עתה נפרש ענין התולדות המשתלשלות מהם ביחד:

Having discussed the overall functions of MaH and BaN in the governmental order, let us now explain the effects that develop out of their joint functioning.

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כיון שהנהגה, והיא הקדמה בענין התולדות המשתלשלות מן הספירות. ח"ב, וע"כ לא יצא, השתלשלות האורות בסוד דו"ן:

There are two parts to this proposition: **Part 1: Since the government...** This is a prefatory statement about the offspring or effects brought about through the functioning of the Sefirot. **Part 2: Accordingly any given light...** The developmental chain through which the lights emerge is founded on the mystery of Male and Female.

חלק א:

Part 1:

א. כיון שהנהגה הולכת כך – בסוד חסד ודין, היינו לשכר ועונש:

Since the government runs in this way on the foundation of Kindness and Justice... - namely for the sake of reward and punishment –

ב. שורש הטוב ושורש הרע, כל הדברים האלה הילוך אחד הם, חסד ודין לענין שכר ועונש, וכן לענין עבודה – הקלקול והתיקון:

...a root of good and a root of evil... All these things are aspects of one process - Kindness and Justice for the sake of reward and punishment. And so too man's service involves the possibility of both damage and repair.

ג. לכן לכל פעולה, כי כל דבר צריך שיצא מוסכם משני צדדין, אם מצד הטוב הוא בא – הוא שולט, והרע מסכים על ידו, ואם להיפך ח"ו – אז הוא להיפך. נמצא שבכל פעולה יש חלק משניהם. וזה בין בפעולות של הנהגת הבריות, כמו בבריות עצמם, שכבר הם יוצאים משורש אחד עם הפעולות, כידוע. עד שכל בריה מראה אחת מפעולות ההנהגה. וכן באורות עצמם למעלה המשתלשלים לצורך ההנהגה:

ד. צריך שני מולידים, כי צריך שיהיו סיבות ראויות להמשיך המסובב שלהם, ונקרא לו שני מולידים:

חלק ב:

א. ועל כן לא יצא אור אחד, ראשית זה הדבר היה באורות העליונים, כמ"ש למעלה. שהרי הם הם המתאצלים לצורך ההנהגה, שלכל אחד יש לו פעולה בפרט. ולא יצא זה האור בהשתלשלות, אלא אם כן יהיו לו לשורש שני סיבות ראויות, שניהם להוציא תולדה, אז יצא מורכב משניהם:

ב. אלא על ידי שני אורות, זהו

...accordingly for every function...

For everything has to emerge with the consensus of two sides. If what emerges comes from the side of good, this is what rules and evil agrees to it. If the opposite is the case, God forbid, then the opposite applies. Accordingly every act or function (פעולה, *pe'ulah*) contains a part of both of them. This includes the functions involved in the governing of the creations, and likewise the actual creations themselves, which, as we already know, emerge from the same root as the functions that govern them. Thus each creation exhibits one of the functions that constitute the governmental order. The same applies in the case of the supernal lights as they develop to serve the needs of the governmental order. (Each light also has two generators - from the side of Kindness and Judgment.)

...two generators are required. For the causes need to be suited to the production of their required effect, and thus we refer to two generators or producers (מולידים, *molidim*).

Part 2:

Accordingly any given light will only emerge...

The beginning of this phenomenon is in the supernal lights, as stated above, for it is these that were emanated for the sake of the governmental order. Each light has its own particular function, and this light will only emerge in the developmental chain if it has for its root two suitable causes in order to jointly produce their effect - the light - which then emerges compounded of both of them.

...through two lights... This is the nature of the developmental sequence

דרך השתלשלות, שהוא
מתאצל ויוצא מתוך אור אחר,
כיון שהוא מסובב ממנו לפי
ההדרגה:

ג. שימשיכו אותו, האור
המתאצל הוא ענין פרטי, מקורו
מן הרצון העליון, שהוא בעל כל
הכחות, שהם מתגלים ממנו אחד
אחד. ולפי שרצה להראות
ההדרגה – שם ההשתלשלות,
להראות לפי הסדר מהו ראשון,
ומהו שני לו. ולהראות המשך זה,
צריך שאור אחד ימשיך אור
אחר מן המקור העליון, והוא
בסוד התחדשות המוחין והזיווג,
כדלקמן במקומו בס"ד:

ד. ושני האורות יהיו – אחד זכר
מצד מ"ה, ואחת נוק' מצד ב"ן,
רצה הרצון העליון להראות
ההשתלשלות בהדרגה, כח אחר
כח, עד שמגיעים לשלמות,
כמבואר למעלה. והוא ענין בורא
בשיתופא דאתוון, שפירשו
בתיקונים, שהרבה כחות צריכים
להימצא כדי להמציא ענין אחד.
וצריך לדעת מה הוא כח
הראשון, ומה נמשך אחריו, עד

(השתלשלות, *hishtalshelut*), whereby
each light is emanated by and
emerges from another light. It is
caused by that light in accordance
with the principle of gradation.

...that draw it forth.... The
emanated light is a particular detail
whose source is from the Supreme
Will, this being the Master of all the
powers, which are revealed from Him
one by one. Since He wanted to
display things in a graded way, level
by level, He instituted the entire
developmental sequence so as to
show in an orderly manner what is
first and what comes second to it. In
order to display this continuity, it was
necessary for one light to draw out
another from the Supreme Source.
This comes about through the
mystery of new mental states (התחדשות
המוחין, *hitchadshut hamochin*) and
coupling (זיווג, *zivug*), as will be
explained below in its proper place
with the help of heaven. (It is not that
the lights which couple together bring
the light they produce into existence,
but rather, they draw it forth from the
Supreme Source.)

**Of these two lights, one will be
male from the side of MaH and
one female from the side of BaN.**
The Supreme Will wanted to display
the developmental sequence in
stages, power after power, until the
creation attains perfection, as
explained earlier (Opening 10). This is
the concept of His creating "in
partnership with the letters" as
explained in the *Tikkuney Zohar*
(*Tikkun* 69, p.115b), for many powers
must exist in order to produce one
thing. It is necessary to know which is
the first power and what derives from
it afterwards in order to understand
the way in which the particular

שיובן דרך המצאת הנמצא
ההוא. ועל כן הראה הכחות
משתלשלים זה מזה, כנ"ל,

והוא בדרך מחשבת בני האדם
שיש בה כחות, ומתחדשים בה
התלהטות חדש, שהם המחשבות
החדשות, או הידיעות החדשות.

אמנם כל פעולת הנשמה, או
בגוף, או בנשמה, או בהתחבר
נשמה עם נשמה, פירוש נפש
החיונית עם השכלית, וכיוצא,
הכל הוא רק בסוד זיווג. והיינו
כי כדי להראות ההשתלשלות –
צריך שימצא סיבה להשתלשל
[נ"א, למשתלשל], ראוי להוציא
אותו, וז"ס פרצוף.

ודרך הוצאת המסובב אינו דרך
התלהטות גרידא, אלא דרך זיווג
ממש, שמתחיל שרשיו במוחי
הבח ההוא, נמשך דרך היסודות.
ויש שתי סיבות לכל משתלשל –
אחת נותנת השורש הכללי,
ואחת שנותנת ההכנות

creation in question was produced.
Accordingly, He displayed the powers
as developing one out of the other, as
stated above.

This works in the same way as the
human mind, which contains various
powers. The functioning of the mind is
marked by ever-renewed excitement
in the form of the new thoughts or
new levels of understanding that
enter the mind. (I.e. the new thought
comes in the wake of the excitement
produced by the previous thought,
although the new thought is not
actually caused by it. So too in the
case of the overall developmental
chain: the Source of all of the lights is
indeed in the Supreme Will, but they
are revealed in stages, one after the
other, because the eternal Will
continually creates everything.)

Indeed, the entire functioning of the
soul, whether through the body or
within the soul itself or through the
interconnection of different parts of
the soul - i.e. the vital Nefesh with the
intelligent soul, etc. - everything is all
through the mystery of coupling (זיווג,
zivug). In other words, in order to
display the developmental sequence,
there must for each effect exist a
cause fit to produce it, and this is the
concept of a Partzuf. (The
construction of a Partzuf is brought
about through the coupling that takes
place between two higher Partzufim.)

The way in which the effect is
produced is not through flashing
excitement alone, but rather through
the functioning of the different
individual aspects of the Partzufim
involved - by means of actual
coupling. The roots begin in the mind
and brain of each of the powers
involved and continue down by way of
their organs of procreation - the
Yesod in each case. Two causal

והתיקונים הפרטים לכל הכלל
ההוא.

וה"ם דו"ן ממש, שמן הזכר יוצא
הזרע, ובנקבה הולך ומצטייר
ומקבל תיקוניו. ויש שני דרכים
בענין זה, שהרי גם הנקבה
מזרעת, כמו שאמרו רז"ל, אשה
מזרעת אודם וכו', ר"ל שאפילו
בחומר עצמו נמצא חלק גם
לנקבה, והוא חלק האודם
שבגוף. אך מלבד זה יש שמן
הזכר ניתנת כח הצורה בכלל,
ור"ל כח הצורה בכלל של דמות
אדם נמצא בכח זכר, ופרטיות
הציור – מצד הנקבה.

ונמצא שכשרצה הרצון העליון
להראות כחותיו בדרך זה, אז
לקח לו, אף על פי שאינו צריך,
דרך המחשבה של בני אדם,
שמחשבים דבר אחר דבר בסדר
והדרגה, אף על פי שבמאמר
אחד יכול לברוא את הכל. ורצה
להראות ההשתלשלות של כל
כח – מהיכן יוצא, מאיזה סיבה
כלליו ופרטיו, וכל הדברים מה
שאפשר להבחין בו. ועל כן סדר
כחותיו, אותם המגיעים לענין

factors underlie every level in the
developmental sequence. One
provides the overall root, and one
provides the specific preparations and
repairs for that entire generality.

This is the underlying mystery of male
and female as we actually find them
in this world: the seed comes forth
from the male, while it is in the
female that its form is steadily
delineated and it undergoes its
necessary repairs. Two pathways are
involved in this, for the female also
produces seed, as our rabbis stated:
"The woman emits seed of a red
color..." (*Niddah* 31a). This means that
the very material (חומר, *chomer*) itself
contains a part that relates to the
female, and this is the red-colored
component in the body. However,
besides this, the fact is that the male
side provides the power governing the
overall form. This means that the
power governing the overall form of
the Likeness of Man exists through
the power of the male, while the
details of the design are from the side
of the female (see Ramban on Leviticus
12:1).

Thus we find that when the Supreme
Will wanted to display His powers in
this way, He adopted the way of the
human mind, even though He did not
need to. Humans go through a series
of thoughts, one after the other, in
accordance with a certain pattern,
stage by stage, even though God
could have created everything with a
single utterance. But He wanted to
show how each power develops, from
where it emerges, what is its overall
cause and what it is that produces its
various specific details and everything
else that can possibly be discerned in
it. Accordingly He so ordered His
powers - i.e. those that relate to the
creation of the worlds - in such a way

בריאת העולמות, שיפעלו בדרך זה שנקרא דרך דו"ן, כמו שפועלים כחות הנשמה בנשמה עצמה. ופרצוף - הוא הדרך שצריך לעמוד הסיבה כדי שתהיה ראויה להמשיך המסובב שלה ולגלותו. ובזה הדרך מתפרטים כחות הנשמה עצמם, ואז יש להם כח לחדש, ואם לא - לא היה להם כח.

נמצינו למדים שני דברים בסוד דו"ן, א - שתשלום הוצאת המסובב אינו אלא על ידי שנים, מצד ההכנות, וגם מצד חלקי המסובב עצמו, ולכן מתחלקים בן - שהזכר ימשיך לובן, והנקבה אודם. הענין האחר - שהזכר משפיע בכלל, והנקבה מציירת, יתבאר לקמן במקומו בס"ד. אך בכאן די לנו להבחין דו"ן בענין מ"ה וב"ן, שהרי שניהם צריכים להיות סיבה מולדת, אחת חלק אחר והיינו מ"ה, ואחת חלק אחר והיינו ב"ן:

that they should function in this way we call the way of male and female, just as the powers of the soul function in the soul itself (through Chochmah and Binah, which are in the category of male and female). The Partzuf is the way in which the causal agent must stand in order to be fit to draw forth and reveal its effect. In this way the various powers of the soul themselves become differentiated into their particular components, and then they have the power to produce new effects. If not, they would not have this power.

We have thus found two aspects that involve the principle of male and female. The complete emergence of the effect comes about only through the operation of the two factors of male and female (1) in the aspect of the preparations (the male provides the overall generality while the female divides it into particulars) and also (2) in the aspect of the parts of the actual effect itself. (Some of the characteristics of the resultant effect derive from the side of the male - Kindness - while some of its characteristics derive from the female - Judgment.) Accordingly they divide up in such a way that the male draws down the white (=Kindness) and the female the red (=Judgment). The first aspect, that of the preparations, whereby the male sends a general influence while the female delineates the details, will be explained below (Opening 64) with the help of Heaven. At this point it will suffice if we discern the principle of male and female in the interaction of MaH and BaN, for both are required as a generating cause, the one contributing one part - i.e. MaH - and the other a different part - i.e. BaN.

They will then produce the light

ה. ואז יולידו האור הצריך

להיולד – בנוי ממ"ה וב"ן גם כן, והיינו כי הכוונה הזאת היא, שיהיה גם הנולד מחובר כך. על כן צריך שני מולידים, שיתנו כל אחד חלק בנולד ההוא:

פתח סד

סדר המשכת מ"ה וב"ן וחיבורם דרך דו"ן:

מכלל הספירות שנשברו וירדו מתבררים חלקים מה שמתבררים, ועולים לקבל אורותיהם באצילות, וזה על ידי הנוק' שמעלה אותם כך. וכנגדם יורדים מדרגות מן המ"ה, כלי ואור, ומתחברים עמהם, וזה על ידי הזכר שממשיך אותם כך, ונותן אותם בנוק'. אף על פי כן בתיקון הכלים העולים על ידי הנוק' נכנס גם הזכר, והוא מתקן הימין שבהם, והנקבה מתקנת השמאל שבהם. ואחר כך מתחברים החלקים ביחד. וכן מתחבר מ"ה עם כל אחד מהם, ונשלמת התולדה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, מכלל הספירות, והוא דרך המשך, דרך דו"ן, איך ממשיכים להוליד האור שצריך להוליד מהם. ח"ב, אעפ"כ בתיקון וכו', והוא שגם במה שממשכת הנוק'

that needs to be produced - built out of MaH and also BaN. This is because the intention is that the resultant effect should also be joined together in the same way. Accordingly two generators are required so that each one can provide that part in the resultant effect.

Opening 64

The role of the Male and Female in the channeling and repair of MaH and BaN

Out of the totality of the Sefirot that broke and descended, those parts that are to be selected undergo the process of sorting and selection, and the vessels ascend to receive their lights in Atzilut - and this is through the Female aspect, which lifts them up in this way. Descending towards them are levels of MaH, vessel and light, and they join with them - and this is through the Male aspect, which channels them in this way and puts them in the Female. Nevertheless, the Male also enters into the repair of the vessels that ascend through the Female: the Male repairs the right side of all the vessels and Partzufim, while the Female repairs their left side. And afterwards the parts join up together, and thus MaH is joined together with every one of them, and the resulting offspring is complete.

There are two parts to this proposition: **Part 1: Out of the totality...** This explains the process of channeling by the Male and Female aspects, so as to produce or "give birth" to the light that has to be born from them. **Part 2: Nevertheless, the Male also enters into the repair...** The Male aspect even enters into what is channeled by the Female aspect in order to complete the repair.

– נכנס הזכר להשלים התיקון:

חלק א:

א. מכלל הספירות שנשברו וירדו, והוא ענין הבירור שפירשנו למעלה הנעשה מכללות המ"ק:

ב. מתבררים חלקים מה שמתבררים, והיינו לקבוע חוקי ההנהגה – הנה מתברר מה שמתברר מכל הענינים, מה שהיה כלול במ"ק, מה שראוי להיות בחק ההוא שרוצה המחשבה העליונה לקבוע אותו:

ג. ועולים לקבל אורותיהם, זה פשוט, שהם צריכים לקבל האורות בהם, כדי להנהיג כראוי: ד. באצילות, באצילות של אבי"ע הנעשים מבי"ע, כי עתה המדרגות נתחלפו כבר, והוכנו ד' המקומות אבי"ע. והכלים שהיו בבחינת ירידה – נחשב להם עליה על כל פנים, שבאים להיות הנהגת אצילות, שורש ההנהגה של עכשיו, מקום התאצלות כל האורות:

ה. וזה על ידי הנוק', כל הענינים התלויים בבירורים האלה, בין

Part 1:

Out of the totality of the Sefirot that broke and descended... We now come to discuss the process of selection that took place in the totality of the Primordial Kings (the Nekudim), as discussed earlier (see Opening 47, Part 1).

...those parts that are to be selected undergo the process of sorting and selection... In other words, in order to establish the laws of the governmental order, there is a process of selection which takes place out of the totality of all the different aspects contained in the Primordial Kings, so as to pick whatever is fit to be in this law that the Supreme Mind wants to establish.

...and the vessels ascend to receive their lights... It is obvious that the vessels must receive the lights in order to govern properly.

...in Atzilut... - in the Atzilut of the second Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah, which were made out of the original Beriyah-Yetzirah-Asiyah (see above, Opening 46). For by now the levels had already been changed around, and four places were ready prepared: Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. The vessels had hitherto been in the mode of descent and decline. Thus for them, this is considered an ascent (even though they ascend only to the second Atzilut, which is in the place of the original Beriyah), inasmuch as they come to serve as the government of Atzilut, the root of the present governmental order, the place of the emanation of all the lights.

- and this is through the Female aspect... All the different aspects of the cleansing and selection of these

בעליהם, בין בקבלת אורותיהם,
כל מה שהוא בחינת ב"ן, תלוי
ענינו בהתעוררות הנוק' המעלה
אותם:

ו. שמעלה אותם כך, בכל
הפרטים שיכולים להבחין בהם:

ז. וכנגדם יורדים מדרגות מן
המ"ה, נקראים יורדים בסוד מ"ד,
שהרי נמשכים מלמעלה לגבי
הנוק', שהוא מקום קיבוץ
האורות, להשתלם בסוד הסיבה
המשלמת כנ"ל:

ח. כלי ואור, זה פשוט לפי ענין
ההנהגה:

ט. ומתחברים עמהם, כי הכוונה
לעשות מ"ה וב"ן בחיבור אחד,
לעשות גוף אחד ממש, ולא
שיהיה שני גופים נפרדים.

יש להקשות, למעלה אמרנו
שמ"ה מברר מב"ן כראוי לו,
וכאן אומרים שב"ן מתברר, ולפי
ב"ן יורד מ"ה. תשובה, האמת
שבתחלה כבר נעשה סידור זה
של מ"ה וב"ן, איזה חלקים ראויים
לאיזה חלקים, ומ"ה הוא המברר
לפי ענינו, בסוד טיפת מ"ד דא"ק
שביסמה המ"ק, כאמור למעלה,

vessels, including both the aspects
that are connected with their ascent
and those connected with how they
receive their lights, in short,
everything that comes into the
category of BaN - depends on the
arousal of the Female aspect, which
lifts them up.

...which lifts them up in this way -
in all the different details that can be
discerned in them (for the nature of
the Female is to differentiate all the
details).

**Descending towards them are
levels of MaH...** The term
"descending" applies to the mystery
of the Male Waters, which are
channeled down from above towards
the Female, which is the place of the
ingathering of the lights (the
pregnancy is in the Female) so that
they can be perfected through the
mystery of the cause that brings
things to completion, as discussed
earlier.

...vessel and light... Clearly, this is
in accordance with the nature of the
governmental order.

...and they join with them... For
the intention is to produce MaH and
BaN joined in one - to make literally
one body, not that there should be
two separate bodies.

It could be objected that we said
above (Opening 61) that MaH picks
what is suitable from BaN, whereas
here we are saying that it is in BaN
that the process of selection takes
place, and that the descent of MaH
depends on BaN. The answer is that it
is indeed true that this arrangement
of MaH and BaN was made at the
outset - which part of each was suited
to which part of the other - and it was
MaH that made the selection in
accordance with MaH's intrinsic

בסוד יסוד דא"ק שביסם את
מלכות, שמסוד זה יצא אחר כך
רדל"א, בדלקמן. אחר כך היתה
כל נוק' מבררת מה שראוי לפי
התחלקות העליון השרשי
שזכרתי:

nature. This was accomplished through the mystery of the drop of Adam Kadmon's Male Waters that sweetened the Primordial Kings, as stated above, in accordance with the mystery of Yesod of Adam Kadmon that sweetened Malchut. From this foundation there subsequently emerged the Head that is not Known (רישא דלא אתידע, *Reisha delo ityeda*), as will be discussed later. Afterwards the overall Nukva went through the process of selecting what was suitable in accordance with the original supreme division that I have discussed earlier.

(In other words, initially MaH went through the process of selecting what could be repaired, with MaH providing the material for the repair - the Male Waters. Afterwards the Nukva correspondingly goes through the process of actually selecting what is fit to be repaired out of the breakage. The overall selection by MaH follows the pathways of the world of reward - the Head that is not Known, while the actual selection is carried out through the Nukva by means of the service of the lower creations.)

י. וזה על ידי הזכר שממשיך
אותם כך, בכל הפרטים שלהם,
כמ"ש בנוק'.

- **and this is through the Male, who channels them in this way...** in all their particulars - just as the Female makes the selection in BaN, so the Male selects the particulars of MaH.

יא. ונותן אותם בנוק', זה הענין
שזכרתי למעלה, שמלבד שנוק'
נותנת חלק בנולד עצמו, גם
מציירת הכל, אפילו חלק הזכר.
והענין הוא, כי מ"ה וב"ן הם
מראים עניני הקו והרשימו,
שזכרנו למעלה. וזה כלל גדול

...and puts them in the Female. As discussed earlier (Opening 63 Part 2), besides the Female's providing part of the actual resultant offspring itself, the Female also delineates the form of everything, including the part contributed by the Male. The reason is because MaH and BaN exhibit aspects of the Line and the Residue which we discussed earlier (Opening 27). A fundamental principle relating to the

בספירות, יש אורות שהם עצמם העיקרים הראשונים באיזה פעולה, נעשה בהם מה שצריך לפי הפעולה ההיא. ויש אורות אחרים שאינם אלא מראים האורות הראשונים ההם, ונעשים גם בהם דברים לפי ענין אותם האורות שהם מראים.

פירוש – מ"ה וב"ן שניהם ביחד אורות שיוצאים מא"ק, שבשניהם יש כלי ואור, שהם מן הקו והרשימו, אלא שמ"ה עשוי להראות הקו, וב"ן עשוי להראות הרשימו. ולכן עניני הב"ן, בין אורות, ובין כלים, נדונים על פי ענין הרשימו, ונעשים בו מעשים על פי ענינו. ומ"ה נידון בכל חלקיו על פי ענין הקו, שנעשים בו מעשים על פי ענינו. אך מצד עצמם עוד יהיה חילוק באורות ובכלים שלהם עצמם, לפי מה שהם, כי לעולם אור מן הקו וכלי מן הרשימו. אך העיקר – להבין הדברים וה לגבי זה.

ותועלת דרך זה הוא, שהרי צריכים לבוא אל האדם למטה, וכל הגשמים, שאינן אלא ציור מכל ההנהגה, ומתנהגים חלקיו

Sefirot is that certain lights are themselves the primary roots in some given function, and it is through them that what is required for that function is actually produced, while there are other lights that merely display what is actually produced at root by the primary lights, and these secondary lights undergo processes corresponding to those taking place in the lights which they display. (The secondary lights are in the same category as the primary lights but in a lowlier mode.)

Thus MaH and BaN are both together lights that emerge from Adam Kadmon, and both include vessel and light, which derive respectively from the Residue and the Line. However, MaH is made to display the Line, while BaN is made to display the Residue. Therefore the different aspects of BaN - both its lights and vessels - are discussed in terms of the intrinsic nature of the Residue and undergo processes relating to its function. All the components of MaH, on the other hand, are discussed in terms of the intrinsic nature of the Line, and undergo processes relating to its function. However within each of MaH and BaN in themselves we also differentiate between lights and vessels of their own (both have an aspect that is light and an aspect that is vessel), each in accordance with its intrinsic nature. For the light is always from the Line and the vessel from the Residue. However, the main thing is to understand things as they relate to one another.

The gain from this pathway is that we need to arrive at man down below and all the material creations, which are merely an image of the entire governmental order. Their different individual parts and aspects are governed in accordance with what

וענינו לפי מה שהם רומזים בהנהגה, אף על פי שכולם בעולם השפל הזה. והנה הרשימו הוא פרוט הקו, כי הכחות, שהם בכלל אחד בקו, הם מתפרטים ברשימו בכל חלקיו, כמבואר במקומו בס"ד, בסוד נשמה וגוף. ועל כן הזכר ממשיך מ"ה, וממשיך כח הצורה בכלל, ונוק' ממשכת ב"ן, וממשכת עניני הצורה בפרט, שבה מצטייר הנולד ההוא:

חלק ב:

א. אף על פי כן בתיקון הכלים העולים על ידי הנוק' נכנס גם הזכר, והוא מתקן הימין שבהם, והנקבה מתקנת השמאל שבהם, זה תירוץ קושיא אחת שנראית לכאורה בדברי הרב הקדוש זלה"ה, שבמקום אחד אומר שנוק' מעלה בירורי ב"ן, והזכר מוריד מ"ה, ובמקום אחר אומר שאבא מברר החלקים הימינים של ב"ן, ואי' השמאלים, כאמור בסוד ג' ימי קליטה.

והתירוץ הוא זה, ההמשכה היא מן הנוק', אך התיקון ובירור של החלקים העולים – נכנס גם הזכר בזה, שהוא מתקן הימין, והיא השמאל,

ואחר כך מתחברים. והטעם הוא

they signify in the governmental order, even though they are all in this lowly world. Now the Residue is the differentiation of the Line, because the powers that are all included in a single overall whole in the Line are differentiated into their particulars in the Residue in all its different parts, as explained in the appropriate place (see Opening 27 Part 3) in accordance with the mystery of soul and body. Accordingly the Male channels MaH and channels the power of the overall form, while the Female channels BaN and channels the different aspects of the form in detail, for it is in the Female that this offspring takes form.

Part 2:

Nevertheless, the Male also enters into the repair of the vessels that ascend through the Female: the Male repairs the right side of all the vessels and Partzufim, while the Female repairs their left side.

This enables us to resolve a seeming contradiction in the teachings of the holy ARI of blessed memory. In one place we find that the Nukva elevates the selected parts of BaN while the Male brings down MaH (*Mevo Shearim* II, Part 3 ch. 4). Elsewhere, however, we find that Abba selects the right-hand parts of BaN and Imma the left, as stated in connection with the mystery of the three days of conception (*Etz Chayim, Shaar Orot-Nitzotzot-Kelim* ch. 1).

The resolution of the apparent contradiction is as follows: The channeling of BaN is through the Nukva, but when it comes to the repair and selection of the parts that ascend, the Male also enters into this, for the Male repairs the right side while the Nukva repairs the left.

And afterwards the parts join up together... And the reason is in order

– כדי לתקן חסד דין רחמים שבהם, שלא היה מתוקן בתחלה, וצריך להסתדר בהם מן השרשים של זה הענין, דהיינו חסד מאבא, דין מאי, רחמים מדעת המחבר. מה שאין צריך מ"ה, שכבר יצא מתוקן מן השרשים כראוי בסוד קוים:

ב. וכן מתחבר מ"ה עם כל אחד מהם, ונשלמת התולדה, והיינו מה שהמשיך אבא בעצמו כנ"ל, שכבר כלול מכל הבחינות האלה. וכיון שנתקן ב"ן – אז מתחבר עמו מ"ה עם כל הבחינות האלה המתוקנות:

פתח סה

ענין הדו"ן שלפני הנקודים ושל אחר התיקון:

ענין הדו"ן נמצא גם למעלה מזה, כיון שכבר הושמה ההנהגה בסוד חסד ודין. אלא בנקודים היה השינוי, שבתחלה לא היה בהם תיקון דו"ן, יען יצא הב"ן לבדו, ואחר כך ניתן בהם מ"ה על ידי התיקון. ולכן כל שורש של דו"ן שמהאצילות ולמטה תלוי במתקלא, שהוא סוד חיבור מ"ה וב"ן:

זה תירוץ קושיא על שאמרנו

to repair the Kindness-Judgment-Mercy they contain, which was not repaired at first and needs to be arranged in them through the respective roots involved - Kindness through Abba, Judgment through Imma, and Mercy through Understanding, which produces connection. This was not necessary in the case of MaH, which had already emerged from the roots in a proper state of repair arranged in the mystery of three columns.

...and thus MaH is joined together with every one of them, and the resulting offspring is complete. In other words, what Abba himself channeled (not in partnership with Imma, for MaH was already repaired) was already comprised of all these aspects, and now that BaN was rectified, MaH could then join with it in all these rectified aspects.

Opening 65

Male and Female before the Nekudim. The Balance as the root of Male and Female thereafter.

The aspect of Male and Female is also found higher than this, since the governmental order had already been founded on the mystery of Kindness and Judgment. The difference in the Nekudim was that initially they lacked the proper repair of the aspect of Male and Female on account of BaN's having emerged on its own. Only afterwards was MaH put into them through the process of the repair. Accordingly, every root involving Male and Female from Atzilut and downwards depends upon the Balance, which is the mystery of the joining of MaH and BaN.

This resolves a difficulty arising out of

שרו"ן נתחדש אחר התיקון:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, ענין הדו"ן, והוא הקדמה זאת שיש דו"ך למעלה. ח"ב, אלא שבנקודים וכו', והוא ענין אחד פרטי שיש בנקודים בענין זה, שבו מתורצת הקושיא הנ"ל: חלק א:

א. ענין הדו"ן נמצא גם למעלה מזה, זה פשוט, שהרי נראה מן הדרושים שכבר היה זיווג דע"ב וס"ג דא"ק קודם שיצאו הנקודים:

ב. כיון שכבר הושמה ההנהגה בסוד חסד ודין, וזה ראייה. וגם טעמא דמסתבר על היות הזיווג. והיינו שכל ענין זה נמשך מפני שכיון שכל אבר מורכב מחסד ודין, צריך לו שני מולידים כנ"ל. אך הרכבה זאת היתה גם באורות העליונים אחר שנהיה הצמצום, אחר שיש קו ורשימו, אם כן גם שני המולידים צריך שיהיו:

חלק ב:

א. אלא בנקודים היה השינוי,

our earlier discussion in Opening 63 implying that the aspect of Male and Female was a new innovation after the repair.

This proposition has two parts. **Part 1: The aspect of Male and Female...** This initial premise explains that the aspect of Male and Female does indeed exist higher up, prior to the Nekudim. **Part 2: The difference...** This explains a particular aspect of the Nekudim whereby the above-mentioned difficulty is resolved.

Part 1:

The aspect of Male and Female is also found higher than this... (i.e. in the worlds of Adam Kadmon above the Nekudim.) This is obvious, because it is evident in the teachings of the ARI (*Etz Chayim, Shaar Drushey HaNekudot* ch. 2 p.36b) that the coupling of AV and SaG (which are in the category of male and female) took place before the emergence of the Nekudim.

...since the governmental order had already been founded on the mystery of Kindness and Judgment. This provides the proof of and also a logical reason for the existence of coupling prior to the repair. For this entire concept derives from the fact that since each limb is a composite of Kindness and Judgment, it must have two generators, as discussed earlier. However this combination also existed in the supreme lights after the Tzimtzum took place, as soon as there was a Line and a Residue (which are in the categories of Kindness and Judgment respectively). If so, there must likewise be two generators (in the category of male and female).

Part 2:

The difference in the Nekudim

שבתחילה לא היה בהם תיקון דו"ן, אם כן קשה איך אנו אומרים שדו"ן תלוי במתקלא, שהיה בזמן התיקון. אלא התשובה היא, שזה הענין אינו כללי, אלא פרטי. פירוש – שבנקודים לא היה זיווג אלא אחר התיקון:

ב. יען יצא ב"ן לבדו, זהו הטעם הפרטי שהיה בנקודים, לפי הכוונה המכוונת בהם, כמ"ש עד עתה:

ג. ואחר כך ניתן בהם מ"ה על ידי התיקון, שהוא ענין חדש שנתחדש בעולמות האלה, בבחינת מ"ה שנתגלה:

ד. ולכן כל שורש של דו"ן שמהאצילות ולמטה תלוי במתקלא, שהוא סוד חיבור מ"ה וב"ן, זהו מה שאנו אומרים שדו"ן בא מן המתקלא, כי היות למעלה חסד ודין – לא גרם לנקודים להיות בדו"ן, מפני השינוי שהיה בהם כנ"ל. רק המתקלא הוא שחידש ענין זה, על כן נתלהו בו. וזה פשוט, כיון שהוא נמשך ממנו, הרי יתנהגו אחריו בכל הענין, ובעבור זה נכירם לשורש

was that initially they lacked the proper repair of the aspect of Male and Female... According to what we have just stated (that the aspect of Male and Female was present even before the Nekudim), how can we say that the aspect of Male and Female depends on the Balance (מתקלא, *matk'la*), which originated only in the time of the repair? The answer to this difficulty is that the lack of the repair of the aspect of Male and Female was not overall but specific to the Nekudim. It was in the Nekudim that there was no coupling until after the repair.

...on account of BaN's having emerged on its own. This is the particular reason applying specifically in the case of the Nekudim, in accordance with their intended purpose, as has already been explained hitherto.

Only afterwards was MaH put into them through the process of the repair. The repair was a new state brought about in these worlds through the revelation of MaH.

Accordingly, every root involving Male and Female from Atzilut and downwards depends upon the Balance, which is the mystery of the joining of MaH and BaN. This is the sense in which we are saying that the aspect of Male and Female derives from the Balance. For the existence of Kindness and Judgment higher up did not cause the Nekudim to enter into the category of Male and Female owing to the difference in the case of the Nekudim, as explained above (that BaN emerged alone). It was only the Balance that introduced the aspect of Male and Female (since the Balance consists of the joining of MaH with BaN, which fixes the relative

שלו:

balance of the parts of MaH and those of BaN contained in each Partzuf), and accordingly we relate the aspect of Male and Female to the Balance. And obviously, since the aspect of Male and Female derives in this sense from the Balance, they are governed by the Balance throughout. For this reason we must recognize the Balance as the root of this aspect.

פתח סו

Opening 66

פרטיות ענין דו"ן – זיווג עיבור ולידה:

Coupling, Pregnancy and Birth

תיקון כל דבר על ידי דו"ן הוא בסוד זיווג, עיבור ולידה. בזיווג נמשכים החלקים דמ"ה וב"ן, עד שניתן הכל בנוק'. ושם נמצא בכלל אחד כל מה שצריך לימצא באור ההוא, שלא יהיה צריך להוסיף או לגרוע. אחר כך צריך לפרט זה הכלל לחלקיו, ואינו מתגלה בפני עצמו, עד שיעמיד כל חלקיו בגילוי שלם. ועל כן עד הזמן ההוא נעלם באור שהוא נתלה בו, לקבל ממנו שלמותו, וזה מצד השתלם האורות אלה על ידי אלה. כשהגיע למדרגה שנראו כל פרטיו, אך שלא יהיה בכל אחד מהם אלא שיעור הארה היותר קטנה שאפשר להיות, אז הוא מתגלה בפני עצמו, כיון שכבר אין יש פרטיות אור ליפרט עוד, אלא להוסיף כח והארה. והתגלותו מן המאור העליון לחוץ

The repair of each aspect through the Male and Female comes about through the mystery of Coupling, Pregnancy and Birth. Through coupling, the respective parts of MaH and BaN are channeled so as to place everything in the Female. There in a single whole is found everything that needs to exist in the light in question so that there will be no need to add or subtract. Afterwards, this overall whole must be differentiated into its detailed parts, and the offspring is not revealed on its own until it is fully established in all its different parts as a complete revelation. Until that time it is therefore concealed within the light upon which it depends in order to receive its completion from it. This is because the lights of the one (the offspring) can only be completed through the lights of the other (the Female in which it is formed). When it has reached the stage where all its details are visible except that each contains only the minimum possible degree of radiation, the offspring is then revealed on its own, since there is no further differentiation that the light can undergo and it can only

– זהו שיקרא לידה:

gain added power and lustre (the mental powers that enter during the time of suckling). Its being revealed from the higher luminary to the outside is what is called birth.

אחר שביארנו ענין התיקון בדו"ן,
עתה נבאר פרטיות ענין זה:

Having explained the overall subject of the institution of Male and Female, we will now enter into the details.

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, תיקון
כל דבר, והוא הקדמה כללית
בענין זה, מה שנתקן בדו"ן. ח"ב,
בזיווג נמשכים וכו', והוא פרטיות
ההקדמה הזאת:

This proposition consists of two parts. **Part 1: The repair of each aspect...** This introductory statement provides a general listing of the developmental stages instituted in the repair through Male and Female. **Part 2: Through coupling, the respective...** This explains these stages in detail.

חלק א:

Part 1:

תיקון כל דבר על ידי דו"ן הוא
בסוד זיווג, עיבור ולידה, כי כבר
ידענו איך כל זה הוא סוד דמות
אדם, וכשבאנו לענין זה של דו"ן,
הרי כל עניניו יתנהגו על פי מה
שיש בענין זה למטה, והיינו זיווג,
עיבור ולידה:

The repair of each aspect through Male and Female comes about through the mystery of Coupling, Pregnancy and Birth. For we already know that the entire repair is bound up with the underlying mystery of the Likeness of Man. Having reached this aspect of Male and Female, we may infer that all its various facets are governed in accordance with what this aspect involves here in the lower world - namely coupling, pregnancy and birth.

חלק ב:

Part 2:

א. בזיווג נמשכים החלקים דמ"ה
וב"ן, זה כבר מבואר בסוד
ההשתלשלות, שאורות יוצאים
מאורות, וההמשכה תלויה בזיווג,
בהתעוררות היסודות שיש להם
סגולה לזה, וכמו שנבאר עוד
במקומו בס"ד:

Through coupling, the respective parts of MaH and BaN are channeled... It is already clear from the principle of sequential development (השתלשלות, *hishtalshelut*) that lights emerge from other lights. The channeling of the emergent light depends upon coupling through the arousal of the Yesods (of the parent Partzufim), for the Yesod possesses a unique power in this respect: this will be explained further in its proper place, with the help of Heaven.

ב. עד שניתן הכל בנוק:

...until everything is placed in the Female.

ג. ושם נמצא בכלל אחד כל מה שצריך לימצא באור ההוא, שלא יהיה צריך להוסיף או לגרוע,

זה מבואר כי הנה סיבת המצא האור המשתלשל הוא רק הזיווג. והנה אי אפשר לימצא שום דבר בנושא שלא יהיה סיבה מסבבת אותו. כשנשלם הזיווג – הסיבה הראשונה השלימה כבר לתת מה שיש לה לתת לו, ואין עוד סיבה אחרת פועלת בו. אם כן אי אפשר לימצא בו עוד שום דבר מה שלא נמצא בו כבר. אמנם שלא יהיה סיבה אחרת פועלת בתולדת הזיווג – פשוט הוא, כי תולדת הזיווג הוא מה שאי אפשר לצאת ולהמצא אלא על ידי זיווג, שעל כן הושם הדרך הזה להיותו הפרטי של ההשתלשלות. אם כן ודאי הוא שכיון שנשלם הזיווג כבר יש בסיבה שלו כל מה שצריך להמצא בתולדה שתבנה משם:

ד. אחר כך צריך לפרט זה הכלל לחלקיו, זה מבואר, שההדרגה כך הולכת תמיד, שבתחלה יש כלל, אחר כך יתפרט הכלל לחלקיו:

ה. ראינו מתגלה בפני עצמו, עד שיעמוד כל חלקיו בגילוי שלם, כיון שבדרך הדרגה אנו הולכים,

There in a single whole is found everything that needs to exist in the light in question so that there will be no need to add or subtract.

This is clearly the case, because the cause of the resultant light's existence is only the coupling. Nothing can exist in any given subject without its having a cause. With the completion of the process of coupling, the first cause (the Male) has already completed giving what it has to give to the resultant light, and no other further causal factor acts in it. If so, nothing can exist in it that was not there already. It is quite clear that no other causal agent acts in the offspring that comes forth as a result of the coupling, for this offspring is precisely that which is able to emerge and exist only through the coupling. (There are no other concomitant factors.) Indeed, this is why this pathway was instituted as the particular pathway followed throughout the developmental chain of the lights. If so, once the coupling is completed, the cause (the Female) certainly contains all that has to exist in the resultant offspring that is to be built therefrom.

Afterwards, this overall whole must be differentiated into its detailed parts... Clearly, this is always the way of gradation: first there is the overall whole, and afterwards this whole divides up into its constituent parts.

...and the embryo is not revealed on its own until it displays all its constituent parts fully revealed. Since we are following the path of gradation, the fact is that no light can

הנה שום אור אינו יכול לפעול פעולותיו עד שיהיו מגולים בו כל חלקיו, כי כולם צריכים כדי להוציא ממנו הפעולה ההיא. ועל כן עד שאינו כך, לא נוכל למנות אותו בין כחות המנהיגים:

ו. ועל כן עד הזמן ההוא נעלם באור שהוא נתלה בו, כבר שמעת איך רצה הרצון העליון לגלות הכחות בדרך ההשתלשלות, איך זה יוצא מזה. והנה לא נגלה ענין שיצא שני מן הראשון, עד שהוציאו הראשון באמת בכל כחותיו. ועד שלא נשלם כך, הנה אינו אלא מתעלם בכח המוציא אותו, עד שיעצור כח – הכח ההוא לגלות כל חלקיו. ואז יראה לחוץ כח הנהגה אחת שלמה, שמשתלשלת ממנו. ואז ילך ויתלבש בו, כדרך כל העליונים שמתלבשים בתחתונים המנהיגים אותו. אבל בתחלה אינו אלא נעלם בו, ולא נתגלה לחוץ כלל:

ז. לקבל ממנו שלמותו, היינו שיוכל לצאת בהשתלשלות בגילוי כל חלקיו:

ח. וזה מצד השתלם האורות אלה על ידי אלה, והוא סוד

carry out its functions until all its constituent parts are revealed in it. (The path of gradation requires first the overall whole - through coupling - and afterwards the details - which develop during the pregnancy.) For all those parts are necessary in order to produce the required function. Thus as long as it has not reached this point, we cannot count it among the governing powers (i.e. as a Partzuf in itself).

Until that time it is therefore concealed within the light on which it depends... You have already heard how the Supreme Will wanted to reveal the powers by way of sequential development, showing how one emerges from another. Obviously there is no revelation of how the second emerges from the first until the first has truly produced it with its full array of powers. As long as the resultant light is not yet complete in this sense, it is merely concealed as an embryo within the power that produces it, until it gains sufficient power to reveal all of its own constituent parts. It will then appear on the outside as a single, complete governmental power that develops out of the first power. That first power will then go on to clothe itself within the resultant power, in the same way as all the higher powers clothe themselves in and direct lower powers. Initially, however, the lower power is merely concealed within the higher power and is not revealed to the outside at all.

...in order to be completed thereby. I.e. in order to emerge sequentially with all its parts fully revealed.

This is because the lights of the one (the offspring) can be completed only through the lights

ההשתלשלות שזכרתי:

ט. כשהגיע למדרגה שנראו כל פרטיו, היינו כי שני דברים צריך להבין בכל מדרגה, כמות הפרטים שבה, וכמות הכח שלהם. כמות הפרטים צריך שיתגלו כולם, כי כל פרט הוא שורש לפעולה אחת, או לתנאי פעולה אחת. אך כמות הכח – אין לו אלא לעשות הפעולה עצמה ביותר כח או בפחות. על כן גילוי כל הפרטים צריך שיהיה קודם שיגלה האור המשתלשל, כדי שיהיה שלם בכחותיו, כי אחר כך לא יהיה נוסף שום גילוי ושום כח, אלא תוספת אומץ בכחות עצמם – זה יכול להיות. אדרבא, לפי סדר ההדרגה נבדלים הזמנים, יש זמן גילוי הפרטים, ובכלות הזמן ההוא אי אפשר לגלות עוד פרטים אחרים, אלא יבוא אחריו זמן תוספת הכח בפרטים הגלויים כבר:

י. אך שלא יהיה בכל אחד מהם אלא שיעור הארה היותר קטנה שאפשר להיות, אז הוא מתגלה בפני עצמו, הוא מה שביארנו. והנה יש בכמות הכח עצמו –

of the other (the Female in which it is formed). This is the principle of sequential development that I have discussed.

When it has reached the stage where all its details are visible...

Two things must be understood about each level (i.e. each Partzuf): the number of details it includes, and the degree of power they have. The full tally of all the constituent details must be revealed (at the time of birth) because each detail is the root of one function or of some condition governing one function. However the degree of power merely governs whether the function itself is carried out with greater or lesser power (e.g. with mature or immature mental powers). Accordingly the revelation (i.e. differentiation) of all the details has to come before the resultant light is (actually) revealed to the outside at birth, in order that it should be complete in all its powers. For afterwards there will be no additional revelation of any further component power. There can only be an increase in the force exerted by the existing component powers themselves. Indeed, there are different periods of time according to the order of gradation. There is a time for the details to be revealed, and when this time comes to an end, no further details can be revealed. What comes later is a period when the power of those particulars that have already been revealed is increased.

...even though each contains only the minimum possible degree of radiation, the offspring is then revealed on its own... As already explained, there are different degrees of power, but as soon as the offspring reaches even the first degree, once all its detailed components are present, it is revealed on its own, for it is already

הדרגה. אך מיד שמגיע אפילו
להדרגה הראשונה, כשיש כל
הפרטים, הוא מתגלה בפני
עצמו, שכבר הוא הנהגה אחרת
שלמה, מלבד ההנהגה הראשונה
שהוציאתו.

יא. כיון שכבר אין יש פרטיות
אור להיפרט עוד, אלא להוסיף
בה,

שאם היה פרטיות, לא היה יכול
להיות נוסף. אבל כה והארה
יכול להיות נוסף. וזה, כי שינוי
הכחות מהדרגה להדרגה תלוי
בענין ריבוי האורות שבפנים,
שהם מרחיבים או מקצרים לפי
מדת הכלים. אך כמות הכחות
תלוי בחלקי הכלים עצמם.

ומה שנתחבר לקבוע בו הנהגה
– נתחבר בתחלה קודם שיצא
משם לחוץ, כי כשיוצא – כבר
נודע הנהגתו בצאתו, ויורד תחת
ענפיו, וזה אי אפשר להשתנות
ולהתרבות. אך אותה ההנהגה
עצמה יכולה לעלות או לרדת
לפי האורות שבאים ומחדשים
הפרצוף עצמו.

a complete governmental law in itself,
separate from the governmental law
that brought it forth.

**...since there is no further
differentiation that the light can
undergo and it can only gain
added power...**

For if there were any details to add,
they could not be added now (after
birth), but additions of power and
radiance are possible. This is because
the difference between the powers
from level to level (from Partzuf to
Partzuf) depends on the intensity of
the lights within each one. These have
the power to expand or contract in
accordance with the nature and
dimensions of the different vessels.
However, the number of specific
powers depends on the parts of the
vessels themselves. (After birth, the
higher powers - the parent lights -
cannot add any additional parts to the
vessels of the resultant offspring, but
they can expand those vessels
depending on their quality.)

Everything that has to be joined in as
a component in the resultant light so
as to be fixed as a part of the
governmental order is already joined
from the outset, prior to its
emergence from the place where it
develops (concealed within the parent
power) to the outside (as a Partzuf in
its own right). For once it comes
forth, its unique mode of government
is known as soon as it emerges, and it
goes down under the upper branch
(the parent power that produced it),
and its mode of government is not
susceptible to any change or increase

יב. והארה, כי הוא לפי עצמו
הארה לפי צפית המרכבה.

יג. והתגלותו מן המאור העליון
לחויץ – זהו שיקרא לידה, זה
פשוט לפי ענין דמות האדם:

פתח סז

קיפול רגלי א"א:

קיפול רגלי א"א היה הכח
הראשון שניתן לכלים הנשברים
להתעלות. ומשם והלאה יכלו
להיות כל העליות שבהם.
והאמת, שהכלים היו תלויים
באלה הרגלים, ובתחלה היו
מתקיימים על ידם למטה.
ובהקפלם – ניתן גם בכלים כח
החזרה למעלה. וזה מה שא"א
הוא שורש לכל, וזה היה החלק
של א"א, שבו היו נשרשים
הכלים בזמן רדתם. ואחר כך
נשרשו גם בחג"ת, כשנתוסף
בהם התיקון:

in terms of its constituent parts. However the actual mode of government itself can "ascend" or "descend" depending on the higher lights that enter the Partzuf itself and give it new strength.

and radiance (the mental powers that enter during the time of suckling). The concept of radiance (הארה, *he'arah*) applies because according to the way the Chariot appears in prophetic vision, the resultant light is itself a radiation (הארה, *he'arah*) of light.

The revelation of the offspring from the higher luminary to the outside is what is called birth. This is obvious since everything follows the underlying Likeness of Man.

Opening 67

The legs of Arich Anpin sustained the broken vessels; the folding of the legs repaired and elevated them.

The folding of the legs of Arich Anpin was what first gave the broken vessels the power to ascend, making possible all their subsequent ascents. The truth is that the vessels were dependent upon these legs. At first they were sustained through them down below. Then, when the legs were folded up, this gave the vessels the power to return and go back up. It is in this sense that Arich Anpin (of the first Atzilut) is the root of everything. The legs were the part of Arich Anpin in which the vessels were rooted during the time of their descent. Then afterwards (as a result of the folding of the legs) they also became rooted in Chessed-Gevurah-Tiferet as the extent of their repair increased.

Note 1: The concept of the folding of the legs takes its meaning from the way the legs of the embryo in the womb are folded up to its

chest. Kabbalistically, the legs of a Partzuf are Netzach-Hod-Yesod, while the arms and chest are Chessed-Gevurah-Tiferet. The proximity of the folded legs to the arms and chest signifies how the lower levels are elevated in order to receive power from the higher levels.

Note 2: There is an apparent difficulty in this Opening since the folding of the legs of the Partzuf of Arich Anpin took place after the emergence of the Partzufim of Atik, Arich Anpin, Abba and Imma, as a preparation for the repair of the Partzuf of Zeir Anpin (see *Etz Chaim, Shaar Zeir Anpin* ch. 2). Here, however, the folding of the legs of Arich Anpin is explained as a general preparation for the repair of the vessels, out of which all the Partzufim were subsequently built, including that of Arich Anpin. The intent may be that there was already a similar folding of the legs in the overall Arich Anpin or Adam Kadmon in relation to the broken vessels, which were seven Nekudot or "points" in the relative category of Zeir Anpin. Thus in the present Opening, Arich Anpin may refer to Arich Anpin of the ten Nekudim - i.e. to their Keter, which was not broken. This is the source of the upper three Sefirot of the first Atzilut, which were not broken, and which rectify Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah - including Arich Anpin, which is the Keter - of the second Atzilut.

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, קיפול
רגלי א"א, והוא ענין קיפול רגלי
א"א. ח"ב, והאמת, ענין הקיפול
הזה איך גורם, מה שגורם
לכלים. ח"ג, וזה מה וכו', טעם
למה בא"א היה ענין זה:

חלק א:

א. קיפול רגלי א"א היה הכח
הראשון שניתן לכלים הנשברים
להתעלות, שאנחנו רואים
שהוצרכה עליה זאת של
הרגלים, להעלות הכלים למעלה
בפעם ראשונה, ולא הוצרך עוד
בעניני הכלים שום דבר מא"א.

Part 1:

The folding of the legs of Arich Anpin was what first gave the broken vessels the power to ascend... We see that this raising of the legs was necessary in order to lift up the vessels for the first time, and nothing further was required from Arich Anpin with respect to the vessels. It was to give the vessels the ability to ascend that this folding of the legs was necessary, and from

אך הענין הוא, שלהביאם לידי עליה – הוצרך כן. ומשם והלאה, בכח הקיפול הזה יעלו כל העליות הראויות להם. וזה:

ב. משם והלאה יכלו להיות כל העליות שבהם, שזאת היתה הפעולה, שחידש ענין זה של עליה בכלים:

חלק ב:

א. והאמת, בלא זה גם כן היינו יכולים להבין שגם זה הקיפול היה התעוררות של אור חוזר שהגיע עד הכלים האלה. אך האמת בפרט, הוא זה שנאמר:

ב. שהכלים היו תלויים באלה הרגלים, דהיינו כי כבר שמעת, שגם בהיותם למטה, היתה באה להם הארה שהיתה מקיימת אותם. והארה הזאת באה להם משם, כי שם היו תלויים, כדלקמן בחלק ג'. ועל כן כשהוצרכה הארה – באה להם משם, ולשהוצרכה עליה – באה להם משם. וזהו:

ג. ובתחלה היו מתקיימים על ידם למטה, דבר זה נראה ממה שבעלית הרגלים הם עולים, שמע מינה שיש להם תליה באלה הרגלים. ואנו רואים שעד

then on, through the power gained thereby, they can rise to all the heights befitting them.

...making possible all their subsequent ascents. It was this action of the folding the legs that initiated the ability of the vessels to ascend.

Part 2:

The truth is... Even without taking into account that, as it goes on to say, it is the legs of Arich Anpin that sustain the vessels, we could still understand this folding of the legs as an arousal of returning light that reached these vessels. Nevertheless, the actual truth is

...that the vessels were dependent on these legs. For you have already heard that even when they were in their fallen state down below, a certain radiation (הארה, *he'arah*) still reached them, and that is what sustained them. The radiation came to them from there (i.e. from the legs of Arich Anpin), for that is the level on which they were dependent, as explained further in Part 3. Accordingly, during the time when they required a radiation (when they were down below) it came to them from there. And likewise, when they needed to ascend, the power came from there. Accordingly, the proposition continues:

At first they were sustained through them down below. This is evident from the fact that with the ascent of the legs, the vessels also ascend. We thus infer that they had some dependency on those legs. We see that as long as the vessels needed to be kept below, the legs were down

שהוצרכו הכלים להתעכב למטה, היו הרגלים למטה, ומאירים בהם, וכשהוצרכו לעלות – נתקפלו. מכאן נבין שהכלים תלויים באלה הרגלים כנ"ל. וכשהוצרכו לבת למטה, היו הרגלים למטה ומאירים בהם, וכשהוצרכו לעלות – נתקפלו, ועלו אחריהם. וזהו:

ד. ובהקפלים – ניתן גם בכלים כח החזרה למעלה, הקיפול נעשה בכח ההתעוררות של החזרה, והגיע התעוררות הזה גם לכלים התלויים בהם, ועלו גם כן:

חלק ג:

א. וזה שא"א הוא שורש לכל – מה שייד [א"א] בכלים, אלא שא"א הוא שורש הכל, וגם אלה הכלים ודאי צריך שיהיו נשרשים בו:

ב. וזה היה החלק של א"א, שבו היו נשרשים הכלים בזמן רדתם, פחות מרגלים לא יש, ובזמן רדת הכלים היו נשרשים רק בחלק כל כך תחתון, וזה כפי ערכם:

ג. ואחר כך נשרשו גם בחג"ת, כשנתוסף בהם התיקון, זהו תועלת הקיפול – שנשרשו גם בחג"ת, כמבואר בדברי הרב זללה"ה:

below and radiated to them, and when the vessels had to rise up, the legs of Arich Anpin were folded up. From this we can understand that the vessels are dependent on these legs, as stated above. When the vessels had to stay below, the legs were below and shined in them. And when the vessels had to ascend, the legs were folded and the vessels ascended after them.

Then, when the legs were folded up, this gave the vessels the power to return and go back up. The folding of the legs came about through the power of the arousal of the return (החזרה, *hachazarah*), and this arousal also reached the vessels that were dependent upon them, and they too ascended.

Part 3:

It is in this sense that Arich Anpin (of the first Atzilut) is the root of everything. What relation does Arich Anpin have to the vessels? Arich Anpin is the root of everything, and these vessels must also be rooted Arich Anpin.

The legs were the part of Arich Anpin in which the vessels were rooted during the time of their descent. There is nothing lower than the legs, and during the time of their descent, the vessels were rooted only in such a lowly part because of their own lowly status.

Then afterwards (as a result of the folding of the legs) they also became rooted in Chessed-Gevurah-Tiferet as the extent of their repair increased. This was what was gained from the folding of the legs - that the vessels also became rooted in Chessed-Gevurah-

Tiferet of Arich Anpin, as explained in the writings of the ARI (*Etz Chayim, Shaar Zeir Anpin* ch. 2).

Opening 68

All parts of the creation and its laws serve the general repair

פתח סח

פרטי התיקון משוערים לתשלום
סיבוב ההנהגה:

החלקים העולים, והדרגותיהם, ודרכי חיבוריהם – זהו דוקא מה שצריך להעשות העולם הזה בדרך אשר הוא צריך להעשות, בכל כך תיקונים, בכל כך חסרונות, בכל כך חוקים, כמו שצריך לתשלום סיבוב ההנהגה:

אחר שנתבאר ענין תיקון אלה הכלים, שמ"ה מברר אותם, ומה שמברר ומחבר אליו, ועליות שהם עולים, נבאר עתה החק לכל זה, שבו הם נדונים בכל פרטיהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, החלקים העולים, והיא הקדמה כללית בענין זה. ח"ב, בכל כך תיקונים, והוא ביאור ההקדמה: חלק א:

א. החלקים העולים – הבירורים המתבררים לצורך כלי הפרצוף:

ב. והדרגותיהם – הדרגות העליה, כגון שהיו הכלים עולים בתחלה למקום נה"י דאצילות, ואחר כך עולים למקומם מעט מעט. וכל פרצוף, שיורד בתחלה

The parts that ascend and their various levels and ways of interconnecting are precisely what is necessary for the making of this world in the way it needed to be made, with just so many positive repairs and just so many deficiencies and laws as are necessary to bring the cycle of the governmental order to completion.

Having explained what was involved in the repair of the vessels that MaH sorted, selected and joined back to Himself and the ascents they make, we will now explain the law that underlies all of this, whereby all their detailed aspects must be understood.

There are two parts to this proposition: **Part 1: The parts that ascend...** This gives a general introduction to this matter. **Part 2: ...with just so many positive repairs...** This explains the introduction.

Part 1:

The parts that ascend... These are the purified portions selected for what is needed for the vessel of the Partzuf.

...and their various levels... These are the stages of the ascent. Thus at first the vessels ascended to the place of Netzach-Hod-Yesod of Atzilut, and afterwards go up to their place little by little. And every Partzuf that went down at first to the top of Beriyah ascends from there to Atzilut, with all

בראש הבריאה, משם עולה
לאצילות, וכל שאר הענינים
שבדבר הזה:

ג. ודרכי חיבוריהם, היינו כגון
היות מ"ה בעתיק בפנים, וב"ן
לאחור, ובא"א – מ"ה ימין וב"ן
שמאל, וכל שאר הענינים שבזה:

ד. זהו דוקא מה שצריך, כי ודאי
החכמה העליונה עשתה הכל
בדקדוק משוער מה שצריך, לא
פחות ולא יותר, שהרי מדרגה
אחת למעלה, ומדרגה אחת
למטה – הדברים משתנים מיד.
דרך משל, האדם – מדרגה אחת
יותר עליונה שהיה, לא היה בו
יצר הרע, כמו המלאכים, מדרגה
אחת יותר תחתונה – היה כמו
בהמה:

ה. להעשות העולם הזה בדרך
אשר הוא צריך להעשות, שיהיה
בתכונה שצריך שיהיה, לפי
הכוונה התכליתית המכוונת בו,
דהיינו הבחירה, והחזרת הרע אל
הטוב:

חלק ב:

א. בכל כך תיקונים, בכל כך
חסרונות, כבר ביארנו דבר זה
למעלה, שתכונת הנבראים
תלויים בסיתומים ופתיחות,
ולעשותם חזקים כמה שצריך,
וחלשים כמה שצריך:

the other things involved in this.

...and ways of interconnecting...
i.e. such as MaH being in Atik in front
while BaN is behind, whereas in Arich
Anpin, MaH is right and BaN is left,
and all the other things involved in
this.

**...are precisely what is
necessary...** For the Supreme
Wisdom undoubtedly did everything
with exact calculation of what was
necessary, neither more nor less. For
with just one degree higher or one
degree lower, things would
immediately be different. For
example, if man were one level higher
than his actual level, he would be like
the angels, with no evil inclination,
whereas if he were one level lower, he
would be like an animal.

**...for the making of this world in
the way it needed to be made...** In
order that it should have the exact
nature required in accordance with
the ultimate purpose intended
through it, namely to provide the
possibility of free will and the return
of evil to good.

Part 2:

**...with just so many positive
repairs and just so many
deficiencies...** We have already
explained above (Opening 50, Part 2)
that the nature of the different
creatures depends on degrees of
closure and openness and making
them as strong as necessary and as
weak as necessary.

ב. בכל כך חוקים, – סוד שימוש
התיקונים והחסרונות, כל אחד
בזמן ובסוד שצריך:

ג. כמו שצריך לתשלום סיבוב
ההנהגה, השיעור המשער כל זה
הוא תשלום סיבוב ההנהגה. כי
הכל משוער בדרך שיוכל
בסיבובו להגיע אל הסוף הכללי,
שהוא הטוב השלם:

פתח סט

כללות ענין התיקון – מתקלא:

מציאות התיקון הוא משקל מה
שצריכים כל האורות לתקן איש
בעד חבירו, בכל כך מיני
פתיחות, ובכל כך מיני סתימות,
שבין כולם נמצאת ההנהגה
מתוקנת בכל הסדרים הגדולים
שיש לה לסבב כל הבריאה
בסיבוב אחד, שבו כל דבר
יסתיים בטוב ושלמות גמור:

אחר שביארנו הענינים מה
שנעשו כדי לחבר מ"ה וב"ן,
ולבנות מהם העולמות, עתה
נבאר בכלל אחד מהו הסדר
הכולל, שמתקן בעולמות האלה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
מציאות התיקון הוא משקל, והוא
כללות ענין התיקון מה הוא.
ח"ב, בכל כך מיני, והוא פירוש
הענין הזה:

חלק א:

...and laws as are necessary... This
is the mystery of the use of the
repairs and deficiencies each in its
necessary time and manner.

...to bring the cycle of the
governmental order to
completion. The overall calculation
that includes all this is the complete
cycle of the governmental order. For
everything is calculated in a way that
can, through this cycle, reach the
overall end - which is perfect
goodness.

Opening 69

*Balance. Cooperation between all the lights
brings the complete repair.*

The foundation of the repair lies
in a balance such that all the
lights must carry out their repairs
taking each other in account, with
just so many kinds of openness
and so many kinds of closure as
will collectively produce a
repaired government with all the
great orders that enable it to
bring about one cycle of the entire
creation whereby everything will
end up in a state of goodness and
complete perfection.

*Having explained what happened in
order to join MaH and BaN and build
the worlds from them, we will now
give an overall explanation of the
comprehensive order that repairs
these worlds.*

This proposition consists of two parts: **Part 1:**
**The state of repair consists of a
balance...** This states the general nature of
the repair. **Part 2: There are just as many
kinds...** This provides further explanation.

Part 1:

א. מציאות התיקון הוא משקל, פירוש – זה סוד המתקלא שהזכירו בסוד דו"ן, שהוא תיקון העולמות:

ב. מה שצריכים כל האורות לתקן איש בעד חבירו, פירוש – כי כיון שההנהגה צריך שתצא בהסכמה, לא די שיהיה כל כח לעצמו, אלא צריך שיביט על חבירו, ויוכנו הכנות בכל אחד – מלבד מה שצריך לענינו – מה שראוי לצורך האחרים, להתחבר עמהם:

חלק ב:

א. בכל כך מיני פתיחות, ובכל כך מיני סתימות, הוא הדבר שכבר נתפרש, שהפתיחות והסתימות הם. הם המשנים את ההנהגה, להחזיק הדברים או להחליש, כפי הצורך:

ב. שבין כולם נמצאת ההנהגה מתוקנת, זה פשוט, כי כל ענין שיש באורות – יש תולדה בעולם, ועניני כל מה שמוכן באורות – הם כל התולדות שבהנהגה:

ג. בכל הסדרים הגדולים – עומק ההנהגה הגדולה שהקב"ה מסבב, שאין שום שכל יכול להשיג אותה, שנראים הדברים

The foundation of the repair lies in a balance... This is the mystery of the Balance (מתקלא, *matk'la*) mentioned by the Kabbalistic sages in connection with the mystery of Male and Female. This is what brings about the repair of the worlds.

...such that all the lights must carry out their repairs taking each other in account. Since the governmental order must emerge out of consensus, it is not enough for each power to be for itself alone: it must look towards its fellow powers. In addition to what each needs for its own purposes, it is also prepared with what is necessary for the others so as to join with them.

Part 2:

.with just so many kinds of openness and so many kinds of closure... As already explained, it is the different kinds of openness and closure that affect and change the mode of government in order to strengthen things or weaken them as necessary.

.as will collectively produce a repaired government... This is obvious, because everything that exists in the lights produces an effect among the creations in the world. The purpose of all the individual details prepared in the lights is to produce all the required effects in the governmental order that runs those creations.

...with all the great orders that enable it... No mind can grasp the depth of the great governmental order that the Holy One blessed be He operates, which contains things that are seemingly so strange, and yet

לכאורה כל כך זרים, והכל הולך רק לתיקון – הכל תלוי באלה החוקים וכל משפטיהם:

ד. לסבב כל הבריאה בסיבוב אחד, זה כבר נתבאר הרבה למעלה, שכל ההנהגה היא רק סיבוב אחד, שסוף הסיבוב הזה הוא חק השלמות הכללי:

ה. שבו כל דבר יסתיים בטוב ושלמות גמור, שסוף הכל צריך שיהיה רק טוב, שלא יהיה עוד מציאות לרע, ושתשלום סיבוב זה יהיה בדרך שיהיו נקבעים הדברים הכל בטוב, שלא יהיה עוד קלקול כלל:

ענין תיקון הפרצוף [ע – עג]:

פתח ע

הפרטים הנבחרים בפרצוף:

פרצוף הוא מה שאור אחד מתפשט ומתגלה בכל פרטיו, בסדר אחד, שבו איזה חלקים נשארים פנימים, ואיזה חיצונים, איזה עליונים, ואיזה תחתונים. וכולם מקושרים בסדר אחד, להיות מתחברים אלה באלה, ומתנהגים על פי הנהגה אחת כללית, כל אחד לפי ענינו. וכללותם הם תרי"ג חלקים, כל אחד בנוי אחר כך מכמה חלקים

everything goes only to repair. And the entire order depends upon these laws in all their details (i.e. upon the Partzufim, which govern the worlds).

...to bring about one cycle of the entire creation... It has already been explained at length that the entire governmental order is only one cycle at the end of which lies the law of general perfection.

...whereby everything will end up in a state of goodness and complete perfection. At the end of everything there must be only good with no further evil in existence. The cycle will be completed in such a way that everything will be fixed for good, and there will be no further destruction. All the damage will have been repaired and from then on there will be only good.

Partzufim

Opening 70

Partzuf - a complete mode of government with 613 parts

A Partzuf is how a single light spreads and is revealed in all its particulars in one order in which certain parts remain interior while others are exterior, some are higher and others lower. All of them are bound together in one order so as to be joined to one another and governed by one overall governmental law, each in accordance with its own function. Altogether there are 613 parts, each of which is in turn built of a number of smaller parts as required for its complete perfection.

קטנים, כמו שצריך לשלמותו.

אחר התיקון היה הענין שהספירות נעשו פרצופים, וזה מה שנבאר עתה. אך בתחלה צריך לבאר מהו ענין הפרצוף:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, פרצוף, והוא מה צריך להיות ליקרא פרצוף. ח"ב, וכללותם הם תרי"ג, והוא מה הם אורות של הפרצוף:

חלק א:

א. פרצוף הוא מה שאור אחד מתפשט ומתגלה בכל פרטיו, כבר נתבאר למעלה ההפרש שיש בין ספירה לפרצוף. ושם נאמר ענין זה לבאר ההבדל שבין זה לזה, לפי ענין צפיית המרכבה. אך עתה צריך לפרש בפרט ענין הפרצוף, לפי מה שצריך להבין אחר כך ההנהגה. ושם אמרנו כבר, שהוא אחד מן הכחות שמפרט חלקיו ותנאיו בגילוי:

ב. בסדר אחד – הסדר של הפרטים של דמות אדם הנזכר למעלה:

ג. שבו איזה חלקים נשארים פנימים, ואיזה חיצונים, היינו כללות מה שצריך להבחין לפי דמות אדם – הוא מה שתלוי

After the repair, the Sefirot were made into Partzufim, and this is what we will now discuss. The first thing that must be explained is the concept of a Partzuf.

This proposition consists of two parts. **Part 1: A Partzuf...** This explains under what conditions the term Partzuf is applied. **Part 2: Altogether there are 613...** This explains what are the lights that make up the Partzuf.

Part 1:

A Partzuf is how a single light spreads and is revealed in all its particulars... The difference between a Sefirah and a Partzuf has already been explained above (Opening 17). Our purpose there was to explain the difference in the way they appear in the prophetic vision of the Chariot (i.e. to explain the place of each in the Chariot, which is a composite of all the modes of divine government). Now, however, it is necessary to discuss the concept of Partzuf in more detail in order to provide the necessary foundation to understand the governmental order later on. As stated above, a Partzuf is one of the powers (i.e. Sefirot) that becomes differentiated into its constituent parts and conditions in a revealed way.

...in one order... This is the order or organizational basis governing the arrangement of all of the individual details that make up the Likeness of Man, as discussed earlier (Opening 12).

...in which certain parts remain interior while others are exterior... In terms of the Likeness of Man, a fundamental distinction must be made between the interior and the exterior - i.e. the internal and

בפנימיות וחיצוניות, דהיינו החלקים פנימים וחיצונים. ובכאן נכלל ענין נשמה וגוף. ובגוף עצמו ג' כלים – פנימי חיצון ותיכון, וכן גוף ולבושים, וכן אור פנימי ואור מקיף. וכל מה שנדרש בענין זה מצד המצב של המדרגות, זה בתוך זה, ונקרא זה "שיעור העובי", ומובן בזה התלבשות הדברים.

ועוד שתלוי בענין ראש וסוף, עליון ותחתון. וזהו:

ד. איזה עליונים ואיזה תחתונים, דהיינו מה קרוב להשורש, או מה מתפשט יותר לגבי מטה. וזהו "שיעור הקומה", שכל עליון גבוה בענינו מן התחתון ממנו, ומובן בזה ההשתלשלות. ועוד שתלוי בהם קשר האורות זה בזה. וזהו:

ה. כולם מקושרים בסדר אחד, באותו הדמות הפרטי, שהוא דמות אדם. ומובן בזה ענין קשר המדרגות זה בזה, וכן הסמכם זה בזה בסוד הכוונות. ועוד מה שתלו בענין החבורים וההרכבות:

external parts. Included here is the concept of the soul and the body. In the body there are three vessels: internal, external and intermediary. Moreover, we distinguish between the body and its garments, and likewise between inner light and encompassing light and all the other aspects discussed in the Kabbalistic writings in connection with the various states of the different levels, one within the other. This is called the "measure of the thickness" (עובי, *ovi*) or "breadth". What is understood by this is the way things are clothed one within another (e.g. Chochmah-Binah-Daat within Chessed-Gevurah-Tiferet, which are within Netzach-Hod-Yesod).

Another fundamental distinction is between the head or start and the end, and between upper and lower, as the proposition goes on to say:

...some are higher and others lower. Things can be higher or lower in terms of their proximity to the root or the extent to which they spread in relation to the lower world. This is the "measure of the height" (שיעור הקומה, *shiur hakomah*): every upper level has a higher function than the level below it. These concepts enable us to understand the developmental sequence governing the emergence of the Partzufim and also how the lights are connected with one another.

All of them are bound together in one order... i.e. in that same particular form or likeness, namely the Likeness of Man. Through this we can understand the way the levels are linked to another and likewise how they depend on one another through the principle of mechanical interaction (כוונות, *kon'niyut*, "like a clock whose wheels meet and one small wheel moves many great wheels" - Daat Tevunot p. 101). Various other

ו. להיות מתחברים אלה באלה, שנרכב חלק אחד עם חבירו, לעמוד בחיבור לפי ההנהגה. ומובן בזה חיבורי המדרגות בהנהגתם, שבהתעורר אחת – מתעוררת אותה שמתחברת עמה. ועוד מה שתלוי ברוח הסובב בכל הגוף:

ז. ומתנהגים על פי הנהגה אחת כללית, והוא ענין הלב המנהג כל האברים לפי ענינם, בדם שלו וברוח שבו. כן הנהגת כל הפרצוף יוצא משורש, שהוא קשר הפרצוף ההוא בסוד הלב מבין, והוא פרטיות אחד עומד לצורך זה, שבו מתחברים בינה ת"ת ומלכות ביחד, ומשם ההנהגה יוצא בעומק ואמת:

ח. כל אחד לפי ענינו, זה פשוט, שהרי הוא כמו הלב ממש שמנהיג כל האברים, כמ"ש:

חלק ב:

א. וכללותם הם תרי"ג חלקים, להיות פרצוף צריך שיהיה מפורט בפרטיו. אך האמת הוא, שהפרטים הם תרי"ג, והם סוד

Kabbalistic concepts also relate to the way the different levels join together and interact.

...so as to be joined to one another... Each part is joined with another to work in combination as required by the governmental order. Thus the different levels join together to rule in such a way that when one level is aroused, the level connected with it is also aroused. In addition, there is a spirit (רוח, *ru'ach*) that goes around through the whole body (see above, Opening 34 Part 2).

...and governed by one overall governmental law... This is the "heart" (i.e. Tiferet, the center) which, through its blood and through the spirit (רוח, *ru'ach*) within it, governs all the different limbs and organs in accordance with their individual nature. This is how the government of the entire Partzuf emerges from the root, which is the connective bond of the Partzuf through the mystery of the "understanding heart". This is a particular facet that stands for this purpose, whereby Binah, Tiferet and Malchut are joined together, and from there the government emerges in its full depth and truth.

...each in accordance with its own function. Each part or limb of the Partzuf is governed by the "heart" in accordance with the nature and function of the part in question. This is obvious, because this overall law is literally like the heart, which governs all the limbs.

Part 2:

Altogether there are 613 parts... To be a Partzuf, the Sefirah must be differentiated into its particular details. But the truth is that the total number of details is 613. This number is integral to the mystery of the

דמות אדם, שכך שיערה
המחשבה העליונה שצריך
להעמיד העולם בתכונה שצריך:

ב. כל אחד בנוי אחר כך מכמה
חלקים קטנים, גם זה בסוד דמות
אדם, שכל חלק בנוי מפרטים
קטנים רבים:

ג. כמו שצריך לשלמותו, גם זה
משוער בשיעור זה שיערה
המחשבה העליונה, להביא אל
השלמות:

פתח עא

הקבלה הגמורה בין סדר
הפרצוף לדמות אדם:

סדר אורות הפרצוף וקשריהם
וכל עניניהם, הוא ממש כסדר
אברי הגוף באדם. כל מה שיש
באדם – יש כנגדו בענין האורות
בפרצופים למעלה:

אחר שנתבאר ענין הפרצופים,
שהם בסוד דמות אדם, עתה
נוסיף עוד ביאור בזה, בענין
ההקבלה של סוד הפרצופים
ודמות אדם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, סדר
אורות הפרצוף, והוא הקבלת
הפרצופים ודמות האדם לגמרי.
ח"ב, כל מה שיש באדם, והוא

Likeness of Man, for the Supreme
Mind calculated that this was what
was necessary in order to give the
world the required character.

**...each of which is in turn built of
a number of smaller parts...** This is
also integral to the mystery of the
Likeness of Man: each part is built of
numerous small details.

**...as required for its complete
perfection.** This was also calculated
as part of the calculation made by the
Supreme Mind in order to lead to
complete perfection.

Opening 71

*Complete correspondence between the
arrangement of the Partzuf and the human
form.*

**The arrangement of the lights of
the Partzuf, their interconnections
and all their different aspects are
exactly like the arrangement of
the limbs and organs of man's
body. Everything that exists in
man has some corresponding
aspect in the lights in the
Partzufim above.**

*Having explained that the Partzufim
are rooted in the mystery of the
Likeness of Man, we will now
elaborate further on the
correspondence between the
Partzufim and the human form.*

"And in truth, the physical human form is the
offspring of all the Sefirot together... and
shows everything that can be understood
about Godliness" - Daat Tevunot p. 329.

This proposition consists of two parts: **Part 1:
The arrangement of the lights of the
Partzuf...** This expresses the complete
correspondence between the Partzufim and
the human form. **Part 2: Everything that
exists in man...** This is the mystery of "And
from my flesh I perceive God" (Job 19:26).

סוד, "מבשרי אחזה אלוה":

חלק א:

א. סדר אורות הפרצוף, שהוא כל מה שפירשנו למעלה בענין השיעורים:

ב. קשריהם, הוא מה שפירשנו בענין הקשרים והחיבורים:

ג. וכל עניניהם, הוא ממש כסדר אברי הגוף באדם, וכל עניניהם, פירוש – כל מה שיש לדבר מן הטבע, כגון כל עניני המזגים, סוף דבר כל מה שאפשר להבחין בדמות אדם בכל ענינים שבעולם, הנה כל זה נשרש למעלה. וסודם – כל עניני השפע המקיים כל עניני העבודה של בני האדם, המקיימים ההשראות וכל תכונות האורות, כל מה שאפשר לדבר בפרצופים העליונים, שכולם הם לפי הענינים האלה בדמות אדם:

חלק ב:

א. כל מה שיש באדם – יש כנגדו בענין האורות, זה סוד, "ומבשרי אחזה אלוה", שכך הוא הדרך לחקור ולמצוא מה שיש בספירות – בתחתונים, כמו מה שיש בתחתונים – בספירות.

Part 1:

The arrangement of the lights of the Partzuf... This arrangement consists of everything discussed in the previous Opening in connection with the measures of "thickness" or "breadth" and "height" –

...and their interconnections... This includes everything discussed there about how they are bound and joined together.

...and all their different aspects are exactly like the order of the limbs and organs of man's body.

In other words, anything that can be said about the nature of man, such as all the different aspects of constitution and character (מזגים, *mezagim*, "mixes" of elements") - in short, everything discernible in the human form in all the affairs of this world - is all rooted above. The underlying foundation of what we see in the world lies in all the different aspects of the flow (שפע, *shefa*) emanating from the lights, which sustains all the different aspects of human service in this world, governing the indwelling of higher levels within lower levels and all the other characteristics of the lights. All that can be said about the supreme Partzufim follows the corresponding aspects in the human form.

Part 2:

Everything that exists in man has some corresponding aspect in the lights... This is the mystery of "And from my flesh I perceive God" (Job 19:26). For this is the way to investigate and discover what exists in the Sefirot - through the creations in the lower world, just as what exists in the lower creations can be known through the Sefirot. Indeed, what falls

ואדרבא, מה שנופל תחת
ההבחנה בתחלה, הוא מה שיש
בתחתונים, וצריך להתעלות עד
השורש, להבין הדברים כראוי
בקשר עולם התחתון עם העליון,
דהיינו קשר המסובב עם סיבתו:
ב. בפרצופים למעלה, היינו
שבפרצופים הוא שנבחן פרטיות
זה, ולא בספירות:

פתח עב

השינויים שיש בין הפרצופים
בענין דו"ן:

הפרצופים – מהם זכרים, ומהם
נקבות. דהיינו מהם ממשיכים
החסד, ומהם הדין. ובזיווגם
מתחברות ההמשכות ביחד,
ונולדת הפעולה הצריכה, כי אין
דבר שאינו מוסכם משתי מדות
חסד ודין. ויש איזה שינויים
באורותיהם, ושינוי ממש בחוקם.
אך שינוי הצורה, שינוי ממש,
אינו אלא באורות ההמשכה,
שהם היסודות, כי הם
הממשיכים, ואליהם נמשכים כל
חלקי הפרצוף, להמשיך לפי
חוקם:

אחר שביארנו ענין הפרצופים
במה שהם שוים זה לזה, עכשיו
צריך לפרש ענין מה שהם
משונים זה מזה:

under our scrutiny initially is that
which exists in the lower creations. It
is necessary to rise up to the source,
to understand things properly in the
light of the link that joins the lower
world with the upper world, namely
the link between the resultant effect
and its cause.

**...that make up the Partzufim
above.** I.e. it is in the Partzufim that
we find this differentiation into
particulars and not in the Sefirot.

Opening 72

*The Partzufim - male and female, and the
differences between them*

Some of the Partzufim are male
and some are female. That is,
some of them channel Kindness
and some Judgment. Through
their coupling, the flows are
joined together, giving birth to
the necessary action. For there is
nothing that does not have the
agreement of the two qualities of
Kindness and Judgment. And
there are certain differences in
the lights of the male and female
as well as a real difference in their
law of operation. But as regards
any difference in form - any real
difference - this is found only in
the lights that are involved in the
channeling, namely the Yesods,
for these are the ones that
channel, and all the different
parts of the Partzuf are drawn to
them to channel forth in
accordance with their law.

*Having discussed the Partzufim and
what they have in common, we must
now explain in what respect they
differ from one another.*

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
הפרצופים, והוא לומר בכלל, מה
שיש בפרצופים מתחלף זה מזה.
ח"ב, ויש איזה שינוי, והוא ענין
השינוי הזה היכן הוא תלוי:

חלק א:

א. הפרצופים – מהם זכרים,
ומהם נקבות, זה פשוט, כי
הכוונה הולכת אחר ענין
המתקלא, לתקן הכל בסוד דו"ן,
כמ"ש למעלה כבר:

ב. והיינו מהם ממשיכים, היינו
כי פעולת הפרצופים, כבר
שמעת, שהוא להמשיך האור
המתחדש מלפניו ב"ה, שיהיה
נמשך ובא דרך ההשתלשלות:

ג. מהם ממשיכים חסד, ומהם
דין, זה כבר נתבאר בסוד מ"ה
וב"ן. ובסוד ההשפעה הכלל כך
הוא – ההשפעה צריך להיות
כלולה מחסד ודין. ושלושה
טעמים בדבר, הטעם הראשון –
שהרי צריך שכר ועונש. הטעם
השני – שהשפע בעצמו הצריך
לבוא בעולם לכל צד ממנו, צריך
שיצא מוסכם משתי המדות
האלה, שבמה שצריך – יסכים
הדין לחסד, ובמה שצריך –
להיפך. ואז ההנהגה תצא בכלל
לכל הנמצאים, למקום שראוי
להתגבר החסד תגיע השפעה של

This proposition consists of two parts. **Part 1: Some of the Partzufim...** This states in general terms in what respect the Partzufim differ from one another. **Part 2: And there are certain differences...** This explains where this difference lies.

Part 1:

Some of the Partzufim are male and some are female. This is obvious, because the intention follows the principle of Balance (מתקלא, *mat'k'la*) - to repair everything through the mystery of male and female, as discussed earlier (Opening 65).

That is, some of them channel... For as you have already heard, the function of the Partzufim is to channel the light that originates from Eyn Sof, blessed be He, so that it should be drawn down continually through a chain of cause and effect.

That is, some of them channel Kindness and some Judgment. This has already been explained in connection with the mystery of MaH and BaN. The principle that underlies the flow of influence (השפעה, *hashpa'ah*) is that this flow must be a combination of Kindness and Judgment. There are three reasons for this. The first is that there has to be reward and punishment. The second reason is that the actual flow of sustenance (שפע, *shefa*) that needs to enter the world on all sides must come with the agreement of these two qualities. Where necessary, Judgment will agree with Kindness, and where necessary, the reverse. This way the government in its entirety extends to all that exists. Any place where it is proper to give sway to the influence of Kindness is within the reach of the influence of Kindness,

חסד, ולמקום שצריך להתגבר
הדין ח"ו יגיע הדין. אך שניהם,
מדת החסד ומדת הדין, צריכים
להשגיח על כל הפרטים, במקום
שצריך להתגבר ישגיחו
להתגבר, ובמקום שצריך
להסכים ישגיחו להסכים.

הטעם השלישי – שהרי
הנבראים עצמם יש מהם
שיוצאים משורש החסד –
להראות עליו, ויש אחרים באים
מצד הדין – לרמוז עליו, ושניהם
צריכים להתקיים תמיד. ואפילו
בנברא אחד עצמו יש בו דברים
מצד חסד, ודברים מצד דין. וכן
מ"ה וב"ן, כמ"ש למעלה, שכל
נברא הוא מורכב משני דברים
אלה, וצריך שכל שורש ישפיע
לתולדה שלו, ויקיים אותה:

ד. ובזיווגם מתחברות ההמשכות
ביחד, הזיווג עשוי כדי שלא
תצאנה ההשפעות משני מקומות,
אחד לכאן ואחד לכאן, אלא
השפע היוצא – כבר יהיה כלול
מכל הדברים האלה. ויתחלק
אחר כך למטה למקומות
הצריכים:

ה. ונולדת הפעולה הצריכה, אחר
שנעשה החיבור בהשפעות
יוצאת הפעולה. והענין, כי לא יש
שום פעולה כלל שלא יהא בה

while any place where it is necessary
to give sway to Judgment is within the
reach of the power of Judgment.
However, both Kindness and
Judgment are required to supervise all
the details so that in a place where it
is necessary to strengthen the one or
the other, they will see to it to do so,
whereas in a place where they must
agree, they will see to it to agree.

The third reason why the flow of
influence must be a combination of
Kindness and Judgment is because
the creations themselves include
some that emerge from, display and
reveal the root of Kindness while
others derive from and allude to the
side of Judgment. Both must exist
continually. Even in a single creature,
there are aspects that stem from the
side of Kindness and aspects that
stem from the side of Judgment. The
same applies to MaH and BaN, as
discussed earlier. Every creation must
be a combination of these two factors,
and each root must influence and
sustain its offshoot.

**Through their coupling, the flows
are joined together...** The purpose
of coupling is so that the resultant
influences should not emerge from
two places in two different directions.
Rather, the resultant influence will
already be a combination of all these
factors and will divide up afterwards
down below to reach the necessary
places.

**...giving birth to the necessary
action.** After the combining of the
influences is complete, the action
goes forth. The reason is because
there is no action whatever that will
not include a share of both Kindness
and Judgment, and therefore the

חלק לחסד ולדין, על כן אין הפעולה נולדת אלא מן שתי ההשפעות ביחד, אחר שנתחברו: ו. כי אין דבר שאינו מוסכם משתי מדות חסד ודין, דהיינו שאי אפשר להבין שום ענין, אפילו קטן, שאינו מורכב משני אלה. לכן לכל פעולה צריך כל זה כדי שתוכל להיוולד: חלק ב:

א. ויש איזה שינויים באורותיהם, זה פשוט, שהאורות לפי ענינם מוציאים התולדה, ואם התולדות משונות – שמע מינה שיש שינוי באורות:

ב. ושינוי ממש בחוקם, לאו דווקא בצורת האורות, אלא בתכונתם. וזה הדבר נראה בהדיא בדמות האדם – שיש דברים משונים בתולדה מן זכרים לנקבות, כגון הקול, והמראה, והכח, וכיוצא בזה. ושורש זה צריך שיהיה למעלה:

ג. אך שינוי הצורה, היינו כמ"ש, שאין השינוי בצורת האורות, אלא בתכונתם, ואדרבא הם שווים, ור"ל בצורה הסוגית. אך בפרט הצורה ודאי יהיה חילוק, אלא שהוא חילוק שאינו מורגש בנ"ל:

action is only born out of these two influences after they have already been joined together.

For there is nothing that does not have the agreement of the two qualities of Kindness and Judgment. It is impossible to conceive of anything, however small, that is not a combination of these two. That is why every action requires all this in order to be able to come into being.

Part 2:

And there are certain differences in the lights of the male and female... This is obvious, because the lights produce their effect according to their function, and if the effects are different we may infer that there is a difference in the lights - one is the light of Kindness while the other is the light of Judgment.

...as well as a real difference in their law of operation. The difference is not necessarily in the form of the lights but in their character. This is plainly visible in the human form: there are innate differences between males and females in aspects like voice, appearance, physical strength and so on. The root of all this must lie above.

But as regards any difference in form... As stated above, the difference is not in the form of the lights but rather in their character. On the contrary, they are equal inasmuch as they share the same overall form of the species. However, in their specific individual form there will certainly be a difference, except that it is a difference that is not tangible (e.g. the softer lines of the female

ד. שינוי ממש, לא בגודל ובקוטן
אנחנו מדברים עתה, אלא במה
שהוא שינוי ממש, שזה אינו
אלא ביסודות, כדלקמן:

ה. אינו אלא באורות ההמשכה,
כי כל אור פועל לפי ענינו,
וצורתו לפי הפעולה הצריכה בו,
ולפי השתנות הצורה משתנית
הפעולה ההיא הנשרשת בו.
נמצא, שאורות ההמשכה,
בשהמשכה צריכה להיות
משונה, צריך שגם הם יהיו
משונים, שלכן יהיה בטבעם
המשכה מתחלפת:

ו. שהם היסודות, וזה פשוט,
בסוד דמות אדם, שבאלו יש
שינוי ממש של צורה לגמרי,
ומורה שכאן הוא עיקר ההבדל,
כי בשניהם יש תרי"ג ושאר
הענינים, אך ההמשכה היא
מתחלפת. והאמת, שכל השייך
ליסוד הוא המשונה בהם,
והראיה, הסרים:

ז. כי הם הממשיכים, זה פשוט,
כי ענין היסוד הוא רק, נהר יוצא
מעדן, דהיינו המשכת ההשפעה
אל המקום שצריך:
ח. ואליהם נמשכים כל חלקי

face), as stated above.

- **any real difference** - we are not talking about a quantitative difference, one of more or less, but rather about a substantive difference. The only such difference is in their Yesods, as the proposition goes on to state.

...this is found only in the lights that are involved in the channeling... For each light functions according to its purpose, and its form is suited to its required function. The function changes according to the change in the form in which that function is rooted. Since different influences have to be drawn down, the lights involved in the channeling of the influence have to be different, which is why it is in their nature to draw down a different influence.

...namely the Yesods... In the human form it is obvious that there is a genuine and complete difference between the organs of reproduction of the male and female. This shows that it is here that the root of the difference lies, because aside from this, both male and female consist of 613 parts and other shared aspects. Where they differ is in the way they draw down their influence. The truth is that there is a difference between male and female in everything relating the Yesod. The proof case is that of the castrate (who has no beard etc. - a change in form that depends on the Yesod).

...for these are the ones that channel... This is obvious, for the function of the Yesod is only as "a river coming out from Eden" (Genesis 2:10) - drawing the influence to the necessary place.

...and all the different parts of the Partzuf are drawn to them to

הפרצוף, להמשיך לפי חוקם, כי הם המתעוררים ראשונה, וכפי התעוררותם הם ממשיכים מכל החלקים כולם, דהיינו שהחלקים עצמם הם ממשיכים מלמעלה, עד שנמשך הכל אל היסוד, וכמ"ש לקמן במקומו. וכל זה פשוט בסוד דמות האדם, וכיון שכל ההמשכה תלויה בהם, והאחרים נשמעים להם לדבר הזה, די השינוי שיהיה בהם, לשינוי מה שצריך בהנהגה:

פתח עג

ההדרגה שבחיבורי דו"ן –
הדרגה של שלמות:

חיבור הדו"ן הוא השלמות, ובו נמשכת ההשפעה. ולכן כל מה שהדו"ן קרובים יותר מאליהם – מורה שלמות, שאין צריך שם עבודת התחתונים. וכל מה שהולכים ומתרחקים זה מזה – מורה שצריך שלמות, ושצריך שם עבודת התחתונים.

עד עתה ביארנו ההפרש שבין הפרצופים הזכרים לנקבות, עתה צריך לבאר ההפרש שבין זכר לזכר, ונקבה לנקבה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א חיבור וכו', והוא שהחיבור הוא

channel forth in accordance with their law. For the Yesods are aroused first, and in proportion to their arousal, so they draw forth influence from all the different parts of the Partzuf. The other limbs draw down influence from Eyn Sof above, until everything is drawn down to the Yesod, as will be discussed later in its proper place. All this is clearly visible in the human form. And since the entire channeling of influence depends upon the Yesods and the other limbs are subject to them in this respect, it is sufficient for the difference to be in the Yesods in order to bring about the necessary difference in the government.

Opening 73

Different degrees of connection of male and female in different Partzufim.

The connection of the male and female aspects constitutes perfection, and this is how the influence is channeled. Accordingly, wherever the male and female are closer together in and of themselves, this indicates a level of perfection that requires no work on the part of the lower creations. The further apart they become from one another, the more it indicates a want of perfection and that work is needed there on the part of the lower creations.

Having explained the overall difference between the male and female Partzufim, we must now explain the difference between one male and another and between one female and another.

There are two parts to this proposition: **Part 1: The connection...** When the male and female aspects are connected, this is perfection. **Part 2: Accordingly...** It is in the degree of the connection that there are

השלמות. ח"ב, ולכן וכו', והיינו
שבזה – ההדרגה:

חלק א:

א. חיבור הדו"ן הוא השלמות, זה
פשוט, כי הלא דו"ן הם בסוד
חסד ודין, והחיבור הוא המיתוק
שהחסד ממתק הדינים. ועוד
הנוקבא היא סוד המקבל, והזכר
– המשפיע. וכל ענין הרע אינו
אלא להפריד המקבל מהמשפיע.
דוק מינה להיפך – חיבור דו"ן
הוא שאין הרע יכול להרחיק
המקבל מהמשפיע. נמצא חיבור
דו"ן הוא השלמות:

ב. ובו נמשכת ההשפעה,
ההשפעה נמשכת בזיווגם, אם כן
מקום שהזיווג יותר נמצא –
ההשפעה נמצאת יותר:

חלק ב:

א. ולכן כל מה שהדו"ן קרובים
יותר מאליהם – מורה שלמות,
זה פשוט לפי מ"ש, כי הרי
העבודה – כל הכוונה בה הוא
להביא הזיווג, שיהיה הדין
מפויים להימתק, שיהיה המקבל
דבק במשפיעו, נמצא כשהוא כן
ממילא אין צריך עבודה –

differences.

Part 1:

The connection of the male and female aspects is perfection... This is clearly so, because male and female are the mystery of Kindness and Judgment, and the connection between them brings sweetening since Kindness sweetens the strict judgments. Moreover, the female is the receiver (מקבל, *mekabel*) while the male is the active influence (משפיע, *mashpia*). The entire function of evil is only to separate the receiver from the source of influence. From this you may infer the converse - that when male and female are joined, it is because evil is powerless to distance the receiver from the source of influence. It follows that the connection of male and female is perfection.

...and this is how the influence is channeled. It is through their coupling that the influence is drawn down, and accordingly, wherever the coupling is greater, the flow of influence is greater.

Part 2:

Accordingly, wherever the male and female are closer together in and of themselves this indicates a level of perfection... In the light of what we have said, this should be obvious, for the whole purpose of men's service is to bring about the coupling of the male and female aspects in order to conciliate and sweeten the attribute of Judgment and enable the receiver to be attached to its source of influence. When this is already intrinsically the case (because on such a high level there is no evil and therefore no need to conciliate and sweeten the attribute

ב. שאין צריך שם עבודת
התחתונים:

ג. וכל מה שהולכים ומתרחקים
זה מזה, כי גם זה הולך בהדרגה.
בעתיק – הוא חיבור גדול, שדו"ן
שניהם בכל מקום ממנו. בא"א –
הזכר בימינו והנקבה בשמאלו,
ועדיין או"א – דו"ן, שני
פרצופים, אבל, כחדא נפקין
כחדא שריין. זו"ן – שני
פרצופים, וגם אין הזיווג תמידי.
וכן עיקר העבודה הוא בתפארת
ומלכות, וזה:

ד. מורה שצריך שלמות, ושצריך
שם עבודת התחתונים:

פרצוף עתיק [עד – עז]:

פתח עד

עתיק – התפשטות מלכות א"ק
להנהיג האצילות:

עתיק הוא הפרצוף הראשון
הנחשב לאצילות, והוא מלכות
של א"ק, מתפשטת בתיקונים
הצריכים לזה, ומתלבשת
באצילות, לקשרו בא"ק, ולקיימו
ולהנהיגו.

עד עכשיו דברנו בפרצופים

of Judgment) it follows that there is
no need for work on the part of man.
This is a level of perfection

**...that requires no work on the
part of the lower creations.**

**The further apart they become
from one another...** The distance
between them increases gradually,
level by level. In the Partzuf of Atik
there is a great connection, with male
and female both everywhere in the
Partzuf. In the case of Arich Anpin,
the male is on the right and the
female on the left, but still in one
Partzuf. Abba and Imma are male and
female and are two Partzufim, yet
they emerge as one and dwell as one.
Zeir and Nukva are two separate
Partzufim, and also their coupling is
not continual. Thus man's main
service lies in bringing about the
union of Tiferet and Malchut,
respectively Zeir Anpin and the
Nukva. Accordingly, the further apart
they are from one another

**...the more it indicates a want of
perfection and that work is
needed there on the part of the
lower creations.**

The Partzuf of Atik

Opening 74

*Atik - Malchut of Adam Kadmon - is clothed in
and governs Atzilut*

**Atik is the first Partzuf attributed
to Atzilut. Atik is Malchut of Adam
Kadmon, which extends with the
repairs required for this and
clothes itself in Atzilut in order to
bind it with Adam Kadmon and to
sustain it and govern it.**

*Until now we have been discussing
the Partzufim in general. We will now*

בכלל, עתה נתחיל לפרש
הפרצופים מי הם בפרט:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, עתיק
וכו', והוא היות עתיק פרצוף
הראשון. ח"ב, והוא מלכות, וכו',
הוא לפרש מהו ענינו:
חלק א:

א. עתיק הוא פרצוף הראשון:
ב. הנחשב לאצילות, פירוש –
הוא מספירות א"ק, כדלקמן,
אבל נחשב לאצילות:
חלק ב:

א. והוא מלכות של א"ק, זה
הדבר כבר פירשנו, כל ספירה
שיש לה שליטה בפני עצמה
נקראת פרצוף בפני עצמו. ולפי
שמלכותו של א"ק ניתן לה
פעולה בפני עצמה – להנהיג
האצילות, הרי נקראת פרצוף:

ב. מתפשטת בתיקונים הצריכים
לזה, כי אנו אומרים שעתיק
נעשה ממ"ה וב"ן, ובמקום אחר
נראה שהוא מלכות דא"ק. אך
הענין הוא, שלהיותה מנהגת
האצילות, הוצרך שתקח אלה
הבחינות, והם תיקונים שלה,
שבכח זה תנהג אותם:

ג. ומתלבשת באצילות, היינו

*begin to explain what the Partzufim
are individually.*

This proposition consists of two parts: **Part 1: Atik is the first...** This comes to explain that Atik is the first Partzuf. **Part 2: Atik is Malchut...** This explains its function.

Part 1:

Atik is the first Partzuf

attributed to Atzilut... In other words, it is one of the Sefirot of Adam Kadmon, as the proposition goes on to state, yet it is considered to relate to Atzilut.

Part 2:

Atik is Malchut of Adam Kadmon...

As already explained (see Opening 70), every Sefirah that rules on its own is called a Partzuf in its own right. Since Malchut of Adam Kadmon has a function of its own - namely, to govern Atzilut - it is therefore called a Partzuf.

...which extends with the repairs required for this... For in one place the Kabbalistic teachings state that Atik was made from MaH and BaN (see *Etz Chayim, Shaar Atik* ch. 1). Elsewhere, however, it appears that Atik is Malchut of Adam Kadmon (*Etz Chayim, Shaar Seder Atzilut* ch. 1) - and it cannot be said that Adam Kadmon was constructed of MaH and BaN. The explanation is that in order to govern Atzilut, it was necessary for Malchut of Adam Kadmon to take on these aspects (i.e. of MaH and BaN), and they are its repairs, for it is with this power that Malchut of Adam Kadmon governs Atzilut.

...and clothes itself in Atzilut... i.e.

בא"א דאצילות, שהוא כלל העולם:

ד. לקשרו בא"ק, זה פשוט, כי מקשר ההנהגה הוא זה – שהענף יהיה מקושר בשורש, ועומד לקבל קיום והנהגה. וזהו:

ה. לקיימו, שקיום הענף תלוי בשורש:

ו. ולהנהיגו, שהעליון מנהיג את התחתון, והוא מסובב ממנו: פתח עה

ענין דו"ן דעתיק ומצבם:

פרצוף עתיק בנוי ממ"ה וב"ן. והם דו"ן שלו, עומדים בחיבור אחד ממש כגוף אחד, עד שאי אפשר לציין להם מקום, לומר זה ימין וזה שמאל, אלא מתחברים בחיבור אחד ממש, שנעשה מביניהם גוף אחד:

אחר שביארנו עתיק בכלל, עתה נפרש ענינו, ובתחלה בנינו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, פרצוף עתיק וכו', והוא ענין דו"ן של עתיק. ח"ב, עומדים וכו', והוא סדר מצבם:

חלק א:

א. פרצוף עתיק, לפי שאמרנו שלהעשות מלכות דא"ק – פרצוף, הוצרכה להתפשט באיזה

in Arich Anpin of Atzilut, which includes the entire world.

...in order to bind it with Adam Kadmon... This is clearly so, because the governmental bond requires the branch to be bound up with the root in order to receive maintenance and direction. Accordingly, the proposition continues:

...and to sustain it... i.e. the existence of the branch depends on the root.

...and govern it... The higher level governs the lower, and the latter is the effect of the former.

Opening 75

Atik's male and female aspects are literally one body

The Partzuf of Atik is built of MaH and BaN, and they are its male and female aspects, standing literally in one joint entity like one body, such that it is impossible to assign them a place and call this one right and the other left. Rather, they are joined together in literally one entity made out of both of them into one body.

Having discussed Atik in general terms, we will now go into greater detail, starting with how Atik is constructed.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The Partzuf of Atik...** This explains the male and female aspects of Atik. **Part 2. ...standing...** This explains how they are arranged.

Part 1:

The Partzuf of Atik... As stated in the previous opening, in order for Malchut of Adam Kadmon to become a Partzuf, it had to extend and unfold so as to manifest certain specific

תיקונים פרטיים. הנה התיקונים
הפרטיים האלה הם הבחינות
מ"ה וב"ן שנתחברו בו -

ב. בנוי ממ"ה וב"ן:
ג. והם דו"ן שלו, וכבר תראה
שתמיד הזכרים הם ממ"ה,
והנקבות הם מב"ן. אלא שבמקום
שהדו"ן נפרדים זה מזה, נותנים
כללותם זה בזה, ומצד זה נבחין
מ"ה וב"ן בשניהם. אך
כשעומדים שניהם ביחד - אין
צורך בזה, אדרבא מתחלקים
בפרצוף עצמו, מ"ה - זכר, וב"ן
- נקבה:

חלק ב:

א. עומדים בחיבור אחד ממש,
היינו שהשלמות גובר בו, עד
שדו"ן עומדים בלי שום הפסק
ביניהם:

ב. כגוף אחד, שאינם נחשבים
אלא כשני דברים מורכבים בגוף
אחד:

ג. עד שאי אפשר לציין להם
מקום, לומר זה ימין וזה שמאל,
זה היתרון שיש לעתיק מא"א
שנאמר לקמן, שגם הוא מצד
אחד שאינו יתרון כלל. אך הענין

repairs. These particular repairs
consist of the aspects of MaH and BaN
that are joined together therein.

...is built of MaH and BaN,

and they are its male and female aspects... You see already that the male aspects always derive from MaH while the female aspects derive from BaN. However, where the male and female aspects are separate from one another (as in the case of the lower Partzufim, which are either male or female), each receives the opposite aspect from the other and this is why we discern MaH and BaN in both of them. (Even though BaN is found also in the male Partzuf and MaH in the female, this is because the male received the BaN from the female and vice versa.) Here, however, on the level of Atik, where both male and female stand together, there is no need for this. On the contrary, they divide up in the Partzuf itself - MaH as the male and BaN as the female.

Part 2:

...standing literally in one joint entity... In other words, on this level the power of perfection is so great that the male and female aspects stand without any break between them.

...like one body... They are considered merely as two aspects combined in one body.

...such that it is impossible to assign them a place and call this one right and the other left. Herein lies the superiority of Atik over Arich Anpin, where the male and female aspects are also in one body. However, in Arich Anpin they are respectively to the right and the left,

הוא – כי בא"א יש מקום לכל אחד בפני עצמו, דהיינו זה לימין, וזה לשמאל, אך בעתیک – וכל צד יש שניהם:

ד. ומתחברים כחיבור אחד ממש, שנעשה מביניהם גוף אחד, לפי שהיה נראה דו"ן בגוף אחד, אלא שזה לימין וזה לשמאל, ובעתיק – זה פנים וזה אחור. והיה נראה לכאורה שגם זה נקרא ציור מקום, מה שאומרים זה פנים וזה אחור. אך האמת הוא, שאינן פנים ואחור, כדלקמן, אלא שהם ממש כמו שני פשוטים שבהתרכבם נעשה גוף אחד משניהם. ובכל מקום יש הרכבות שניהם, שאין ברירה לחלק אותם, אלא שבדרך כלל אומרים זה – בכל מקום שהוא, נחשב לאחור – בכל מקום שהוא:

פתח עו

בעתיק אין אחוריים ב"ן שבו נחשב לבחי' אחוריים:

גם מציאות האחוריים, שהם מה שהאורות מתחשכים ואינם מאירים שם, אינו נראה בעתיק, כי כולו מראה פנים לכל צד. ובחינת האחוריים נבלע בבחינת הפנים, שהם השולטים שם, רק

whereas in Atik one is the front and the other is the back. In one way this may not appear superior at all, but the point is that in Arich Anpin each has its own place, one on the right side and the other on the left, whereas in Atik both of them are on both sides, right and left.

Rather, they are joined together in literally one joint entity made out of both of them into one body.

It might appear as if calling one the front and the other the back is a spatial description, but the truth is that they are not front and back in the same sense as we will be using these terms later. Rather they are literally like two simple entities which, through being combined together, become one body made of both of them. Both are compounded together in every place with no way of separating them. We can only say in general terms that in every place where the female is found, it is considered the back of wherever it is. (In other words, in every part of Atik there are male and female aspects, and in relative terms the female is "behind" in relation to the male. The female thus has no specific place, which is not so in the case of Arich Anpin, where the female is on the left.)

Opening 76

The "back" in Atik: The face of BaN is the back of the face of MaH

The phenomenon of the backside, where the lights are darkened and do not radiate, is also not seen in Atik, for all of Atik shows a face on every side. The aspect of the back is absorbed within the aspect of the face that holds sway there. Except that there is a face because of MaH and a face

שיש פנים מצד מ"ה, ופנים מצד
ב"ן, ואותם של ב"ן נחשבים כמו
אחור לשל מ"ה.

עכשיו צריך לפרש עוד פרט
אחד שצריך להבין בענין דו"ן
דעתיק, אחר שביארנו ענינו
בכלל:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, גם
מציאות האחוריים וכו', והוא
שאינן אחור ממש לעתיק. ח"ב,
רק שיש פנים וכו', והוא שאף על
פי כן יש בחינת אחור:
חלק א':

א. גם מציאות האחוריים, שהם
מה שהאורות מתחשכים, גם זה
מבואר בסוד דמות אדם, שיש
הפנים שהם פונים לאחורים, ויש
האחור שאינן פונים בו. כך יש
באורות מה שהם מכוונים
ומשימים מגמתם למי שמכוונים
אליו. ויש בחינות האחרות שהם
פחותים מן הפנים, שאינן שם
ההארה ההיא, אלא כמו המשך
אחד שלגבי ההארות העיקרים.
שמי שמביט בפנים – מוצא שם
הארה עצומה הפונה בכה למביט
בה. והמביט באחוריים – אינו
אלא כעומד אחורי כתיפות
האדם:

ב. ואינם מאירים שם, אין זה
חשך מצד פגם, אלא מצד הטבע

because of BaN, and the face of
BaN is considered like the back of
that of MaH.

*Following our general discussion of
Atik, we must now explain one more
detail that must be understood in
connection with its male and female
aspects.*

This proposition consists of two parts. **Part 1:**
The phenomenon of the backside... Atik
has no actual "back". **Part 2: Except that
there is a face...** Nevertheless, there is an
aspect of "back".

Part 1:

**The phenomenon of the backside,
where the lights are darkened...**

This too can be understood by
considering the human form, which
has a front - the "face" - facing and
directed towards others, and a back,
which is turned away and cannot be
used to face anything. Similarly, the
lights have an aspect through which
they intentionally direct and set
themselves on course in a particular
direction, while other aspects are
inferior to the "face" inasmuch as they
lack this radiation and are subordinate
to the main lights. Viewing the face,
one finds a strong radiation powerfully
directed towards the spectator, while
looking at the backside is like
standing behind a person's shoulders.

...and do not radiate... This
darkness is not caused by any flaw:
this is how it is by nature. For there
are two levels in viewing the light:

הוא כך, שיש שתי מדרגות בהבטת האור, הבטה במקום העיקרי, או הבטה במקום שאין כל כך עיקרי, שאין שם תכלית הארה, לפי שאין שם היכר הפנים הפונים למביט בהם:

ג. אינו נראה בעתיק, זה מורה שאין שם דין כלל, כי אחוריים רוצה לומר – סילוק, שאין האורות פונים למטה. אבל עתיק – שורש ההנהגה השלמה, כדלקמן, כולו רחמים גמורים, מראה פנים במתיקות לכל צד, וזהו:

ד. כי כולו מראה פנים לכל צד:

ה. ובחינת האחוריים נבלע בבחינת הפנים, שהם השולטים שם, כי הנה יקשה לכאורה, שהרי כיון שאנו אומרים שפני מ"ה לפניו, ופני ב"ן לאחוריו, הרי זה כמו אחור באחור בזו"ן, ושם אדרבא זהו חסרון, ואי אפשר להזדווג אלא אם כן יבואו פנים בפנים, וכאן אנו משימים זה ליתרון. אלא הענין הוא, כי אין זה כמו זו"ן, ששם יש אחוריים, אלא שלהצילם מן הקליפות נסתרים לפנים. אבל בעתיק מציאות האחוריים אין יש, שאינם מתגלים כלל ברוב

viewing its primary location, or looking somewhere less essential, where the radiation is less complete because that place is not recognizable as a "face" directed towards the onlooker.

...is also not seen in Atik... This indicates that there is no Judgment there at all. For the concept of the backside (אחוריים, *achorayim*) indicates removal and departure, in the sense that the lights are not directed downwards to the lower realm. Atik, however, which is the root of the complete and perfect governmental order, as will be discussed below, is all complete mercy, showing the face of sweetness on every side. Thus the proposition goes on to say:

...for all of Atik shows faces on every side.

The aspect of the back is absorbed within the aspect of the face that holds sway there. This answers an apparent difficulty. For we are saying that the face of MaH is to the front of Atik while the face of BaN is behind, and this may appear similar to the state of "back-to-back" in Zeir and Nukva, where, on the contrary, this is a deficiency, and they cannot couple unless they come face to face. Yet here we are presenting this as an advantage. This difficulty is resolved when we understand that the relationship between the male and female aspects in Atik is not the same as in the case of Zeir and Nukva. In the case of the latter, there is indeed a backside, and it is in order to protect the "back" from the husks (קליפות, *kelipot*) that the back is concealed within through the "back-to-back" state of the Partzufim.

שליטת הפנים.

ובזה מתישבים שני דברים,
שאינם כמו זו"ן אב"א, כי אין
באן אחוריים, ושיכולים להזדווג,
כי נקרא פב"פ, כיון שכבר לכל
צד אינו כי אם פנים, כי בחינת
האחוריים אינם נמצאים כלל,
אלא נבלעים בתוך אורות
הפנים:

חלק ב:

א. רק שיש פנים מצד מ"ה,
ופנים מצד ב"ן, וזה פשוט, כיון
שהם שני אורות – יש שני מיני
פנים:

ב. ואותם של ב"ן נחשבים כמו
אחור לשל מ"ה. להיותם מאירים
פחות מפני מ"ה, ולהיות נוטים
מעט, מצד שורש הדין. אך עם
כל זה אינם אחור ממש, כי הרי
מביטים גם הם, ומאירים
למסתכלים בה:

פתח עז

ביאור זיווג דו"ן דעתיק:

חיבור דו"ן אלה הוא ממש כמו

However, in the case of Atik the phenomenon of the backside does not exist. No back is revealed because of the great power of the face.

Two things are thereby resolved. Firstly, the male and female aspects in Atik are not "back-to-back" as in the case of Zeir and Nukva, because here, on the level of Atik, there is no backside. Secondly, they are able to couple together, for the state of Atik is called "face-to-face" since there is only a face on every side. For the category of the backside does not exist there at all but is absorbed within the lights of the face. (There is not the negative aspect of back-to-back required when two Partzufim must protect their back parts from the husks precisely because the two lack unity; Atik's being a single Partzuf that is all face shows the very perfection of Atik, and there is no higher level of coupling and partnership than this.)

Part 2:

Except that there is a face because of MaH and a face because of BaN... Clearly, since they are two lights, they have two kinds of face.

...and the face of BaN is considered like the back of that of MaH. This is because they shine less than the face of MaH and they are slightly tilted because of the root of Judgment. Nevertheless, they are not actual "back", for they too look forth and shine to one who looks there.

Opening 77

Coupling in Atik

The connection of these male and

שני כחות שמתחברים ביחד
בתוך גוף אחד:

הוא פירוש הזווגים של עתיק
ונוקביה, כיון שהם כגוף אחד
ממש:

א. חיבור דו"ן אלה, והיינו כי
כבר אמרנו שיש זיווג בכל מקום
שיש דו"ן, וצריך להבין איך
נתפרש באלה, שהם בחיבור
אחד:

ב. הוא ממש כמו ב' כחות
שמתחברים ביחד בגוף אחד,
דהיינו שהם מתדבקים זה בזה
להשלים ענין הגוף ההוא:

פתח עח

שורש ההנהגה הנעלמת [עח –
פד]:

דרך רשימת המעשים למעלה
ותועלתו בגילוי השלמות:

כל המעשים – נשאר תולדתם
קיימת, אף על פי שהמעשה חלף
כבר, והיינו קלקול שנתקן – אין
רושם הקלקול אבד, אלא נרשם
בך, קלקול שהיה לו תיקון. וכן
להיפך ח"ו. והיינו כי אין שכחה
לפני כסא כבודו. ובסוף כל
הסיבוב יהיה התיקון השלם על
פי כל מה שנעשה, אם טוב ואם
רע ח"ו. עכשיו צריך לפרש
פעולת עתיק מה היא בהנהגה,

female aspects of Atik is literally
like two powers joined together
within one body.

*This explains the concept of the
"coupling" of Atik and his female
aspect, since they are literally like one
body.*

**The connection of these male and
female aspects of Atik...** We have
already stated that coupling takes
place wherever male and female are
found, and it is necessary to
understand what this means in the
case of the male and female aspects
of Atik, which are in one compound.

**... is literally like two powers
joined together within one body.**
In other words, their joining with one
another is what completes that body.
(This joining itself is their "coupling",
for coupling means acting in
partnership).

The root of the concealed government Opening 78

*A trace of all faulty deeds remains, even after
their repair, in order to reveal perfection.*

**The consequences of each and
every deed ever performed
remain in existence even though
the deed is already in the past.**
Thus, when a flaw has been
repaired, the trace of the flaw
does not disappear, but rather, it
is registered as a flaw that
received its repair. And the
reverse also applies. This is
because nothing is forgotten
before His throne of glory. And at
the end of the entire cycle there
will be a complete repair taking
into account everything that was
done, whether good or bad.

וסדריו לפי זה,

אחר שכבר נתבאר ענינו. ובתחלה צריך לבאר הקדמות בענין ההנהגה, שלצרכם יש עתיק בכל סדריו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל המעשים, והיינו הקדמה בענין התרשם המעשים למעלה. ח"ב, ובסוף כל הסיבוב, והוא תועלת התרשם המעשים כך:

חלק א:

א. כל המעשים הנעשים – נשאר תולדתם קיימת, אף על פי שהמעשה חלף כבר, כל מה שנעשה – מוסיף או קלקול או תיקון בהנהגה. והמעשה הבא אחרי נידון על פי מה שקדם לו, שאינו דומה קלקול הבא אחר תיקון, או תיקון אחר קלקול, או קלקול אחר קלקול שנתקן, או תיקון אחר תיקון שנתקלקל, וכן על דרך זה עד אין תכלית:

ב. והיינו קלקול שנתקן – אין רושם הקלקול אבר, כל מה שנעשה למטה נרשם למעלה, כדי שהדין הנעשה אחר כך, יעשה על פי מה שהיה כבר:

ג. אלא נרשם כך, קלקול שהיה לו תיקון. וכן להיפך ח"ו. [אלא נרשם כך], פירוש – בפרטיותו

Having discussed the Partzuf of Atik in general terms, we must now examine Atik's function in the overall government and the way Atik is ordered accordingly. We must begin by explaining some fundamental aspects of the government that require all these orders of Atik.

There are two parts to this proposition. **Part 1: The consequences...** This explains the principle that all deeds leave their mark above. **Part 2: And at the end...** This explains what is gained through this mark left by all deeds.

Part 1:

The consequences of each and every deed ever performed remain in existence even though the deed is already in the past.

This means that every action adds either a flaw or a repair to the overall governmental order, and the action that comes after it is judged in accordance with what went before it. For there is no comparison between a flaw that comes after a repair and a repair that comes after a flaw, or between a flaw that comes after a flaw that has been repaired, or a repair that comes after a repair that became flawed. There are unending possibilities.

Thus, when a flaw has been repaired, the trace of the flaw does not disappear... Everything that is done below is registered above in order that the judgment that is passed afterwards will take account of what happened previously.

...but rather, it is registered as a flaw that received its repair. And the reverse also applies. In other words, each thing is registered in its

המיוחד לו שהוא מתחלף משאר הענינים, דהיינו אחר כמה תיקונים אחרים וכמה קלקולים הוא בא, וכן כל שאר פרטי דברים שיש להבחין בו:

ד. והיינו כי אין שכחה לפני כסא כבודו, כי לא היה צריך לומר שאין שכחה לפני הקב"ה, שהוא מקרה רק לגוף, אלא רצה לומר שההנהגה עשויה בדרך זה, שכשדנים ההזה – מחשבים ומביטים כל העבר:

חלק ב:

א. ובסוף כל הסיבוב, זה התועלת של זה הענין, והוא – שכל הענינים האלה הנה הם סיבוב הגלגל, שסובב והולך עד הסוף, להראות אחר כך השלמות מכה כל החסרונות שעברו. ואם כן, צריך שיתגלה הכל כאחד, כדי שהשלמות יתקן הכל, ויודע האמת הזה כראוי:

ב. יהיה התיקון השלם, זה פשוט, לפי שאמרתי שהשלמות יתקן תיקון שלם מכל החסרונות שעברו:

ג. על פי כל מה שנעשה, שהוא בזמן סיבוב הגלגל, שעל כן סיבב, כדי שיגיע אל המנוחה הזאת האחרונה:

ד. אם טוב, ואם רע ח"ו, כי

uniqueness with all that distinguishes it from everything else - after how many other repairs and how many flaws did it come, and all the other individual details that can be discerned in it.

This is because nothing is forgotten before His throne of glory. Needless to say, there is no forgetfulness before God, since forgetfulness is an accident of the physical body. What is meant here is that the governmental order is made in such a way that when judging a given deed, the entire past is examined and taken into account.

Part 2:

And at the end of the entire cycle... The gain that comes from the way everything leaves its mark above is because all that happens is part of the cycle of the wheel that continues turning until the end in order to show the subsequent perfection through the very power of the deficiencies that existed in the past. If so, everything must be revealed as one in order for the perfection to rectify everything, and then this truth will be understood properly.

...there will be a complete repair... This is obvious since, as I have said, the overall perfection will bring about the complete repair of all the defects that existed in the past.

...taking into account everything that was done... i.e. during the time of the cycle of the wheel, because the purpose of the cycle was in order to reach this final rest.

...whether good or bad. Through examining things in their unique

בהבחנות פרטיות הדברים, מובנים כל עניני הנהגת ההעלם, דהיינו הרשימו בכל עניניו, בכל הקריבות לתיקון, שהיה מתקרב בכל מה שהיה חוזר לאחור. וכל מה שהיה הקו שבפנים מקיים העולם בזמן הנהגת ההעלם, שלא להניח לבוא לידי חרבן, ומה שהיה מסבבו, עד שיהיה הסוף מגיע אל המנוחה כנ"ל, וכדלקמן:

פתח עט

גילוי השלמות מכה כל העבר – ביום הדין הגדול:

יום הדין הגדול – בו יהיו נסדרים כל מעשה העולם לפי סדריהם כמו שנעשו, מראשית העולם ועד סופו. ועל פי כל זה, יהיה השלמות בהוודע יחודו יתברך שמו. ולפי השלמות הזה שיהיה אז, יהיה נקבע הנצחיות לנצח נצחים, ולעולמי עולמים, עד אין קץ ותכלית:

אחר שביארנו רושם זה ותועלתו, שהוא לגלות השלמות מכה כל מה שהיה, צריך לבאר איך יהיה זה, ואימתי יהיה:

חלקי המאמר הזה ב':

חלק א':

א. יום הדין הגדול, פירוש – זה

particularity, all the different aspects of the rule of concealment - the Residue - will be understood. Thus in the future it will be understood how the Residue was coming ever closer to repair even when it appeared that faulty deeds were making everything go backwards. It will then be seen how the Line continued to sustain the world throughout the time of the rule of concealment in order not to let it reach the point of actual destruction, and how it engineered the cycle in such a way as to reach that state of rest in the end, as will be discussed further below.

Opening 79

The Great Day of Judgment: complete repair and receiving the reward

The Great Day of Judgment is when all the deeds of the world will be laid out in their proper order, just as they were performed, from the beginning of the world until its end. In the light of all of this, perfection will reign through the revelation of the knowledge of His unity, blessed be His name. In accordance with the perfection that will then reign, the eternal reward will be established for ever and ever and to all eternity, endlessly and without limits.

Having discussed how all deeds leave their mark and how this serves to reveal God's perfection through all that exists, we must now explain how and when this revelation will come about.

The proposition has two parts.

Part 1:

The Great Day of Judgment... This is the day when God is destined to

הוא היום שעתיד הקב"ה לדון את כל מעשיו. הנה הכוונה בו הוא לסדר כל משפטו מראשית ההנהגה עד הסוף, להוכיח על פני האדם יושר משפטיו. וזהו:

ב. בו יהיו נסדרים כל מעשה העולם:

ג. לפי סדריהם כמו שנעשו, והיינו כדי להבחין מציאות הדברים כראוי לפי מה שהם, שלא די שהם נדונים על פי מה שהם, אלא על פי כל מה שקדם להם גם כן:

ד. מראשית העולם ועד סופו, שעל כן נעשה בסוף כל המעשים, כדי לכלול בו הכל:

חלק ב:

א. ועל פי כל זה, יהיה השלמות, היינו תיקון כל החסרונות, וכמ"ש לעיל:

ב. בהודע יחודו יתברך שמו, היינו כמ"ש לעיל, שגילוי היחוד הוא זה – מראה שליטתו, שהוא לבדו:

ג. ולפי השלמות הוה שיהיה אז, יהיה נקבע הנצחיות לנצח נצחים, ולעולמי עולמים, עד אין קץ ותכלית, עוד יש תועלת בדין הגדול, והוא נמשך ממה שביארנו, והוא שבהגלות היחוד

judge all His works. The purpose of this will be to lay out His entire Judgment from the beginning of the governmental order until the end, to prove to man the righteousness of His laws. Thus the proposition states that this Day of Judgment

...is when all the deeds of the world will be laid out in their proper order,

just as they were performed... In other words, to ascertain the true nature and significance of things as they really are, it is not sufficient if they are judged according to what they are in themselves. Everything that came before them must also be taken into account.

...from the beginning of the world until its end. This is why the Great Day of Judgment comes at the end, when all the deeds will have been done, in order to include everything in it.

Part 2:

In the light of all this, perfection will reign... i.e. the repair of all the deficiencies, as explained earlier.

...through the revelation of the knowledge of His unity, blessed be His name. In other words, as explained above, this revelation of unity shows that the power and control is His alone.

And in accordance with the perfection that will then reign, the eternal reward will be established for ever and ever and to all eternity, endlessly and without limits. There is another benefit in the Great Judgment, and this stems from what we have already explained - that through the revelation of the unity, the eternal reward will be fixed for all

– יהיה נקבע השכר הנצחי לכל מי שעבד, לפי עבודתו, בתענוג השלמות העליון:

פתח פ

מ"ה וב"ן וחיבוריהם הוא שורש כל המעשים:

כל מיני הקלקולים שהיו יכולים להמצא, היו מושרשים בב"ן. וכל מיני תיקונים לכל הקלקולים האלה מושרשים בחיבורים שנתחבר מ"ה עם ב"ן. ונמצא שכל מה שהיה ושיהיה – הכל כבר הושרש כאן, והוא בסוד הידיעה. ובסוף הכל, הרי נודע שבכל זה נשלם כל השלמות בסוד היחוד:

אחר שביארנו עניני הדין הגדול בסוד הקלקולים והתיקונים, עכשיו צריך לפרש עוד השורש הכללי של ענין זה, שבו נכללים כל המעשים האלה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל מיני וכו' והוא הקדמה בענין שורש הקלקולים ותיקוניהם. ח"ב, ונמצא וכו', והוא מה שיוצא מן ההקדמה הזאת:

חלק א:

א. כל מיני קלקולים שהיו יכולים להמצא, שכל שנעשה בספירות, אינם אלא דרכים מוכנים, אם לטוב או להיפך ח"ו, לימצא על

who served. According to the service of each one in revealing the unity, so will be his delight in the Supreme Perfection.

Opening 80

BaN and MaH are the root of all defects and repairs.

All the different kinds of defects that could possibly exist were rooted in BaN. And all the different kinds of repairs for all of these defects are rooted in the interconnections whereby MaH joins with BaN. Accordingly, everything that was and will be was all already rooted here, and this is through the mystery of God's foreknowledge. And at the end of everything it will be understood how all this was necessary in order to complete the overall perfection through the mystery of His unity.

Having discussed how the Great Judgment will be a full reckoning of the defects and repairs, we must now provide further explanation of the overall root involved in all of this.

This proposition contains two parts. **Part 1:** **All the different kinds...** This states a premise about the root of the defects and their repairs. **Part 2:** **Accordingly...** This explains the corollary of the above premise.

Part 1:

All the different kinds of defects that could possibly exist... Clearly, all the different processes on the level of the Sefirot are nothing but ready-made pathways, whether for good or for the opposite (God forbid), in order

ידו מקום לעבודת בני האדם,
לעשות טוב או רע:

ב. היו מושרשים בב"ן:

ג. וכל מיני תיקונים לקלקולים
האלה מושרשים בחיבורים
שנתחבר מ"ה עם ב"ן, כי דרכי
החיבורים שנתחבר מ"ה עם ב"ן
הם דוקא הדרכים מה שצריך
לתקן הקלקולים האלה:

חלק ב:

א. ונמצא שכל מה שהיה ושיהיה
– הכל כבר הושרש כאן, כי כאן
הוכן כל מה שיכול להיות בכל
הזמנים לפי המעשים של בני
האדם:

ב. והוא בסוד הידיעה, כי הרי
צפה לכל מה שהיה עתיד להיות,
ועל פי כל זה הכין בכאן
התיקונים שיספיקו לכל מה
שיהיה:

ג. ובסוף הכל, הרי נודע שבכל
זה נשלם כל השלמות –
כשנודעו החסרונות כמה הם,
ועד היכן נתפשטו, אז יודע
למפרע מה היה הצורך של כל
הדרכים המוכנים בכאן. ומתחלה
אי אפשר לדעת, אלא הידיעה
העליונה שידע הכל:

ד. כל השלמות בסוד היחוד, כל
מה ששייך לענין תיקון

thereby to provide a place for man's
service of God through having the
freedom to do either good or bad.

...were rooted in BaN.

**And all the different kinds of
repairs for all these defects are
rooted in the interconnections
whereby MaH joins with BaN.** For
the different pathways with which
MaH is interconnected with BaN are
precisely the pathways required in
order to repair these defects.

Part 2:

**Accordingly, everything that was
and will be was all already rooted
here...** For ready prepared here is
everything that can possibly exist
throughout all of time depending on
man's deeds.

**...and this is through the mystery
of God's foreknowledge.** For God
foresaw all that was destined to be
("He foresaw the deeds of the
righteous..." - Genesis Rabbah 3:8), and
accordingly He prepared here the
repairs that would suffice for all that
was destined to be.

**And at the end of everything it
will be understood how all this
was necessary in order to
complete the overall perfection...**
After the deficiencies have become
known - how many there are and how
far they reach - the need for all the
different pathways of repair prepared
here will then be understood in
retrospect. At the outset, however,
this could not be known except to
God, Who in His supreme knowledge
knew everything.

**...the overall perfection through
the mystery of His unity.** All that
relates to the repair of the deficiencies
comes to complete the revelation of

החסרונות. וזה פשוט, כי לפי מה שהם החסרונות – הוא מה שצריך להשלים ולתקן בסוד גילוי היחוד העליון:

פתח פא

סדר חיבורי מ"ה וב"ן – שורש הנעלם של הנהגת אצילות הגלויה:

ענין החיבורים האלה שנתחבר מ"ה עם ב"ן הוא שורש כל ההנהגה באמת. וזה אי אפשר להתגלות, כי אדרבא, כל ההנהגה תלויה בהעלם השורש הזה, שאז בני האדם פועלים לפי ענינם – לפי הבחירה שלהם. והקב"ה מקיים עצתו, שההעלם עצמו גרם התיקון. לפיכך יש הסדר שהקב"ה מראה ענינו, והוא סדר האצילות ופרצופיו. ויש השורש הנעלם, שהוא איך שנתחבר מ"ה עם ב"ן, וזה אינו נודע:

אחר שביארנו ענין חיבורי מ"ה וב"ן, נבאר עתה סדר החיבורים האלה – מה ענינם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, ענין החיבורים, והוא הקדמה בענין חיבור של מ"ה וב"ן. ח"ב, לפיכך יש הסדר וכו', והוא מה שנמשך

מהקדמה זאת:

חלק א:

God's overall perfection. For in proportion to the deficiencies, so is the perfection that is revealed when the necessary repair is brought about through the mystery of the revelation of the supreme unity.

Opening 81

The concealed governmental order - the root of free will. The revealed governmental order - the Partzufim of Atzilut.

The joining of MaH and BaN through these interconnections is the true root of the entire governmental order. However, it is impossible for this root to be revealed. Quite the contrary, the entire government depends on the concealment of this root. For then men act on their level in accordance with their freedom of choice while the Holy One blessed be He carries out His plan. For the concealment itself is what brings about the repair. Accordingly, there is on the one hand the order whose function the Holy One blessed be He displays: this is the order of Atzilut with its various Partzufim. On the other hand, there is the concealed root which lies in the way MaH is joined with BaN, and this is not known.

Further to our discussion of the interconnections between MaH and BaN, let us now examine how they are arranged.

There are two parts to this proposition. **Part 1: The connection...** This is a premise relating to the connection of MaH and BaN. **Part 2: Accordingly...** This is the corollary of the above premise.

Part 1:

א. ענין החיבורים האלה שנתחבר מ"ה עם ב"ן, כי אלמלא לא נתחברו מ"ה וב"ן אלא חיבור ישר, שר"ל כל ספירה בספירה שכנגדה, כתר בכתר, חכמה בחכמה, והיינו כל האורות פנימים ומקיפים, וכל הכלים - פנימי וחיצון בשניהם, אז לא היינו צריכים להבין בזה הענין, אלא שכל מדרגה צריכה להיות כלולה ממ"ה וב"ן. אך אין הענין כן, אלא פרצופי אצילות הם כולם מחוברים ממ"ה וב"ן, אבל הספירות של מ"ה וב"ן שלהם אינם מקבילים זה לזה, אלא יש סדר אחד פרטי, כמו שנראה בסדר הבירור, כמו שנתחברו זה בזה בכל הפרצופים. וכיון שיש סדר פרטי, זה מראה שיש להם ענין פרטי בפני עצמו, מלבד מה שהיינו חושבים לפי החיבור הישר.

נבין עתה פרצופי אצילות וסדריהם והנהגתם - זה אילן אחד של הנהגה שלמה, מה שצריך לנבראים. אך קודם לכל האצילות יש חיבור זה של מ"ה וב"ן, שלפי החיבורים שלהם נעשו הפרצופים. אם כן צריך שיהיה זה שורש ההנהגה המסדר חיבורים אלה, ואחר כך תצא

The joining of MaH and BaN through these interconnections...

If MaH and BaN were merely linked directly, each Sefirah of the one being joined with the corresponding Sefirah of the other, Keter with Keter, Chochmah with Chochmah etc. on every level of the interior and encompassing lights and all the vessels interior and exterior in both cases, then all we would need to understand about this matter is that every level has to be a composite of MaH and BaN. However, this is not the way they are connected. For while the Partzufim of Atzilut are all a composite of MaH and BaN, the respective Sefirot of MaH and BaN in each case are not parallel to one another. Rather, there is a unique arrangement - as is evident from the order in which the Partzufim were sorted and purified - that governs the way MaH and BaN are combined in each of the different Partzufim. The fact that there is a unique arrangement shows that there is a particular purpose here which goes beyond what we would have expected had the connection been direct.

In the light of this we must understand the Partzufim of Atzilut, their arrangement and the way they rule, as a single Tree that constitutes a complete order of government as required for the creations. However, prior to all of Atzilut there is this connection of MaH and BaN. ("The coupling of Yesod and Malchut of Adam Kadmon" - Etz Chayim Shaar 3 ch. 2. This may refer to the connection between the Line and the Residue, which is the root of all that is destined to exist.) For the Partzufim

הנהגה עצמה, שהיא בפרצופים.
וזהו:

ב. הוא שורש כל ההנהגה, אך האמת הוא, שזה הסדר לא נודע לנו, וסדר הפרצופים היוצא מזה – נודע לנו. דוק מינה, שסדר האצילות הוא הסדר שרצה הרצון העליון לגלות לנו, אך זה הסדר מושרש בשרשו בעומק גדול, שאינו רוצה לגלות לנו:

ג. באמת, אף על פי שאינו נראה כך, האמת הוא כך, כי אין אנהנו רואים ההנהגה אלא מפרצופי האצילות, אלא שידענו ששרשו בכאן כנ"ל:

ד. וזה אי אפשר להתגלות, כי גם זה צריך לפי ההנהגה – הטעם שיהיה זה מגולה, וזה לא יהיה מגולה:

ה. כי אדרבא, כל ההנהגה תלויה בהעלם השורש הזה, זה השורש הוא מקום הידיעה, שבו נגלים כל הענינים שהיו אחר כך, שהם הם קלקולי ב"ן, וכל התיקונים לכל זה, הם הם תיקוני מ"ה. כל העבודה של בני אדם תלויה במה שהידיעה העליונה

were produced in accordance with the way that MaH and BaN interconnect. We must therefore say that first there must exist this root of the governmental order which arranges these interconnections, and only afterwards the governmental order itself comes forth through the Partzufim.

Thus the connection of MaH with BaN **...is the true root of the entire governmental order.** However, the truth is that this root order is not known to us: only the order of the Partzufim which emerges from this root is known to us. We may thus infer that the order of Atzilut is the order which the Supreme Will wanted to reveal to us, but this very order itself is at great depth rooted in its own root, which He does not want to reveal to us.

...the true root... Even though it does not seem so, this is really the true root, because while we only see the government emerging from the Partzufim of Atzilut, we know that its root lies here.

However, it is impossible for this root to be revealed. There is a reason why the governmental order requires that the one should be revealed and the other should not be revealed.

Quite the contrary, the entire government depends on the concealment of this root. This root is the level of God's foreknowledge, where all that was to be afterwards - the defects, deriving from BaN, and all the repairs for all these defects, deriving from MaH - were already revealed. On the other hand, the entire service of man depends upon this supreme knowledge being concealed from them. For if they had

נעלם מהם. אם היו יודעים – לא היתה העבודה על פי הבחירה, ולא היה להם שכר ועונש. וכיון שכוונת ההנהגה היא לתת מקום לעבודה ולשכר ועונש, צריך שזה השורש יהיה נעלם. וזהו:

ו. שאז בני האדם פועלים לפי ענינם – לפי הבחירה שלהם, כי בהתעלם הידיעה, אם יעשו דבר ויתקיים, הרי לא נודע להם שכך כבר היה ידוע שיעשו. מפני זה נחשב להם מעשיהם. ואם השתדלו לעשות ולא יכלו, עדיין ניתן להם שכר טוב בעולם. ואילו ידעו שלא היה עתיד לעלות בידם – לא היו עושים. כך כל כיוצא בזה:

ז. והקב"ה מקיים עצתו, פירוש – כבר סוף סוף האמת הוא, שמה שידעה הידיעה הוא שנהיה, אלא שההעלם עצמו גרם התיקון, וזהו: ח. שההעלם עצמו גרם התיקון, והוא על פי הסיבוב של החזרת הרע לטוב, וכמ"ש:

חלק ב:

א. לפיכך יש הסדר שהקב"ה מראה ענינו, כי מן השורש הראשון של ההנהגה שאמרנו – נעשים פרצופים שהם סדר אחד נראה. אך ידוע תמיד שלכל ענין

this knowledge, they would have no free will and there would be no service and no reward or punishment. Since the intention of the governmental order is to provide a place for man's service and for reward and punishment, it was necessary for this root to be concealed.

For then men act on their level in accordance with their freedom of choice... Since foreknowledge of what is going to happen is withheld from people, if they do something and succeed, they are not aware that what they were going to accomplish was already known. On the other hand, if they make an effort to do something without being able to accomplish it, they still receive a good reward for their effort, whereas had they known they were not going to succeed, they would not have made the effort. And so on.

...while the Holy One blessed be He carries out His plan. In other words, ultimately the truth is that what God with His foreknowledge knew is going to happen is what happens.

For the concealment itself is what brings about the repair. Through the cycle whereby evil turns back to good, it becomes revealed that the purpose of the concealment was for the sake of the repair - in order to bring about the possibility of free will.

Part 2:

Accordingly, there is on the one hand the order whose function the Holy One blessed be He displays...

For out of this first hidden root of the governmental order come the Partzufim, which make up a single visible order. However, we always

שאנו רואים בזה המגולה – יש
שורש וסיבה בשורש העבודה –
שלא ידענוהו:

ב. והוא סדר האצילות
בפרצופיו:

ג. ויש השורש הנעלם, שהוא איך
שנתחבר מ"ה עם ב"ן:
ד. וזה אינו נודע:

פתח פב

ענין צדיק ורע לו מושרש בשורש
הנעלם של חיבורי מ"ה וב"ן:

התיקון המגיע לכל נשמה בפני
עצמה נולד מסדרי החיבור הזה,
ומשם נמשך ענין צדיק וטוב לו
צדיק ורע לו. ומצד מה
שמושרשות הנשמות בפרצופים
של אצילות – אין נראה זה
הדבר הולך בטעם נכון, ובאמת
הסוד מושרש בזה החיבור
הנעלם:

אחר שביארנו שיש השורש הזה
הנעלם, נבאר אם יש המשך
ממנו בהנהגה:

א. התיקון המגיע לכל נשמה
בפני עצמה, וזה פשוט, שלא
בראה המחשבה העליונה נשמות
יותר מכדי העבודה, שהרי
שיערה הכל, דמות האדם –
העבודה והמצוות, ודמות האדם

know that every aspect that we see in
this revealed order has a root and a
cause that lies in the concealed root,
which exists to bring about the
possibility of man's service, and this
root we cannot know. Thus on the one
hand there is the revealed order:

**...this is the order of Atzilut with
its various Partzufim.**

**On the other hand, there is the
concealed root which lies in the
way MaH is joined with BaN,
and this is not known.**

Opening 82

*The role of different souls in the overall
repair: variations in the fortunes of the
righteous are rooted in the hidden connection
of MaH and BaN.*

**The repair allotted as the task of
each individual soul stems from
the way this interconnection of
MaH and BaN is arranged, and this
is the root cause of why in some
cases the righteous enjoy a good
life while in other cases they
suffer. From the way the souls are
rooted in the Partzufim of Atzilut
there appears to be no valid
reason for this. But the truth is
that the root of this mystery lies
in this hidden connection.**

*Further to our explanation of this
concealed root, we will now discuss
the way it affects the governmental
order.*

**The repair allotted as the task of
each individual soul...** The Supreme
Mind did not create more souls than
were necessary for the task, for He
calculated everything - the human
form as the key to the way man's
service and the commandments of the
Torah are ordered, and the human
form as the key to the way the souls
are ordered. Thus each soul has its

- הנשמות. ונמצא שיש לכל נשמה תיקון שרשי, הולך לתקן כל עניני המציאות. כפי מה שמגיע לו:

ב. נולד מסדרי החיבור הזה, שהנשמות מושרשות במדרגות האלה, ומשם מקבלות ענינם לפי השורש שהם מושרשות בו. ואמנם היות הנשמות הם המושרשות בכאן - הוא לפי שהנהנה כולה תחילתה ועיקרה בנשמות, ומהם נמשך לכל הבריות והעולמות:

ג. ומשם נמשך ענין צדיק וטוב לו צדיק ורע לו, שם יש טעם מיושב על זה הענין, למה לצדיק אחד טוב לו, ולצדיק אחר רע לו. והוא ענין מזל שעה גורם, כי הוא לפי השורש הפרטני, אך לא באצילות, כדלקמן:

ד. ומצד מה שמושרשות הנשמות כפרצופים של אצילות,

own root repair to carry out, and this contributes to the successive repair of all aspects of existence according to what is allotted to that soul.

...stems from the way this interconnection of MaH and BaN is arranged... For the souls are rooted in these levels that we have been discussing ("the Yechidah is from Adam Kadmon" - Shaarey Kedushah 3:2), and it is from there that they receive their mission each according to its particular root. If this is the level where the souls are rooted, it is because because the entire governmental order operates first and foremost through and for the souls, and from them it extends to all the different creations and all the worlds. (The entire creation serves man, and therefore the creation is arranged according to the service required of the souls.)

...and this is the root cause of why in some cases the righteous enjoy a good life while in other cases they suffer. On that level there is a logically necessary reason why one righteous individual may have a good life while another suffers. This is the concept of "the fortune (מזל, *mazal*) of the hour" that affects people's destiny, for this depends on the individual root of the soul but not its individual root in Atzilut. (The Mazal - the soul's share in the overall service - depends upon the interconnections of MaH and BaN that are rooted in the Head that is Unknown, but not on Atzilut, where the service is founded on the principle of merit, reward and punishment.)

From the way the souls are rooted in the Partzufim of Atzilut... For just as there are two orders of

כי כמו ששתי הנהגות יש – הנעלמת והגלויה, כך הנשמות מושרשות בשניהם, בתחלה בנעלמת, ואחר כך באות ומשתרשות בגלויה, דהיינו באצילות:

ה. אין נראה זה הדבר הולך בטעם נכון, שהרי לכך היה קשה למשה. וגם הקב"ה השיבו, "וחננתי את אשר אחון". שלפי שורש הנשמה באצילות, לא היה ראוי להגיע להם מה שהיה מגיע:

ו. ובאמת הסוד מושרש בזה החיבור הנעלם:

פתח פג

חיבורי מ"ה וב"ן אינם ניכרים בהנהגת הפרצופים:

הפרצופים של אצילות נעשו מן הבירורים שנעשו, אך עכשיו אין ניכר עוד ממה הם עשויים, כי כבר נתחברו הבירורים ונעשו שוים, אותם העושים מאיזה בירורים, כמו אותם העשויים מבירורים אחרים:

א. הפרצופים של אצילות נעשו מן הבירורים שנעשו, אם היינו מבינים בין פרצוף לפרצוף – שינוי מצד החלקים שנתבררו לבנינם, אז אף על פי שהנהגה

government - the concealed order rooted in the Head that is Unknown and the revealed order of Atzilut - so the souls are rooted in both of them. Initially they were rooted in the hidden level, and afterwards they enter and take root in the revealed order of Atzilut.

...there appears to be no valid reason for this... This was why Moses had difficulty with the suffering of the righteous, and moreover the Holy One blessed be He answered him: "I will be gracious to whom I will be gracious" (Exodus 33:19) - even though he may not be worthy (see Brachot 7a). For according to the root of the soul in Atzilut they did not deserve this lot.

But the truth is that the root of this mystery lies in this hidden connection.

Opening 83

The parts of MaH and BaN from which the Partzufim were made are not discernible in the governmental order.

The Partzufim of Atzilut were made through the process of sorting and selection of the parts of the broken vessels. However, what they are made from is now no longer recognizable because the selected parts are already joined together, making the Partzufim equal - those made from certain selected portions being similar to those made from other selected portions.

The Partzufim of Atzilut were made through the process of sorting and selection of the parts of the broken vessels. If there were any discernible difference between one Partzuf and another because of the parts of MaH and BaN selected for their construction in each case, then

של מ"ה וב"ן נעלמת, היו מכירים אותה מצד זה. אך אין הענין כן, כי מה שהיה היה, ואצילות הוא סדר אחד שכל מי שנתקן בסוד פרצוף - יבוא וינהיג. ובבחינת סדר זה אין מבחין כלום, אלא מי הוא חסד, ומי הוא דין, וכיוצא בזה. אך לא מאיזה בירורים נעשו כך, אם היה נעשה מפחות בירורים, או מיותר, או מאחרים, כבר אין הכוונה אלא מה שמנהג הפרצוף ההוא, אחר שנקבע באצילות במקומו. וזהו:

ב. אך עכשיו אין ניכר עוד ממה הם עשויים, והוא פשוט כמ"ש, דרך משל, עתיק נעשה מה' ראשונות דכתר דב"ן, ומג' ראשונות דחכמה, ומד' ראשונות דבינה, ומז' כתרים דז"ת, ואלו הדברים אינם ניכרים. וזה דרך משל בבני האדם העומדים על פקודות המלך, וכי מבחינים בהם טבעם לפי מזגם? רק אין מבחינים אלא פקודתם, מה שניתן להם בענין ההוא:

despite the concealment of the governmental order of MaH and BaN for the sake of free-will (see Opening 81), its functioning would still be recognizable as a result. However, no such difference can be discerned, because what was - was (the selection has already been made) and Atzilut is one single order in which every aspect instituted as a Partzuf comes and governs. With respect to this order, there is no distinction at all between the different Partzufim except in terms of which incline towards Kindness or Judgment, etc. but not in terms of the selected parts from they were made in each case, whether less, more or different. Our only concern is with the way the Partzuf in question governs once it has been fixed in its place in Atzilut. (The specific combination of selected parts in each case is not decisive in the revealed governmental order but only in the concealed governmental order.) **However, what they are made from is now no longer recognizable...** For example, Atik is made from the first five Sefirot of Keter of BaN, the first three Sefirot of Chochmah, the first four of Binah and the seven Keters of the seven lower Sefirot... But these things are not recognizable in the revealed governmental order. We can compare this to a group of people assigned various duties by the king. We distinguish between the different people not in terms of any differences that may exist in their personal physical build but only in terms of their individual assignments in each case. (The king assigns each one his particular duty because of his unique qualities, which are known to the king. However, the people involved do not have to understand why the king assigned a particular duty to a

particular person. All they have to know is which duty they have been assigned.)

ג. כי כבר נתחברו' הבירורים,
שאז מבעם נכסה ואינו נראה:

...because the selected parts are already joined together... Once joined together, their intrinsic nature became hidden and is now not visible.

ד. ונעשו שוים, אותם העשויים
מאיזה בירורים, כמו אותם
העשויים מבירורים אחרים,
כשנתחברו נעשה ככל מבע
הצריך להנהגת אצילות. ומה
שהיו בו חלקים יותר – הוצרכה
פעולה יותר להגיע לזה, אך
כשהגיע הגיע. וכך הגיע מי שיש
לו מעט בירורים במיעוט
מלאכתו, כמו הרבה ברוב
מלאכתו. ואין ניכר עוד מה
שהוצרך מתחלה, אלא עתה
שוים הם:

...making the Partzufim equal... When the selected parts were joined together in each case, this produced a Partzuf with the full nature required for the governmental order of Atzilut. Whatever had more parts needed more labor to attain this state, but once it reached it, it reached it. (Similarly, it may take more to repair a vessel that is more seriously damaged, but having been repaired, it is no less functional than a vessel that was less severely damaged.) Thus a Partzuf made of few selected parts with minimal labor attained the same as one made of many with much labor. What was required at the outset is no longer recognizable because, inasmuch as they are Partzufim, they are all equal (in the sense of being built with the same structure - the human form.) **...those made from certain selected portions being similar to those made from other selected portions.**

פתח פר

Opening 84

התוצאה של חיבורי מ"ה וב"ן
בעצם בנין הפרצופים:

The different parts of MaH and BaN in each Partzuf have a concealed influence - but outwardly all are equal.

ענין חיברר מ"ה עם ב"ן לפי
הבירורים שנעשו – ודאי שאינו
דבר לבטלה. אלא אדרבא, נותן
בפרצופים איכויות גדולות, אלא
שהם נעלמים בהם. ואין נראה
אלא מה שנעשה אחר הבירור.

The way MaH is joined with BaN in the different Partzufim as a result of the process of selection and sorting that took place is certainly not without purpose. On the contrary, it gives the Partzufim important qualities - except that these are concealed within them. What is visible is only what was produced after the process of

והסדר שניתן בהם לפעול – לפי הצורה שקבלו כבר כולם בהשואה אחת:

אחר שאמרנו שאין ניכר בפרצופים חיבור מ"ה וב"ן, נבאר עכשיו שאף על פי כן אינה לבטלה, אלא יש לו ענין בהנהגה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, ענין חיבור וכו', והוא שאין חיבור זה לבטלה. ח"ב, אלא שהם נעלמים, והוא לפרש איך אעפ"כ הם נעלמים:

חלק א':

א. ענין חיבור מ"ה עם ב"ן לפי הבירורים שנעשו:

ב. ודאי שאינו דבר לבטלה, פירוש – בפרצופים עצמם, כי לא די שיהיה שורש להנהגה למעלה, אבל אי אפשר בלאו הכי, שלא יעשה רושם בפרצופים סיכום פג, כל הפרצופים שוים להיותם הנהגת האצילות. אך כדי להגיע לכך היה צריך בכל אחד דרך בפני עצמו – פרצוף שצריך פעולה רבה להגיע להנהגת האצילות, מורכב מחלקים רבים של מ"ה וב"ן, והצריך פחות – מורכב מפחות חלקים. הרכבות אלו הן

selection. And the order in which they are made to function depends on the identical form which all of them already have in common.

Although the way MaH and BaN are combined in the different Partzufim is not recognizable, it nevertheless has a purpose in the governmental order.

This proposition consists of two parts. **Part 1: The way MaH is joined with BaN...** The way they are combined is not without purpose. **Part 2: ...except that these are concealed...** The resulting qualities are nevertheless concealed.

Part 1:

The way MaH is joined with BaN in the different Partzufim as a result of the process of selection and sorting that took place...

This refers to the interconnection we discussed earlier. **...is certainly not without purpose.** In other words, the way they are joined together in each case is not without purpose in the Partzufim themselves. For the way in which MaH and BaN are combined is not merely the root of the governmental order above, for it cannot fail to leave some mark on the Partzufim themselves. If the way MaH and BaN are joined were merely one overall hidden root of the governmental order, this would have had to be a separate level by itself out of which another level - Atzilut - would have then emerged. (In that case, the Head that is not Known would have been no more than an intermediary level out of which Atzilut as a whole developed and would not have needed to have expression in

הדרכים להגיע להנהגת האצילות. טבע הפרצופים לפי חיבורי מ"ה וב"ן אינו ניכר, אלא התפקיד שכל אחד נוטל בהנהגת האצילות. עצמם. וזה כי אם היה רק שורש אחד נעלם להנהגה, היה צריך להיות מדרגה אחת בפני עצמה, שממנה תצא מדרגה אחרת, שהיא האצילות. אך כיון שהפרצופים עצמם נבנים מזה, אם כן צריך שיהיה זה בפרצופים עצמם:

ג. אלא אדרבא, נותן בפרצופים איכויות גדולות, ודאי בפרצופים עצמם יש ענין זה, אלא שאינו נראה כדלקמן:
חלק ב:

א. אלא שהם נעלמים בהם, פעולת הפרצופים עצמם יש בה שתי בחינות, בחינת מ"ה וב"ן, ובחינת הפרצוף מה שהם באצילות, השניה מתגלית, והראשונה נעלמת:

ב. ואין נראה אלא מה שנעשה אחר הבירור, זהו העיקרי באצילות לפי עצמו. וזהו:

ג. והסדר שניתן בהם לפעול, זה מה שנסדרו אחר בירורם. אך אחר בירורם הם כולם שווים. אם כן, סדר זה לא לפי שינויהם, הולך, אלא לפי מה שהם שווים,

each individual Partzuf though the particular combination of MaH and BaN making up that Partzuf.) Since the Partzufim themselves are in each case built of unique combinations of different parts of MaH and BaN, the combination of the two is not merely a general preparation for the world of Atzilut but must have an influence in the Partzufim themselves.

On the contrary, it gives the Partzufim important qualities...

The way MaH and BaN are combined has an effect on the actual Partzufim themselves, except that it is not visible.

Part 2:

...except that these are concealed within them. The functioning of the Partzufim themselves has two different aspects. The first is how MaH and BaN are combined in each Partzuf. The second is how the Partzuf functions as a Partzuf in Atzilut. The latter aspect is revealed while the former is concealed.

What is visible is only what was produced after the process of selection. This is the essential aspect in Atzilut itself.

And the order in which they are made to function... This is the order in which they are arranged after their selection and purification. However, after this process of selection, they are all equal. If so, this order is based not on the differences between them but rather on what they have in

והוא שאין נראה בו אלא מה שהולך לפי ענינו לבד, והשאר נעלם בו. וזה:

ד. לפי הצורה שקבלו כבר כולם בהשואה אחת, שלא נסדר זה בזמן הבירור לפי הבירור, אלא הוא סדר שלאחר הבירור, לפי מה שכבר נעשה, לכך הוא בהשואה אחת:

פתח פה

ענין רדל"א וספיקותיה [פה] – פט:]

ההנהגה הנעלמת הוקבעה ברדל"א:

מקום ההנהגה לפי ענין התחברות של מ"ה עם ב"ן הוא ברישא דלא אתידע. ולפי מה שמתנהג בה – נולד הנהגה גדולה בפרצופים. אך בין היא ובין תולדותיה אינם מושגים ונודעים כלל. כי אם לפעמים נראות איזה תנועות בפרצופים, שאין שרשם נודע, ובאמת הם תלויות מכאן:

אחר שביארנו ענין ההנהגה הזאת של מ"ה וב"ן, עכשיו נבאר המקום שבו היא קבועה.

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, מקום וכו', והוא מקום הנהגה זאת.

common. Accordingly only what fits with this purpose is visible while the rest is concealed within it.

...depends on the form which all of them already have in common. For this was not ordered during the time of the process of selection. Rather this is the order that held sway after the selection process as a result of what had already been done, and therefore all the Partzufim have the same form in common. (It is as if all are combined out of the same parts of MaH and BaN, each Partzuf being constructed out of 613 limbs.)

Opening 85

The root of the interconnections between MaH and BaN lies in the Unknown Head while the results are found in the Partzufim, and both are concealed.

The location of the governmental order that depends on the interconnection of MaH with BaN is in the Unknown Head. The way this governmental order runs gives rise to a governmental order of major importance in the Partzufim. However, neither the underlying order nor its consequences are ascertainable or understandable in the least. Except that at times certain movements are seen in the Partzufim whose root is unknown, but the truth is that they derive from here.

Having discussed this governmental order of MaH and BaN, we will now examine its location.

This proposition has two parts. **Part 1: The location...** This explains where this governmental order is located. **Part 2:**

ח"ב, אך בין היא וכו', והוא
שמקום זה נעלם:
חלק א:

א. מקרם ההנהגה, והיינו כי לכל
ענין יש מדרגה בפני עצמה
שנעשה הענין ההוא, או שתהיה
ספירה אחת מן הכללות, או פרט
אחד מאחת מהן. וצריך שיהיה
מקום שבו נקבע הענין ההוא,
וענפיו ותולדותיו יהיו מתפשטים
בכל מקום שיתפשטו. וזה דבר
ברור, כי הלא כל אור הוא חוק
אחד מן המדה העליונה שמאיר
במאור ההוא, שכבר נקבע כך,
שכל חוק – תראה אור אחד.
אמור מעתה – כל חוק הוא אור
אחד, כל ענין ההנהגה הוא חוק
אחד, אם כן כל ענין ההנהגה
הוא אור אחד:

ב. לפי ענין ההתחברות של מ"ה
עם ב"ן הוא ברישא דלא אתידע:
ג., היינו כי הפרצופים הם
באצילות, אבל עתיק הוא
למעלה מכולם, וראש לכולם,
והוא המקום הראשון שנעשה
חיבור של מ"ה וב"ן. כי צריך
בודאי שיהיה נידון מיד ענין זה
של התחברות. כי קודם שיתחיל,
צריך שיקבע הדרך איך
שיתחבר. ואחר שיהיה נקבע כך,
אחר כך יהיה בכל המקומות

However... This location is concealed.

Part 1:

The location of the governmental order... Every function has a level of its own where the function in question is carried out. This level will either be one of the overall Ten Sefirot or a particular aspect of one of them. There has to be a place in which the function in question is fixed, from which its branches and resulting consequences extend to every place where they reach. That each function has its own level should be quite clear, because each light (אור, *ohr*) is one law of the supreme attribute which shines through the luminary (מאור, *ma'or*) in question, since it has already been instituted that each law should shine as one light. (The entire governmental order comes to teach about the will of God, and therefore each law is a light.) Since each law is one light and the overall governmental order is a single law, it follows that the entire governmental order is one light on a level of its own.

...that depends on the interconnection of MaH with BaN is in the Unknown Head.

For the Partzufim are in Atzilut, but Atik is higher than all of them and is the head of all of them, and this was the first place where the joining of MaH and BaN came about. For the way they interconnect certainly has to be decided immediately at the outset, since before they start to join, it is necessary to lay down the pathway whereby the interconnection will be made. Once it has been laid down in this way, the same path will be followed in all the places lower down.

שלמטה ממנו:

ד. ולפי מה שמתנהג בה – נולד
הנהגה גדולה בפרצופים, פשוט
כמ"ש במאמר שקודם זה:

חלק ב:

א. אך בין היא ובין תולדותיה,
מה שהיא עושה בפרצופים:
ב. אינם מושגים ונודעים כלל,
זהו ענין דלא אתידע:

ג. כי אם לפעמים נראות איזה
תנועות בפרצופים, שאין שרשם
נודע, ובאמת הם תלויות מכאן,
כל זה הוא ענין הספיקות,
וכמ"ש:

פתח פו

ביאור ענין הספיקות דרדל"א:

כל מיני החיבורים שהיה אפשר
להמצא בין מ"ה וב"ן – באמת
נעשו. ועל פי כולם היא ההנהגה
העיקרית הנעלמת. ויש חיבורים
הפכיים, ואף על פי כן שניהם
נמצאים, כי הפרצופים מורכבים
בך, ומשניהם נמצאים איכויות
בפרצופים. ולפי שליטתם למעלה
– כך נעשה מה שנעשה
בפרצופים, אך אינו מושג ונראה
כלל. אלא שהשינויים הנמצאים
בפרצופים בכמה מיני מצבים,
ומקרים אחרים המתחדשים בהם

The way this governmental order runs gives rise to a governmental order of major importance in the Partzufim. This should be clear in the light of our discussion in the previous Opening.

Part 2:

However neither the underlying order nor its consequences... i.e. what it brings about in the Partzufim ...are ascertainable or understandable in the least. This is why it is called the Head that is Unknown.

Except that at times certain movements are seen in the Partzufim whose root is unknown, but the truth is that they derive from here. This brings us to the subject of the uncertainties in the Unknown Head.

Opening 86

The uncertainties in the Unknown Head and their consequences in the Partzufim: opposites that all exist.

All the different kinds of interconnections that could possibly exist between MaH and BaN were indeed made, and the essential concealed governmental order follows them all. There are ways of connecting that are opposite in nature yet even so, both connections exist - because this is the way the Partzufim are compounded, and both give rise to certain qualities in the Partzufim. The way these combinations rule above governs what happens in the Partzufim. However, this is not graspable or visible in the least. Except that when we observe the differences found in the Partzufim in various different states and certain other

– ידענו שהם יוצאים מזה. אך אין שום אחד רואה אותם מה שהם באמת:

אחר שפירשנו מקום ההנהגה של חבור זה, נפרש ענינים הפרטים שבמקום זה, והוא הענין הספיקות שבה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כל מיני החיבורים, והוא ענין מה שיש ברדל"א לפי ענין זה שאמרנו של מ"ה וב"ן. ח"ב, ולפי שליטתם, והוא מה שנמשך בפרצופים מענין זה:

חלק א:

א. כל מיני החיבורים שהיה אפשר להמצא בין מ"ה וב"ן, כל זה הזכיר הרב זללה"ה בענין רדל"א, שהם ספיקות בענין חיבור מ"ה וב"ן. ושני דברים קשה לנו לכאורה על דבריו, א' – מה תועלת יש בידיעת הספיקות האלה. והשנית – כי הוא עצמו אומר, והוא מוכרח, שכמו הספיקות שיש ברדל"א – כך יש בכל שאר הפרצופים. ואם כן יקשה, מה טעם לקרוא לרישא הזאת רדל"א, אם כל שאר אצילות הוא גם כן כך – שאינו נודע.

והיינו יכולים לתרץ ולומר, שהיא הראשונה, שבה נולדים הספיקות

changes that take place in them, we know that these derive from the way MaH and BaN are joined. However, no one at all sees them for what they truly are.

Having explained the location of the governmental order arising out of this interconnection of MaH and BaN, we will now consider it in more detail and discuss the uncertainties contained in the Unknown Head.

The proposition consists of two parts: **Part 1: All the different kinds of connections...** This explains what is contained in the Unknown Head as a result of the way MaH and BaN join together. **Part 2: The way these combinations rule above...** How this affects the Partzufim.

Part 1:

All the different kinds of connections that could possibly exist between MaH and BaN... This whole subject relates to the "uncertainties" (ספקות, *s'feikot*) discussed by the ARI of blessed memory in connection with the Head that is Unknown. These are uncertainties relating to the way MaH and BaN are joined (see *Etz Chayim, Shaar Atik* ch. 3ff). There are two apparent difficulties about these teachings. Firstly, of what benefit is it to know what these uncertainties are? Secondly, the ARI himself says - and it is necessarily the case - that just as there are uncertainties relating to the Unknown Head, so there are in all the other Partzufim (*ibid.* ch. 5). If so, one could ask what reason there is to call this Head specifically the "Head that is Unknown" when all the rest of Atzilut is likewise unknown.

We could try to answer this by saying that this one is the first in the sense that it is in this Head that the

בתחלה, ואחריה נמשכים באצילות. אך אין זה נראה לפי כוונת רשב"י זללה"ה, שנראה מדבריו באידרא - שקורא לרישא הזאת בשם זה לרוב גדולתה ויקרה, שעל כן היא נעלמת, שאמר, רישא דלא ידיע ולא אתידע. ואם כן, כל האצילות שוה, ומאי אולמיה, ומה יתרון לקרוא לרישא זאת בשם זה.

אך הענין הוא, שרדל"א עומדת להנהיגה אחת, שצורך אותה ההנהגה הוא להיות כך באלה הספיקות, וכדלקמן. ומפני כוחה ושליטתה נמצא בפרצופים אלה הספיקות גם כן. והם איזה ענינים בפרצופים מסתעפים מענינה, וכדלקמן. והענין הוא, שאין הספיקות ההם כמו ספיקות דעלמא, שאנו בספק אם יש דבר אחד, או אם אינו, אלא האמת הוא, כל מה שאנו מזכירים בספיקות - כל אותם הדברים ישנם באמת בה. ובזה תבין גם

uncertainties are first born, and only thereafter are they drawn into the other Partzufim of Atzilut. However, this does not seem consistent with the clear intent of the words of Rabbi Shimon bar Yochai of blessed memory. For in the *Idra Zuta* (288a) it is evident that he calls this Head by this name because of its tremendous greatness and glory, and this is why it is concealed. (The implication is not as we tried to answer, that this Head is the first and the root with respect to the uncertainties. Rather, it is that the Head is unknown because of its very greatness and glory, and this is why it cannot be grasped.) For he says: "The Head that does not know and is not known... that is not attached to Wisdom and not to Understanding..." If so, all of Atzilut is the same - so what special reason is there to call this Head by this name? (The same greatness and glory are also in the other Partzufim as well as uncertainties as to their composition.) The answer is that the Unknown Head stands as a single governmental order which requires that it should be this way with these uncertainties. And because of its power and control, these uncertainties are also found in the other Partzufim as aspects that develop as a result. The uncertainties we are talking about are not the normal kind of uncertainties where we are in doubt about whether something is or is not the case. With regard to the uncertainties discussed in relation to the Unknown Head, the truth is that all of the different combinations of MaH and BaN do indeed exist (even though they appear contradictory). Bearing this in mind will help you to understand why it is that the uncertainties we are discussing arise, especially all the details discussed by the ARI of blessed memory, which we

בן מהיכן לנו להסתפק בדברים האלה, בפרט בכל אותם הפרטים שהזכיר הרב זללה"ה, שלא היה לנו לאסוקי אדעתן כלל. בשלמא הספיקות גרידא, אם יש אורות וכלים דב"ן, וכל התלוי בזה – ממילא מספקא לן. אבל שאר דברי ספיקות –

מהיכי תיתי להסתפק בהם כלל אלא הענין הוא, מה שהרישא הזאת עצמה, כפי מה שמשיגים בה, גורמת הספיקות האלה. כי פעם אחת נראה שיש בה כך, ופעם אחת יש בה כך. אך אם היתה נעלמת לגמרי, היינו אומרים בדיבור אחד לבר – שהיא ועניניה נעלמים ממנו, ולא היינו יורדים לפרטי הספיקות.

אך הענין הוא כמ"ש, שאדרבא – כל הדברים האלה נראים ממנה, רק שאי אפשר לעמוד עליהם לקבוע דבר אחד בקביעות. וזה כמו ששמעת כבר, שכל ההנהגה היא אור אחד, שבראות האור ההוא מבינים ההנהגה או הענין ההוא. והנה רדל"א הוא מין אור אחד הולך ברצוא ושוב, שנראים בה כל

could not have conceived at all. Granted, there may be matters of doubt relating to the lights and vessels of BaN and all that depends on this. But as for all the other uncertainties relating to the detailed interconnections between MaH and BaN in the Unknown Head (Etz Chayim Shaar Atik ch. 3) - what is the reason for the uncertainty?

The reason is that it is this very Head itself - as far as we can have any knowledge of it at all - that causes these uncertainties. One moment it seems one way and another moment it seems different. If this Head were completely concealed, we could simply say in one word that its function is hidden from us without going into detail about what it is that is uncertain. However, as I have said, the fact is that all of these different and contradictory aspects can be discerned. (They can only appear one after another but they exist simultaneously.) However, it is simply impossible to come to a definite conclusion and determine any one facet with absolute certainty.

For as you have already heard (Openings 6-7), each governmental order is one light through seeing which it is possible to understand the governmental order or aspect in question. Now this Head that is Unknown is one kind of light traveling in the mode of "running and returning" (*Idra*, *ibid.*) in which all these different aspects can be seen but it is impossible to gain a definite grasp of any one of them. What one sees is uncertain and without any fixity, because one moment it appears one way, but on further examination it

הענינים האלה, ואי אפשר לעמוד על שום אחד מהם. והיינו שהראיה בה היא מסופקת, בלא שום קבע, שנראה רגע אחד שהוא דבר אחד, ואם מסתכלים באותו הענין יותר – נראה שאינו כך, אלא בדרך אחר מתחלף ממנו, וכדלקמן:

ב. באמת נעשו, והיינו כי אלה הם כל הדרכים שיכול הטוב להתפשט, להחזיר הרע לטוב, וזה פשוט. כי אם היה חסר חיבור אחד, הרי תיקון אחד היה חסר, וצריך שיהיה הכל מתוקן. אדרבא, כח הצירוף הוא מצרף דבר לדבר בפרטות, כל חלקיהם עם כל חלקיהם:

ג. ועל פי כולם היא ההנהגה העיקרית הנעלמת, אותה הנהגה שאמרנו – חוקותיה הם אלה החיבורים. והיינו כמו שלהנהגה המגולה יש חוקים פרטים, שהם החוקים של הפרצופים וכל התלוי בהם, שהם סדרים המספיקים להנהיג כל נמצא, וכל ענין בהנהגה ההיא, כך בהנהגה הזאת הנעלמת יש חוקים פרטים, שהם מספיקים להנהיג את הכל בה, ואלה הם החיבורים האלה.

ותראה ההפרש שבין הנעלמת והנגלית, הנגלית נראים כל

looks different.

...were indeed made... For these combinations of MaH and BaN are all the different ways in which goodness can spread in order to bring evil back to good. Clearly if a single interconnection had been missing, one repair would have been lacking, whereas everything must be repaired. On the contrary, it is the power to create different combinations that joins one thing to another detail by detail until all the different parts are joined to each other in every possible way.

...and the essential concealed governmental order follows them all. These combinations of MaH and BaN constitute the laws of the concealed governmental order we are discussing. Just as the revealed governmental order is made up of detailed laws - the laws of the Partzufim and all that depends on them, these being orders sufficient to govern all that exists in every aspect of their government - similarly, this concealed governmental order consists of detailed individual laws sufficient to govern everything within it. These laws are the combinations of MaH and BaN.

The difference between the concealed and revealed orders is that in the case of the latter, all its different aspects

העניינה, כל אחד בפני עצמו, וקובעים אנו שישנם כולם. אך הנעלמת – אין נודעים עניינה, אלא חוקותיה נודעים מכה הספיקות. לפי שרואים בכמה מיני דרכים – נדע שכל הדרכים ההם ישנם. אך אי אפשר לקבוע, בהסתכל בה, שום דבר. כי אדרבא, ההלכות מדבר אל הפכו:

ד. ויש חיבורים הפכיים, וזה פשוט, בדרך הצירוף, שכל הפשוטים מתרכבים כל אחד עם כולם. נמצא חיבוריהם הפכיים ממש:

ה. ואף על פי כן שניהם נמצאים, ואין זה קושיא, כי שניהם נמצאים, להיות שולט כל אחד בנושא בפני עצמו. והפרצופים גם כן יש בהם איכויות מזה ואיכויות מזה. וזהו:

ו. כי הפרצופים מורכבים כך, ומשניהם נמצאים איכויות בפרצופים, אך לפעמים שולט

are visible individually and we are certain that they all exist. But the different aspects of the concealed order are not known with the same certainty. Rather, its laws are known only as uncertainties. (The laws, which are all the different possibilities of repair and damage, derive from all the possible combinations of MaH and BaN. What is unknown is which of the possible combinations functions and when. See Etz Chayim Shaar Atik ch. 5: "...there are uncertainties without end".) Seeing various kinds of pathways, we know that all these pathways exist. However, it is impossible to fix anything with certainty when looking at this Head because things keep turning into the opposite. (It is impossible to formulate an all-encompassing law to explain the entire governmental order because it depends on which roots of the creation need to be repaired, and they are unknown to us.)

There are ways of connecting that are opposite in nature... i.e. in the way they are combined, for every element is joined with all the others. Their interconnections are thus literally the opposite of one another. (Simple elements can be combined in opposite ways.)

...yet even so, both connections exist... i.e. both of the contrary and opposite combinations. And this is not problematic, because both exist in order for each to rule over one aspect by itself. The Partzufim also have qualities deriving from the one combination of MaH and BaN and qualities from the other.

...because this is the way the Partzufim are compounded, and both give rise to certain qualities in the Partzufim. However, sometimes one power and quality

כח ואיכות אחד, ולפעמים כח ואיכות אחר:

חלק ב:

א. ולפי שליטתם למעלה – כך נעשה מה שנעשה בפרצופים, כי כיון שאמרנו שיש חיבור לפרצופים עם החיבורים ההם, ושמן החיבורים ההם נמצאים איכויות בפרצופים, לפי שינוי שליטת החיבורים, צריך שישתנו שליטת האיכויות בפרצופים:

ב. אך אינו מושג ונראה כלל, היינו שזה השורש אינו נודע, כי אינו מתגלה:

ג. אלא שהשינויים הנמצאים בפרצופים – לפי שהשינויים – רואים אותם בפרצופים:

ד. בכמה מיני מצבים ומקרים אחרים המתחדשים בהם, ר"ל שלפעמים נראה בפרצופים שליטת אורות ותיקונים, ולפעמים חסרונות. והיינו כל אותם הענינים המפורשים בספיקות בדברי הרב זללה"ה, שהם ענינים במצב שלהם, או באיזה ענין אחר המפורש שם:

ה. ידענו שהם יוצאים מזה, זהו מה שאנו אומרים – שרישא דלא אתידע הוא שורש לזה הענין, ר"ל שאלה השינויים נמשכים ממנה:

rules, and sometimes another.

Part 2:

The way these combinations rule above governs what happens in the Partzufim. As we have said, the Partzufim are bound up with these interconnections between MaH and BaN, which give rise to certain qualities in them. It follows that a change in the ruling combinations will lead to change in the qualities ruling in the Partzufim.

However, this is not graspable or visible in the least. In other words, this root is not known, because it is not revealed.

Except that when we observe the differences found in the Partzufim... - for the differences are visible in the Partzufim.

...in various different states and certain other changes that take place in them... For sometimes lights and repairs are seen to hold sway in the Partzufim and sometimes deficiencies. These are the changes in the states and functioning of the Partzufim as discussed in the teachings of the ARI of blessed memory in connection with these uncertainties.

...we know that these derive from the way MaH and BaN are joined. The Head that is Unknown is the root of all this - i.e. these changes derive from there.

ו. אך אין שום אחד רואה אותם
מה שהם באמת, כיון שהשורש
אינו נראה, אי אפשר להשיג
אותם באמת ולבוא עד תכונתם:

פתח פז

ברדל"א שולטים כל החיבורים
בבת אחת:

על פי כל החיבורים האלה
נמצאים כל המעשים שנעשו
ושנעשים בעולם. כי לא יהיה מה
שלא הושרש כאן, לא תיקון ולא
קלקול. ועל פי כל החיבורים
האלה מתנהגים כל הדברים לפי
מעשה התחתונים, והולכים כל
הדברים להיות נקבעים בנצחיות,
כל דבר ודבר על פי כל הדברים
כולם שנעשו כבר, בין
המשתוים, ובין המתנגדים,
וההפכיים. על כן כל החיבורים
האלה שולטים בכל שעה.
וסובבת ההנהגה מזה לזה בכל
דבר, מענין לשוה אליו, מענין
להפכו, למתנגד לו, להיות כל
ההנהגה בכל חלק. וכן מתחלפים
המצבים ברצוא ושוב בפרצופים.
ואין מבין ומשיג אלא מה
שמתגלה לפי הסדר והחק
הנראה בפרצופים. אבל מקור
הדבר תלוי בחיבורים אלה, וזה
אינו מתגלה ונודע כלל:

אחר שביארנו ענין כל החיבורים

However, no one at all sees them
for what they truly are. Because
this root is not visible, it is impossible
to grasp and understand their true
nature.

Opening 87

*The different combinations in the Head that is
Unknown rule as one all the time and are
ungraspable.*

All the deeds that have been and
are being done in the world are
subject to these interconnections.
For anything that was not rooted
here, be it a repair or damage of
some kind, will not come about.
All things are governed in
accordance with all these
combinations, depending on the
deeds of the lower creations. And
everything is going to be fixed in
eternity, every single thing in
accordance with everything that
has already been done, whether
they be equivalent, contrary or
opposite to one another.
Therefore all these combinations
have control all the time, and the
government turns from one to the
other in each thing, shifting from
one aspect to another that may be
similar, contrary or opposite to
the first, because the entire
governmental order exists in each
part. And the states of the
Partzufim shift correspondingly in
the mode of "running and
returning". And no-one can
understand or grasp anything
except what is revealed through
the order and law visible in the
Partzufim. But the source of the
matter lies in these combinations,
and this is not revealed or known
at all.

*Following our discussion of these
interconnections in the Head that is*

האלה שברדל"א, עכשיו צריך
לפרש מה התועלת בכל זה:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, ע"פ
כל החיבורים, והיינו שכל
המעשים תלויים בחיבורים האלה.
ח"ב, ועל פי כל החיבורים, שכל
ההנהגה היא על פי זה. ח"ג, על
כן כל החיבורים וכו', והוא
שכולם שולטים תמיד:

חלק א:

א. על פי כל החיבורים האלה
נמצאים כל המעשים שנעשו
ושנעשים בעולם, היינו בסוד
הידיעה, שבה יש כל מה שעתיד
להיות בדרך ההוא עצמו:

ב. כי לא יהיה מה שלא הושרש
באן, לא תיקון ולא קלקול, כי
מה שלא היה בידיעה – לא בא
לעולם:

חלק ב:

א. ועל פי כל החיבורים
מתנהגים כל הדברים לפי מעשה
התחתונים, כי הנה ההנהגה
מבטת תמיד על הכלל, כמ"ש.
וכל מעשה שמתחדש, מקבל
ממנו התפעלות – כל העבר וכל
העתיד וכל ההווה, ותולדת
המעשה ההוא אינה מתבטלת
עוד, כמ"ש, אלא נרשמת להיות
לנצח נצחים. אם כן כך הוא
הסדר, כל המעשה העולה מבני

*Unknown, we must now explain their
significance.*

This proposition consists of three parts. **Part 1: All the deeds...** All deeds are subject to these interconnections. **Part 2: All things are governed...** The entire governmental order follows accordingly. **Part 3: Therefore...** All these different combinations hold sway continually.

Part 1:

All the deeds that have been and are being done in the world are subject to these interconnections. The mystery of God's knowledge is that it contains everything that is going to happen in the very way it will happen.

For anything that was not rooted here, be it a repair or damage of some kind, will not come into being. For what is not included in this knowledge (i.e. in the possibilities already prepared in the Head that is Unknown) will never come about.

Part 2:

All things are governed in accordance with all these combinations, depending on the deeds of the lower creations. For the governmental order always takes into account the overall totality (see Opening 78). Thus every new deed has an effect on all of the past, all of the present and all of the future. The result of that deed will never cease to exist, as I have already discussed, but is registered to exist for ever and to all eternity. Thus the way things are arranged is as follows: every deed performed by men reaches its place here, because all of them are already

האדם – מגיע כאן אל מקומו, שכבר יש לו בכאן כולם, ושם מתפעלים ממנו כל הענינים כולם, עבר עתיד והווה, שכולם כלולים כאן. ומכאן ההתפעלות הזו, אחר כך נסדר בפרצופים מה שנסדר לפי סדר האצילות, להוציא לפועל בעולמות:

ב. והולכים כל הדברים להיות נקבעים בנצחיות, הוא מ"ש למעלה, שכל מעשה נשאר קיים לצורך השלמות, שיגלה אחר כך לתענוג נצחי לנשמות:

ג. כל דבר ודבר על פי כל הדברים כולם שנעשו כבר, הוא מ"ש, שהכל מתפעלים מן הכל:

ד. בין המשתוים, ובין המתנגדים, וההפכיים, שהם ג' מינים שיכולים לימצא:

חלק ג':

א. על כן כל החיבורים האלה שולטים בכל שעה, פירוש – שאר האורות כל אחד שולט בפני עצמו בזמן שלו, אבל אלה שולטים בכל שעה, כי בכל מעשה מתפעלים כולם בבת אחת:

ב. וסובבת ההנהגה מזה לזה בכל דבר, מענין לשוה אליו,

here. (In the Head that is Unknown are all the deeds of the past, present and future). Here all the different aspects, past, present and future, are affected by this deed, because all of them are included here. Through the power of this affect caused by the deed, the Partzufim, following the order of Atzilut, are afterwards arranged in such a way as to act in the worlds. (The influence is mutual: the deed affects the Head that is Unknown, which in turn affects the Partzufim.)

And everything is going to be fixed in eternity... As stated above, every deed endures for the sake of the perfection destined to be revealed afterwards for the eternal delight of the souls. (The souls will enjoy the perfection of the governmental order that will be revealed through that deed).

...every single thing in accordance with everything that has already been done... As we have said, everything is affected by everything.

...whether they be equivalent, contrary or opposite to one another. These are the three possible kinds.

Part 3:

Therefore all these combinations have control all the time... In the case of the other lights in the other Partzufim of Atzilut, each one holds sway by itself in its own time. However those in the Head that is Unknown hold sway all the time, for in every deed they are all affected simultaneously.

...and the government turns from one to the other in each thing, shifting from one aspect to

מענין להפכו, למתנגד לו, זאת היא המראה המסופקת שנראית ברדל"א, כי ההנהגה סובבת בה מענין לענין בכל הענינים כולם, עד שתמיד נראים כל מיני החיבורים :-

ג. להיות כל ההנהגה בכל חלק:

ד. וכן מתחלפים המצבים ברצוא ושוב בפרצופים, היינו אותם האיכויות שזכרתי:

ה. ואין מבין ומשיג אלא מה שמתגלה לפי הסדר והחק הנראה בפרצופים, שאין השנה בהתחלפות זה, אלא בסדר הפרצופים. אך זה נקרא סדר רדל"א, כי ממנה הוא נמשך, ואינו ניתן להוודע:

ו. אבל מקור הדבר תלוי בחיבורים אלה, וזה אינו מתגלה ונודע כלל, כך היא המדה, הדבר הנעלם – מתגלה ממנו איזה ענף, אך השורש הוא נשאר תמיד בהעלם:

פתח פח

ברדל"א נמצאים כל החיבורים והספיקות הם בראיתה:

רישא דלא אתידע היא הארה אחת שבה עומדים כל החיבורים האלה של מ"ה וב"ן. אך היא

another that may be similar, contrary or opposite to the first... This is the uncertain appearance seen in the Head that is Unknown, for in it the government turns from aspect to aspect in all the different aspects, so that all different kinds of combinations are seen constantly.

...because the entire governmental order exists in each part.

And the states of the Partzufim shift correspondingly in the mode of "running and returning". These different states give rise to the different qualities found in the Partzufim, as mentioned in the previous Opening.

And no-one can understand or grasp anything except what is revealed through the order and law visible in the Partzufim. The only grasp we have of this changing around is as it is expressed in the order of the Partzufim. However, it is called the order of the Head that is Unknown, because it is from here that it derives and this cannot be known.

But the source of the matter lies in these combinations, and this is not revealed or known at all. The rule is that a branch of something that is concealed is revealed, but the root itself always remains concealed.

Opening 88

The Unknown Head contains all the interconnections; the uncertainty lies in trying to grasp it.

The Head that is Unknown is a single radiation containing all these interconnections of MaH and BaN. However, it is a

הארה שאינה מושגת, ואין עומדים עליה כלל. ומי שמביט בה, נשאר בכמה מיני ספיקות, שאין נראה שיהיו בה כל מיני חיבורים, אלא היא מין הארה אחת שאי אפשר לעמוד עליה. ובאמת אין נראה מה שיש בה, כי לפעמים נראה שיש בה חיבור זה, ולפעמים נראה שיש בה חיבור אחר, ואפילו הפכי מזה.

ונמצא שאפילו שכבר ידענו שיש בה כל החיבורים – ההארה עצמה עומדת בדרך שאין עומדים עליה, ונראה שהוא בדרך אחד, ונראה שהוא בדרך אחר. ומכאן זה אין יודעים הנהגתה. כי בדבר אחד עצמו שיש למטה באצילות – אם נלך אחריו למצוא שרשו ברישא הזאת, הרי לא מצאנו ידינו ורגלינו, כי לא נוכל לדון בה כלום. אלא נראה שהוא כך, ונראה שהוא כך, בדרך שאי אפשר לעמוד בה, ולכן נקרא רדל"א:

זה תירוץ למה שנראה קשה, שלפי מה שאנו אומרים – אין בה ספיקות, אלא הכל בה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, רדל"א היא הארה. ח"ב, ונמצא שאפילו שכבר וכו':

radiation that is impossible to grasp or understand at all. Looking at it leaves one with various kinds of uncertainties, because it does not seem as if it would contain all kinds of interconnections - it is a kind of radiation that is impossible to understand. And in truth, what is contained within it is not apparent, because sometimes one interconnection appears to exist in it and sometimes a different interconnection that may even be opposite to the first.

Thus although we already know that it contains all the different interconnections, the radiation itself nevertheless stands in such a way that it is impossible to understand. First it appears one way, then it appears different. As a result, the way it governs is unknown. For if we were to try to follow a single thing that exists below in Atzilut and trace its root in this Head, we would not be able to find our arms and legs - we would be unable to determine anything about it. First it appears like this, then it appears like that - in such a way that it is quite impossible to understand it. This is why it is called the Head that is Unknown.

This answers an apparent difficulty, because according to what we are saying there should not be any uncertainties since it contains everything.

The proposition has two parts. Part 1: The Head that is Unknown... Part 2: Thus although...

חלק א:

א. רדל"א היא הארה אחת:

ב. שבה עומדים כל ההיבורים האלה של מ"ה וב"ן, שהוא אור שאינה מושג כמו שאר האורות. וזאת היא תשובה למה שנראה קשה – שלא היה לנו לומר שיש בה ספיקות, אדרבא, נאמר שיש בה ודאי כל ההיבורים. אך הענין הוא, כי על ההשגה אנו מדברים, שהמשיג אותה בהארתה – לא יוכל לעמוד באורה:

ג. אך היא הארה שאינה מושגת, ואין עומדים עליה כלל, היא בראיתה. וזהו:

ד. ומי שמביט בה נשאר בכמה מיני ספיקות, כי הספק נופל במי שמביט בה ובאורותיה:

ה. שאין נראה שיהיו בה כל מיני חיבורים, אף על פי שאנו אומרים יש בה הכל, אינו כך דרך ראיתה:

ו. אלא היא מין הארה אחת שאי אפשר לעמוד עליה, היינו שטבע הארה עשוי כך, וכדלקמן:

ז. ובאמת אין נראה מה שיש בה, שגם [נ"א, שורש] ממה שיש בה אינו נראה כלל:

Part 1:

The Head that is Unknown is a single radiation

containing all these interconnections of MaH and BaN.

It is a light that cannot be grasped in the same way as the other lights. And this is the answer to something that may appear problematic. For it might seem as if we should not have had to say that there are uncertainties about it. Should we not have said rather that it certainly contains all the interconnections? The explanation is that we are not talking about what is intrinsic in the Head itself but rather about our ability to grasp and understand it: one who attains a perception of the radiance of this Head cannot determine how to understand this light.

However, it is a radiation that is impossible to grasp or understand at all. I.e. when looking at it.

The reason is because - **Looking at it leaves one with various kinds of uncertainties...** The uncertainty is in the observer gazing at this Head and its lights.

...because it does not seem as if it would contain all kinds of interconnections... Even though we say that it contains everything, this is not the way it appears when one looks at it.

Rather **...it is a kind of radiation that is impossible to understand.** In other words, this is the intrinsic nature of this radiation.

And in truth, what is contained within it is not apparent... Even what it contains is not seen at all - even when we think we understand, we afterwards see that we have not understood it.

ח. כי לפעמים נראה שיש בה חיבור זה, ולפעמים נראה שיש בה חיבור אחר, ואפילו הפכי מזה:

חלק ב:

א. ונמצא שאפילו שכבר ידענו שיש בה כל החיבורים – ההארה עצמה עומדת בדרך שאין עומדים עליה, ונראה שהוא בדרך אחד, ונראה שהוא בדרך אחר, פירוש – אינו קשה מה שהקשינו למעלה, לפי שהארה עצמה היא הארה בלתי נודעת:

ב. ומכאן זה אין יודעים הנהגתה, אם תאמר מה תועלת בספק זה, כיון שכבר ידענו שיש בה הכל. התועלת הוא – שהשליטה וההנהגה אין יודעים:

ג. כי בדבר אחד עצמו שיש למטה באצילות – אם נלך אחריו למצוא שרשו ברישא הזאת, הרי לא מצאנו ידינו ורגלינו, כי לא נוכל לדון בה כלום,

הלא כיון שהוא שורש לאצילות – היה צריך שנוכל להתעלות מן הענף אל השורש, ונשיגהו. אבל לפי שהיא מסופקת – אין משיגים אותו. כי על כל דבר מסתפקים אם השליטה היא מצד זה או מצד זה, פירוש – מצד

...because sometimes one interconnection appears to exist in it and sometimes a different interconnection that may even be opposite to the first.

Part 2:

Thus although we already know that it contains all the different interconnections, the radiation itself nevertheless stands in such a way that it is impossible to understand. First it appears one way, then it appears different. The apparent problem we raised above is not really a problem - because the radiation itself is one that is intrinsically unknowable.

And because of this, the way it governs is unknown. If you ask what is gained from this uncertainty since we already know that this Head contains everything, the answer is that it is the mode of government ruling at any one time or another that we do not know.

For if we were to try to follow a single thing that exists below in Atzilut and trace its root in this Head, we would not be able to find our arms and legs - we would be unable to determine anything about it.

We might have thought that since this Head is the root of Atzilut, we should have been able to ascend from the branch (=Atzilut) to the root (=the Unknown Head) and thereby grasp it. However, because our perception of the root is uncertain, we are unable to grasp it. If we try to trace anything to the root, we are always left uncertain as to whether it lies on one side or another - i.e. in one given

חיבור זה או מצד חיבור אחר. כי דבר זה אין אנו עומדים עליו, אלא נראה כאילו הוא שניהם, וזה ודאי אינו. כי הלא לכל דבר יש מקום פרטי, וזה המקום הוא מסופק, נראה שכל המקומות הם, דהיינו בתחלה נראה דבר אחד, וכשמביטים עליו – נראה שהוא דבר אחר, ואי אפשר לקבוע. וזהו:

ד. אלא נראה שהוא כך, ונראה שהוא כך, בדרך שאי אפשר לעמוד בה, ולכן נקרא רדל"א, אם לא היה נראה בו כלום, היינו אומרים שנעלמת, וכמ"ש. אבל נראה כך, ונראה בדרך אחר מיד, עד שאין שום אחד יכול לעמוד בה:

פתח פט

הספיקות נולדים מהמראות שברדל"א המכחישות זו את זו:

יש הפרש בין ענין טלא דבדולחא דמתחזיין כל גוונין בגוה לענין רדל"א. כי טלא דבדולחא מראה שיש בה כל הגוונין ביחד. אך זאת מראה שהוא דבר אחד, ומיד נראה שאינו דבר זה, אלא היפך ממה שראינו. והיא עומדת תמיד בהתחלפות זה, ויראה ההן

interconnection or another. This is what is impossible to determine, because it looks as if both combinations rule, yet this is certainly not the case. For everything surely has its own particular place - the entire governmental order runs through one particular aspect at any given time. It is the place in the source, the ruling combination in which any given aspect of Atzilut is rooted, that is uncertain - because it looks as if it could be all of them. At first it looks like one thing, but on further examination it looks like something else, and it is impossible to come to a definite conclusion.

First it appears like this, then it appears like that - in such a way that it is quite impossible to understand it. This is why it is called the Head that is Unknown. If nothing at all were visible in it, we would have said it is concealed. However, it is seen - but first it seems one way, and then immediately afterwards it seems different, so that no one can understand it.

Opening 89

The difference between the Dew of Bedolach and the Head that is Unknown

There is a difference between the nature of the Dew of Bedolach "in which all colors are seen" and the Head that is Unknown. For the Dew of Bedolach is seen to contain all the colors together. However this Head appears to be one thing and then it immediately seems to be not this but the very opposite of what we saw. It remains in this state of constant transmutation in which the yes and the no appear at one and the same moment - yet we cannot

והלאו ברנע אחד. ואין משיגין
בה אפילו זה – שיהיה ההן
והלאו. אלא אין עומדין בה כלל,
שלפעמים נראה שיש בה ההן,
ומיד נראה שאינו כלל:

א. יש הפרש בין ענין מלא
דבדולחא דמתחזיין כל גוונין
בגוה לענין רדל"א,

עדיין קשה למה נקראת
מסופקת, יהיה כמו מלא
דבדולחא שיש בה כל גוונין,
שכך נאמר בזאת. התשובה
בדלקמן:

ב. כי מלא דבדולחא מראה שיש
בה כל הגוונין ביחד, זה פשוט
כמו שמפורש בזהר, שיש בה
החסד והדין. וכן רואים בבדולח
כל הגוונין, שאין אחד מכחיש
חבירו. אך בכאן נראים הדברים
מכחישים זה את זה:

ג. אך זאת מראה שהוא דבר
אחד, ומיד נראה שאינו דבר זה,
אלא היפך ממה שראינו, שנראה
כאילו טעינו במראה הראשון,
שאינו כך כמו שראינוהו, אלא
בדרך אחר:

ד. והיא עומדת תמיד

even grasp how the yes and the
no could both apply. It is simply
impossible to attain any certainty
at all about it, because sometimes
it appears as if it contains the yes
and then immediately it looks as if
that is not the case at all.

Note: The *bedolach* stone - a gleaming
crystal - is mentioned in Genesis 2:12, while
in Numbers 11:7 the color of the manna is
compared to that of the *bedolach*. The *Idra
Rabba* (128b) describes the appearance of
the dew descending from the Head of Arich
Anpin as being "white like the color of the
bedolach stone, in which all colors are seen".

**There is a difference between the
nature of the Dew of Bedolach "in
which all colors are seen" and the
Head that is Unknown.**

It may still seem problematic why this
Head is said to be a matter of doubt
and uncertainty. Why is it not like the
Dew of Bedolach, which contains all
the colors - for the same is said about
this Head. The answer is as follows.

**For the Dew of Bedolach is seen to
contain all the colors together.** As
explained in the *Zohar*, it clearly
contains both Kindness and
Judgment: "It is white, but a red color
is visible in the white..." (*Idra Rabba*
128b and see 132b). Thus all the colors
are visible in the bedolach stone: no
one color rules out another. However
here in the Head that is Unknown, one
thing rules out another.

**However this Head appears to be
one thing and then it immediately
seems to be not this but the very
opposite of what we saw.** It seems
as if we were mistaken in how we saw
at first, and that it is not the way we
saw it but different.

It remains in this state of

בהתחלפות זה, זה פשוט לפי
ענין ההנהגה שזכרנו למעלה:

ה. ויראה ההן והלאו ברגע אחד,
דהיינו ההפכים, שאחד מכחיש
את הבירו:

ו. ואין משיגים בה אפילו זה –
שיהיה ההן והלאו, לא שנשיג
שיש בה שני דברים אלה,
שעדיין לא היה כאן ספק. אלא
שבתחלה רואים, ואחר כך נראה
שאותו הענין עצמו אינו כך כלל,
שלא היה כך. וזהו:

ז. אלא אין עומדין בה כלל,
שלפעמים נראה שיש בה ההן,
ומיד נראה שאינו כלל,

ועיקר הענין, שכל החיבורים
עומדים בפנימיותה בהעלם. אך
היא מזדהרת בסוד שליטתה,
וזהו העיקר, כי שליטתה תלוי
בהזדהרה. והזוהר הזה – מה
שאין אנו מבינים מהיכן הוא
יוצא, שנראה כך ונראה כך, ואין
מבינים אותו. והנה תמצא שמה
שבפנים – אינו אפילו נראה,
ומה שאפשר להשיג – הוא
הזוהר, וגם זה הוא מסופק ואינו
נודע. לפיכך נקראת רדל"א:

constant transmutation... This is
clear as discussed in the previous
Opening in connection with the
impossibility of determining the
source of the mode of government.

**...in which the yes and the no
appear at one and the same
moment...** These are the opposites:
the one contradicts the other.

**...yet we cannot even grasp how
the yes and the no could both
apply.** It is not that we are able to
understand that both of these two
opposites are contained in it, for that
could not yet be considered an
uncertainty. Rather, the uncertainty
lies in the fact that first we see it in
one way but then afterwards it seems
as if it was not that way at all.
Accordingly:

**It is simply impossible to attain
any certainty at all about it,
because sometimes it appears as
if it contains the yes and then
immediately it looks as if that is
not the case at all.**

The essence of the matter is that all
the interconnections stand within the
interior of this Head in a concealed
manner. However the Head radiates
through the mystery of its rulership,
and this is essentially what
determines the direction of the
governmental order. For the power
which the Head exercises depends on
way it shines. The radiant splendor
(*zohar*, זוהר) which shines forth from
the light contained within the interior
of the Head that is not Known is what
rules at any given time. However, we
are unable to grasp the nature of this
radiant splendor, let alone the interior
light itself. The reason why we cannot
understand the nature of this radiant
splendor and from where it derives is
because one moment it seems one
way and then it seems different and it

is therefore impossible to understand. We thus conclude that what is within is not even seen, while even that which can be perceived - i.e. the radiant splendor - is also a matter of uncertainty and is not known. This is why it is called the Head that is Unknown.

פתח צ Opening 90

פרצוף א"א [צ - צה]:

Arich Anpin is the root; the other Partzufim are branches.

א"א שורש כל הפרצופים:

אריך אנפין הוא הפרצוף הראשון שבאצילות, בנוי ממ"ה וב"ן. והוא שורש לכל שאר האציות, שכולם ענפים ממנו ממש, והוא פועל פעולותיו על ידיהם:

Arich Anpin is the first Partzuf in Atzilut and is built of MaH and BaN. Arich Anpin is the root of all the rest of Atzilut, for all the other Partzufim are literally branches of Arich Anpin, which executes its functions through them.

אחר שנתבאר ענין עתיק, צריך לבאר הפרצוף הבא אחריו, והוא א"א:

Having discussed Atik, we must now discuss the Parzuf that comes after it - Arich Anpin.

א. אריך אנפין הוא הפרצוף הראשון שבאצילות, והיינו כי מקום שמתחילים העשר ספירות של עולם - שם נקרא ראשית העולם ההוא ממש. וזהו אינו אלא א"א, שהוא כתר שבאצילות. אבל עתיק אינו מן האצילות עצמו, אלא נחשב לאצילות יען לצרכו הוא, ומתלבש בו ומנהיג אותו:

Arich Anpin is the first Partzuf in Atzilut... For the place where the ten Sefirot of any given world start is called the beginning (ראשית, *reishit*) of that world. In the case of Atzilut this is none other than Arich Anpin, which is Keter of Atzilut. Atik, on the other hand, is not actually a part of Atzilut itself but is considered related to Atzilut inasmuch as Atik exists for the sake of Atzilut and is clothed in and directs it.

ב. בנוי ממ"ה וב"ן, הרי כל האצילות בנויים כך ממ"ה וב"ן. והנה אלה מ"ה וב"ן דא"א הם הדכורא ונוקבא שלו:

...and is built of MaH and BaN. For all of Atzilut is built of MaH and BaN. In the case of Arich Anpin, this MaH and BaN are its male and female aspects.

ג. והוא שורש לכל שאר האצילות, זהו ההפרש שבינו לשאר הפרצופים, שאר הפרצופים – כל אחד ענף בפני עצמו, אף על פי שיוצאים בהשתלשלות זה מזה, אינם ענפים באמת זה מזה. אלא כולם ענפים של א"א. ועל כן אינו נחשב כל כך עמהם, כי אינו בסוג אחד עמהם, אלא הוא השורש, והם ענפיו. אך כשנדבר מכל האצילות, שורש וענפים, אז נזכיר גם א"א, וזהו הסוד מה שפירש רשב"י זללה"ה באידרא זוטא – לא תשכה בר בוצינא בלחודוי:

ד. שכולם ענפים ממנו ממש, ולא בדרך ההשתלשלות לבד, כמו שאר ענפים זה לגבי זה, אלא ענפים ממש:

ה. והוא פועל פעולותיו על ידיהם, כי ההנהגה כולה נשרשת בו, אלא שלהתגלות מתחלק בד' פרצופים המלבישים אותו, שנקראים שמו של עתיק. ותראה שעל כן א"א ארכו בכל העולם, וד' הפרצופים כולם מלבישים אותו. פירוש – או"א עד הטבור, זו"ן מן הטבור ולמטה. הרי

Arich Anpin is the root of all the rest of Atzilut... The difference between Arich Anpin and the other Partzufim is that each of the other Partzufim is a separate branch. Even though in terms of the way they develop they emerge from one another, the truth is that they are not branches of one another. Rather, they are all branches of Arich Anpin. Accordingly, Arich Anpin cannot be considered in the same category as the other Partzufim of Atzilut since Arich Anpin is the root while the others are branches of Arich. However, when speaking of Atzilut as a whole with its root and branches, we also include Arich Anpin. Rabbi Shimon bar Yochai alludes to this mystery in his words in the *Idra Zuta* (288a): "Only the Lamp exists".

...for all the other Partzufim are literally branches of Arich Anpin... They are not branches of Arich Anpin merely in the way in which they seem to be branches of one another inasmuch as they emerge from one another in the developmental chain. In relation to Arich Anpin, the other Partzufim are actual branches.

...which executes its functions through them. For the entire governmental order is rooted in Arich Anpin, except that in order for it to be revealed, it divides into the four Partzufim that clothe Arich. These are called "the Name of Atik" (*Idra Zuta, ibid.*). For this reason Arich Anpin extends the length of the entire world, while all the other four Partzufim clothe Arich - Abba and Imma to the navel, Zeir Anpin and the Nukva from the navel and below. Accordingly, all of them are only garments on Arich

שכולם אינם אלא לבושים אליו,
שכל לבוש מלביש איזה חלק
ממנו לבד, עד שבין כולם
מלבישים אותו:

פתח צא

ב' בחינות בפעולת א"א:

שתי בחינות יש בא"א, אחת –
הנהגתו בחסד לגמרי מעצמו,
ואחת – הנהגתו על ידי ענפיו
בדרך משפט, עד שיחזור הכל
לענינו ממש בסוף הכל:

אחר שזכרנו א"א, נתחיל לבאר
פרטיו:

א. שתי בחינות יש בא"א, לפי
מה שאמרנו שיש לו ענפים
שהוא פועל בהם, נמצאו עתה
שתי בחינות לא"א עצמו, כי גם
פעולת הענפים הרי מתיחסת לו.
נמצא שיש לו פעולתו מעצמו,
בלא שיצטרך לענפיו בזה, וזה
פשוט, כי גם מא"א לבדו באה
ההשפעה, ובאים תיקונים הרבה.
ועוד יש לו מה שהוא פועל על
ידי ענפיו, והיינו הפעולות שאנו
רואים שהם נעשים, שהם כולם
פעולות שלו. אמנם לכל דבר יש
שורש, וגם ליחס הזה של פעולת
הענפים שמשתרשים אליו, צריך
שיהיה שורש פרטי בא"א עצמו,
ובדלקמן:

Anpin. Each garment clothes only one part, but together all of them clothe Arich Anpin completely.

Opening 91

Arich Anpin in itself functions with complete Kindness, its branches with Justice.

There are two aspects to Arich Anpin. One is the way it governs with complete Kindness through its own intrinsic essence. The other is the way it governs through its branches in the mode of Judgment, until everything will return to the essential nature of Arich Anpin in the very end.

Having introduced the subject of Arich Anpin, let us now enter into the details.

There are two aspects to Arich Anpin. Having said that Arich Anpin has branches through which it functions, we must infer that Arich has two aspects, because the functioning of the branches is also bound up with Arich itself. Arich thus has its own independent function without having need of its branches for this (as in the exercise of the Attributes of the Beard, תיקוני דיקנא, *tikuney dikna*, lit. repairs or adornments of the beard). For Arich Anpin in itself is the source of influence and many repairs (which derive from the concealed governmental order of unity). In addition Arich Anpin also functions through its branches, for the functions that we see being carried out are all functions of Arich Anpin. Since everything has a root, the functioning of the branches rooted in Arich must have a specific individual root in Arich Anpin itself, as will be discussed below (Opening 95).

ב. אחת – הנהגתו בחדר לגמרי, כי גם בז"א יש חסד, אבל יש גם כן דין. אבל בא"א – ההנהגה הכל בחדר לגמרי, בלא דין כלל:

ג. מעצמו, זהו מ"ש, שזה בא מעצמו לבד, בלא שיפעל על ידי ענפיו:

ד. ואחת הנהגתו על ידי ענפיו – מה שפועלים הם כנ"ל: ה. בדרך משפט, זהו כל ההפרש – שהנהגתו על פי עצמו הוא חסד לגמרי, ואך של הענפים – יש שם חסד ודין, הכל לפי רוב המעשה למטה:

ו. עד שיחזור הכל לענינו ממש בסוף הכל, כיון שהוא חסד לגמרי, למה יפעול משפט? אך הכוונה היא – לפי שהוא חסד גמור לא יפעול משפט, אבל ענפיו יוכלו לפעול. ועל כן הוא משתמש מאמצעי זה, כדי שיהיה מציאות שיוכל לעשות משפט, שאינה מדה שלו. אבל לא לישאר כך, אלא אדרבא, כיון שהוא הפועל, הגם שבתחלה יראה שמתרצה במשפט, אך הכוונה היא שסוף סוף ישלום הוא לבדו, וינהיג הכל בחדר:

פתח צב

One is the way it governs with complete Kindness. For Zeir Anpin also contains Kindness, but includes Judgment as well. However, Arich Anpin's intrinsic mode of government is all complete Kindness with no Judgment at all. ("This Eye is entirely right and contains no left" - *Idra Zuta* 289a).

.through its own intrinsic essence. As stated above, this mode of government derives from Arich Anpin in itself not acting through its branches.

The other is the way it governs through its branches. i.e. through their functioning.

in the mode of Judgment. This is the whole difference: when Arich Anpin acts by itself, it is with complete kindness. However, when it acts through its branches, Kindness is mixed with Judgment depending on man's behavior in the lower world.

.until everything will return to the essential nature of Arich Anpin in the very end. Since Arich Anpin is complete Kindness, why should it execute Justice? The intention is that since Arich Anpin is complete Kindness, it will not execute Justice, but its branches have the power to do so. Arich Anpin therefore uses this intermediary in order that something will exist that can execute justice, since this is not Arich's own intrinsic attribute. However the intention is not that things should stay this way. On the contrary, since it is really Arich Anpin acting, even though at first it may appear that Arich is willing for Justice to be done, the intention is that in the very end Arich Anpin alone will rule and govern everything with Kindness.

Opening 92

יציאת ז"א מא"א:

הכוונה התכליתית בכל ענין הספירות והנהגותיהם הוא להיטיב בסוף הכל הטבה גמורה ושלמה. רק שכדי לבוא אל התכלית הזו, צריך להתגלגל עד שנגיע אל הסוף, שיהיה העולם מתנהג במשפט, ולהעניש החייבים, עד שעל ידי זה תהיה אחר כך ההטבה שלמה. הרי שמן הכוונה התכליתית עצמה יוצא המשפט הצריך, קודם שמגיעים אל הסוף. ואף על פי שנראה שהם דברים הפכיים. וזהו ענין א"א וז"א – שהא"א בסוד ההטבה הגמורה, שאינו כי אם מיטיב. ואף על פי כן ממנו יוצא ז"א, שהוא בסוד המשפט, כי הוא נולד מענינו ממש:

אחר שביארנו ענין א"א מצד עצמו, נבאר ענין איך ז"א יוצא ממנו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, הכוונה התכליתית, שהוא ענין איך מן ההטבה יוצא המשפט. ח"ב, וזהו ענין א"א, והוא פירוש עניני א"א וז"א לפי זה:

חלק א:

א. הכוונה התכליתית בכל ענין הספירות והנהגותיהם, ענין זה פשוט, ככל מה שאמרנו למעלה,

Zeir Anpin - Justice - comes from Arich Anpin - beneficence - and is therefore entirely for good.

The ultimate intention behind the entire order of the Sefirot and the way they govern is to bestow complete and perfect good in the very end. It is just that in order to reach this ultimate goal it is necessary to go through the cycle until we reach the end. The world must be governed with justice and the sinners punished in order that afterwards the goodness bestowed will be complete. It is thus from the ultimate purpose itself that the justice which is required prior to the end derives - even though they seem opposite to one another. Thus the nature of Arich and Zeir Anpin is that Arich Anpin is rooted in the mystery of complete beneficence, for Arich Anpin only bestows good. Yet even so, out of Arich emerges Zeir Anpin, which is rooted in the mystery of Justice, for Zeir Anpin is born out of the intrinsic purpose of Arich Anpin itself.

Having explained the intrinsic nature of Arich Anpin, we will now discuss the reason for the emergence of Zeir Anpin out of Arich Anpin.

This proposition consists of two parts. **Part 1: The ultimate intention.** This explains how Justice itself derives from the intention to bestow good. **Part 2: Thus the nature.** This explains the purpose of Arich and Zeir Anpin accordingly.

Part 1:

The ultimate intention behind the entire order of the Sefirot and the way they govern. In the light of all we have discussed above it is clear

שהכוונה התכליתית אפילו בספירות עצמם היא הטובה. פירוש – אפילו ברשימו, שנותן טוב ורע, אפילו בו התכלית הוא להיטיב בסוף כנ"ל:

ב. הוא להיטיב הטבה גמורה ושלמה, שאף על פי שאנו רואים דברים קשים הרבה בהנהגת העולם עתה, התכלית הוא – לא די להיטיב, אלא להיטיב הטבה שלמה, שהוא ההיפך ממש מן הדין הקשה. הנמצא עתה:

ג. רק שכדי לבוא אל התכלית הזו, צריך להתגלגל עד שנגיע אל הסוף – גלגול הדברים עד שינוחו מגלגולם, כי לא באים אל המנוחה ברגע אחד, אלא בסיבובים אלה:

ד. שיהיה העולם מתנהג במשפט להעניש החייבים, דהיינו שכשקיבלו החוטאים עונש, הרי הוסר הרע מן העולם:

ה. עד שעל ידי זה תהיה אחר כך הטבה שלמה, שאחר כך תהיה הטבה שלמה לכל הברואים, בלי שום בוש, וכמ"ש:

ו. הרי שמן הכוונה התכליתית עצמה יוצא המשפט הצריך, קודם שמגיעים אל הסוף. ואף על פי שנראה שהם דברים הפכיים, זהו מה שצריך להתבונן כדי

that the ultimate intention even in the Sefirot themselves is to bestow good. This means that even in the Residue, which provides the possibility of good and evil, the ultimate goal is to bestow good in the end.

.is to bestow complete and perfect good in the very end. Even though we see many harsh things in the present government of the world, the purpose is not only to bestow goodness but to bestow *complete* goodness - the very opposite of the harsh Judgment found now.

It is just that in order to reach this ultimate goal it is necessary to go through the cycle until we reach the end. The cycle (גלגול, *gilgul*) of things will continue until they eventually come to rest from their cycles. For they cannot reach the state of rest in a single moment but only through these cycles.

The world must be governed with justice and the sinners punished. It is through the punishment of the sinners that evil is removed from the world.

.in order that afterwards the bestowal of benefit will be complete. For afterwards all the creations will enjoy complete goodness without any shame, as discussed earlier (Opening 4).

It is thus from the ultimate purpose itself that the justice which is required prior to the end derives - even though they seem opposite to one another. This is what must be considered carefully in order to understand afterwards the various different levels and aspects of

להבין אחר כך עניני האצילות
במדרגותיהם, שאינם אלא
השיעורים [ל]צורך כל ההנהגה,
כמ"ש:

חלק ב:

א. וזהו ענין א"א וז"א, והיינו
שעיקר ההנהגה הוא אלה
השנים, כמ"ש לקמן. כי א"א
אינם אלא המשך אחד הנמשך
לפי מה שז"א יוצא ממנו מא"א,
וכדלקמן. אך הנהגת העולמות
באלה השנים היא, או הנהגה
בחסד, שהוא א"א, או הנהגה
במשפט, שאינו מיטיב אלא
לטובים ומעניש לרעים, זהו ז"א:

ב. שהא"א הוא בסוד ההטבה
הגמורה, שאינו כי אם מיטיב,

א"א הוא לפי סוף הענין, שלא
יהיה כי אם טוב, כך א"א כל
ענינו אינו אלא להיטיב, בסוד
היחוד המחזיר כל רע לטוב,
כידוע. שבספירות עצמם יש ענין
זה לצורך קיום העולם, שאם לא
היתה ההנהגה בנויה על זה, והיה
העולם מתנהג תחת הנהגת
המשפט מצד הספירות, לא
היתה תקומה לעולם מפני
הרשעים.

לפיכך הקדימה המחשבה
העליונה, ועשתה בספירות

Atzilut. These are specific attributes
calculated to serve the overall
governmental order, as discussed
earlier.

Part 2:

Thus the nature of Arich and Zeir Anpin. In other words, the governmental order is essentially bound up with these two, as the proposition goes on to explain. For Abba and Imma are merely a continuation through which Zeir Anpin emerges out of Arich Anpin, as will be discussed below (Opening 111). However, the government of the worlds runs through these two, whether in the governmental mode of Kindness - Arich Anpin - or in that of Justice, which bestows good only on those who are good while punishing the wicked - Zeir Anpin.

.is that Arich Anpin is rooted in the mystery of complete beneficence, for Arich Anpin only bestows good.

Arich Anpin is as it will be in the end, when there will be only good. Thus Arich Anpin's only purpose in all aspects is to bestow good through the mystery of the unity that brings all evil back to good. The Sefirot themselves contain this aspect (of Arich Anpin clothed within Zeir Anpin) in order for the world to survive. For if the governmental order had not been built on this but instead the world had been governed only in the mode of Justice through the Sefirot, it would not have been able to endure because of the wicked.

Accordingly the Supreme Thought prepared in advance in the Sefirot themselves not only the aspect of the

עצמם, מלבד ענין הקו הנמצא בכל מקום, עשתה א"א, שהוא סוד מה שיהיה בסוף הכל, שהספירות עצמם יהיו מתוקנות בדרך היחוד בהטבה גמורה, שהוא סוד הקו המזכך את הרשימו. והנה זה סוף המעשה שהוא תחלת המחשבה:

ג. ואף על פי כן ממנו יוצא ז"א, שהוא בסוד המשפט, זה פשוט, שכך הוא בהשתלשלות, כמבואר באדרא זוטא:

ד. ז"א, שהוא בסוד המשפט, שהוא בסוד הרשימו, שלא נודרך עדיין, ופועל ושולט בדרך משפט, עד שיגבר עליו הקו, וישוב גם הוא רק להיטיב, כמו א"א, דהיינו מדה"ד שחוזה למדה"ר:

ה. כי הוא נולד מענינו ממש, דהיינו שכך צריך כדי לבוא באמת אל הטבה שלמה, שפועל הרשימו את שלו, ושסוף סוף יהיה נמתק. ואז יהיה מה שכבר הוכן בדרך צפיה בא"א, שצפה העתיד, ועשאו על שם העתיד מתוקן כבר כנ"ל:

פתח צג

מיתוק דיני ז"א ע"י א"א:

Line that exists everywhere but also Arich Anpin, which is the mystery of what will be at the very end. For then the Sefirot themselves will be repaired through the path of unity, which brings complete beneficence. This is the mystery of how the Line purifies the Residue. (The Line is present in each Sefirah in order to repair it in the end. In addition, there is one particular Partzuf, Arich Anpin, that functions to bring the governmental order - made up of the Sefirot - to a state of repair.) This is the "last in deed, first in thought".

Yet even so, out of Arich emerges Zeir Anpin. This is clearly how it is in the chain of development, as explained in the *Idra Zuta* (292a): "Zeir Anpin depends on and is unified with Atika Kadisha (=Arich)".

.Zeir Anpin, which is rooted in the mystery of Justice. Justice is the mystery of the as yet unpurified Residue, which functions and rules in the mode of Justice until the Line gains sway over it, after which Zeir Anpin will turn back and bestow only good, like Arich Anpin. Thus the Attribute of Judgment turns back into the Attribute of Mercy.

.for Zeir Anpin is born out of the intrinsic purpose of Arich Anpin itself. In other words, this is the way it has to be in order to attain true and complete beneficence. The Residue must fulfill its function - and in the very end it will be sweetened. There will then exist what is already prepared by way of foresight in Arich Anpin, for He foresaw the future and made Arich in the name of the future - already repaired, as discussed above.

Opening 93

Zeir Anpin derives from Arich Anpin

היות המשפט עצמו יוצא רק מענין ההטבה הגמורה, הוא גורם מיתוק למשפט עצמו. כי סוף סוף כוונת המלך הוא רק להיטיב, אלא שצריך המשפט כדי לבוא אל ההטבה השלמה. מה שאינו כן אם לא היה המשפט רק לנקום מן החוטאים. וזה ענין שא"א ממתק דיני הז"א רק בכח המצאו לבר, על ידי מה שהוא פועל לפי עצמו, אפילו לא יגביר עליו הארותיו להעביר הדין שלו: אחר שביארנו ענין איך ז"א יוצא מא"א, עתה נבאר מה תועלת יש בזה, והמיתוק שמקבל ממנו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, היות המשפט וכו', והוא איך הוא מיתוק למשפט היותו יוצא מן הכוונה התכליתית של ההטבה. ח"ב, וזהו ענין וכו', והוא התמתק ז"א מא"א על פי זה:

חלק א:

א. היות המשפט עצמו יוצא רק מענין ההטבה הגמורה:
ב. הוא גורם מיתוק למשפט עצמו:

ג. כי סוף סוף כוונת המלך הוא רק להיטיב,

פירוש – היה יכול להיות שהרצון העליון היה רוצה דוקא לנהוג משפט ולא עוד, אז היה

The fact that Justice emerges only for the sake of the bestowal of complete good mitigates that very Justice itself. For after all, the purpose of the King is only to bestow good - except that Justice is necessary in order attain the bestowal of good to perfection. This would not be so if the only purpose of Justice were to take vengeance upon the sinners. Thus Arich Anpin's intrinsic existence in itself mitigates the stern judgments of Zeir Anpin through Arich's own functioning even without intensifying its radiations over Zeir Anpin so as to remove the latter's stern Judgment.

Having discussed the emergence of Zeir Anpin from Arich Anpin, we will now explain what is thereby gained and how Arich Anpin mitigates the severity of Zeir Anpin.

This proposition has two parts. **Part 1: The fact that...** This explains how Justice is mitigated because it stems from the ultimate purpose - the bestowal of good. **Part 2: Thus the mere existence...** This explains how the severity of Zeir Anpin is accordingly mitigated through Arich Anpin.

Part 1:

The fact that Justice emerges only for the sake of the bestowal of complete good mitigates that very Justice itself.

For after all, the purpose of the King is only to bestow good.

The Supreme Will could have chosen to govern with Justice alone and nothing more. In that case He would have had to give full power to Justice on all sides - in bestowing good (upon

צריך לחזק אותו בכל צד, בין בצד ההטבה, בין בצד העונש. אבל כיון שהכוונה אינה אלא להביא ההטבה השלמה, ואדרבא, המשפט הוא עושה אותו רק לפי שהוא צריך לעשותו, ואם היה יכול לעשות בלאו הכי – היה עושה. הנה ודאי יכוון וישתדל להמתיק המשפט כל מה שאפשר. וזהו:

ד. אלא שצריך המשפט כדי לבוא אל ההטבה השלמה:

ה. מה שאינו כן אם לא היה המשפט רק לנקום מן החוטאים, שאז היתה הכוונה להחזיק המשפט. וזה מטבע הס"א, שכיון שאינה רוצה אלא להרע – מחזקת הרע בכל כח. אבל הרצון העליון, שכוונתו להיטיב, המשפט שהוא עושה אותו – כיון שצריך, אך הכוונה למתקן כנ"ל: חלק ב:

א. וזה ענין שא"א ממתק דיני הז"א רק ככה המצאו לבר, על ידי מה שהוא פועל לפי עצמו, כל התיקונים הנמצאים בא"א, הנזכרים (באדרא זוטא) [באדרא רבא], הם רק שליטות והנהגות שלו, שרק בהמצאו גורם מיתוק

only those who justly deserve it) and in inflicting punishment. However, since the goal is only to attain the bestowal of complete good and He carries out Justice only because this is necessary to bestow complete good - for if He could have done it without this He would have done so - His intention is certainly to mitigate strict Justice to the full extent possible.

- except that Justice is necessary in order attain the bestowal of good to perfection. This would not be so if the only purpose of Justice were to take vengeance upon the sinners.

For in that case the intention would have been to give full strength to Justice. That is the mark of the Other Side: since it only wants to harm, it gives full power to evil. ("The rebellion of the Other Side - though it has no power against God - lies in thinking that it has" - *Ginzey Ramchal* p. 41.). But the Supreme Will - whose intention is to bestow good - carries out Justice only because this is necessary, but the intention is to sweeten it, as stated above.

Part 2:

Thus Arich Anpin's intrinsic existence in itself mitigates the stern judgments of Zeir Anpin through Arich's own functioning. All the repairs (תיקונים, *tikunim*) found in Arich Anpin as enumerated in the *Idra Raba* are nothing but powers and modes of government specific to Arich Anpin in the sense that Arich's mere existence and the fact that it has these repairs intrinsically brings about

לז"א. כיון שאותם הדברים עצמם שלמטה בז"א הם דין, הרי כבר הכוונה בהם הוא רק לחסד – להיטיב באחרונה, וזהו המתגלה בא"א:

ב. אפילו שלא יגביר עליו הארותיו להעביר הדין שלו, שזהו תיקון אחר שנמצא לפעמים, שמעביר הדין שלא ישלוט כלל, כמפורש בסוד כוונת ויעבור. אך אין זה כוונת ההנהגה, כי צריך שהדין יהיה, אך שלא יתגבר הרבה. וזה נעשה כשכבר יש א"א, שהוא אותם הדברים עצמם של ז"א, אך לפי הכוונה התכליתית, לא לפי האמצע שקודם התכלית הזה:

פתח צד

העברת דיני ז"א ע"י א"א:

כדי שיתקיים העולם – הוצרך שלפעמים תגבר ההטבה על המשפט, ויעשה חסד, אף על פי

a mitigation in Zeir Anpin. (Even without prevailing over Zeir Anpin but merely as its root, Arich Anpin directs all aspects of Zeir Anpin towards repair even though this is not yet visible from the side of Zeir Anpin itself, which shows "manifest reproof arising out of hidden love".) The ultimate purpose of the very things that exist below in Zeir Anpin in the category of strict judgment is only kindness - to bestow good in the end. And on the level of Arich Anpin, this is revealed. (Thus the forehead of Zeir Anpin contains twenty-four Courts of Judgment whereas the forehead of Arich Anpin is all Kindness - *Idra Rabba* 136b).

- even without intensifying its radiations over Zeir Anpin so as to remove the latter's stern Judgment. This refers to a different repair (תיקון, *tikun*) found at times, when Arich Anpin removes stern Judgment so that it has no power at all, as explained in connection with the mystical intentions of "and [the Lord] passed by" (Exodus 34:6; see *Idra Rabba* 131b and *Shaar Hakavanot*, *Drushey Vayaavor*). However this is not the main purpose of the governmental order, which requires Judgment but that it should not become too powerful. This is achieved through the existence of Arich Anpin, which consists of the very same aspects as Zeir Anpin except as they are in accordance with the ultimate intention, not in accordance with the means that precedes the final goal.

Opening 94

At times Arich Anpin removes Zeir Anpin's stern judgments entirely.

In order for the world to survive, it is sometimes necessary for beneficence to prevail over Justice and execute Kindness

שאינן הדין נותן כך. וזהו מה שמתגבר הארת א"א על ז"א, ומעביר דיניו לגמרי.

מתחלה אמרנו ענין המיתוק שעשה א"א לז"א ממילא, עכשיו נבאר מה שמתגבר ומעביר דינו לגמרי:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כדי שיתקיים וכו', והוא שצריך לפעמים להעביר שליטת הדין. ח"ב, וזהו מה שמתגבר, והוא ענין ההנהגה בין א"א לז"א לפי ענין זה:
חלק א':

א. כדי שיתקיים העולם – הוצרך שלפעמים תגבר ההטבה על המשפט,

שאף על פי שרצה הרצון העליון שתהיה הנהגת העולם במשפט, אך צפה מתחלה שלא (ש)יכלו הבריות לעמוד בו, ושם ענין זה בהנהגה – שלפעמים יתגבר החסד לגמרי, ויעביר הנהגת הדין לגמרי. אך לא בכל ענין, אלא לזמן מיוחד ודברים מיוחדים. וגם זה אף על פי כן הולך לפי המשפט,

והיינו שהמצוות חילקם לשני סוגים, יש מהם שענינם הוא לתקן תיקונים פרטים מדה כנגד מדה, וגורמים תיקון מעשים

even though Judgment does not warrant this. This is when the radiation of Arich Anpin prevails over Zeir Anpin and removes its strict judgments completely.

Following our discussion of how Arich Anpin intrinsically mitigates the severity of Zeir Anpin, we will now explain how Arich Anpin may prevail over Zeir Anpin and remove its stern judgments entirely.

This proposition consists of two parts. **Part 1: In order for.** This explains that at times it is necessary to suspend the rule of Judgment. **Part 2: This is when.** This explains the consequent governmental relationship between Arich and Zeir Anpin.

Part 1:

In order for the world to survive, it is sometimes necessary for beneficence to prevail over Justice.

Even though the Supreme Will wanted the world to be governed with Justice, He saw from the beginning that the creations would be unable to endure such Justice. Accordingly, He instituted as part of the governmental order that at times Kindness should prevail completely and altogether suspend the rule of Justice. However this does not apply at all times but only at certain specific times and junctures, and moreover, even this still follows the principle of Justice.

For the commandments are divided into two kinds. There are some commandments whose purpose is to bring about specific repairs in direct proportion to the deed, and they bring about a specific practical repair in a

בפרט מה שגורמים, ויש סוג
אחר שגורמים ענין זה של
העברת הדין, דהיינו שישלום
א"א ויעביר הנהגת הדין. ואז
הכל בחסד, שאין הולכים אחר
מעשה המצוה להביא דבר כנגדו
בפרט. אלא כל הדברים מזומנים
לינתן לו, כי הרחמים בכלל
מתעוררים, ונתקן הכל. וזהו:

ב. ויעשה חסד, אף על פי שאין
הדין נותן כך, שאין הולכים
בדקדוק של מדה כנגד מדה,
אלא השכר הוא – שיתעורר
החסד, ויפעול בדרך חסד
לעשות טוב לכל:

חלק ב:

א. וזהו מה שמתגבר הארת א"א
על ז"א, פירוש – כנ"ל, א"א
מאיר תמיד בז"א, אבל כשהארה
זאת מתגברת הרבה – אז שולט
בכל חסד:

ב. ובמעביר דיניו לגמרי, שאין
שולטים כלל, והיינו לא שיהיה
הוא דין, ושא"א יפעול החסד
בעולם, אלא בז"א עצמו אין
הדינים נמצאים ושולטים כלל.
וזה מצח הרצון שמזכך כל
הדינים בשבת, או בכל שעה
שמתעורר:

פתח צה

given area. On the other hand there is
another kind that cause this
suspension of Judgment in which
Arich Anpin prevails and suspends the
operation of Judgment. (An example
of the latter is the commandment to
blow the shofar.) Kindness then rules
over everything, for the effect of
fulfilling such a commandment is not
to bring about a specific
corresponding result. Rather,
everything is arranged in such a way
as to be subject to this act, for a
general compassion is aroused
causing everything to be repaired.

**.and execute Kindness even
though Judgment does not
warrant this.** Instead of going in
strict in accordance with the principle
that the punishment must match the
deed, the reward is that Kindness is
aroused and operates in the way of
Kindness - doing good to all.

Part 2:

**This is when the radiation of Arich
Anpin prevails over Zeir Anpin.**
Arich Anpin radiates in Zeir Anpin at
all times. However, when this
radiation becomes extremely
powerful, Kindness then rules over
everything.

**.and removes its strict judgments
completely.** The strict judgments of
Zeir Anpin then have no influence
whatever - not in the sense that Zeir
Anpin remains in the category of strict
Judgment while Arich Anpin acts
kindly in the world. Rather, the strict
judgments are not found in Zeir Anpin
itself and have no power at all. This is
the "forehead of favor" which purifies
all the stern judgments on Shabbat or
at every other time when it is
awakened.

Opening 95

ב' סדרים ברישא דא"א:

כיון שז"א יוצא מא"א, על כן
נבין בא"א שני דברים, אחד –
עניני הנהגתו לפי ענינו, פירוש,
לפי מה שהוא מנהיג לפי עצמו –
הנהגת החסד שלו, ואחד – מה
שהוא שורש מוציא הז"א. בסוד
הנהגתו אין אנו חושבים אלא
גולגלתא ומוחא, עם שאר
תיקונייהם לפי פעולותיהם, בסוד
הגברת החסד. ובסוד הוצאת
הז"א חושבים תלת רישין, והם
כתרא, אורא, ומוחא, וכל שאר
התיקונים, מה שהם מוציאים
תיקונים בז"א:

אחר שביארנו שז"א יוצא
ומתנהג מא"א, עכשיו צריך
לבאר שורש להנהגה זאת בא"א
עצמו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כיון
שז"א וכו', והיא הקדמה שצריך
להבחין בא"א – ענין הנהגה זאת
שהוא מנהיג את ו"א, שהוא דבר
חוץ מהנהגתו לפי עצמו. ח"ב,
בסדר הנהגתו וכו', לבאר שורש
זה, מהו בו:

חלק א:

א. כיון שז"א יוצא מא"א, על כן

Arich Anpin's intrinsic government mode - the Skull and Brain (discussed in Idra Rabba); in generating Zeir Anpin - the Three Heads (discussed in Idra Zuta)

Since Zeir Anpin emerges from Arich Anpin, we must therefore understand two things about Arich Anpin. The first is those aspects of Arich's government that are bound up with its own intrinsic nature: how Arich governs according to what it is in itself in its own governmental mode of Kindness. The second is Arich Anpin as the root that generates Zeir Anpin. In connection with Arich's own intrinsic mode of government we reckon only the Skull and the Brain together with the other repairs relating to their functions in increasing the strength of Kindness. But in connection with the generation of Zeir Anpin we reckon Three Heads, these being the Crown, the Cavity and the Brain and all the other repairs that generate repairs in Zeir Anpin.

Having explained how Zeir Anpin emerges from and is governed by Arich Anpin, we must now discuss where the root of this government lies in Arich Anpin itself.

The proposition has two parts: **Part 1: Since Zeir Anpin.** This introductory premise states that we must understand the governmental mode with which Arich Anpin governs Zeir Anpin as something separate from Arich Anpin's own intrinsic mode of government. **Part 2: In connection with Arich's.** This explains where this root lies in Arich Anpin.

Part 1:

Since Zeir Anpin emerges from

נבין בא"א שני דברים,

כי כל מעשה הנמצא במציאות, צריך שיהיה נרשם באור אחד, אם מעשה כללי – באור בפני עצמו, ואם תנאי מעשה – בחלקי האור הכללי. אם כן כיון שמלבד מה שמנהיג (ב)א"א מצד עצמו, נוסף בו דבר אחר – שגם הוא מוציא הז"א. על כן צריך שתמצא בו בחינה אחת שיהיה שורש לזה בפרט:

ב. אחד – עניני הנהגתו לפי ענינו, פירוש, לפי מה שהוא מנהיג לפי עצמו – הנהגת החסד שלו, מה שהוא מטיב לכל, מה שאינו רוצה שום רע. ועל פי הדבר הזה יהיו בו ודאי סדרים ותיקונים, כמו שצריך להיות לכל אור לפי המחוקק בו. כי כפי חק האורות נמצאים להם סדרים הרבה, ותיקונים, להספיק להוציא פעולותיהם לאורה, (בכל) [לכל] מי שצריך לקבלה:

ג. ואחד – מה שהוא שורש מוציא הז"א, גם לזה יהיו סדרים ותיקונים לפי חק זה:
חלק ב:

א. בסוד הנהגתו, כבר שמעת

Arich Anpin, we must therefore understand two things about Arich Anpin.

Every function in existence must be traced to a particular light. If it is a general function - a unique governmental mode that does not depend on some other mode - then it must be traced to a light of its own. However, if it is a governmental mode that depends on some other mode, then it must be rooted in one of the parts of the general light from which it stems. Accordingly, since in addition to Arich Anpin's intrinsic mode of government it also generates Zeir Anpin, Arich Anpin must necessarily contain a certain aspect that is the specific root of this.

The first is those aspects of Arich's government that are bound up with its own intrinsic nature: how Arich governs according to what it is in itself in its own governmental mode of Kindness. The intrinsic nature of Arich Anpin is to bestow good on all and to desire no evil whatever. Accordingly Arich Anpin certainly contains corresponding arrangements and repairs, just as is necessarily the case in every light depending on the governmental law instituted in it. For depending on their law of operation, the lights have many different arrangements and repairs in order to be able to execute their functions and radiate their light to all who need to receive it.

The second is Arich Anpin as the root that generates Zeir Anpin. This too requires arrangements and repairs in accordance with this law.

Part 2:

In connection with Arich's own intrinsic mode of government. You

איך האורות מחליפים שמותם ומצביהם לפי פעולותיהם. ומה שנחשב למדרגה בפני עצמה בפעולה אחת, תחשב בכלל מדרגה אחרת בפעולה אחרת. ומה שהיתה בכלל בפעולה אחת, תחשב בפני עצמה בפעולה אחרת. והם ההאורות עצמם, אך כל הבחנותיהם לפי פעולותיהם. ועל כן אורות א"א עצמו לפי ענין אחד יסתדרו בסדר אחד, ולפי ענין אחד בסדר אחר:

ב. אין אנו חושבים אלא גולגלתא ומוחא, שני ענינים אלו מצאנו בשני האדרות – רבא וזוטא. באדרא רבא אינו מזכיר אלא גולגלתא ומוחא שבתוכה, ושם מזכיר בפרט כל התיקונים של שערות, של חוטמא, הכל כמבואר שם, כל תיקון ותיקון בפני עצמו באר היטב. ובאדרא זוטא מזכיר תלת רישין, ואינו מאריך בתיקונים, אלא מקצר, ומזכירם כולם רק להכניסם תחת ההקדמה שמודיע שם. והענין הוא כך, הנהגת א"א

have already heard how the lights change their names and states depending on their functions. What is reckoned as a level on its own in one function may be considered as merely a part of more encompassing level in some other function. On the other hand, what was included as a part of another level in one function may be reckoned as a level by itself in a different function. (Thus in connection with Arich Anpin's own intrinsic functioning we reckon two Heads - the Skull and the Brain - while the Cavity, *avira*, is considered as included in the Brain. However with regard to Arich's function of generating Zeir Anpin, the Cavity is considered as a Head in itself - the middle Head.) They are the same lights: all the distinctions between them relate to their different functions. Thus in one aspect the lights of Arich Anpin are arranged in one order and in a different aspect they are arranged in a different order.

.we reckon only the Skull and the Brain. Both these two aspects are mentioned in both *Idras* - the *Idra Rabba* and *Idra Zuta*. The *Idra Rabba* speaks only of the Skull and the Brain within it (mentioning the Cavity only as the membrane of the concealed brain), while specifying in detail all the repairs instituted in the hairs and nose, explaining each institution individually in full (see *Idra Rabba* p. 128b). On the other hand the *Idra Zuta* mentions Three Heads and does not speak at any length about the repairs, making only brief reference to them all only to bring them under the overall premise discussed there. (*Idra Zuta* p. 288a, and see *Etz Chayim, Shaar Arich Anpin* ch. 3: "the Three Heads include the Cavity".)

The reason for this is as follows: Arich Anpin's intrinsic governmental mode

בסוד החסד כמו שביארנו למעלה - בסוד זה נעשה כל התיקונים שלו, שהם הענינים הפרטים, תיקוני פרצופו, וכמו שכתוב שם באדרא, שהם כולם תיקונים של חסד, שמגבירים החסד וממתקים הריץ. ובדרך זה אין לנו צורך לתלת רישין, אלא אדרבא, סוד דמות אדם הוא כתר בסוד ההשראה, והמות שבתוכו, ואחר כך שאר תשלום דמות אדם בהשתלשלות של הדרגה.

אך בסוד היותו שורש לז"א - הנה הנהגת המשפט תלויה בחד"ר, ולצורך זה הוא צריך לסדר אורותיו גם כן בסוד שלושה אלה, וז"ס התלת רישין. ובכאן הוא סוד השתלשלות או"א, כי הכוונה הוא, זה החד"ר שהוא מושרש כאן - אין כאן מקומו, אלא כאן הוא מושרש. אלא שצריך לרדת ולהשתלשל מדרגה אחר מדרגה, עד שיגיע למקומו ממש, שהוא ז"א, וכמו שנבאר זה הענין לקמן באר היטב בס"ד. וזהו מה שמפורש באדרא זוטא, ואין הכוונה שם לסדר תיקוני הא"א, אלא להראות איך כל התיקונים מסכימים גם כן לזה - להיות

of Kindness as explained above is the foundation for all the repairs instituted in Arich, which are particular aspects of the Partzuf - the repairs (תיקונים, *tikunim*) explained there in the *Idra* - all of which serve to increase the strength of Kindness and sweeten the power of Judgment. In this mode we do not need to speak of Three Heads but only - in terms of the human form - of Keter, the mystery of the indwelling influence of the higher level over the lower (see Opening 101), and the Brain contained within it, while afterwards the rest of the human form corresponds to the unfolding of the developmental sequence stage by stage.

However inasmuch as Arich Anpin is root to Zeir Anpin - the governmental order of Justice, which depends on Kindness, Judgment and Mercy - the lights of Arich must also be arranged according to the mystery of these three. This is the mystery of the Three Heads. This is where the developmental chain of Abba and Imma comes in. (Abba and Imma are mentioned only in the *Idra Zuta*, which explains what relates to the generation of Zeir Anpin - which involves Abba and Imma.) That is to say, while Kindness, Judgment and Mercy are rooted here, this is not their actual place (for the Three Heads in Arich Anpin do not contain Kindness-Judgment-Compassion as such but only their root). From here the developmental chain must descend level by level until it reaches the actual place of Kindness-Judgment-Compassion on the level of Zeir Anpin, as will be fully explained below with the help of Heaven (see Openings 105 & 114). This is what is discussed in the *Idra Zuta*, where the

שורש לו"א, וכמפורש שם
בהדיא:

ג. עם שאר תיקוניהם לפי
פעולותיהם – שאר התיקונים
הנוכרים שם עם הפעולות שלהם,
שהם כולם מיתוקי דינים:

ד. בסוד הגברת החסד, כל אלה
הם לפי הענין הזה של הגברת
החסד, כי אינם אלא מיתוקים:

ה. ובסוד הוצאת הז"א חושבים
תלת רישין, והם כתר, אורא,
ומוחא, וכל שאר התיקונים, מה
שהם מוציאים תיקונים בז"א,
שאינם נחשבים לפי עצמם, אלא
לפי מה שמוציאים תיקונים בז"א:

פתח צו

קשר האצילות בא"ק על ידי
עתיק וא"א [צו – ק]:
התלבשות עתיק בא"א:

התלבשות עתיק יומין בא"א הוא
להחזיק אותו בכל ספירותיו לפי
ענין המתקלא המושרש ברדל"א.

intention is not to set out the repairs of Arich Anpin but only to show that they are also all consistent with Arich Anpin's being the root of Zeir Anpin, as explained there explicitly. (This is why it is only in the *Idra Zuta* that Abba and Imma are mentioned, since their role is to transfer the influence descending from Arich Anpin to Zeir Anpin).

together with the other repairs relating to their functions. The other repairs mentioned there together with their functions are all bound up with the mitigation of stern judgments.

in increasing the strength of Kindness. They all serve to increase the strength of Kindness, for they are nothing but forces of mitigation.

But in connection with the generation of Zeir Anpin we reckon Three Heads, these being the Crown, the Cavity and the Brain and all the other repairs that generate repairs in Zeir Anpin. For they are reckoned not on account of what they are in themselves but because they generate repairs in Zeir Anpin. (The Three Heads do not follow the intrinsic essence of Arich Anpin but serve to generate the attributes of Kindness, Judgment and Mercy in Zeir Anpin, which is the governmental order of Justice.)

Opening 96

Atik Yomin is clothed in Arich Anpin;

Atzilut is under Adam Kadmon.

Atik Yomin is clothed in Arich Anpin in order to strengthen Arich in all its Sefirot through the Balance that is rooted in the Head that is Unknown. In this respect

ובזה הוא עומד תחת הנהגת א"ק מצד היסוד ומלכות שלו. כי כך נקבעו תחתיהם מ"ה וב"ן. והוא עיקר ההנהגה ההולכת להשלים השלמות.

כיון שבארנו הנהגות אלה שבא"א, עכשיו נשלים לפרש עניניו לפי מה שהם, ובתחלה נפרש ענין עתיק יומין, שמנהיג אותו בכל עניניו:

חלקי המאמר הזה ב'. ת"א, התלבשות, והוא ביאור סוד התלבשות ע"י בא"א. ח"ב, ובוה הוא עומד וכו', והוא לפרש איד אצילות נקרא שהוא תחת א"ק: חלק א:

א. התלבשות עתיק יומין בא"א הוא להחזיק אותו בכל ספירותיו, והיינו כי זה פשוט, שמי שמתלבש בחבירו – הוא מנהיג לאיזה דבר שהוא סגולה למתלבש, והנה עתיק יומין מתלבש בכל ספירות א"א. והכוונה לקשר כל זה תחת השורש הנעלם, שפירשנו, להנהגה, שהוא רדל"א:

ב. לפי ענין המתקלא, שהיא הצריכה לשלוט להעמיד כל דברי הדו"ן בתיקון אצילות:

Arich Anpin stands under the rule of Adam Kadmon through the latter's Yesod and Malchut, for this is the way MaH and BaN were established under them. This is the essential underlying governmental order that progressively brings complete perfection.

Following our discussion of Arich Anpin's modes of government, we will now give a full explanation of the various aspects of Arich Anpin in themselves. First we will discuss how in all aspects Arich Anpin is governed by Atik Yomin.

The proposition consists of two parts. **Part 1: Atik Yomin is clothed.** This explains the concept of Atik Yomin being clothed in Arich Anpin. **Part 2: In this respect.** This explains in what respect Atzilut is said to be *under* Adam Kadmon.

Part 1:

Atik Yomin is clothed in Arich Anpin in order to strengthen Arich in all its Sefirot. For obviously one who is clothed in and acts through another directs that other - the "garment" - to some goal suited to a unique capability possessed by the wearer of the garment. Thus Atik Yomin is clothed in all the Sefirot of Arich Anpin, and the purpose is to bind them all under the hidden root that, as we have explained, underlies the governmental order - the Head that is Unknown.

.through the Balance that is rooted in the Head that is Unknown. **It is this Head that must rule in order to arrange the repair of all aspects relating to male and female in Atzilut in a way that will eventually bring all damage back**

to a state of repair.

Part 2:

In this respect Arich Anpin stands under the rule of Adam Kadmon.

Here we are saying that Adam Kadmon is above, while Atzilut is below the legs of Adam Kadmon (see *Etz Chayim*, Shaar 3, Seder Atzilut). However, we said earlier that Atzilut is the *radiance* of Adam Kadmon (Opening 32). If that is the case, what is the reason for saying that Atzilut is *under* Adam Kadmon? (Why is Atzilut not said to be *in front* of Adam Kadmon, since it emerges from the radiance emitting from the face of Adam Kadmon through the Ears, Nose, Mouth and Eyes?)

The answer is that although in terms of its emergence in the developmental chain Atzilut is not under Adam Kadmon, in terms of governmental control Atzilut is indeed under Adam Kadmon. A major principle on all the different levels is that the order of the developmental chain is one thing whereas the actual order of government follows a different arrangement. Thus we find that the Sefirot as manifested in the form of circles (עיגולים, *igulim*) emerge from and stand under one another. (For example, the circle of Gevurah emerges from and stands "under" - within - the circle of Chesed). Yet in the governmental order, Chesed, Gevurah and Tiferet stand in a row in spite of the fact that in the chain of development they stand one under the other. The same principle applies throughout the Kabbalistic teachings.

In the case under discussion, Atzilut is said to stand *under* Adam Kadmon because it stands under and is subject to the governmental rule of Adam Kadmon through the latter's Yesod and Malchut. (In terms of the chain of

חלק ב:

א. ובוה הוא עומד תחת הנהגת א"ק, זהו שאנו אומרים - שא"ק הוא למעלה, ואצילות מתחת לרגליו, והלא אמרנו שהוא הזיו שלו. אם כן מה ענינו להיות תחתיו,

אך התשובה היא, אף על פי שלפי מציאות השתלשלותו אינו תחתיו, אך לפי ההנהגה הוא תחתיו. וזה עיקר גדול בכל המדרגות - שסדר ההשתלשלות הוא אחד, וסדר ההנהגה הוא סדר אחר. וכן העיגולים - שם יש השתלשלות, אך בהנהגה - חג"ת הם בשורה אחת, אף על פי שבהשתלשלות הם זה תחת זה, וכן בכל הדרושים.

ובנידן דידן נקרא שעומד תחת א"ק, יען הוא עומד תחת הנהגת א"ק מצד יסוד ומלכות שלו, בדלקמן:

development Atzilut emerges from the branches of Adam Kadmon - i.e. from the radiance of Adam Kadmon's face - but in terms of the governmental order, Atzilut stands under Yesod and Malchut of Adam Kadmon and is governed by them.)

.through the latter's Yesod and Malchut. This means that it is the influence that Yesod of Adam Kadmon sends to its Malchut that afterwards passes down through the chain of development to Atzilut. Likewise the interaction between this Yesod and Malchut causes movement - i.e. governmental action - in Atzilut.

.for this is the way MaH and BaN were established under them. The way Atzilut is ruled derives from the mystery of the Balance that I have discussed - the interconnection of MaH and BaN, which is the foundation of the repair of the Partzufim. In other words, the interconnection of MaH and BaN rules over all of Atzilut, and in this respect Atzilut is *under* Yesod and Malchut of Adam Kadmon, for it is here that the repair of this aspect is rooted.

Thus we are saying that by clothing itself in Arich Anpin, Atik Yomin strengthens Arich in the aspect of Balance. This would not have come about through the chain of development (because in terms of where it emerges, Atzilut is the radiance of the face of Adam Kadmon). One unique power is needed to bring the various aspects of Arich Anpin under the repair effected through the Balance. (The function of Atik Yomin is to bind the government of Arich Anpin, which is conducted through the Partzufim of Atzilut, under the rule of Adam Kadmon. Atik Yomin thus serves as the link between the World of Work - Atzilut - and the

ב. מצד יסוד ומלכות שלו, פירוש - שמה שמשפיע יסוד א"ק למלכות שלו - הוא המשתלשל אחר כך לאצילות. וכן מה שנעשה בין יסוד ומלכות - גורם תנועה באצילות:

ג. כי כך נקבעו תחתיהם מ"ה וב"ן, זה בא מסוד המתקלא שזכרתי, שהוא חיבור מ"ה וב"ן, שזהו עיקר תיקונם של הפרצופים. והיינו שענין זה הוא השולט על כל האצילות, ומצד זה האצילות הוא תחת יסוד ומלכות דא"ק, כי שם קבוע תיקון ענין זה.

וזהו מה שאנו אומרים - שעתיק יומין מחזיק א"א לפי ענין המתקלא. פירוש - שבהשתלשלות לא היה נעשה זה, אלא צריך כח אחד שיביא ענינו של א"א לעמוד תחת תיקון זה:

ד. והוא עיקר ההנהגה ההולכת
להשלים השלמות. כי כבר
שמעת שחיבורי מ"ה וב"ן הם
תיקוני כל הקלקולים, אם כן זאת
היא ההנהגה העיקרית. ועל כן
צריך שיעמוד תחתיה א"א בכל
סדריו כנ"ל:

World of Reward - Adam Kadmon.)

This is the essential underlying governmental order that progressively brings complete perfection. As you have already heard, it is the different interconnections between MaH and BaN that repair all damage and deficiency. Accordingly this is the essential underlying governmental order, and it is therefore necessary for Arich Anpin to stand under and be subject to it in all aspects. (Through the rule of Mazal - the Head that is Unknown - the overall service required of man is divided and allocated among the different souls according to what is needed to repair the damage, and the reward is measured accordingly.)

(Summary: All the Partzufim of Atzilut stand under the rule of Yesod and Malchut of Adam Kadmon in order that they should be governed in accordance with the repair instituted through the Balance, i.e. the repair of male and female through the interconnections of MaH and BaN. Therefore Arich Anpin, the root Partzuf of Atzilut, clothes the seven lower Sefirot of Atik, which are governed through the Balance rooted in the Head that is Unknown - the first three Sefirot of Atik. The seven lower Sefirot of Atik are thus governed according to the principle of right and left, which are rooted respectively in Yesod and Malchut of Adam Kadmon. However, in terms of the developmental chain, Atzilut emerges from the branches of Adam Kadmon, i.e. from the radiance of the face of Adam Kadmon.)

פתח צו

הנהגות א"ק וענפיו עתיק ואבי"ע:
מאצילות ולמטה הולך הכל לפי

Opening 97

The connection between Adam Kadmon, Atik and Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah

From Atzilut and downwards

ענין ההנהגה של העוה"ז, שבה סובבים הדברים עד שמגיעים אל שלמות ההטבה. אך מעתיק ולמעלה – הכל הוא לפי מה שיהיה בנצחיות. ועתיק הוא המעביר באמצע מהנהגה להנהגה. א"ק – כללות כל המציאות לכל הזמנים:

עד עכשיו ביארנו ג' מדרגות שהם כללות הכל, א"ק, אבי"ע, ועתיק שהוא הקשר באמצע. עכשיו צריך לפרש מה ענין ג' אלו:

א. מאצילות ולמטה הולך הכל לפי ההנהגה של העוה"ז, בסוד הטוב ורע, שבו השכר ועונש, והוא כל סיבוב הגלגל, ההולך לגלות היחוד בשלמות. וזהו:

ב. שבה סובבים הדברים עד שמגיעים אל שלמות ההטבה, וזה דבר פשוט, שרואים אותו לפי טבע וענין החוקים שמאצילות ולמטה, ענינים בבחינת הטוב והרע, תיקון ופגם, הולכים לפי סוד הסוף. וכאן כל עניני העבודה:

ג. אך מעתיק ולמעלה – האורות דאח"פ:

ד. הכל הוא לפי מה שיהיה בנצחיות, מאלף השביעי והלאה.

everything follows the nature of the governmental order of This World, in which things go around until they reach perfect beneficence. However, from Atik and above everything is as it will be in eternity. Atik is in the middle, carrying over from one governmental mode to another. Adam Kadmon comprises the entirety of all existence at all times.

Until now we have been discussing three levels that comprise everything: (1) Adam Kadmon; (2) Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah; (3) Atik - the link in the middle. We must now explain the purpose of these three levels.

From Atzilut and downwards everything follows the nature of the governmental order of This World. The government of This World is founded on the mystery of good and evil, which involves reward and punishment. This governmental order constitutes the entire cycle of the wheel, which goes to reveal the unity to perfection.

.in which things go around until they reach perfect beneficence. It is clear and evident that the nature and purpose of the laws and institutions from Atzilut and below involve aspects that fall within the category of good and bad, repair and deficiency, advancing in a way intended to bring everything to perfection in the end. Rooted here are all aspects of man's service.

However, from Atik and above. The lights of the Ears, Nose and Mouth.

.everything is as it will be in eternity - from the seventh millennium and onwards. For these

כי הכל נקרא נצחיות, כיון שאין עוד מיתה. אך בזה הזמן יש לחלק בין זמן העליות, והוא עד אלף העשירי, שמגיעים לאורות דע"ב. וזמן הנצחיות אחר שקבעו הדברים, שהוא לנצח נצחים:

ה. ועתיק הוא המעביר באמצע מהנהגה להנהגה, כדי שיוכלו המעשים עתה לעשות פעולה בנצחיות של אחר כך, צריך מדרגה אחת באמצע, נוטלת המעשים מן עולם הזה, ומביאה אותם להקבע על פיהם עניני עליות אלה:

ו. א"ק - כללות כל המציאות לכל הזמנים, פירוש - א"ק אינו הולך בהדרגה אחר שום אור, כי כל האורות - ענפים ממנו, והעליות - באורות עצמם, מהארה להארה.

יש להקשות, איך יכולים לסדר עתיק על אצילות ואח"פ על עתיק, אם עתיק הוא מלכות דא"ק, והיה צריך לשום על עתיק - א"ק.

ואם א"ק אינו בסוג עם אורותיו, גם עתיק, שהוא מלכות שלו,

millennia are all called eternity since there will be no more death. However, within this period one must distinguish between the time of ascents, which is up to the tenth millennium, when they reach the lights of AV, and the time of eternity, after things are firmly fixed. This is forever and to all eternity. (See *Daat Tevunot* pp. 253-5.)

Atik is in the middle, carrying over from one governmental mode to another. In order for the deeds of the present time to have their effect in the eternity that is afterwards, there must be one level in the middle that takes the deeds from this world and brings them to where they determine aspects of the destined ascents in time to come.

Adam Kadmon comprises the entirety of all existence at all times. Adam Kadmon does not follow as a step or level after any light, because all the lights are branches of Adam Kadmon, and the ascents which the lights themselves undergo are from one radiation of Adam Kadmon to another (i.e. in the branches of Adam Kadmon - the Ears, Nose and Mouth. However, Adam Kadmon undergoes no ascents).

One could ask how it can possibly be that the order is Atik over Atzilut and the Ears, Nose and Mouth over Atik if Atik is Malchut of Adam Kadmon - surely Adam Kadmon must be set over Atik! (For as Malchut of Adam Kadmon, Atik is a part of Adam Kadmon and not in the same category as the lights of the Ears, Nose and Mouth, which are only *radiations* emanating from Adam Kadmon.)

And if Adam Kadmon is not in the same category as the emanating lights of the Ears, Nose and Mouth,

אינו בסוג עמהם.

תשובה, מלכות א"ק כשנעשית
עתיק – הולכת גם היא בשורה
עם הענפים, וזה מצד מה
שמתחברים בה מ"ה וב"ן, שהם
ענפים כנ"ל:

then Atik too, which is Malchut of Adam Kadmon, is also not in the same category as those lights. (Atik is not in the same category as the branches - the lights of the Ears, Nose and Mouth - but a part of Adam Kadmon. If so, how can Atik be under the Ears, Nose and Mouth - Atik should be under Adam Kadmon as Adam Kadmon's lowest part.)

The answer is that when Malchut of Adam Kadmon becomes Atik, it also stands level with the branches inasmuch as MaH and BaN are joined together in Atik, and they are branches, as explained earlier.

(I.e. Malchut of Adam Kadmon in terms of its role in governing Atzilut - which is why it clothes itself in Arich Anpin - becomes the Partzuf of Atik. In this role it too is built of MaH and BaN, which are radiations from Adam Kadmon, even though as Malchut of Adam Kadmon it is in the category of Adam Kadmon. The difficulty may also be resolved in the light of the teaching in *Etz Chayim*, Shaar 3, *Seder Atzilut* that only sparks of Malchut of Adam Kadmon are clothed in Atzilut.)

פתח צח

Opening 98

קשר ההנהגות של ענפי א"ק
עתיק ואבי"ע:

Atik elevates man's service to the World of Reward.

ענין מ"ה וב"ן היה הולך הכל
בתיקון, ושם לא הוצרך שום
עיכוב. אך בב"ן היה הקלקול,
ובמ"ה תיקונו. והוצרך לתת להם
מקום לעשות את שלהם, עד
שיחזרו אל ענין מה שלמעלה
מהעולמות, ומציאות התחתונים

Until MaH and BaN everything proceeded in a state of repair and no delay was necessary there. But the damage was in BaN and its repair is through MaH, and they had to be given a place in which to do what is in their power - until they will return to a level beyond that of the worlds, while the level of existence of the lower creations will be raised successively higher

מתעלה בסוד ענפי א"ק ממעלה למעלה, עד סוף כל העליות.

על כן עתיק העומד בסוד חיבור מ"ה וב"ן, הוא העומד להעביר הדברים מהנהגה זאת של עתה להנהגת הנצחיות. כי כל מעשה התחתונים עושה פעולה בענין חיבור מ"ה וב"ן, והולך ונקבע לנצחיות. ובהשתלם כל מעשה התחתונים, יהיה נשלם כל הצריך בחיבור מ"ה וב"ן. ונקבע מה שצריך לכל הנצחיות, להיות לפי מעשה שעשו בני האדם. ונמצא הכל בזכותו של האדם התחתון, ולפי מעשיו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, עד ענין וכו', והוא איך שהעבודה אינו אלא מאצילות ולמטה. ח"ב, על כן עתיק וכו', והוא ענין העבודה שהולך לנצחיות לסוד השכר:

חלק א':

א. עד ענין מ"ה וב"ן, וזהו שלא ראינו שבירה ותיקון אלא בו, אף על פי שהיה ענין ההעלם בעקודים, לא היה בדרך שבירה. אלא הוא ענין אחד שנעשה, כדי שאחר כך יוכל להיות שבירה בנקודים:

ב. היה הולך הכל בתיקון, שלא הושרש שם ענין הרע, והרי אין

and higher through the mystery of the branches of Adam Kadmon until the end of all ascents.

Therefore since Atik is the foundation of the interconnection of MaH and BaN, it is Atik that stands to transfer things from this present governmental order to the governmental order of eternity. For every deed by man below has an effect on the interconnection of MaH and BaN and goes on to be fixed for eternity. When all the work of the lower creations will have been completed, everything necessary in the interconnection of MaH and BaN will be complete and what is necessary will be fixed for all eternity in accordance with the deeds performed by man. Thus we see that everything is in the merit of man below and in accordance with his deeds.

The proposition consists of two parts. **Part 1: Until.** The place of service is from Atzilut and below. **Part 2: Therefore since.** How the service ascends to eternity, which is the level of the reward.

Part 1:

Until MaH and BaN. The phenomena of breaking and repair are found only in BaN. For even though there was a certain aspect of concealment on the level of the Akudim (the lights of the Mouth of Adam Kadmon), this was not because of any breakage. Rather, it was a certain process brought about in order that it would afterwards be possible for the breakage to occur in the Nekudim (see Opening 33).

everything proceeded in a state of repair. Evil was not rooted there and accordingly there was nothing to

מונע להארה, וזהו:

ג. ושם לא הוצרך שום עיכוב, אלא המעשה כשהתחיל השלים ענינו מיד, שהוא מציאות המדרגה ההיא:

ד. אך בב"ן היה הקלקול ובמ"ה תיקונו, כאן הדברים מתארכים שלא נשלם המעשה בבת אחת, אלא בתחלה – הקלקולים. ולזה צריך שיבואו בני אדם אחר כך להשלים תיקון הקלקולים ההם:

ה. והוצרך לתת להם מקום לעשות את שלהם, והוא כל ענין שית אלפי שנים:

ו. עד שיחזרו אל ענין מה שלמעלה מהעולמות. שהתחתונים נבראו בבחינה זאת, ונתעכב תשלום זה הענף עד שנעשה הרע, ונעשו התחתונים, ונתקן הרע על ידי התחתונים, וזהו ענין העבודה, עד שישתלם ענף זה, ויחזור להיות מתוקן כמו שאר הענפים:

ז. ומציאות התחתונים מתעלה בסוד ענפי א"ק ממעלה למעלה, עד סוף כל העליות – אמת שהתחתונים יצאו מן הענף

hold back the radiation.

.and no delay was necessary there. As soon as the process began it was completed at once, for such is the nature of that level. (This comes to explain why only one thousand years each are required for the ascents to the Eyes, Nose and Mouth of Adam Kadmon while the repair of BaN requires six thousand years, as discussed further below.)

But the damage was in BaN and its repair is through MaH. Here things take longer because the work necessary on this level cannot be completed all at once. First there was the damage, and this made it necessary for man to come afterwards and complete the repair of these defects.

.and they had to be given a place in which to do what is in their power. This is the whole concept of the six thousand years of the existence of this world.

.until they will return to a level beyond that of the worlds... i.e. beyond the level of the worlds of Atzilut-Beriyah-Yetzirah-Asiyah. For the lower realms were created with an aspect of damage and defect deriving from BaN, and completion of this branch is held up until after the creation of evil and the creation of the lower worlds - until evil is repaired by the lower creations, this being their service. This branch (BaN) will then be complete and return to a state of repair like the other branches of Adam Kadmon (the Ears, Nose and Mouth and above).

.while the level of existence of the lower creations will be raised successively higher and higher through the mystery of the branches of Adam Kadmon, until the end of all ascents. (This refers

התחתון הזה, אבל יש להם לעלות בכל הענפים, שכולם היו הדרגה מוצרכת לזה, וכולם צריכים לפעול ולהשפיע בתחתונים, עד שכל מה שנעשה בעדם – השלים את חוקו.

ונמצא שמציאות התחתונים לא נעשה אלא בענף התחתון, ולכן הוצרכו לרדת המדרגות עד שם. ואז יצא ויקבל השפעותיו, השפעה אחר השפעה מן כל הענפים שיצאו בשבילו. ומה נותנים – עילוי במציאותו, שהמציאות כבר נעשה, אלא שמזדכך ועולה בעילוי ובשבח גדול יותר, וכשהשלימו כולם – אז נקרא שעשה כל אחד מה שמגיע אליהם.

ויש הפרש בענינם, והפרש במה שנולד מהם בתחתונים. דהיינו הענף הזה התחתון – היו בו כל

to the period from the seventh millennium to the tenth and thereafter to eternity.) While it is true that the lower creations emerged from this lowest branch (BaN), they must rise up to all the branches (i.e. those of AV and SaG - the lights of the Ears, Nose and Mouth). For all those branches were successive levels required to produce the lower realms (through the developmental chain that consists of all the branches of Adam Kadmon down to BaN, for each branch develops out of the preceding branch). All of them must act to influence the lower creations until everything made for their sake has carried out its allotted share. (For the branches of the Ears, Nose and Mouth were also made for the sake of the lower creations - to perfect them in the World of Reward.)

Thus the lower creations came into being only through the lowest branch - BaN - and they therefore had to descend level by level down to there. Then man came forth to perform his service, after which, in the World of Reward, he will receive successive influences, one after the other, from all the branches that came forth for his sake - the Ears, Nose and Mouth. What will they do for him? They will elevate his plane of existence. For he exists already, but the *plane* of his existence will be qualitatively purer, higher and better. When all these ascents are complete, it can be said that each of the branches of Adam Kadmon will have carried out its allotted share in the repair of the lower creations that developed from them.

The branches of the Ears, Nose and Mouth have a different function from that of BaN and their effect on the lower creations is different. BaN, the lowest branch, included all the defects

הקלוקלים שזכרנו. ושני מקרים היו לו, א' – שבו ניתנה העבודה לאדם, לפי שבו היה מציאות לעבודה. וב' – שנתארך הרבה בסוד שית אלפי שנים. אך שאר הענפים – אין להם אלא להעלות התחתונים אל שלמות יותר. כי בתחלה קבלו ההנהגה כך מן הענף התחתון, ואחר כך יקללו מן החלק העליון ממנו, ואחר כך מן החלק היותר עליון, עד המקום שמגיע לו לקבל, וזהו סדר ההדרגה.

ונמצא שאין מציאות התחתונים נשלם לפי מה שהוא צריך להיות, שהוא אחר כל העילויים, אלא באלף העשירי. משם והלאה הוא הנצחיות, שאין אנו יודעים בו כלל, שכבר נשלמה הבריאה לגמרי, דהיינו שעלתה בכל עליותיה.

ואמנם הענף התחתון, בהיותו פועל בתחתונים – נתן להם עבודה. אך שאר הענפים, כיון שאינם צריכים תיקון – אינם נותנים עבודה, אלא אדרבא – הארה ותענוג לפי מה שכבר זכו בעבודה הראשונה:

we have discussed in connection with the breaking of the vessels, with two results. Firstly, this is what provided man with his service, because it was the need to repair the defects that created the possibility of service. Secondly, the repair is protracted - it takes six thousand years. However the function of the other branches - the Ears, Nose and Mouth - is only to raise the lower creations to ever greater levels of perfection (and the time needed for the ascent in each case is only one thousand years). Initially the lower creations are subject to the mode of government of this lowest branch. Afterwards they will be governed through the part above it, then through the next higher part, each reaching his fitting level, and this is the order of the levels.

Thus the existence of the lower creations will only attain its necessary level of perfection after all the ascents in the tenth millennium. From then on is eternity, of which we have no conception whatever. The creation will then already have been totally perfected, having completed all ascents.

Thus we see that while the lowest branch functioned to give the lower creations the opportunity of service, the other branches - which require no repair - do not provide any possibility of service but rather give radiance and delight in proportion to the merit already attained through the earlier service.

(Summary of Part 1: (1) The ascents to the Ears, Nose and Mouth require only one thousand years in each case whereas the complete repair of the

branches of MaH and BaN takes six thousand years. This is because in the Ears, Nose and Mouth there is no evil to hold up their repair, which is not so in the case of MaH and BaN. (2) Just as the branches of BaN emerged through the chain of development from those of the Ears, Nose and Mouth, so the Ears, Nose and Mouth bring completion to the lower creations when they ascend to them in the World of Reward. This is how the Ears, Nose and Mouth fulfill their function.)

Part 2:

Therefore, since Atik is the foundation of the interconnection of MaH and BaN. For the essence of Atik is the Balance, as discussed earlier (Opening 59 Part 1 and Opening 96 end).

it is Atik that stands to transfer things from this present governmental order to the governmental order of eternity. Why is Atik said to be the conveyor that makes the transfer between the affairs of this world and eternity? The reason is because all the affairs of this world depend on the mystery of MaH and BaN and their repair, which provided man with the possibility of service. In proportion to the repair carried out by man, so the radiance shines to him afterwards from the supreme branches. Since Atik is the very foundation of the interconnection of MaH and BaN, being entirely built of all their different aspects, Atik is bound up with man's service in the sense of determining the reward. This is why Atik is said to be the conveyor or transmitter from one governmental order to another - from that of the period of work to that of the period of reward, as the proposition goes on to explain.

חלק ב:

א. על כן עתיק העומד בסוד חיבור מ"ה וב"ן, שענינו הוא המתקלא, כנ"ל:

ב. הוא העומד להעביר הדברים מהנהגה זאת של עתה להנהגת הנצחיות, פירוש - למה נאמר שעתיק הוא המעביר בין עניני עוה"ז לנצחיות? לפי שכל עניני עוה"ז תלויים בסוד מ"ה וב"ן ותיקונם, שזה שנתן העבודה לבני האדם. וכפי התיקון שתקנו בני אדם בענין הזה - כך היא הארה שמאירה להם אחר כך מהענפים העליונים. ועתיק - ענינו הוא סוד חיבור מ"ה וב"ן כנ"ל. על כן נאמר שהוא המעביר בין הנהגה להנהגה, וכדלקמן:

ג. כי כל מעשה התחתונים עושה פעולה בענין חיבור מ"ה וב"ן, והולך ונקבע לנצחיות, זה כבר פירשתי, שהמעשים שלמטה גורמים התיקון למעלה, והתיקון אינו אלא במ"ה וב"ן. אך אינה משלמת שם הפעולה, כי אם לא היה שכר אלא בעוה"ז – היה כך. אך העיקר הוא לעוה"ב, אחר שאנחנו עוברים מהנהגת מ"ה וב"ן להנהגת שאר ענפים. ואם כך צריך ששאר הענפים גם כן יקבלו זאת העבודה, לא להתקן, שאינם צריכים תיקון, אלא להאיר אחר כך לפי התיקון שנתקן למטה.

על כן צריך שתהיה מדרגה אחת לוקחת התיקונים האלה במקום שהם תיקונים, דהיינו באצילות, להעבירם למקום שאינם עוד תיקונים, שאין צריך שם תיקונים, אלא שהם גורמים התעוררות הארה לסוד השכר הנצחי, שינתן כשישלטו הענפים ההם. וזאת המדרגה היא עתיק, שהיא חוץ מן העולם עצמו, אלא שנעשית בראש לעולם. והיא מתחברת גם כן עם מה שלמעלה, להיותה מלכות א"ק, ואז עושה העברה הזאת:

For every deed by man below has an effect on the interconnection of MaH and BaN and goes on to be fixed for eternity. I have already explained that it is man's deeds below that bring about the repair above, and the repair is only in MaH and BaN. However its effect does not end there. That would have been the case had there been no reward except in this world. However the main reward will be in the World to Come, after we pass from the government of MaH and BaN to the government of the other branches - those of SaG followed by those of AV. If so, the other branches must be affected by this service - not in the sense of being rectified, since they do not need repair, but rather in the sense that they radiate afterwards in proportion to the repair carried out below, which makes the receiver fit to receive.

One level is therefore necessary in order to take these repairs - which were originally acts of service rectifying Atzilut and its branches - and transfer them to a plane on which there are no more repairs since no more are needed, but where the repairs already carried out elicit the radiation of the eternal reward that will be given when the branches of AV and SaG rule. The level that accomplishes this transfer is Atik, which is outside the world itself but rather stands as head to the world. (The first three Sefirot of Atik are not clothed in Atzilut and thus Atik in its intrinsic essence is beyond Atzilut but stands as head over it.) At the same time Atik, as Malchut of Adam Kadmon, is also connected with what is above it. (As head of Atzilut Atik relates to the world of service, while as Malchut of Adam Kadmon Atik has

ד. ובהשתלם כל מעשה התחתונים, באמת כשישתלם זמן העבודה, ירצה לומר שנשלם זמן תיקון כל המדרגות, שאף על פי שאין הענפים העליונים צריכים תיקון, סוף סוף צריך תיקון לאדם, שיהיה מוכן לקבל אורותיהם בזכות ולא בצדקה, שזאת היא הכוונה הראשונה.

אך כיון שאמרנו שהמעשים לפי מה שפועלים במ"ה ובב"ן לעשות תיקון ממש – כך קוראים אורות שאר הענפים להאיר, נמצא שגם האורות ההם שיאירו – יהיו בזכות, לפי שכבר נקראו בזכותו, בזמן שהיה מתקן את מ"ה וב"ן. נמצא שזה הזמן הוא לבדו זמן העבודה, והוא בזמן ששולטים מ"ה וב"ן. אך תולדת העבודה הזאת מגעת עד רום כל הדרגות, עד כשיושלם כל תיקון מ"ה וב"ן, הרי ניתן קריאה בזכות לכל המדרגות כולם, שיאירו אורותיהם, כל אחד בזמנו. וזהו: ה. יהיה נשלם כל הצריך בחיבור מ"ה וב"ן:

the power to transfer the service to the world of reward - in the sense of fixing the measure of the reward for each repair.) This is how Atik accomplishes this transfer.

When all the work of the lower creations will have been completed. The truth is that when the time of service is complete, it will mean that the time of the repair of all the levels (including the branches of AV and SaG) will be complete. For even though the upper branches require no actual repair, man has to be repaired in the sense of being fit to receive their lights through merit and not as a gift of charity, for this was the original intention. (The upper levels are repaired through the repair of the receiver, because only then is the giver able to influence the receiver.)

Thus the actual repair in MaH and BaN brought about through man's deeds elicits a corresponding radiation of the lights of the other branches, and accordingly when those lights shine it will be through merit, since their radiation was elicited through man's merit during his repair of MaH and BaN. Thus the time of man's service is only during the rule of MaH and BaN, but the effects of this service reach the very summit of all levels until the entire repair of MaH and BaN will be complete. Thus it is man's merit that calls forth each of these levels - the Ears, Nose and Mouth - to shine their lights in turn, each in its proper time (in its respective millennium).

everything necessary in the interconnection of MaH and BaN will be complete

ו. ונקבע מה שצריך לכל הנצחיות להיות לפי מעשה שעשו בני האדם, שסוף הפעולה מגעת שם על דרך הנ"ל:

ז. ונמצא הכל בזכותו של אדם התחתון, ולפי מעשיו, הוא סוף כל הענין הזה, כמ"ש, כי הכוונה – שיהיה הכל בזכות ולא בצדקה:

פתח צמ

דעת דעתיק גנוז באוירא לצורך קשר ההנהגות:

רדל"א הוא סוד חיבורי מ"ה וב"ן למעלה. מקור לכל ההנהגה. ז' תחתומת דעתיק, המתלבשים בא"א, הם המנהגים אותו לפי ענין הרישא שלמעלה. דעת דעתיק, המתלבשת בין כתרא ומוחא דא"א, עומד לקבל ענין מעשה בני האדם בסוד ההנהגה של עתה, ומעביר אותם על ידי רדל"א אל שלמעלה, להיות נקבעים לנצחיות:

אחר שביארנו קשר כל הענינים האלה בסוד אלה ההנהגות של עתה ושל נצחיות, עתה נעשה קיצור מזה, לפרש כל מה שיש במדרגות לצורך זה:

א. רדל"א הוא סוד חיבורי מ"ה וב"ן למעלה, מקור לכל ההנהגה, הוא מה שכתבתי, שמקור

and what is necessary will be fixed for all eternity according to the deeds performed by man. **The end effect reaches eternity in the way explained above.**

Thus we see that everything is in the merit of man below and according to his deeds. This is what it all comes down to in the end: the intention is that everything should be attained through merit and not through charity.

Opening 99

Transfer of man's deeds to the world of reward through Daat of Atik.

The Head that is Unknown - foundation of the interconnections of MaH and BaN above - is the source of the entire governmental order. The seven lower Sefirot of Atik, which are clothed in Arich Anpin, govern the latter according to nature of the Head that is above. Daat of Atik, which is clothed between the Crown and Brain of Arich Anpin, stands to receive the deeds of men under the present governmental order and transfers them through the Head that is Unknown to the levels above to be fixed for eternity.

Having discussed how all these aspects are bound up with the mystery of the present governmental order and that of eternity, we will now present a summary of all the levels that exist to connect the two.

The Head that is Unknown - foundation of the interconnections of MaH and BaN above - is the source of the entire governmental order. This states what I discussed

ההנהגה הוא בסוד חיבור מ"ה
וב"ן, וזהו רדל"א:

ב. ז' תחתונות דעתיק,
המתלבשים בא"א, הם המנהגים
אותו לפי ענין הרישא שלמעלה,
גם זה כמ"ש, שהוא לקשר
הנהגת האצילות תחת ההנהגה
הזאת, לעמוד תחת א"ק כנ"ל:

ג. דעת דעתיק המתלבשת בין
כתרא ומוחא דא"א, זהו מ"ש
הרב זללה"ה, שדעת דעתיק
עומד גנוז באורא, ר"ל שאינו
מלוכש כמו שאר הז', אלא גנוז
שם. וההפרש הוא זה, מלוכש –
ר"ל שמחזיק ההנהגה של
המלביש. אך גנוז – הוא חוץ
מזה הענין, ועומד שם לאיזה
תכלית אחר, והיינו כמ"ש לקמן:

ד. עומד לקבל ענין מעשה בני
האדם בסוד ההנהגה של עתה,

above (Openings 85 & 96): the source of the governmental order that rules during the six thousand years of the duration of this world lies in the mystery of the interconnection of MaH and BaN, which is rooted in the Head that is Unknown. (The first connection of MaH and BaN is in the Head that is unknown, and this is the source of all their interconnections in building the Partzufim of Atzilut, which make up the governmental order of the six thousand years.)

The seven lower Sefirot of Atik, which are clothed in Arich Anpin, govern the latter according to nature of the Head that is above. As discussed earlier, the purpose is to bind the government of Atzilut under this governmental order founded on the interconnections of MaH and BaN in order that it should stand under Adam Kadmon.

Daat of Atik, which is clothed between the Crown and Brain of Arich Anpin. The ARI of blessed memory taught that Daat of Atik stands hidden away (גנוז, *ganuz*) in the Cavity (אווירא, *avira* - see *Etz Chayim, Shaar Arich Anpin* ch. 6). This means that it is not clothed in the same way as the other seven Sefirot but rather, it is hidden away there. The difference is as follows. When something is said to be clothed, it means that the wearer of the clothing keeps hold of the governmental power exercised by the clothing. However, when something is said to be hidden away, it means that it separate from the essential functioning of the clothing but stands there for some other purpose, as the proposition goes on to state.

stands to receive the deeds of men under the present governmental order. In other

והיינו שאין ענינו להחזיק הנהגת א"א, אלא לקבל מהנהגתו מה שיש לקבל, ולהביאו אל הרישא, שהיא המעבר האמיתי אל הנצחיות, בסוד ספיקותיה, כנוכח למעלה, ששם מושגחים כל הדברים לפי הכל על ידי עבר עתיד והווה, וכמ"ש. נמצא דעת עומד ומקבל כל עניני א"א. ומשם עולים לעבור בהשגחת הרדל"א, ומשם להיות נקבעים בנצחיות וכנ"ל:

ה. ומעביר אותם על ידי רדל"א אל שלמעלה, להיות נקבעים לנצחיות:

פתח ק

הקדמה כללית בענין ההתלבשות:

חילוקי ההתלבשות ככל מקום שהוא – מורה פעולתו אם רב ואם מעט. הערך נשמר תמיד לפי שיעור התחלקו. מקום שמתלבש חלק גדול, ומקום שמתלבש חלק קטן – מורה שהפעולה במקום אחד גדולה מהפעולה במקום השני, באותו הערך שיש בין חלק לחלק המתלבש. אך טעם הערך הוא – כי זהו מצטרך לפי הכוונה הכללית. וכמה טעמים נוכל למצוא בערך ההוא, כי לכמה פינות הוא פונה:

words, its purpose is not to control and direct the governmental order of Arich Anpin but rather, to receive what there is to receive from this governmental order and bring it to the Head, which is the true conveyer to eternity through the mystery of its uncertainties. As discussed earlier, in the Head that is Unknown, all things are supervised in accordance with everything past, present and future. Thus Daat stands and receives all aspects of Arich Anpin, and from there they ascend to pass under the supervision of the Head that is Unknown, and from there to be fixed in eternity.

and transfers them through the Head that is Unknown to the levels above to be fixed for eternity.

Opening 100

The way one power clothes itself in another indicates how the wearer directs the garb, but the underlying reasons are beyond comprehension.

Differences in the extent to which one power clothes itself in another in every place where this occurs indicate whether the action of the wearer is greater or lesser. The degree of action always remains proportional to the extent of the parts of the wearer that are clothed. The fact that in one place a large part of the wearer is clothed whereas in another place only a small part is clothed indicates that the action in one place is greater than the action in the second place in exact proportion to the difference in the extent of the parts of the wearer clothed by the garment in each case. However, as to the reason for the degree of action in any

given case - it is because this is what the overall purpose requires. Various reasons could be found for the particular degree of action in any given case, because this has ramifications in various different directions.

In order to complete our explanation of the link between the present governmental order and that of eternity it would be necessary to explain in detail how Atik is clothed in Arich Anpin - why Keter, Chochmah and Binah of Arich each clothe one whole Sefirah of Atik (Chessed, Gevurah and Tiferet respectively) while Chessed-Gevurah-Tiferet-Netzach-Hod-Yesod of Arich in each case clothe only certain parts or limbs of the Sefirot of Netzach-Hod-Yesod-Malchut of Atik clothed within them (see Mevo Shearim 3:2:2). This is what we will now explain through a general introduction relating to all aspects of the phenomenon whereby one power clothes itself in another.

This proposition consists of two parts: **Part 1: Differences.** This is a fundamental premise relating to clothing. **Part 2: However, as to the reason.** This is a qualification with regard to this premise.

Part 1:

Differences in the extent to which one power clothes itself in another in every place where this occurs. Just as there is a difference in the way the Sefirot of Atik Yomin divide up when they clothe themselves in the Sefirot of Arich Anpin, as explained above, similarly in other places too there are differences in the way the different Partzufim clothe themselves in one another. This premise applies everywhere.

.indicate whether the action of the wearer is greater or lesser. Clearly

אחר שביארנו הקשר הזה של ההנהגות, היה צריך לתשלום זה לבאר ההלבשה בפרט, של עתיק בא"א, למה בכח"ב יש ג' ספירות שלמות, ובחג"ת נה"י רק פרקי ספירה אחת. וזהו מה שנפרש עתה בהקדמה כללית בכל עניני ההתלבשות:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, חילוקי וכו', זהו הקדמה בענין התלבשות. ח"ב, אך טעם וכו', היא אזהרה בענין הקדמה זאת: חלק א:

א. חילוקי ההתלבשות בכל מקום שהוא, והיינו כמו שמתחלקים בכאן ספירות עתיק יומין בא"א באותו הפרש שוכרנו, כך יש כאלה במקומות אחרים גם כן. וזאת הקדמה כוללת לכל מקום:

ב. מורה פעולתו אם רב ואם

מעט, זה פשוט, ההתלבשות היא פעולה שפועל המתלבש במלביש. ודאי אם חלק רב מתלבש - מורה שצריך פעולה רבה, אם חלק קטן - מורה שהפעולה היא קטנה:

ג. הערך נשמר תמיד לפי שיעור התחלקו. מקום שמתלבש חלק גדול, ומקום שמתלבש חלק קטן - מורה שהפעולה במקום אחד גדולה מהפעולה במקום השני,

שנעריך תמיד מלביש עם מלביש, מי שמלביש חלק גדול - קבל פעולה יותר גדולה ממי שמלביש חלק קטן. ואדרבא, נבין בזה ענין זה בפרטיות הרבה. פירוש - אם נרצה להעריך בשיעור מדויקדק כח הפעולה הזאת, נעריך החלקים המתלבשים בשיעור פרקיהם ומדותיהם, ואז נבין הערך -:

ד. באותו הערך שיש בין חלק לחלק המתלבש:
חלק ב:

א. אך טעם הערך הוא - כי זהו המצטרך לפי הכוונה הכללית,

the concept of one power clothing itself in another indicates action: the wearer acts through the garment. If a major part of the wearer is clothed, this certainly indicates that major action is required, whereas if it is only a small part is clothed, this indicates that the action is smaller.

The degree of action always remains proportional to the extent of the parts of the wearer that are clothed. The fact that in one place a large part of the wearer is clothed whereas in another place only a small part is clothed indicates that the action in one place is greater than the action in the second place.

We must always compare one garment to another in terms of which one clothes a greater part and will therefore be subject to a greater action than one that clothes a small part. Moreover, through this principle we can understand in great detail how the different powers are clothed differently in one another. When we want to make a precise measurement of the power of the action of the higher Partzuf, we will measure which limbs or parts of a limb are clothed in the lower Partzuf and their characteristics and we will then understand the quality of the action. (The quality of the action depends not only on how much of the wearer is clothed but also on which limb or part of a limb - i.e. which Sefirah or part of a Sefirah - is clothed.)

.in exact proportion to the extent of the parts of the wearer clothed by the garment in each case.

Part 2:

However, as to the reason for the degree of action in any given case - it is because this is what the overall purpose requires. There is

אין צריך לבקש טעם על זה, כי
כבר אמרנו, כל מה שהוא בבנין
– אין מבקשים טעם. אדרבא,
מהבנין שאנו רואים שהוא כך –
נלף מינה שזהו מה שצריך.
ויותר נוכל להבין אחר כך
דברים על פי ההקדמה של הבנין
ההוא, ממה שנוכל להבין טעם
לבנין ההוא. הבנין הוא המקובל
בכל שיעוריו, וממנו נמשך כל
ההנהגה.

והנה נוכל למצוא באמת טעמים
רבים לבנינים האלה, אלא שאין
זאת כוונתינו, כי אם לדעת מה
שיש, ומה פעולתו, ומה שתלוי
בערך. ונדע שזהו הערך מה
שיצריך השינוים, ונבין ממילא
שמה שהאור הוא גדול – צריך
שיהיה כך, לפי שצריך פעולה
גמורה. ואם הוא קטן – לפי
שאינו צריך רק פעולה קטנה. וזה
היוצא מזה, ופעולה זה, ולא טעם
למה דוקא כך:

no need to look for a reason for this,
for as discussed earlier (see Openings 14
&15), we do not seek the reason for
everything that exists in the overall
structure. On the contrary, if we see
that this is the way the structure is,
we may infer that this is what is
necessary, and afterwards we will be
able to gain a better understanding of
the nature of the building through
application of our present premise.
When we understand which parts of
the wearer are clothed in which parts
of the clothing, we can then infer the
reason why the structure is so. The
structure itself is something handed
down by tradition in all its
measurements and from it derives the
entire governmental order.

Indeed, we could find many valid
reasons for these structures, but this
is not our intention. Rather, it is to
know what exists and its function in
each case and what depends on the
degree and quality of the action -
which parts of the garment clothe
which parts of the wearer. And we will
understand that the particular degree
of action requires specific differences
in the way one power clothes another.
(Differences in the mode of
government of the outer garb
compared to that of the inner wearer
are determined by the extent to which
the one clothes the other). From the
fact that a particular light is great we
can infer that it has to be so, because
a complete action is needed. (Thus
Mevo Shearim ibid. explains that the
Head of Arich needs greater light than
the body, and therefore each of the
Sefirot of the Head of Arich clothes an
entire Sefirah of Atik.) If the light is
small, it is because only a small action
is needed. It is sufficient if we
understand this, because the wisdom
lies in knowing what is the effect of
this and what is the function of that -

ב. וכמה טעמים נוכל למצוא בערך ההוא, כי לכמה פינות הוא פונה, אינו גם כן מאותן הדברים שאסור לשאול, כי אדרבא, טעמים רבים ימצאו לנו, וכולם יוכלו להיות אמיתיים. כי המחשבה העליונה לא כיונה לדבר אחד לבד, אלא לדברים הרבה. אך שאין לנו צורך לדרוש אחר זה כלל, אלא להבין "מה", ר"ל דרך משל – כגון אנו אומרים, ז"א מתחיל מן החזה דאו"א, ר"ל שכך הוא השיעור, שז"א אינו מתחיל אלא משם ולמטה. ובסדר זה מסודרים כל עניני העולם התלויים בזה. אך אם תשאל למה לא יתחיל מן הדעת ולמטה – אין זו שאלה. ואף על פי שתוכל למצוא תשובות על זה – הפנימיות של זה לא נודע, כי כבר אמרנו שהמחשבה העליונה כיונה לכמה דברים, ואין לנו צורך לילך אחריהם, כי אם לדעת מה אמרנו שכבר גזרה והסכימה לעשות – מה תולדות המעשים ההם:

not the reason why it has to be specifically this way.

Various reasons could be found for the particular degree of action in any given case, because this has ramifications in various directions. This is not among the things it is forbidden to ask. On the contrary, we could find many reasons, and all of them could be true. For the Supreme Thought did not have only one intention but many - except that we have no need to investigate this at all, but only to understand "what". For example, when we say that Zeir Anpin starts from the chest of Abba and Imma, it means that this is simply how it is: this is the extent to which Zeir Anpin clothes Abba and Imma - from there and below, and all the aspects of the world that depend on this follow the same order. But if you ask why Zeir Anpin does not start from Daat and below, this is not a question. Even if you could find an answer, the inner reason will remain unknown. As we have said already, the Supreme Thought had various intentions and we have no need to go after them but only to know what He laid down and built, and the effects of the structure as it stands.

(It is permissible to investigate how one power is clothed in another because this teaches us about the functioning of the governmental order of this world, which relates to man's service. However, it is forbidden to

investigate the reasons for the present governmental order. This is because the World of Service exists in order to attain the reward, and therefore the reasons for its governmental order lie rooted in the World of Reward - the world of perfection - of which we can have no conception.)

פתח קא

Opening 101

תיקוני א"א [קא - קת]:

ענין הכתר והמוחין שבו:

הראש תמיד הוא ראשית כל הנהגת הפרצוף, ושלמותה - בכתר ומוחין בתוכו, והיינו בסוד השראת העליון ממנו, השורה עליו. ושם נכללו ג' מוחין, ששם כל עיקר הולדת ההנהגה שלו:

The head includes the crown - Keter - and the mental powers within it.

The head is always the beginning of the entire government of the Partzuf, and is only complete with the crown (Keter) and the mental powers (מוחין, *mochin*) within it - that is, through the mystery of the indwelling of the one above it, which rests upon it. Included in the head are the three mental powers of the Partzuf, because that is where the whole birth of the governmental order of the Partzuf in essence takes place.

We now come to a detailed explanation of the form of the Partzufim, starting with a general rule.

עכשיו נבוא לפרש בפרט ענין צורת הפרצופים, ובתחילה בכלל:

This proposition has two parts. **Part 1: The head is always.** This defines the Head of a Partzuf. **Part 2: .that is, through the mystery.** This explains the above premise.

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, הראש תמיד הוא, והוא ענין הראש בפרצוף. ח"ב, והיינו בסוד וכו', הוא ביאור הקדמה הזאת:

חלק א':

Part 1:

א. הראש תמיד הוא ראשית כל הנהגת הפרצוף, היא לבדה כוללת כל מה שיש בכל הפרצוף, אך בבחינת ראשית, שעל כן נקראת ראש. ותשלום

The head is always the beginning of the entire government of the Partzuf. The head itself includes everything that exists in the entire Partzuf - but in the form of a beginning (ראשית, *reishit*). This is why it is called the head (ראש, *rosh*), while

ענינה – בכל שאר הפרצוף:

ב. ושלמותה – בכתר ומוחין שבתוכו, והיינו שהם מינים הצריכים שניהם להנהגה. כתר – מין אחד, ומוחין – מין אחר:

חלק ב:

א. והיינו בסוד השראת העליון ממנו השורה עליו, כי צריך כח העליון המנהג התחתון, וכח התחתון בכל מדותיו. הכתר הוא כח העליון:

ב. ושם נכללו ג' מוחין, שהם כללות מדות התחתון:

ג. ששם כל עיקר הולדת ההנהגה שלו, שם נולדת ההנהגה בקיבוץ כל הכחות האלה, ואחר כך מתפשטת בפרצוף כולו:

פתח קב

ז' תיקוני רישא:

רישא דא"א – מובן בה כתר א וחכמה סתימאה שבתוכו, וזה

the function of the head is then completed through all the rest of the Partzuf (see Opening 90).

and is only complete with the crown (Keter) and the mental powers (מוחין, *mochin*) within it.

These are two distinct aspects both of which are needed in order for the Partzuf to exercise its governmental power. The crown, Keter, is one kind while the mental powers are another.

Part 2:

.that is, through the mystery of the indwelling of the one above it, which rests upon it. For there must be a superior power that governs the lower one, as distinct from the lower power itself in all its attributes. The crown, Keter, is the superior power. (Keter reflects the governmental mode of the Partzuf above).

Included in the head are the three mental powers of the Partzuf. These encompass all the attributes of the lower Partzuf. (The three mental powers contain the roots of the governmental power exercised by the lower Partzuf, because Chochmah-Binah-Daat are the roots of Chessed-Gevurah-Tiferet.)

.because that is where the whole birth of the governmental order of the Partzuf in essence takes place. It is through the ingathering of all these powers on the level of Chochmah-Binah-Daat that the government order of the Partzuf is born, and from the head it extends through the entire Partzuf.

Opening 102

Atik shines in the Head of Arich Anpin through the Seven Repairs of the Head - in the Skull in general, in the Face in detail.

By the Head of Arich Anpin is meant Kitra, the Crown, and Chochmah S'tima'ah, the Concealed Wisdom contained

לפי הנדרש בהנהגת א"א מצד עצמו לבד, ובו הם הז' תיקוני רישא. והיינו כי כל הנהגת א"א תלויה בעתיק, ולכן ברישא דא"א עצמו שולטים הז' דעתיק, ופרטי תיקוניו. ובגולגלתא עושים מה שעושים בכלל, ובפנים עושים בפרט, יען הם עושים להאיר בפרט. וצריך שכל הארוותיהם יהיו מתוקנים בתיקוני העתיק:

אחר שנתבאר ענין הראש, נבאר עתה תיקוניו בא"א שאנו עוסקים:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, רישא דא"א, הוא מה שאנו מבינים כשאנו אומרים ז' תיקוני רישא. ח"ב, ובגולגלתא וכו'. והוא פרט התיקונים האלה:

חלק א':

א. רישא דא"א – מובן בה כתרא וחכמה סתימאה שבתוכו, היינו כי ראש אינו גולגלת לבד, אלא כל כללות הראש והפנים, ומה שבתוכם. והנה כאן בא"א שלא יש בינה בתוך הראש, ומבואר במקומו, כשאומרים רישא – מבינים כתר וחכמה בתוכו, וכל המתפשט בהם בסוד

within it - this is in terms of what is attributed to Arich Anpin's own intrinsic mode of government. It is in Arich Anpin that the Seven Repairs of the Head are found, and this is because the entire government of Arich Anpin depends upon Atik. For this reason the seven lower Sefirot of Atik rule in the very Head of Arich Anpin itself through the various particular repairs therein deriving from Atik. In the Skull they do what they do overall, while in the Face they operate in detail, because the Face is made to shine in detail and all of its radiations must be rectified through the repairs deriving from Atik.

Having explained the concept of the head in general terms, we will now discuss the specific arrangements or "repairs" (תיקונים, tikunim) found in the Head of Arich Anpin, which is our present focus.

This proposition consists of two parts. **Part 1: By the Head of Arich Anpin.** This explains what we mean when we speak about the Seven Repairs of the Head. **Part 2: In the Skull.** This gives more details about these Repairs.

Part 1:

By the Head of Arich Anpin is meant Kitra, the Crown, and Chochmah S'tima'ah, the Concealed Wisdom contained within it. For the head consists not only of the skull but of the entire head and face and what is contained within them. In the case of Arich Anpin, Binah is not in the head (for Binah descended to the throat - see *Etz Chayim, Shaar Hamelachim* ch. 8; *Shaar Arich Anpin* ch. 8). Accordingly, when we speak of the Head of Arich Anpin, this is understood to mean Keter and

הפנים:

ב. וזה לפי הנדרש בהנהגת א"א מצד עצמו לבד. והיינו כמ"ש, שבסוד שורש הז"א - נדרש בסוד חד"ר. אך בסוד א"א עצמו אין מתחלקים אלא בדרך זה - גולגלתא ומוחא לבד:

ג. ובו הם הז' תיקוני רישא:

ד. והיינו כי כל הנהגת א"א תלויה בעתיק, זהו כמו ששמעת איך עתיק עשוי לקשר כל ספירות א"א תחת א"ק, ולהעמידם בסוד המתקלא:

ה. ולכן ברישא דא"א עצמו שולטים הז' דעתיק, ופרטי תיקוניו, היינו כי במקום השליטה הראשונה - שם צריך לעשות תיקון זה, ונשאר התיקון לכל הפרצוף:
חלק ב:

א. ובגולגלתא עושים מה שעושים בכלל, הוא סוד

Chochmah within it together with all that spreads forth from them in the mystery of the Face.

- **this is in terms of what is attributed to Arich Anpin's own intrinsic mode of government.** As discussed earlier (in Opening 95), Kindness, Judgment and Mercy are attributed to Arich Anpin as the root of Zeir Anpin (and in this aspect we speak of the Three Heads of Arich Anpin - see further in Opening 104). However in terms of Arich Anpin's own intrinsic essence - total Kindness - the only way they divide up is in terms of the Skull and the Brain. (The Skull and the Brain are called two heads of Arich Anpin, and later, with the Cavity, *avira*, these become the Three Heads - *Etz Chayim, Shaar Arich Anpin* ch. 3).

It is in Arich Anpin that the Seven Repairs of the Head are found, and this is because the entire government of Arich Anpin depends upon Atik. As you have heard already, the purpose of Atik is to bind all the Sefirot of Arich Anpin under Adam Kadmon and maintain them in the state of Balance. (This is through the Head of Atik, which contains the initial interconnection of MaH and BaN - see Opening 96).

For this reason the seven lower Sefirot of Atik rule in the Head of Arich Anpin itself through the various particular repairs therein deriving from Atik. It is in the place where they first rule - in the Head - that this repair must be carried out, and it then extends to the entire Partzuf.

Part 2:

In the Skull they do what they do overall. This is the mystery of the White Skull - for these seven repairs divide up into one in the Skull and six

גולגלתא חיורא, והיינו כי
התיקונים האלה מתפרשים –
אחד בגולגלתא, וששה בפנים.
וס"ז כי כתר אינו עשוי לפרט
אורותיו כמו החכמה, אלא כתר
– סודו קמץ – קמוץ בסוד
הגולגלתא, שהיא גולגלתא אטום.
אך חכמה – פתח, עושה כל
אורות הפנים בפרט. וכפי הענין
שלהם, כך עושים בהם תיקוני
העתיק – בגולגלתא בכלל אחד,
ובפנים בכל פרטיהם, וזהו:

ב. ובפנים עושים בפרט, יען הם
עשויים להאיר בפרט:
ג. וצריך שכל האורותיהם יהיו
מתוקנים בתיקוני העתיק, הכוונה
היא לתקן הכל, ועל כן צריך
שלא להניח החלקים לחוץ, אלא
במקום שיש פרט – יהיו כל
הפרטים מתוקנים:

in the Face. The underlying principle behind this is that it is not in the nature of Keter to divide up its lights in detail in the same way as Chochmah. For the mystery of Keter is that of closure, as signified by its associated vowel, *kametz* (קָמֶץ), which has the connotation of being closed up - like the skull, which is a closed circle. Chochmah, on the other hand, signified by the vowel *patach* (פָּתַח) having the connotation of openness, produces all the lights of the Face in their individual details. Accordingly the repairs generated by Atik in Arich Anpin follow the respective natures of (1) the Skull (Keter), where the repair is one overall whole (for the skull clothes Chessed of Atik, which includes all the Sefirot below it) and (2) the Face, where the repairs are seen in all their specific details. Thus the proposition goes on to state:

while in the Face they operate in detail, because the Face is made to shine in detail

and all of its radiations must be rectified through the repairs deriving from Atik. The intention is to rectify everything. Accordingly the individual parts cannot be left out. Wherever there are detailed aspects, they must all be repaired. (Atik repairs the Head of Arich Anpin overall through the repair of the Skull and all of the details individually through the repairs of the Face.)

Note: See *Etz Chayim Shaar Arich Anpin* ch. 6: "The seven lower Sefirot of the Head that is Unknown from Chessed to Malchut are clothed in the two lower heads of Arich Anpin and shine therein". See *ibid.* ch. 7: "Although we have said that Atik's seven lower Sefirot are clothed in the seven Sefirot of the Skull of Arich Anpin, nevertheless. in essence there are only two in the head of Arich Anpin: Chessed and Gevurah. Chessed is in the Skull and Gevurah in the Brain, for the Skull and Brain are the two lower heads and they are the roots of the entire Head, while the other

Sefirot - revealed through the Seven Repairs of the Head are merely a radiation. See *Klalut Hallan* 7:8 and 8:3.

פתח קג

שני סוגי תיקוני רישא דא"א:

כל עניני הא"א הולכים להגביר
החסד ולמתק הדין. ויש גילוי
כחו בכח – שהוא מעביר הדין
לגמרי, והוא ענין גילוי מצח
הרצון:

אחר שביארנו ענין ז' תיקוני
רישא, נבאר ההפרש שבין תיקון
לתיקון בתיקונים אלה:

א. כל עניני הא"א, כבר נתבאר
למעלה ענין זה, שא"א גורם
מיתוק לדיני הו"א:

ב. הולכים להגביר החסד ולמתק
הדין, הימין שבו הוא להגביר
החסד, והשמאל שבו הוא למתק
הדין בחסד:

ג. ויש גילוי כחו בכח – שהוא
מעביר הדין לגמרי, זה תלוי
בגילוי המצחא, שבהתעלם הוא
ממתק, ובגילוי הוא מעביר הדין
לגמרי:

ד. והוא ענין גילוי מצח הרצון,
והוא בסוד התיקון רעוא דרעוין,
שזה הוא מה שנותן לו זה הכח.

Opening 103

Revelation of the Forehead of Favor completely removes stern Judgment; when it is concealed, the Judgment is sweetened.

The purpose of all aspects of Arich Anpin is to strengthen Kindness and sweeten the Judgment. There is also a revelation of Arich Anpin's power with particular force that removes Judgment altogether. This is when the Forehead of Favor is revealed.

Further to our discussion of the Seven Repairs of the Head, we will now discuss the difference between them.

The purpose of all aspects of Arich Anpin. We have already discussed how Arich Anpin brings about a sweetening of Zeir Anpin's stern judgments (see Opening 94).

is to strengthen Kindness and sweeten the Judgment. It is the right side in Arich Anpin - the male aspect - that gives sway to Kindness so that Judgment does not operate, while the left side - the female aspect - sweetens Judgment with Kindness.

There is also a revelation of Arich Anpin's power with particular force that removes Judgment altogether. This depends on whether the Forehead is revealed or not. (In Hebrew, forehead is מצחא, *mitzcha*, related to the root צחה, "shine brightly", cf. Opening 32). When this Forehead is concealed, Judgment is only sweetened, whereas when it is revealed it removes Judgment altogether.

This is when the Forehead of Favor is revealed. This is the mystery of the Repair of the Will of Wills (תיקון דרעוא דרעוין, *tikun d'ra'va*)

והיינו שכל שאר התיקונים שבאים מחג"ת נ"ה(י) אינם עושים זה, לפי שאין להם כח לזה, אלא ליסוד שמתקן המצח, שיכול לגלות החסדים בכח:

פתח קד

שורש ז"א ונוק' בתלת רישין ורדל"א:

ענין ההנהגה המשפטית תלוי הכל בחד"ר והמקבל מהם. כי בזה תלוי כל ענין השכר והעונש. ולשורש ענין זה נמצא בא"א התחלקות התלת רישין. ורדל"א שעל גביהם הוא שורש למקבל, שהיא השכינה:

אחר שנתבאר מה שיש לבאר בפרטיות הנהגת א"א מצד עצמו, עתה נבאר להשלים ענין שורש ז"א. כבר נתבאר למעלה – לעיל פתחים כ"ג – כ"ד. ליסוד המתקן המצח. ע"י פתחי חכמה ודעת סי' י"א ד"ה, התיקון הד' (שערי רמח"ל עמ' קמ"ט), שם סי' פ"ד ד"ה, והנה המצח (שם עמ' ר"ב). תיקונים חדשים עמ' קט"ו. סיכום קג, כל עניני א"א ענינם הגברת החסד, על ידי הימין שבנו,

d'ra'vin). This is what gives Arich Anpin this particular power. (For Yesod of Atik is clothed in the Forehead of Atik). None of the other Repairs, which stem from Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach and Hod of Atik, achieve this because none of them has the power except Yesod, which rectifies the Forehead in such a way that the powers of Kindness can be revealed with great force.

Opening 104

The entire governmental order depends on the Three Heads -root of Kindness-Judgment-Mercy - and the Head that is Unknown - root of the Receiver.

The entire governmental order of Justice is based on Kindness-Judgment-Mercy and the Receiver thereof, because this is the foundation of the whole concept of reward and punishment. As the root of all this we find the division into the Three Heads in Arich Anpin, while the Head that is Unknown, which is above them, is the root of the Receiver - the Shechinah, the Indwelling Presence.

Having discussed Arich Anpin's own intrinsic governmental mode as expressed in the Seven Repairs of the Head, we will now examine how Arich Anpin serves as the root of Zeir Anpin. (The Three Heads are the Skull and Brain, as discussed in Opening 102, and the Cavity, אורא, avira, in between, which clothes Daat of Atik.)

ומיתוק הדינים על ידי השמאל
 שבו. המצחא כשהוא בהעלם
 ממתק הדינים, ובהגלותו –
 מעביר הדינים לגמרי, וזה ע"י כח
 יסוד דעתיק שבמצחא. שאר
 התיקונים בכוחם רק למתק
 הדינים. להשלים ענין שורש ז"א.
 ענין זה כבר מבואר לעיל בפתח
 צ"ה. כאן חוזר ומזכירו בסדר:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, ענין
 ההנהגה, והיא הקדמה בענין
 ההנהגה. ח"ב, ולשורש ענין זה,
 והוא ענין ג' רישין על פי זה:
 חלק א:

א. ענין ההנהגה המשפטית תלוי
 הכל בחד"ר והמקבל מהם,
 המקבל ר"ל נוק', שהיא שורש
 המקבלים, שלפי מה שהם
 מוכנים – כך היא מזדמנת
 לקבל, כמ"ש למעלה במקום
 אחר:

ב. כי בזה תלוי כל ענין השכר
 והעונש, משפט אינו ר"ל דין
 לבד, אלא חד"ר, לעשות לפי
 הנראה לעיני הדיין:

חלק ב:

א. ולשורש ענין זה נמצא בא"א:

ב. התחלקות התלת רישין, זהו

This proposition consists of two parts. **Part 1:**
The entire governmental order. This is an
 introductory premise about the governmental
 order. **Part 2: As the root.** This discusses
 the Three Heads in Arich Anpin accordingly.

Part 1:

**The entire governmental order of
 Justice is based on Kindness-
 Judgment-Mercy and the Receiver
 thereof.** By Receiver we are referring
 to the Nukva, the Female aspect,
 which is the root of the receivers - the
 lower creations. For according to their
 level of preparedness, so the Nukva is
 ready to receive, as discussed earlier
 (see Opening 58).

**.because this is the foundation of
 the whole concept of reward and
 punishment.** Justice does not only
 mean Judgment alone. Justice
 involves Kindness, Judgment and
 Mercy - to do what is fitting in the
 eyes of the Judge (i.e. to administer
 reward and punishment as necessary,
 and thus the government of justice is
 that of reward and punishment).

Part 2:

**As the root of all this we find the
 division into the Three Heads in
 Arich Anpin.**

As discussed earlier, the very

כמ"ש למעלה, שהנהגת המשפט
עצמה יוצא מא"א:

ג. ורדל"א שעל גביהם היא
שורש למקבל, סוד זה הוא,
אשת חיל עמרת בעלה:

ד. שהיא השכינה, שזה כח
השכינה, שנקראת אבן דזרקין
לה עד א"ס, והיינו כי היא תחלת
המחשבה. והמדות לא נמשכו
אלא בעבורה על ידי חד"ר.

נמצא כי כל התיקון ביד
המקבלים, שהם המגלים היחוד
בעבודתם. ונמצא שזה מה
שנקבע ראשונה, ואחר זה נמשכו
המדות לפי ענינה.

ולכן כל ההתעוררות – ממנה,
וכל התיקון תלוי בה, כידוע
בדברי רשב"י זללה"ה בכמה
מקומות:

governmental order based on Justice
itself derives from Arich Anpin.

**.while the Head that is Unknown,
which is above them, is the root of
the Receiver.** This is the mystery of
"A woman of valor is the crown of her
husband" (Proverbs 12:4).

**.the Shechinah, the Indwelling
Presence.** This is the power of the
Shechinah, which is called "a stone
cast up to Eyn Sof" - for the
Shechinah was first in thought, while
the attributes - the other nine Sefirot
- were drawn forth only for the sake
of the Shechinah through the columns
of Kindness-Judgment-Mercy.
(Chessed-Gevurah-Tiferet are the root
of the Sefirot of Justice while
Chochmah-Binah-Daat come only to
add to the flow of influence and
Netzach-Hod-Yesod to *transfer* it).

Thus, the entire repair is in the hands
of the receivers, who reveal the unity
through their service. Accordingly this
is what was fixed first, and afterwards
the nine upper attributes were
channeled in accordance with the
nature of the Shechinah. (The nine
Sefirot of Arich Anpin are above
Malchut of Atzilut - the the Nukva -
yet the latter is the root of the
government of the lower creations -
the very purpose of the creation. This
Malchut is therefore rooted in the
exalted level of the Head that is
Unknown, which is *above* Arich
Anpin).

Accordingly the entire arousal comes
from the Shechinah - in order to
benefit the receivers. And the entire
repair is dependant upon the
Shechinah - as evident in many places
in the writings of Rabbi Shimon bar
Yochai. (The repair is when the Holy
One, blessed be He, can send a flow
of blessing to the receivers because

they are ready to receive it.)

Opening 105

Function of the Hairs of the Head and Beard of Arich Anpin

The Hairs of the Head are a revelation of the holiness of the very Brain itself just as it is within. However, the Beard is such that its lights descend in sequence level by level down to Zeir Anpin.

Having discussed how Arich Anpin is the root of Zeir Anpin, let us examine the start of this root's downward descent.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The Hairs of the Head.** This explains the nature of the Hairs of the Head. **Part 2: However, the Beard.** This explains the nature of the Hairs of the Beard.

Part 1:

The Hairs of the Head are a revelation. As the proposition itself states afterwards in Part 2, the Hairs of the Beard are channels that draw the light of Chochmah S'tima'ah - the Concealed Wisdom - to the outside so as to produce the downward chain of development. Yet the Hairs of the Head also draw forth light from the Brain, as stated in the *Idra Rabba* (129a): "In every strand there is a flow that comes forth from the Concealed Brain". Accordingly we must first understand the difference between the Hairs of the Beard and those of the Head. The difference is that the Hairs of the Head merely reveal the light of the Brain exactly as it is and not by way of sequential development and gradation. However, the Beard draws the light downwards sequentially, level by level.

פתח קה

ראשית השתלשלות חד"ר –
בדיקנא:

שערות הראש הם מתגלים
מקדושת המוח עצמו כמו שהיא
בו. אך הדיקנא עשויה
להשתלשל בה האורות בהדרגה,
לרדת עד הז"א:

אחר שביארנו ענין שורש הז"א,
נבאר ראשית השתלשל השורש
הזה לבוא למטה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
שערות הראש וכו' והוא ענין
שערות הראש. ח"ב, אך הדיקנא,
והוא שערות הדיקנא:

חלק א:

א. שערות הראש הם מתגלים,
היינו כי הנה אנו אומרים אחר
כך שהדיקנא הם צינורות
הממשיכים אור החכמה סתימאה
לחוץ, לעשות ההשתלשלות. אך
גם השערות של הראש, אמרו
באדרא רבא, שהם ממשיכים
האור מן המוח. וצריך להבין
בתחלה מה ההפרש בין זה לזה.
והנה ההפרש הוא, שהשערות
של הראש אינם אלא מגלים אור
המוח כאשר הוא, ולא
בהשתלשלות והדרגה. אך
הדיקנא ממשכת האור
להשתלשל בהדרגה:

ב. מקדושת המוח עצמו, שעל כן
מנין השערות הם כמנין קדוש,
כמו שביאר רשב"י זללה"ה
באדרא רבא, להיותן גילוי
קדושת המוחין שמתלהטת
ויוצאה לחוץ:

ג. כמו שהיא בו, הוא מ"ש שאינו
משתנה בהמשכו כלל:
חלק ב:

א. אך הדיקנא עשויה להשתלשל
בה האורות בהדרגה, הוא מ"ש
למעלה, וזהו הטעם שמדרגותיה
נמנות בדרך פרטי, להיות שם
בסוד הזיווגים של נוצר ונקה, מה
שאין כן שערות הראש. וזה, כי
הזיווגים הם עשויים להמשיך
האורות לפי כח המזדווגים,
שבמוחי המזדווגים נמשך האור
המתאצל על ידם, ומשתווה
לבחינת המזדווגים ההם,
ובבחינה זאת האור מתאצל.
ובכל מוח מקבל שינוי, לפי
המדרגה של המוח ההוא:

.of the holiness of the very Brain itself. The number of strands of hair in the locks of the Head corresponds to the numerical value of the letters of the word קדוש, *kadosh*, "holy" - 410, as explained by Rabbi Shimon bar Yochai in the *Idra Rabba* (128b): "Every lock consists of 410 hairs." This is because it is through the Hairs of the Head that the holiness of the inner Mental Powers flashes forth to be revealed on the outside.

.just as it is within. Even when drawn forth, it does not change at all.

Part 2:

However, the Beard is such that its lights descend in sequence level by level... The reason why the levels of the Beard are enumerated individually (as 13 Repairs corresponding to the 13 Attributes of Mercy) - which is not so in the case of the Hairs of the Head - is because the levels of the Beard are involved in the mystery of the interaction and coupling of the two attributes of Notzer (רצון), "Preserver of Kindness." and Venakei (אקנו), "Who cleanses." (Exodus 34:6). These are the two Mazalot or "Constellations". (The eighth and thirteenth of the 13 Attributes of Mercy include all the others. "These two Mazalot rest one over the other and are male and female" - *Etz Chayim, Shaar Arich Anpin* ch. 9.) They interact and couple together, the purpose being to draw down the lights in proportion to the power of the two parties to the interaction. For it is in the brains of the couple that the light emanated through them is drawn down. In this way the light descends to the same level as that of the couple, and it is on this level that the light is emanated.

(It is through coupling - גוויז, *zivug* -

together that they draw down the light from above. Since it is the two parties in the interaction that draw the light, what they draw down is on their level, and this is how the developmental chain of the Partzufim descends level by level. In the case under discussion, the two parties in the interaction or coupling are Abba and Imma, which are included under the Mazalot of Notzer and Venakei respectively, which transfer the lights of the Head of Arich Anpin to Zeir Anpin.)

down to Zeir Anpin. For the function of the Beard is to bring forth the order of Kindness-Judgment-Mercy contained within the Concealed Wisdom to the outside. Once it begins drawing it forth, it is channeled downwards, descending to Zeir Anpin. For this reason, "Abba and Imma are included in Mazal" (i.e. under Notzer and Venakei, as noted above, in order to provide the governmental order of right and left). This will be discussed further later on. For the purpose of the Beard is to bring this order down to the level of Zeir Anpin. (It is Abba and Imma that effect the transfer). Accordingly Abba and Imma end at the Navel - the Mazalot of the Beard end at the Navel of Arich Anpin - and this way Abba and Imma are literally over the Head of Zeir Anpin, which starts at the Navel of Arich Anpin.

Opening 106

Some repairs come to prepare the flow of blessing, others to channel it.

ב. לרדת עד הז"א, היינו כי פעהלת הדיקנא הוא להוציא לחוץ סדר החד"ר, הסתום בפנים. וכשמתחיל להמשיך אותו, נמשך ויורד עד הז"א. ועל כן, או"א במזלא אתכלילן, וכדלקמן, כי כוונת הדיקנא להביאו עד הז"א. ולכן מסתיימים בטיבורא, להיות על הז"א ממש:

פתח קו

תיקונים מכיני השפע וממשיכי השפע:

התיקונים – מהם עשויים להמשיך השפע בהם, ומהם לתת הכנות ותיקונים לשפע עצמו.

The purpose of the various different repairs is in some cases thereby to channel the flow of blessing while in others it is to prepare and rectify the actual flow itself.

זהו כלל בכל התיקונים, אך ענינו
לפרש בו ענין תיקוני הדיקנא:

This is a general rule that applies to all the different repairs found in the Partzufim. Our purpose here is to understand how it applies to the Repairs of the Beard. (The 13 "Repairs" of the Beard of Arich Anpin - the 13 Attributes of Mercy, as signified by differing arrangements of the hairs in different locations of the beard - are elaborated in the Idra Rabba.)

א. התיקונים, כל מיני תיקונים
שיש בכל מקום - הם נופלים
תחת אחד משני מינים אלו:

The purpose of the various different repairs. All the different kinds of repairs found in all places fall under one of the following two categories.

ב. מהם עשויים להמשיך השפע
בהם, וזה בדיקנא - סוד התרין
מזלין, שהם עשויים דוקא
להמשיכו ולגלותו:

.is in some cases thereby to channel the flow of blessing. In the case of the Beard, the repairs that channel the flow of blessing are the Two Mazalot - Notzer, the eighth, and Venakei, the thirteenth attribute. ("Why is this noble thread - the Beard - called Mazal? Because from it hang constellations and constellations - higher and lower." - *Idra Rabba* 134a.) The specific purpose of the Two Mazalot is to draw down and reveal the light of Arich Anpin in Zeir Anpin.

ג. ומהם לתת הכנות ותיקונים
לשפע עצמו, וזה בדיקנא - כל
שאר התיקונים שלה:

.while in others it is to prepare and rectify the actual flow itself. In the case of the Beard this applies to all the other repairs besides those of Notzer and Venakei.

פתח קז

Opening 107

תלת רישין מאירים בדיקנא:

The Beard reveals the governmental order of Kindness-Judgment-Mercy stemming from the Three Heads.

כל התלת רישין מאירים
בדיקנא, כי היא ממש גילוי
ההנהגה הזאת של חד"ר:

All of the Three Heads radiate in the Beard, for the latter is literally the revelation of this governmental order of Kindness-Judgment-Mercy.

תשלום ענין הדיקנא:

Further discussion of the Beard.

א. כל התלת רישין מאירים
בדיקנא, זה כבר נתפרש בדברי

All of the Three Heads radiate in the Beard. It is stated explicitly in the writings of the ARI of blessed

הרב זללה"ה, שיש כל התלת רישין בדיקנא. ולמה צריך זה?:

ב. כי היא ממש גילוי ההנהגה הזאת של חד"ר, כל ענינה הוא גילוי חד"ר, המשתרשים בג' רישין כנ"ל. ועל כן צריך שיאירו בה בפרט:

פתח קח

הדיקנא כופה את הדינים:

הדיקנא מראה כח הפרצוף, על כן בה מתגלה כח א"א, וכופה הדינים, ומכניע הקליפות, ומשליט הקדושה בסוד היחוד העליון:

ענין שהדיקנא כופה הדינים:

א. הדיקנא מראה כח הפרצוף, זה ענין הדרת פנים – זקן. וגם למטה הוא כך:

ב. על כן בה מתגלה כח א"א:

ג. וכופה הדינים, כי ענינו הוא להגביר החסד, ובהתגברו בכחו – ממתק הדינים:

ד. ומכניע הקליפות, כי הדינים הבלתי מתוקים הם נותנים כח לס"א, אך הדינים הממותקים,

memory that all of the Three Heads of Arich Anpin - the Skull, the Hidden Brain and the Cavity - are revealed through the Beard. And why is this necessary?

.for the latter is literally the revelation of this governmental order of Kindness-Judgment-Mercy. The whole purpose of the Beard is to reveal the Kindness-Judgment-Mercy rooted in the Three Heads. This is why it is necessary for each of them individually to radiate in the Beard.

Opening 108

The Beard subdues stern judgments, humbles the husks and gives power to Holiness.

The Beard shows the power of the Partzuf. It is therefore through the Beard that the power of Arich Anpin is revealed, and this subdues the stern judgments and humbles the husks and gives power to Holiness through the supreme unity.

How the Beard subdues stern judgments.

The Beard shows the power of the Partzuf. This is the concept of "the glory of the face is the beard" (*Shabbat* 152b), and this principle also applies in the lower world.

It is therefore in the Beard that the power of Arich Anpin. - which is complete Kindness –

.is revealed, and this subdues the stern judgments. The nature of Arich Anpin is to give sway to Kindness, and when Arich Anpin asserts its power, this sweetens and mitigates the stern judgments.

.and humbles the husks. For as long as the stern judgments are unmitigated, they give power to the Other Side. But when the stern judgments are mitigated, this causes

אדרבא, גורמים הכנעה לס"א:

ה. ומשליט הקדושה בסוד היחוד העליון, זהו תיקון העתיד, שיהיה לע"ל, שעליו אמרו (אד"ר קלד ע"ב) דעתיד לאוקיר דיקנא, בסוד, "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא". ואז תשלוט הקדושה לבדה בעולם:

פתח קט

בחינות השתלשלות והתלבשות גורמות לתמונות שונות בהתלבשות הפרצופים:

לפי סדר ההשתלשלות – כל נה"י של כל פרצוף עליון הם מוחין לתחתון. אבל סדר ההתלבשות הוא סדר אחר:

תירוצן סתירה לדברי הרב זללה"ה, שבמקום אחד נראה שיסוד דעתיק כלה ביסוד דא"א, ובמקום אחר נראה שכלה בת"ת:

א. לפי סדר ההשתלשלות – כל נה"י של פרצוף עליון הם מוחין לתחתון,

the humiliation of the Other Side. (For the Other Side is the agent that executes the stern judgments, and when they are sweetened, there is no need for the Other Side, which is thus humbled.)

.and gives power to Holiness through the supreme unity. This is the future repair that will reign in time to come, of which the sages said, "He is destined to honor the Beard" (*Idra Rabba* 134b), as it is written: "And HaShem will be exalted alone on that day " (Isaiah 2:11). And then Holiness alone will rule throughout the world.

Opening 109

Interrelation of the Partzufim - in the chain of development and through clothing one another

The developmental chain is so arranged that all of Netzach-Hod-Yesod of every upper Partzuf are themselves the mental powers of the Partzuf below it. However, the order whereby the Partzufim are clothed in one another follows a different arrangement.

This distinction makes it possible to resolve an apparent contradiction in the teachings of the ARI of blessed memory. In one place Yesod of Atik is said to end in Yesod of Arich Anpin (Etz Chayim, Shaar Arich Anpin ch. 1). Elsewhere, however, we find that Yesod of Atik ends in Tiferet of Arich Anpin (ibid. Shaar Hamelachim ch. 4). How the seeming contradiction is resolved will be explained in the next Opening.

The developmental chain is so arranged that all of Netzach-Hod-Yesod of every upper Partzuf are themselves the mental powers of the Partzuf below it.

כבר שמעת שהמצבים
בפרצופים הם משתנים במראה
לפי הענין שרוצה הרצון העליון
להודיע בהם. והנה יש מציאות
זה שהפרצופים מתנהגים זה
תחת זה, שהמלכות של העליון
מנהגת את התחתון, וזה נקרא
סדר ההשתלשלות. ולהודיע ענין
זה, נראה במראה איך נה"י של
הפרצוף העליון הם המוחין
בתחתון.

ויש ענין אחר, שהוא – מלבד
מה שנותן ההשתלשלות הכללי,
יש התלבשות, והם כחות אחרים
שמקבלים הפרצופים ממה שהם
מלבישים, שהוא חוץ מן הכח
המחוקק בהם לפי ענין
ההשתלשלות. ומפני זה יראה
במראה – מצב אחר, שהוא מצב
ההתלבשות.

והנה יש ענינים בפרצוף נמשכים
מן הכח המוטבע בו בראשונה
בסוד ההשתלשלות, ויראה
במראה – נה"י של עליון מוחין
בתחתון, וענינים אלה יוצאים
משם. ויש אחרים שנמשכים

As discussed earlier, there are differences in the way the different states of the Partzufim appear in the prophetic vision depending on what the Supreme Will wants to reveal through them. Thus in one aspect the Partzufim are governed one under the other - in the sense that Malchut of the upper Partzuf governs the lower Partzuf. This is called the order of the chain of development (תולשתשה, *hishtalshelut*). The prophetic vision reveals this aspect by showing how Netzach-Hod-Yesod of the upper Partzuf serve as the mental powers in the lower Partzuf. (For Netzach-Hod-Yesod of the upper Partzuf serve the needs of the lower Partzuf, while Malchut stands behind channeling their influence to the lower Partzuf. In the chain of development, the mental powers thus complete the lower Partzuf by providing its interior soul - *pnimiyut*.)

However, besides this interrelationship of the Partzufim through the developmental chain, there is another aspect whereby one Partzuf clothes itself within another. This gives the Partzuf that serves as the garb additional powers besides its own intrinsic power as instituted through the developmental chain. Accordingly there is another state seen in the prophetic vision in which one Partzuf clothes another.

Thus certain aspects of a given Partzuf derive from its intrinsic power as established from the outset through the chain of development. The way this appears in the prophetic vision is that Netzach-Hod-Yesod of the upper Partzuf stand as the mental powers of the lower Partzuf giving rise to the aspects in question. On the other hand there are other aspects of

אחר ענין ההלבשה, וכן יראה
במראה – נולדים מן המצב
ההוא:

ב. אבל סדר ההתלבשות הוא
סדר אחר,

כל הסדרים האלה נמצאים תמיד
בפרצופים, כי כשנבוא להבחין
בחיותיהם, נאמר – יש בו כח
המחוקק בו לפי ההדרגה, וזה
נהוג מן הנה"י של הפרצוף
העליון, ונפרש כל הנמשך מן
ההנהגה הזאת. עוד יש לנו שהוא
מלביש, ומעלים את המדרגות
שהוא מלביש מן העליון, וזה כח
יותר שמקבל, ויש ענינים
נמשכים מזה. וכולם פועלים מה
שצריך שיפעלו להשלים ענין
הנבראים כראוי:

פתח קי

פרצופי או"א [קי – קיד]:

הארת יסוד עתיק – שורש או"א:
לפי סדר ההשתלשלות – יסוד
דעתיק כלה בחזה דא"א, ומשם
יוצאים בגילוי החסדים והגבורות
שלו. אחר כך משם נבנים אבא
ואימא, ישראל סבא ותבונה. אך
בסדר ההתלבשות – יסוד
דעתיק כלה ביסוד דא"א:

אחר שנתבאר א"א ועניניו, נבוא

the Partzuf that derive from the way it
serves to clothe another, and in the
vision these appear accordingly as
arising out of that state.

**However, the order whereby the
Partzufim are clothed in one
another follows a different
arrangement.**

All of these arrangements are found
constantly in the Partzufim. Thus
when we come to examine their
various powers, we must consider the
intrinsic power vested in a given
Partzuf through the graded chain of
development - this being governed by
Netzach-Hod-Yesod of the upper
Partzuf - and trace all the aspects of
the lower Partzuf that derive from this
mode of government. In addition, we
must take into account how the lower
Partzuf clothes and conceals within it
certain given levels of the upper
Partzuf, providing the lower Partzuf
with extra power, and we must trace
which aspects derive from this. All the
different aspects function as
necessary in order to bring the
creations to perfection.

Opening 110

*In the chain of development, Yesod of Atik
ends in the chest (Tiferet) of Arich Anpin; as
clothed, it ends in Yesod of Arich.*

**According to the way the chain of
development is arranged, Yesod
of Atik ends in the chest of Arich
Anpin and it is from there that its
Kindnesses and Strengths go forth
and are revealed. Afterwards it is
from there that Abba and Imma,
Israel Sabba and Tevunah are
built. However in the order
whereby one clothes another,
Yesod of Atik ends in Yesod of
Arich Anpin.**

Following our discussion of the various

לבאר או"א, ובתחילה נבאר
שרשם:

א. לפי סדר ההשתלשלות –
יסוד דעתיק כלה בחזה דא"א, זה
פשוט, לפי השיעורים של
הפרקים כידוע:

ב. ומשם יוצאים בגילוי החסדים
והגבורות שלו, כי כל הפרצופים
– הדעת שלהם מתפשט בגופם,
ונכלל ביסודם, ומאיר לחוץ, כי
דעת – עיקר ההנהגה שצריך
להתפשט כך, כדלקמן במקומו:

ג. אחר כך משם נבנים אבא
ואימא, ישראל סבא ותבונה,
חכמה ובינה דאצילות, כשבאים
לעשות פרצופים, מקבלים
הארה מן החסדים ומן הגבורות
האלה, להיות מקומם באילן
כנגדם, לפי שהם מלבישים את
הזרועות עד הטבור. ומכחם
מתחלקים לד' פרצופים, כמבואר
במקומו:

*aspects of Arich Anpin, we will now
examine the Partzufim of Abba and
Imma starting with their root.*

**According to the way the chain of
development is arranged, Yesod
of Atik ends in the chest (Tiferet)
of Arich Anpin.** Each Sefirah has a
particular number of sections or
"joints" (מִיקָרַפּ, *perakim*), all with their
own measure. In the case of Yesod,
the sections are Yesod and Ateret
HaYesod, the Corona.

**and it is from there that its
Kindnesses (מִידָסָה, *chassadim*) and
Strengths (תּוּרִיבָג, *gevurot*) go forth
and are revealed.** For in all the
Partzufim, Daat spreads from the
head into the body of the Partzuf and
is wholly included in its Yesod and
shines outwards. For Daat is the
essence of the governmental order
and this is how it must spread - going
out of the vessel and openly
spreading. This will be discussed later
in its proper place (see Opening 124).

**Afterwards it is from there that
Abba and Imma, Israel Sabba and
Tevunah are built.** When Chochmah
and Binah of Atzilut become
Partzufim, they receive a radiation
from these Kindnesses and Strengths
- their place on the Tree of the
Partzufim is facing the Kindnesses and
Strengths of Atik, which are revealed
when they emerge from the Yesod of
Atik and spread in the chest of Arich
Anpin. Against the chest are Abba and
Imma, which clothe the arms of Arich
Anpin down to the navel. It is through
the power of the Kindnesses and
Strengths of Atik that Abba and Imma
divide into four Partzufim - the first
and second Israel Sabba and
Tevunah, as will be discussed in its
proper place (see Opening 128). (The
ending of Yesod of Atik in the chest of
Arich Anpin is considered in the

ד. אך בסדר ההתלבשות - יסוד דעתיק כלה ביסוד דא"א, לא יקשה לך ענין התלבשות עתיק בא"א - שאינו כך, כי הוא בסדר אחר, לפי ההקדמה שהקדמנו במאמר הקודם לזה:

פתח קיא

או"א - גילוי התפשטות הח"ס המביאה מוחי ז"א למקומו:

אבא ואימא הם התפשטות חכמה סתימאה בסוד חד"ר הכלולים שם, אחר שנתפשטו בסוד הדיקנא. ונשרשים בסוד מזל נוצר ומזל נקה:

אחר שביארנו כבר שורש או"א, נבאר עתה או"א:

א. או"א הם התפשטות חכמה סתימאה, כי לפי שורש הוצאת הז"א - ח"ס היא הכוללת כל החד"ר שבכל התלת רישין,

category of the developmental chain because it causes the division of Chochmah and Binah into four Partzufim, which involves the *structure* of the Partzufim.)

However, in the order whereby one clothes another, Yesod of Atik ends in Yesod of Arich Anpin. What we have said about where Yesod of Atik ends in Arich in terms of the developmental chain is not a contradiction to saying that as Yesod of Atik is *clothed* in Arich Anpin it ends in Yesod of Arich, because the Partzufim clothe one another in a different order, as explained in the previous Opening.

Opening 111

Abba and Imma - spread of the Concealed Wisdom in the columns of Kindness-Judgment-Mercy via the Beard for Zeir Anpin

Abba and Imma are an extension of Chochmah S'tima'ah, the Concealed Wisdom, through the columns of Kindness-Judgment-Mercy included therein, after their having spread forth through the mystery of the Beard. Abba and Imma are rooted in the mystery of the Mazal of Notzer and the Mazal of Venakei.

Having explained the root of Abba and Imma - Yesod of Atik as revealed in the chest of Arich Anpin - we will now discuss Abba and Imma themselves.

Abba and Imma are an extension of Chochmah S'tima'ah, the Concealed Wisdom, through the columns of Kindness-Judgment-Mercy included therein. Chochmah S'tima'ah is the root from which Zeir Anpin - the governmental order of Justice based on Kindness-Judgment-Mercy - emerges. As such, Chochmah S'tima'ah includes all the Kindness-Judgment-Mercy contained in all the Three Heads of Arich Anpin - for as

בסוד יו"ד ה"א וא"ו, שעולים
ט"ל, שיש בח"ס, שח"ס מלא
דבדולחא. ושם שורש כל
ההנהגה הזאת שלמטה. ותרצה
שח"ס הוא דין בסוד התלת
רישין, והיא נהוגה מגבורה
דעתיק.

על כן שם משתרשים כל
הענינים האלה שלפניה. והיא
הנוק' של א"א, כי כתר הוא
הראש, הצד הימיני, שהוא הזכר
שבו, והיא ראש לצד השמאל,
שהיא הנוק'. וכל זה מפני
התלבשות חסד וגבורה דעתיק
בהם.

והנה חד"ר אלה שבח"ס צריכים
להתפשט ולהשתלשל, ושלשולם
דרך הדיקנא כנ"ל. ואמנם
הדיקנא אינו אלא כח ממשיך
לחוץ, כי ענינה - צינורות
המלאים אור הח"ס. אך או"א הם
הענין שהיה סתום בח"ס,
שהתחיל להתגלות עתה לחוץ.

the Third Head, Chochmah S'tima'ah includes what is in all three.

This is the mystery of Yud-Vav-Dalet, HeA-Aleph, Vav-Aleph-Vav - the "expanded" form of the letters Yud-Heh-Vav of MaH contained in Chochmah S'tima'ah. The numerical value of these letters is 39 = (Hebrew T"al) Tet-Lamed = TaL, "dew" - the Dew of Bedolach (see Opening 89). Here lies the root of the entire governmental order of Justice below. In terms of the Three Heads, Chochmah S'tima'ah is in the category of Judgment (in relation to the Skull - Kindness, and the Cavity - Mercy) and is governed from Gevurah of Atik. (Gevurah of Atik is concealed within the Brain, which accordingly has the reddish hue of the Bedolach stone.)

Accordingly, everything that came before is rooted in Chochmah S'tima'ah - for although it is in the category of Judgment, it also contains an aspect of Kindness since Chochmah is on the right. Chochmah S'tima'ah is the Nukva of Arich Anpin. For Keter, the Skull, is the right-inclined Head - the male aspect of Arich Anpin, while Chochmah S'tima'ah is the left-inclined Head - the female aspect. All this is because Chessed and Gevurah of Atik are clothed respectively in the Skull and in Chochmah S'tima'ah.

But the Kindness-Judgment-Mercy contained within Chochmah S'tima'ah must spread forth and descend through the chain of development. This they do through the Beard, as discussed earlier. The Beard is essentially a power drawing forth the hidden light of Chochmah S'tima'ah that fills the pipes or channels of which it consists. The very light that was concealed within is revealed on the outside through Abba and Imma.

ותראה שכל זה הוא כך ממש שורש לז"א, דהיינו המוחין שלו, שהוא עיקר הנהגתו, כמו כל פרצוף שכל הנהגתו הוא במוחין. וזה פשוט, כי ז"א לבדו אינו יכול לעשות מה שצריך, כי אין בו אלא ו"ק, ותשלום כח"ב. ואלה הם המשתרשים פה בח"ס, בסוד החד"ר שזכרתי. ומשתלשלים ויורדים, עד שמגיעים למקומם שהוא ז"א, ומשלימים אותו ב. בסוד חד"ר הכלולים שם, בדלקמן:

ג. אחר שנתפשטו בסוד הדיקנא, שבתחלה הוצרכו להתפשט בדיקנא, שיהיה להם מציאות זה של התפשטות, אז יעשו כל המדרגות שיעשו:

ד. ונשרשים בסוד מזל נוצר ומזל נקה, בדיקנא עצמה בזמן התפשטה. ונמצא שורש לשתי מדרגות האלה שהיו עתידים לצאת מכחה, והיינו מזל נוצר ומזל נקה, שבהם כלולים כל הדיקנא. אחד - במזל "נוצר" בסוד זכר, ואחד - ב"ונקה" שהיא נקבה. וזה שורש לאו"א שיוצאים גם כן דו"ן, וניתן להם

See how all this is literally the root of Zeir Anpin. For Abba and Imma, which derive from Chochmah S'tima'ah, do not merely give Zeir Anpin additional influence but actually build his Partzuf since it is they that give Zeir Anpin the Mental Powers that are the essence of his government, just as in every Partzuf the government derives from its Mental Powers. Clearly this is because Zeir Anpin alone cannot do what is necessary since Zeir Anpin consists of only the Six Directions (Chessed-Gevurah-Tiferet-Netzach-Hod-Yesod). They are only complete with Keter-Chochmah-Binah, which are rooted here in Chochmah S'tima'ah in the mystery of Kindness-Judgment-Mercy as I have explained. They subsequently descend level by level until they reach their place as the Mental Powers of Zeir Anin, for their purpose is to complete Zeir Anpin, as will be discussed later.

.after their having spread forth through the mystery of the Beard. It was first necessary for them to spread forth in the Beard in order to acquire the quality of expansiveness and produce all the necessary levels - the 13 Repairs of the Beard.

Abba and Imma are rooted in the mystery of the Mazal of Notzer and the Mazal of Venakei - i.e. in the Beard itself when it spreads forth. The Beard is thus the root of these two levels that were to emerge through its power. The Mazal of Notzer and the Mazal of Venakei essentially include the entire Beard. One of these two levels - Abba - is rooted in the Mazal of Notzer, the male aspect, and the other - Imma - in the Mazal of Venakei, the female. Abba and Imma likewise come forth as male and female, and each has its

פעולתם, לזכר כראוי לו, וכפי
המגיע אליו משרשו, ולנקבה
כראוי לה, וכפי שמגיע לה
משרשה:

פתח קיב

או"א – התפשטות מוחי ז"א
בכללות ובפרטות:

אבא הוא סוד התלת מוחין דז"א,
אך בכלל אחד, כזרע במוח
האב. ואימא היא עצמה גילוי
המוחין דז"א, ובה נתקנים בפרט,
כעובר בבטן אמו:

אחר שביארנו ענין או"א, נבאר
עתה מה שיש להבחין בהם:

א. אבא הוא סוד הג' מוחין דז"א,
אך בכלל אחד, כבר אמרנו
שאו"א הם התפשטות הח"ס,
המביא מוחי ז"א עד המקום
שצריך. ואמנם יש הפרש בין
או"א, כמו שיש בענין הולד
הנולד משניהם. שבתחלה בזכר
הוא בכח ובכלל, ואינו יוצא
ממנו אלא בדרך כלל. אך
הנקבה מפרטת אותו בזמן
העיבור, עד שניכר ונראה סימנו
לחיוץ.

כן למעלה – או"א שניהם
כוללים מוחי הז"א, ועתידים
להוציאם. אלא אבא כשמוציא
אותם – אינו מוציא אותם אלא

own function - the male as befits it in
accordance with its root, and likewise
in the case of the female.

Opening 112

*Abba reveals the Mental Powers as a whole,
Imma in detail.*

**Abba is the mystery of the three
Mental Powers of Zeir Anpin - but
as one whole, like seed in the
brain of the father. Imma is
herself a revelation of the Mental
Powers of Zeir Anpin: in Imma
they are prepared in detail like an
embryo in its mother's belly.**

*Having discussed the function of Abba
and Imma, let us now examine them
in more detail.*

**Abba is the mystery of the three
Mental Powers of Zeir Anpin - but
as one whole.** As already discussed,
Abba and Imma are an extension of
Chochmah S'tima'ah bringing Zeir
Anpin's Mental Powers (Keter-
Chochmah-Binah) to the necessary
level. However, there is a difference
between Abba and Imma - just as
there is a difference in the role of the
father and mother in producing their
joint offspring. Initially the offspring is
in the male in potential as a single,
undifferentiated whole, and this is
how it leaves the male. However, the
female differentiates the embryo into
its particulars during the Pregnancy
until signs of the growing embryo are
clearly discernible from the outside.

So it is above: Abba and Imma both
contain Zeir Anpin's Mental Powers
within them, and their role is to bring
them out to the open. However, when
Abba does so, he brings them forth as
a single, undifferentiated whole. In
the case of Imma, however, they are

בכלל אחד, ואי' כשמוציאה אותם, אפילו קודם הלידה, הרי הם נודעים וניכרים בה, ומכל שכן אחר שיוולדת אותם:

ב. כזרע במוח האב, שהוא כלול שם, וגם כשיוצא – יוצא בכלל אחד:

ג. ואימא היא עצמה גילוי המוחין דז"א, ובה נתקנים בפרט. כעובר בבטן אמו,

זה סוד חו"ב, חכמה הוא כלל, בינה היא התבוננות על החכמה, והוא פרטיות הדבר. ונמצא לפי זה, אבא עצמו – התפשטות בסוד גילוי המוחין בדרך כלל, וכן כשהוא מוציא אותם – מוציא אותם בכלל, ואי' הוא סוד התפרט המוחין. וכן כשפועלת פעולתה בהם – מגלה אותם בפרט, בסוד העובר במעי אמו:

פתח קיג

זיווגי או"א וישסו"ת:

או"א עומדים בזיווגם תמיד למעלה, כדי שלא להפריד תיקון המוחין מצד השורש. אך ישראל סבא ותבונה הם סוד התפשטותם, לעשות מוחין בז"א בסדר הראוי לו:

אחר שפרשנו ענין או"א עצמם,

discernible within her even during the Pregnancy and all the more so after she gives birth to them.

.like seed in the brain of the father. For the seed originates in the brain where it is included as a single whole. And even when it comes forth, it does so as an undifferentiated whole.

Imma is herself a revelation of the Mental Powers of Zeir Anpin: in Imma they are prepared in detail like an embryo in its mother's belly.

Here we have the mystery of Chochmah and Binah: Chochmah is general, whereas Binah is the thinking process (תונובטה, *hitbonenut*) applied to the overall conception of Chochmah, analyzing matters in detail. Accordingly, Abba himself extends to provide a general revelation of the Mental Powers, and likewise when Abba brings them forth, he does so as one overall whole. In Imma the Mental Powers differentiate into their details, and likewise when Imma performs her motherly function, she reveals their detailed components like an embryo in its mother's belly.

Opening 113

The coupling of Abba and Imma - root of Zeir Anpin's Mental Powers - is constant; that of Israel Sabba and Tevunah - which transfer them to Zeir Anpin - is periodic.

The interactive coupling of Abba and Imma above is continuous so as not to interrupt the proper functioning of the Mental Powers at root. However, through Israel Sabba and Tevunah the Mental Powers extend to produce Mental Powers in Zeir Anpin in the order that befits him.

Having discussed Abba and Imma in

עתה נבאר מה שיש להבחין בזיווגם:

א. או"א עומדים בזיווגם תמיד למעלה:

ב. כדי שלא להפריד תיקון המוחין מצד השורש, כבר שמעת איך עיקר ההנהגה תלויה במוחין. ואמנם אלו הם העולים והיורדים לצורך השכר והעונש בעולם, וכפי כח המוחין – כך כח ההשפעה.

אך המדה כך היא, האור שפועל פעולה – צריך שמקורו יהיה חזק וקיים, ואז יוכל או להתפשט או שלא להתפשט, אך לא שיבלע האור בזמן אחד, שיצטרך חידוש ממש בזמן אחר להוציאו. על כן או"א עליונים – הם שורש המוחין למעלה, וזה צריך שלא יפגם. אך יסו"ת, הם העשויין לפשט המוחין בז"א, אלו אין זיווגם תמיד.

יש להקשות, הרי בדברי הרב זללה"ה מצאנו היפך מזה, שאדרבא, זיווג המוחין הוא שאינו תמידי, אלא זיווג חיות

themselves, let us now examine their coupling.

The interactive coupling of Abba and Imma above is continuous

so as not to interrupt the proper functioning of the Mental Powers at root.

As discussed earlier, the governmental order depends on the Mental Powers in Zeir Anpin. It is these Mental Powers that are liable to "ascend" (to be enhanced) or "descend" (to be diminished) as required for the functioning of reward and punishment in the world according to men's deeds. And the strength of the flow of influence into the world is in proportion to the strength of these Mental Powers.

However, it must be understood that for any given light to carry out its function, its source must be strong and enduring. The light may then spread forth or not depending on what is required - but it cannot go out of existence altogether at a certain time such as to require literally a new creation at some other time in order to produce the same light. In these terms, Abba and Imma are the very source and root of the Mental Powers of Zeir Anpin, and this root must not be impaired. However, the role of Israel Sabba and Tevunah is to bring the Mental Powers into Zeir Anpin. Since the Mental Powers in Zeir Anpin are subject to ascents and descents, the coupling of Israel Sabba and Tevunah is not constant.

It could be objected that in the teachings of the ARI of blessed memory we seem to find the opposite - that the coupling which produces the Mental Powers is not continuous, while the coupling that channels

העולמות הוא הנמצא תמיד.

תשובה, מה שאנו מדברים כאן – הוא במהות הפרצופים לפי ענין ההנהגה, והיינו כי האורות משתלשלים ויורדים לפי ענין ההנהגה, מדרגה אחר מדרגה. פירוש – המוחין בז"א הם כללות הנהגת המשפט בסוד חד"ר, וכל שאר הפרצוף של ז"א הולך אחר זה, דהיינו חג"ת נה"י, אלא שהעיקר הוא במוחין. ותבין שאין אנו מדברים עתה בפעולה, אלא באורות – במהות מדרגותיהם.

וכשהגיע האור לעשות חב"ד דז"א – אז נקרא שהגיע להעמיד ההנהגה על מכונה. ואמנם ענין או"א הוא ענין חב"ד אלה, אלא שהם שורש, שעדיין לא הגיעה ההדרגה לבחינה שצריך לפי הנהגת העולם.

ולפי דרך זה – בח"ס יש שורש ענין חד"ר, וזה השורש מוציא או"א בסוד כלל ופרט. פירוש –

vitality to the worlds is continuous (see *Etz Chayim, Shaar Hazivugim* ch. 1).

The answer is that here we are talking about qualities possessed by the Partzufim that enable them to function properly in the governmental order rather than about the actual functioning of the Partzufim in itself. For the lights descend level by level in the chain of development as required by the governmental order. The Mental Powers contained in Zeir Anpin are the foundation of the overall governmental order of Justice based on Kindness-Judgment-Mercy. All the rest of the Partzuf of Zeir Anpin - Chessed-Gevurah-Tiferet and Netzach-Hod-Yesod - follows accordingly, but the essential root is the Mental Powers. Understand that we are now talking not about the *functioning* but rather about the *nature* the actual lights themselves on various different levels - i.e. about the *role* of each light in the governmental order, not how it actually executes that role or function.

When the overall light reaches the level to produce Chochmah-Binah-Daat in Zeir Anpin - this being the level of Abba and Imma - it can then be said to have reached the stage of setting the governmental order on its proper foundation. However, while the role of Abba and Imma is to produce this Chochmah-Binah-Daat in Zeir Anpin, Abba and Imma are still only the root, because the light is not yet on the level required for the actual government of the world. The actual transfer of Chochmah-Binah-Daat to Zeir Anpin is accomplished by Israel Sabba and Tevunah.

In accordance with the principle that each function has a root, Abba and Imma - which are the root of Chochmah-Binah-Daat in Zeir Anpin - have their own root above. This is

שכל עניניו של אבא הוא החד"ר, אך בכלל, וענין אימא הוא ענין החד"ר ביותר פרט, ועדיין נקרא שורש. ועוד נעשה התפשטות בשורש זה, שהולך ומשים בז"א ההנהגה הזאת כראוי, והיינו שעושה המוחין שלו, שאז ההנהגה במקומה, ובכחה הראוי לעולמות.

ועל פי זה אמרנו, שמפני כך או"א עילאין, שהם החד"ר רק בשורש, הם עומדים בזיווג תמידי, שהרי הם בתיקון תמידי, בחינת מ"ה וב"ן בגילוי היחוד, ובכל היתרונות שגורם הזיווג.

אך יסו"ת – ענינם ההתפשטות לצורך הז"א, והוא מתיחס יותר אל הז"א. על כן אין בו תיקון תמידי, אדרבא, כשאין צריך פעולה חדשה, שהוא חידוש המוחין, אינם אלא מפשטין הענין המתקן כבר בשורש, והם המוחין לפי הזיווג שכבר נעשה.

Chochmah S'tima'ah, which contains the root of Kindness-Judgment-Mercy, and this is what produces Abba and Imma - the general and the particular. Abba's entire function is bound up with Kindness-Judgment-Mercy, but as one whole, whereas Imma differentiates Kindness-Judgment-Mercy into their particulars - yet Imma is still called a root. This root subsequently extends further in order to fix the governmental order of Justice in Zeir Anpin on its proper foundation by producing Zeir Anpin's Mental Powers in him. This institutes the governmental order in its proper place with a degree of power suited to the worlds.

Accordingly we said that the coupling of the supreme Abba and Imma - which are Kindness-Judgment-Mercy only at root - is continuous, because Abba and Imma are in a continuous state of repair, being a revelation of the underlying unity of MaH and BaN (the perfection that must be attained in the end). Likewise all the benefits produced by their coupling are continuous.

However the function of Israel Sabba and Tevunah is to extend downwards for the sake of Zeir Anpin, and they are thus closer to the level of the Zeir Anpin (which is subject to ascents and descents, immaturity and maturity etc.) The state of repair in Israel Sabba and Tevunah is accordingly not continuous. On the contrary, when there is no need for any new action - i.e. to generate new Mental Powers in Zeir Anpin - Israel Sabba and Tevunah merely transfer influence already prepared and rectified at root through the coupling of Abba and Imma to channel vitality to the worlds. In this case, the Mental Powers transferred by Israel Sabba and Tevunah derive from the previous

אך כשצריך לחדש מוחין – אז צריך שיהיו נכללים גם הם בזיווג, כי צריך שיקחו הבחינה החדשה המתחדשת בזיווג, ויפשטוהו בז"א. אך כשהם עושים פעולתם בז"א, כשהם מלובשים בתוכו, ודאי שאין צריך ביניהם זיווג, שהוא ההתלהטות החדש, כי אינם אלא המשך. אבל או"א, שהם הם החד"ר בשורש, צריך שיהיה ענין זה מתוקן היטב.

כלל הענין, יש מהות הפרצופים, ויש פעולתם, אך פעולתם לפי מהותם. זיווג חיות העולמות נמשך מן שורש ההנהגה, שהוא מתוקן תמיד, אך זיווג המוחין – מן ההתפשטות, ולכן אינו תדיר:

coupling.

However, when new Mental Powers are required in Zeir Anpin, Israel Sabba and Tevunah must also be included in the process of coupling that produces them since they have to take the new aspect produced through the coupling and bring it down into Zeir Anpin. (In this case Israel Sabba and Tevunah do not simply transfer influence from Abba and Imma but extend and join with them as they couple, thereby forming one Partzuf.) But when Israel Sabba and Tevunah function in Zeir Anpin through being clothed therein, there is certainly no need for them to couple - involving new arousal and excitement - because they then serve only to channel influence from Abba and Imma. The latter, however, are the very root of Kindness-Judgment-Mercy, and accordingly their interactive coupling must be in a constant state of repair. In sum: we must distinguish between the intrinsic nature of these Partzufim on the one hand and their actual functioning on the other. Their intrinsic nature as the root of the Mental Powers in Zeir Anpin remains constant, but their functioning - to spread and actually transfer the Mental Powers to Zeir Anpin - is not constant but depends on men's deeds. Nevertheless, they function in accordance with their intrinsic nature. The coupling that channels vitality to the worlds derives from the root of the governmental order (Abba and Imma), which is always in a state of repair. However the coupling that produces new Mental Powers in Zeir Anpin - i.e. when Chochmah and Binah, Israel Sabba and Tevunah join together - has as its purpose the spread of these powers to the lower realms. And since it depends on men's deeds, it is therefore not constant.

ג. אך יסודות הם סוד
התפשטותם, לעשות מוחין בז"א
בסדר הראוי לו, לפשט ההנהגה
מן השורש אל מקומה כראוי:

פתח קיד

סדר התפשטות חד"ר ממו"ס עד
ז"א:

סדר ההשפעה מתרין מזלין נוצר
ונקה - דרך חיד וגרון לאו"א,
ומאו"א ביחד לז"א, ומז"א לנוק'.
וכפי רדת ההשפעה - בן
מקבלת ציור אחר:

אחר שביארנו עניני זיווגי או"א,
צריך לבאר סדר ההשפעות
נושרשם עד הסוף:

חלקי המאמר הזה ב' ח"א, סדר
ההשפעה וכו' ח"ב, וכפי רדת
ההשפעה וכו':

חלק א:

א. סדר ההשפעה, מה שנעשה
במ"ס אין צורך להזכיר אותו
באמת, כי הוא המקום שמשם
נובעת ההשפעה, ודרכי הליכתה
הוא במה שמשם ולמטה. והיינו
כמ"ש כבר - שא"א הוא
השורש, וכל השאר - ענפים
ממנו. והדיקנא הוא התפשטות
העשוי להמשיך מן השורש עד
סוף כל מדרגות העולם:

However, through Israel Sabba and Tevunah the Mental Powers spread forth to produce Mental Powers in Zeir Anpin in the order that befits him. Their purpose is to bring the government from the root to its proper place.

Opening 114

The path of influence from Arich Anpin to Zeir and Nukva

The order in which influence descends is from the two Mazalot of Notzer and Venakei by way of the Palate and Throat to Abba and Imma, and from Abba and Imma together to Zeir Anpin, and from Zeir Anpin to the Nukva. According to the way the influence descends, so it takes on a different form.

Following our discussion of the coupling of Abba and Imma, we must explain the order of the descent of influences from their root to the very end.

This proposition consists of two parts. **Part 1:** The order in which. **Part 2:** According to the way.

Part 1:

The order in which influence descends. There is truly no purpose in discussing what takes place in the Hidden Brain since it is intrinsically beyond our comprehension. It is from there that the influence streams forth, and the paths by which it travels are from there and downwards. As discussed earlier, Arich Anpin is the root while all the other Partzufim are branches of it. The Beard is an extension the purpose of which is to draw influence from the root down to the very last level in the world - for although the Beard itself does not

ב. מתרין מזלין נוצר ונקא, שהם כללות ההנהגה, וכמ"ש:

ג. דרך חיד וגרון, שאין השפע נמשך מיד ממזלא ונקא אל או"א, אלא נכנס בגרון. והטעם הוא – כי הגרון דא"א הוא הכתר של או"א, ושם צריך ליכנס כדי ליכנס בתוך פנימיותם.

ועל כן כשהגיע האור למזל ונקא – חוזר ונכנס בגרון לאו"א. אך מה שהולך לגרון – צריך שיעבור דרך החיד, שהוא הזכר של הגרון, שהוא חכמה, והגרון – בינה. ונמצא שאחר שנתפשט האור בתרין מזלין, חוזר ממזל ונקא, ונכנס דרך פנימה לחיד, ומן החיד לגרון, ומשם לאו"א. ולכן נאמר "דרך חיד וגרון", כי זה דרך שהוחק לו, שלא כסדר הנראה לעינים:

reach there, its influence reaches there.

.is from the two Mazalot of Notzer and Venakei. These two comprise the entire governmental order, and accordingly they comprise the totality of the spreading influence.

.by way of the Palate and Throat. The flow is not channeled directly from the Mazal of Venakei to Abba and Imma but enters into the Throat. The reason is because the Throat of Arich Anpin is Keter of Abba and Imma. ("Binah of Arich, which is in the Throat, becomes two crowns for Abba and Imma" - *Etz Chayim, Shaar Arich Anpin* ch. 2.) The flow must enter there in order to go inside into their interior. For this reason, when the light reaches the Mazal of Venakei (the overall receiver of the 13 Repairs of the Beard), it returns to go into the Throat and from there to Abba and Imma. In entering the Throat it must pass by way of the Palate, which is the male aspect, i.e. Chochmah (of Binah), in relation to the Throat, which is Binah (of Binah).

Thus after the light spreads forth from the Two Malazot, it returns from the Mazal of Venakei and goes inside to the Palate. From the Palate it goes to the Throat and from there to Abba and Imma. This is why the Proposition says "*by way of the Palate and Throat*" - because this is the path that was laid down and not as may appears to the eye. (The light does not travel directly from the Beard - which extends as far as the Navel of Arich Anpin - to the Head of Zeir Anpin - which is from the Navel of Arich and below. Instead the light turns back from the Beard, traveling inside via the Palate and Throat in order to reach the Heads of Abba and Imma first.)

ד. לאו"א, דהיינו ביחד, כי זה ענינם של או"א – להיות שוים, והיינו שהמקבל עדיין במדרגה אחת עם משפיעו, ולא נשפל ממנו, כמו למטה בזו"ן. ונמשך זה מחמת תיקון המקבל, שאין פגם מגיע שם, ולכן הוא ראוי לעמוד בשורה אחת עם משפיעו:

ה. ומאו"א ביחד לז"א, זה פשוט לפי הסדר, והנה ז"א הוא דעת מכריע בינתיים בין חו"ב, שהוא לוקח אורותיהם ביחד:

ו. ומו"א לנוק'. שאינה בהשואה לו, אלא שפלה ממנו מפני התחתונים:

חלק ב:

א. וכפי רדת ההשפעה – כן מקבלת ציור אחר,

היינו שרוב המדרגות עשויות להשוות השפע אל המקבלים. וכל מדרגה התחתונה מן הראשונה – היא יותר קרובה לתחתונים, וכשהשפע מגיע אליה – מתפעל ממנה ולוקח מהותה, ונמצא מתקרב יותר אל התחתונים, עד שמגיע למדרגה

.to Abba and Imma. i.e. together - for the nature of Abba and Imma is to be equal in the sense that the receiver is still on the same level as the giver of influence and not on a lower level as is the case down below, where the Nukva is beneath Zeir Anpin. Abba and Imma are able to stand on the same level because here the receiver is in a state of repair. This is because any damage caused by the lower creations does not reach as far as Imma, making it possible for the receiver to stand on the same level as the giver of influence.

.and from Abba and Imma together to Zeir Anpin. This is clearly the proper order - for Zeir Anpin is Daat, the intermediary reconciliatory factor between Chochmah and Binah: Daat receives the lights of both together.

.and from Zeir Anpin to the Nukva. In this case the receiver is not on the same level of the giver of influence but below - the Nukva stands from the navel of Zeir Anpin and below - because the deeds of the lower creations are liable to impair the receiver.

Part 2:

According to the way the influence descends, so it takes on a different form.

The purpose of all these many levels is to bring the influence to a level suitable for its receivers. The lower any given level, the nearer it is to the lowest creations. When the influence reaches a lower level, it is affected by and assumes the nature of that lower level. This is how the influence comes ever closer to the creatures of the lowest world, until it reaches the last level, where it is right by them.

האחרונה ששם מתקרב לגמרי.
כללות ענין זו"ן [קטו – קיח]:

פתח קטו

זו"ן סיבה קרובה לבריות העולם
והנהגתן:

זו"ן – בם השורש לכל בריות
העולם, ובהם עיקר ההנהגה, וכן
תיקונייהם הם בערך מה שראוי
להנהגת העולם. ועל כן כל
עניניהם נודעים יותר בפרט,
להיותם יותר קרובים לנו:

אחר או"א יש זו"ן, ע"כ אחר
שהשלמנו או"א, נבוא לבאר זו"ן
הבאים אחריהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, זו"ן
בם השורש, והוא שזו"ן שורש
העוה"ז. ח"ב, ועל כן וכו', זהו
טעם למה מזכירים בהם דברים
פרטים יותר מקבילים לדמות
אדם:

חלק א':

א. זו"ן – בם השורש, זה הדבר
כבר נתבאר למעלה במאמר
עולם הנקודים, שז"ת הם שורש
של פרטי הבריות, וכל מה
שלמעלה – אינו אלא הכנה מה
שצריך להם לבוא לזה:

ב. ובהם עיקר ההנהגה, זה
פשוט, כיון שהם השורש העיקרי,
צריך שיהיו גם מדרגות ההנהגה

Opening 115

Zeir Anpin and Nukva - root of the lower creations

The root of all the creations in the world lies in Zeir Anpin and Nukva, and it is in essence through them that the world is governed. The arrangements instituted in them are thus on a level suitable for the government of the world. Accordingly all their different aspects are known in greater detail inasmuch as they are nearer to us.

Having completed our examination of Abba and Imma, we will now discuss the Partzufim that follow them in the chain of development - Zeir Anpin and Nukva.

This proposition has two parts. **Part 1: The root.** Zeir Anpin and Nukva are the root of this world. **Part 2: Accordingly.** This is the reason why they are discussed in greater detail in terms of the human form.

Part 1:

The root of all the creations in the world lies in Zeir Anpin and Nukva. As explained earlier in connection with the World of Nekudim, the seven lower Sefirot are the root of all the individual creations, while everything above them is only a necessary preparation in order to reach this level (see Opening 51).

and it is in essence through them that the world is governed. Since Zeir Anpin and Nukva are the chief root of the creations, they also make

העיקריות:

ג. וכן תיקונייהם הם בערך מה שראוי להנהגת העולם, כי התיקונים – כבר אמרנו שהם עשויים לפי בחינת הפרצוף, לתת שלמות תיקון לבחינת הפרצוף ההוא ופעולותיו. זו"ן הם עיקר המנהיגים את זה העולם, על כן תיקונייהם יהיו דוקא מה ששייך להנהגת זה העולם, שהיא פעולתם:

חלק ב:

א. ועל כן כל עניניהם נודעים יותר בפרט, באו"א אין מדברים בכל כך פרטים בבנינים, כמו זו"ן, בקטנות וגדלות שלהם – בשנות קטנותם וגדלותם, ובכל פרטי מצביהם. וזה נמשך לפי שענין הפרצופים העליונים עדיין אינם אלא סיבת הסיבות לנו. אבל הסיבה הקרובה היא זו"ן, ויש בהם ענינים מקבילים לכל מה שיש באדם למטה, בכל הפרטים כולם, שאם לא כן, לא היו נמצאים הענינים ההם למטה:

ב. להיותם יותר קרובים לנו, שהראשונים אינם מולידים אלה

up the main levels of the governmental order to which those creations are subject.

The arrangements instituted in them are thus on a level suitable for the government of the world.

For as discussed earlier, the arrangements and repairs (Heb. *tikunim*) in each Partzuf match its particular nature in order to ensure the complete repair of the Partzuf in question and its orderly functioning. (Thus Arich Anpin has unique arrangements in the Head and Beard, Zeir Anpin and Nukva have the aspects of immaturity and maturity, and so on.) It is Zeir Anpin and Nukva that essentially govern this world, and accordingly the particular repairs instituted in them must be precisely what relates to the government of this world since this is their function.

Part 2:

Accordingly all their different aspects are known in greater detail. The Kabbalistic writings enter into fewer details about the construction of Abba and Imma than in the case of Zeir Anpin and Nukva, where there is extensive discussion of their stages of immaturity and maturity, how many years these stages last and the details involved in the different states of the Partzufim - face-to-face, back-to-back and so on. The reason for this is because the higher Partzufim are only the indirect cause of our world while Zeir and Nukva are the immediate cause. Accordingly they contain aspects parallel to all that exists in man below in all their individual details. For if this were not the case, these aspects would not exist here below.

inasmuch as they are nearer to us. The earlier Partzufim do not directly generate these aspects in the

הדברים, על כן אין צורך להבחין בהם שרשים אלה. אך בהתחדש זו"ן – מתחדשים התולדות האלה, על כן צריך שימצאו בהם שרשים:

פתח קטז

מוחין דז"א:

המוחין דז"א הוא מה שאו"א מרכבים בו, ומנהיגים אותו. והם בסוד חד"ר, כי זה כל סיבוב ההנהגה. ולפי כח המוחין – כך הוא כח הגוף כולו. והכתר – בסוד א"א:

אחר שביארנו זו"ן בכלל, צריך לבאר פרטיהם, והארת המוחין, וכל התלוי בזה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, המוחין דז"א, והוא מה הם המוחין. ח"ב, ולפי כח המוחין, והיינו איך הגוף מתנהג לגמרי אחר המוחין:

חלק א:

א. המוחין דז"א, כי שורש הז"א

world below and there is therefore no need to trace their roots in those Partzufim. It is only from the inception of Zeir Anpin and Nukva that these resulting offspring come into being, and their roots must therefore be contained within Zeir and Nukva.

Opening 116

Abba and Imma direct Zeir Anpin through his Mental Powers; the Keter derives from Arich Anpin.

It is through the Mental Powers of Zeir Anpin that Abba and Imma are grafted into and rule Zeir Anpin. The Mental Powers of Zeir Anpin are founded on Kindness-Judgment-Mercy, for these make up the entire cycle of government. According to the strength of the Mental Powers, so is the strength of the entire body. Keter of Zeir Anpin is the mystery of Arich Anpin.

Having introduced the subject of Zeir Anpin and Nukva in general we must now examine them in detail, beginning with Zeir Anpin's Mental Powers - Chochmah-Binah-Daat - and everything related to this.

The proposition has two parts: **Part 1: It is through the Mental Powers.** This explains what Zeir Anpin's Mental Powers are. **Part 2: According to the strength.** The body is governed entirely by the Mental Powers.

"Netzach-Hod-Yesod of Imma change from their original nature to become 'bone of his bones and flesh of his flesh' of Zeir Anpin himself and are literally like his own body" - *Etz Chayim, Shaar Hamochin d'Tzelem* ch. 1. "And Tiferet of Arich Anpin turns into the Keter and Skull of Zeir Anpin" - *ibid. Shaar Arich Anpin* ch. 7.

Part 1:

It is through the Mental Powers of Zeir Anpin . The main essence of

הוא ו"ק, וזהו בבחינת ענינו, שהוא להיות שורש לבריות העולם, לקיימם ולהנהיגם. כל זה הוא רק בסוד ו"ק. אך המוחין נמצאים בו בסוד מה שאו"א מתרכבים בו. וזהו:

ב. הוא מה שאו"א מתרכבים בו, המוחין הם חב"ד שבו, אור פנימיות שבו, כמפורש במקומו. אך ענינם הוא ההרכבה הזאת שאו"א מתרכבים בז"א, בסוד ההנהגה השלמה כראוי, והיינו חד"ר. וזהו:

ג. ומנהיגים אותו, לפי מה שיש בחינה זאת שאו"א מנהיגים את הז"א – יש ספירות אלה בו, שהם חב"ד, שסודם הרכבה הזאת כנ"ל:

ד. והם בסוד חד"ר, כיון שחג"ת נה"י הם בסוד חד"ר – גם מה שמנהיגים אותם הוא כך:

ה. כי זה כל סיבוב ההנהגה, שלכן ז"א עצמו בסוד חד"ר, והנהגת ז"א גם כן כך, לפי שזהו מה שצריך לכל הסיבוב:

Zeir Anpin consists of the Six Directions - Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yesod. This is because the function of Zeir Anpin is to serve as the root of the creations of this world, to sustain and govern them, and all this is only through the Six Directions. However, the Mental Powers exist in Zeir Anpin in virtue of the way Abba and Imma are grafted into him, as the proposition goes on to state.

.that Abba and Imma are grafted into. The Mental Powers in Zeir Anpin are Chochmah-Binah-Daat, the light of the interior soul (Heb. *pnimiyut*) contained within, as discussed in its proper place. The particular nature of Zeir Anpin's Mental Powers derives from the way Abba and Imma are grafted into him in order to complete and perfect the governmental order in the proper way on the basis of Kindness-Judgment-Mercy (see Opening 113).

.and rule Zeir Anpin. It is through the rule of Abba and Imma over Zeir Anpin that these Sefirot of Chochmah-Binah-Daat are found in Zeir Anpin as a result of this engrafting. Their presence in Zeir Anpin testifies to the rule of Abba and Imma over him.

Zeir Anpin's Mental Powers are founded on Kindness-Judgment-Mercy. Since Chessed-Gevurah-Tiferet and Netzach-Hod-Yesod are arranged in the columns of Kindness-Judgment-Mercy, the factors governing them - the Mental Powers - are also arranged in the same way.

.for these make up the entire cycle of government. The reason why Zeir Anpin and likewise his governmental order are founded on the basis of Kindness-Judgment-Mercy is because this is what is required for the entire cycle of six thousand years,

the period of service.

Part 2:

According to the strength of the Mental Powers. Zeir Anpin's Mental Powers vary in strength in the phases of immaturity and maturity and so too in the ascents that follow maturity. This is because the degree to which Abba and Imma are grafted into and rule Zeir Anpin may be lesser or greater.

.so is the strength of the entire body. All of Zeir Anpin's power derives from Abba and Imma, and therefore the strength of Zeir Anpin depends on the strength with which Abba and Imma function within him.

Keter of Zeir Anpin is the mystery of Arich Anpin. Just as Abba and Imma govern Zeir Anpin through his Mental Powers, so too Arich Anpin enters through the Keter of Zeir Anpin in order to direct Zeir Anpin to the ultimate goal of the revelation of the unity.

Opening 117

The entry of Abba and Imma into Zeir Anpin generates additional Partzufim: Jacob and Leah and the diagonals.

Through the power of the engrafting of the Mental Powers in Zeir Anpin, various kinds of radiations emerge from Zeir Anpin himself. Likewise, the hind parts of Abba and Imma themselves - which descended to the place of Zeir Anpin and Nukva - become rectified as Partzufim and supplement Zeir Anpin and the Nukva. Sometimes both are needed as supplements, sometimes only one.

Following our discussion of the Mental Powers, we will now examine what arises out of them.

Through the power of the engrafting of the Mental Powers

חלק ב:

א. ולפי כח המוחין, זה סוד המוחין דקטנות וגדלות, או העליות, שהוא מה שהרכבה והנהגה זאת עשויים בכח פחות או יותר:

ב. כך הוא כח הגוף כולו, היינו כי כל כח ז"א - מאו"א, כפי הכח שהם פועלים בו - כך הוא מתחזק:

ג. והכתר - בסוד א"א, כמו שהמוחין הם סוד מה שאו"א מנהיגים את הז"א, הכתר הוא מה שא"א גם הוא נכנס להנהיג אותו:

פתח קיז

ההארות הנמשכים מהמוחין:

מכח הרכבת המוחין בז"א יוצאים כמה מיני הארות מז"א עצמו. וכן אחורי או"א עצמם שירדו במקום זו"ן - נתקנים לפרצופים, ומשלימים בסוד זו"ן. לפעמים צריך ששניהם ישלימו, ולפעמים אחד לבד:

אחר שביארנו המוחין, נבאר מה שנמשך מכחם:

א. מכח הרכבת המוחין בז"א,

והיינו כי יש אורות שבאים מצד
עצמם, והם עשר הספירות
שבאותו העולם עם כל תיקוניהם.
אך אלה הם אורות שמתאצלים
מחמת הרכבה זאת:

ב. יוצאים כמה מיני הארות
מז"א עצמו, והיינו המטות
הנוכרים במקומם ושאר
האלכסונות,

וזה אינו אלא הזדהות המוחין
בהתישבם בז"א. כי באמת הם
מאירים לכל צד, אלא במקום
שיש מי שיקבל אותם – הם
נבלעים בתוכו. דהיינו אורות
הישרים הולכים אל רחל, אל
לאה, אל יעקב.

אך במקום שאין מקבל – הם
מאירים לבדם. ואמנם ההנהגה

in Zeir Anpin. There are lights that
come forth in their own right rather
than as the result of a specific
engrafting: these are the Ten Sefirot
of any given world with all their
respective repairs and arrangements
(such as the Ten Sefirot of the world
of Atzilut, which divide up into the five
principal Partzufim: Arich Anpin,
Abba, Imma, Zeir Anpin=Israel and
Nukva=Rachel). However, there are
also additional Partzufim which are
lights emanated as a result of the
engrafting of Abba and Imma in Zeir
Anpin.

**.various kinds of radiations
emerge from Zeir Anpin himself.**

These are the staffs (Heb. matot)
mentioned in their place and the other
diagonals. (These are the staffs of
Jacob and Leah, and Leah of the
Generation of the Wilderness, the
Clouds of Glory, the Manna, the Staff
of God, the Staff of Moses, the Mixed
Multitude and Esau - see *Etz Chayim*,
Shaar He'arat Hamochin ch's 1-2; *Klalut*
Hallan 7:4).

These are nothing but a radiation of
the Mental Powers as they settle in
Zeir Anpin. The truth is that they
radiate on all sides, but where there is
a receiver they become absorbed
within that receiver. Accordingly, the
direct lights go to Rachel, to Leah, to
Jacob. (Rachel is the essential Nukva,
while Jacob and Leah are made from
the hind parts of Abba and Imma, and
when Abba and Imma become
engrafted in Zeir Anpin through his
Mental Powers, Jacob and Leah are
there to receive radiations.) However,
in a place where there is no receiver,
they radiate alone - creating these
other Partzufim - the staffs and
diagonals.

The governmental order is indeed
drawn down directly to the receivers
through the main Partzufim that are

נמשכת ביושר אל המקבלים,
ואלה ההארות נמשכים אחריהם.
אבל גורמות איזה תולדות גם
הם בהנהגה, שבאות כמו מן
הצדדים, פירוש, שאינו דבר
ליושרו, אלא שמצד אחד יוצאים
ענינים אלו:

ג. וכן אחורי או"א עצמם שירדו
במקום זו"ן – נתקנים לפרצופים,
זה פשוט ומבואר במקומו,
שמאור יסוד אי' שבז"א – אחורי
אי' נעשית לאה, ומאור יסוד
אבא נעשה יעקב:

ד. ומשלימים בסוד זו"ן, לזיווג,
כי הזיווג העיקרי הוא ז"א ורחל,
ויש ז"א ולאה, ויעקב ולאה, יעקב
ורחל. וזהו:

ה. לפעמים צריך ששניהם
ישלימו, ולפעמים אחד לבד,
[ששניהם ישלימו], דהיינו זיווגי
יעקב ולאה,

ולפעמים אחד לבד, כגון ישראל
ולאה, או יעקב ורחל.

והנה סוד כל זה הוא שאור ז"א

involved in this - Zeir and Nukva,
Jacob and Leah - while these other
radiations - the diagonals - are
subordinate to them. Nevertheless,
these other radiations also give rise to
certain consequences in the
government, but they come from the
sides or at a tangent, as it were,
rather than directly. There is some
particular reason why these aspects
emerge to carry out a unique function
in the overall government.

**Likewise, the hind parts of Abba
and Imma themselves - which
descended to the place of Zeir
Anpin and Nukva - become
rectified as Partzufim.** The hind
parts of Abba and Imma went down
when the vessels broke. In the repair,
through the light of Yesod of Imma in
Zeir Anpin, the hind parts of Imma
become Leah, while the light of Yesod
of Abba generates Jacob.

**and supplement Zeir Anpin and
Nukva.** I.e. in coupling or interaction
(Heb. zivug). The main interaction is
between Zeir Anpin and Rachel, but
there is Zeir Anpin and Leah, Jacob
and Leah and Jacob and Rachel.

**Sometimes both are needed as
supplements.** As in the case of the
interaction of Jacob and Leah.

sometimes only one. As in the case
of Israel (=Zeir Anpin) and Leah or of
Jacob and Rachel.

(I.e. The main Partzufim through
which Zeir and Nukva manifest are
Israel and Rachel, but sometimes two
others come in their place - Jacob and
Leah. Sometimes both come,
sometimes only one, such as Israel
and Leah or Jacob and Rachel.)

The underlying foundation of all this is
that the light of Zeir Anpin or the

או נוק' מתנוצצת גם ביעקב או
לאה, ואז הם משלימים בעדם,
להיותם מבחינתם:

פתח קיח

ב' הבחנות בפרצוף לאה:
באחורי אימא, שהיא לאה, יש
גם בן פנימיות הנוק' בכלל:

הקדמה בענין לאה.
באחורי אי', שהיא לאה, יש גם
בן פנימיות הנוק' בכלל,

זה פשוט כמשמעו, כי הנוק'
מתחלקת לפנימיות וחיצוניות,
ושניהם מתנהגים מן הז"א, שהוא
המשפיע להם. ואלה השתי
מדרגות נחשבות לשתיים, יען יש
להם כל אחת ענין בפני עצמו.
והיינו כי הנהגת הנוק' היא ענין
כפול, בסוד מערת המכפלה. ומה
שהוא בפנימיות הדברים – הוא
הנהגה אחת גדולה בסוד אמת.
והנהגת החיצוניות – הנהגה
אחרת, והוא מה שנראה לעינים.

ואף על פי שכל שאר האורות
הם גם כן בסוד פנימיות
וחיצוניות, עיקר מציאות זה הוא

Nukva also shines through Jacob or Leah, in which case the latter supplement and become aspects of Zeir and Nukva. (Earlier it was explained how the Partzufim of Jacob and Leah were instituted - through the repair of the fallen hind parts of Abba and Imma. Now we see that the interaction of Jacob and Leah may come in place of that Zeir and Nukva while the latter radiate through them.)

Opening 118

Leah - the hind parts of Imma and inner soul of Nukva

In the hind parts of Imma, which make up the Partzuf of Leah, lies also the inner soul - *pnimiyut* - of the Nukva.

Introduction to the subject of Leah.

In the hind parts of Imma, which make up the Partzuf of Leah, lies also the inner soul - *pnimiyut* - of the Nukva.

The Nukva divides into interior and exterior, and both are governed from Zeir Anpin, who is their active giver of influence (Heb. *mashpi'a*). These two levels of interior and exterior are considered as two Partzufim because each has its own purpose. The governmental order of the Nukva is double (Heb. *kaphul*) - the "Cave of MaKhPeLah". On the inside (Heb. *pnimiyut*) of things lies one great governmental order founded on Truth, while the external governmental order is a different order of government - and this is what is visible to the eye.

Even though all the other lights also have the aspects of interiority and externality, the essence of this phenomenon is found here. For there are two kinds of government in the

בכאן. כי יש שתי מיני הנהגות בתחתונים עצמם, על כן יש שתי נוקבין כאחת, לקבל ההשפעה. והעיקר להפריד הפנימיות מן החיצוניות – בדבר הזה, לפי שהמעשים הם חלוקים הרבה זה מזה.

והנה כשיוצא האור של יסוד אי', שמתקן אחוריים של אי' לעשותם פרצוף, שם נכלל גם כן פנימיות הנוק', שהוא מסכים לאימא, כאימא וברתא. ונמצא שלא יב' ב' בחינות, אחוריים לאימא [נ"א, אחורי לאה] שמקבל שם של נוקבא, וגם פנימיות הנוק' ממש.

ועל כן לפעמים נראה שלא תפלה, לפי שמצד עצמה אינה אלא אחוריים שנבנית, ומצד אחר היא עיקרית מאוד, מצד שיש בה פנימיות הנוקבא גם כן. ובוה יתיישבו דרושים רבים, שמהם נותנים החשיבות ללאה, ומהם לרחל:

פתח קיט

בנין ז"א בעי"מ [קיט – קבג]:
ז"א נשלם ע"י נוק' בכל מצביו:
זו"ן מתגדלים ביחד, כי תמיד אין

lower realms deriving respectively from Arich Anpin and Zeir Anpin. Accordingly there are two Nukvas as one to receive their influence. The main thing is to separate the interiority from the externality on this level - the Sefirah of Malchut - where they become two Partzufim. This is because this is the Sefirah through which things are done, and the various works are very different from one another.

When the light of Yesod of Imma goes out to repair the hind parts of Imma to make them into a Partzuf, also included there is the interiority of the Nukva, which is in concert with Imma - like a mother and daughter. Thus Leah contains two aspects: the back parts of Imma, which take the name of Nukva, and also the actual interiority of the Nukva.

This is why it sometimes appears as if Leah is secondary, because Leah is intrinsically only the hind parts of Imma built up into a separate Partzuf. On the other hand Leah is of primary importance inasmuch as she also contains the inner soul of the Nukva.

The two aspects of Leah are thus as Nukva through consisting of the hind parts of Imma and as being the inner soul of Rachel. This distinction makes it possible to reconcile the teachings that give greater importance to Leah with those that give greater importance to Rachel.

Opening 119

Start of the repair of the breakage:

Zeir Anpin and Nukva grow to maturity together.

Zeir Anpin and Nukva grow to maturity together, for the male

שלמות הזכר אלא בנוקבא שלו.
וזה מה שהרויח מיד אחר תיקון
השבירה – להיות זו"ן הולכים
ביחד תמיד:

עכשיו שביארנו זו"ן לפי ענינם,
צריך לבאר סדר הבנותם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, זו"ן
וכו', והוא שגדלות זו"ן ביחד.
ח"ב, וזה מה שהרויח, והוא
שדבר זה נולד מתיקון השבירה:

חלק א':

א. זו"ן מתגדלים ביחד, אף על
פי שהם שני פרצופים בפני
עצמם, וגם כן יש להם תיקונים
בפני עצמם, יש ענין אחד –
שבכל זמן הבנין של הז"א נמצא
נוק' עמו.

והוא שבעיבור ז"א הוא ג'
ספירות, ונוק' רביעית על היסוד,
ביניקה עולה בת"ת, בגדלות
עולה בדעת. אף על פי שאחר
כך יש לה עוד בנין בפני עצמו
מנה"י שלו, שזהו עיקר בנינה.
אך הענין הזה הוא לשלמות ז"א
– לומר שיהיו שניהם ביחד

aspect is never complete without
his female. The immediate gain
after the repair of the breakage
was that Zeir and Nukva always
go together.

*Having discussed the overall function
of Zeir and Nukva we must now
explain the process of their
construction.*

This proposition consists of two parts.
Part 1: Zeir Anpin and Nukva.
Maturity comes to Zeir and Nukva
together. **Part 2: The immediate
gain.** This phenomenon is born out of
the repair of the breaking of the
vessels.

Part 1:

**Zeir Anpin and Nukva grow to
maturity together.** Zeir Anpin and
Nukva are two separate Partzufim
each with their own unique
arrangements in accordance with their
respective roles. (The unique repairs
of Zeir Anpin are successively higher
levels of Mental Powers, while those
of the Nukva - separation, Heb.
nesirah , lit. "sawing" and the various
states of face-to-face, back-to-back
etc. - prepare her for coupling.)
Nevertheless, one common aspect is
that through all the time of the
building of Zeir Anpin, Nukva is found
with him.

Thus in the Pregnancy, Zeir Anpin is
three Sefirot - Netzach-Hod-Yesod -
with Nukva as the fourth over the
Yesod. During Suckling, Chessed-
Gevurah-Tiferet are revealed - with
Nukva attached to the back parts of
Tiferet. In maturity, when Chochmah-
Binah-Daat of Zeir Anpin are revealed,
Malchut ascends to become rooted in
Daat. It is true that afterwards Nukva
must undergo further building in her
own right from Zeir Anpin's Netzach-
Hod-Yesod, this being the main

תמיד, כדלקמן:

ב. כי תמיד אין שלמות הזכר
אלא בנוקבא שלו, הימצאה זה
עמו אינו אלא להשלים ענינו,
שהוא ראש והיא סוף. וכל
התיקון שלוקח – הרי אין התיקון
שלו נשלם אלא בה. שהיא הסוף
שלו:

חלק ב:

א. וזה מה שמרויח מיד אחר
תיקון השבירה, אפילו בזמן
הקטנות שלו – יפה כחו ממה
שהיה בזמן השבירה, כי עתה
נעשה מיד קשר בין ז"א ונוק',
שהוא העיקר מה שהיה חסר
בזמן השבירה, שמפני כך לא
היו נמצאים שאר התיקונים. כיון
שנתקן זה – ניתן מקום לכל
שאר התיקונים, שיוכלו להמצא
מעט מעט:

ב. להיות זו"ן הולכים ביחד
תמיד:

ג. המעשה הראשון שנעשה –
היה לקרבם, עד שיהיו הולכים
ביחד תמיד:

פתח קב

ענין עי"מ דז"א בכללות:

building of the Nukva. But the attachment of Nukva to Zeir Anpin in all his ascents is for the completion and perfection of Zeir Anpin - to say that the two of them will always be together.

.for the male aspect is never complete without his female. Nukva is found with Zeir Anpin in this way only in order to complete his functions, for Zeir Anpin is the head and Nukva is the end. Thus every repair received by Zeir Anpin is complete only through Nukva, for she is his end - because all the influences of Zeir Anpin are directed to the lower creations and channeled through Nukva.

Part 2:

The immediate gain after the repair of the breakage. Even during the time of Zeir Anpin's immaturity, his strength is greater than during the time of the breakage. For now, in the repair, an immediate connection was formed between Zeir Anpin and Nukva. This is the essence of what was missing during the time of the breakage. It was because of the lack of connection that the other repairs were absent, which is what led to the breakage. Once this was rectified, a place was prepared for all the other repairs to come about little by little.

.was that Zeir and Nukva always go together.

The first work carried out - already in the Pregnancy of Zeir and Nukva - was to bring them together so that they would always continue going together.

Opening 120

Repair of the breakage in stages during Pregnancy, Suckling and Maturity

העיבור הוא הבירור שמתבררות ספירותיו מן התהו ממש, לעמוד בסדר. והמוחין שלו באותו הזמן הם בכה היותר קטן שיכול להיות בהם, ונקרא נה"י דמוחין, ונקרא נפש. וביניקה מתגדלים כל האורות, להתרחב בכל הממשלה הראויה להם, והמוחין שלו בכה יותר גדול מן הראשונים, ונקרא חג"ת דמוחין, ונקרא רוח. ובגדלות מתפשטין המוחין בכל עניניהם, להנהיג בכה חב"ד את זו"ן, והם בכה שלם, ונקרא נשמה:

אחר שביארנו תיקון הראשון שקיבל הז"א אחר השבירה, נבאר עתה תיקונו ההולכים בהדרגה זה אחר זה:

א. העיבור הוא הבירור שמתבררות ספירותיו מן התהו ממש, שהרי בתחלה היה החרבן, ועכשיו מתבררות המדרגות, ונקבעים החוקים לסדר ההנהגה כראוי. ומה שבתחלה היו רק מדרגות, אך לא מסודרות, שמפני כך נעשה בהם החרבן, עתה צריך שיותן להם סדר זה. וזהו:

ב. לעמוד בסדר, ועל כן כל מה

The Pregnancy is the process of purification in which the Sefirot of Zeir Anpin are sorted out from literal desolation so as to stand in proper order. Zeir Anpin's Mental Powers in this period are at their lowest possible degree of strength. This is called Netzach-Hod-Yesod of the Mental Powers and is termed Nefesh. During Suckling there is growth in all the lights as they expand to the full dominion proper for them, and his Mental Powers are stronger than at first. This is called Chessed-Gevurah-Tiferet of the Mental Powers and is termed Ruach. In Maturity the Mental Powers extend in all their different aspects to govern Zeir Anpin and Nukva through the power of Chochmah-Binah-Daat. They are then at full power, and this is termed Neshamah.

Having discussed the first repair received by Zeir Anpin after the breaking of the vessels, we will now examine the process of gradual repair that followed.

The Pregnancy is the process of purification in which the Sefirot of Zeir Anpin are sorted out from literal desolation. First there was the destruction - the breaking of the vessels - but now the different levels are sorted out and the laws of orderly government are laid down. Whereas initially the Sefirot were no more than levels one beneath the other but not arranged in columns - which is the reason why the destruction took place - the repair required that they should now be given this arrangement of columns

. so as to stand in proper order. Accordingly everything that has to be

שצריך להיות פרצוף מתוקן,
צריך שיעשה בזמן העיבור,
וכמ"ש זה למעלה כבר:

ג. והמוחין שלו, הפנימיות שלו,
כי אי אפשר בלא פנימיות
וחיצוניות. והפנימיות נקרא
מוחין, שכן נחשב לג"ר לגבי
החיצוניות, שנחשב לז"ת לגביו:

ד. באותו הזמן הם בכח היותר
קטן שיכול להיות בהם, זהו
כמ"ש למעלה, כי כפי כח
המוחין – כך כח הגוף. על כן
בהיות המוחין בכח קטן – גם
הגוף עומד בסיתום, ובלא כח:

ה. ונקרא נה"י דמוחין, היינו כי
שיעור כל דבר בעשר ספירות,
וכן כלל המוחין נשער כך,
והדרגותיו – הדרגת העשר
ספירות, דהיינו נה"י חג"ת חב"ד,
וזה הכח הקטן – הוא מדרגה
אחת שבכלל ההוא:

ו. ונקרא נפש, היינו כי הדרגת
הפנימיות נקרא נר"ן, ר"ל נפש
רוח נשמה:

in the rectified Partzuf must be produced during the period of Pregnancy so as to be ordered in columns - Netzach-Hod-Yesod - as already mentioned earlier.

Zeir Anpin's Mental Powers. i.e. his inner soul - Heb. *pnimiyut* - because not to have both interiority and externality is an impossibility. Thus even during Pregnancy there are Mental Powers.

.in this period are at their lowest possible degree of strength. As discussed earlier, according to the strength of the Mental Powers, so is the strength of the body. Accordingly, when the Mental Powers are at minimum strength, the body also remains concealed and powerless. (Thus in Pregnancy, only Netzach-Hod-Yesod of the body are revealed, while the head - Chochmah-Binah-Daat - and chest - Chessed-Gevurah-Tiferet -- are folded up behind them "three inside three").

This is called Netzach-Hod-Yesod of the Mental Powers. This is because everything is measured in terms of the Ten Sefirot, and thus the Mental Powers of Chochmah-Binah-Daat as a whole are likewise measured in these terms. Accordingly the stages in which the Mental Powers develop follow the steps on the ladder of the Ten Sefirot: Netzach-Hod-Yesod, Chessed-Gevurah-Tiferet, Chochmah-Binah-Daat. Netzach-Hod-Yesod of the Mental Powers - their lowest possible degree of strength - is one single level of the Mental Powers as a whole.

.and is termed Nefesh. For the successive levels of the inner soul, the *pnimiyut*, are called Nefesh, Ruach and Neshamah.

ז. וביניקה מתגדלים, אין נוספים אורות כלל אחר העיבור, אלא הספירות הבנויות כבר, הם מתגדלים ומתרחבים:

ח. כל האורות, אין ההגדלה לשום צד בפרט, אלא לכל האורות הבנויים כולם, וזה הוא בסוד דמות אדם. שכן בעיבור הגוף נבנה בחלקיו, אך ביניקה כל החלקים הבנויים כבר – מתרחבים:

ט. להתרחב בכל הממשלה הראויה להם, כשאומרים התרחבות – ר"ל שנשלם הממשלה הכלולה בחק כל אור, שבתחלה היו סתומים בעצמם, שלא להראות כל כחם וממשלתם, ואחר כך מתרחבים ומגלים ממשלתם זאת:

י. והמוחין שלו בכח יותר גדול מן הראשונים, זהו לפי מ"ש לעיל, שכח הגוף בכח המוחין.

יא. ונקרא חג"ת דמוחין, זה מבואר כמ"ש בענין הדרגת המוחין, וכן הבחנה

יב. ונקרא רוח. יג. וגדלות מתפשטין המוחין בכל עניניהם, עיבור ויניקה הם כולם זמן

During Suckling there is growth. During the stage of Suckling (Heb. *yenikah*) there is no further addition of new lights at all. Rather, the Sefirot built already in the Pregnancy now grow and expand, and thus Chessed-Gevurah-Tiferet, which were there already except that they were concealed, now become revealed.

.in all the lights. The growth is not on any one particular side but in *all* of the previously built Sefirot, which now expand in length and breadth. This is based on the mystery of the human form: during pregnancy the body is built in all its various parts, but in the period of Suckling it is the parts as already built that expand.

.so as to expand to the full dominion proper for them. When we speak of expansion, we mean that the governmental power included in the intrinsic law of each light becomes complete - all the different parts of the governmental order intensify the power with which they operate. Initially they were closed up in themselves without showing all their power and dominion, but afterwards they expand and reveal this dominion.

.and his Mental Powers are stronger than at first. This is because, as we said above, the strength of the body corresponds to the Mental Powers.

This is called Chessed-Gevurah-Tiferet of the Mental Powers and is termed Ruach. This should be clear in the light of what was explained above about the stages of development of the Mental Powers.

In Maturity the Mental Powers extend in all their different aspects. The whole of Pregnancy and Suckling is a period of preparation and repair to the body in its various

תיקוני הגוף בחלקיו, להבנות או להתרחב. אך הגדלות תלוי במוחין להתפשט בכל הליכותיהם, בכל פרטיהם, כל מה שיש להבחין בענין הזה, שתוכל לצאת הנהגה על פיהם כראוי.

יד. להנהיג בכח חב"ד את זו"ן, שהרי הכוונה כאן בפרט – להשלים ענין זה שאו"א מנהיגים את הז"א.

טו. והם ככח שלם, וזה פשוט, שהרי אין זמן אחר – אחר זה.

טז ונקרא נשמה, זה סוף הדרגת הפנימיות, וכנ"ל:

פתח קכא

בנין ז"א בזמני עי"מ:

מתחלה נבנה הז"א בסוד עשר ספירות – שמתקשרים המוחין על ו"ק, שלא היו מאירים בן בעולם התהו. ונקרא שיש לו נה"י בקביעות, והשאר צריך עדיין להתגלות בפועל. וכל זמן העיבור הולכים הדברים ומזדמנים מעט מעט לשיתגלה חג"ת. ומיד שיוצא מאימא – נמצאים כו חג"ת בקביעות, ונקרא שהולכים ומזדמנים לבוא חב"ד.

parts, which are built in Pregnancy and expand during Suckling. But Maturity (Heb. *gadlut*, "greatness") depends on the extension of the Mental Powers in all their pathways and details in all their possible aspects so that the government can go forth properly accordingly.

.to govern Zeir Anpin and Nukva through the power of Chochmah-Binah-Daat. For the specific intention here in Maturity is to bring Abba and Imma to complete rule over Zeir Anpin through their providing him with his Chochmah-Binah-Daat.

They are then at full power. I.e. there is no further period of growth after Maturity: the periods of growth are completed at twenty years of age.

.and this is termed Neshamah. This is the end of the scale of the inner soul or pnimiyut, as stated above.

Opening 121

Completion of Zeir Anpin during Pregnancy, Suckling and Maturity

From the outset Zeir Anpin was built as Ten Sefirot through the binding together of the Mental Powers over the Six Directions - for they did not radiate in this way in the World of Desolation. Zeir Anpin is then described as being in fixed possession of Netzach-Hod-Yesod, while the others still need to be revealed in actuality. The entire period of Pregnancy is a process of gradual preparation little by little to enable Chessed-Gevurah-Tiferet to be revealed. Immediately on coming forth from Imma, Zeir Anpin is in fixed possession of Chessed-Gevurah-Tiferet, and we say that Chochmah-Binah-Daat

והנה לתקן נה"י, שיהיו חג"ת מתגלים עליהם – צריך כל זמן העיבור. ולתקן חג"ת – שיהיו חב"ד מתגלים עליהם – צריך כל זמן היניקה. שכך הם נמשכים ובאים בהדרגה כמו שצריך. אף על פי כן אין הבירור הראשון נשלם באמת עד כ"ד חודש של היניקה, כי הרי לא נשלם בירור הי"ם עד הזמן ההוא:

עתה נבוא לבאר תשלום זמנים אלה – עיבור ויניקה ומוחין:

חלקי המאמר הזה ג'. ח"א, מתחלה נבנה, והוא ענין עיבור ויניקה ומוחין ח"ב, והנה לתקן נה"י, הוא ענין משך הזמן של עיבור ויניקה. ח"ג, אעפ"כ אין הבירור, ענין כ"ד חודש של יניקה:

חלק א:

א. מתחלה נבנה הז"א בסוד עשר ספירות,

כי שני ענינים סותרים נמצאו בדברי הרב זללה"ה, במקום אחד אומר שבעיבור הוא בה"י, וביניקה חג"ת, ובמקום אחד הוא אומר שבעיבור נתקנו חב"ד חג"ת נצח, ונשאר הי"ם ליברר.

are in the process of coming.

To repair Netzach-Hod-Yesod so that Chessed-Gevurah-Tiferet can be revealed over them requires the entire period of Pregnancy. And to repair Chessed-Gevurah-Tiferet so that Chochmah-Binah-Daat may be revealed over them requires the entire period of Suckling, for this way they are steadily drawn down in stages in the necessary way. Yet even so, the first purification is not truly complete until the elapse of twenty-four months of the period of Suckling, because the purification of Hod-Yesod-Malchut is not complete until that time.

We will now embark on a fuller discussion of the three periods of Pregnancy, Suckling and Mental Maturity.

The proposition divides into three parts. **Part 1: From the outset.** This presents the concepts of Pregnancy, Suckling and Mental Maturity. **Part 2: To repair.** This explains the duration of the periods of Pregnancy and Suckling. **Part 3: Yet even so the initial purification.** Significance of the twenty-four months of Suckling.

Part 1:

From the outset Zeir Anpin was built as Ten Sefirot.

Two apparently contradictory teachings are found in the writings of the ARI of blessed memory. In one place it states that during Pregnancy Netzach-Hod-Yesod are repaired, while Chessed-Gevurah-Tiferet are repaired during Suckling (*Etz Chayim, Shaar Pirkey Hatzelem* ch's 1-3). Elsewhere, however, it states that during the Pregnancy it is Chochmah-

והתשובה הוא זה, שני דברים צריכים ליעשות בז"א, בתחלה – בנינו בכל מדרגותיו בסוד הבירור, הנ"ל במאמר שקודם זה, ואז נבנה בע"ס, מה שבתחלה לא היה אלא ו"ק. וזהו ג"כ:

ב. שמתקשרים המוחין על ו"ק, שלא היו מאירים כן בעולם התהו. ונקרא שיש לו נה"י בקביעות, כאן נשלם בע"ס, שהמוחין נקשרים, מה שלא היה תחלה. אמנם מה שמתגלה מספירותיו – אינו מה שנתקן.

אלא אדרבא, כל העשר ספירות נתקנים, וגם נשאר עדיין הי"ם ליתקן לגמרי מן התהו שזכרנו. אך מה שמתגלה בו – אינו אלא נה"י.

וזה פשוט, כי הבירור של כל הספירות צריך שיעשה בעיבור,

Binah-Daat, Chessed-Gevurah-Tiferet and Netzach that are repaired - leaving Hod-Yesod-Malchut still to be cleansed (*Etz Chayim, Shaar RaPaCh* ch's 5-6).

To resolve this apparent contradiction, it must be understood that two things had to happen with respect to Zeir Anpin. The first is that Zeir Anpin had to be *built* on all his levels - i.e. as a structure of Ten Sefirot - through the process of sorting and purification (Heb. *birur*) from the World of Desolation, as explained in the preceding Opening. (The second thing that had to happen - the successive *revelation* of these already-built levels in the course of Pregnancy, Suckling and Maturity - will be addressed presently.)

Thus having initially in the World of Desolation consisted of only the Six Directions, Zeir Anpin was now from the very outset of the repair - the beginning of the Pregnancy - built as Ten Sefirot **through the binding together of the Mental Powers over the Six Directions - for they did not radiate in this way in the World of Desolation.** It is now that Zeir Anpin becomes complete with the full complement of Ten Sefirot, because the Mental Powers are bound up with the body, which was not the case at first.

Nevertheless, what is *revealed* of his Sefirot during the Pregnancy is not what has been *repaired*. All the Ten Sefirot are repaired from the effects of the desolation, although Hod, Yesod and Malchut still remain to be repaired completely. However, what is revealed in Zeir Anpin during the Pregnancy is only Netzach-Hod-Yesod. This is clearly the case, because it must be that *all* the Sefirot are sorted and purified during the Pregnancy. We cannot resolve the contradiction by

ועל כן אי אפשר לומר שהי"ם
דנה"י נשארים להברר, ושאר
הספירות דנה"י הם שנבררו בט'
חדשים, כי בירור שאר הספירות
אימתי יעשה? והרי עינינו רואות
למטה שכל הבנין נשלם
בעיבור, וכנ"ל.

אלא הדבר הוא כמ"ש, שהבירור
נעשה, אך הגילוי הוא ענין אחר,
כי נה"י נתגלים, והשאר עומדים
להגלות. ודהו:

ג. ונקרא שיש לו נה"י בקביעות,
והשאר צריך עדיין להתגלות
בפועל:

ד. וכל זמן העיבור הולכים
הדברים ומזדמנים מעט מעט
לשיתגלה חג"ת, נה"י יש לו מיד,
אבל אינו נקרא שהם שלמים, כי
שלמותם הוא שיתגלה עליהם

saying that although Hod-Yesod-Malchut of the overall Netzach-Hod-Yesod still remain to be purified thereafter, it is the rest of the Sefirot of the overall Netzach-Hod-Yesod that were purified during the nine months of Pregnancy. For if so, when does the purification of the other Sefirot - i.e. the overall Chessed-Gevurah-Tiferet and Chochmah-Binah-Daat of Zeir Anpin - take place? And indeed we see with our own eyes here in the world below that the entire building of the human body is completed during pregnancy.

Rather, as we have said, the sifting and selection of all the Ten Sefirot of Zeir Anpin takes place during the Pregnancy, but what is *revealed* in that period is a different matter. For Netzach-Hod-Yesod are revealed during the Pregnancy, while the rest still remain to be revealed.

(Summary: The sorting and purification of all the Ten Sefirot is carried out during the Pregnancy, except that the repair of Hod-Yesod-Malchut is deficient. Nevertheless, only Netzach-Hod-Yesod are revealed during Pregnancy - for the embryo is "like a folded tablet, with only his legs visible" - *Niddah* 30b, "three within three".)

Zeir Anpin is then described as being in fixed possession of Netzach-Hod-Yesod, while the others still need to be revealed in actuality. This should be clear in the light of what I have written.

The entire period of Pregnancy is a process of gradual preparation little by little to enable Chessed-Gevurah-Tiferet to be revealed. Zeir Anpin has Netzach-Hod-Yesod immediately but this is not to say that they are complete, for to be complete they must have Chessed-Gevurah-Tiferet revealed over them. The entire

חג"ת. וכל זמן העיבור הולכים
הדברים ומזדמנים לזה. וזה, כי
פחות מנה"י אין יש, וצריך לומר
שבתחלת עיבורו גם כן יש נה"י,
אלא שבעיבור נשלמים הדברים
בבחינת נה"י, עד שיבואו חג"ת.

וזה תשובה לקושיא אחת הנראה
לכאורה על דברי הרב דללה"ה.
כי הנה היניקה נקראת עד
תשלום י"ג שנים ויום אחד,
פירוש – שרק אז נקרא גדול, ואז
הוא הזמן שהשלימו חב"ד לבוא,
לא שהתחילו, ואם כן, היה צריך
ליקרא גדול מיד אחר כ"ד חדש.

ואין לומר שכך הוא הסדר –
העיבור נקרא משמתחילים נה"י
עד שמשלימים, ויניקה –
כשמתחילים חג"ת עד
שמשלימים, וגדלות –
משמתחילים חב"ד עד
שמשלימים.

מג' טעמים,

א' – שאם כן היה צריך להיות
זמן רביעי אחר שהשלימו חב"ד,
ויהיה היניקה רק כ"ד חדש,

period of the Pregnancy is a process
of preparation towards this. The
reason is because it is impossible for
there to be any less than Netzach-
Hod-Yesod, and we must therefore
say that Netzach-Hod-Yesod are
present from the start of the
Pregnancy, even though they are not
complete until its end. During the
Pregnancy, Netzach-Hod-Yesod are
steadily prepared to receive Chessed-
Gevurah-Tiferet at the time of birth.

This enables us to resolve an
apparent problem in the teachings of
the ARI of blessed memory. For the
full period of Suckling (Heb. *yenikah*)
is defined as continuing until the age
of thirteen years - only then is Zeir
Anpin called mature (Heb. *gadol*). But
that is the time when Chochmah-
Binah-Daat complete their entry, not
when they start to come. If so it
would seem that Zeir Anpin should be
called mature immediately after the
first twenty-four months of Suckling,
for that is when Chochmah-Binah-
Daat start to enter.

However we cannot say that this is
the correct order - that "Pregnancy"
applies to the entire period from the
beginning of Netzach-Hod-Yesod until
their completion while "Suckling" lasts
only from the start of Chessed-
Gevurah-Tiferet until their completion
(i.e. from birth until the conclusion of
the first twenty-four months of
Suckling), with "Maturity" being from
the start of Chochmah-Binah-Daat -
at twenty-four months - until their
completion at thirteen years.

We cannot define Suckling and
Maturity in this way for three reasons:
(1) If Maturity is defined as beginning
at the conclusion of twenty-four
months of Suckling, which is when
Chochmah-Binah-Daat start to come,
there would have to be a fourth
period after thirteen years, when

גדלות – עד י"ג שנים, ואח"כ
יקרא בשם אחר.

ועוד, שלא בן הם דברי הרב
זללה"ה, אלא יניקה נקרא עד י"ג
שנים ויום א'.

ועוד, שהיו צריכין לומר שחג"ת
מתחילים לבוא משנולד,
ומשלימים לבוא בכ"ד חדשים,
כמו שחב"ד עושים בן מכ"ד
חדש עד י"ג שנים. ועינינו
הרואות שלמטה אינו כך, שהרי
ניתר הולד מקשריו, שהיה כפוף
במעי אמו בסוד תלת בגו תלת
– מיד כשיוצא.

אך הענין הוא – שנה"י באים
מיד בתחלת העיבור אחר שנוצר
הולד. וכמו שאנו רואים בחב"ד
שבאים מעט מעט – כך כל זמן
העיבור ממשמשים לבוא חג"ת.
וכשנולד – באותו הרגע מתגלים
בו חג"ת לגמרי.

Chochmah-Binah-Daat are complete.
The period of Suckling would then be
defined as lasting only for the first
twenty-four months and Maturity until
thirteen years, while the ensuing
period would have to be called by a
different name.

(2) This is not what we find in the
teachings of the ARI of blessed
memory. Rather the term Suckling
applies until thirteen years and one
day.

(3) If we were to define Suckling and
Maturity as above, we would have to
say that Chessed-Gevurah-Tiferet
begin to enter from birth and only
complete their entry at twenty-four
months, just as Chochmah-Binah-
Daat start to enter at twenty-four
months and complete their entry at
thirteen years. However, here in the
world below we see with our own eyes
that this is not so. For the embryo is
released from the bonds in which he
was bent up in his mother's belly
"three within three" immediately on
emergence from the womb. The baby
spreads his arms and legs at once,
and thus we see that Chessed-
Gevurah-Tiferet are already complete
at birth without needing the first
twenty-four months of Suckling.

Rather we must say that Netzach-
Hod-Yesod come at the beginning of
the Pregnancy, as soon as the embryo
has taken its form at the conclusion of
forty days after conception. Just as
we see that a person's mental powers
of Chochmah-Binah-Daat develop
gradually in childhood until he attains
full Daat at the age of thirteen (thus
becoming liable for his actions),
similarly, throughout the period of
Pregnancy Chessed-Gevurah-Tiferet
enter gradually and then, at the very
moment of birth, they become
revealed completely.

וב"ד חדש עומדים להשתלם,
 שהוא זמן בירור הי"ם. ואחר כך
 ממשמשים ובאים חב"ד, ונקרא
 הכל חג"ת, אלא שהולכים
 ומזדמנים לקבל חב"ד עליהם.
 ובגדלות נשלם חב"ד. וזהו:

ה. ומיד שיוצא מאימא –
 נמצאים בו חג"ת בקביעות,
 ונקרא שהולכים ומזדמנים לבוא
 חב"ד:

What was built during the Pregnancy is completed during the first twenty-four months of Suckling, this being the period of the purification of Hod-Yesod-Malchut. (As discussed below, although a child has legs at birth, he is unable to walk until later.) From the conclusion of these twenty-four months until thirteen years, Chochmah-Binah-Daat begin to enter, but the entire period from birth until thirteen years - Suckling (Heb. *yenikah*) and childhood (Heb. *katnut*) - is called that of Chessed-Gevurah-Tiferet. For these are revealed at birth and during this period become increasingly ready to receive Chochmah-Binah-Daat over them. Then at Maturity, Chochmah-Binah-Daat enter completely, and accordingly the period after thirteen years is called Maturity (Heb. *gadlut*.) Thus the proposition goes on to state:

Immediately on coming forth from Imma, Zeir Anpin is in fixed possession of Chessed-Gevurah-Tiferet, and we say that Chochmah-Binah-Daat are in the process of coming.

(Summary: The different periods are not named after what is under repair but rather after what has already been repaired. At the beginning of the Pregnancy Netzach-Hod-Yesod are complete, and accordingly the entire Pregnancy is called Netzach-Hod-Yesod. At the moment of birth, Chessed-Gevurah-Tiferet are complete, and accordingly the entire period of Suckling until thirteen years is called Chessed-Gevurah-Tiferet. At thirteen years the repair of Chochmah-Binah-Daat is complete, and the ensuing period is therefore called Maturity, Heb. *gadlut* and Chochmah-Binah-Daat.)

Part 2:

חלק ב:

א. והנה לתקן נה"י, שיהיו חג"ת מתגלים עליהם – צריך כל זמן העיבור, כמו שנתפרש ענין י"ג שנים ויום א' לביאת חב"ד על חג"ת, כך ט' ירחי העיבור הם זמן הזדמנות חג"ת לבוא על נה"י, שהרי אין זמנם צריך להיות שווה, אלא הא כדאיתא והא כדאיתא, כל אחד כפי ענינו ופעולותיו:

ב. ולתקן חג"ת – שיהיו חב"ד מתגלים עליהם – צריך כל זמן היניקה, זה מבואר בסוד י"ג שנה ויום א' שבדברי הרב זללה"ה:

ג. שכך הם נמשכים ובאים בהדרגה כמו שצריך, ההדרגה – זהו שעושה הזמן. אך ההדרגה בכל דבר הוא לפי ענין הדבר ההוא, והזמן נשער על פי ההדרגה ההיא בפרט. אך כלל הוא, כל מה שרואים משך זמן – נדע שהיא ההדרגה הצריכה לפי הענין ההוא להמצא בדבר ההוא:

חלק ג:

א. אף על פי כן אין הבירור הראשון נשלם, הבירור ממש,

To repair Netzach-Hod-Yesod so that Chessed-Gevurah-Tiferet can be revealed over them requires the entire period of Pregnancy. Just as the thirteen years and one day are explained as the time needed for Chochmah-Binah-Daat to enter over Chessed-Gevurah-Tiferet, similarly the nine months of Pregnancy are the time of preparation for Chessed-Gevurah-Tiferet to enter over Netzach-Hod-Yesod. The two periods do not need to be of equal lengths of time, because in each case the time involved depends on the needs of the process.

And to repair Chessed-Gevurah-Tiferet so that Chochmah-Binah-Daat may be revealed over them requires the entire period of Suckling. This is clear from the teachings of the ARI of blessed memory about the mystery of the thirteen years and one day. (The term Suckling here refers to the entire period of thirteen years until Maturity.)

for this way they are steadily drawn down in stages in the necessary way. It is the gradual, stage-by-stage developmental process that determines the time period. The stages in any given case depend on factors intrinsic to that case and the time involved is measured according to that specific gradation. As a general rule, wherever we find a time period specified for some given process, we know that this is the gradation required because of the intrinsic nature of the aspect involved.

Part 3:

Yet even so, the first purification is not truly complete. This refers to the actual sorting out and purification of the Sefirot of Zeir Anpin from the

בירור מן התהו, אמנם יש הפרש, כי בתחלה היה החרבן שולט, שלא היה מניח מציאות למדרגות. ומזה יצאו כולם בזמן העיבור. אלא (שהי"ם) [שהי"ם] לא יצאו לגמרי מן החרבן, לא שנשארו בו ממש, אלא שלא נמרו לצאת. ולכן ישנם, אך אינם יכולים לפעול ענינם כראוי.

וכן אנחנו רואים שיש רגלים לילד, אלא שאינו יכול להלוך. ואמנם הוראת זה הענין הוא – שאלה הספירות הם היותר מוכנות להפגם ולהתחשך הרבה במעשה התחתונים, וכמ"ש דבר זה בכמה מקומות, בסוד, "כל היום דוח".

ותראה שגם העולם יצא מן התהו כבר, שהרי נברא, מה שאינו עוד תהו ובהו, רק שרגליו לא נתקנו, ולכן אין לו סמיכה, ונתמוטט כמה פעמים. וכבר אמרו, בהדי הוצא לקי כרבא, שפירשוהו על נצה שנחשך גם כן. והוא ענין פרטות הפגמים הנמצאים עתה בעולם, כולם פוגמים הוד, ומחשיכים נצה. והרגלים ישנם, דהיינו התורה והמצוות יש, אך אי אפשר להם

World of Desolation. However there is a difference between the process of purification in the Pregnancy and that during Suckling. Initially, in the World of Desolation, destruction held sway and did not allow the levels - the Sefirot - to endure. All the levels of Zeir Anpin emerged from this during the time of the Pregnancy, when he was built as Ten Sefirot, except that Hod-Yesod-Malchut did not emerge completely from ruin. Not that they remained in a literal state of ruin, but they did not complete their exit. For this reason they exist but they cannot carry out their function properly.

Likewise we see that a child has legs but he cannot walk. What is meant by saying that Hod-Yesod-Malchut were not entirely purified during Pregnancy is that these Sefirot were the most ready to become flawed and severely darkened through men's deeds, as explained in various places in connection with the verse "faint all the day" (Lamentations 1:13), where the letters of the Hebrew word for "faint", Heb. *DaVaH*, spell out the word HOD backwards.

Thus we see that this world has also already emerged from desolation in the sense that it has been created and is no longer "desolation and void". It is just that its "legs" have not been repaired and therefore it has no support and totters time after time. And the sages said, "Because of the nettle the cabbage is hit" (*Bava Kama* 92a) - which alludes to the way Netzach too becomes darkened because of the flaw in Hod. Thus the various different flaws that exist now in the world all cause a flaw in Hod and darken Netzach. The legs exist - the Torah and commandments exist - but they cannot *go* - there is no strength in them.

להלוח, שאין בהם כח.

והנה להבין הנהגה זאת הוא כך – שכל שאר הפרצוף נשלם, רק המקיימין – לתת קימה – כי חג"ת הם גוף הפרצוף, נצח הוד – קיומו, יסוד מלכות – השפעתו, אלה הקיימין – אחד נשלם, ואחד לא, כדי שלא יחרב, אך שיהיה מקום לפגמים גם כן. ולעניני הגלויות גם כן, כידוע. ואחר הוד נמשך יסוד מלכות, שבהם ההשפעה. והם סוד תריין משיחין, כמו שפירש בזהר ובתיקונים. וצריך לזה בירור בפני עצמו, מלבד הראשון:

ב. אין הבירור הראשון נשלם באמת, פירוש – אף על פי שלכאורה נראה שנשלם כל הבירור, אף על פי כן אינו כך, כי יש רושם דק מן התהו שלא נסתלק עדיין:

ג. עד כ"ד חדש של יניקה, וזהו שעדיין יונק מאמו, שנראה בהדיא שצריך הוא השפעה ובירור עדיין. וכן למטה הילד צריך לברר טבעו, ומבררו ביניקה:

This mode of government must be understood as one in which all of the rest of the Partzuf is complete except for the supports that give it the ability to stand. For Chessed-Gevurah-Tiferet are the body of the Partzuf while Netzach and Hod give it support and Yesod and Malchut channel the influence to the lower worlds. Of the two supports, one is complete but one is not. This is so that the world will not be destroyed but there will also be a place for flaws. (For this reason Hod is still not completely repaired and as a result Netzach is also subject to be flawed, because when one leg is flawed the second leg also cannot function properly.) This is also bound up with the various exiles - the main period of exile was in the fifth millennium corresponding to Hod. The flaw in Hod affects Yesod and Malchut, through which the influence is channeled. Netzach and Hod are the secret of the two Messiahs, as stated in the *Zohar* (*Pinchas* 252a). This requires a separate process of purification besides the first.

Thus indeed **the initial purification is not truly complete**. Although at first sight it would appear that the entire purification was complete, nevertheless this is not so - because there is a faint trace of the desolation that has still not gone away: Hod-Yesod-Malchut have still not emerged completely from the desolation.

.until the elapse of twenty-four months of the period of Suckling.

The fact that the child still suckles from his mother shows clearly that he is still in need of the flow of outside influence and still requires sorting out and purification. And thus in the world below the newborn baby has to develop his innate powers, and this he

ד. כי הרי לא נשלם בירור הי"ם
עד הזמן ההוא:

פתח קכב

פעולות ז"א בזמני עי"מ:

בזמן העיבור אין שייך פעולה
לז"א, אלא אורותיו הולכים
ונבנים. ומיד שיוצא – מתחילים
האורות לפעול. אך אין הפעולות
שלמות, אלא הולכות ונתקנות
על ידי אימא, עד שנשלמות בזמן
הגדלות השלם:

אחר שביארנו ג' זמנים אלה
בז"א בענין בנינו, נבאר אותם
בענין פעולותם:

א. בזמן העיבור אין שייך פעולה
לז"א, זה פשוט כמשמעו, וכן
נראה גם למטה – שאין שום
פעולה לילד במעי אמו:

ב. אלא אורותיו הולכים ונבנים,
לפי המדה הראויה הוא שלא
יהיה לו פעולה, כי הוא זמן
הבנותו, ואינו זמן פעולתו. ולכן
הוא נסתר גם כן, שהוא בתוך
אי', שאינו נראה, שהרי אין לו
פעולה כלל, אלא הולך ונבנה:

ג. ומיד שיוצא – מתחילים
האורות לפעול, וכן רואים למטה,
שהולד פועל מיד אחר צאתו, אך
אינם פעולות שלמות בדעת
שלמה. וזה ר"ל למעלה –
שהפעולות אינם שלמות לפי

does during suckling.

.because the purification of Hod-
Yesod-Malchut is not complete until
that time.

Opening 122

*Action of Zeir Anpin during Pregnancy,
Suckling and Maturity*

**During the time of the Pregnancy
action is not applicable to Zeir
Anpin; rather, his lights are in the
process of being built. As soon as
he comes forth, his lights begin to
act. However their actions are not
complete but undergo a process
of repair through Imma until they
become complete at the time of
complete Maturity.**

*Having examined these three periods
in connection with the building of Zeir
Anpin, we will now consider them in
terms of his functioning.*

**During the time of the Pregnancy
action is not applicable to Zeir
Anpin.** Here below too we see the
same: the child in his mother's womb
does not willfully act.

**.rather, his lights are in the
process of being built.** It is quite
proper that he should not act,
because this is the period in which he
is built and not his time to act. This is
also why he is hidden - he is inside
Imma and is not visible, because he
has no function at all but goes on
being built.

**As soon as he comes forth, his
lights begin to act. However their
actions are not complete.** We see
the same below: the newborn baby is
active immediately after coming out,
but his actions are incomplete and
without full intention. Likewise above,
the actions of the lights of Zeir Anpin
are incomplete without the repairs

תיקון האורות העליונים:

ד. אלא הולכות ונתקנות ע"י אי', כי כל תיקוני הז"א מאי'. ובכל אור שנמשך יותר – נמשך תיקון יותר:

ה. עד שנשלמות בזמן הגדלות השלם, כי הגדלות השלם הוא – שהמוחין נשלמים בעניניהם. וכן למטה, כי כבר הגיע האדם לדעתו שלמה:

פתח קבג

שליטת הדין או החסד גורמת הקטנות והגדלות:

הדין הגובר הוא המחשיך, וגורם לאורות שלא יוכלו להוציא אורם ברחבה, בכל כחם השלם. וזה צריך לשקע אותו, ולהגביר החסד, והוא הולך ומשקע מעט מעט. וכן האורות הולכים ומתגדלים:

אחר שביארנו עניני הקטנות והגדלות, שהם היות האורות סתומים מתחלה, ואחר כך מתרחבים. נבאר עתה מה גורם לסיתום או לפתיחה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, הדין וכו', והוא מה שגורם סיתום באורות. ח"ב, וזה צריך, והוא מהו התיקון שלו:

חלק א:

א. הדין הגובר:

they are to receive from the supernal lights.

.but undergo a steady process of repair through Imma. For all the repairs to Zeir Anpin come from Imma. Every light that extends further brings a greater repair.

.until they become complete at the time of complete Maturity. For complete maturity is when the Mental Powers are fully functional, and so it is down below. By the time of maturity man has already reached his full mental powers.

Opening 123

The rule of Judgment is the cause of immaturity; its removal brings maturity.

Swelling Judgment is what darkens, and it causes the lights to become incapable of emitting their light widely with all of their full force. This must be made to subside and the Kindness fortified, and it continues to subside little by little, while the lights continue growing accordingly.

Having discussed immaturity and maturity, in which the lights are initially closed up and afterwards widen, we will now examine what causes the closure or opening.

This proposition has two parts. **Part 1: Swelling Judgment.** This is what causes closure in the lights. **Part 2: This must be made to subside.** This is its repair.

Part 1:

Swelling Judgment

ב. הוא המחשיך, זה פשוט, כי הדין ר"ל מונע, וזהו החשך שהוא גורם:

ג. וגורם לאורות שלא יוכלו להוציא אורם בהרחבה, כשהוא שולט באור אחד – גורם לו שלא ירחיב כחותיו:

ד. בכל כחם השלם, מניעה זאת היא חסרון השלמות, וכשהולכת לה – נקרא שמשלם האור ההוא. ומכאן זה נשער מצבי האורות מתחלתם עד השתלמם, פירוש – מזמן שהמניעה גורמת, עד שכלתה ללכת לה:

חלק ב:

א. וזה צריך לשקע אותו, כי הדין נדרש כמו האש, שנראה שמתגבר, עולה ומתלהט. ואם לאו – נשקע, כמו, "ותשקע האש". ונראה שכל זה הוא באדם למטה, הבהורים – אשם "תלהט הרבה, ואין בהם רחמים כל כך. וכפי מה שמתגדלים – כך נשקע אשם זה, ומתמלאים

is what darkens. This is obvious because Judgment (Heb. *din*) means limitation and restraint, and by limiting the lights it causes darkness.

.and it causes the lights to become incapable of emitting their light widely. When Judgment rules in a given light, this prevents its innate powers from expanding.

.with all of their full force. This limitation is a lack of completeness, and when it departs, we say that the light in question becomes complete. This enables us to measure the different states of the lights from their inception until their completion - i.e. from the time the limitation has an effect until it departs altogether. (Pregnancy and immaturity are thus explained as being the outcome of Judgment - for the active influence could have conferred maturity from the outset had not the power of Judgment prevented it. All the different states of deficiency and completeness depend on the intensification or removal of restraint, and can accordingly be measured according to the measure of the restraint that rules or is negated.)

Part 2:

This must be made to subside. We are taught that Judgment is like fire, which as we see either takes hold and flares up or otherwise subsides, as in "the fire subsided" (Numbers 11:2). See how all this is found in man down below: the fire of young people burns very strongly and they do not have much mercy. The older they become, the more this fire subsides and they become filled with mercy. Thus the elder is full of mercy, because the anger has already calmed down. When Judgment subsides, it does not

רחמים, וזהו – זקן מלא רחמים,
שכבר שקט הכעס:

ב. ולהגביר החסד, כי בשעה
שזה נשקע – הולך הפרצוף
ומתלהט חסד. והנה אם היתה
נעשית השקיעה בבת אחת – היו
מיד כל האורות מוציאים כל
כחותיהם בבת אחת. אך אינו
כך, כי סדר ההדרגה נשמר בכל,
ולכן הוא הולך ונשקע מעט מעט,
וזהו:

ג. והוא הולך ומשקע מעט מעט,
וזהו גם כן סוד המוחין דקטנות
שנדהין למטה, כמ"ש הרב
זללה"ה:

ד. וכן האורות הולכים
ומתגדלים, כי כל הגדלות,
שהאיברים מתגדלים, אינו אלא
שלפי היות הדין נשקע בפנים –
כך הם מרחיבים ממשלתם:

פתח קכד

דעת דז"א והתפשטותו [קנד –
קכט]:

טעם התפשטות הדעת בכל
הספירות ז"א יותר ממוחי חו"ב:
עיקר כל ההנהגה הוא בדעת,
שהוא התולדה היוצאת מכח כל
התיקונים שנתקנים מצד חכמה
ובינה. ולכן הוא יש לו להתפשט

cease altogether but is diminished.

.and the Kindness fortified. As the force of Judgment subsides, so the Partzuf increasingly shines out with Kindness. If Judgment had been made to subside all at once, all the lights would have immediately brought forth all their powers at once, leading to instant maturity. However, this is not the way it is, because the gradual order is preserved throughout everything. Accordingly the Judgment subsides gradually, little by little, as the proposition goes on to state.

.and it continues to subside little by little. This is also the mystery of how the Mental Powers of immaturity are pushed down from the head of Zeir Anpin into his body, and with each successive stage in their descent mature Mental Powers enter in their place, as discussed in the teachings of the ARI (*Etz Chayim, Shaar Hamochin d'Katnut* ch. 3).

.while the lights continue growing accordingly. For maturity comes about through the limbs growing, and this they do only to the extent that the Judgment subsides within - allowing them to expand their rule accordingly.

Opening 124

Daat expands through the whole of Zeir Anpin, while Chochmah and Binah do not.

The essence of the entire governmental order of Zeir Anpin lies in Daat, which is the offspring that emerges through the power of all the repairs instituted through Chochmah and Binah.

יותר מכל שאר המוחין, כי שאר המוחין עומדים בתוך בליהם, כי די להם להמצא בז"א ולעמוד בקו שלהם. אך דעת יש לו להתפשט אפילו בשאר הקוים, בכל המדרגות כולם:

אחר שביארנו תיקון ז"א בכלל, דהיינו הרחבת אורותיו, עתה נפרש דברים פרטים שיש בענין זה, מה שצריך להתרחב יותר:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, עיקר כל ההנהגה, והוא ענין דעת. ח"ב, ולכן הוא יש לו, והוא טעם התפשטו יותר מאחרים:

חלק א:

א. עיקר כל ההנהגה הוא בדעת, כבר שמעת דרך ההנהגה איך הוא, שז"א בסוד ו"ק הוא שורש כל הבריות, ובו יש כל המדות הראויות להתנהג עם הבריות כולם. אך אין די זה להיות הנהגה שלמה, אלא צריך שיתרכבו בו או"א להשלים ענינו. וז"ס השני מוחין חו"ב, שכל אחד עושה בו הכנות התיקונים, מה שצריך לשלמות ההנהגה. ואמנם מה שיוצא יתרון באמת בז"א מכת ההרכבה הזאת של או"א בו – הוא הדעת שלו:

Accordingly Daat can spread further than all the other Mental Powers. For the other Mental Powers remain within their vessels since it is enough that they exist in Zeir Anpin and stand in their respective columns, whereas Daat can spread even in the other columns on all of the different levels.

Following our general explanation of the repair of Zeir Anpin and how his lights expand, we will now go into further detail about one light that has to expand more than the others.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The essence.** This presents the concept of Daat. **Part 2: Accordingly Daat can spread.** This explains why Daat spreads further than the others.

Part 1:

The essence of the entire governmental order of Zeir Anpin lies in Daat. As discussed already, the way the government of the world is ordered is that Zeir Anpin - the Six Directions - is the root of all the creations (see Opening 115). Zeir Anpin includes all the proper attributes with which to govern all the different creations. Nevertheless, this is not sufficient in order for the governmental order to be complete. For Zeir Anpin to fulfill his purpose, Abba and Imma must be engrafted in him. This is accomplished through the two Mental Powers of Chochmah and Binah, each of which makes preparations for the repairs required in Zeir Anpin in order to bring the governmental order to perfection. Chochmah and Binah make the preparations, while Daat carries them through. Indeed the true gain accruing to Zeir Anpin from this

ב. שהוא התולדה היוצאת מכח כל התיקונים שנתקנים מצד חכמה ובינה, כי הלא הרכבה זאת לאיזה תולדה נעשית. ובתחלה צריך לעשות המעשה, ואחר כך יוצא פרי היתרון ממנו. וזה סוד המעשה שעושים או"א בהתרכבם – הוא חו"ב דז"א. פירוש – זה מה שמורה חו"ב, ונכלל בחוקם.

והנה המעשים שעושים אחר כך הם מה שהם, ואין זה עיקר בענין זה. אלא חכמה מורה וכולל כל מה שעושה אבא, ובינה – כל מה שעושה אי', והתולדה היוצאת מכל זה – הוא הדעת.

ותראה, שלפי שכל מוחי אבא, וכל עניניהם כולם, נראים בחכמה, וכל מוחי אי' וכל עניניהם – בבינה, ועניני ז"א בתיקוניו שקבל מאו"א נראים בדעת, על כן אמרו באדר"ז – שז"א הוא דעת.

engrafting in him of Abba and Imma is his Daat.

.which is the offspring that emerges through the power of all the repairs instituted through Chochmah and Binah. For this engrafting is surely carried out in order to produce some result. First it must be carried out, and afterwards comes the fruit - the gain it brings. The purpose of Abba and Imma becoming engrafted in Zeir Anpin is to give him his Chochmah and Binah. Thus the very presence of Chochmah and Binah in Zeir Anpin signifies that Abba and Imma are engrafted in Zeir Anpin and are part of the intrinsic law of that Chochmah and Binah.

The functions they later perform are subject to Zeir Anpin's intrinsic nature, which is determined by Daat - his inner soul or pnimiyut. For the functions of Zeir Anpin himself are not the direct outcome of his Chochmah and Binah, which contain what Abba and Imma give him closed up in their vessels. It is only through Daat, which is the offspring of Chochmah and Binah, that Zeir Anpin carries out his own intrinsic functions. Zeir Anpin's Chochmah signifies and includes everything that Abba does, his Binah signifies and includes everything that Imma does, while the offspring that comes forth from all that Abba and Imma do is Daat.

Thus all the Mental Powers conferred by Abba in all their aspects are seen only in Zeir Anpin's Chochmah and all those conferred by Imma in all aspects are seen only in Binah, while Zeir Anpin's own aspects as acquired through the repairs received from Abba and Imma are seen in his Daat. For this reason it states in the *Idra Zuta* (291a) that Zeir Anpin is Daat, because Daat is the inner soul - pnimiyut - of Zeir Anpin.

והאמת, שאלה הספירות חב"ד שאנו רואים בז"א עצמו, ר"ל כל ענין ההנהגה, שסודה זה – תיקון שמתקן אבא, ותיקון שמתקן אי', וז"א שמתוקן ביניהם, עד שבשלוש והתנוצץ אחת מן הספירות האלה – ישלוש עניניה על דרך זה, אם חכמה תשלוש, ר"ל שישלוש עניני תיקון אבא, וכן בינה – עניני אי', דעת – עניני ז"א. וכן סדרי התפשטות הספירות האלה – על הענין הזה הם הולכים.

אך עם כל זה נמצאו ג' ספירות אלה כפולים, פירוש – מצד אבא ומצד אי'. והענין כך, כי אלה הג' נמצאים בז"א, לפי שכך הוא הענין, שאבא מתקן את ז"א, ואימא מתקנת את ז"א. ועל כן אבא מתקן שלשתם, ואימא מתקן שלשתם. ונקרא שנשלם תיקון חכמה, ונקרא שנשלם תיקון בינה, וז"א נמצא מתוקן בשלשתם, והוא תשלום תיקון הדעת עצמו, מתוקן ממילא: חלק ב:

א. ולכן הוא יש לו להתפשט יותר מכל שאר המוחין, זה

Indeed these three Sefirot of Chochmah, Binah and Daat that we see in Zeir Anpin himself are the foundation of the entire governmental order, which depends upon the repair carried out by Abba, the repair carried out by Imma and upon Zeir Anpin as repaired through the two of them, this being Daat. When one of these three Sefirot prevails and shines with particular strength, the way it rules is that if it is Chochmah, Abba's repairs hold sway and Zeir Anpin is drawn after Abba. If Binah rules, Imma's repairs hold sway and Zeir Anpin is drawn after Imma, whereas if Daat rules, it is Zeir Anpin in his own intrinsic aspects that holds sway. Likewise the arrangements whereby these three Sefirot spread follow the same principle: Abba repairs Zeir Anpin's right column and Imma the left, while the overall functioning of Zeir Anpin is through Daat.

Nevertheless Zeir Anpin's Chochmah, Binah and Daat are found to be double in the sense that he has Chochmah-Binah-Daat from both Abba and Imma. The reason is because these three Sefirot are found in Zeir Anpin in virtue of the fact that Abba rectifies Zeir Anpin and Imma rectifies Zeir Anpin - and thus Abba repairs all three and Imma repairs all three. Thus we say that the repair of Chochmah is complete and likewise the repair of Binah is complete, and thus Zeir Anpin is fully repaired, being in possession of all three, which automatically completes the repair of his own Daat.

Part 2:

Accordingly Daat can spread further than all the other Mental Powers. The spread of Daat comes about through the spread of the Five

התפשטות החסדים בז"א,
והגבורות בנוק', כמפורש
במקומו:

ב. כי שאר המוחין, כשנקח
הסדר עם מה שכתבנו למעלה,
נראה כי חו"ב, ר"ל ב' הרכבות
של אבא ושל אי' - אין
התפשטות צורך בהם, אלא
שיהיו כך במציאות :-

ג. עומדים בתוך כליהם, כי די
להם להמצא בז"א, כי כן הוא
דרך המצא המוחין, וכדלקמן
בהבחנה:

ד. ולעמוד בקו שלהם, כי זה
ודאי, כל עניני אבא נמשכים
ע"פ הימין, ואימא ע"פ השמאל,
על כן אלה יעמדו בתוך כליהם,
כמשפט המוחין. שכיון שהם
האורות העליונים שבאים להנהיג
את ז"א, צריך שיעמדו במשפט
הסתירם והעלימם. והוא עניני
המצאם בתוך לבושים, כל אחד
בקו שלו.

ותבין מה שכתבנו "כי די להם
להמצא", והיינו שאין להם צורך
להתפשט, אלא להמצא לפי
ענינם. לפיכך אינם מאירים לחוץ
כלל, אלא מה שיכולים להאיר
דרך הכלים, כי כבר הפעולה
שיוצאה מהם אינה בם, אלא
בדעת, שהיא כללות הפעולה

Kindnesses to all the Sefirot of Zeir
Anpin and of the Five Strengths to
those of Nukva, as will be discussed in
due course (see Opening 126).

For the other Mental Powers.

When we consider the way things are
ordered in the light of our discussion
above, we can see that once Abba
and Imma are engrafted in Zeir
Anpin's Chochmah and Binah there is
no need for them to spread. It is
enough that they are present and

**.remain within their vessels since
it is enough that they exist in Zeir
Anpin.** - for this is the way of the
Mental Powers when they are present
-

**.and stand in their respective
columns...** Certainly all aspects of
Abba incline to the right and all
aspects of Imma to the left, and these
two therefore remain in their vessels
according to the law of the Mental
Powers. Since they are higher lights
that come to direct Zeir Anpin, they
are too exalted to function without
being clothed in a vessel, and must
therefore remain hidden and
concealed. This is why they are
present in a garb - each in its own
column - in the vessels of Netzach
and Hod of Abba and Imma
respectively.

By saying "**it is enough that they
exist in Zeir Anpin**", what is meant
is that it is not necessary for them to
spread but simply to be present as
they are in their own intrinsic nature.
Accordingly they do not radiate to the
outside at all except what they can
radiate through their vessels, because
the function generated through them
does not take place in them but in
Daat, which is the overall function
that emerges as a result. Accordingly,

שיוצאה מהם, ועל כן אינם אלא בבחינת המצא. אך הדעת, שהיא התולדה היוצאת מכל זה, היא צריכה להתפשט, כי תולדת הרכבה זאת של או"א באמת מתפשטת בכל ז"א, שכולו מקבל התפעלות גדול מזה, וזהו:

ה. אך דעת יש לו להתפשט אפילו בשאר הקוים, לפי ההתפשטות שהיה נראה שצריך להיות בחו"ב – הנה הוא כולו בדעת, להיות הוא התולדה שלהם המתפשטת בכל, וכן הוא מתפשט באמת בכל מדרגות ז"א. וזהו:

ו. בכל המדרגות כולם, והוא ענין התפשטות חסדי הדעת אפילו עד הכתר. כמבואר במקומו:

פתח קבה

הטעם שחו"ג מתחלקים בשוה בזו"ן:

לפי סדר הספירות כמו שנבנה לפי חו"ב – ז"א הוא ט"ס, ונוק' היא העשירית. אך בסוד ההנהגה של דעת – הם מקבילים זה לזה, זה לימין וזה לשמאל, וסוד זה הוא – ה' חסדים וה' גבורות, שהדעת מתחלק ביניהם בשוה:

אחר שנתבאר דעת בכלל, עתה נבאר בפרט ענין ה"ח וה"ג שלו:

they are merely present. Daat, however, which is the offspring that emerges out of all of this, must necessarily spread - for the *result* of this engrafting of Abba and Imma does indeed spread through the whole of Zeir Anpin, all of which is greatly affected as a result.

.whereas Daat can spread even in the other columns. The expansion that might seem to have been required in Chochmah and Binah all takes place in Daat, because Daat is the offspring of Chochmah and Binah that spreads through everything, and indeed Daat truly extends through all the levels of Zeir Anpin

.on all of the different levels. Thus the Five Kindnesses of Daat extend even to Keter, as explained in the Kabbalistic writings.

Opening 125

Interrelation of Zeir Anpin and Nukva in the developmental chain and the governmental order

According to the order of the Sefirot as built through Chochmah and Binah, Zeir Anpin consists of nine Sefirot while Nukva is the tenth. However in the governmental order of Daat they stand parallel to one another, one to the right and one to the left. This is the mystery of the Five Kindnesses and Five Strengths through which Daat divides up between them equally.

Having discussed Daat in general terms, we will now examine its Five Kindnesses and Five Strengths.

חלקי המאמר הזה ב':

חלק א':

א. לפי סדר הספירות, לפי מספר המדרגות, שהוא שיעור ההשתלשלות:

ב. כמו שנבנה לפי חו"ב, היינו כי בנין ז"א הוא מחו"ב. ואפילו כשבאים או"א ומתרכבים, אינם משנים כלום בענין זה:

ג. ז"א הוא ט' ספירות ונוק' היא העשירית, כי ז"א נחשב לעשר בחשוב עליו כח"ב. והיינו כך לומר, ז"א – ו"ק, ונוק' שביעית להם, והיינו שנוק' אינה אלא ספירה אחת, אחר כל אותם שיש בז"א:

ד. אך בסוד ההנהגה של דעת, בסוד ההנהגה, שהיא תלויה בדעת:

ה. הם מקבילים זה לזה, זה לימין וזה לשמאל, שכך הוא שורש ההשפעה, ז"א במ"ה שלו בסוד חסד, כמו נוק' בב"ן שלה בסוד דין. וה"ס, איש מזריע לובן, אשה מזרעת אודם. וה"ס, "אף ידי

The proposition has two parts. **Part 1: According to the order.** **Part 2: This is the mystery.**

Part 1:

According to the order of the Sefirot. i.e. in terms of the number of levels that make up the developmental chain.

as built through Chochmah and Binah. For the building of Zeir Anpin is through Chochmah and Binah - the Pregnancy and birth of Zeir Anpin come about through Abba and Imma. Even when Abba and Imma enter and become engrafted in Zeir Anpin, this does not change anything in regard to Nukva being the tenth Sefirah of Zeir Anpin.

Zeir Anpin consists of nine Sefirot while Nukva is the tenth. For Zeir Anpin is considered as ten when we reckon Keter-Chochmah-Binah. It can likewise be said that Zeir Anpin is Six Directions while Nukva ranks as seventh after them. This is during immaturity, when Zeir Anpin has only six Sefirot and Nukva is considered the seventh - just as she is considered tenth to Zeir Anpin when he attains his maturity: Nukva is always considered the last Sefirah of Zeir Anpin and is thus only one Sefirah after all those of Zeir Anpin.

However in the governmental order of Daat. i.e. when it comes to the way things are actually governed, which depends on Daat,

they stand parallel to one another, one to the right and one to the left. The root from which influence descends to the world is ordered in such a way that Zeir Anpin with his MaH stands on the foundation of Kindness while Nukva with her BaN stands on the foundation of Judgment. This is alluded to in the

יסדה ארץ וימיני טפחה שמים,
קורא אני אליהם יעמדו יחדיו",
שארז"ל, שניהם שקולים דה לזה:

rabbinic saying that "the man secretes the white substance and the woman the red" (Niddah 31a). Likewise it says: "My hand has laid the foundation of the earth and My right hand has spanned the heavens: when I call to them they stand up together" (Isaiah 48:13). Our Rabbis commented on this that they are balanced one against the other (*Bereishit Rabbah* 1:15). (Although in the chain of development Nukva, as the receiver, is tenth after the other nine, when it comes to the government of the world God gave man, the receiver, equal partnership - in that man's service, the "female waters", are instrumental in eliciting God's influence, the "male waters". Thus in the actual order of government Zeir and Nukva are parallel.)

חלק ב:

Part 2:

א. וסוד זה הוא ה' חסדים וה'
גבורות, שזה הענין נדרש בדעת,
ולא בשום ספירה אחרת, כי זה
לבד ענין ההנהגה המתפשטת
בשורה. שבסוד זה כך נחשבים ט'
ספירות ז"א כולם כמו מלכות
לבדה, והיינו ה' נגד ה':

This is the mystery of the Five Kindnesses and Five Strengths. This balance of male and female is attributed to Daat and not to any other Sefirah, for only through Daat does the governmental order extend evenly. In the actual functioning of the governmental order - through Daat - all the nine Sefirot of Zeir Anpin have the same weight as Malchut by itself - i.e. five against five.

ב. שהדעת מתחלק ביניהם, זה
מבואר כבר במקומו, שהחסדים
מתפשטים בז"א, והגבורות לנוק'.
והנה מצד זה נמצאו שוים
ומקבילים :-

.through which Daat divides up between them. As already explained, the Kindnesses spread in Zeir Anpin and the Strengths in Nukva, and from this point of view they are equal and parallel.

ג. בשורה, והיינו כי הכוונה
להשוותם, שתתחלק ההנהגה
ביניהם בהשוואה אחת:

.equally. For the intention is to make them equal and divide the government between them on an equal basis.

פתח קבו

סדר התפשטות הדעת:

הדעת עשוי להתפשט בגוף, וברדתו מגולה – יורד לקו שלו מתחלה להשלימו שם. ואז נקרא שנקבעו המוחין בז"א, שהם מה שאי' שורה עליו ומנהגת אותו. ואחר כך חוזר מלמטה למעלה, ואז כבר נקבעו חב"ד בז"א, ולכן הוא מתעלה עד שם:

אחר שביארנו ענין הדעת שצריך להתפשט בכל ז"א, עתה נפרש דרך התפשטותו:

א. הדעת העשוי להתפשט בגוף, זה מבואר כמ"ש בענין הדעת. והנה בתחלה יש לו להתפשט בקו שלו ובכלי שלו כמו האחרים, ומשם להתפשט אחר כך בדרך הפרטי שלו. וזה ענין כלי היסוד, שאינו אלא פרק וחצי, כי הכוונה בו לגלות האורות. ובתחלה צריך שיהיו בו, ונכללים שם בפרק העליון. ובפרק הב' – שם נעשה הגילוי, שהוא מכלל הכלים המוציאים, שפירשנו בענין החושים

Opening 126

The spread of Daat through the body

The nature of Daat is to extend through the body, and when it descends uncovered and revealed, it descends in its own column first so as to fulfill its function there. We then say that the Mental Powers through which Imma rests upon and directs Zeir Anpin are fixed in him. Afterwards Daat comes back from below up above. By then Chochmah-Binah-Daat have already been fixed in Zeir Anpin and accordingly Daat ascends until there.

Having discussed how Daat must extend through the whole of Zeir Anpin, we will now explain the path by which it spreads.

The nature of Daat is to extend through the body. This should be clear in the light of what has already been said about Daat. Initially Daat must spread in its own center column and its own vessel - Yesod of Imma - in just the same way as Chochmah and Binah spread in their own vessels. From there Daat must afterwards spread along its own unique path, whereby it emerges from the vessel of Yesod of Imma and extends uncovered and revealed. Accordingly the vessel of Yesod of Imma from which Daat is revealed consists of only one and a half joints, because its purpose is to reveal the lights. Initially they have to be within it, included there in the top joint of Yesod, which is clothed in the head of Zeir Anpin. It is in the second joint that the revelation takes place, this being one of the exit vessels discussed earlier in connection with the sensory organs (see Openings 32 & 34).

והנה הסדר כך הוא, בתחלה יש הדעת בתחילתו, שהוא מאימא בז"א המתוקן, וזהו במקומו למעלה. ואחר כך כשמגיע עוד לפרק אחר, אז נוסף בו ענינו המתגלה. ועם כל זה משלים הקו שלו. ואחר כך משם חוזר ועולה ומשלים כל בנין הז"א בגילוי, כדלקמן:

ב. וברדתו מגולה – יורד לקו שלו מתחלה להשלימו שם, אחר שכבר נוסף בו גילוי בתחלה משלים ענינו בעצמו, שהוא הקו שלו:

ג. ואז נקרא שנקבעו המוחין בז"א, שהם מה שא"י שורה עליו ומנהגת אותו, מה שאימא שורה על ז"א – מתחלק בג' קוים, והם ג' קוים הכוללים כל הספירות, שזה ר"ל שאימא שורה בהשוואה גדולה עליו, עד שנקשרת על כולו.

והנה כל מה שאנו מדברים עתה הוא במוחין דאימא, שעניניהם בפרט,

מה שאין כן מוחי אבא, שעניניהם בכלל. לכן אין

The order is therefore as follows: First come the beginnings of Daat, which in the rectified Zeir Anpin derives from Imma, and its place above lies in the upper joint of Yesod of Imma, which is in the head of Zeir Anpin. Afterwards, when it spreads to reach another joint, it has the added aspect of being revealed, yet it nevertheless completes its own column. Afterwards it returns from there and goes up to spread completely through the entire structure of Zeir Anpin in a revealed way, as the proposition later states.

and when it descends uncovered and revealed, it descends in its own column first so as to fulfill its function there. Having gained the added aspect of being revealed, it first fulfills its own intrinsic functions in its own column.

We then say that the Mental Powers through which Imma rests upon and directs Zeir Anpin are fixed in him. Imma's influence over Zeir Anpin divides into three columns and these three columns include all his nine Sefirot - which means that Imma influences all the different aspects of Zeir Anpin very evenly so as to be bound up with all his nine Sefirot, including the center column.

Everything we are presently discussing relates to the Mental Powers conferred by Imma, which are characterized by their differentiation into detail - and thus the Mental Powers conferred by Imma enter into Zeir Anpin in such a way that the nine joints into which Netzach-Hod-Yesod divide enter one by one in each year of immaturity (see *Etz Chayim, Shaar Drushey HaTzelem* 8).

This is not so in the case of the Mental Powers conferred on Zeir Anpin by Abba, which are characterized by their

מפרשים שם, לא פרקים לעשות
מנינים שבם, ולא עניני הדעת.
כי אין מבחינים שם אלא כללות
כל הג' מוחין שעושים ג' שנים.
אבל באימא מתגלה כל דבר
בפני עצמו:

ד. ואחר כך חוזר מלמטה
למעלה, כי הנה רק אחר
שהשלים הקו שלו, אז חוזר
ומתעלה, שזה מראה שהוא דבר
הנעשה אחר ירידת כל
המדרגות:

ה. ואז כבר נקבעו חב"ד בז"א,
כשהיה יורד, אז עדיין לא היו
קבועים חב"ד, כי חב"ד ר"ל מה
שאימא שורה על ז"א, שמעצמו
הוא רק ו"ק. וזה הדבר לא נקבע
בז"א עד שהשלימו כל המוחין
לבוא בכל פרקיהם. אך כשגם
הדעת השלים קו שלו, אז נשלם
ענין זה. וכשהחוזר, מוצא כבר
המוחין קבועים בו, ואז
מתפשטים גם בהם, וזהו:

general nature. Thus in the teachings relating to Abba there is no mention either of the time of the entry of joints being governed by their number or of Daat of Abba extending through the body and returning up above as in the case of Imma. In the case of Abba the only differentiation is between the three overall Mental Powers, which enter in three years (from the ages of 15-18, after which Zeir Anpin receives the two encompassing lights of Abba by the age of 20). This is not so in the case of the Mental Powers conferred by Imma, where each detail is revealed individually during the years of Suckling up till 13 - time of the First Maturity - and in the first two years thereafter.

Afterwards Daat comes back from below up above. Only after completing its own column does Daat ascend again. The ascent of Daat thus takes place only after it has gone down to the lowest level.

By then Chochmah-Binah-Daat have already been fixed in Zeir Anpin. As long as Daat was still going down, before completing its descent, Chochmah-Binah-Daat were not yet fixed in Zeir Anpin. For their presence indicates the way Imma rests over and influences Zeir Anpin, which intrinsically is only Six Directions, and this influence is not a permanent fixture in Zeir Anpin until all the Mental Powers have spread to all his joints. This is completed as soon as Daat has also completed its descent to the bottom of its own column. When it turns back to go up again, it encounters the Mental Powers already fixed in Zeir Anpin, and the Five Kindnesses of Daat then extend to

ו. ולכן הוא מתעלה עד שם:

פתח קבו

מוחי ז"א [קבו – קבט]:

ביאור ענין הצל"ם:

כללות המוחין, שהם מה שאו"א מעטירים את ז"א – הוא מציאות אחד של ע"ס, שאין ראוי ליכנס בתוך ז"א, מפני טעם ההדרגה, אלא הנה"י של זה המציאות לבד, והשאר נשאר בחוץ, מקיף ממעל לראשו. וכללותו הוא צל"ם, צ' הוא הנה"י, והוא המתפשט בפרט בכל מדרגות ז"א. והנשאר לחוץ הוא ל"מ, ואלה אינם צריכים להתפשט, אלא עומדים רק בסוד חד"ר, שהוא כללות ההנהגה:

אחר שביארנו ענין המוחין שבתוך ז"א, עתה נבאר עוד ענין אחד הנמצא ששייך להם, שהוא המקיפים שעליהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, כללות המוחין וכו', והוא הקדמה אחת בענין המוחין. ח"ב, וכללותו וכו', והוא פרטיות ההקדמה הזאת:

חלק א:

א. כללות המוחין, שהם מה שאו"א מעטירים את ז"א. כל

them as well.

.and accordingly Daat ascends until there.

Opening 127

The Inner and Encompassing Mental Powers:

explanation of the Tzelem

The entire array of Mental Powers with which Abba and Imma adorn Zeir Anpin all make up one entity of Ten Sefirot. This entity is unsuited to enter into Zeir Anpin because of the disparity in their respective levels - with the sole exception of its Netzach-Hod-Yesod, while the rest stays outside encompassing Zeir Anpin above his head. This entire entity is the TZeLeM (Heb. Tzelem). The letter Tzadde is the Netzach-Hod-Yesod: this specifically is what spreads to all levels of Zeir Anpin. What remains outside is the Lamed-Mem. These do not need to spread; rather they stand only in the mystery of Kindness-Judgment-Mercy, which are the basis of the entire governmental order.

Having discussed the Mental Powers that enter into Zeir Anpin, we will now discuss a related matter: the encompassing levels above them.

The proposition consists of two parts. **Part 1: The entire array.** This presents a fundamental premise about the Mental Powers. **Part 2: This entire entity.** This explains this premise in detail.

Part 1:

The entire array of Mental Powers with which Abba and Imma adorn Zeir Anpin. Every aspect of the

ענין האורות העליונים מתחלק לעשר חלקים בסוד עשר ספירות. והנה המוחין הנכנסים בתוך ז"א, הנה הם מתחלקים לעשר ודאי, שהרי הם נכנסים בתוך כל העשר ספירות שלו.

אמנם אם נבחין כל אלה העשר עם מציאות אחר שיש לז"א, שהוא המקיפים שלו, נמצא שאין אלו העשר, אלא חלק אחד של ענין אחד שלם, שמתחלק לשני חלקים. ומהך החלק הכולל הזה? אלא כללות העטרת הז"א מאבא או מאי' - זהו החלק הכולל. וחלקיו הם ב', פנימים ומקיפים. כשנקחם ביחד להיותם שניהם בכללות הזה כנ"ל, נחלק הכל לע"ס לבד, שהנה"י שבהם יהיו אותם העשר שבתוך ז"א, וחב"ד חג"ת יהיו הנשארים לחוץ. וזהו:

ב. הוא מציאות אחד של ע"ס, וראיה זו ברורה, כי הרי כשנלך לחקור אחר ענין המקיפים האלה, נראה שגם הם אינם אלא ענין נמשך לז"א מאו"א, בבחינת העטר אותו בעיטוריהם. אם כן נבין מיד, שכל זה הוא רק ענין אחד כולל, והפנימים והמקיפים הם שני חלקים ממנו:

supreme lights divides into ten parts - Ten Sefirot. Thus the Mental Powers that actually enter into Zeir Anpin certainly divide into ten, because they enter into all his Ten Sefirot. (These are really nine since Malchut of Zeir Anpin is merely an adjunct of his Yesod - its Corona - while the essential Malchut of Zeir Anpin is Nukva.)

However, if we examine all these ten in relation to another phenomenon found in Zeir Anpin - his encompassing lights - we find that these ten (Netzach-Hod-Yesod as they divide up into the Ten Sefirot of the interior lights) are only one part of a single whole entity - the Ten Sefirot of the overall Mental Powers, which divide into two parts. This entity as a whole is the crowning adornment (Heb. *ateret*) that Zeir Anpin receives from Abba or Imma. The two parts of which it consists are the Interior and Encompassing Mental Powers. When we take them together as two parts of the one overall entity, we divide the entire entity into only Ten Sefirot, whose Netzach-Hod-Yesod then divide up in turn into the Ten Sefirot that actually enter into Zeir Anpin, while its Chochmah-Binah-Daat and Chessed-Gevurah-Tiferet remain outside.

all make up one entity of Ten Sefirot. The proof of this is that as soon as we examine these encompassing levels, we see that they too are drawn to Zeir Anpin from Abba and Imma in order to adorn him with their crowns. We can thus immediately infer that the entire array of Mental Powers make up a single overall entity of which the internal and encompassing lights are two parts.

ג. שאין ראוי ליכנס בתוך ז"א, מפני טעם ההדרגה, שהרי רק הנה"י הם מה שמשווה אל הז"א, שיוכל לקבל אותם לנשמה פנימית. אך השאר – כחם גדול יותר ממה שצריך להיות נשמת כלי הז"א, לפי טעם ההדרגה. וזהו:

ד. אלא הנה"י של זה המציאות לבד, כי זה הערך נשמר תמיד – החלק התחתון שבעליון הוא הנעשה פנימיות לתחתון, ומשתווה לו:

ה. והשאר נשאר בחוץ, והיינו שאינו יכול לקבלו בתוכו, כי זהו קורבה גדולה לאור, ופעולה גדולה לכלי, שיוכל להסתיר אותו ולהגבילו:

ו. מקיף ממעל לראשו, שאף על פי כן מאיר עליו, ואינו עוזב אותו. אלא שאינו מתקרב כל כך כמו הפנימי, אלא כמו אחד השומר אותו מלמעלה:
חלק ב:

א. וכללותו הוא צל"ם, נקרא צלם, שהוא ממש ענין צלם אלקים הנזכר באדם גם כן, וגם

This entity is unsuited to enter into Zeir Anpin because of the disparity in their respective levels. Only Netzach-Hod-Yesod of this entity are on the same level as Zeir Anpin, enabling him to receive them as his interior Neshamah. But the power of its Chochmah-Binah-Daat and Chessed-Gevurah-Tiferet is in excess of what is needed for the Neshamah in Zeir Anpin's vessel - because everything follows the principle of gradation.

.with the sole exception of its Netzach-Hod-Yesod. For the same relationship always holds whereby the lowest part of the upper level is what becomes the interior soul of the lower level. Only Netzach-Hod-Yesod of the upper Partzuf can enter into the lower Partzuf because this alone can descend to the level of the lower Partzuf so as to serve as its inner soul. Thus only Netzach-Hod-Yesod of the overall entity enter into Zeir Anpin.

.while the rest stays outside. Zeir Anpin is unable to receive it within him because the light would be too close to the vessel and in excess of what the vessel is capable of concealing and holding within limits.

.encompassing Zeir Anpin above his head. Although unable to enter, the light shines over him and does not leave him, except that it does not come as close as the inner light but stands like one guarding him from above.

Part 2:

This entire entity is the TZeLeM (Heb. Tzelem). It is called the Tzelem ("image") because this is none other than the "image of God" in which Adam was made (Genesis 1:27),

אותיותיו מורות על ענינו:

ב. צ' הוא הנה"י, שכן ג' אותיות בתיבה מורות ג' הדרגות שבעשר ספירות, התחתונים – נה"י, והוא הנקרא כאן מוחין פנימים. הב' – חג"ת, והוא מקיף ראשון. הג' – כחב"ד, והוא מקיף שני:

ג. והוא המתפשט בפרט בכל מדרגות ז"א, האותיות מראות על זה גם במנינם, כי בט' ספירות דז"א מתפשט המוח הפנימי, החולך להנהיג את כולם בידוע, וזהו צ'.

ד. והנשאר לחוץ הוא ל"מ, של' הם חג"ת, ומ' הם כחב"ד:

ה. ואלה אינם צריכים להתפשט, כי הנה"י אמרנו שנתחלק לט' ספירות בסוד צ', אך אלה נשארים כמות שהם, ג' – הם ל', וד' – הם מ'. והיינו כי אין להם להתפשט, אלא עומדים בכללם, רק ג' שיהיו בסוד חד"ר, וכן ד' שגם הוא סוד חד"ר, כי האמצע מתחלק לב'. וזהו:

and the very letters of the word signify the intrinsic essence of this entity.

The letter Tzadde of Tzelem is the Netzach-Hod-Yesod. For the three letters of the word Tzelem signify the three levels into which its Ten Sefirot divide. The lowest is that of Netzach-Hod-Yesod, which is here called the Interior Mental Powers. The second level is that of Chessed-Gevurah-Tiferet: this is the First Encompassing Level. The third level of the Ten Sefirot of Tzelem is that of Keter-Chochmah-Binah-Daat, which is the Second Encompassing Level.

this specifically is what extends to all the levels of Zeir Anpin. This is shown by the numerical value of the letters themselves, because the Interior Mental Powers spread into the nine Sefirot of Zeir Anpin in order to direct them all, and this is signified in the letter Tzadde, which has the numerical value of 90.

What remains outside is the Lamed-Mem. The Lamed (=30) signifies Chessed-Gevurah-Tiferet, while the Mem (=40) signifies Keter-Chochmah-Binah-Daat.

These do not need to spread. As we have said, Netzach-Hod-Yesod divide up into nine Sefirot through the mystery of Tzadde. However these remain as they are - three as the Lamed and four as the Mem. For they cannot spread into the Ten Sefirot of Zeir Anpin but rather they stand as whole entities, though still ordered on the basis of Kindness-Judgment-Mercy. For Chessed-Gevurah-Tiferet clearly stand on the basis of Kindness-Judgment-Mercy, and the same is true of Keter-Chochmah-Binah-Daat, for in this case the intermediary divides into two - an upper one, Keter, and a lower one, Daat, which

ו. אלא עומדים בסוד חד"ר, שהוא כללות ההנהגה, כי פחות מכך אין להם להיות, בסוד כללות ההנהגה:

פתח קבח

ענין יסו"ת ב' המתחלק מיסו"ת א':

או"א צריכים לחלק חלקם התחתון, שהוא ישראל סבא ותבונה, לצורך הז"א, לפעמים להתחלקות אחר. וזה מפני ההדרגה – שלא לקבל ז"א אלא האורות בכח קטן. וכן כל שאר עניניו מתנהגים אחר זה. ואין ראוי לפי ההדרגה שיקבל בזמן ההוא אלא זה. ובהתחלקות הזה נעשים יסו"ת שניים:

אחר שביארנו ענין המוחין, עתה נבאר דרך הנתנם לו מאו"א:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, או"א צריכים לחלק, והוא ענין יסו"ת ב' המתחלק מיסו"ת א'. ח"ב, וזה מפני וכו', והוא טעם ענין זה:

חלק א':

א. או"א צריכים לחלק חלקם התחתון, שהוא ישראל סבא ותבונה, הנה עיקר כל הפרצופים

consists of both Kindnesses and Strengths. Thus the proposition goes on to state:

.rather they stand only in the mystery of Kindness-Judgment-Mercy, which are the basis of the entire governmental order. For they cannot be any less than this as they encompass the entire governmental order.

Opening 128

Abba and Imma divide up into the First and Second Israel Sabba and Tevunah.

Abba and Imma must at times for Zeir Anpin's sake divide up their lowest part - which is Israel Sabba and Tevunah - to create a further subdivision. This is because of the need for gradation, so that Zeir Anpin should only receive the lights at a low strength, and all the other aspects of Zeir Anpin are governed accordingly. By the principle of gradation it is not proper that at that time he should receive any more than this. This division produces the Second Israel Sabba-Tevunah.

Following our discussion of the Mental Powers, we will now explain the way they are given to Zeir Anpin by Abba and Imma.

The proposition consists of two parts. **Part 1: Abba and Imma must.** The Second Israel Sabba-Tevunah are a subdivision of the First Israel Sabba-Tevunah. **Part 2: This is because.** This explains the reason for this subdivision.

Part 1:

Abba and Imma must. divide up their lowest part - which is Israel Sabba and Tevunah. Altogether the main Partzufim make up a total of five, which embody the entire array of

הם חמשה, שהם כללות עשר ספירות של העולם. אלא שאו"א מחלקים ספירותיהם באיזה הדרגות שצריך. ונמצא, אבא, ישראל סבא ראשונים, וישראל סבא שניים, הכל אבא. אלא כשנתנות פעולות ושליטות בפני עצמן למלכות שלו, אז נמצאו שני פרצופים אחרים אלה. אך אבא הוא העושה כל זה. וכן אי' – בתבונה א' וב':

ב. לצורך הז"א, כי זה אינו עשוי אלא לתת הדרגה למוחין, וכדלקמן:

ג. ולפעמים, כי אינו כך תמיד, אלא יש גדלות א' וגדלות ב', כדלקמן:

ד. להתחלקות אחר, דהיינו שהמלכות של יסו"ת נעשה פרצוף בפני עצמו, ר"ל הם יסו"ת ב':

חלק ב':

א. וזה מפני ההדרגה – שלא לקבל ז"א אלא האורות בכה קטן, כי נקרא שלוקח השתלשלות של השתלשלות – חלק התחתון שבתחתון, דהיינו המלכות דאו"א הוא חלק התחתון שבהם. ואפילו זה אינו

the Ten Sefirot of the world in question. (Arich Anpin is Keter, Abba is Chochmah and Imma is Binah, while Zeir Anpin is Chessed-Gevurah-Tiferet-Netzach-Hod-Yesod and Nukva is Malchut.) However, Abba and Imma subdivide their Sefirot into whatever levels are required. Thus Abba, the First Israel Sabba and the Second Israel Sabba are all Abba, except that when certain separate functions and powers are given to his Malchut, we find these two other Partzufim - although Abba is the one that is actually operating. The same applies to Imma in relation to the First and Second Tevunah.

.for Zeir Anpin's sake. This is done only to bring the Mental Powers to the right level, as the proposition states below.

.at times. For it is not so all the time. Only in the First Maturity do the Partzufim of the Second (or "Secondary") Israel Sabba and Tevunah operate, while in the Second Maturity it is the Partzufim of the First (or "Primary") Israel Sabba and Tevunah that operate.

.into a further subdivision. In other words, Malchut of Israel Sabba-Tevunah becomes a separate Partzuf - the Second Israel Sabba-Tevunah.

Part 2:

This is because of the need for gradation, so that Zeir Anpin should only receive the lights at a low strength. In other words, Zeir Anpin receives only the offspring of the offspring - the lowest part of the lowest part. For Malchut of Abba and Imma is their lowest part, but even this Zeir Anpin cannot receive in its entirety but only the lowest part of it -

לוקח הכל, אלא התחתון שבו, שהוא המלכות שבמלכות, והוא יסוד'ת ב', שהם נעשים צלם לו בדלקמן.

שאפילו אותו הצלם אינו נכנס בפנימיותו, אלא החלק התחתון שבו, שהוא צ', והיינו מלכות דמלכות דא"א. אך כוונת ההדרגה הזאת ברורה היא, שהרי אי אפשר לז"א לקבל פנימיות בשום זמן אלא ממלכותם של א"א, כי רק חלק התחתון שבעליון יכול להיות פנימיות בתחתון, דהיינו יסוד'ת. אך מפני שגם בקבלה הזאת צריך שיהיו זמנים – זמן יותר מעולה, וזמן פחות ממנו. על כן הוצרכה ההדרגה בדרך זה – שבזמן הפחות לא יקח אלא חלק התחתון שבמלכות זה, ובזמן יותר מעולה יקח כל המלכות הזה.

וגם זה הוא בהדרגה, פירוש – שאינו מן הקצה אל הקצה – או כל המלכות, או חלק התחתון, כי עולה בהדרגה מן החלק התחתון עד שיקבל כולו. בתחילה מקבל חג"ת של מלכות זה, ואח"כ חב"ד, ואז נקרא שקבל הגדלות ב'. כי כשנכנס בו חב"ד, הרי השלים מלכות זה ליכנס בו,

Malchut of Malchut, which is the Second Israel Sabba-Tevunah. It is these that become the Tzelem of Zeir Anpin.

And even that Tzelem does not enter into Zeir Anpin's interior with the exception of its lowest part, the Tzadde - Malchut of Malchut of Abba and Imma. Yet the purpose of this gradation is obvious. For Zeir Anpin can only ever receive his interior soul - even in the Second Maturity - from Malchut of Abba and Imma, because only the lowest part of the upper Partzuf can become the interior soul of the lower Partzuf, and in this case Israel Sabba-Tevunah are the lowest part of the upper Partzuf. Even this Zeir Anpin can only receive at certain times, and thus there are times when he receives more and times when he receives less. Accordingly there had to be a gradation whereby at a time when he receives less he only takes the lowest part of this Malchut, whereas at a time when he receives more he takes the whole of this Malchut.

This too is through a gradual process and not by going from one extreme to the other so as to have either the whole of Malchut or only the lowest part of it. After receiving the lowest part, Zeir Anpin ascends gradually level by level until he receives it all. First he receives Chessed-Gevurah-Tiferet of this Malchut and afterwards Chochmah-Binah-Daat. We then say that Zeir Anpin has attained the Second Maturity. For with the entry of Chochmah-Binah-Daat, the entry of the whole of this Malchut is complete

וליעשות כל צ' דצלם בו. אז
נשאר כל שאר יסו"ת הראשונים
לל"מ שלו, בסוד גדלות ב'.

ואלו הם העליות של ליל שבת
ויום שבת. כי בליל שבת מקיפים
דל' נעשים בו פנימים, ואז הוא
בין גדלות א' לגדלות ב'. ואחר
כך ביום שבת אז גם מ' דצלם
נכנסו בו לפנימים. והרי יש בו
כל המלכות לצ' דצלם, ונקרא
גדלות ב'. ואחר כך נעשות
עליות, שהם עליות ממש, כי
עולה למעלה מן המדרגה הראויה
לו לפי סדר הערך, והיינו שאר
העליות של יום שבת. ואמנם
לכל אחד מאלה הזמנים יש
תולדות בהנהגה, כי כבר שמעת
שאינ דבר לבטלה,

יש להקשות, למה לא נזכר
הגדלות שבין א' לב'. תשובה,
באמת אין ראוי להיות אלא שני
מיני מוחין, או מאבא ואי', או
מיסו"ת, וכמ"ש לקמן במאמר
שלאחר זה. ועל כן בעליה
האמצעית אין שינוי עדיין
במוחין, אלא תוספת. פירוש –
עדיין המוחין נחשבין לגדלות א'
שניתנים רק מיסו"ת, אלא שיש
בהם תוספת בסוד המקיפים
האלה.

- the entire Tzadde of the Tzelem is
within Zeir Anpin. All the upper levels
of the First Israel Sabba-Tevunah
then remain as his Lamed-Mem
through the mystery of the Second
Maturity.

These are the ascents that take place
on Shabbat night and Shabbat day.
On Shabbat night the encompassing
levels of Lamed become internal in
Zeir Anpin and he is then between the
First and Second Maturity. Afterwards
on Shabbat day the Mem of the
Tzelem also enters into Zeir Anpin's
interior. He thus has the whole of
Malchut (i.e. the Second Israel Sabba-
Tevunah) - the Tzadde of the Tzelem
- and this is called the Second
Maturity. Afterwards there are further
ascents, and these are real ascents
because Zeir Anpin then rises higher
than his proper level. These are the
other ascents of Shabbat day. Each
one of these times has its effects on
the governmental order, because as
you know, there is nothing that does
not have a purpose.

One could ask why no mention is
made of any other stage of maturity
between the First and Second
Maturity. The answer is that in truth it
would not be fitting for there to be
more than two kinds of Mental Powers
- either from Abba and Imma (i.e. as
provided by the First Israel Sabba-
Tevunah, which are Malchut of Abba
and Imma) or from the Second Israel
Sabba-Tevunah (which are Malchut of
the First Israel Sabba-Tevunah), as
will be discussed in the following
Opening. Accordingly in the middle
ascent there is not as yet any change
in the actual Mental Powers but only
an addition. The Mental Powers are
still attributed to the First Maturity -
as provided only by the Second Israel

אך זה הכוונה הוא רק לבוא אל המוחין שמא"א, ועד שלא הגיעו להם ממש – לא יצאנו מן הגדלות הראשון. וכדרך שאומרים בגדלות עצמו, שאף על פי שהמוחין הולכים ובאים – אין נקרא גדלות אלא אחר שנשלמו. והזמן רביני וביני נקרא זמן יניקה, אלא בתוספת:

ב. וכן כל שאר עניניו מתנהגים אחר זה, זה מבואר כמ"ש לעיל כבר, שכפי כח המוחין – כך הוא כח שאר הגוף:

ג. ואין ראוי לפי ההדרגה שיקבל בזמן החוא אלא זה, שזהו דבר עשוי לשינוי הזמנים.

ונמצא הפרש בין הדרגת עיבור יניקה ומוחין, ובין גדלות א' וגדלות ב'. כי עיבור יניקה ומוחין הולכים להשלים בנין האורות, שיוכלו לפעול מה שצריך לעולם.

Sabba-Tevunah - except that there is now the addition of these encompassing levels.

The only purpose of the internalization of the encompassing level of the Lamed is that Zeir Anpin should attain the Mental Powers conferred by Abba and Imma. But as long as he has not actually attained them he cannot be said to have emerged from the First Maturity. This is similar to what we said in regard to the transition from Immaturity to Maturity - that even though the Mental Powers are in the process of coming, the term Maturity applies only after they complete their entry, while the period in between is still termed that of Suckling, except with an addition (see Opening 121).

and all the other aspects of Zeir Anpin are governed accordingly.

As discussed already, the strength of the rest of the body depends upon the strength of the Mental Powers.

By the principle of gradation it is not proper that at that time he should receive any more than this.

(Malchut of Abba and Imma subdivides at that time because Zeir Anpin is unable to receive *all* of Malchut of Abba and Imma, i.e. the First Israel Sabba-Tevunah, but only Malchut of the latter, i.e. the Second Israel Sabba-Tevunah.) This is something that changes at different times: the First and Second Maturity come about because of the unique nature of the holy days as opposed to the weekdays.

There is thus a difference between the levels of Pregnancy, Suckling and having Mental Powers on the one hand and the First and Second Maturity on the other. The periods of Pregnancy, The periods of Suckling and Mental Immaturity come to

אך גדלות א' וב' הוא, שהאורות
הבנויים ושלמים יפעלו בכה
יותר גדול או בכה פחות, ונקרא
זה הדרגת חשיבות האורות
ופעולותיהם.

והוא כענין נשמה יתירה באדם,
שהבנין כבר נשלם בלא זה, ואין
תוספת בגוף כלום מן הנשמה
יתירה, אלא תוספת חשיבות
ויקר, וכדלקמן במקומו:

ד. ובהתחלקות הזה נעשים יסו"ת
שניים, כמ"ש למעלה.

יש להקשות, למה כל הפרצופים
בשינויים משתנים שמותם, ואלה
לא, אלא נקראים יסו"ת שניים.
תשובה, יען הפעולה היא עצמה
הפעולה הראשונה, אלא שהיא
במדרגה יותר שפלה. והיינו כי
זה הוא רק מה שאו"א נותנים
לז"א, רק כשאנו יכול לקבל
אלא מן הסוף – אז הוא כך.
ונמצא שהוא הענין הראשון
עצמו, אלא שלא נלקח כי אם
חלק ממנו, שהשלימו כמו הכל.
והרי כשאנו צריכים – אינם
אלא נכללים כראוי במוחין. מה
שאין בן שאר הפרצופים, שכל
אחד ענין בפני עצמו, כמ"ש.
והראיה – שאין זמן שלא יהיה
להם מציאות, מפני שיבלעו

complete the building of the lights so
that they can function according to
the needs of the world. However the
First and Second Maturity come when
the lights are already built and
complete but can function with either
more or less strength. We must call
this a difference in the degree of their
importance and functioning.

This is similar to man's additional
Shabbat soul. The building is already
complete without it and the additional
soul adds nothing to man's body or
physical functioning. What it adds is
only an enhancement of status and
splendor, as will be discussed in its
proper place below (see Opening 132).

**This division produces the Second
Israel Sabba-Tevunah.** This is as
discussed above.

It could be asked why all the
Partzufim change their names when
they undergo a change of function,
while these do not but are simply
called the *Second* Israel Sabba-
Tevunah. The reason is because the
function of the latter is identical with
that of the First Israel Sabba-Tevunah
- except on a lower level. Both are
what Abba and Imma give to Zeir
Anpin, but when he can only receive
from the very end he receives from
the Second Israel Sabba-Tevunah.
The latter are a part of Malchut that
carries out the same function as the
whole except on a lower level. And
when they are not needed they simply
become included in the higher level:
in the Second Maturity, the Second
Israel Sabba-Tevunah become
absorbed in the First Israel Sabba-
Tevunah. This is not so in the case of
the other Partzufim, each of which has
its own distinct function. The proof is
that at no time do the other Partzufim
cease to exist through being absorbed
in others as happens in this case.

באחרים, כמו אלה:

פתח קכט

נתינת המוחין לז"א מיסוד"ת א'
וב' – גדלות שני וגדלות ראשון:
אבא ואימא הם צריכים להלביש
בתוך מלכות שלהם, שנקראת
אחורי הנה"י שלהם, אותם
העטרות שיש להם לתת לז"א,
שהם המוחין שלו, כמו כל שאר
נתינת המוחין שנותן פרצוף
עליון לתחתון. ובשעה שאו"א
נותנין הם המוחין לז"א בלא
התחלקות אחר, אז המלכות
שלהם מלבשת הצלם שלו,
והחלק התחתון שלה נעשה בו
פנימיים, ושני החלקים העליונים
– מקיפים, והיא נקראת תבונה
ראשונה.

וכשהדרגה גורמת שתהיה
ההתחלקות הנוסף, אז ישראל
סבא ותבונה הם נותנין המוחין
לז"א, במלכות שלהם, ומלכות
שלהם נקראת יסוד"ת שניים, והם
מלבישים צלם דז"א כסדר הנ"ל.

ואלו נקראים שני גדלות –
ראשונה ושניה, ראשונה –
כשמקבל מיסוד"ת. שניה –
כשמקבל מאו"א בלא התחלקות
הנ"ל, שהוא כח יותר גדול
הרבה:

זה תשלום ענין הקודם, שבתחלה

Opening 129

First and Second Maturity of Zeir Anpin

Abba and Imma must clothe within their Malchut - which is called the backside of their Netzach-Hod-Yesod - the adornments that they have to give to Zeir Anpin, these being his Mental Powers. This is similar to all other cases where a higher Partzuf gives Mental Powers to a lower one. When Abba and Imma themselves give the Mental Powers to Zeir Anpin with no further subdivision, their Malchut clothes itself in Zeir Anpin's Tzelem, and the lowest part of this Malchut becomes interior in Zeir Anpin while the two upper parts are encompassing levels. This is called the First Israel Sabba-Tevunah.

When the principle of gradation requires a further division, it is Israel Sabba and Tevunah that give the Mental Powers to Zeir Anpin through their Malchut, which is called the Second Israel Sabba-Tevunah, and the latter clothe themselves in the Zeir Anpin's Tzelem in the same order as above.

These are called two levels of Maturity - the First and the Second. The First Maturity is when Zeir Anpin receives from the Second Israel-Sabba-Tevunah; the Second Maturity is when he receives from Abba and Imma without the above subdivision, and this is a far greater power.

Having explained how Abba and Imma

נתבאר מה שנוגע לאו"א, ועתה
נבאר מה שנוגע לז"א:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, או"א
הם צריכים, זהו שורש הענין הזה
של גדלות א' וב'. ח"ב, ובשעה
וכו', וזה ענין ב' הגדלות הנ"ל:
חלק א':

א. אבא ואימא הם צריכים
להלביש, זהו הסדר של כל
נתינת מוחין - שהאורות
הצריכים להיות פנימים
בפרצופים, צריך שהסיבה שלה
תלביש אותה בחלק התחתון
שלה. ודבר זה נמצא לצורך
תיקון פרצוף התחתון, שיתנהג
יפה מבח העליון:

ב. בתוך מלכות שלהם, שנקרא
אחורי הנה"י שלהם, כשאומרים
נה"י - ר"ל מלכות שבאחורי
נה"י, לפי שמקומה כך, והם
נמשכים אחריה. וכן כשאומרים
נה"י, ר"ל מלכות באחורי הנה"י,
ונה"י עמה, כי הרי עיקר נה"י הם
לצורך המלכות, שהיא מתדבקת
לפי סדר המרכבה אחר ת"ת,
בסוד חגת"ם. אבל מת"ת יוצאים
נה"י לצרכה, לפיכך נקראים
עמודים שלה, והם הם המחברים
מלכות לת"ת:

subdivide to produce the First and Second Israel Sabba-Tevunah, we will now complete the discussion by explaining how this results in Zeir Anpin's First and Second Maturity.

The proposition consists of two parts: **Part 1: Abba and Imma must.** This explains where the root of the First and Second Maturity lies. **Part 2: And when.** This explains the First and Second Maturity in themselves.

Part 1:

Abba and Imma must clothe. The same order is followed in every case where a higher Partzuf gives Mental Powers to a lower Partzuf: the moving cause - the higher Partzuf - must clothe its own bottom part with the lights that have to become interior in the lower Partzuf. This is a necessary preparation to enable the lower Partzuf to be properly governed by the higher Partzuf by bringing the latter's lights down to a suitable level.

.within their Malchut - which is called the backside of their Netzach-Hod-Yesod. When we speak of Netzach-Hod-Yesod we actually mean Malchut behind Netzach-Hod-Yesod, because that is where its place is, and Netzach-Hod-Yesod are drawn after Malchut because their role is to channel influence thereto. Thus when we say Netzach-Hod-Yesod we really mean Malchut behind Netzach-Hod-Yesod and Netzach-Hod-Yesod with it. For the Chariot is so arranged that Malchut is attached itself behind Tiferet, since the four key Sefirot are Chessed-Gevurah-Tiferet-Malchut. Netzach-Hod-Yesod emerge from Tiferet only for the sake of Malchut - to connect it to Tiferet - and accordingly they are called the pillars

of Malchut, "Yachin" and "Boaz". (This makes it possible to reconcile sources that refer to Israel Sabba-Tevunah as Malchut of Abba and Imma with those that refer to them as Netzach-Hod-Yesod of Abba and Imma.)

the adornments that they have to give to Zeir Anpin, these being his Mental Powers. These adornments comprise the entire Tzelem in all its parts, i.e. all the Mental Powers.

This is similar to all other cases where a higher Partzuf gives Mental Powers to a lower one. This is not specific to Zeir Anpin but applies to all the Partzufim.

Part 2:

When Abba and Imma themselves give the Mental Powers to Zeir Anpin. It is in Abba and Imma's intrinsic nature to divide into two Partzufim through the mystery of Arich Anpin's Kindnesses and Strengths, which are half covered and half revealed (see Opening 110). From then on either one of these two parts - either the upper part, namely Abba and Imma, or the lower part, namely Israel Sabba-Tevunah - may be the primary agent of this function of giving Zeir Anpin his mental powers.

Indeed the intrinsic function of Israel Sabba-Tevunah is to enable the Mental Powers to extend until they reach their place. (Israel Sabba-Tevunah are not qualitatively different Partzufim from those of Abba and Imma; rather, they are an extension of Abba and Imma on a lower level.) Thus we see that sometimes the Mental Powers may be given by the root itself and sometimes by the extension of the root - i.e. sometimes by Abba and Imma (in the Second Maturity) and sometimes by Israel Sabba-Tevunah (in the First Maturity).

ג. אותם העטרו שיש להם לתת לז"א, שהם המוחין שלו – כללות כל הצלם:

ד. כמו כל שאר נתינת המוחין שנותן פרצוף עליון לתחתון, אין זה דבר פרטי לז"א, אלא כללי בכל הפרצופים:

חלק ב:

א. ובשעה שאו"א נותנין הם המוחין לז"א, או"א מצד עצמם מתחלקים לב' פרצופים, בסוד החסדים וגבורות דא"א, כמבואר במקומו. ומעתה יכולים להיות עיקרים בפעולה הזאת כל אחד משני חלקים אלה. או חלק העליון, דהיינו או"א, או חלק התחתון, דהיינו יסו"ת.

ובאמת שיסו"ת מעיקרא הם סוד התפשטות המוחין להגיע במקומו. ולפי זה נמצא, שלפעמים המוחין ינתנו מצד השורש, ולפעמים מצד המתפשט מן השורש, והיינו לפעמים מאו"א, ולפעמים מיסו"ת. ואלה הם ב' בחינות של מוחין. וזהו:

ב. בלא התחלקות אחר, שאז אין צריך יסודות להתחלק לפרצוף בפני עצמו מצד, אלא אדרבא הם (נמשכים) [נחשבים] רק למלכות של או"א. אלא שמפני זה הענין של המוחין נקראים פרצוף בפני עצמו, כי לענין זה ניתן להם שליטה בפני עצמה. וזהו:

ג. אז המלכות שלהם מלבשת הצלם שלו, והחלק התחתון שלה נעשה בו פנימיים, ושני החלקים העליונים – מקיפים, נחשבים למלכות שלהם, ומצד זה מתחלקת לעשר ספירות, עד שמלבשת כל הצלם, ומתלבש בדרך שפירשנו – בסוד צ' ול' ומ':

ד. והיא הנקראת תבונה ראשונה:

ה. וכשהדרגה גורמת שתהיה התחלקות הנוסף, פירוש – שאין יסודות נחשבים פרצוף בפני עצמו לפי שלהם ניתן ההכנס בז"א, אלא אדרבא, נחשבים על ענין נתינת המוחין שלהם, נשער ענין זה בהצטרך לבוא המוחין רק מצד הענף, ולא מצד השורש. אז הם הנקראים יסודות ראשונים –

These are two different levels of Mental Powers. Thus the proposition goes on to say:

.with no further subdivision. When Abba and Imma themselves give Zeir Anpin his mental powers (i.e. in the Second Maturity), there is no need for Israel Sabba-Tevunah to divide off to become a separate Partzuf by themselves. Rather, they are considered as merely Malchut of Abba and Imma - for they are only called an independent Partzuf when they are the primary agent in giving the mental powers, because they are then given power in their own right. And thus:

.their Malchut clothes itself in Zeir Anpin's Tzelem, and the lowest part of this Malchut becomes interior in Zeir Anpin while the two upper parts are encompassing levels. Israel Sabba-Tevunah are then considered as Abba and Imma's Malchut, which itself divides up into Ten Sefirot until it becomes clothed in all of the Tzelem. It is clothed therein as explained in connection with the mystery of the Tzadde, the Lamed and the Mem (see Opening 127).

This is called the First Israel Sabba-Tevunah.

When the principle of gradation requires a further division. Israel Sabba-Tevunah are not considered as a separate Partzuf when their role is to enter into Zeir Anpin (i.e. in Second Maturity, when Abba and Imma give the mental powers and Israel Sabba-Tevunah, as Malchut of Abba and Imma, wear the Tzelem). On the contrary, Israel Sabba-Tevunah are considered a separate Partzuf only when they confer their own Mental Powers (i.e. in the First Maturity),

הם הנותנים לז"א המוחין במלכות שלהם. וזהו:

ו. אז ישראל סבא ותבונה הם נותנין המוחין לז"א, כמלכות שלהם, ומלכות שלהם נקראת יסודות שניים, והם מלבישים צלם דז"א בסדר הנ"ל:

ז. ואלו נקראים שני גדלות, ב' מיני גדלות, אך שניהם שווים. פירוש או מוחין מאו"א, שהם העיקרים – בחלק העליון של או"א, או מיסודות, שהם חלק התחתון:

ח. ראשונה ושניה, כי מנינם מלמטה למעלה:

ט. ראשונה – כשמקבל מיסודות, שניה – כשמקבל מאו"א בלא התחלקות הנ"ל, שהוא כח יותר גדול הרבה:

בנין נוק':
פתח קל

נוקבא יש לה בנין בפני עצמו, בסוד מוחיה, לפי מה שיש להם לתקן כל מדרגותיה, אלה

when the principle of gradation requires that the Mental Powers can come only from the branch and not from the root. Then they are called the First Israel Sabba-Tevunah, and it is they that then give Zeir Anpin the Mental Powers through *their* Malchut - which is called the Second Israel Sabba-Tevunah. Thus the proposition continues:

it is Israel Sabba and Tevunah that give the Mental Powers to Zeir Anpin through their Malchut, which is called the Second Israel Sabba-Tevunah, and the latter clothe themselves in the Zeir Anpin's Tzelem in the same order as above.

These are called two levels of **Maturity**. They are two kinds of Maturity, yet they both follow the same pattern. The Mental Powers that come from Abba and Imma (i.e. in the Second Maturity) are primary, as opposed to the Mental Powers given by Israel Sabba-Tevunah, which are the bottom part.

the First and the Second.

The First Maturity is when Zeir Anpin receives from the Second Israel-Sabba-Tevunah; the Second Maturity is when he receives from Abba and Imma without the above subdivision. For they are counted in ascending order. and this is a far greater power.

The Nukva

Opening 130

Nukva is built separately with mitigated Strengths.

Nukva undergoes her own separate process of building through her Mental Powers so that they can repair all her

בחסדים, ואלה בגבורות, לפי מה שהיא צריכה להיות דין, אבל ממותק, שיכול לקבל החסדים מן הז"א:

אחר שהשלמנו ענין ז"א, עתה נבוא לביאור נוק:

א. נוקבא יש לה בנין בפני עצמו, אף על פי שאמרנו למעלה שזו"ן מתגדלים ביחד, ושהיא נמצאת בכל זמן עם הז"א, פירוש – בעיבור יניקה וגדלות, כל זה אינו לבנין שלה, אלא צריך לה עוד בנין בפני עצמו, כי היותה עמו הוא לתיקון היותם מחוברים ונקשרים ביחד, וכמעט שעיקר תיקון הוא לו, ליעשות היא סוף שלו ושלמות ספירותיו.

אך למה שצריך לה לפי ענינה בפרט, צריך לה בנין בפני עצמו, מב' טעמים,

א' – שאין ענינה שוה לז"א כלל, וצריכים התיקונים לפי עניני האורות. ואין לומר שיבאו שניהם כאחד, הא כדאיתא והא כדאיתא, כי אין זאת הכוונה, כי הכוונה היא שתהיה נקשרת עם הז"א, עד שבכל זמן מזמניו תהיה עמו.

different levels as required, some with Kindnesses and some with Strengths. This is because of the need for Nukva to embody Judgment - but that it should be mitigated so that she can receive the Kindnesses from Zeir Anpin.

Having completed our discussion of Zeir Anpin, we will now discuss Nukva.

Nukva undergoes her own separate process of building . Despite the fact that, as discussed earlier (Opening 119), Zeir and Nukva grow together and she is with Zeir Anpin through all his different stages of Pregnancy, Suckling and Maturity, none of this is for the purpose of building Nukva, who requires a further separate process of building. Her being with him serves the repair that comes from their being joined and bound together, but this repair is almost entirely for the sake of Zeir Anpin, who as the giver of influence requires Nukva as his end level - the receiver - in order to complete his Sefirot.

However, what Nukva needs in order to fulfill her own function requires a separate process of building - for two reasons:

1. Nukva's function is not at all equal to that of Zeir Anpin, and in each case the repairs must correspond to the functions of the lights. The two repairs cannot be said to be a single process in which each is built with its own unique aspects, because this is not the purpose of Nukva being with Zeir Anpin in each stage of his building. The intention is rather that he should be built in a way that suits his role as giver of influence to Nukva, who thus had to be bound with Zeir Anpin in each of these different stages.

ונמצא שיש יחס וקשר שלה עם כל תיקוני הז"א. אך אם צריך אחר כך בנין פרטי לה לפי ענינה בהנהגה – זה אינו שייך ליעשות עמו ביחד, כי אין תועלת בזה, ואין שייכות לבניניה הפרטים עם זמניו אלה כלל. ב' – שעל כל פנים היא צריכה להבנות ממנו עצמו, וזה אחר שכבר נתקן הוא, ונעשה ראוי לבנות אותה:

ב. בסוד מוחיה, בסוד נה"י דז"א, שבונים אותה לפי הצריך לענינה:

ג. לפי מה שיש להם לתקן כל מדרגותיה, שאין הקבלה צריך שתהיה עם הז"א בענין זה, כי אדרבא, צריך שיהיה תיקון פרטי לפי הבנין שלה בפרט:

ד. אלה כחסדים ואלה כגבורות – זהו שהגבורות אינם מתפשטות אלא בקו אמצעי לבד, ובשאר הב' קוים מתפשטים החסדים, כמבואר במקומו:

ה. לפי מה שהיא צריכה להיות דין, אבל ממותק, כי באמת שני דברים אלה צריכים בנוקבא,

להיות מנהגת הנהגתה כראוי, שתהיה דין, כי היא בסוד הנהגת

Thus while Nukva is involved in all of Zeir Anpin's repairs, she afterwards requires a separate process of building suited to her unique function in the government. Nukva cannot be built in one process together with Zeir Anpin since this would be of no benefit and there is no connection between the unique aspects of Nukva's own building and Zeir Anpin's times of Pregnancy, Birth, Immaturity and Maturity. During these periods Nukva does indeed ascend successively with Zeir Anpin from Yesod up to Daat, but this is only for his sake.

2. The second reason why they cannot be built together is that Nukva has to be built by Zeir Anpin himself, and this is only possible after he is already repaired and fit to build her.

.through her Mental Powers. I.e. through Netzach-Hod-Yesod of Zeir Anpin, which build Nukva as required to suit her function.

.so that they can repair all her different levels as required. There is no need for symmetry with Zeir Anpin in this. Quite the contrary, Nukva requires her own unique repair to suit her intrinsic structure.

.some with Kindnesses and some with Strengths. The Strengths spread only in the center column, while the Kindnesses spread in the other two columns, right and left (see *Pitchey Chochmah VaDaat* ch. 75).

This is because of the need for Nukva to embody Judgment - but that it should be mitigated. In

הדין שצריך להיות בעולם, בסוד ב"ן, ובסוד הגבורות של דעת. אך צריכה מצד אחר להיות ממותקת בדיניה, כי הדין הקשה אינו הדין הראוי להנהיג העולם, כי הוא דין המחריב, אלא הדין המבוסס, זהו דין מתוק, שבו תלוי השמחה ותוקף התלהטות האהבה, כמפורש בכמה מקומות בזוהר ובתיקונים:

ו. שיוכל לקבל החסדים מן הז"א, כי אלה החסדים שניתנים לנוק' אינם אלא למתק דיניה, אך לא להנהיג בחדר, כי אין זה ענינה. אלא שהדין המתוק בטבעו, אדרבא, מבקש מיתוק החדר, והתחברו לו.

כי כל חסר מבקש להשתלם, ומי שהוא רעב מבקש לאכול. אבל כשמתקלקל הטבע הנכון, אז אינו נבקש עוד שלמות. והוא כענין החולים המואסים לאכול. כן הדין הקשה מתחשך מקטרוני הס"א, ואינו פונה לימתק. אבל המבוסס, אדרבא, פונה לימתק

truth both of these two aspects are required in Nukva in order for her to govern properly. She has to embody Judgment, because the very foundation of Nukva is the rule of Judgment - as required in this world - through the power of BaN and the Strengths of Daat. On the other hand Nukva's judgments must be mitigated, for it is not fitting to run the world with Harsh Judgment since that is *destructive* Judgment, whereas the world needs *mitigated* Judgment - the sweetened Judgment that gives rise to joy and the intense excitement of love, as explained in the *Zohar (Idra Zuta 296b; see Opening 52)*.

.so that she can receive the Kindnesses from Zeir Anpin. Nukva is given these Kindnesses only to mitigate her strict Judgments but not in order that she should rule with Kindness, for that is not her purpose. It is when Judgment is sweet in its intrinsic nature that it seeks out its own mitigation through joining with Kindness. (In the building of Nukva, her Strengths - which extend in her center column - are sweetened through the radiation of Netzach-Hod of Zeir Anpin in the two side columns, and this is what mitigates the intrinsic nature of Nukva making her long to receive Kindnesses through coupling with Zeir Anpin.)

For all that is deficient seeks fulfillment - a hungry person wants to eat. But when a person's proper nature is impaired, he no longer seeks fulfillment, as in the case of sick people who are repulsed by food. Likewise Harsh Judgment is darkened by the accusations of the Other Side and does not turn to be sweetened. However, when Judgment is mitigated, it turns to be sweetened. Then through the mystery of coupling Justice receives actual Kindnesses -

בנ"ל. ואז מקבל החסדים ממש,
בסוד הזיווג, דהיינו המ"ד שלו,
וכדלקמן:

פתח קלא

עלית וירידת העולמות [קלא –
קלג]:

עלית וירידת העולמות ע"י מעשה
התחתונים ובמחזור הזמנים:

העולמות נבראו בדרך שיוכלו
לעלות ממדרגתם, כי הלא לכך
ירדו מתחלת ירידתם בזמן
השבירה – כדי שיעלו מעט
מעט, עד שיחזור הכל למדרגה
השלמה כקודם השבירה. ועכשיו
יש עליה וירידה לפי הזמנים,
להנהיג העולמות בהנהגה
הצריכה של תוספת וחסרון, מה
שצריך לפי הענין ההוא:

אחר שביארנו מה שתלוי בבנין,
בין דז"א ובין דנוקבא, עכשיו
נבאר מה שתלוי בתיקונים
ועליות:

א. העולמות נבראו בדרך שיוכלו
לעלות ממדרגתם,
כל מעשה בני אדם הוא להעלות
הבריאה בעילוי וחשיבות יותר

i.e. Zeir Anpin's Male Waters, as will
be discussed below.

Opening 131

Different times of ascent and descent

The worlds were created in such a
way as to be able to rise above
their intrinsic level. Indeed this
was the very purpose for which
they went down ever since their
first descent at the time of the
breaking of the vessels - in order
to ascend little by little until
everything would return to the
level of completeness as before
the breakage. And now there are
ascents and descents depending
on the different times, in order to
govern the worlds with the
necessary measure of increase
and decrease as required in any
given circumstances.

*Having discussed the building of both
Zeir Anpin and Nukva, let us now
examine the repairs and ascents they
undergo.*

The explanation of the building of Nukva in
the previous Opening is followed in this and
the next Opening with a discussion of Zeir
Anpin's maturity and various ascents - which
do not depend on men's deeds. Discussion of
the Nukva - whose various states do depend
on men's deeds - is resumed in Opening 134.

**The worlds were created in such a
way as to be able to rise above
their intrinsic level.**

Men's whole task is to elevate and
enhance the status of the creation.
For the creation was placed on the
lowest level in order to allow

ממה שהיא. כי הרי הועמדה במדרגה התחתונה כדי שישלמו בה הקלקולים, שיוכלו בני אדם לתקנם, ויהיה להם זכות בזה. אך זהו זכותם וכל מעשיהם – להעלות אותה עד המדרגה העליונה, להוציא אותה מן הקלקולים, ולהעמידה בדרך שלא יהיה עוד קלקול.

ועל פי שורש זה, יש ענין העליות והירידות שאנו מזכירים בפרצופים. דהיינו כשעולים למעלה מן המדרגה התחתונה שהיו, ומקבלים חשיבות יותר – זהו עלייתם, וכשחוזרים לרדת – זהו רדתם. וזהו העושה שינויי הזמנים בעולם, וכדלקמן:

ב. כי הלא לכך ירדו, כי אם היו שפלים בעצמם, והיה צורך להעלותם בטבעם, היה דרך קשה לבני אדם. אבל אינו כך, כי אדרבא, שרשם גבוה, וירדו אחר כך. ולבני האדם יש להעלותם כמקודם הירידה:

ג. מתחלת ירידתם בזמן השבירה, שהרי אחר כך גם כן היה ירידה אחרת, דהיינו מיעוט הירח, וגם חטא האדם היה ירידה:

ד. כדי שיעלו מעט מעט, עד שיחזור הכל למדרגה השלמה

destruction to rule over it - so that men would be able to repair the damage, thereby acquiring merit. Men's merit and all their endeavors are bound up with elevating the creation to the highest level, rescuing it from destruction and ordering it in such a way as to prevent further damage.

This is the root of the ascents and descents discussed in connection with the Partzufim. When they rise above their lowest level to gain higher status, this is their ascent. When they go back down again, this is their descent. This is what causes the changing influences at different times in this world - on weekdays, Shabbat and other holidays etc.

Indeed this was the very purpose for which they went down. For had they been intrinsically lowly such as to require a change in their very nature in order to elevate them, it would have made man's path very difficult. But that is not the case. On the contrary, they stem from a high root and descended only afterwards. Man's task is to raise them up as they were before their descent.

ever since their first descent at the time of the breaking of the vessels. For afterwards there was a further descent when the moon was made smaller, and Adam's sin was also a descent.

in order that they should ascend little by little until everything would return to the level of

בקודם השבירה, זה פשוט בסוד
ההדרגה שבכל דבר:

ה. ועבשיו יש עליה וירידה לפי
הזמנים, ביני וביני יש זה וזה, כי
עד שלא הגיעו למדרגה העליונה
– יכולים לעלות ולרדת, כי לא
בפעם אחד נקבעה שום עליה,
אלא הזמן עושה הרבה בזה. ועד
שלא נקבעה עליה אחת – עולים
ויורדים בה כמה פעמים.

והנה זאת העליה והירידה היא
העושה חילופי הזמנים בין חול
ושבת, וכל שאר הימים והזמנים,
בין הלילות והימים בימים
הקדושים עצמם, הכל בסוד
העליות. ואחר כך חוזר חלילה
בסוד הירידה. וכל זה ר"ל שיהיה
תוספת חשיבות בנבראים, או
חסרון חשיבות ההוא. וזה:

ו. להנהיג העולמות בהנהגה
הצריכה של תוספת וחסרון:

ז. מה שצריך לפי הענין ההוא,
בכל ענין כבר משוער בשיעור
ומחשבה העליונה – איזה עליה
צריכה, ואיזה עליה אינה צריכה,
עד שיהיה העולם מתנהג
בהנהגה שלמה, בכל אותם
חילופי הזמנים שיש לו:

פתח קלב

**completeness as before the
breakage.** This follows the principle
that everything must be gradual and
in stages.

**And now there are ascents and
descents depending on the
different times.** In the meantime
there are both ascents and descents.
For as long as the worlds have not
reached their highest possible level
they can still ascend and descend. No
level is permanently attained through
a one-time ascent. Time factors play a
large part in this. As long as the
ascent to a given level is not
permanent it is possible to rise to and
fall from it time after time.

These ascents and descents create
differences between the weekdays
and Shabbat and all the other
significant days and times, as well as
between the nights and the days of
the actual holidays themselves.
Shabbat and the holidays are all times
of ascent, and then afterwards the
cycle swings around into a descent.
The different ascents and descents
either enhance or lessen the status of
the creations (and thus the descent
on weekdays represents not a flaw as
such but rather a lessening in status.)

**.in order to govern the worlds
with the necessary measure of
increase and decrease as required
in any given circumstances.**

The Supreme Thought has already
calculated which ascent is necessary
and which ascent is unnecessary at
every juncture, instituting the
different times accordingly.
Everything is arranged to bring the
world to perfect government through
all the different changes in the times.

Opening 132

ביאור ענין העליות:

שם המאציל ית"ש חק אחד, שיהיה מציאות הנבראים עומד בלא שינוי, ואף על פי כן נשמתם תהיה נוספת בהם, ומקבלים מעלה יתירה, וגופם לא ישתנה, והוא ענין הנפש היתרה שניתנת באדם. ולכן גם למעלה בספירות שם זה הענין – שיהיה החיצוניות שלהם, שהוא שורש הגוף באדם, מקבל פנימיות, חוץ ממה שמגיע לו לפי ענינו, וזה נקרא לו עליה. כי עד שמקבל זה שראוי לו – נקרא הגדלה ושלמות, ומה שהוא למעלה מזה – הוא עליה. ויש כמה סדרים באלה, שבוה תלוי מציאות תוספת הזמנים, כמו חול ושבת, ושאר ימי הקדושה:

אחר שביארנו שיש עליה וירידה, עכשיו נבאר איך היא העליה וירידה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, שם המאציל וכו', והוא ענין הנפש היתרה. ח"ב, ולכן גם והוא ענין העליות בספירות לפי זה:

חלק א:

א. שם המאציל ית"ש חק אחד, זהו דבר שרואים במציאות שכך הוא, וממנו נבין ענין העליה הזאת, כי ילמד סתום מן

The difference between expansion and ascent

The Emanator blessed be His name instituted a certain law whereby the substance of the creations remains unchanged yet their soul may nevertheless be increased within them, giving them a higher status even though their body does not change. This is the Additional Soul given to man. Correspondingly in the higher realm too He instituted in the Sefirot the phenomenon whereby their exterior - which is the root of man's body - receives an interior soul beyond what is due to it according to its intrinsic nature, and this is called an ascent for it. As long as it is in the process of receiving its due, this is called growth towards completion. What is above this is an ascent. There are various arrangements like these, for this is the source of the addition that comes at different times on weekdays, Shabbat and the other holidays.

Having introduced the subject of ascents and descents, we will now examine their nature.

This proposition consists of two parts. **Part 1: The Emanator.** This explains the concept of the Additional Soul. **Part 2: Correspondingly.** This explains the corresponding ascents in the Sefirot.

Part 1:

The Emanator blessed be His name instituted a certain law. This is something that we actually find in man here below, and from it we can understand the meaning of this ascent of the Partzufim, for what is hidden can be inferred from what is explicit.

המפורש:

ב. שיהיה מציאות הנבראים עומד בלא שינוי, ואף על פי כן נשמתם תהיה נוספת בהם:

ג. ומקבלים מעלה יתרה, כי כפי ערך הנשמה – כך היא מעלת האדם:

ד. וגופם לא ישתנה, והוא ענין הנפש היתרה שניתנת באדם, שהרי המציאות מוכיח על עצמו שהוא כך, והיינו בסוד הנפש היתרה, שבאה נשמה אחרת מלבד הראשונה, והמעלה נתרבה, ובגוף אין שינוי:

חלק ב:

א. ולכן גם למעלה בספירות שם זה הענין, כי צריך שיהיה שורש לזה למעלה, כי אין דבר בלא שורש:

ב. שיהיה החיצוניות שלהם שהוא שורש הגוף באדם, מקבל פנימיות, ואלה הם העליות של שבת, וכל שאר העליות, שאין מתחדשים הפנימיות והחיצוניות ביחד, אלא שהחיצוניות מקבל פנימיות אחר:

ג. חוץ ממה שמגיע לו לפי ענינו, שכבר היה לו הנהגה שלמה, לפי מדרגתו, בלתי זה, וזה אינו אלא חשיבות יותר.

יש להקשות, כי חילוקים רבים

.whereby the substance of the creations remains unchanged yet their soul may nevertheless be increased within them,

giving them a higher status. For the quality of man's soul determines his status.

.even though their body does not change. This is the Additional Soul given to man. Experience proves the existence of the Additional Soul (Heb. *nefesh yeteira*) - another Neshamah that enters in addition to the first. This brings a great increase in status, yet there is no change in the body.

Part 2:

Correspondingly in the higher realm too He instituted in the Sefirot the phenomenon. This phenomenon must necessarily have a root in the higher realm, for there is nothing that does not have a root.

.whereby their exterior - which is the root of man's body - receives an interior soul. This is what happens in the ascents of Shabbat and all the other ascents in which the interior and exterior are not renewed together but rather, the existing exterior receives a different interior.

.beyond what is due to it according to its intrinsic nature. Even without this addition, the Partzuf already had full power on its level; the addition only increases its importance.

It could be objected that numerous differences exist between the

נמצאו בין הדבר הזה שלמטה ובין הענין שפירשנו למעלה.

הא' – כי למטה אין הנשמה הראשונה יוצאה מן הגוף, אלא שתי נשמות נמצאות כאחת, ולמעלה הפנימיות הראשונה ניתן לפרצוף שתחתיו, והפרצוף עולה ומקבל פנימיות אחר.

הב' – נמשך מן הא', שלמטה באמת אין קושיא אם הגוף אינו משתנה, כי הוא נשאר לפי הנשמה הראשונה שלא נסתלקה ממנו, אך למעלה היה צריך להיות שינוי.

הג' – שלמעלה יש שינוי באמת גם בחיצוניות, שהרי יש עיבור יניקה ומוחין בכל עליה, כמו שפירש הרב זללה"ה, מה שאין למטה. ועוד קושיא, יש להבין הדבר למעלה – איך פנימיות אימא יוכל להיות פנימיות ז"א, שהם ענינים שונים זה מזה.

וקושיא אחרת הפך זאת – ומה היה יכול להיות הפך מזה.

תשובה, צריך להבין הדרך שבו

Additional Soul as found here below and the root to which we have traced it in the world above.

(1) Here below the original soul does not go out of the body. Rather, the two souls are present at one and the same time - whereas in the upper realm the ascending Partzuf gives its original interior to the Partzuf beneath it while itself rising up to receive a different interior.

(2) This leads to a further difficulty. Here below it is truly no problem if the body does not change. It simply stays as it was with the first soul, which does not leave it. However in the upper realm it would appear that there would have to be some change in the exterior. Since the Partzuf in question receives a new, different interior, should it not also receive a new exterior?

(3) In the upper realm there is indeed a change in the exterior as well. This is because in the upper realm the transition from Immaturity to Maturity and likewise every ascent involves a new Pregnancy, Suckling and Mental Powers, as discussed in the teachings of the ARI. This implies that the entire structure is renewed, including the exterior.

A further problem is that we need to understand how in the upper realm the interior of Imma can become the interior of Zeir Anpin given that their functions are different from one another. Another problem is the very opposite of this: From where else *could* Zeir Anpin receive a new interior if not from the interior of the Partzuf above him, i.e. Imma?

In order to resolve these problems, it is necessary to understand the way in

אורות העליונים פועלים באדם. והיינו כי הנה היה יכול להיות שמציאות הפרצוף, פירוש ז"א, הוא עצמו יחודש ממש, ואז חיצוניותו, שבו חקוקה הפעולה, כמבואר למעלה בסוד הרשימו, הוא יתחדש, וימצא בו פנימיות לפי עניני החידוש שנתחדש בו. אם היה כך – היה צריך שגם למטה הגוף ישתנה שינוי ממש.

אך העליות האלה הם – מציאות הפעולה קיים ועומד כמות שהוא, ומה שמקבל יותר – אינו אלא כח וחיוזק.

והיינו כשז"א עולה ולוקח פנימיות אימא – אינו אלא שלוקח האור בכח גדול, כמו שהוא מאיר תוך אימא, אבל אין באותו האור לתת לו מציאות אימא, כי אדרבא, כח זה נתעלה ממנו עם אימא עצמה, שגם היא לא שינתה ענינה, ולא נשאר אלא האור מבחינת הכח.

ואז אפילו שהחיצוניות מתחדש בסוד עיבור יניקה ומוחין, כיון שאינו חידוש בחק – אין צריך הגוף למטה להשתנות כדי לקבל האורות ההם, אלא מקבל אותם

which the Supreme Lights affect man. It could have been that the actual substance (Heb. *metziut*) of the Partzuf, i.e. Zeir Anpin, would itself have been literally renewed. In that case the change would have been in its exterior, which is vested with executive power, as explained earlier (see Opening 27) in connection with the functioning of the Line (the interior) through the Residue (the exterior). This would have given him an interior consonant with this intrinsic change in him. If that had been the case in the upper realm, there would also have to be a corresponding change in the substance of the body here below with the entry of the Additional Soul.

But in fact these ascents are such that the substance of the acting entity continues to exist just as it is and the increase it receives is only in power and strength.

Thus when Zeir Anpin ascends to receive Imma's interior, this only means that he receives the light at great strength just as it radiates within Imma. However this light cannot give him Imma's intrinsic essence. On the contrary, Imma's inner power is certainly above the level of Zeir Anpin as is Imma herself. For Imma too has not changed her function, and what is left is only light in the sense of power - an increase of strength and power in the light of Zeir Anpin. But there is no change in Zeir Anpin's intrinsic essence.

Even though in the upper realm each ascent involves phases of Pregnancy, Suckling and Mental Powers that also renew the exterior, they do not change the intrinsic law and essence of the Partzuf but rather they are stages in its development. Similarly below, the body does not need to

בלי שינוי. ובבוא הנשמה היתרה אל האדם – באה לו ודאי בסוד עיבור ויניקה ומוחין. אך הם השפעות שמקבל אותם בלא שינוי, כיון שאין חידוש בחק, אלא בכח.

נמצא שהעליות האלה הם – שכל חיצוניות נשאר בו חק פעולותיו, ומה שעולה התחתון ונוטל ממנו, או מה שעולה הוא ונוטל, אינו אלא הפנימיות בבחינת כח הארה שבו.

והנה בבוא הנשמה יתרה באדם, הראשונה אינה פועלת, אלא כמו נבלעת ביתרה, שהיא הפועלת. אלא שאין באדם ענין השאיר הפנימיות לתחתון ממנו, כי אין ענין זה למטה, אלא כנגד זה נשארת הנשמה הראשונה – נבלעת ומכוסה תחת היתרה.

כי זה צריך להבין תמיד – הערך של הדברים עם נושאם, ואין מקבילים הדברים שלמעלה ושלמטה אלא עם הערך הזה:

ד. וזה נקרא לו עליה, לאפוקי

change in order to receive those lights but can do so without any change. Indeed, when the Additional Soul enters into man it certainly enters in stages - Pregnancy, Suckling and Mental Powers. However these are influences that man receives without undergoing any changes in his body - the exterior - because they do not change his intrinsic law but only give him greater power.

Thus we see that these ascents are such that in every case the exterior remains with its intrinsic functions unchanged, and what the ascending lower Partzuf takes from the upper Partzuf (i.e. what Zeir Anpin takes from Imma) or what the upper Partzuf takes in *its* ascent (i.e. what Imma takes for Zeir Anpin as she ascends) is still the same interior except with a stronger radiation.

When man's Additional Soul enters into him, his original soul functions only as if it is absorbed within the Additional Soul, which is the one that acts. However man does not exhibit the phenomenon whereby the ascending Partzuf leaves its original interior to the Partzuf below. Instead, in man the first soul remains absorbed and hidden within the Extra Soul.

In making inferences from the lower world to the upper world, what must always be understood is the interrelationship between one aspect and another on their level. There is no parallel between what exists above and what exists in this world except with respect to the interrelationship between different aspects. However the two realms are quite different in their intrinsic nature.

and this is called an ascent for it. It is an ascent as distinct from all the

מכל הגדלות שקודם זה,
ובדלקמן:

ה. כי עד שמקבל זה שראוי לו,
כי בתחלה כבר ניתן באורותיו
כל הכחות הצריכים להיות בהם
לפי ענינו, אלא שהיו סתומים,
והלכו ונתרחבו מעט מעט, עד
שגדלו בכל המחוקק בהם, וזה
נקרא הגדלה. שכך היא ההגדלה
למטה – יש באדם כל מה
שיהיה בו לסוף, אלא שהוא
סתום ועומד בקצרה, ואחר כך
מתרחב והולך, עד שמגיע אל
קצה ההגדלה, שהוא כשהוציא
וגלה כל מה שהוטבע בו
בראשונה, וכן כל צורות
ההגדלה:

ו. נקרא הגדלה ושלמות, כי
כשהגיע למה שנותן ענינו וחכו –
נקרא שהוא שלם. והנה קודם
שהגיע לזה – היה חסר, וכשהגיע
לזה – נקרא שנשלם:

ז. ומה שהוא למעלה מזה. הוא
עליה, כי עליה – ר"ל מה שעולה
למעלה ממדרגתו:

ח. ויש כמה סדרים כאלה, שהרי
כל ענין הולך בהדרגה, וכל
הדרגה יש לה סדרים:

ט. שבזה תלוי מציאות תוספת
הזמנים, כמו חול ושבת, ושאר
ימי הקדושה, שהרי כל המצבים

levels of maturity prior to this, for the
First and Second Maturity are only
phases in completing the building and
not ascents as such.

**For as long as it is in the process
of receiving its due.** From the very
outset the lights of the Partzuf are
given all the powers necessary for its
functioning - except that during
Pregnancy and Immaturity they are
closed up. They steadily expand little
by little until they grow to the full
extent ordained for them: this is
called growth (Heb. *hagdalah*). Here
below man grows in exactly the same
way. The growing child contains
everything found in the mature adult
except that it is closed up and exists
only in miniature. Afterwards he
steadily expands until he reaches full
size, by which time he has already
brought forth and revealed everything
inherent in his nature from the outset.
All growth follows the same pattern.

**this is called growth towards
completion.** For when the Partzuf
attains the ability to function and
carry out its ordained purpose, it is
said to be complete. Prior to this it
was deficient, which is why it is called
complete when it reaches this point.

What is above this is an ascent. An
ascent means that one ascends above
one's intrinsic level.

**There are various arrangements
like these.** For everything goes in
stages, and every level has its own
unique arrangements.

**for this is the source of the
addition that comes at different
times on weekdays, Shabbat and
the other holidays.** All the different

יש להם תולדותם למטה – זמן שליטתם בדמן, ופעולתם, ומה שהם פועלים בכללות ההנהגה. וכלל כל הדבר הוא – לשיהיה הסיבוב נשלם ומספיק לכל מה שיזדמן בעולם, עד שהכל ישוב לשלמות הגמור בסוף הכל לעתיד לבוא:

states of the Partzufim generate consequences down below. The effects of a given state are felt at the time when it holds sway - the holiness of Shabbat and festivals are felt on those particular days - and they also contribute to the overall government of the world. Thus besides their rule on those particular days, the holiness of Shabbat and the festivals contribute to bringing the overall governmental order to perfection.* Everything is designed to ensure that the cycle will be complete and suffice for all that is destined to happen in the world until everything returns to complete perfection at the final end in the future.

* "We sound the Shofar on Rosh Hashanah to strengthen the repair that took place with the Giving of the Torah and initiate what will be in the future." (*Maamar Hachochmah, Malchuyot Zichronot VeShofarot*)

"It is like chopping away at a tree, striking blow after blow until one chops it down completely." (Ibid. *Seder Leil Pesach*)

Opening 133

Zeir Anpin's ascent - after the Second Maturity

פתח קלג

מבאר הטעם שג"ב אינו נחשב עליה:

מה שמקבל הז"א אפילו הגדלות ב' – אינו נקרא עליה לו, אלא מה שיעלה אחר כך – זה נקרא עליה:

What Zeir Anpin receives even in the Second Maturity is not called an ascent for him. Only when he rises further afterwards is it called an ascent.

אחר שבארנו ענין העליות, עתה נבאר ענין גדלות ב', שאינו עליה:

Having discussed the concept of ascents, we will now explain the significance of the Second Maturity, which is not an ascent.

א. מה שמקבל הז"א, המוחין שלו הוא מקבלם מאבא ואימא. ועד שהוא מקבל – אינו נקרא עליה, כי אדרבא, אבא ואימא הם הם הבאים ומעטירים אותו:

What Zeir Anpin receives. Zeir Anpin receives his Mental Powers from Abba and Imma, and until he has received them it is not called an ascent. On the contrary, it is Abba and Imma who come down to Zeir Anpin, lowering their Netzach-Hod-Yesod to his level, and crowning and

ב. אפילו הגדלות ב', כי כבר פירשנו שגם הוא אינו אלא נתינת מוחין, אלא שאו"א הם הנותנים אותם:

ג. אינו נקרא עליה לו, זה מבואר במ"ש למעלה:

ד. אלא מה שיעלה, שאינו תלוי בנותנים, שכבר הם חכמה נתנו לו מה שצריך, אלא הוא העולה :-

ה. אחר כך, כל מה שהוא אחר גדלות הב' – הכל הוא עליה, וזהו:

ו. זה נקרא עליה:

adorning him.

.even in the Second Maturity. As explained earlier, Second Maturity is only the conferral of mental powers, except that now they are given by Abba and Imma and not merely by Israel Sabba-Tevunah.

.is not called an ascent for him.

Only when he rises further. For then he no longer depends on Abba and Imma *giving* him, because they have already given him what he needs, and now it is Zeir Anpin that ascends. Thus:

.afterwards is it called an ascent. All that comes after the Second Maturity

is considered an ascent.

"Understand this through the ascents of Shabbat: on Shabbat night Zeir Anpin receives the encompassing levels in his interior, and then attains the Second Maturity. But only in the morning is the Second Maturity altogether complete, after which he literally ascends to Netzach-Hod-Yesod of Imma during the Morning Prayer" (Pitchey Chochmah VaDaat ch. 56).

Opening 134

Zeir Anpin repairs Nukva to create the possibility of service by the lower creations.

פתח קלד

תיקון הנוק' והזיווגים [קלד – קלח]:

מצבי הנוק' עם ז"א:

נוקבא צריכה ליתקן מן הז"א לפי הדרכים הצריכים לה – להיות בה עבודת התחתונים, והיינו לקבל מאחוריו, ולקבל מפניו מן החזה ולמטה, מן החזה ולמעלה. הם כולם מצבים אליה

Nukva must be repaired by Zeir Anpin in the ways needed in order for her to provide a place for the service of the lower creations, whether by receiving from his back parts or receiving from his front, be it from the chest and below or the chest and above. These are all different states in

שונים, לעלות ולרדת לפי מעשה התחתונים:

אחר שביארנו ענין תוספת וחסרון ההנהגה התלויים בעליות וירידות, נבאר עתה תיקוני הנוקבא, שאליהם מגיעים מעשה התחתונים, ועל פיה נעשים כל עניני התיקונים בכל מקום שהם:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, נוק' צריכה, והוא עניני תיקוני הנוק' בכלל. ח"ב, והיינו וכו', והוא פרט התיקונים האלה:

חלק א':

א. נוקבא צריכה ליתקן מן הז"א, כל כללות עבודת האדם היא נוק', היא שורש התחתונים עצמה, וכל העבודה הוא לתקנה בדרך שתבוא הברכה אליה, ועל ידה לתחתונים בהרוחה רבה.

אך לכל יש הדרגה, וגם לתיקוני הנוק' בהכנותיה לקבל השפע בראוי – יש שיעור והדרגה. ולפי מה שהיא נתקנת ומזדמנת אל הז"א – כך הוא הארת כל האורות כולם, כי הכל מתנהג אחר זה, בסוד, והכל לפי רוב המעשה.

והנה היא נבנית בכמה תיקונים וסדרים, שהם חוקים הצריכים לעבודה, פירוש – כדי שתפול

which she may ascend or descend depending on the deeds of the lower creations.

Having discussed how the different ascents and descents increase or decrease the strength of the government, we will now examine the repairs that enable Nukva to be affected by men's deeds and to increase or decrease the flow of influence accordingly.

This proposition consists of two parts: **Part 1: Nukva must be repaired.** This explains the repairs to the Nukva in general terms. **Part 2: whether by receiving.** This lists the specific arrangements.

Part 1:

Nukva must be repaired by Zeir Anpin. Man's entire service is bound up with repairing the Nukva, which is the very root of the lower creations. The purpose of all man's service is to repair the Nukva in such a way as to enable blessing to come to her and through her to the lower creations in great abundance.

But everything is done in stages, and the repairs to Nukva preparing her to receive the flow of influence in the proper way also follow the principle of measure and gradation. The degree to which Nukva is repaired through men's deeds and thereby prepared for Zeir Anpin determines the degree to which all the different lights she receives from Zeir Anpin for the lower realm will radiate. Everything is governed by the principle that "all depends on the abundance of good deeds" (Avot 3:19).

Nukva is built with certain specific attributes and arrangements that constitute the laws required to create the possibility of a suitable level and measure of service on the part of the

בה היטב עבודת התחתונים
בהדרגה ושיעור הראוי לה.
אמנם לפי שכל תיקון נוק' וכל
בנינה – מן הז"א, על כן נאמר
שנוק' צריכה ליתקן מן הז"א
עצמו בכמה מיני תיקונים, שיהיו
סדרים מוכנים לתת מקום
ומציאות לכל פרטי העבודה.
וזהו:

ב. לפי הדרכים הצריכים לה –
להיות בה עבודת התחתונים:

חלק ב:

א. והיינו לקבל מאחוריו, אלה
הם כל המצבים השונים של נוק',
או שתהיה אחור באחור, או
שתהיה פנים בפנים. וזהו:
ב. ולקבל מפניו מן החזה ולמטה,
או שתהיה גם מן החזה ולמעלה.
וזהו:

ג. מן החזה ולמעלה, שכל אלה
הם דרכים מזומנים כבר, שבהם
היא עולה ויורדת לפי מעשה
התחתונים, וזהו:

ד. הם כולם מצבים אליה שונים,

lower creations. The entire repair and
building of Nukva come about through
Zeir Anpin. We therefore say that
Nukva needs various different repairs
from Zeir Anpin himself in order to
produce arrangements that will
provide a place for man's service and
bring it into being in all its details.

**.in the ways needed in order for
her to provide a place for the
service of the lower creations.**

(Thus Zeir Anpin prepares the Nukva
with various different inbuilt ways of
receiving from him - Back-to-Back or
Face-to-Face etc. - subject to men's
deeds. Two kinds of repairs to Nukva
are mentioned here: 1. Repairs to her
structure by Zeir Anpin preparing her
to receive the service of the lower
creations. 2. Repairs that come from
Zeir Anpin as a result of and in the
merit of this service.)

Part 2:

**.whether by receiving from his
back parts or receiving from his
front.** These are all the different
states of Nukva. She may be either
Back-to-Back or Face-to-Face, and
this in one of two ways:

**. be it from the chest and below or
the chest and above.**

All these are different ways already
prepared by Zeir Anpin whereby
Nukva ascends or descends depending
on the deeds of the lower creations,
as the proposition goes on to say:

**These are all different states in
which she may ascend and**

לעלות ולרדת לפי מעשה
התחתונים, כי לכל דבר ניתן
סדר מוגבל. ואף על פי
שהמעשים רבים מאד, אך כולם
נכללים תחת סוגים מתי מספר,
אשר הכינם כבר המחשבה
העליונה, להספיק לכל העתיד
להיות:

פתח קלה

ביאור ענין אב"א והנסירה:

אב"א – סודו התלהטות של
גבורות, שמתלהטים ומתדבקים
אלה באלה, והפנים אין להם
פעולה ושליטה, ואינם פונים
להאיר זה לזה. ואז מתגבר
השפע הצריך לרדת, אפילו
באותו הזמן, מתגבר דרך
ההתלהטות ההיא. וצריך לזה
הנסירה, שהוא להניח כל
הגבורות לנוק', ולהשלים הזכר
במדרגותיו, למתקה ולתקנה:

אחר שביארנו מצבי הנוק' עם
הז"א, עתה נבאר תשלום ענינם:
חלקי המאמר הזה ב'. ח"א,
אב"א, והוא פירוש ענין אב"א.
ח"ב, וצריך וכו', והוא דרך
התיקון לבוא פב"פ:

חלק א:

א. אב"א – סודו התלהטות של
גבורות, כבר פירשנו למעלה
ענין פנים ואחור, כי פנים הם

descend depending on the deeds of the lower creations. Everything has its own defined order. Despite the vast multitude of deeds, all come under a finite number of categories which the Supreme Thought prepared in advance to suffice for everything that is destined to come about. (These three states are the general categories that include all possible relationships between Zeir Anpin and Nukva as determined by men's deeds.)

Opening 135

Back-to-Back - and the Separation to come Face-to-Face

The state of Back-to-Back is one of excitation of Strengths that flash forth and attach themselves to one another while the Faces have no function or power and do not turn to shine to one another. And then the influence that needs to descend even at that time gains sway - but it gains sway in that mode of flashing excitation. This requires the Separation in order to leave all the Strengths to Nukva and to complete the Male on all his levels so as to sweeten and repair her.

We will now complete our discussion of Nukva's different states in relation to Zeir Anpin.

The proposition consists of two parts: **Part 1: The state of Back-to-Back.** This explains the concept of Back-to-Back. **Part 2: This requires.** This is the repair that brings them Face-to-Face.

Part 1:

The state of Back-to-Back is one of excitation of Strengths. The concepts of the Face and Back were discussed earlier (see Opening 76). The

האורות המאירים לגבי המקבלים אותם, ואחור הם האורות שאין מאירים לגבי המסתכלים בה. והנה לכל מדרגה יש לה שני דרכים. והנה כל מה שמאיר הוא ממין החסדים, והבלתי מאיר הוא ממיני הגבורות. וכשאומרים אב"א, ר"ל שהבחינות בלתי מאירים שבז"א ושבנוקבא – שניהם מתלהטים כאחד:

ב. ומתדבקים אלה באלה, שבהתחבר ענין אל ענין – נקרא שמתדבקים האורות זה בזה, וההנהגה יוצאה כך מהתחברות הדינים האלה ביחד, והיא הנהגה של דין קשה:

ג. והפנים אין להם פעולה ושליטה, שהם בבחינת המאורות שאינם שולטים. ונמצא שהאורות עצמם אינם מסייעים זה את זה בגילוי הארה ותיקון, אלא הוא התלהטות של שני מיני דינים, דיני הזכר ודיני נקבה, בלא תיקון וסדר נכון, וזהו:

ד. ואינם פונים להאיר זה לזה, כי סוד דמות אדם – אב"א הוא שאדם וחווה היו מחוברים כך, ולא ראו זה את זה. כך האורות אינם פונים זה לזה, להשתלם בסדר נכון, אלא מתלהטים

Face consists of those lights that shine to their receivers, while the Back consists of lights that do not shine to those looking there. Every level includes both aspects. All that shines comes from the category of Kindnesses, while that which does not shine comes from the category of Strengths. When we say Back-to-Back it means that the aspects of Zeir Anpin and Nukva that do not shine are both aroused at once.

.that flash forth and attach themselves to one another. When one aspect or function becomes linked with another, the lights are said to be attached to one another. The government is then the product of this concentration of Judgments and as a result is one of Harsh Judgment.

.while the Faces have no function or power. In the state of Back-to-Back the lights of the Face do not hold sway. Instead of the lights cooperating with one another to radiate in a revealed manner and generate repair, the state of Back-to-Back is one in which two different kinds of Judgments are aroused - Judgments of the Male and Judgments of the Female - but not in a constructive, orderly manner.

.and do not turn to shine to one another. In terms of the archetypal man, the state of Back-to-Back was when Adam and Eve were attached together in this way and did not see one another. Similarly on the level of the Partzufim, the state of Back-to-Back is one in which the lights do not turn to one another in due order to receive what they need for their

כאחר, אך בלא סדר מתוקן כלל.

ועיקר כל זה הוא, כי הכוונה היתה לגלות ההדרגה בהנהגה, ולראות ולהבחין כל הצדדים, כל השתלשלותם, החסד לבד והדין לבד, ואחר כך ההכרעה בסוד מימינים ומשמאלים. אך כשהם בהתלהטות זה – ר"ל שהכל מתלהט כאחר, ואין הנהגה הזאת מתגלה כן בסדריה –:

ה. ואז מתגבר השפע הצריך לרדת, ואפילו באותו הזמן, שפע צריך לבוא בכל זמן, אך השפע המתוקן בא בסדרים כמ"ש, והיינו שהזכר משפיע לנוק', והוא נמשך בגילוי כל הכחות בהשתלשלות מן הראש ועד הסוף של הזכר, ומשם לנוק'. בזמן ששתי הסיבות מתחברות זו בזו בתיקון – מעוררות חיבור וגילוי אורות זה לזה.

אך אחר באחר – כבר אמרנו שהם כשני להבות מתלהטות ביחד, זה וזה בסיתום, ששום אחד אינו מגלה אורותיו. וגם צריך לבוא שפע, דאם לא כן –

completion. Instead they all flash at once with no coordination whatever (like two people both talking at once).

The intention of the rectified order was first to reveal the different levels of government stage by stage, showing all their various aspects and how they develop separately - Kindness by itself and Judgment by itself - and then afterwards to reveal the balance of right and left. For balance is only possible when there are two different sides - the right, Kindness, and the left, Judgment. However in this Back-to-Back state of excitation, everything flashes at once - making it impossible for the government to be revealed in a graded, orderly way. Zeir Anpin and Nukva both operate with Judgment, and there is no balance or coupling.

And then the influence that needs to descend even at that time gains sway. Influence needs to come down all the time, but in order to be properly attuned it must descend in an orderly way - as explained - from the male to the female. The influence must be channeled through the successive revelation of all the powers as linked together in the chain of development from the head all the way to the end of the Male and from there to the Female. When the two operative Partzufim are joined with one another in a state of repair - i.e. Face-to-Face - this makes the lights join together and interact so as to be revealed in coordination.

However in the state of Back-to-Back they are like two flames flashing at once but each closed up in itself so that neither reveals its lights. Influence must come down, because without it the world could not survive at that time. But the influence is incomplete and is not properly

באותו הזמן לא היה קיום לעולם,
אך הוא שאינו שלם ומתוקן
כראוי. אלא באותו ההתלהטות
מתגברת ההשפעה, אך היא של
דין, שמקיימת את הבריות, אך
בצמצום, ולא בהארת פנים כלל.
וזהו:

ו. מתגבר דרך ההתלהטות
ההיא, ולא דרך הארה שלמה,
כנ"ל:
חלק ב:

א. וצריך לזה הנסירה, והיינו כי
ההנהגה בתחלה היא כך, כל
הדין מתלהט בלא הכנת הכחות,
להיות הסיבות מתוקנות
להשפעה.

אחר כך או"א צריכים להשלים
תיקון השורש הזה, דהיינו זו"ן
במצבם זה. ותיקונם הוא בסדר
הנהגתם, כנ"ל בסדר מפורש. ואז
יחלקו כל הכחות כראוי, החסד
לצד אחד, שהוא הז"א, והדין
לצד אחד, שהיא הנוק'. ואז
תבוא ההנהגה מסודרת, שהחסד
יעשה כל ההשתלשלות שלו,
והגבורה את כל שלה. אחר כך
יתחברו לעשות ההסכמה כראוי:

ב. שהוא להניח כל הגבורות
לנוק', והיינו כי כל אלה
האחוריים ישארו כולם במדרגות

attuned. The excitation causes a
surge of influence, but the influence is
one of Judgment, which sustains the
creations in a limited way with no
radiation of the Face whatever, as the
proposition continues:

**.but it gains sway in that mode of
flashing excitation.** In other words,
not with a full radiation.

Part 2:

This requires the Separation.
Initially the government is such that
the full force of Judgment flashes
forth but with no preparation of the
powers required to enable the
operative Partzufim to modulate and
channel the influence in an orderly
way (i.e. in stages culminating in
Coupling).

Afterwards Abba and Imma must
complete the repair of this root - i.e.
the Back-to-Back state of Zeir and
Nukva. Their repair follows a specific
order corresponding to Zeir and
Nukva's functions in the government
on the sides of Kindness and
Judgment respectively. All the powers
are then properly divided with the
Kindness on one side - Zeir Anpin -
and the Judgment on the other side -
Nukva. This leads to an orderly
government in which Kindness has its
full effect and Strength has its full
effect. And afterwards they join
together to operate in consensus in
the proper way.

**.in order to leave all the Strengths
to Nukva.** Zeir Anpin gives Nukva his
original back parts, which all thus
remain as levels of Nukva, whose
government is based on Judgment.

נוק', שהיא הנהגת הדין. וכנגד זה בז"א ימצאו בחינות אחרות חדשות מבחינת חסד, והוא שאפילו אחוריים שלו יהיו מבחינת חסד.

וזה, כי הטעם שהיו מתחברים הוא – לפי שבאמת כל הבחינות האלה הם שייכים לנוק', שהיא גבורות, אלא שז"א גם הוא היה משתמש מאלה לבחינת האחור שלו, יען כחותיו בסוד החסד לא היו מתוקנים לשלוט ולפעול. וסוד זה, צור ילדך תשי – תש כחו כנקבה.

ועיקר סוד כל זה הוא, לפי שאפילו ז"א שרשו מאימא, כמ"ש בענין המ"ק שהיא גבורות, והם נוקבין לפי שבאים מאי', והוא סוד, "הכל היה מן העפר". וזהו גודל פגם בני האדם, שמחזירים הדבר לשורש הזה, ואז נשארים זו"ן שניהם בסוד זה השורש הנוקביי, ולכן אמרו דוקא לשון הזה, תש כחו כנקבה.

אחר כך מתגלים בו הבחינות שלו באמת, ואז מניח כל מה שהוא בחינה הנוקביית – לנוק', ומתגבר הוא בבחינת זכרות,

Instead of them, other new aspects are found in Zeir Anpin stemming from Kindness, and even his back parts - which Zeir Anpin receives anew from Abba - are in the category of Kindness.

The reason why Zeir Anpin and Nukva were initially joined together was because in truth all these aspects belong to Nukva, which is made up of Strengths, except that before the Separation Zeir Anpin was also using some of them to serve as his back parts because his own powers of Kindness were not yet sufficiently repaired to be able to rule and function. This is the secret of the verse: "You forgot (Heb. *TeShi*) the Rock that gave birth to you" (Deuteronomy 32:18) - "His power weakened (Heb. *TaShaSh*) like a female" (*Brachot* 32a; cf. Rashi on Numbers 11:15).

The essential underlying foundation of all this is that even Zeir Anpin is rooted in Imma, as discussed in connection with the Primordial Kings (see Opening 52). Imma's strengths - which are female aspects - are the root of the Primordial Kings, from which Zeir Anpin is built. This is the secret of the verse: "Everything was from the dust" (Ecclesiastes 3:20). The reason why men's sins cause such great damage is that they bring things back to this root of Back-to-Back. Zeir Anpin and Nukva then both remain rooted in this female aspect. This is why the Rabbis pointedly said, "His power weakened like a *female*".

Afterwards Zeir Anpin's own intrinsic aspects become truly revealed, and he then leaves all the female aspects to Nukva, giving her his back parts, while asserting himself in his own male aspects of Kindness - so that

בסוד החסדים. ואלו באים לו מסוד מ"ה, מבחינת אבא, מכל מקומות הימין, שה"ס הזכר. ואז יש בו כח באמת להנהיג הנהגה שלו ולהזדווג כראוי, וזהו:

ג. ולהשלים הזכר במדרגותיו, שיקח הבחינות הזכריות שלו, ואז חוזרים פונים זה לזה, להתקן זה בזה בכל הארה וגילוי ברוחה, שה"ס הארת הפנים. ואז עושה מעשה שהוא למתק הנוק', וזהו:

ד. למתקה ולתקנה, זה מבואר במ"ש.

כלל הענין - ראשית זו"ן מגבורות אימא - נוקביות, ואז אין כחו של ז"א כמו זכר, אלא תש כחו כנקבה. ואז יש פחד זיווג, שהוא המשכת אור בהשתלשלות שלם,

ואין יש הסתכלות פנים בפנים, שהם גילוי הכחות ברוחה, מסיבה לסיבה, עד שיושפע השפע אחר כל ההכנה ורצון טוב. אלא הכל בחינת נוקביות, שמשתמשים בה הזכר והנקבה ביחד, בהתלהטות אחת, שניהם בסיתומיהם. עד שבאים או"א ומתקנים את הז"א, ומחלקים

even his back parts are then in the category of Kindness. These Kindnesses come to him through MaH from Abba - from all the places on the right, which is the Male aspect. Zeir Anpin then truly has the power to govern and couple in the proper way, as the proposition goes on to say.

.and to complete the Male on all his levels. Zeir Anpin must take his male aspects so that he and Nukva can come back Face-to-Face with one another so as to be mutually repaired with all their powers fully revealed with abundant light. This is the mystery of the Radiation of the Face (Heb. *he'arat panim*). Zeir Anpin then acts to sweeten the Nukva, as the proposition continues:

.so as to sweeten and repair her.

The sum of the matter is that Zeir and Nukva derive from Imma's Strengths, which are female. Initially Zeir Anpin's power is therefore not like that of a male but weakened like that of a female. Coupling - which channels the light through the entire chain of development - would then be highly dangerous, because excess influence improperly channeled gives nourishment to the unholy forces.

Accordingly Zeir and Nukva do not then look each other in the face so as to reveal their powers in the full sequence of cause and effect until the influence flows only after all due preparation and with goodwill. Instead all that is seen are the female aspects, which the Male and Female use together in one surge of excitation - yet both of them are still fully closed up. Until Abba and Imma come and repair Zeir Anpin, distributing the powers in the proper way with Kindness alone on one side

הסיבות בראוי, החסד לבד,
והגבורה לבד, והיא נשארת
בחינת הנוקבא לנוקבא,
ומתחדש בז"א את הזכריות. ואז
לוקח כח גם כן למתק ולתקן
הנוקבא עצמה בסוד הזיווג,
וכדלקמן:

פתח קלו

זיווג פנימי וחיצוני:

סוד הזיווג תלוי בשליטת היחוד,
שמתדבקים ממש כלי הז"א וכלי
הנוק', להחשב כאחד ממש, כמו
הפנימיות שכבר הוא אחד, וזהו,
"והיו לבשר אחד". מתחיל מזיווג
הנשיקין, שהוא חיבור הרוחין
ביחד, שהוא הפנימיות, המתחזק
בסוד היחוד, עד שמתדבקין גם
החיצוניות. אך זה לא נעשה אלא
כשיהיה השלמות בין בז"א בין
בנוק', דהיינו שלמות הז"א –
שיהיה שלם בכל מוחיו, ונקשרים
בו כל העליונים להעטירו, ונוק' –
שתהיה שלמה בכל מה שהיא
נתקנת על ידי התחתונים
הנקשרים בה. שלפי שלמות
ההכנה כך הוא שלמות הזיווגים,
והיינו או להיות בסוד ישראל
ורחל, או בשאר הענפים שלהם,
בחינות הזכרים והנוקבין:

and Strength alone on the other. All the female aspects are now left exclusively to Nukva while all the male aspects are renewed in Zeir Anpin. He then receives the power to sweeten and repair the Nukva as well by Coupling, as will be discussed presently.

Opening 136

When Zeir Anpin and Nukva are complete they are ready for Interior and Exterior coupling.

The mystery of Coupling depends on the reign of unity so that the vessels of Zeir Anpin and the Nukva actually become attached in such a way as to be considered as literally one - just like the interior, which is already one. This is the meaning of the verse, "And they shall become one flesh" (Genesis 2:24). It begins with Kissing, which is the joining together of the Ruachs - i.e. the interior, which becomes so powerfully unified that it even causes the exteriors to become attached together. However this comes about only when both Zeir Anpin and Nukva are complete. Zeir Anpin must be complete with all his Mental Powers and all of the higher Partzufim bound to him to adorn him. Nukva must be complete with all the repairs she receives through the lower creations, which are bound up with her. The completeness of the preparations determines the completeness of the Coupling, which may be through the mystery of Israel and Rachel or through their other branches, male and female.

אחר שביארנו התיקונים הצריכים לבוא אל הזיווג, נבאר סוד הזיווג עצמו:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, סוד הזיווג, הוא סוד הזיווג מה ענינו. ח"ב, אך זה וכו', והוא מה הם ההכנות שצריכות לבוא לזה: חלק א:

א. סוד הזיווג תלוי בשליטת היחוד, הנה הזיווג כבר פירשנו בסוד, "וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו", שהוא חיבור שלם של כל איברי הז"א עם איברי הנוק'. וזהו באמת בסוד היחוד העליון, המחזיר החסד והדין לשורש אחד, בסוד, "ה' הוא האלקים". ומתוך התיקון הזה יוצאות ההשפעות. וזהו:

ב. שמתדבקים ממש כלי הז"א וכלי הנוק', וה"ס תיקון הרשימו שזכרנו למעלה, שצריך שהקו ישלוט עליו, ויתקנהו הוא עצמו, בהסיר הרע ממנו, והחזירו אל סוד היחוד:

ג. להחשב כאחד ממש, כמו הפנימיות שכבר הוא אחד, כי הרע הוא שגורם פירוד, וכמ"ש לעיל בהדרגת הדו"ן, וצריך שזה יתוקן, וכדלקמן:

ד. וזהו, "והיו לבשר אחד", והיינו

Having explained the repairs necessary in order to reach the stage of Coupling, let us now examine the concept of Coupling itself.

This proposition consists of two parts. **Part 1: The mystery of Coupling.** This explains the concept of Coupling. **Part 2: However this comes about.** This explains the preparations required in order to reach this stage.

Part 1:

The mystery of Coupling depends on the reign of unity. Coupling is alluded to in the verse: "And he placed his mouth on his mouth and his eyes on his eyes." (Kings II, 4:34). Coupling is the complete joining of all the limbs of Zeir Anpin with all the limbs of Nukva. This in truth is the secret of the Supreme Unity, which brings Kindness and Judgment back to one root through the mystery of "HaShem - He is God" (Kings I, 18:13). It is through this repair that the different influences go forth.

.so that the vessels of Zeir Anpin and the Nukva actually become attached. This is the mystery of the repair of the Residue as discussed earlier (Opening 30, end). The Line must rule over the Residue and the Line itself must repair it by removing the evil from it and bringing it back to the underlying unity.

.in such a way as to be considered as literally one - just like the interior, which is already one. For it is evil that separates the receiver of influence from the giver, as discussed earlier in connection with the different degrees of closeness of the Male and Female aspects on different levels (see Opening 73). This separation is what has to be rectified.

This is the meaning of the verse,

שזאת היא הכוונה התכליתית שבזיווג, להיות הבשר – שהיא החיצונית – אחד. ואמנם הרוח הוא אחד ממש, שהוא לפי ענין היחוד. אך הבשר אינו נעשה אחד ממש, אלא שנמשך אחר המוחין, להדבק בדביקות שאפשר יותר, ואינו אלא שיהיה נחשב כאחד:

ה. מתחיל מזיווג הנשיקין, כי בתחלה נעשים הנשיקין, ואחר כך זיווג היסודות:

ו. שהוא חיבור הרוחין ביחד, שהוא הפנימיות, ששם מתחברים בחיבור כפול – רוח הזכר בנוק', ושל הנוק' בזכר, כמ"ש במקומו, מפני שענינו – התעוררות כח היחוד העליון, להתחבר חיבור ממש. מה שאין בן זיווג היסודות, שהזיווג אינו אלא להשפיע, אלא שנעשה קודם ההשפעה – החיבור של דביקות, וה"ס קירוב בשר. אך ההשפעה אינה נמצאת אלא מן הזכר לנקבה:

ז. המתחזק בסוד היחוד עד שמתדבקין גם החיצוניות, שדביקות הרוחין הוא הגורם התחברות גם לחיצוניות עצמה בנ"ל:

חלק ב:

"And they shall become one flesh" (Genesis 2:24). The ultimate goal of Coupling is that the flesh, which is the exterior, should become one. While the Ruach, the interior, actually *is* one - because the Ruach is rooted in unity - the flesh does not actually become literally one. Nevertheless, under the influence of the Mental Powers, the "flesh" of the two Partzufim becomes attached together to the greatest possible degree - but only so as to be *considered* as one.

It begins with Kissing. For the Kisses come first and afterwards the Coupling of the Yesods.

.which is the joining together of the Ruachs - i.e. the interior. On the level of the Ruach the connection is a double one: the Ruach of the Male is in the Nukva and that of the Nukva is in the Male (see *Pitchey Chochmah Vadaat* ch. 95, *Klalut Hallan* 6:6). This is because the purpose of the Coupling of Kisses is to arouse the power of the Supreme Unity so as to forge an actual connection. This is not so in the case of the Coupling of the Yesods, whose purpose is only to send influence. Before the influence flows, they must be attached together with proximity of the flesh. However influence is sent only from the Male to the Female (unlike in the Coupling of Kisses, where the giving is mutual and each becomes included in the other).

.which becomes so powerfully unified that it even causes the exteriors to become attached together. It is the joining of the Ruachs that causes the exteriors to become attached as well.

Part 2:

א. אך זה לא נעשה אלא כשיהיה השלמות בין בז"א בין בנוק', כי העלם היחוד היה להראות החסרונות, וגלוי הוא תיקון החסרונות. והנה קודם שיגיע אל הקצה הזה האחרון, צריך שיתוקנו כל החסרונות, הקודמים. וזה יוכל להיות או על ידי מעשה התחתונים, או על ידי רצון העליון, אבל יהיה איך שיהיה, הסדר הוא שבתחלה יתוקן שאר החסרונות היותר גדולים, עד שיגיע מעט מעט אל השלמות הזה:

ב. דהיינו שלמות הז"א – שיהיה שלם בכל מוחיו, כי כפי החסרונות צריך שיהיו התיקונים. אך החסרונות הם בכל אור לפי פעולותיו, ז"א הוא סוד המנהג ומשפיע – צריך שכת הנהגה והשפעה יהיה שלם בו:

ג. ונקשרים בו כל העליונים להעמירו, כי העבודה אינה מגעת ביחוד אלא אל הז"א, אך בהמשך מגעת גם לעליונים ממנו, מצד מה שהם מעטרים אותו, ומתקנים אותו, להשלים מעשה השפעתו:

ד. ונוק' – שתהיה שלמה בכל

However this comes about only when both Zeir Anpin and Nukva are complete. The concealment of the unity was brought about to show the deficiencies that exist without it, while the revelation of the unity is the repair of the deficiencies. Before it is possible to reach the ultimate revelation of the unity, all the previous deficiencies must be repaired. This can be accomplished either through the efforts of the lower creations or - if they fail - through the hand of the Supreme Will. In either case the order is that first the more serious of the remaining deficiencies will be repaired through Maturity and Mental Powers until little by little things will reach this ultimate perfection. It is the removal of all the deficiencies that facilitates Coupling, which is the revelation of the unity.

Zeir Anpin must be complete with all his Mental Powers. The repairs must fit the deficiencies they come to rectify, while the deficiencies in any given light correspond to its unique functions. Since Zeir Anpin is the ruler and giver of influence, it is precisely the power of government and influence - the Mental Powers - that must be complete in him.

and all of the higher Partzufim bound to him to adorn him. In essence the service of the lower creations reaches only to Zeir Anpin, but its effects reach even to the Partzufim above him - Abba and Imma and Arich Anpin. This is because they repair and adorn Zeir Anpin with Mental Powers in order to perfect his function of sending influence. This they can only do to the extent that the lower creations are fit to receive the influence.

Nukva must be complete with all the repairs she receives through

מה שהיא נתקנת על ידי התחתונים הנקשרים בה, כיון שהיא שורש המקבל, צריך שתהיה נכללת מכל התחתונים, שהם ענפיה, שזהו תיקונה. וזהו מה שצריך שיהיה בה בכל הפרטים שיש להבחין בזה:

ה. שלפי שלמות ההכנה כך הוא שלמות הזיווגים, ההכנה בין במשפיעים ובין במקבלים – לא כל הזמנים שווים. לא בכל פעם נקשרים התחתונים בדרך אחד, ולא המוחין מתחדשים בז"א בבה אחד. אלא כיון שיש כל אלה הדברים – יהיה זיווג, ולפי חשיבותם – כך יהיה חשיבות הזיווג:

ו. והיינו או להיות בסוד ישראל ורחל, שהם עיקר הדו"ן, והשאר אינם אלא משלימים בעדם, שימצאו מהם, וזהו מדרגה פחותה ודאי. וזהו:

ז. או בשאר ענפים שלהם, בחינות הזכרים והנוקבין, והוא סוד יעקב ולאה, וכמ"ש במ"א:

פתח קלז

התכללות השכינה בענפיה לצורך הזיווג:

השכינה – ממנה מתפשטים כל

the lower creations, which are bound up with her. Since Nukva is the root of the receiver, it is necessary that she should include within her all of the lower creations - the receivers - since they are her branches, and this is her repair. This repair must be present in Nukva in all its detailed aspects.

The completeness of the preparations determines the completeness of the Coupling. The level of preparedness of both the sources and receivers of influence differs at different times. (Certain times are conducive to higher levels of preparation for coupling, such as when the Temple is standing.) The lower creations are not always bound together in the same way, and Zeir Anpin's Mental Powers are not always renewed with the same strength. But when the conditions for Coupling are ripe - when all the lower creations are included in Nukva - there will be Coupling on a level matching that of the preparations.

which may be through the mystery of Israel and Rachel. These are the essential Male and Female, while the others (such as Jacob and Leah) serve only to complete them, and the other Couplings are certainly on a lower level.

or through their other branches, male and female. This is the mystery of Jacob and Leah, which are branches of the essential Male and Female.

Opening 137

The Shechinah is complete when all the lower creations - the angels and the souls - are included within her.

It is from the Shechinah that all

העולמות התחתונים, עם כל עניני העבודה הנמצאת בהם, דהיינו המלאכים והנשמות. המלאכים – להוציא מצות השכינה לפועל, והנשמות – לעבוד את הקב"ה בבחירתם. ועל כן נקרא שאינה שלמה, שתוכל להזדווג, אלא כהיות נכללים בה כל ענפיה אלה לפי ענינם. ואז מכה שניהם נעשה הזיווג מכל העולמות מתוקנים:

אחר שבארנו שהשכינה צריכה להיות נתקנה בענפיה, עתה נבאר בפרט תיקון זה:

חלקי המאמר הזה ב'. ח"א, השכינה ממנה וכו', הוא מה שמתפשט ממנה בסוד הענפים. ח"ב, ועל כן נקרא וכו', הוא איך שלמותה תלוי בענפיה אלה:

חלק א':

א. השכינה – ממנה מתפשטים כל העולמות התחתונים, זה פשוט כמ"ש כבר, שהיא שורש כל התחתונים, שהם המקבלים:

ב. עם כל עניני העבודה הנמצאת בהם, כי היא שורש לתחתונים עם כל מה שיש להבחין בהם. והעיקר הוא המעשה המסור בידם, שהרי כיון שמסור בידם התיקון, צריך שיעשו את שלהם:

the lower worlds extend with all the different aspects of service they contain - that of the angels and that of the souls. The function of the angels is to execute the commands of the Shechinah while the souls are to serve the Holy One blessed be He through their free will. She is therefore said to be incomplete and unable to couple except when all these different branches of hers are included within her in accordance with their respective functions. And then through their combined power Coupling takes place with all the worlds repaired.

Having explained that the Shechinah must be repaired with her branches, let us now discuss this repair in greater detail.

The proposition has two parts. **Part 1: It is from the Shechinah.** This explains the branches that extend from the Shechinah. **Part 2: She is therefore.** The completeness of the Shechinah depends on these branches.

Part 1:

It is from the Shechinah that all the lower worlds extend. The Shechinah - Nukva of Atzilut - is the root of all the lower creations, these being the receivers.

.with all the different aspects of service they contain. The Shechinah is not only the root of the lower creations themselves but of all their different aspects - including especially the task entrusted to them. For since the repair is in their hands, they have to carry out their function - which as part of their essential nature must also be rooted in the Shechinah.

ג. דהיינו המלאכים והנשמות,
הם שני הסוגים של הענפים, כל
אחד יש לו מעשה בידו, מסור
בפני עצמו:

ד. המלאכים – להוציא מצות
השכינה לפועל, שהמלאכים
אינם אלא מוציאים פעולות
הספירות לפועל. כי רצה
המחשבה העליונה גם בהדרגה
הזאת, שלא יצאו הפעולות
והבריות מן השכינה מיד, אלא
על ידי שלוחים האלה אשר לה.
ואלה אין להם עבודת בחירה,
אלא עבודה ממש:

ה. והנשמות – לעבוד את הקב"ה
בבחירתם, זה מבואר בעצמו –
ענין עבודת בני האדם הוא
עבודת הבחירה, לתקן כללות כל
הנמצאים:

חלק ב:

א. ועל כן נקרא שאינה שלמה,
שתוכל להזדווג, זה פשוט לפי
מ"ש כבר:

ב. אלא בהיות נכללים בה כל
ענפיה אלה:

ג. לפי ענינם, דרכי היותם
נכללים הם דרכים שונים,
פרטיים לכל אחד משני הסוגים
האלה לפי ענינם, ולפי ענין
מעשיהם, ולפי ענין הנולד
ממעשיהם, וכדלקמן במאמר

.that of the angels and that of the
souls. These are two kinds of
branches, each with its own exclusive
task.

The function of the angels is to
execute the commands of the
Shechinah. The angels merely
execute the actions of the Sefirot -
because the Supreme Thought also
wanted this gradation whereby the
actions of the Sefirot and the
creations subject to them should not
issue forth directly from the
Shechinah but through these agents
that she has. Theirs is not the service
of free will but literal servitude.

.while the souls are to serve the
Holy One blessed be He through
their free will. It is self-evident that
men's service is the service of free
will - to repair all that exists.

Part 2:

She is therefore said to be
incomplete and unable to couple

except when all these different
branches of hers are included in
her

in accordance with their
respective functions. The two kinds
of branches become included in the
Shechinah in different ways specific to
each, depending on their functions,
the nature of their tasks and the
effects of their carrying them out, as
will be explained in the following
Opening. (The angels become
included in the Shechinah through the

שאתר זה:

ד. ואז מכת שניהם נעשה הזיווג מכל העולמות מתוקנים, שהרי כשכל זה נשלם, מתחברים ביחד כל העולמות עליונים ותחתונים בתיקון אחד, דהיינו ז"א – נכלל בו כל העליונים בסוד ההשפעה, ונוק' כוללת כל התחתונים בסוד הקבלה. כשמתחברים ביחד בזיווגם, הרי נמצאו כל הנמצאים העליונים והתחתונים מחוברים בחיבור אחד, ונמצא היחוד מתגבר ושולט כראוי.

ואמנם עכשיו כל זיווג הוא גילוי אחד מן היחוד העליון, אך לא גילוי גמור ושלם. אלא כשיהיו כל הזיווגים הצריכים להעשות בכל שית אלפי שנין – נשלמים, אז יהיה יחוד העליון ב"ה מתגלה על כל הנמצאים בכל חלקיהם כראוי, וזה יהיה התיקון השלם לעולם ועד:

פתח קלח

סדר הזיווג:

סדר הזיווג הוא – שבהיות הנוק', שהיא השכינה, נכללת מכל העולמות התחתונים, מתוקנים כראוי בכל מה שצריך להם, בהפרדת הס"א, והתקנם זה בזה בכל סדריהם הטובים – אז

ascent of the Chambers - the *Heichalot* - and the souls through sending up the Female Waters.)

And then through their combined power Coupling takes place with all the worlds repaired. For when all this is complete, all the upper and lower worlds are joined together in one repair. All the upper realms are included in Zeir Anpin in *sending* influence, while Nukva includes all the lower realms to *receive*. When they join together through their Coupling, all that exists - the higher realms and the lower realms - come to be joined together in one interconnected whole, and the unity asserts itself and rules as befitting.

At present every Coupling is in truth a revelation of the Supreme Unity, but not a whole and complete revelation. However, after all the Couplings required in the course of the entire six thousand years, God's Supreme Unity will be properly revealed over all that exists in all their parts and this will be the complete repair forever to eternity.

Opening 138

The order of Coupling through the Male and Female Waters

The order of Coupling is that Nukva - the Shechinah - must encompass all of the lower worlds. These must be properly repaired in all the necessary ways - through the removal of the Other Side and the repair of the worlds by each other through all their good arrangements. Nukva is then ready for Zeir Anpin, and

תודמן הנקבא לז"א, והוא יתחבר עמה. ואז יתן לה כח אחד שנקרא רוח דשבק בה בעלה. ובכחו תעלה מיינ נוקבין, שהוא מה שהיא ממשכת, יהיה גילוי אור חדש, או יהיה החזרת מה שנתעלם או נתקלקל. וזה תעלה בכח נשמות הצדיקים. ואז הז"א מגביר לה כנגד מה שהיא מעלה ממש – שפע חדש, שהוא מיינ דבורין. וזה מה שיורד אחר כך לעולם, מתפשט למשרתים, ומשם למטה עד עולם העשייה, ומשם יוצא לפועל:

הזיווג הוא תכלית כל העבודה כמ"ש, על כן זה יהיה גמר כל הדרוש הזה – בסדר עניני הזיווגים על סדרם כראוי:

א. סדר הזיווג הוא, והיינו בשנתחיל מן ההכנה הראשונה לזה, עד גמר כל המעשה:

ב. שבהיות הנוק', שהיא השכינה, נכללת מכל העולמות התחתונים, כבר שמעת שנוק' היא שורש לכל התחתונים, שיהיו כולם נקשרים בה בכל הדרכים המזומנים ומוכנים לקשריהם האלה. וכאן הוא ענין ההיכלות, שעולים ונקשרים זה בזה, עד שנכלל הכל בהיכל ק"ק

he joins with her. He then gives her a certain power known as "the Spirit that her husband sends into her". Through this power she sends up Female Waters - this being what she channels - whether in the form of a revelation of new light or through the restoration of what was concealed or damaged. She sends up her Female Waters through the power of the souls of the Tzaddikim. Zeir Anpin then increases what he gives her - in proportion to what she sends up - in the form of new influence, this being the Male Waters. This is what afterwards comes down into the world, spreading to the ministering attendants and from there down to the world of Asiyah, from where it goes forth to act.

Since Coupling is the goal of all service, we will conclude this entire discussion with an explanation of the order of Coupling.

The order of Coupling. The entire order starts with the very first preparation for Coupling and continues until the whole act is complete.

is that Nukva - the Shechinah - must encompass all of the lower worlds. You have already heard that Nukva is the root of all the lower creations and is therefore incomplete without them. Accordingly Nukva must first include within her all these lower creations - in the sense that they must be bound to her in all the ways prepared and ready to bring about these interconnections. The way in which the worlds become bound to and included in the Shechinah is

דבריא, ושם נקשרים כולם בשכינה, להיות בסוד ענפים הנכללים בשרשם:

ג. מתוקנים כראוי בכל מה שצריך להם, כאן נכללים כל עניני התיקונים הצריכים לימצא בענפים, שיוכלו להתדבק אל שרשם. ושני ענינים צריכים להם: ד. בהפרדת הס"א, זהו תיקון א'. ותיקון ב' הוא:

ה. והתקנם זה בזה בכל סדריהם הטובים – לפי הסדרים של הטוב. כי באלה העולמות יש טוב ורע ממש, כיון שיש נפרדים, מה שאין כן באצילות, שהרי הכל אלקות, ואין שיך שם רע כלל, והנה הרע גורם שלא יהיה קריבות לענפים אצל שרשם, וזהו הפירוד באמת שיכול הרע לגרום, וזהו מה שצריך להעביר. וכנגד זה צריך לכלול העליונים זה בזה, בכל סדרי האורות העומדים בסוד המרכבה לענין כללותם זה.

והנה כשנתקנה השכינה בכל זה – נקרא שהמקבל מוכן לקבל. וכל זה הוא תיקון מצד העולמות במלאכים שלהם, שהם המרכבות שרוכבות עליהם:

ו. אז תזדמן הנוקבא לז"א, ז"ס,

through the Chambers (Heb. *heichalot*), which ascend and become bound with each other until everything is included in the Chamber of Holy of Holies of Beriyah. There they are all bound with the Shechinah like branches merged in their source.

These must be properly repaired in all the necessary ways. These include all the repairs required in the branches to enable them to become attached to their root. Two things are necessary in order to repair the branches.

.through the removal of the Other Side. This is the first repair. The second is:

.and the repair of the worlds by each other through all their good arrangements. They must be repaired by each other through their *good* arrangements because these worlds of Beriyah, Yetzirah and Asiyah contain actual good and evil since they contain separate creations. This is not so in the case of Atzilut, where all is Godliness and evil is irrelevant. It is the evil in these lower worlds that keeps the branches separate from their root, because evil truly has the power to cause this separation, and this is what must therefore be removed. The higher levels of Beriyah-Yetzirah-Asiyah must then be merged and included in one another through all the arrangements that exist for this purpose in the lights of the Chariot.

When the Shechinah is repaired in all these ways, the Receiver is said to be ready to receive. The repair of the worlds through being included in one another comes about through their respective angels: these are the Chariots on which the lights ride.

Nukva is then ready for Zeir

"ואל אישך תשוקתך", שאז מעוררת היא באורות העליונים שמחה ורצון – גילוי כחות בפתיחה, ולא נסיתום, כי המשפיע הפיץ להשפיע:

ז. והוא יתחבר עמה, ליעשות אחד בנשיקין, ליעשות אחד ממש, היינו הרוח. ובכלים – להתחבר החיבור היותר גדול שאפשר:

ח. ואז יתן לה כח אחד שנקרא רוח דשבק בה בעלה, עתה מתחלת ההשפעה, והיינו כי בתחלה צריך שהמאורות עצמם יתוקנו, שיוכלו לפעול פעולותיהם, אחר כך יפעלו אותם. והפעולה היא ההשפעה החדשה המתחדשת תמיד, כי המאורות הם הם תמיד, אך ההשפעה היא המתחדשת ממש. אך כדי להמשיך ההשפעה הזאת – יצטרך עוד תיקון אחר, שהוא התעוררות הנשמות, כדלקמן. אך קודם לזה, צריך הכנה לתיקון זה, והוא שינתן כח אחד בשכינה עצמה שתאסוף אליה הנשמות, לעשות הדבר הזה, וזה נקרא עשיית כלי:

ט. ובכחו תעלה מיינ נוקבין, זה אינו אלא כח אחד שבו תוכל

Anpin. Thus it says, "Your desire shall be for your husband" (Genesis 3:16). When Nukva is ready for Zeir Anpin, she arouses joy and favor in the Supreme Lights, eliciting a full, open revelation of their powers rather than one that is occluded - because the Giver *wants* to send a flow of influence, waiting only for her arousal. **and he joins with her.** They become one. Through the Kisses they literally become one on the level of the Ruach, because in the interior the join is complete. And the exterior vessels join together with the greatest degree of connection possible.

He then gives her a certain power known as "the Spirit that her husband sends into her". Now the influence begins to flow - because first the lights themselves must be repaired in order to be able to carry out their functions, and only afterwards do they actually execute them. The function of the lights is to send an ever-renewed flow of influence. For they are always the same lights: it is the influence they channel that is literally renewed. However, in order to draw forth this influence Nukva requires an additional repair - the arousal of the souls, as the proposition goes on to state. But this repair requires a prior preparation to enable the souls to act. A certain power - the "Spirit that her husband sends into her" - is put into the Shechinah herself so as to be able to gather the souls to her in order to accomplish this. This is called making a vessel.

Through this power she sends up Female Waters. This is a particular power that enables the Shechinah to carry out this function of sending up

השכינה לעשות מעשה זה של
העלאת מ"ן, כדלקמן:

י. שהוא מה שהיא ממשכת,
השפע שהיא ממשכת להשפיע
בעולם מצדה. ושורש זה הענין
הוא גבוה מאוד, והיינו כי חומר
הנבראים הנפרדים יוצא מן
הגבורות שביסוד נוק', והוא
עצמו סוד שורש הדין שנתגלה
ברשימו. כי כבר שמעת שהמקום
שנשאר אחר הצמצום ה"ס
מלכות, והדין שנתגלה בו ה"ס
הגבורות שביסוד נוק', והוא
שורש חומא הנבראים, בסוד,
"הכל היה מן העפר". ובחינת
הקו הוא המ"ד של הזכר.

ועל דרך הזה אמרו, משל
לקדירה של חלב, כיון שנופל
לתוכו טפה של מסו – מיד הוא
מקריש. שלפי זה עיקר הולד הוא
מן החלב, כי המסו אינו אלא
מעמיד. וכך הוא הענין, כי שורש
החומר עצמו של הנפרדים הוא
הגבורות.

והיינו שהדין עצמו יש לו
פעולותיו מה שהוא פועל, אך
אין אנחנו מדברים עתה
מפעולותיו, אלא מה שנולד
תולדה מן אורות הדין, הפועלים
מה שפועלים – הוא חומר
הנפרדים. אחר כך הפעולות הם

the Female Waters.

.this being what she channels. This is the flow that the Shechinah for her part draws from the Emanator to send into the world. Its root is most exalted - for it lies in the Residue. The material substance of the separate creations derives from the Strengths in Yesod of Nukva - the root of Judgment revealed in the Residue. For, as you have already heard, the Place that remained after the Tzimtzum is Malchut. The Judgment revealed therein is the Strengths in Yesod of Nukva, and this is the root of the material substance of the creations - "Everything was from the dust" (Ecclesiastes 3:20). The Line on the other hand is the Male Waters.

In allusion to this the sages said: "[The congelment of the firmament] can be compared to a pot of milk (=the material substance, Judgment): as soon as a drop of rennet falls into it, it immediately solidifies" (*Bereishit Rabba* 4:7). In terms of this metaphor, the resulting entity essentially derives from the milk - because the rennet is merely the catalyst. Similarly, the root of the actual material substance of the separate creations lies in the Strengths.

Judgment has its own functions in the government of the creations. However we are not now talking about the governmental functioning of Judgment but rather about what is born as the direct offspring of the lights of Judgment, which then function as they function in the governmental order. The offspring of the lights is the material substance of the separate

מה שהם. והנה זהו מה שאנו
אומרים שמן הדין יוצא האש,
ויוצא הזהב, זה ר"ל מן האורות
עצמם. וכן מים או כסף מן החדר
– מן האורות עצמם, והפעולות
הוא ענין אחר, וזהו המסו כמ"ש.

ואמנם הנפרדים עצמם הם
בנויים מב' חלקים – מ"ה וב"ן.
ובב"ן נכלל כל זה הענין, דהיינו
החומר שקבלו הנפרדים בתחלה,
וכל התלוי בזה, ובמ"ה נכלל כל
ענין הקו והתלוי בו. אבל
במציאות גוף הנפרד – החלקים
שונים למ"ה וב"ן, כי חצים הוא
למ"ה, וחצים הוא לב"ן.

והנה הנוק' לפי זה כל ענינה –
גבורות, והיינו חידוש חצי כל
הנמצאים, פירוש – ב"ן שבהם.
אך מ"ה עושה ענין אחר שהוא
עיקרי מאד, שהוא חידוש החומר
עצמו של כל הנמצאים. והנה זה

creations. The subsequent
government of these creations
through Judgment is a separate
matter. What we are saying is that
out of Judgment come forth fire and
gold etc. i.e. from the actual lights
themselves, not through their
functioning in the governmental
order. Likewise, water or silver etc.
come forth from Kindness - from the
actual lights themselves. The
functioning of the lights is a different
matter: this is the "rennet" that
activates the material, while the
material itself comes from the lights
themselves, and this is the "milk".

The separate creations as
independent beings are indeed built of
two parts - MaH and BaN - for
although they are the offspring of
Judgment=BaN, they also include
parts of MaH. BaN includes everything
relating to the material substance
given to the separate creations at the
outset together with all that depends
on it, while MaH includes everything
relating to the Line - the part in the
substance that repairs, together with
all that depends on it. However in the
actual body of each separate being
the parts of MaH and BaN respectively
are equal: half relate to MaH and half
to BaN. The part that rectifies - MaH,
the Line - is equal to the part of the
material that it has to repair.
Accordingly we say that all the
Partzufim are compounded of parts of
MaH and BaN.

Accordingly, the whole function of the
Nukva is Strengths - renewal of the
half of all entities that comes from
BaN, i.e. the renewal of their material
substance. MaH performs a different
and very essential function: the
renewal of the material substance of
all that exists *through interior
spirituality*. This material substance
deriving from BaN is a dark material

החומר הוא חומר חשוך, אמנם בו תלויים ב' דברים – או שמחה או עוצב, או בתיקון או בקלקול. והיינו כי החומר הזה עומד ליתקן בתיקונים והארות עליונים. אם הוא מתוקן – גורם כל שמחה ואהבה, ואם לאו ח"ו – גורם כל עוצב וקלקול.

ונחזור לענין, כי נוקבא צריך שיהיו הה"ג ביסודה, שהם שרשי כל הנמצאים מצד זה של החומר שזכרנו. וכשתוכל לעורר שורש זה כראוי, הנה נמצא המקבל עומד ושואל חסד מן המשפיע לו, ואז ירדו המ"ד. אך כדי שתוכל לעוררו, צריך כח מן הזכר שנותן לה שלמות זה, והיינו הרוח שזכרנו למעלה, והכל בסוד הגבורות, כי כל הפעולה הזאת היא בסוד הדין.

כללו של דבר – היא מעוררת רק חידוש בחינת מהצית כל נמצא שיש, דהיינו ב"ן שבכל נמצא, אבל זה עצמו ר"ל – התעוררות כל המקבלים למשפיעם, שלהורות זה – ניתן הב"ן בכל נמצא. נמצאת הפעולה פרטית, ועם כל זה מגעת אל כל הכלל. והנה בבחינה זאת היא ממשכת שפע

but it causes one of two things: either joy or sorrow - through repair or destruction. This material substance stands to be repaired with the most exalted of repairs and radiations by MaH, and if it is repaired it generates every kind of joy and love. But if not, God forbid, it causes every kind of sorrow and destruction (see Opening 92).

To return to our theme: Nukva needs the Five Strengths in her Yesod, these being the roots of the material substance of all the existing entities, as we have explained. When the material is renewed and duly repaired to enable Nukva to arouse this root in the proper way, the Receiver stands asking for Kindness from the Giver of Influence - and then the Male Waters will descend. However, in order to be able to arouse him, she needs a power from the male that completes her, making her a receiving vessel. This power is the Spirit mentioned above. Everything is in the category of Strengths, for this Spirit is from the side of Strengths, because this whole function of sending the Female Waters is rooted in Judgment.

In short, she generates renewal only in the half of every existing entity that derives from BaN - but this very renewal itself is the arousal of all the receivers to their Giver of influence. For it is to show that the arousal of the receivers comes from the side of BaN that BaN is put in every existing entity - for "the Spirit that her husband sends into her" is also in the category of BaN. The function is specific - through BaN - yet it affects the whole, including the parts that derive from MaH. This is how she channels new influence to sustain the

חדש, פירוש – מה שהולך להיות מקיים בכל נמצא מחציתם זה. אך כפי החלקים המתחדשים בנמצאים – כך מתחדשים דברים בהנהגה הכללית של העולמות כולם.

יא. יהיה גילוי אור חדש, או יהיה החזרת מה שנתעלם או נתקלקל, כי אם היו הדברים בתיקון – היה תמיד הזיווג, לחדש חשיבות כל הבריאה, מעלה אחר מעלה, חידוש ממש. ואז היתה הנוקבא ממשכת מיד אור אחד, מחדש מחצית הנמצאים כנ"ל, בבחינת חשיבות, ומעלה אחת נוספת מחדש בזיווג ההוא. אך מפני שהדברים מקולקלים, שכבר נאבדו מעלות הרבה שכבר היו לעולמות, וצריך עתה להחזירם, הנה הזיווגים של עתה אינם אלא להחזיר המעלות ההם.

ואמנם כל המעלות הם אורות מן השכינה, שרשי הדברים בעולמות, והם הם דברים שהיו צריכים להיות בעולמות, והיה להם השורש בגבורות שלה, שהם שרשי התחתונים כנ"ל. וכשנסתלקו מעלות אלה מן

half of each existing entity that comes from BaN. According to the renewal of these parts, so are things renewed in the overall government of all the worlds.

.whether in the form of a revelation of new light or through the restoration of what was concealed or damaged. If things were in a state of repair, there would be continual Coupling, which would elevate the entire creation level after level through literal renewal (as was the intention had Adam not sinned). With each act of coupling Nukva would then immediately draw forth a certain light that would renew the half of the existing entities that derives from BaN, as discussed above, elevating it one additional level through that act of Coupling. However because things are damaged (as a result of the sin of Adam and other sins thereafter) many attributes that the worlds previously possessed have been lost. These now have to be restored. Thus the purpose of the Couplings that take place now is merely to restore the levels lost through sin. Only afterwards will it be possible to rise to the heights that would have been attained had it not been for these sins.

All these exalted attributes come through lights emanating from the Shechinah, these being the roots for what exists in Beriyah-Yetzirah-Asiyah. There are things that should have been in those lower worlds and which had their root in the Strengths in Yesod of the Shechinah, which are the roots of the lower creations. However, when these exalted levels

העולמות, השרשים האלה – או נתעלמו, או נתקלקלו, שירדו לקליפות, והיו הקליפות נהנים משם, ולא העולם וישראל. ואלה צריך להחזירם, ובכל יום חוזרים אורות אחרים מאלה, להתעלות ולהתגלות לתיקון העולם.

יב. וזה תעלה בבה נשמות הצדיקים, זה תיקון המגיע לנשמות, להיות ההנהגה הפנימית עיקרית בהם. והיינו שבהתעלות הנשמות, והתקשרם למעלה ביסוד שלה, ומתנוצצות שם, אז ימשך משך זה של המין שזכרנו.

יג. ואז הז"א מגביר לה, והיינו החלק המגיע לו להמשיך, שהוא שפע בחינת מ"ה למחצית הנשאר בכל הנמצאים, בכל מה שתלוי בו בהנהגה כללית.

יד. כנגד מה שהיא מעלה ממש – שפע חדש, שהוא מין דכורין, כי לפי אותו האור שנתגלה מצד הגבורות כנ"ל, כך הוא שיוורד להשלימו מן החסדים דז"א.

טו. וזה מה שיוורד אחר כך לעולם, אלה שני מיני המשכות שזכרנו, הם הם השפע שיוורד לעולם. וזה סדר רדתו להתפשט

left the worlds, those roots either became concealed or were damaged through descending into the husks, with the result that the husks benefited instead of the world and Israel. It is these levels that must be restored. Every day some of these lights are once again revealed in order to repair the world.

She sends up her Female Waters through the power of the souls of the Tzaddikim. This is a repair that depends on the souls since the interior government is bound up essentially with them. In other words, it is the ascent of the souls to become bound above in her Yesod and radiate there that elicits this flow of Female Waters.

Zeir Anpin then increases what he gives her. Zeir Anpin for his part increases what *he* has to channel - the flow of the influence of MaH to the other half of all the existing entities - which still has to be completed - with all that depends on it in the overall government. MaH thus brings not only the existing entities but also the entire governmental order to perfection.

.in proportion to what she sends up - in the form of new influence, this being the Male Waters. For according to the light revealed through the Strengths - the Female Waters of Nukva - so is the light that descends to complete it from the Kindnesses of Zeir Anpin.

This is what afterwards comes down into the world. These two kinds of flows - the Female Waters and the Male Waters - are themselves the influence that descends into the world. This is the order in which it

למשרתים, וזהו,

טז. מתפשטת למשרתים, וגם לזה יש סדר פרטי בבריאה – מקום ששם הכבוד עומד בהיכלו לרכוב על המשרתים. הוא סוד כל עניני היכלות, וכל עניני המרכבה, המפורשים בספר ברית מנוחה. יז.

ומשם למטה עד עולם העשייה, כי גם במשרתים יש הדרגות הצריכות להנהגה, והשפע היורד – משתלשל ויורד ביניהם עד למטה בעולם העשייה.

יח. ושם יוצא לפועל, כי סוף כל ההמשך הוא לעשות המעשים בעשייה, או בגופים או בהנהגה. ולפי טבע השפע ההוא לפי מקורו, וכל הנעשה בו בכל תנאיו, כך הוא היוצא ממנו לפעול למטה, או בגופים כנ"ל, פירוש – שמתחדש ממנו גוף מן הגופים, או בהנהגה, שיתחדש פועל אחד בהנהגה:

ברוך ה' לעולם אמן ואמן. כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. חלקי ה' אמרה נפשי על בן

descends into the world to spread to the ministering attendants (Heb. *meshar'tim*), as the proposition goes on to explain.

.spreading to the ministering attendants. This also follows a unique order that exists in the world of Beriyah - the place where the Glory stands in its Chamber to ride upon the ministering attendants. For the Chambers are here in Beriyah and the Shechinah dwells at the head of Beriyah in the Chamber of the Holy of Holies. It is there that all the branches - the creations - are attached to her. This is the secret of all that is discussed in connection with the chambers and the Chariot in *Brit Menuchah* (an ancient, fundamental Kabbalistic text endorsed by the ARI).

.and from there down to the world of Asiyah. Gradations exist among the ministering attendants as required by the governmental order. And the descending influence thus comes down level by level all the way to the bottom of the World of Asiyah.

.from where it goes forth to act. The end goal of the entire flow is to act in Asiyah, whether in the bodies or in the government. According to the nature of that influence - depending on its source, all it undergoes and all the conditions to which it is subject - so is what comes forth from it to act below, whether in the bodies, as explained earlier - i.e. some body is thereby renewed - or in the government - in the form of some new act of government.

Blessed be God for ever Amen! Amen! For God's share is His people, Jacob is the lot of His inheritance. My share is God, says my soul, therefore I will hope in Him. My share is God, I said,

אמרתי אוחיל לו. חלקי ה' לשמור דבריך: *to keep Your words.*

Finished and complete, with praise to the
Creator of the World!